

คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๓

โดย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

www.oic.go.th

E-mail : infothai@oic.go.th

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

หนังสือ คำวินิจฉัยเรื่องอุทธรณ์ ปี ๒๕๕๓ โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๘๒ ๒๒๘๓ ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๕๙ โทรสาร ๐ ๒๒๘๑ ๘๕๕๓

www.oic.go.th

ISBN : 978-616-235-038-2

พิมพ์เมื่อ : พฤษภาคม ๒๕๕๔

จำนวนพิมพ์ : ๘๐๐ เล่ม

ที่ปรึกษา

นางวนิดา สักการโกศล

ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

ฝ่ายเลขานุการในคณะกรรมการวินิจฉัยฯ

นางวนิดา สักการโกศล

พ.ต.ท. วรวิทย์ วิเชียรสรรค์

นายเยี่ยมศักดิ์ คุ่มอินทร์

นางภัคพิชา จันทศิริ

นายเวชวุฒิ บุญชูวิทย์

นางสาวอรุณรัตน์ จันทรัตน์

นายศิววัฒน์ พัฒนธีระนันท์

นางสาวสังวาลย์ เขี่ยมสอาด

นางสาวยิ่งลักษณ์ สมศิริ

นายเฉลิมพล เลียบทวี

นางสาวผาณิต รุ่งวิทยา

บรรณาธิการ

นางภัคพิชา จันทศิริ

คณะจัดทำหนังสือ

นางภัคพิชา จันทศิริ

นางสาววันดี เรืองงาม

พิมพ์ที่ : บริษัท ศรีเมืองการพิมพ์ จำกัด

๕/๓๗ - ๔๑ รongเมือง ซอย ๕ ปทุมวัน กรุงเทพฯ ๑๐๓๓๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๑๔ ๔๖๖๐ โทรสาร ๐ ๒๒๑๒ ๔๕๐๙

E-mail : smprt2005@yahoo.com

ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กำหนดให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่างๆ ตามความเหมาะสม มีอำนาจหน้าที่พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ และคำสั่งไม่แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๕ โดยให้แต่งตั้งตามสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านของข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งขณะนี้มีทั้งสิ้น ๕ สาขา คือ สาขาการแพทย์และสาธารณสุข สาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ และสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้มีการพิจารณาวินิจฉัยใน ๔ สาขา คือ สาขาการแพทย์ฯ สาขาวิทยาศาสตร์ฯ สาขาเศรษฐกิจฯ และสาขาสังคมฯ ยกเว้นสาขาต่างประเทศฯ รวมทั้งสิ้น ๒๑๘ คำวินิจฉัย มากกว่าปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ที่ได้มีคำวินิจฉัยรวมทั้งสิ้น ๑๘๘ คำวินิจฉัย มากกว่าคิดเป็นร้อยละ ๑๕.๙๖ และนับว่ามากที่สุด นับตั้งแต่มีคำวินิจฉัยมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๑

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ในฐานะฝ่ายเลขานุการของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คำวินิจฉัยต่างๆ ในหนังสือฉบับนี้จะเป็นแนวทางให้เจ้าหน้าที่ของรัฐเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ ตามกฎหมายข้อมูลข่าวสารของราชการกันมากขึ้น

บรรณาธิการ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข

พส ๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสัตวแพทยสภาเกี่ยวกับรายงานการประชุม	๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรม และการเกษตร

วท ๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ท่อพีวีซีแข็ง	๙
วท ๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจตามกฎหมาย	๑๒
วท ๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของกรมควบคุมโรคที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับรายการส่วนประกอบผลิตภัณฑ์ยาสูบ	๑๖
วท ๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา เกี่ยวกับการอนุญาตให้ขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์อาหาร	๑๙

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ศค ๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักสารสนเทศการค้าในประเทศ กรมการค้าภายใน เกี่ยวกับข้อเท็จจริงการดำเนินธุรกิจขายเหล้าฟวงเบียร์	๒๕
ศค ๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของกรมศุลกากรเกี่ยวกับข้อมูลการส่งออกสินค้าพิกัดอัตราศุลกากร	๓๐

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

สค ๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอสิเกา จังหวัดตรังเกี่ยวกับหนังสือแสดงสิทธิในที่ดิน	๓๗
สค ๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน	๓๙
สค ๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เกี่ยวกับเอกสารในสำนวนการไต่สวนของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ	๔๑
สค ๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง	๔๖
สค ๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ (กองการประกอบโรคศิลปะ) เกี่ยวกับการสอบแพทย์แผนจีน	๔๙

สค ๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักพระราชวังเกี่ยวกับการสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ	๕๑
สค ๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่	๕๔
สค ๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมป่าไม้เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด	๕๖
สค ๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร เกี่ยวกับการทุจริตทำบัตรประจำตัวประชาชน	๖๐
สค ๑๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับหนังสือราชการทุกเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกรณีอาคารของนาย ส. กับพวก และของผู้อุทธรณ์กับพวก ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมายและคดี สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร	๖๒
สค ๑๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรีเกี่ยวกับการเลือกผู้ใหญ่บ้าน	๖๔
สค ๑๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขากระบี่ เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล	๖๙
สค ๑๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เกี่ยวกับรายงานการตรวจสอบการจัดซื้อสินค้าทำพื้น	๗๑
สค ๑๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุดรธานี เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนผลการสอบสวน และเอกสารที่เกี่ยวข้อง	๗๗
สค ๑๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาปทุมธานี เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงินและบัญชีเงินฝาก	๗๙
สค ๑๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนวัดหนองขาม จังหวัดชลบุรี เกี่ยวกับข้อมูลการเงินของโรงเรียน สหกรณ์ร้านค้า และเงินสวัสดิการ	๘๑
สค ๑๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหนองโก เกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร และแบบแปลนการก่อสร้าง	๘๖
สค ๑๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง	๘๘
สค ๑๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งของศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอเมืองระยอง ที่ไม่แก้ไขรายงานการพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการ	๙๐
สค ๒๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด	๙๒
สค ๒๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลจอมบึง จังหวัดราชบุรี เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง	๙๔
สค ๒๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ จังหวัดยะลา เกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์การประเมินเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น	๙๖
สค ๒๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลห้วยผึ้ง เกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายประจำปีและรายชื่อผู้รับเบี้ยยังชีพของผู้พิการและผู้ป่วยโรคเอดส์	๙๘
สค ๒๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญาธนบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) เกี่ยวกับสำนวนคดีอาญา	๑๐๐

สค ๒๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองสระแก้วเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง	๑๐๓
สค ๒๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๑๐๖
สค ๒๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักอำนวยการประจำศาลฎีกา เกี่ยวกับสำเนาคำพิพากษาศาลฎีกา	๑๐๙
สค ๒๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดร้อยเอ็ดเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง	๑๑๑
สค ๒๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหาดเลี้ยว จังหวัดสุโขทัย เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง	๑๑๓
สค ๓๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดอำนาจเจริญ เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน	๑๑๕
สค ๓๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนและเอกสารที่เกี่ยวข้อง	๑๑๗
สค ๓๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและความรับผิดทางละเมิด	๑๑๙
สค ๓๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี เกี่ยวกับการสอบวัดผลทางการศึกษา	๑๒๑
สค ๓๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคม เกี่ยวกับข้อมูลสถานที่ทำงานของผู้ประกันตน	๑๒๓
สค ๓๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ เกี่ยวกับนโยบายการจัดตั้งสำนักสงฆ์หรือที่พักสงฆ์	๑๒๕
สค ๓๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๑ (สุราษฎร์ธานี) เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจตามกฎหมาย	๑๒๗
สค ๓๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ เกี่ยวกับรายงานผลการสอบสวนหาข้อเท็จจริง	๑๒๙
สค ๓๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลนครนครราชสีมาเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง	๑๓๑
สค ๓๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลสมสนุก จังหวัดหนองคาย เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง	๑๓๔
สค ๔๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนเรื่องคัดค้านการเลือกตั้ง	๑๓๖
สค ๔๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติของราชการ (ก.พ. ๗) ของสำนักงาน คณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล	๑๓๙
สค ๔๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก	๑๔๒
สค ๔๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลกำเนินดอนพุด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เกี่ยวกับการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน	๑๔๔

สค ๔๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง	๑๔๖
สค ๔๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสมุทรปราการ เกี่ยวกับใบอนุญาตครอบครองจะมีชีวิตและผลิตภัณฑ์	๑๔๘
สค ๔๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมเกี่ยวกับการชำระภาษี	๑๕๐
สค ๔๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน เกี่ยวกับตราสารจัดตั้งโรงเรียนร่วมฤทธิวิเทศศึกษา	๑๕๒
สค ๔๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เกี่ยวกับแถบบันทึกเสียงการประชุมสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	๑๕๕
สค ๔๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริงของผู้ประกันตน	๑๕๘
สค ๕๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดตาก เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมและการตรวจสอบข้อเท็จจริง	๑๖๐
สค ๕๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักตรวจสอบภาษีกลาง กรมสรรพากร เกี่ยวกับการตรวจสอบผู้มีอิทธิพล	๑๖๓
สค ๕๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่และการใช้อำนาจตามกฎหมาย	๑๖๕
สค ๕๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๔ เกี่ยวกับรายงานการประชุม	๑๖๗
สค ๕๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง	๑๖๙
สค ๕๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลเชียงคำ จังหวัดพะเยา เกี่ยวกับสัญญาเช่าที่ดินและฎีกาเบิกจ่ายเงินค่าเช่าที่ดิน	๑๗๑
สค ๕๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของวิทยาลัยชุมชนมุกดาหารเกี่ยวกับรายงานการสืบข้อเท็จจริง ...	๑๗๓
สค ๕๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองอุบลราชธานีเกี่ยวกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริง ..	๑๗๕
สค ๕๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาเกษตรกร เกี่ยวกับรายชื่ออนุกรรมการสอบสวนและหนังสือกล่าวโทษ	๑๗๗
สค ๕๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการรถไฟแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๑๘๐
สค ๖๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ประกันตน	๑๘๒
สค ๖๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตดอนเมืองเกี่ยวกับสำเนาทะเบียนบ้าน	๑๘๕
สค ๖๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เกี่ยวกับผลการตรวจสอบและข้อมูลการร้องเรียน	๑๘๗
สค ๖๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลดอนทราย จังหวัดราชบุรี เกี่ยวกับโครงการจัดงานประเพณีวันสงกรานต์ ประจำปี ๒๕๕๒	๑๘๙
สค ๖๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้อ จังหวัดศรีสะเกษ เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง โครงการและงบประมาณ	๑๙๑
สค ๖๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตดุสิต เกี่ยวกับการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการตลาด	๑๙๓

สค ๖๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราช เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน	๑๙๕
สค ๖๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานธนารักษ์พื้นที่อุดรธานีเกี่ยวกับการเช่าที่ดิน	๑๙๗
สค ๖๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับเอกสารสิทธิในที่ดิน	๑๙๙
สค ๗๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงแรงงาน เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนข้อเท็จจริง	๒๐๑
สค ๗๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนกรณีผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหายในคดีฉ้อโกง	๒๐๓
สค ๗๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๙ เกี่ยวกับการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ	๒๐๕
สค ๗๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เกี่ยวกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ และเอกสารเกี่ยวกับการยุบพรรคการเมือง	๒๐๘
สค ๗๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อย จังหวัดเพชรบุรี เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๒๑๐
สค ๗๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองพัทลุง เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนและรายชื่อบุคคล	๒๑๓
สค ๗๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด เกี่ยวกับการดำเนินการตามโครงการจ้างแรงงาน	๒๑๕
สค ๗๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดชัยนาทเกี่ยวกับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง	๒๑๘
สค ๗๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับพยานหลักฐานสนับสนุนข้อกล่าวหา	๒๒๐
สค ๗๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๒ เกี่ยวกับการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ	๒๒๒
สค ๘๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เกี่ยวกับการประเมินผลงาน	๒๒๔
สค ๘๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของชมมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๒๒๗
สค ๘๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสระบุรี เกี่ยวกับการสอบสวนสิทธิการเข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน	๒๒๙
สค ๘๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดนครราชสีมา เกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำพยานในสำนวนการสอบสวน	๒๓๑
สค ๘๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับรายงานเรื่องการกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายควบคุมอาคาร	๒๓๓
สค ๘๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี เกี่ยวกับการขอใช้ไฟฟ้าของราษฎร และการสอบสวนข้อเท็จจริง	๒๓๖
สค ๘๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตลาดพร้าวเกี่ยวกับการร้องเรียน	๒๓๙

สค ๘๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน	๒๔๑
สค ๘๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ด เกี่ยวกับการสอบสวนและการวินิจฉัยสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง	๒๔๓
สค ๘๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของโรงเรียนนายร้อยตำรวจ เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารการบริหารงานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน	๒๔๖
สค ๙๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับคำสั่งลงโทษเจ้าหน้าที่ ของกรุงเทพมหานครและรายงานพร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้องกรณีร้องเรียนเรื่องอาคาร	๒๔๘
สค ๙๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๒๕๑
สค ๙๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๙ เกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกและแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ	๒๕๔
สค ๙๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.พ. เกี่ยวกับการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ	๒๕๖
สค ๙๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสอบสวนคดีพิเศษ เกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น	๒๕๘
สค ๙๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดราชบุรี เกี่ยวกับข้อมูลของผู้ประกันตน	๒๖๑
สค ๙๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมที่ดิน เกี่ยวกับการสอบสวนสิทธิเพื่อออกเอกสารสิทธิในที่ดิน	๒๖๓
สค ๙๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดพะเยาเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน ...	๒๖๕
สค ๙๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี เกี่ยวกับหลักฐานในการสนับสนุนข้อกล่าวหา	๒๖๗
สค ๙๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน	๒๖๙
สค ๑๐๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย	๒๗๑
สค ๑๐๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม แห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๒๗๕
สค ๑๐๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสอบสวนคดีพิเศษเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคล เพื่อเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นสำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ ว	๒๗๗
สค ๑๐๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทางวินัย	๒๘๐
สค ๑๐๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน	๒๘๓
สค ๑๐๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่ม เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๒๘๕

สค ๑๐๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลพิจิตร เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์	๒๘๗
สค ๑๐๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการรถไฟแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการสอบสวนทางวินัย	๒๘๙
สค ๑๐๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนวินัย	๒๙๑
สค ๑๐๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๒๙๓
สค ๑๑๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเข้าเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ชั้นประถมศึกษา)	๒๙๕
สค ๑๑๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี เกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน	๒๙๗
สค ๑๑๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง	๒๙๙
สค ๑๑๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่นครราชสีมา ๑ เกี่ยวกับรายได้ของบุคคล	๓๐๑
สค ๑๑๔ /๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี เกี่ยวกับการให้ถ้อยคำในการสอบสวน	๓๐๔
สค ๑๑๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากรเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล	๓๐๗
สค ๑๑๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับเอกสารการสอบสวน	๓๑๐
สค ๑๑๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงคมนาคมเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย	๓๑๒
สค ๑๑๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย เกี่ยวกับการรับโอนสินทรัพย์ภาระหนี้และสิทธิเรียกร้อง	๓๑๕
สค ๑๑๙ /๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอำนาจเจริญ เกี่ยวกับข้อมูลทรัพย์สิน	๓๑๘
สค ๑๒๐ /๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดขอนแก่น เกี่ยวกับผลการคัดเลือกผู้ประกอบการจัดจำหน่ายอาหาร	๓๒๐
สค ๑๒๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์ เกี่ยวกับการจ้างผู้รับจ้างช่วงให้จัดการขนส่งสินค้า	๓๒๓
สค ๑๒๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๓๒๕
สค ๑๒๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน	๓๒๘
สค ๑๒๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน	๓๓๒

สค ๑๒๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน	๓๓๖
สค ๑๒๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน	๓๔๐
สค ๑๒๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน	๓๔๔
สค ๑๒๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน	๓๔๘
สค ๑๒๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน	๓๕๒
สค ๑๓๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน	๓๕๖
สค ๑๓๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล	๓๖๐
สค ๑๓๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เกี่ยวกับสำนวนการสืบสวนสอบสวน	๓๖๔
สค ๑๓๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่า เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด	๓๖๗
สค ๑๓๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเทคนิค กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับรายงานผลการดำเนินคดี	๓๖๙
สค ๑๓๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่า เกี่ยวกับการทบทวนหลักเกณฑ์การคิดค่าธรรมเนียม	๓๗๑
สค ๑๓๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงแรงงาน เกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหารระดับ ๙	๓๗๓
สค ๑๓๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย	๓๗๖
สค ๑๓๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลศรีสะเกษ เกี่ยวกับการประเมินผลงานตามตัวชี้วัด	๓๘๐
สค ๑๓๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แห่งประเทศไทยเกี่ยวกับรายงานการประชุม และหนังสืออนุมัติการขึ้นเงินเดือน	๓๘๒
สค ๑๔๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๑	๓๘๔
สค ๑๔๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เกี่ยวกับโฉนดที่ดินของวัดร้าง	๓๘๖
สค ๑๔๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๓๘๘
สค ๑๔๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับผลการสอบสวนทางวินัย	๓๙๑

สค ๑๔๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดชุมพรเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน	๓๙๓
สค ๑๔๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการการเลือกตั้ง	๓๙๕
สค ๑๔๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เกี่ยวกับการประเมินคุณสมบัติและผลงาน	๓๙๗
สค ๑๔๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน	๔๐๑
สค ๑๔๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน	๔๐๓
สค ๑๔๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง เกี่ยวกับการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ	๔๐๕
สค ๑๕๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงิน	๔๐๗
สค ๑๕๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์เกี่ยวกับข้อมูลทางการเงิน	๔๐๙
สค ๑๕๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดฉะเชิงเทรา เกี่ยวกับการอนุญาตเคลื่อนย้ายสัตว์	๔๑๑
สค ๑๕๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประจำจังหวัดนครนายกเกี่ยวกับรายงานการประชุมและมติที่ประชุม	๔๑๓
สค ๑๕๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการอำนวยการสินเชื่อให้กับบริษัท บ. จำกัด	๔๑๕
สค ๑๕๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม แห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการอำนวยการสินเชื่อ	๔๑๘
สค ๑๕๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์ เกี่ยวกับการคัดเลือกเพื่อรับทุนการศึกษาระดับปริญญาโท	๔๒๓
สค ๑๕๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศูนย์บริการประชาชนเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน	๔๒๕
สค ๑๕๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดเพชรบุรีเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษ	๔๒๗
สค ๑๕๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี เกี่ยวกับการเสนอความเห็นของเลขานุการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.)	๔๓๒
สค ๑๖๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เกี่ยวกับรายงานการสอบสวนทางวินัย	๔๓๔
สค ๑๖๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดตราด ส่วนแยกแหลมงอบ เกี่ยวกับเอกสารแสดงสิทธิครอบครองในที่ดิน (ส.ค.๑)	๔๓๖
สค ๑๖๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (กองวินัย) เกี่ยวกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริง	๔๓๘
สค ๑๖๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสิงห์บุรีเกี่ยวกับสำนวนเรื่องร้องเรียน	๔๔๑
สค ๑๖๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม เกี่ยวกับหนังสือรายงานพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์	๔๔๓

สค ๑๖๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองงูใหญ่ เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง	๔๔๖
สค ๑๖๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี เกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาวินิจฉัย	๔๔๘
สค ๑๖๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม้กอง อำเภอไทรทอง จังหวัดกำแพงเพชรเกี่ยวกับการตรวจสอบเงินและรายงานการสอบสวนวินัย	๔๕๑
สค ๑๖๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี เกี่ยวกับเอกสารการประชุมและรายงานการประชุมของมหาวิทยาลัย	๔๕๓
สค ๑๖๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดมหาสารคามเกี่ยวกับแบบบันทึกการประชุม	๔๕๗
สค ๑๗๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมเกี่ยวกับบันทึกการประชุม ...	๔๕๙
สค ๑๗๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา เกี่ยวกับการตรวจสอบประวัติและพฤติกรรมของบุคคล	๔๖๑
สค ๑๗๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนลูกจ้างประจำและบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ	๔๖๓
สค ๑๗๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเกี่ยวกับบันทึกการปฏิบัติงานประจำวันของบุคลากร	๔๖๕
สค ๑๗๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำในสำนวนการสอบสวน	๔๖๗
สค ๑๗๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับบัญชีรายชื่อเจ้าบ้านที่ขอจัดตั้งชุมชนพหุโยธิน ๒๔	๔๗๐
สค ๑๗๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับรายงานการประชุม	๔๗๒
สค ๑๗๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี เกี่ยวกับการตรวจสอบข้อเท็จจริง	๔๗๔
สค ๑๗๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เขต ๑๒ สงขลา เกี่ยวกับผลการตรวจประเมินคลินิกชุมชน	๔๗๖
สค ๑๗๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต ๒ เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลและประเมินผลการปฏิบัติงาน	๔๗๘
สค ๑๘๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลเก่าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๔๘๑
สค ๑๘๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการ	๔๘๔
สค ๑๘๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบัญชาการศึกษากลับเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์	๔๘๗
สค ๑๘๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์	๔๙๐

สค ๑๘๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (กองวินัย) เกี่ยวกับรายงานความเห็นของผู้บังคับการกองวินัย	๔๙๒
สค ๑๘๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง	๔๙๔
สค ๑๘๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนตำแหน่ง	๔๙๖
สค ๑๘๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมกิจการพลเรือนทหารอากาศ เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหาร (ทอ.) ประจำปี ๒๕๕๒	๕๐๐
สค ๑๘๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน	๕๐๓
สค ๑๘๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับหนังสือขอออกของกรรมการที่ได้รับอนุญาตจากนายกรัฐมนตรี	๕๐๕
สค ๑๙๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง	๕๐๗
สค ๑๙๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานธนารักษ์พื้นที่พัทลุง เกี่ยวกับการจัดให้เช่าที่ราชพัสดุ	๕๐๙
สค ๑๙๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับแบบแปลนการก่อสร้างอาคาร	๕๑๑
สค ๑๙๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี เกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน	๕๑๓
สค ๑๙๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ เกี่ยวกับชื่อผู้ร่างและผู้ตรวจร่างหนังสือ	๕๑๕
สค ๑๙๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน	๕๑๗
สค ๑๙๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่แก้ไขปีเกิด ในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ	๕๑๙
สค ๑๙๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบัญชาการการศึกษา เกี่ยวกับการสอบคัดเลือกข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร	๕๒๑
สค ๑๙๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย	๕๒๓
สค ๑๙๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่าเกี่ยวกับหนังสือขอให้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษ	๕๒๗
สค ๒๐๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่า เกี่ยวกับหนังสือสอบถามและหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	๕๓๐
สค ๒๐๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองหนองสำโรง เกี่ยวกับการคัดเลือกพนักงานเทศบาลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น	๕๓๒
สค ๒๐๒/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย	๕๓๖

สค ๒๐๓/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบูรณ์ และกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัย	๕๓๙
สค ๒๐๔/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดเพชรบุรี เกี่ยวกับรายงานความขัดแย้งและการเสนอย้ายพนักงานส่วนตำบล	๕๔๑
สค ๒๐๕/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ไม่แก้ไขวันเกิดในทะเบียนประวัติ ข้าราชการ (ก.พ. ๗)	๕๔๔
สค ๒๐๖/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เกี่ยวกับแถบบันทึกเสียงการประชุม	๕๔๗
สค ๒๐๗/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักการโยธา กองควบคุมอาคาร กรุงเทพมหานคร เกี่ยวกับแบบแปลนการก่อสร้างอาคาร	๕๕๐
สค ๒๐๘/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลนครนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี เกี่ยวกับภาพถ่ายใบหน้าบุคคล	๕๕๒
สค ๒๐๙/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดนครสวรรค์ เกี่ยวกับชื่อผู้ทำหนังสือขอความเป็นธรรม	๕๕๕
สค ๒๑๐/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดตรังเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดิน.....	๕๕๗
สค ๒๑๑/๒๕๕๓	อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกาฬสินธุ์เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง	๕๖๐

สาขา

การแพทย์และสาธารณสุข

เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

www.oic.go.th E-mail : infothai@oic.go.th

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาการแพทย์และสาธารณสุข

ที่ พส ๑/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสัตวแพทยสภาเกี่ยวกับรายงานการประชุม

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสัตวแพทยสภา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการสัตวแพทยสภา ขอรายงานการประชุมของคณะกรรมการสัตวแพทยสภา ดังนี้

๑. รายงานการประชุมครั้งที่ ๑ ของคณะกรรมการสัตวแพทยสภา ตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ จำนวน ๑ ชุด

๒. รายงานการประชุมครั้งที่ ๑ ของคณะกรรมการสัตวแพทยสภา สมัยที่ ๑ (วาระ พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๘) จำนวน ๑ ชุด

๓. รายงานการประชุมครั้งที่ ๑ ของคณะกรรมการสัตวแพทยสภา สมัยที่ ๒ (วาระ พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑) จำนวน ๑ ชุด

สำนักงานสัตวแพทยสภามีหนังสือ ที่ สพ.สภ.๐๐๑๓๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการสัตวแพทยสภาโดยที่ประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ อาศัยอำนาจตามหลักเกณฑ์ มาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อบังคับสัตวแพทยสภาว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการและคณะที่ปรึกษา พ.ศ. ๒๕๔๕ ข้อ ๒๖ ได้พิจารณาตามคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์แล้วเห็นว่า ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อาจส่งผลกระทบต่อประโยชน์สาธารณะและอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร อีกทั้ง คณะกรรมการฯ ไม่อาจทราบถึงวัตถุประสงค์ของผู้ขอข้อมูลดังกล่าวได้ จึงมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลตามคำขอของผู้อุทธรณ์ตามหลักเกณฑ์ แห่งบทบัญญัติดังกล่าวข้างต้น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุขได้พิจารณาอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสัตวแพทยสภา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของเลขาธิการสัตวแพทยสภา และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเลขาธิการสัตวแพทยสภา ขอรายงานการประชุมครั้งที่ ๑ ตามบทเฉพาะกาล มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ รายงานการประชุมครั้งที่ ๑ สมัยที่ ๑ (วาระ พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๘) และรายงานการประชุมครั้งที่ ๑ สมัยที่ ๒ (วาระ พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑) ของคณะกรรมการสัตวแพทยสภา แต่สำนักงานสัตวแพทยสภาปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ตามพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ ได้กำหนดให้คณะกรรมการสัตวแพทย์สภาประกอบด้วยกรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการซึ่งเป็นผู้แทนและกรรมการซึ่งได้รับเลือกตั้งของสมาชิก ซึ่งในรายงานการประชุมของคณะกรรมการสัตวแพทย์สภา จำนวน ๓ รายการดังกล่าวจะมีรายละเอียดเกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการสัตวแพทย์สภาในแต่ละชุดและกรรมการที่ได้รับการเลือกตั้งให้ดำรงตำแหน่งนายกสัตวแพทย์สภา อุปนายกสัตวแพทย์สภา โดยเริ่มตั้งแต่คณะกรรมการสัตวแพทย์สภาชุดแรกซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ คณะกรรมการสัตวแพทย์สภา วาระ พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๘ และคณะกรรมการสัตวแพทย์สภา วาระ พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑ แต่เนื่องจากกรรมการท่านหนึ่งซึ่งเป็นกรรมการโดยตำแหน่งหรือกรรมการซึ่งเป็นผู้แทนได้ไปรับตำแหน่งกรรมการซึ่งมาจากการเลือกตั้งของสมาชิกอีกฐานะหนึ่งด้วย และได้มอบหมายให้บุคคลอื่นปฏิบัติหน้าที่แทนในฐานะกรรมการโดยตำแหน่งหรือกรรมการซึ่งเป็นผู้แทน จึงทำให้เกิดความสงสัยว่าการดำรงตำแหน่งของกรรมการท่านนั้นในคณะกรรมการสัตวแพทย์สภาดังกล่าวชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

เลขาธิการสัตวแพทย์สภาชี้แจงว่า เมื่อผู้อุทธรณ์มีหนังสือเพื่อขอรายงานการประชุมของคณะกรรมการสัตวแพทย์สภาดังกล่าว จึงได้นำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการสัตวแพทย์สภาในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ซึ่งที่ประชุมได้พิจารณาเรื่องตามข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการและคณะที่ปรึกษา พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยมีความเห็นว่า การขอข้อมูลดังกล่าวผู้ขอไม่ได้แจ้งวัตถุประสงค์ของการขอ อีกทั้งข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการฯ ได้กำหนดไว้ว่า “การประชุมให้ถือเป็นการประชุมลับ...” และ “การเปิดเผยรายงานการประชุมให้เป็นไปตามมติของที่ประชุม” จึงมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลตามคำขอของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุขพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการประชุมครั้งที่ ๑ ของคณะกรรมการสัตวแพทย์สภา ตามบทเฉพาะกาลมาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ. ๒๕๔๕ (รายงานการประชุมของคณะกรรมการสัตวแพทย์สภา ครั้งที่ ๑/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๔๕) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายงานการประชุมครั้งที่ ๑ ของคณะกรรมการสัตวแพทย์สภา สมัยที่ ๑ วาระ พ.ศ. ๒๕๔๕ - ๒๕๔๘ (รายงานการประชุมของคณะกรรมการสัตวแพทย์สภา ครั้งที่ ๓/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๔๕) และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมครั้งที่ ๑ ของคณะกรรมการสัตวแพทย์สภา สมัยที่ ๒ วาระ พ.ศ. ๒๕๔๘ - ๒๕๕๑ (รายงานการประชุมของคณะกรรมการสัตวแพทย์สภา ครั้งที่ ๑๓/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๘) นั้น มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ และ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่

การที่สำนักงานสัตวแพทย์สภาปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากมีข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการและคณะที่ปรึกษา พ.ศ. ๒๕๔๕ กำหนดให้ไม่ต้องเปิดเผยนั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อบังคับสัตวแพทย์สภาว่าด้วยการประชุมคณะกรรมการฯ ดังกล่าวไม่อาจขัดหรือแย้งกับบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ เมื่อข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิที่จะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งขึ้นอยู่กับการใช้ดุลพินิจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อพิจารณาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามที่ขอเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการสัตวแพทย์สภาและการเลือกกรรมการบริหาร ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผยให้สาธารณชนตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เฉพาะวาระที่ ๒ เรื่องที่ ๒.๓ ซึ่งเป็นเรื่องการดำเนินการทางด้านจรรยาบรรณวิชาชีพของบุคคลอื่นให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์และสาธารณสุข จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานสัวตวแพทยสภาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เฉพาะวาระที่ ๒ เรื่องที่ ๒.๓ ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาการแพทย์ฯ

วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

สาขา

วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี
อุตสาหกรรมและการเกษตร

เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

www.oic.go.th E-mail : infothai@oic.go.th

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๑/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณภาพผลิตภัณฑ์ท่อพีวีซีแข็ง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ฐานะหุ้นส่วนผู้จัดการห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. มีความประสงค์จะตรวจสอบข้อมูลข่าวสารต่างๆ เกี่ยวกับมาตรฐานและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ท่อพีวีซีแข็ง เนื่องจากผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองได้รับความเสียหายจากการใช้อุปกรณ์ท่อพีวีซีแข็งของบริษัท พ. จำกัด ในการดำเนินกิจการของบริษัทของตน โดยที่อุปกรณ์ท่อพีวีซีแข็งดังกล่าวได้รับเครื่องหมาย มอก. จากสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (สมอ.) จึงได้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ กล่าวคือ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม และวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการ สมอ. เพื่อขอให้ตรวจสอบคุณภาพมาตรฐานของอุปกรณ์ท่อพีวีซีแข็งของบริษัท พ. จำกัด เนื่องจากบริษัทของผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายจากการใช้ผลิตภัณฑ์ของบริษัทดังกล่าว และต่อมา สมอ. มีหนังสือ ที่ อก ๐๗๑๐/๒๗๒๒ ลงวันที่ (ไม่ระบุ) สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งโดยสรุปว่าได้มอบหมายให้เจ้าหน้าที่ไปตรวจสอบและเก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอแล้วผลการตรวจสอบปรากฏว่า ส่วนผลิตภัณฑ์ที่ชื่อจากสถานที่จำหน่ายในเขตจังหวัดชุมพร ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน และ สมอ. ได้ดำเนินการตามพระราชบัญญัติมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๑๑ แล้ว ส่วนตัวอย่างที่ผู้อุทธรณ์ส่งมาไม่สามารถตรวจสอบเพื่อยืนยันความเป็นไปตามมาตรฐานได้เนื่องจากเป็นตัวอย่างท่อที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๒ ถึง สมอ. เพื่อขอทราบข้อมูลข่าวสารกรณีที่ สมอ. แจ้งผลการตรวจสอบว่า “ส่วนผลิตภัณฑ์ที่ชื่อจากสถานที่จำหน่ายในเขตจังหวัดชุมพร ไม่เป็นไปตามมาตรฐาน...” นั้นข้อเท็จจริงเป็นอย่างไรเพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินคดีต่อไป และต่อมา สมอ. มีหนังสือ ที่ ๐๗๑๐/๒๔๒๙ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยอ้างว่าข้อมูลที่ขอมาเป็นข้อมูลเฉพาะของบริษัท พ. จำกัด พร้อมทั้งแจ้งสิทธิอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สมอ. เพื่อขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการพิจารณาดำเนินการให้ สมอ. ปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยคณะอนุกรรมการเฉพาะกิจพิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้พิจารณาส่งเรื่องอุทธรณ์นี้ให้คณะกรรมการวินิจฉัย

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรรับคำอุทธรณ์นี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรรับคำอุทธรณ์ไว้พิจารณาแล้วเห็นว่า มีข้อเท็จจริงยังไม่เพียงพอที่จะพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงมีมติให้เรียกข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และให้เชิญผู้อุทธรณ์กับผู้แทน สมอ. มาชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติม เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้มอบอำนาจให้นาย จ. หุ่นส่วน ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ไปชี้แจงแทน โดยสรุปคำชี้แจงของผู้กรณีได้ดังนี้

ผู้รับมอบอำนาจจากผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ได้เข้าทำสัญญาจ้างวางท่อประปาโครงการก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านประเภทบ่อบาดขนาดกลาง บ้านม่วงแหว หมู่ที่ ๗ ตำบลเขาไชยราช อำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร โดยผู้อุทธรณ์ได้ซื้อผลิตภัณฑ์ท่อพีวีซีแข็งสำหรับใช้เป็นท่อน้ำดื่มของบริษัท พ. จำกัด ที่มีการรับรองมาตรฐานองค์การอุตสาหกรรม (มอก.) ต่อมาเมื่อภายหลังการติดตั้งแล้วมีการทดสอบการไหลเวียนของน้ำ ปรากฏว่าผลิตภัณฑ์ท่อพีวีซีแข็งดังกล่าวชำรุดบกพร่อง โดยมีอาการแตกร้าวและเป็นตามด ซึ่งคิดเป็นค่าเสียหายในการซ่อมแซมและวางท่อประปาใหม่ประมาณ ๓ แสนบาท ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องเรียนไปยัง สมอ. ซึ่งผู้อุทธรณ์ทราบว่า สมอ. ได้ไปเก็บตัวอย่างผลิตภัณฑ์ท่อพีวีซีแข็งจากท้องถิ่นในจังหวัดชุมพรและพื้นที่ใกล้เคียงมาตรวจสอบแล้ว และพบว่าผลิตภัณฑ์ท่อพีวีซีแข็งไม่ได้คุณภาพจริง ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการตรวจสอบดังกล่าว เพื่อนำไปใช้เป็นหลักฐานในการฟ้องร้องบริษัท พ. จำกัด ต่อศาลต่อไป โดยในปัจจุบันการวางท่อประปาได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ซึ่งห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. ต้องซื้อผลิตภัณฑ์ท่อน้ำของบริษัท พ. จำกัด มาใช้ทดแทน ซึ่งมีราคาแพงกว่าประมาณร้อยละ ๒๐ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงต้องการรู้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อการปกป้องสิทธิของตนและเพื่อมิให้คนอื่น ๆ ต้องได้รับผลกระทบเช่นเดียวกับตนเอง

ผู้แทน สมอ. ได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า แนวทางปฏิบัติเมื่อได้รับการร้องเรียนจากผู้บริโภคแล้ว สมอ. จะเข้าไปตรวจสอบโดยเก็บตัวอย่างของผลิตภัณฑ์ที่เหลืออยู่ แต่ในกรณีของผู้อุทธรณ์นี้ได้ใช้ผลิตภัณฑ์ท่อพีวีซีแข็งหมดแล้ว ซึ่งตามแนวทางปฏิบัติปกติผลิตภัณฑ์ที่มีการใช้งานแล้ว สมอ. จะไม่นำมาตรวจสอบ กรณีนี้ สมอ. จึงได้สุ่มตัวอย่างจากร้านค้าที่ผู้อุทธรณ์ได้ไปซื้อ และสุ่มจากโรงงานของบริษัท พ. จำกัด มาตรวจสอบด้วย ผลการตรวจสอบปรากฏว่าผลิตภัณฑ์ที่สุ่มจากโรงงานผ่านมาตรฐาน แต่ผลิตภัณฑ์ที่สุ่มจากร้านค้าไม่ผ่านมาตรฐาน โดยการตรวจสินค้าบรรจุภัณฑ์ดังกล่าว สมอ. ไม่ได้เป็นหน่วยงานที่ทำหน้าที่ตรวจสอบเองและเป็นการตรวจสอบเฉพาะกลุ่ม (Lot) ผลปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างที่ได้สุ่มนำมาตรวจสอบมีความหนา ๒.๓๑ ๒.๓๒ และ ๒.๒๘ มิลลิเมตร ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยที่กำหนดไว้ คือ ๒.๖๕ - ๓.๑๕ มิลลิเมตร ดังนั้น สมอ. จึงต้องแจ้งเตือนไปยังผู้ผลิตเพื่อให้ปรับปรุงคุณภาพ หากผู้ผลิตไม่ดำเนินการ สมอ. จะทำการแจ้งเตือนการพักใช้ใบอนุญาต แจ้งเตือนการถอนใบอนุญาต และแจ้งถอนใบอนุญาต ตามลำดับ ส่วนเหตุผลที่ สมอ. ไม่เปิดเผยรายงานการตรวจสอบ (test reports) ให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบ เพราะ สมอ. โดยมติคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ สมอ. พิจารณาเห็นว่า รายงานผลการตรวจสอบเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบริษัทผู้ผลิต ซึ่งการเปิดเผยจะเปิดเผยให้ได้เฉพาะกับบริษัทเจ้าของผลิตภัณฑ์เท่านั้น และบริษัท พ. จำกัด ได้แสดงเจตนาไม่ประสงค์ให้นำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเปิดเผยต่อบุคคลอื่นแม้จะเป็นการเปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์ก็ตาม และตามแนวทางปฏิบัติที่ผ่านมา สมอ. โดยเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องก็ถือปฏิบัติที่จะไม่เปิดเผยรายงานผลการตรวจสอบให้ผู้ใดทราบ และข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่จัดส่งมาตามหนังสือ สมอ. ด่วนที่สุด ที่ อก ๐๗๐๓/๔๑๔๕ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ คือ รายงานผลการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมท่อพีวีซีแข็งสำหรับใช้เป็นท่อน้ำดื่ม มอก. ๑๗ - ๒๕๓๒ ของบริษัท พ. จำกัด หมายเลขตัวอย่าง สมอ ๓๕ ขทอ (๙๐) ๑๗/๓ สำหรับคำถามของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ว่าหากมีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแล้วจะกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องหรือไม่ นั้น สมอ. เห็นว่าไม่น่าจะมีผลกระทบต่อ

การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของ สมอ. เพราะไม่มีกฎหมายห้ามการเปิดเผยแต่อย่างใด เป็นเพียงแนวทางที่ถือปฏิบัติของเจ้าหน้าที่เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรได้พิจารณาข้อเท็จจริงจากคำอุทธรณ์ คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ สมอ. ประกอบคำชี้แจงข้อเท็จจริงของคู่กรณีและข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ที่ สมอ. จัดส่งมาประกอบการพิจารณาแล้วเห็นว่า รายงานผลการตรวจสอบเป็นบันทึกรายงานของเจ้าหน้าที่ที่จัดทำขึ้นอันเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามกรอบอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนด ข้อมูลข่าวสารที่เจ้าหน้าที่จัดทำขึ้นดังกล่าวจึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่การเปิดเผยจะต้องได้รับการยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้เป็นการล่วงหน้าหรือในขณะนั้นตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกลับจะก่อให้เกิดผลดีกับบริษัท พ. จำกัด โดยบริษัทน่าจะได้รับความเชื่อถือมากขึ้นอันจะเป็นประโยชน์ต่อบริษัทผู้ผลิตยิ่งกว่าเนื่องจากจะแสดงถึงการมีมาตรฐานในการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถตรวจสอบคุณภาพของผลิตภัณฑ์ของบริษัทได้ เพราะการตรวจสอบดังกล่าวจะระบุว่าเป็นเพียงรายงานการตรวจสอบเฉพาะตัวอย่างที่สุ่มเก็บในพื้นที่จังหวัดชุมพรเท่านั้น และแม้จะมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ก็ไม่มีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ สมอ. แต่สำหรับผู้อุทธรณ์กลับเป็นผู้ถูกระทบสิทธิซึ่งได้รับความเสียหายจากการใช้ผลิตภัณฑ์ของบริษัท พ. จำกัด ดังนั้น เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้มีโอกาสในการปกป้องสิทธิของตนเองเป็นธรรม จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ รายงานผลการตรวจสอบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมท่อพีวีซีแข็งสำหรับใช้เป็นท่อน้ำดื่ม มอก. ๑๗ - ๒๕๓๒ ของบริษัท พ. จำกัด หมายเลขตัวอย่าง สมอ ๓๕ ชทอ (๙๐)๑๗/๓ โดยสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ฯ

วันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๒/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่
และการใช้อำนาจตามกฎหมาย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งนายกสมาคมต่อต้านสภาวะโลกร้อน มีหนังสือ ที่ สตร. ๐๖๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เพื่อสอบถามว่า ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.) เห็นชอบแล้วใน ๗๖ โครงการ มีบางโครงการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่การใช้ดุลพินิจของการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยนั้น โครงการนั้นๆ ได้ปฏิบัติตามกฎหมายในประเด็นดังต่อไปนี้แล้วหรือไม่

๑. โครงการหรือกิจกรรมนั้นได้มีการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อสุขภาพ (ตามแบบที่ราชการกำหนด) ของประชาชนในชุมชนแล้วหรือไม่

๒. โครงการหรือกิจกรรมนั้นได้จัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียอย่างครบถ้วน สมบูรณ์ตามแบบ หรือระเบียบ หรือข้อกำหนดของทางราชการแล้วหรือไม่

การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (กนอ.) มีหนังสือ ที่ อก ๕๑๐๒.๑.๒/๓๙๒๓ ลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของ กนอ. และเป็นประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง การเปิดเผยอาจจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ และทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้อง กนอ. ต่อศาลปกครองกลาง ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่งเพิกถอนรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) ของโครงการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่การใช้ดุลพินิจของ กนอ. และให้ กนอ. ดำเนินการให้ครบถ้วนตามรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์สอบถามเป็นความเห็นภายในของ กนอ. ที่ใช้ดุลพินิจในการดำเนินการอนุมัติ/อนุญาตการประกอบกิจการในนิคมอุตสาหกรรม ดังนั้น จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๑) (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ สตร. ๐๘๙ - ๒๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรได้พิจารณา

คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ กนอ. ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจง ด้วยวาจาของผู้แทน กนอ. และของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์และพวก ได้ยื่นฟ้องหน่วยงานของรัฐ ๘ แห่ง ต่อศาลปกครองกลาง ว่าไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่กำหนดให้โครงการ หรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงทั้งทางด้านคุณภาพสิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติและสุขภาพ จะกระทำมิได้ เว้นแต่จะได้ศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมและสุขภาพของประชาชนในชุมชน และจัดให้มี กระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสียก่อน รวมทั้งได้ให้องค์กรอิสระซึ่งประกอบด้วยผู้แทนองค์กรเอกชน ด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ และผู้แทนสถาบันอุดมศึกษาที่จัดการการศึกษาด้านสิ่งแวดล้อมหรือทรัพยากรธรรมชาติหรือด้านสุขภาพ ให้ความเห็นประกอบก่อนมีการดำเนินการดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่าได้รับฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ทราบ ว่า กนอ. ได้มีหนังสือหรือปัญหาข้อกฎหมายในการดำเนินการตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตอบข้อหารือโดยสรุปความได้ว่า “ในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายกำหนดรายละเอียดในการจัดตั้งองค์กรอิสระ หน่วยงานอนุญาตสามารถออกใบอนุญาตให้แก่โครงการ หรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนได้หากโครงการหรือกิจกรรมนั้นได้มีการศึกษาและประเมินผลกระทบต่อคุณภาพ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพประชาชนในชุมชนและได้จัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและผู้มีส่วนได้เสีย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายซึ่งใช้บังคับอยู่ในปัจจุบันกำหนดไว้”

ผู้อุทธรณ์เห็นว่า จากการตอบข้อหารือของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกานั้น มีผลต่อการอนุมัติโครงการที่อยู่ในอำนาจ หน้าที่ของ กนอ. ซึ่งในขณะนี้ กนอ. ได้อนุมัติโครงการหรือกิจกรรมที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อชุมชนไปแล้วประมาณ ๑๐ โครงการ จากที่ผ่านการเห็นชอบจากสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งหมด ๗๖ โครงการ โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่า การอนุมัติโครงการของ กนอ. ไม่เป็นไปตามมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ และ ความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขัดต่อคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ที่ ๓/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒

ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือสอบถามไปยัง กนอ. โดยผู้อุทธรณ์แจ้งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า หนังสือดังกล่าวนี้ ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ในการขอข้อมูลข่าวสารด้วย อันได้แก่ เอกสารที่ กนอ. ใช้ประกอบการพิจารณาอนุมัติ อนุญาตโครงการใหม่ประมาณ ๑๐ โครงการ เช่น ใบอนุมัติอนุญาต และเงื่อนไขการอนุมัติอนุญาต ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ทราบ ว่า โครงการเหล่านั้นเป็นโครงการใดบ้าง โดยผู้อุทธรณ์ต้องการนำข้อมูลข่าวสารไปเพื่อตรวจสอบการทำงานของสำนักงานคณะกรรมการ กฤษฎีกาในการให้ความเห็นดังกล่าวข้างต้น

ผู้แทน กนอ. ชี้แจงด้วยวาจาว่าได้รับฟังได้ว่า กนอ. มีภารกิจหน้าที่ในการให้บริการจัดตั้งหรือขยายนิคมอุตสาหกรรม การอนุญาต อนุมัติต่างๆ เช่น การขอใช้ที่ดิน การก่อสร้าง การประกอบกิจการ เป็นต้น ซึ่งการอนุมัติอนุญาตเป็นอำนาจของผู้ว่าราชการหรือผู้ซึ่ง ผู้ว่าการมอบหมาย ตามมาตรา ๔๑ และ ๔๒ แห่งพระราชบัญญัติการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยขั้นตอน การอนุญาต เริ่มตั้งแต่การขอใช้ที่ดิน ต่อมาหากผู้ขออนุญาตจะก่อสร้างโรงงาน ต้องยื่นขออนุญาตก่อสร้าง เมื่อการก่อสร้างโรงงาน แล้วเสร็จ ผู้ขออนุญาตต้องมาแจ้งเริ่มประกอบกิจการต่อ กนอ. เพื่อประกอบกิจการโรงงาน โดย กนอ. จะส่งเจ้าหน้าที่ไปตรวจดู อีกครั้งว่า ตั้งแต่ขั้นตอนการขออนุญาตการใช้ที่ดิน การขออนุญาตปลูกสร้างโรงงาน และการติดตั้งเครื่องจักรเพื่อประกอบกิจการ โรงงานนั้น เป็นไปตามรูปแบบของรายการที่กำหนดหรือไม่ อย่างไร หากเป็นไปตามรูปแบบรายการและตามเงื่อนไขการประกอบกิจการ กนอ. ก็สามารถอนุญาตได้ หากกิจการใด เช่น อุตสาหกรรมปิโตรเคมี โรงหลอมเหล็ก ก่อนการดำเนินการจะต้องทำรายงาน EIA ก่อน กรณีนี้การอนุญาตจะมีการนำเงื่อนไขเกี่ยวกับรายงาน EIA ที่ได้ผ่านความเห็นชอบของคณะกรรมการผู้ชำนาญการแล้วมาประกอบ

ต่อมาเมื่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มีผลบังคับใช้ กนอ. ได้เคยหารือปัญหาข้อกฎหมายในการดำเนินการ รวมถึงข้อเสนอแนะในการปฏิบัติงานในประเด็นเกี่ยวกับมาตรา ๖๗ วรรคสอง ไปยังสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ให้ความเห็นเสนอไปยังคณะรัฐมนตรี ซึ่งต่อมาได้มีมติคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว เพื่อให้หน่วยงานนำไปปฏิบัติ

กนอ. เห็นว่า ขั้นตอนการอนุมัติ อนุญาตของ กนอ. ได้ดำเนินการสอดคล้องกับความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ให้ไว้เกี่ยวกับการจัดทำรายงาน EIA การจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบทางสุขภาพ (HIA) และการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีหน่วยงานใดที่กำหนดว่ากิจกรรมใดบ้างที่เห็นว่ามีผลกระทบต่อประชาชนอย่างรุนแรง ยกเว้นกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ได้มีการประกาศกิจการที่มีผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรงไว้ ๘ ประเภท โดยประกาศ ณ วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ เท่านั้น ดังนั้น ในส่วนของ กนอ. จะพิจารณาว่าหากกิจการใดเข้าเงื่อนไขการอนุญาตก็จะทำการอนุญาต แต่หากกิจการใดเข้าข่ายกิจการที่มีผลกระทบต่อชุมชนอย่างรุนแรง ตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมประกาศไว้ ก็จะไปพิจารณาตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ประกาศเมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒

ในส่วน ๗๖ โครงการที่ผู้อุทธรณ์ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลางนั้น มีบางโครงการที่เคยดำเนินการมาก่อนรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ บังคับใช้ ซึ่งอาจแบ่งออกได้เป็น ๑. การขยายกิจการ ๒. การเปลี่ยนแปลงอุปกรณ์เครื่องมือ ๓. การขยายพื้นที่เพิ่มเติม โดยทั้งหมดมีโครงการที่อยู่ในอำนาจของ กนอ. จำนวน ๖๕ โครงการ และนับตั้งแต่มีการฟ้องร้องคดีต่อศาลปกครองกลางใน ๗๖ โครงการ กนอ. ไม่เคยอนุญาตโครงการใด ยกเว้นโครงการที่ศาลปกครองสูงสุดมีคำสั่งยกเลิกการคุ้มครองชั่วคราวไปเมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒

สำหรับเหตุผลที่ กนอ. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้น กนอ. พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการต่างๆ นั้น อาจมีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจรวมอยู่ด้วย ประกอบกับในขณะนี้ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องร้อง กนอ. ในความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนในมาตรา ๖๗ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ อีกทั้ง กนอ. ยังได้พิจารณาเห็นว่าการที่ กนอ. อนุญาตโครงการใดนั้น เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยไม่ได้ตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรพิจารณาแล้วเห็นว่าอุทธรณ์เรื่องนี้ไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ดังนี้

๑. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีอำนาจในการรับเรื่องอุทธรณ์ดังกล่าวไว้พิจารณาหรือไม่ ตามหนังสือของผู้อุทธรณ์ ที่ สตร. ๐๖๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ว่าการการนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แม้ข้อความในหนังสือดังกล่าวจะมีลักษณะเป็นการสอบถามข้อเท็จจริง แต่ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์แจ้งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่าหนังสือดังกล่าวนั้น ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ในการขอข้อมูลข่าวสารด้วย ดังนั้น จึงถือได้ว่าผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีอำนาจตามมาตรา ๓๕ ที่จะรับพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวได้

๒. ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารที่ กนอ. ใช้ประกอบการพิจารณาอนุมัติอนุญาตโครงการใหม่ประมาณ ๑๐ โครงการ เช่น ใบอนุญาต และเงื่อนไขการอนุญาต เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้หรือไม่ จากข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ไม่สามารถระบุได้ว่าข้อมูลข่าวสารของโครงการ ๑๐ โครงการตามที่กล่าวอ้างคือโครงการใดบ้าง อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาจากข้อมูลข่าวสาร

ที่ กนอ. จัดส่งมาประกอบการพิจารณานั้นปรากฏว่ามีโครงการใหม่ที่ กนอ. อนุญาตก่อสร้างไปจำนวน ๑๒ โครงการ ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่าใบอนุญาต และเงื่อนไขการอนุญาตของโครงการดังกล่าวไม่ปรากฏว่ามีข้อมูลข่าวสารใดที่เมื่อเปิดเผยไปแล้วจะมีผลกระทบต่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หรือจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๑) และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมทั้งใบอนุญาต และเงื่อนไขประกอบใบอนุญาตนั้นก็มีใช่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน เพราะเป็นคำสั่งทางปกครองที่มีผลต่อบุคคลภายนอก กรณีจึงไม่ต้องตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน ที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ จึงเห็นควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีคำวินิจฉัยให้การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยเปิดเผยใบอนุญาต อนุญาต และเงื่อนไขการอนุมัติ อนุญาตก่อสร้าง จำนวน ๑๒ โครงการ พร้อมทั้งรับรองสำเนาถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ฯ

วันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๓/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของกรมควบคุมโรคที่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายการส่วนประกอบ
ผลิตภัณฑ์ยาสูบ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมควบคุมโรค

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับหนังสือจากกรมควบคุมโรค ที่ สธ ๐๔๒๓.๓/๙๙๗ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๐ แจ้งว่าคณะกรรมการกำกับดูแลข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบซึ่งแต่งตั้งขึ้นตามระเบียบกรมควบคุมโรคว่าด้วยการกำกับดูแลข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้พิจารณาและมีมติให้เปิดเผยข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบที่ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งไว้ต่อพนักงานเจ้าหน้าที่กรมควบคุมโรค ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ ให้แก่ส่วนราชการที่มีหนังสือขอทราบข้อมูลดังกล่าว ซึ่งกรมควบคุมโรคเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลรายการส่วนประกอบผลิตภัณฑ์ยาสูบดังกล่าวอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์ หากผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้แจ้งไปยังกรมควบคุมโรคภายในกำหนด ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ คัดค้านการที่กรมควบคุมโรคจะเปิดเผยข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบต่อบุคคลภายนอก รวมทั้งหน่วยงานราชการ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการแจ้งผลการพิจารณาคำคัดค้านจากกรมควบคุมโรคแต่อย่างใด ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๓ ร้องขอคืนข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นต่อกรมควบคุมโรคเมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๐ จำนวน ๑๑ รายการ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวได้ครบกำหนด ๓ ปี เมื่อวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ และผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ และ ๑๘ มกราคม วันที่ ๒๒ มีนาคม และวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เพื่อติดตามเรื่องดังกล่าว

กรมควบคุมโรคมีหนังสือ ที่ สธ ๐๔๒๓.๕/๑๔๘๒ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ แจ้งว่าไม่อาจคืนข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เนื่องจากมีส่วนราชการผู้มีอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายขอทราบรายละเอียดข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบนั้นกรมควบคุมโรคได้เก็บรักษาไว้ในตู้นิรภัยโดยยังมีได้เปิดเผยแก่ผู้ใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งของกรมควบคุมโรค โดยผู้อุทธรณ์เห็นว่าการที่กรมควบคุมโรคมีหนังสือแจ้งว่าไม่อาจคืนข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เนื่องจากมีส่วนราชการผู้มีอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายขอทราบรายละเอียดข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบดังกล่าว เป็นกรณีที่กรมควบคุมโรคไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพิกถอนคำสั่งดังกล่าวของกรมควบคุมโรค และขอให้ส่งกรมควบคุมโรคคืนข้อมูล

รายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบแก่ผู้อุทธรณ์ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรได้พิจารณาอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมควบคุมโรค คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษได้มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ บธ ๐๔๐๐.๓/๔๔๗ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๔๙ ขอทราบข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบจากผู้อุทธรณ์ได้ยื่นแสดงต่อกรมควบคุมโรคตามกฎหมายว่าด้วยกฎหมายสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๔๐ ออกตามความในพระราชบัญญัติควบคุมผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยคณะกรรมการกำกับดูแลข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบซึ่งแต่งตั้งขึ้นตามระเบียบกรมควบคุมโรคว่าด้วยการกำกับดูแลข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้พิจารณาและมีมติให้เปิดเผยข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบดังกล่าวต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษ กรมควบคุมโรคจึงเสนอเรื่องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขเพื่อพิจารณาเห็นชอบตามระเบียบกรมควบคุมโรคว่าด้วยการกำกับดูแลข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๙ ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาแล้วสั่งการให้กรมควบคุมโรคทำหนังสือหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สำนักงานรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และกรมทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๙๐๑/๐๒๗๐ ลงวันที่ ๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แจ้งว่าหากกรมควบคุมโรคจะเปิดเผยข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษก็ไม่ถือเป็นการละเมิดสิทธิในความลับทางการค้าตามมาตรา ๗ (๒) (ข) แห่งพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ เนื่องจากการเปิดเผยความลับทางการค้าโดยหน่วยงานของรัฐซึ่งดูแลรักษาความลับทางการค้า ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการสืบสวนสอบสวนซึ่งมิได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการค้า แต่การเปิดเผยข้อมูลและการรับรู้ข้อมูลของกรมควบคุมโรคและกรมสอบสวนคดีพิเศษต้องดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อคุ้มครองความลับทางการค้าจากการนำไปใช้ในเชิงพาณิชย์ที่ไม่เป็นธรรม กรมควบคุมโรคจึงเสนอเรื่องต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขพิจารณาอีกครั้ง ปัจจุบันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขยังไม่ได้พิจารณาเห็นชอบให้เปิดเผยข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษแต่อย่างใด

ผู้แทนกรมควบคุมโรคชี้แจงสรุปว่า เมื่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ความเห็นชอบให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแล้ว กรมควบคุมโรคจะต้องแจ้งให้ผู้อุทธรณ์พิจารณาเสนอคำคัดค้านก่อน ตามนัยมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งปัจจุบันเรื่องอยู่ระหว่างกระบวนการพิจารณาว่าจะเปิดเผยข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบของผู้อุทธรณ์ต่อกรมสอบสวนคดีพิเศษหรือไม่ ส่วนกรณีที่กรมควบคุมโรคมีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าคณะกรรมการกำกับดูแลข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบซึ่งแต่งตั้งขึ้นตามระเบียบกรมควบคุมโรคว่าด้วยการกำกับดูแลข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้พิจารณาและมีมติให้เปิดเผยข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบของผู้อุทธรณ์ให้แก่ส่วนราชการที่มีหนังสือขอทราบข้อมูลดังกล่าว หากผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้แจ้งไปยังกรมควบคุมโรคนั้น เป็นการแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบในเบื้องต้นตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ไม่ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์เสนอคำคัดค้านตามนัยมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากกรมควบคุมโรคยังไม่ได้พิจารณาเปิดเผยข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า กรมควบคุมโรคได้มีหนังสือ ที่ สธ ๐๔๒๓.๓/๙๔๗ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการกำกับดูแลข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบซึ่งแต่งตั้งขึ้นตามระเบียบกรมควบคุมโรคว่าด้วยการกำกับดูแลข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้พิจารณาและมีมติให้เปิดเผยข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบของผู้อุทธรณ์ให้แก่ส่วนราชการที่มีหนังสือขอทราบข้อมูลดังกล่าว หากผู้อุทธรณ์มีความประสงค์จะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้แจ้งไปยังกรมควบคุมโรค ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐ คัดค้านการที่กรมควบคุมโรค

จะดำเนินการเปิดเผยข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบต่อบุคคลภายนอก รวมทั้งหน่วยงานราชการ แต่ผู้อุทธรณ์
ไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาคำคัดค้านจากกรมควบคุมโรคแต่อย่างใด จนกระทั่ง พ.ศ. ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ยื่นข้อมูลรายการ
ส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบชุดใหม่ต่อกรมควบคุมโรค ซึ่งในทางปฏิบัติที่ผ่านมาเมื่อผู้อุทธรณ์ยื่นข้อมูลรายการส่วนประกอบ
ของผลิตภัณฑ์ยาสูบชุดใหม่แล้วกรมควบคุมโรคจะคืนข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบชุดเก่าให้กับผู้อุทธรณ์
แต่ครั้งล่าสุดกรมควบคุมโรคไม่คืนข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบชุดเก่าให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ
ทวงถามหลายครั้ง จนกระทั่งกรมควบคุมโรคมีหนังสือ ที่ สธ ๐๔๔๒.๕/๑๔๘๒ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า
ไม่อาจคืนข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เนื่องจากมีส่วนราชการผู้มีอำนาจตามบทบัญญัติ
แห่งกฎหมายขอทราบรายละเอียดข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบดังกล่าว ผู้อุทธรณ์เข้าใจว่ากรมควบคุมโรค
จะเปิดเผยข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบของผู้อุทธรณ์ให้แก่หน่วยงานของรัฐที่มีคำขอ จึงมีหนังสืออุทธรณ์ต่อ
คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่ามีเจตนาอุทธรณ์คำสั่งกรมควบคุมโรคในกรณีที่กรมควบคุมโรค
จะเปิดเผยข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบของผู้อุทธรณ์ และกรณีที่กรมควบคุมโรคไม่คืนข้อมูลรายการส่วนประกอบ
ของผลิตภัณฑ์ยาสูบชุดเก่าแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรกำหนดประเด็น
ในการพิจารณา ๒ ประเด็น คือ

ประเด็นที่ ๑ การคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบ

ประเด็นที่ ๒ การขอคืนข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบ

ประเด็นที่ ๑ ในชั้นพิจารณาปรากฏข้อเท็จจริงว่า ตามระเบียบกรมควบคุมโรคว่าด้วยการกำกับดูแลข้อมูลรายการ
ส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบ พ.ศ. ๒๕๕๐ นั้น การจะเปิดเผยข้อมูลส่วนนี้ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
สาธารณสุข ตามระเบียบฯ ข้อ ๑๙ ดังนั้น เมื่อรัฐมนตรียังไม่ให้ความเห็นชอบจึงถือว่ากรมควบคุมโรคยังมีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน
ของผู้มีส่วนได้เสียตามนัยมาตรา ๑๗ ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๘ ผู้อุทธรณ์จึงยังไม่ถูกระทบสิทธิดังกล่าว จึงยังไม่มีสิทธิอุทธรณ์

ประเด็นที่ ๒ กรณีการขอคืนข้อมูลรายการส่วนประกอบของผลิตภัณฑ์ยาสูบนั้นเห็นว่า มิใช่เป็นการอุทธรณ์การเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารของราชการตามนัยมาตรา ๑๔ หรือมาตรา ๑๕ หรือไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้มีส่วนได้เสีย
ตามนัยมาตรา ๑๗ อุทธรณ์ในประเด็นนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ในประเด็นที่
๑ และไม่รับอุทธรณ์ในประเด็นที่ ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ฯ

วันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร
ที่ วท ๔/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเกี่ยวกับการอนุญาตให้ขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์อาหาร

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการอนุญาตให้ขึ้นทะเบียนของผลิตภัณฑ์อาหารชื่อชา เจสัน วินเตอร์ จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ หนังสือรับรองการนำเข้าจากผู้ผลิต EXPORT CERTIFICATE FOOD, CERTIFICATE OF MANUFACTURE, CERTIFICATE OF FREE SALE, CERTIFICATE OF ANALYSIS

รายการที่ ๒ สูตรส่วนผสมและส่วนประกอบ หนังสือรับรองจากสถานทูต หนังสือรับรองผลการตรวจทดสอบจากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

รายการที่ ๓ ขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าพนักงาน รวมทั้งข้อมูลทั้งหมดใดๆ ไม่ว่าจะเป็นการตรวจสอบของพนักงานเจ้าหน้าที่ มติความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่อนุญาตให้ขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยามีหนังสือ ที่ สธ ๑๐๐๕/๑/๗๓๒๑ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๑ และ ๒ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ดังนั้นการให้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะต้องได้รับการยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน ซึ่งได้แจ้งให้กับบริษัท อ. จำกัด ทราบ โดยบริษัทได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ทั้งนี้ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้ชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการของเจ้าพนักงานให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่ายังติดใจต้องการข้อมูลตามรายการที่ ๓ เกี่ยวกับความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาอนุญาตให้ขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ดังกล่าวทุกขั้นตอน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรได้พิจารณาอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยประกอบธุรกิจนำผลิตภัณฑ์ชื่อชา เจสัน วินเตอร์ เข้ามาจำหน่ายในประเทศไทย และได้ยื่นคำขอจดทะเบียนผลิตภัณฑ์อาหารชื่อชา เจสัน วินเตอร์ แต่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาไม่อนุญาตให้จดทะเบียน

ผลิตภัณฑ์อาหาร หลังจากนั้น บริษัท อ. จำกัด ซึ่งเคยเป็นผู้แทนจำหน่ายชา เจสัน วินเตอร์ ของผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนผลิตภัณฑ์อาหารชื่อชา เจสัน วินเตอร์ โดยสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาได้อนุญาตให้จดทะเบียนอาหารและยาตามคำขอของบริษัทฯ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แต่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาชี้แจงเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์สรุปดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสาร และบริษัท อ. จำกัด เจ้าของข้อมูลข่าวสารคัดค้านการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ประกอบกับสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเห็นว่าหากให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ อาจมีบุคคลนำสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปแอบอ้างขอรับสินค้าจากด่านตรวจสินค้าหรืออาจนำไปใช้เป็นหลักฐานในการนำสินค้าเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทยโดยมิชอบ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ นั้นผู้ผลิตสินค้าไม่ได้ระบุว่าออกให้กับผู้ใดโดยเฉพาะ และในอดีตที่ผ่านมาก็มีผู้ปลอมแปลงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ นำไปขอรับสินค้าที่ด่านตรวจสินค้าหลายครั้ง แม้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจะให้สำเนาเอกสารโดยขีดคั่นจำกัดการนำสำเนาเอกสารไปใช้ก็อาจมีผู้นำสำเนาเอกสารดังกล่าวไปปลอมแปลงได้ ด้วยเหตุที่กล่าวมาแล้วสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจึงไม่สามารถให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ ได้อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารหรือคัดลอกข้อความในข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาไม่มีอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากประกาศกระทรวงสาธารณสุขกำหนดให้ผลิตภัณฑ์อาหารประเภทชา เป็นอาหารในกลุ่มที่ ๒ ซึ่งการยื่นคำขอจดทะเบียนอาหารในกลุ่มนี้ กฎหมายไม่ได้บังคับว่าจะต้องส่งรายการสูตรส่วนผสมและส่วนประกอบ หนังสือรับรองจากสถานทูต หนังสือรับรองผลการตรวจทดสอบจากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ต่อสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแต่อย่างใด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาอนุญาตให้ขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์อาหารชื่อชา เจสัน วินเตอร์ นั้น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาไม่มีอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากในทางปฏิบัติงานเมื่อมีผู้ประกอบการมายื่นคำขอจดทะเบียนอาหารต่อเจ้าหน้าที่ เมื่อเจ้าหน้าที่ตรวจสอบเอกสารแล้วเห็นว่าถูกต้องก็มีอำนาจลงลายมือชื่ออนุญาตได้เองโดยไม่ต้องเสนอผู้บังคับบัญชา อันเป็นการลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน จึงไม่มีความเห็นของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการพิจารณาอนุญาตให้ขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์อาหาร

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่าสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาใช้หลักเกณฑ์ใดในการพิจารณาอนุญาตให้บริษัท อ. จำกัด จดทะเบียนผลิตภัณฑ์อาหารชื่อชา เจสัน วินเตอร์ แต่ไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์จดทะเบียนผลิตภัณฑ์อาหารชื่อชา เจสัน วินเตอร์ ทั้งที่เป็นผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกัน มีสูตรส่วนประกอบเหมือนกัน ชื่อผลิตภัณฑ์เหมือนกัน และผลิตโดยผู้ผลิตรายเดียวกัน โดยผู้อุทธรณ์จะนำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปประกอบเป็นหลักฐานขอขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์อาหารชื่อชา เจสัน วินเตอร์ อีกครั้ง ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าการไปขอรับสินค้าที่ด่านศุลกากรนั้น สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาจะทำหนังสือรับรองให้กับผู้นำเข้าสินค้าเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการรับสินค้าโดยจะระบุในหนังสือว่าผู้ใดเป็นผู้นำเข้าสินค้านี้ดังกล่าว โดยไม่จำเป็นต้องใช้หนังสือรับรองการนำเข้าจากผู้ผลิตแต่อย่างใด

ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาชี้แจงเพิ่มเติมสรุปว่า ขั้นตอนการยื่นคำขอจดทะเบียนผลิตภัณฑ์อาหารตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขในกลุ่มที่ ๒ นั้น ใช้เอกสารคำขอเพียง ๒ ชุดเท่านั้น แต่ถ้าเป็นผลิตภัณฑ์ที่นำเข้าจากต่างประเทศผู้ยื่นคำขอต้องส่งหนังสือรับรองจากบริษัทผู้ผลิตด้วย โดยผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนไม่ต้องส่งสูตรส่วนประกอบผลิตภัณฑ์และฉลากอาหาร

แต่อย่างใด แต่ต้องให้คำรับรองว่าผลิตภัณฑ์ที่ขอจดทะเบียนนั้นเป็นผลิตภัณฑ์ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขในกลุ่มที่ ๒ โดยไม่ต้องส่งให้กองอาหารและกองยาตรวจสอบก่อน แต่ถ้าผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนไม่ทราบว่าผลิตภัณฑ์นั้นเป็นผลิตภัณฑ์ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขในกลุ่มใด สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาก็จะทำการตรวจพิจารณาประเภทให้ ทั้งนี้ เมื่อผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนได้รับอนุญาตแล้วจะมีเจ้าหน้าที่สุ่มตรวจว่าผลิตภัณฑ์ที่ได้รับอนุญาตให้จดทะเบียนนั้นมีคุณสมบัติตามที่ผู้ยื่นคำขอจดทะเบียนรับรองหรือไม่

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอจดทะเบียนผลิตภัณฑ์ชื่อชา เจสัน วินเตอร์ หลายครั้ง ครั้งล่าสุดยื่นคำขอทางไปรษณีย์ด่วนพิเศษเมื่อเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๓ ปัจจุบันยังไม่ได้รับการพิจารณาแต่อย่างใด โดยก่อนหน้านี้ผู้อุทธรณ์เคยไปยื่นคำขอจดทะเบียนที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาด้วยตนเองโดยส่งเอกสารรับรองจากสถานทูต สถานกงสุล บริษัทผู้ผลิตและผลวิเคราะห์ผลิตภัณฑ์จากกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ด้วย แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ให้คำรับรองว่าผลิตภัณฑ์ที่ขอจดทะเบียนนั้นเป็นผลิตภัณฑ์ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขในกลุ่มที่ ๒ เจ้าหน้าที่จึงไม่อนุญาตให้จดทะเบียน เหตุผลที่ผู้อุทธรณ์ไม่ให้คำรับรองนั้นเนื่องจากเห็นว่าผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขในกลุ่มที่ ๒ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ส่งผลิตภัณฑ์ไปให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาตรวจพิจารณาแล้วได้รับแจ้งว่าเป็นผลิตภัณฑ์ประเภทยาซึ่งไม่ใช่ผลิตภัณฑ์ตามประกาศกระทรวงสาธารณสุขในกลุ่มที่ ๒ ผู้อุทธรณ์จึงไม่กล้าให้คำรับรองเนื่องจากเกรงว่าจะมีความผิด

ผู้แทนบริษัท อ. จำกัด ซึ่งคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ในการยื่นคำขอจดทะเบียนผลิตภัณฑ์นั้น บริษัทฯ ได้ส่งใบ CERTIFICATE OF FREE SALE เพียงอย่างเดียวต่อเจ้าหน้าที่สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา โดยใบ CERTIFICATE OF FREE SALE มีรายละเอียดระบุว่าผลิตภัณฑ์ประเภทใด สถานที่ผลิต ซึ่งบริษัทฯ ต้องใช้ความสามารถในการเจรจาทางธุรกิจกับผู้ผลิตจึงได้ใบ CERTIFICATE OF FREE SALE มา หากผู้ยื่นได้เอกสารดังกล่าวไปอาจนำไปใช้เป็นข้อมูลในการติดต่อกับผู้ผลิตเพื่อขอเป็นผู้แทนจำหน่ายในประเทศไทย และนำผลิตภัณฑ์ประเภทเดียวกันเข้ามาจำหน่ายในประเทศไทย แข่งขันกับบริษัทฯ ในราคาที่ถูกกว่า ซึ่งจะทำให้บริษัทฯ เสียหายในทางธุรกิจ บริษัทฯ จึงคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตรพิจารณาแล้วเห็นว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีเจตนารมณ์ที่จะให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้การบริหารงานของรัฐมีความโปร่งใสและเพื่อให้ประชาชนสามารถรักษาสติประโยชน์ของตนได้ กรณีตามอุทธรณ์นั้น ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นเพียงเอกสารที่ใช้ประกอบการยื่นคำขอจดทะเบียนผลิตภัณฑ์อาหาร มีรายละเอียดเกี่ยวกับประเภทของผลิตภัณฑ์ ชื่อผู้ผลิต สถานที่ผลิต โดยไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับความลับทางการค้า แม้ข้อมูลดังกล่าวจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์จะให้เปิดเผย แต่เมื่อพิจารณาถึงประโยชน์สาธารณะที่เป็นเอกสารประกอบในการขออนุญาตจดทะเบียนอาหาร ซึ่งผู้บริโภคทั่วไปก็ควรได้ทราบถึงข้อมูลเกี่ยวกับอาหารที่ใช้บริโภค และเมื่อพิจารณาถึงส่วนได้เสียของผู้อุทธรณ์ที่ได้เคยขออนุญาตจดทะเบียนสินค้าเดียวกันนี้ แต่ไม่อาจจดทะเบียนเป็นชาสมุนไพรตามที่ผู้คัดค้านจัดได้ ผู้อุทธรณ์จึงมีส่วนได้เสียตามสมควรที่จะตรวจสอบถึงมาตรฐานการอนุญาตของราชการอันเป็นประโยชน์สาธารณะ กับทั้งเมื่อพิจารณาถึงผลเสียของผู้คัดค้านจากการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวก็ไม่ปรากฏว่ามีความเสียหายที่ชัดเจน การแข่งขันกันในการนำสินค้ามาจำหน่ายนั้นก็เป็นเรื่องปกติธรรมดาในทางการค้า และผู้อุทธรณ์ก็เคยเป็นตัวแทนจำหน่ายสินค้านิดนี้มาก่อนด้วย เมื่อพิจารณาถึงประโยชน์สาธารณะ ส่วนได้เสียของผู้อุทธรณ์และผู้คัดค้านประกอบกันแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้นผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีเอกสารเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ กรณีนี้ไม่ใช่ว่ามิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นการที่หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์

ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ สำหรับเอกสารรายการที่ ๓ นั้น เมื่อมีเฉพาะคำร้องขอจดทะเบียนและคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ เอกสารดังกล่าวก็คือขั้นตอนและความเห็นของเจ้าหน้าที่ในการอนุญาตให้ขึ้นทะเบียน จึงเป็นเอกสารรายการที่ ๓ นั้นเอง เมื่อพิจารณาแล้วและเห็นว่าเป็นเอกสารที่สามารถเปิดเผยได้ จึงให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เท่าที่มีอยู่นั้นแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบและคัดลอกได้ แต่ไม่ต้องทำสำเนาที่มีคำรับรองให้แก่ผู้อุทธรณ์ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์ และยกอุทธรณ์รายการที่ ๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาวิทยาศาสตร์ฯ

วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓

สาขา

เศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

www.oic.go.th E-mail : infothai@oic.go.th

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ
ที่ ศค ๑/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักสารสนเทศการค้าในประเทศ กรมการค้าภายในเกี่ยวกับ
ข้อเท็จจริงการดำเนินธุรกิจขายเหล้าฟ่งเปี้ยว

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักสารสนเทศการค้าในประเทศ กรมการค้าภายใน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักสารสนเทศการค้าในประเทศ กรมการค้าภายใน ขอข้อมูลรายละเอียดที่บ่งถึงพฤติกรรมการขายเหล้าฟ่งเปี้ยวและรายละเอียดข้อเท็จจริงที่นำมาสู่การวินิจฉัย ของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อปี ๒๕๔๓ เฉพาะที่สามารถทำให้เข้าใจพฤติกรรมการขายเหล้าฟ่งเปี้ยวและคำวินิจฉัย ของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

สำนักสารสนเทศการค้าในประเทศ กรมการค้าภายในมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๔๐๗/๔๑๖๐ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการค้าภายในมีมติให้เปิดเผยเฉพาะสรุปมติของ คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๓ เท่านั้น แต่พฤติกรรมการขายเหล้าฟ่งเปี้ยวและรายละเอียด ข้อเท็จจริงที่นำมาสู่การวินิจฉัยของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการหรือการดำเนินงานของผู้ประกอบ ธุรกิจที่ตามปกติจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งต้องห้ามเปิดเผยตามมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ การเปิดเผยความเห็นของกรรมการแต่ละท่าน ทำให้รู้วาทนใดมีความเห็นอย่างไร กระทบต่อความเป็นอิสระในการพิจารณา ทำให้กระบวนการปฏิบัติงานตามกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวและชี้แจงประกอบการอุทธรณ์ได้ความโดยสรุปว่า พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ ได้กำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ มีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูล ข่าวสาร ไม่ว่าจะเป็นมติดคณะรัฐมนตรี หรือมติดคณะกรรมการที่แต่งตั้งโดยกฎหมายที่ให้ระบุนายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสาร ที่นำมาใช้ในการพิจารณาจากหน่วยงานของรัฐได้ การที่คณะกรรมการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการค้าภายใน ปฏิเสธการให้ข้อมูลนั้น เป็นการวินิจฉัยที่คลาดเคลื่อน เนื่องจากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการหรือการดำเนินการขายเหล้าฟ่งเปี้ยว เป็นข้อมูลซึ่งทราบกันโดยทั่วไปในบรรดาผู้ประกอบการประเภทเดียวกัน จึงไม่มีลักษณะที่ผู้ประกอบการจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวย่อมทำให้ประชาชนหรือผู้ประกอบการอื่นโดยทั่วไปมีความเข้าใจและทราบถึงข้อเท็จจริง

แนวคิดและคำวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ โดยละเอียด ซึ่งย่อมส่งผลให้การบังคับใช้กฎหมายของรัฐมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ในทางตรงกันข้ามหากหน่วยงานของรัฐไม่เปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนโดยทั่วไปเข้าใจถึงการประกอบธุรกิจอันมีลักษณะดังกล่าวว่ามีลักษณะอย่างไร การบังคับใช้กฎหมายก็ย่อมเสื่อมประสิทธิภาพ เนื่องจากประชาชนโดยทั่วไปอาจจะไม่รู้ได้ว่าการกระทำในลักษณะอะไรเป็นความผิด หากคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลเป็นการกระทบต่อความเป็นอิสระในการพิจารณา ทำให้กระบวนการปฏิบัติงานตามกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ ก็ควรมีวิธีการให้ข้อมูลอย่างอื่นที่เหมาะสม เช่น การไม่เปิดเผยชื่อของกรรมการที่วินิจฉัยข้อเท็จจริงและมติของแต่ละท่านก็ย่อมที่จะกระทำได้อีกทั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิท่านหนึ่งในคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ยังได้พิมพ์เผยแพร่ข้อเท็จจริงรายละเอียดและคำตัดสินของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้ากรณีขายเหล้าฟ่งเบียร์ (คดีเบียร์ช้าง) ไว้อย่างละเอียดในหนังสือ “คำอธิบายและกรณีศึกษา พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒” (หน้า ๓๑๒ - ๓๑๘) ดังนั้น จึงเป็นเครื่องพิสูจน์ได้ว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวสามารถเปิดเผยแก่สาธารณชนทั่วไปให้รับทราบได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” ได้พิจารณาอุทธรณ์แล้วเห็นว่า กรณีดังกล่าว หน่วยงานของรัฐได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้ได้รับการปฏิเสธมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงรับอุทธรณ์ไว้เพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามนัยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ

ข้อเท็จจริงจากการชี้แจงของผู้ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงจากผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา จึงมีมติให้เชิญผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมการค้าภายใน มาให้ถ้อยคำและชี้แจงข้อเท็จจริง สรุปการชี้แจงได้ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ชี้แจงได้ความโดยสรุปว่า เป็นทนายความประจำอยู่ที่สำนักงาน จ. ลูกความของสำนักงานทนายความของตน รายหนึ่งถูกพนักงานสอบสวนกล่าวหาว่ามีการกระทำความผิดลักษณะเป็นการบังคับซื้อทางอ้อม เพราะจัดจำหน่ายสุราในกระเช้าของขวัญปีใหม่ เมื่อต้นปี ๒๕๕๒ อันถือว่าเป็นความผิดตามมาตรา ๓๐ อนุ ๕ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ พ.ศ. ๒๕๕๑ คดียังอยู่ในชั้นพนักงานสอบสวน ผู้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าการกระทำของลูกความตนไม่มีลักษณะเป็นการบังคับซื้อ แม้ว่าเรื่องนี้จะยังไม่มีแนวคำพิพากษาของศาลฎีกาวินิจฉัยไว้เป็นบรรทัดฐาน แต่ผู้อุทธรณ์เข้าใจว่าคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้เคยวินิจฉัยไว้แล้วว่าอะไรเป็นการบังคับซื้อตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลดังกล่าวเพื่อให้พนักงานสอบสวนนำไปเปรียบเทียบประกอบการพิจารณาว่าการกระทำของลูกความผู้อุทธรณ์ไม่มีลักษณะเป็นการบังคับซื้อด้วยเหตุดังกล่าวผู้อุทธรณ์จึงได้ขอข้อมูลจากกรมการค้าภายใน อย่างไรก็ตาม การที่กรมการค้าภายในเปิดเผยเฉพาะสรุปมติที่ประชุมนั้นทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถเอาไปใช้ประโยชน์ได้ จึงต้องการสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับรายละเอียดข้อเท็จจริงที่นำมาสู่การวินิจฉัยของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป โดยไม่ประสงค์ทราบชื่อคณะกรรมการฯ

๒. ผู้แทนกรมการค้าภายในชี้แจงด้วยวาจา และหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ พณ ๐๔๐๗/๕๐๖๘ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ สรุปได้ว่า ตามที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลรายละเอียดที่ไปถึงพฤติกรรมการขายเหล้าฟ่งเบียร์และรายละเอียดข้อเท็จจริงที่นำมาสู่การวินิจฉัยของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเฉพาะที่สามารถทำให้เข้าใจพฤติกรรมและการวินิจฉัยของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้นั้นเป็นข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในรายงานการประชุมคณะอนุกรรมการการศึกษากรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุรา ครั้งที่ ๔ - ๑๐/๒๕๕๓ และรายงานการประชุมคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ครั้งที่ ๓ - ๔/๒๕๕๓ ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมการค้าภายใน ได้มีมติไม่เปิดเผย เนื่องจากเป็นข้อมูลเกี่ยวกับกิจการหรือการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจที่ตามปกติจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยตามนัยมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒

ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยความเห็นของคณะกรรมการแต่ละท่านทำให้รู้วาทนะใดมีความเห็นอย่างไร กระทบต่อความเป็นอิสระในการพิจารณาทำให้กระบวนการปฏิบัติงานตามกฎหมายในอนาคตของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าและคณะกรรมการที่ตั้งขึ้นตามกฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ อีกด้วย

อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ เป็นข้อมูลที่อยู่ในรายงานการประชุมของคณะกรรมการการศึกษากรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุรา ครั้งที่ ๙ - ๑๐/๒๕๔๓ และรายงานการประชุมคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ครั้งที่ ๓ - ๔/๒๕๔๓ ที่กรรมการค้าภายในเคยเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อผู้อุทธรณ์ (บริษัท บ. จำกัด) ตามมติของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ (คำวินิจฉัยฯ ที่ ศค ๖/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕) แล้ว

นอกจากนี้ กรรมการค้าภายในได้มีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ พณ ๐๔๐๒/๑๔๐๓ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาดังนี้

๑) รายงานการประชุมคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าและรายงานการประชุมคณะกรรมการการศึกษากรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุรานั้น มีข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับกิจการหรือการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจทั้งสองซึ่งตามกฎหมายจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผยอันตนได้ล่วงรู้มาจากการปฏิบัติหน้าที่ตามนัยมาตรา ๕๓ แห่งพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งหากผู้ใดเปิดเผยจะมีความผิดต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยข้อมูลจะไม่ใช่ความผิดตามกฎหมายดังกล่าว หากเป็นการเปิดเผยในการปฏิบัติราชการหรือเพื่อประโยชน์ในการสอบสวนหรือเป็นการพิจารณาคดี ดังนั้น หากผู้ใดเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว หากไม่เข้าข้อยกเว้นใน ๓ กรณีนั้น ก็จะเป็นความผิดต้องรับโทษตามกฎหมายดังกล่าว

๒) ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นเรื่องที่ถูกกฎหมายให้ความคุ้มครองหน่วยงานของรัฐที่ไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น ดังนั้น การที่ผู้ใดหรือหน่วยงานใดเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ก็จะไม่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัตินี้

๓) ขณะนี้มีการร้องเรียนการจำหน่ายสุราฟ่งเบียร์ในทำนองเดียวกันมายังสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า กรรมการค้าภายใน และอยู่ระหว่างเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเพื่อพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามพระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ในครั้งนี้ก็อาจเกิดผลกระทบต่อรูปคดีที่อยู่ระหว่างดำเนินการได้

ข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พังเป็นยุติ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วยคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของกรรมการค้าภายในถึงเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลรายละเอียดที่บ่งถึงพฤติกรรมการขายเหล้าฟ่งเบียร์และรายละเอียดข้อเท็จจริงที่นำมาสู่การวินิจฉัยของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเฉพาะที่สามารถทำให้เข้าใจพฤติกรรมการขายเหล้าฟ่งเบียร์และการวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ โดยไม่ประสงค์ทราบชื่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า

๒. กรรมการค้าภายในได้เปิดเผยเฉพาะสรุปมติของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๔๓ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับพฤติกรรมการขายเหล้าฟ่งเบียร์และรายละเอียดข้อเท็จจริงที่นำมาสู่การวินิจฉัยของ

คณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าโดยชี้แจงว่า ข้อมูลตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลที่อยู่ในรายงานการประชุมคณะกรรมการการศึกษา การร้องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุรา ครั้งที่ ๙ - ๑๐/๒๕๔๓ และรายงานการประชุมคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ครั้งที่ ๓ - ๔/๒๕๔๓ ที่กรรมการค้าภายในเคยเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวต่อผู้อุทธรณ์ในครั้งก่อน (บริษัท บ. จำกัด) ตามมติของ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ (คำวินิจฉัยฯ ที่ ศค ๖/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕) นอกจากนั้น ขณะนี้มีการร้องเรียน การจำหน่ายเหล้าฟองเบียร์ในทำนองเดียวกันมายังสำนักงานคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า กรรมการค้าภายใน และอยู่ระหว่าง เสนอเรื่องต่อคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเพื่อพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามพระราชบัญญัติการแข่งขัน ทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ในครั้งนี้อาจเกิดผลกระทบต่อรูปคดีที่อยู่ระหว่าง ดำเนินการได้

ประเด็นที่จะต้องพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ ให้เปิดเผยนั้นเป็นข้อเท็จจริงตามรายงานการประชุมคณะกรรมการการศึกษาการร้องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุรา ครั้งที่ ๙ - ๑๐/๒๕๔๓ และรายงานการประชุมคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ครั้งที่ ๓ - ๔/๒๕๔๓ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ กรรมการค้าภายในเคยเปิดเผยต่อผู้อุทธรณ์ในครั้งก่อน (บริษัท บ. จำกัด) แล้ว ตามมติของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ (คำวินิจฉัยฯ ที่ ศค ๖/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕) ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลที่กรรมการค้าภายในเคยเปิดเผยมาแล้ว อย่างไรก็ดี มีประเด็นที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จะต้องพิจารณาและวินิจฉัย 3 ประเด็น คือ

๑. ข้อมูลตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยหรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่

๒. การเปิดเผยข้อมูลตามอุทธรณ์จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ อย่างไร

๓. การเปิดเผยข้อมูลตามอุทธรณ์จะมีผลกระทบต่อการทำงานของกรรมการค้าภายในหรือไม่ เพียงใด

การวินิจฉัย
คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง ข้อมูลตามอุทธรณ์ ตามที่ปรากฏในรายงานการประชุมคณะกรรมการการศึกษาการร้องเรียนเกี่ยวกับการ กีดกันธุรกิจเบียร์และสุรา ครั้งที่ ๙ - ๑๐/๒๕๔๓ และรายงานการประชุมคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ครั้งที่ ๓ - ๔/๒๕๔๓ โดยรายงานการประชุมฯ ดังกล่าวเป็นการสรุปข้อเท็จจริงที่ได้จากการศึกษาตรวจสอบและผลการพิจารณาของคณะกรรมการ ศึกษาการร้องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเบียร์และสุราของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ซึ่งมีได้เป็นข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกิจการ หรือการดำเนินงานของผู้ประกอบธุรกิจอันเป็นข้อเท็จจริงตามปกติของผู้ประกอบธุรกิจจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ตามมาตรา ๕๓ แห่ง พระราชบัญญัติการแข่งขันทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๒ แต่อย่างไร อีกทั้งบทบัญญัติมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่ใช้บทบัญญัติห้ามคณะกรรมการวินิจฉัยฯ เปิดเผยโดยเด็ดขาด แต่เป็นบทบัญญัติที่ให้ เป็นดุลพินิจของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่จะเปิดเผยข้อมูลใดๆ ได้ แม้ว่าข้อมูลดังกล่าวจะมีกฎหมายห้ามมิให้เปิดเผยก็ตาม นอกจากนี้ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่กรรมการค้าภายในเคยเปิดเผยมาแล้ว ตามมติของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ (คำวินิจฉัยฯ ที่ ศค ๖/ ๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕)

ประเด็นที่สอง คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลตามอุทธรณ์จะไม่ทำให้การปฏิบัติงานตามกฎหมายของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าและคณะกรรมการฯ เสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ประการใด แต่กลับเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้จะทำให้สาธารณชนรับทราบถึงการทำงานของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าว่ามีหลักเกณฑ์และเหตุผลอย่างไร และจะทำให้ทราบว่าคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าได้พิจารณากรณีการขายเหล้าฟ่งเปี้ยวอย่างโปร่งใสและเป็นธรรมหรือไม่ ซึ่งเป็นผลดีต่อการปฏิบัติงานและการพัฒนางานของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าอีกด้วย

ประเด็นที่สาม คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่าข้อมูลตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้เคยวินิจฉัยให้เปิดเผยมาแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๔๕ (คำวินิจฉัยฯ ที่ ศค ๖/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๔๕) ประกอบกับคำวินิจฉัยของคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้าเป็นการวินิจฉัยประเด็นข้อกฎหมายซึ่งขณะนั้นยังไม่มีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอำนาจเหนือตลาด แต่ขณะนี้ ได้มีประกาศคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า เรื่อง หลักเกณฑ์การเป็นผู้ประกอบธุรกิจซึ่งมีอำนาจเหนือตลาด ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๐ แล้ว ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลตามอุทธรณ์จึงไม่มีเหตุที่จะกระทบต่อการปฏิบัติงานของกรรมการค้าภายในแต่อย่างใด

ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐและประโยชน์สาธารณะประกอบกันแล้ว คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงเห็นว่าข้อมูลตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่ให้ปกปิดชื่อกรรมการที่แสดงความคิดเห็น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีคำวินิจฉัยให้กรรมการค้าภายในเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะกรรมการการศึกษากรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการกีดกันธุรกิจเปียร์และสุรา ครั้งที่ ๙ - ๑๐/๒๕๔๓ และรายงานการประชุมคณะกรรมการการแข่งขันทางการค้า ครั้งที่ ๓ - ๔/๒๕๔๓ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ชื่อกรรมการที่แสดงความคิดเห็นให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจฯ

วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

ที่ ศค ๒/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของกรมศุลกากรเกี่ยวกับข้อมูลการส่งออกสินค้าพิกัดอัตราศุลกากร

.....

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมศุลกากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท อ. จำกัด ผู้อุทธรณ์ โดยนางสาว ต. ประธานกรรมการบริษัท มีหนังสือ ที่ OC/BOD/0007/2551 ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๑ ถึงผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมศุลกากร แจ้งคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลการส่งออกสินค้าพิกัดอัตราศุลกากรหมายเลข ๗๔๐๗.๑๐๓๐ และ ๗๔๐๗.๑๐๙๐ ใน Website www.customs.go.th ของกรมศุลกากร เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวแสดงถึงปริมาณสินค้าและมูลค่าการส่งออกของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ผลิตและจำหน่าย Copper Bars, Rods และ Profiles ที่มีคุณภาพสูง และส่งออกรายเดียวของประเทศไทยทำให้คู่แข่งในต่างประเทศทราบ และสามารถแย่งตลาดและลูกค้าของผู้อุทธรณ์ได้ ผู้อุทธรณ์จึงขอให้กรมศุลกากรระงับการเปิดเผยข้อมูลการส่งออกสินค้าพิกัดอัตราศุลกากรดังกล่าว

กรมศุลกากรมีหนังสือ ที่ กค ๐๕๑๕(๖)/๑๒๖ ลงวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ส่วนประมวลผลและคลังข้อมูลสำนักเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ได้หารือเรื่องดังกล่าวกับคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในกรมศุลกากร (กข.กศก.) แล้วและที่ประชุมมีมติให้เปิดเผยข้อมูลการส่งออกสินค้าพิกัดดังกล่าวใน WebSite www.customs.go.th ได้

ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านดังกล่าวและชี้แจงประกอบการอุทธรณ์ได้ความโดยสรุปว่า ข้อมูลดังกล่าวแสดงถึงปริมาณสินค้าและมูลค่าการส่งออกของผู้อุทธรณ์ไปยังประเทศต่างๆ ทั่วโลก ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ผลิตและส่งออกสินค้าในพิกัดดังกล่าวข้างต้นแต่เพียงผู้เดียวในประเทศไทย เป็นผลให้ผู้ผลิตคู่แข่งในต่างประเทศทราบความเคลื่อนไหวด้านการตลาดส่งออกของผู้อุทธรณ์ได้อย่างชัดเจนและสามารถแย่งตลาดและฐานลูกค้าในประเทศต่างๆ ของผู้อุทธรณ์ด้วยกลยุทธ์การลดราคาให้ต่ำกว่าราคาขายของผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้ผลิตคู่แข่งทราบได้โดยง่ายด้วยเพียงแต่นำมูลค่าการส่งออกของแต่ละประเทศหารด้วยปริมาณ ยิ่งกว่านั้นผู้ผลิตคู่แข่งบางรายใช้ข้อมูลการส่งออกดังกล่าวมาข่มขู่ผู้อุทธรณ์ให้ลดปริมาณการส่งออกไปบางประเทศที่เป็นฐานลูกค้าสำคัญของผู้ผลิตคู่แข่งรายนั้น หากผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามผู้ผลิตคู่แข่งรายนั้นจะใช้กลยุทธ์ลดราคาขายในประเทศอื่นๆ ที่เป็นฐานลูกค้าสำคัญของผู้อุทธรณ์เป็นการโต้ตอบ ดังนั้น トラบดที่ยังมีการเปิดเผยข้อมูลการส่งออกสินค้าดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ก็จะประสบภาวะความยุ่งยาก จนในที่สุดอาจเป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งผลิตสินค้าในพิกัดอัตราศุลกากรหมายเลข ๗๔๐๗.๑๐๓๐ และ ๗๔๐๗.๑๐๙๐ ที่มีคุณภาพสูงเป็นที่ยอมรับของลูกค้าชั้นนำในระดับสากล เช่น SIEMENS , ABB , SCHNEIDER , ALSTOM และ ANDRITZ เป็นต้น สามารถนำความภาคภูมิใจและเงินตราต่างประเทศสู่ประเทศไทยปีละหลายพันล้านบาทขึ้นไป แต่กลับไม่สามารถแข่งขันบนพื้นฐานที่เสียเปรียบ

มากเช่นนี้ได้อีกต่อไปในระยะยาว และอาจนำไปสู่การหยุดประกอบกิจการได้ในที่สุด ซึ่งบริษัทฯ ได้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในกรมศุลกากร (กข.กศก.) เพื่อขอให้ระงับการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวแต่คณะกรรมการฯ ก็มีมติให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้เช่นเดิมต่อไป

คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้รับเรื่องอุทธรณ์และส่งคำอุทธรณ์ดังกล่าวให้แก่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า “คณะกรรมการวินิจฉัยฯ” เพื่อพิจารณาคำอุทธรณ์เรื่องนี้

ในการพิจารณาคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาประเด็นปัญหาเบื้องต้นในการรับอุทธรณ์ไว้พิจารณาเป็นสองประเด็น คือ ประเด็นแรก เรื่องระยะเวลาในการอุทธรณ์ เนื่องจากกรมศุลกากรมีหนังสือแจ้งผู้อุทธรณ์ เมื่อวันที่ ๔ กันยายน ๒๕๕๑ และผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ซึ่งเกินกว่าเวลาที่กำหนดไว้ ในประเด็นนี้คณะกรรมการวินิจฉัยฯ เห็นว่าพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มิได้มีข้อห้ามคณะกรรมการวินิจฉัยฯ รับพิจารณาอุทธรณ์ที่ยื่นเกินกำหนดระยะเวลาไว้และหากคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ไม่รับพิจารณาผู้อุทธรณ์ก็ยังคงมีสิทธิยื่นขอให้เปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยข้อมูลเรื่องเดิมได้อีก และเรื่องอุทธรณ์เดิมก็จะเข้ามาสู่การพิจารณาอีกครั้งทำให้เกิดความล่าช้าในการพิจารณาเกี่ยวกับการเปิดเผยหรือไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นโดยไม่จำเป็น จึงเห็นว่าคณะกรรมการวินิจฉัยฯ รับอุทธรณ์ไว้พิจารณาได้ ประกอบกับคณะกรรมการวินิจฉัยฯ สาขาอื่นก็ได้เคยมีแนวปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องการอุทธรณ์ที่เกินระยะเวลาที่กำหนดไว้ในทำนองนี้เช่นเดียวกัน ประเด็นที่สอง คณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีอำนาจรับเรื่องอุทธรณ์นี้หรือไม่ เพราะผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์ไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารซึ่งจะเปิดเผยในเว็บไซต์ของกรมศุลกากร ไม่ใช่เป็นการอุทธรณ์ให้เปิดเผยข้อมูลที่ปกปิดไว้ ในประเด็นนี้ กรรมการผู้รับผิดชอบสำนวนอุทธรณ์ชี้แจงว่าหากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่จะต้องซั่งนำหนักตามมาตรา ๑๕ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ก็จะมีอำนาจพิจารณาได้ตามมาตรา ๓๕ ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาประเด็นดังกล่าวทั้งสองประเด็นแล้ว และมีมติให้รับอุทธรณ์ไว้ก่อนเพื่อพิจารณาวินิจฉัยตามนัยมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ

ข้อเท็จจริงจากการชี้แจงของผู้ที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรรับฟังข้อมูลและข้อเท็จจริงจากผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อประกอบการพิจารณา จึงมีมติให้เชิญผู้อุทธรณ์ ผู้แทนกรมศุลกากร มาให้ถ้อยคำและชี้แจงข้อเท็จจริง สรุปการชี้แจงได้ดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ชี้แจงได้ความโดยสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เป็นบริษัทที่ผลิตบัสบาร์ชนิดทุบที่มีคุณภาพสูงมากมีการส่งออกทั่วโลกถึงร้อยละ ๘๐ และเป็นผู้ส่งออกสินค้าในพิกัดอัตราศุลกากรหมายเลข ๗๔๐๗.๑๐๓๐ และ ๗๔๐๗.๑๐๙๐ แต่เพียงผู้เดียวของประเทศไทย แต่เนื่องจากข้อมูลที่กรมศุลกากรเผยแพร่แสดงถึงปริมาณสินค้าและมูลค่าการส่งออกซึ่งเป็นข้อมูลที่รวดเร็วเป็นผลให้บริษัทคู่แข่งในต่างประเทศทราบราคาต่อหน่วยของผู้อุทธรณ์และสามารถแย่งตลาดและลูกค้าด้วยการลดราคาให้ต่ำกว่า โดยเฉพาะบริษัทคู่แข่งในมาเลเซียซึ่งจะทราบความเคลื่อนไหวของผู้อุทธรณ์อยู่ตลอด แต่ผู้อุทธรณ์จะไม่ทราบราคาต่อหน่วยของบริษัทในมาเลเซียได้เนื่องจากข้อมูลทางสถิติของศุลกากรของมาเลเซียช้ากว่าของไทยถึง ๓ เดือนโดยประมาณ ประกอบกับไม่สามารถเข้าไปดูข้อมูลได้เองต้องซื้อข้อมูลจากบริษัทขายข้อมูลอีกต่อหนึ่งหรือถ้าการแข่งขันอยู่บนพื้นฐานของข้อมูลที่เท่าเทียมกัน กล่าวคือ มาเลเซียรู้ข้อมูลของไทยเข้าไป ๓ - ๔ เดือนเช่นเดียวกับที่ไทยรู้ข้อมูลของมาเลเซียได้ก็ถือว่าเป็นการแข่งขันที่เท่าเทียมกัน ดังนั้น ถ้ายังมีการเผยแพร่ข้อมูลการส่งออกสินค้าในพิกัดดังกล่าวอยู่ผู้อุทธรณ์ก็อาจจะต้องปิดกิจการไปในที่สุด จึงขอให้กรมศุลกากรระงับการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวหากทำไม่ได้ก็ขอให้เผยแพร่ช้าลงเพื่อไม่ให้เสียเปรียบคู่แข่งในการเข้าถึงข้อมูลสถิติการนำเข้าและการส่งออก

๒. ผู้แทนกรมศุลกากรชี้แจงด้วยวาจา และหนังสือ ที่ กค ๐๕๑๕/๔๓๔๙ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๓ สรุปได้ว่ากรมศุลกากรเผยแพร่ข้อมูลพื้นฐานตามที่มีการส่งออกจริงของทุกสินค้าโดยไม่เลือกปฏิบัติ รวมทั้งได้ทำการเผยแพร่ข้อมูลสถิติการนำเข้าและส่งออกให้ส่วนราชการ เช่น กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ

การวางแผนของภาครัฐ ส่วนภาคเอกชนได้นำไปใช้เพื่อประโยชน์ด้านการวิจัยวิเคราะห์เป็นส่วนใหญ่ ข้อมูลสถิติการนำเข้าและการส่งออกในแต่ละเดือนจะจัดทำเพื่อเผยแพร่ให้แล้วเสร็จอย่างรวดเร็วภายในเดือนถัดมา ตามระเบียบกรมศุลกากรว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ทั้งนี้ สามารถเผยแพร่ข้อมูลสถิติการนำเข้าและการส่งออกในส่วนของการเผยแพร่ให้ประชาชนเข้าตรวจดูซ้ำกว่าที่จะทำการเผยแพร่ต่อหน่วยงานภาครัฐได้

นอกจากนี้ กรมศุลกากรได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๑๕/๔๔๑๔ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๓ และ ที่ กค ๐๕๑๕/๕๔๐๑ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณาว่า ประเทศไทยยังไม่ได้เป็นภาคีอนุสัญญาเกียวโต ส่วนการเปิดเผยสถิติการนำเข้าและการส่งออกสินค้า ประเทศไทยต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันตามอนุสัญญาระบบฮาร์โมนไนซ์ ข้อ ๓ ๑ (ข) ให้ภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละภาคีเปิดเผยสถิติการนำเข้าและการส่งออกสินค้าของตนเองแก่สาธารณชน โดยสอดคล้องกับเลขรหัสหกตัวของระบบฮาร์โมนไนซ์หรือโดยความริเริ่มของภาคีผู้ทำสัญญาจะเปิดเผยสถิติดังกล่าวในระดับที่เกินกว่านั้นก็ได้ หากการเปิดเผยนั้นมีได้ต้องห้ามด้วยเหตุผลพิเศษเช่นเป็นความลับทางการค้าหรือความมั่นคงแห่งชาติ นอกจากนี้ ตามอนุสัญญาระบบฮาร์โมนไนซ์ ประเทศไทยได้มีการอนุวัติตามพระราชกำหนดพิกัตตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐

ข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการวินิจฉัยฯ พังเป็นยุติ

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาข้อเท็จจริงซึ่งประกอบด้วยคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือและด้วยวาจาของกรมศุลกากรถึงเหตุผลในการไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยสถิติการนำเข้าและการส่งออกสินค้า ปราบกฏข้อเท็จจริงดังนี้

๑. ผู้อุทธรณ์ขอให้กรมศุลกากรระงับการเปิดเผยข้อมูลการส่งออกสินค้าพิกัตตราศุลกากรหมายเลข ๗๔๐๗.๑๐๓๐ และ ๗๔๐๗.๑๐๙๐ ใน Website www.customs.go.th ของกรมศุลกากร แต่คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการในกรมศุลกากร (กข.กศก.) พิจารณาแล้วยังคงให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ต่อไป ผู้อุทธรณ์จึงขอใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลการส่งออกสินค้าพิกัตตราศุลกากรดังกล่าวต่อประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และชี้แจงเพิ่มเติมว่าหากกรมศุลกากรระงับการเผยแพร่ข้อมูลดังกล่าวไม่ได้ก็ขอให้เผยแพร่ซ้ำลงเพื่อไม่ให้เสียเปรียบคู่แข่งในการเข้าถึงข้อมูลสถิติการนำเข้าและการส่งออกที่ทัดเทียมกัน

๒. ผู้แทนกรมศุลกากรได้ชี้แจงยืนยันว่า การเผยแพร่ข้อมูลการนำเข้าและการส่งออกสินค้าของกรมศุลกากรได้ปฏิบัติตามระเบียบกรมศุลกากรว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ แล้ว ทั้งนี้ สามารถเผยแพร่ข้อมูลสถิติการนำเข้าและการส่งออกในส่วนของการเผยแพร่ให้ประชาชนเข้าตรวจดูซ้ำกว่าที่จะทำการเผยแพร่ต่อหน่วยงานภาครัฐได้ สำหรับประเทศไทยยังไม่ได้เป็นภาคีอนุสัญญาเกียวโต ส่วนการเปิดเผยสถิติการนำเข้าและการส่งออกสินค้า ประเทศไทยต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันตามอนุสัญญาระบบฮาร์โมนไนซ์ ข้อ ๓ ๑ (ข) ที่กำหนดให้ภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละภาคีเปิดเผยสถิติการนำเข้าและการส่งออกสินค้าของตนเองแก่สาธารณชน โดยสอดคล้องกับเลขรหัสหกตัวของระบบฮาร์โมนไนซ์หรือโดยความริเริ่มของภาคีผู้ทำสัญญาจะเปิดเผยสถิติดังกล่าวในระดับที่เกินกว่านั้นก็ได้ หากการเปิดเผยนั้นมีได้ต้องห้ามด้วยเหตุผลพิเศษเช่นเป็นความลับทางการค้าหรือความมั่นคงแห่งชาติ นอกจากนี้ อนุสัญญาระบบฮาร์โมนไนซ์ประเทศไทยได้มีการอนุวัติตามพระราชกำหนดพิกัตตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐

การพิจารณาและวินิจฉัย

คณะกรรมการวินิจฉัยฯ ได้พิจารณาประเด็นปัญหาเบื้องต้นก่อนว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารประเภทตามมาตรา ๑๕ ซึ่งอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยฯ ที่จะพิจารณาซึ่งน้ำหนักในการเปิดเผยหรือไม่ ในการพิจารณาปรากฏข้อเท็จจริงว่าข้อมูลการส่งออกสินค้าพิกัดอัตราศุลกากรเป็นข้อมูลที่กรมศุลกากรจัดทำขึ้นเพื่อเปิดเผยให้แก่สาธารณชนทราบ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลการส่งออกสินค้าพิกัดอัตราศุลกากรเป็นการปฏิบัติตามอนุสัญญาระบบฮาร์โมนไนซ์ที่ประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีในอนุสัญญาดังกล่าวในวันที่ ๑๔ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๖ โดยอนุสัญญาฯ ดังกล่าวกำหนดให้ภาคีผู้ทำสัญญาแต่ละภาคีเปิดเผยสถิติการนำเข้าและการส่งออกสินค้าของตนเองแก่สาธารณชน และอนุสัญญาฯ ดังกล่าวได้รับการอนุมัติแล้วตามพระราชกำหนดพิกัดอัตราศุลกากร พ.ศ. ๒๕๓๐ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารประเภทตามมาตรา ๙ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่กรมศุลกากรมีหน้าที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารประเภทตามมาตรา ๑๕ ซึ่งต้องพิจารณาซึ่งน้ำหนักประโยชน์ในการเปิดเผย นอกจากนั้น การที่กรมศุลกากรเปิดเผยสถิติการนำเข้าและการส่งออกสินค้านั้น กรมศุลกากรได้ปฏิบัติตามระเบียบกรมศุลกากรว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๔ ของประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เรื่อง หลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๑ ดังนั้น เมื่อข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารประเภทตามมาตรา ๙ ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารประเภทตามมาตรา ๑๕ คณะกรรมการวินิจฉัยฯ จึงไม่อาจพิจารณาได้และไม่ต้องพิจารณาซึ่งน้ำหนักประโยชน์ในการเปิดเผยอีก

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาเศรษฐกิจฯ

วันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๓

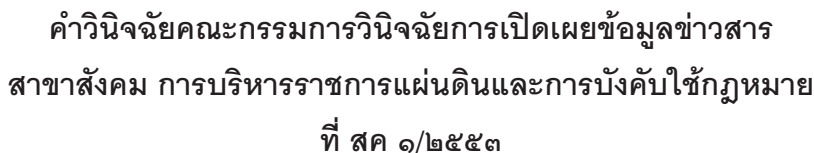
สาขา

สังคม การบริหารราชการแผ่นดิน
และการบังคับใช้กฎหมาย

เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น

www.oic.go.th E-mail : infothai@oic.go.th

ผู้ถือหุ้น :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอสีเปา จังหวัดตรัง

คณะกรรมการตรวจสอบที่ดินได้รายงานผลการตรวจสอบต่ออำเภอสิเกา สรุปว่าที่ดินทั้ง ๓ แปลงตั้งอยู่ในพื้นที่หมู่ที่ ๕ ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง และอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม สภาพการทำประโยชน์ พื้นที่มีต้นสนขนาดใหญ่ ขึ้นอยู่ตามธรรมชาติเดิมพื้นที่ บางส่วนน้ำทะเลท่วมถึง มีต้นมะม่วงหิมพานต์เล็กน้อย ไม่ใช่ลักษณะที่ดินที่มีบุคคลครอบครองและทำประโยชน์ นอกจากนั้น จากการตรวจสอบเอกสารแสดงสิทธิในที่ดินพบว่า ส.ค.๑ เลขที่ ๑๓๓ และ ๑๓๕ ได้มีการนำไปออก น.ส. ๓ ก โดยนาย ก. ซึ่งต่อมากกรมที่ดินได้มีคำสั่งเพิกถอนเอกสารสิทธิทั้ง ๒ ฉบับ เนื่องจากการนำ ส.ค.๑ ไปออกในที่ดิน คนละแปลง แต่นาย ก. ผู้ถือสิทธิการครอบครองได้โต้แย้งคำสั่งดังกล่าว และเรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินคดีทางปกครอง ส่วน ส.ค.๑ เลขที่ ๑๓๔ อยู่ในความครอบครองของนาง ย. ส.ค.๑ ทั้ง ๓ ฉบับ ไม่ได้สูญหายดังที่ผู้ขอทรมณ์กล่าวอ้างและได้แจ้งความไว้แต่อย่างใด

ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นทนายทนายของผู้แจ้งการครอบครอง การขอคัดสำเนาของผู้อุทธรณ์เป็นการขอคัดสำเนา ส.ค.๑ ของบุคคลอื่น โดยตนเองไม่มีสิทธิแต่อย่างใด หากอำเภอสิทธิจะคัดสำเนา ส.ค.๑ ทั้ง ๓ ฉบับ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ เกรงว่าหากนำไปขายให้บุคคลภายนอก ซึ่งไม่ทราบข้อเท็จจริง จะเกิดผลเสียต่อธุรกิจอสังหาริมทรัพย์ในอำเภอสิทธิ และอาจก่อให้เกิดปัญหายุ่งยากในภายหลังได้ ซึ่งอำเภอสิทธิได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งไม่คัดสำเนา ส.ค.๑ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ตามนัยมาตรา ๔๔ และ ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ตามหนังสืออำเภอสิทธิ ที่ ตง ๐๕๑๙/๒๒๔๘ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒ โดยให้เหตุผลว่า ขัดต่อมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แจ้งว่า มีความประสงค์จะขอคัดสำเนา ส.ค.๑ ทั้ง ๓ ฉบับ โดยให้ผู้มีอำนาจลงนามรับรองความถูกต้องเท่านั้น ไม่มีความประสงค์ที่จะให้ทางราชการออกใบแทนให้แต่ประการใด สำหรับการแจ้งความเรื่องเอกสารสูญหายนั้น ผู้อุทธรณ์เคยแจ้งต่อเจ้าพนักงานที่ดินอำเภอสิทธิไปแล้วว่า สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญแนะนำแก่ผู้อุทธรณ์ว่า กรณี ส.ค.๑ สูญหายโดยไม่ได้เกิดจากการกระทำความผิดในคดีอาญา ไม่ต้องแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่ที่ดินอำเภอสิทธิแจ้งว่าจะไม่รับคำร้อง หากไม่มีเอกสารการแจ้งหาย ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการแจ้งเอกสารหายเป็นเรื่องที่อยู่ในวิสัยที่จะทำได้ จึงแจ้งเอกสารหาย เพื่อให้เจ้าพนักงานที่ดินรับคำร้อง เพื่อจะได้ ส.ค.๑ โดยเร็วต่อไป

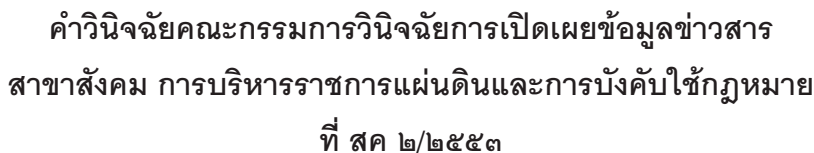
ผู้แทนกรมที่ดินชี้แจงด้วยวาจาว่า กรมที่ดินมีระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการออกสำเนา ส.ค.๑ กรณีเอกสารสูญหายว่า จะออกสำเนาให้เมื่อ ส.ค.๑ นั้นยังมีได้มีการนำไปออก น.ส.๓ ก หรือโฉนดที่ดิน ข้อเท็จจริงในกรณีนี้ ส.ค.๑ เลขที่ ๑๓๓ และ ๑๓๕ ได้มีการนำไปออก น.ส. ๓ ก และต่อมากรมที่ดินมีคำสั่งให้เพิกถอน แต่ผู้ขอออก น.ส. ๓ ก ดังกล่าวได้โต้แย้งและเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครอง ส่วน ส.ค.๑ เลขที่ ๑๓๔ อยู่ระหว่างการดำเนินการเพื่อขอออก น.ส. ๓ ก ของอีกบุคคลหนึ่ง ส.ค.๑ ทั้ง ๓ ฉบับ จึงไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะคัดสำเนาให้ได้ ประกอบกับในทางปฏิบัติ การคัดสำเนา ส.ค.๑ เป็นการถ่ายเอกสารจากต้นฉบับที่หน่วยงานมีอยู่ และเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบรับรองสำเนาถูกต้องให้แก่ผู้มีคำขอ มิได้มีการจัดทำเอกสารใบแทนเช่นเดียวกับการออกใบแทนโฉนดที่ดิน ผู้ขอคัดสำเนาจึงอาจนำสำเนา ส.ค.๑ ที่มีคำรับรองถูกต้องดังกล่าวนี้ไปทำนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินกับบุคคลอื่น อันอาจเสียหายต่อประโยชน์สาธารณะและเอกชนที่เกี่ยวข้องได้ เมื่อตรวจสอบแล้วเห็นว่าไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะคัดสำเนาให้ได้ ที่ดินอำเภอสิทธิจึงปฏิเสธการคัดสำเนาให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอคัดสำเนา ส.ค.๑ ทั้ง ๓ ฉบับ โดยอ้างว่าเป็นผู้ครอบครองและทำประโยชน์ในที่ดิน แต่เนื่องจากเอกสาร ส.ค.๑ สูญหาย จึงขอคัดสำเนาเพื่อใช้ประกอบการยื่นคำร้องขอออกโฉนดที่ดินต่อไป อำเภอสิทธิตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับที่ดินและปฏิเสธการให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ อันเป็นการปฏิบัติตามแนวทางที่กรมที่ดินได้วางหลักเกณฑ์ไว้ เมื่อพิจารณาตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยการให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู ส.ค.๑ ทั้ง ๓ ฉบับ และผู้อุทธรณ์สามารถคัดลอกได้ โดยไม่มีการรับรองสำเนาถูกต้องจากอำเภอสิทธิ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอสิทธิเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยการให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดู ส.ค.๑ ทั้ง ๓ ฉบับ และผู้อุทธรณ์สามารถคัดลอกได้ โดยไม่มีการรับรองสำเนาถูกต้องจากอำเภอสิทธิ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

การฟ้องเที่ยวแห่งประเทศไทยมีหนังสือลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๒ แจ้งเปิดเผยหนังสือร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์ โดยลบชื่อผู้ร้องเรียนและข้อมูลที่เกี่ยวข้องออก โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยอาจเป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนจากชุมชนลีเล็ดว่า เมื่อครั้งไปปฏิบัติงานในโครงการชุมชนท่องเที่ยวสัมพันธ์ร่วมกิจกรรมเพื่อสังคม (ภาคใต้) ณ ชุมชนท่องเที่ยวคลองน้อย และชุมชนท่องเที่ยวลีเล็ด จังหวัดสุราษฎร์ธานี ระหว่างวันที่ ๑ - ๒ สิงหาคม ๒๕๕๒ ที่ผ่านมา ผู้อุทธรณ์ได้แสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมต่อ ชุมชน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการหนังสือร้องเรียนฉบับดังกล่าวเพื่อนำไปชี้แจงต่อผู้บังคับบัญชา แต่ได้รับการเปิดเผยโดยลบชื่อผู้ร้องเรียน และข้อความที่เกี่ยวข้องออก ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเป็นผู้ถูกระทบสิทธิและได้รับความเสียหาย จึงได้อุทธรณ์มายังคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อขอให้เปิดเผยหนังสือร้องเรียนของนางสาว ก. กับนาง ข. และหนังสืออภัยเรียนของนาย ค.

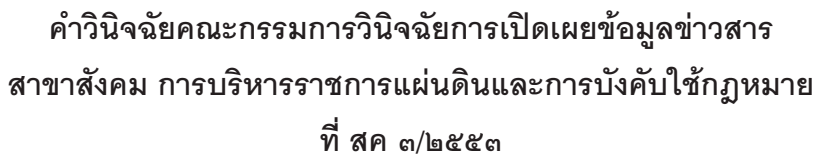
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้ขอทราบ คือ หนังสือร้องเรียน ซึ่งการทอ่งเที่ยวแห่งประเทศไทยได้เปิดเผยโดยลบชื่อผู้ร้องเรียนและข้อความที่เกี่ยวข้อง อันได้แก่ หมายเลขโทรศัพท์ของผู้ร้องเรียน ดังนั้น จึงมีประเด็นในการพิจารณาว่า ชื่อผู้ร้องเรียนและข้อความที่เกี่ยวข้อง เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ผู้ขอทราบได้หรือไม่ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่าในขณะนี้

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยอยู่ระหว่างการตรวจสอบข้อเท็จจริงซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งการเปิดเผยหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ร้องเรียนจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตลอดจนข้อมูลข่าวสารที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วนั้น ก็ถือว่าเพียงพอตามความจำเป็นที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปใช้ในการทำคำชี้แจงต่อผู้บังคับบัญชาต่อไปได้ ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว คำสั่งของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยที่ไม่เปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียน และข้อความที่เกี่ยวข้องจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๓

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

๘. ขอทราบพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติและหรือระเบียบกฎหมายที่กล่าวหาว่าผู้ถูกรณเป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดที่มีอำนาจสั่งการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติการใช้ความรุนแรงเปิดเส้นทางเพื่อให้การประชุมรัฐสภาเป็นไปตามบทบัญญัติของกฎหมาย

ในมาตราใด และของระเบียบในข้อใด

๙. ขอตรวจสอบหรือขอทราบพยานเอกสารและพยานบุคคลที่กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์สั่งการให้เจ้าหน้าที่ตำรวจปฏิบัติการเปิดเส้นทางเพื่อให้มีการประชุมรัฐสภาเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ โดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

๑๐. ขอตรวจสอบหรือขอทราบรายชื่อผู้ได้รับบาดเจ็บและตาย และรายละเอียดของสถานที่ในแต่ละจุดที่มีผู้บาดเจ็บและตายในบริเวณหน้ารัฐสภา ถนนอุทองในมีจำนวนกี่ราย บริเวณถนนพิชัยมีจำนวนกี่ราย บริเวณถนนสุขุมวิทมีจำนวนกี่ราย บริเวณหน้ากองบัญชาการตำรวจนครบาลมีจำนวนกี่ราย บริเวณลานพระบรมรูปทรงม้ามีจำนวนกี่ราย และบริเวณใกล้เคียงในท้องที่เขตดุสิตมีจำนวนกี่ราย

๑๑. จากข้อ ๑๐ ขอตรวจสอบหรือขอทราบหลักฐานและสรรพเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการตรวจชันสูตรของแพทย์และผู้เชี่ยวชาญที่ได้ตรวจสอบผู้บาดเจ็บและผู้ตายเกี่ยวกับสาเหตุของการบาดเจ็บและตายที่มีการกล่าวหาในคดีนี้ทั้งหมด

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๔/๓๒๓๓ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ไม่สามารถให้ตรวจสอบหรือให้พยานเอกสารได้ เนื่องจากสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงเป็นชุดเอกสารที่เจ้าพนักงานในกระบวนการยุติธรรมจัดทำขึ้นเพื่อรวบรวมข้อมูลส่วนบุคคล ข้อมูลอันพึงต้องคุ้มครองบุคคลอื่นและข้อมูลที่กระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชนเพื่อประโยชน์ในการดำเนินคดีอาญา หากเปิดเผยก็จะกระทบต่อความมั่นคงของรัฐในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม และความปลอดภัยของบุคคล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสืบเนื่องจากเมื่อครั้งผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี หัวหน้าพรรคการเมืองพรรคหนึ่งได้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนว่า ผู้อุทธรณ์กระทำการอันมีมูลความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริตตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ จากเหตุการณ์ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้สลายการชุมนุมเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ และบุคคลในพรรคการเมืองดังกล่าวก็ได้ไปร้องเรียนผู้อุทธรณ์ในเรื่องเดียวกันต่อสำนักงาน ป.ป.ช. ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนได้ส่งสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าวให้สำนักงาน ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้รวมเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเป็นเรื่องเดียวกัน และได้แจ้งข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่า ได้กระทำการอันมีมูลความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ จากเหตุการณ์ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้สลายการชุมนุมเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ส่งบันทึกแจ้งข้อกล่าวหาไปให้ผู้อุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอขยายระยะเวลาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาและมีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๑ รายการดังกล่าว แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีกล่าวหาผู้อุทธรณ์กับพวกกระทำการอันมีมูลความผิดฐานเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใดจากเหตุการณ์ที่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้สลายการชุมนุมเมื่อวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงพบว่า มีบุคคลร่วมกระทำความผิด จำนวน ๗ คนรวมทั้งผู้อุทธรณ์ด้วย ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. ได้มี

หนังสือแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๗ คนทราบ เพื่อมารับทราบข้อกล่าวหา โดยขณะที่ผู้ถูกกล่าวหาได้รับทราบข้อกล่าวหา คณะกรรมการ ป.ป.ช. ก็จะแจ้งข้อกล่าวหาและอธิบายข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาเข้าใจแล้วชี้แจงว่า มีพยานหลักฐานใดที่ผู้ถูกกล่าวหาสามารถตรวจดูได้ ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาก็สามารถตรวจเอกสาร หลักฐานเท่าที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. สามารถให้ตรวจดูได้ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมาย กล่าวคือ ผู้อุทธรณ์หรือผู้รับมอบอำนาจจากผู้อุทธรณ์ไม่มารับทราบข้อกล่าวหาและไม่มาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา แต่ผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๖ คน มารับทราบข้อกล่าวหาและได้คัดเอกสารหลักฐานบางส่วนที่สามารถให้คัดได้ การที่ผู้อุทธรณ์ขอตรวจสอบหรือขอเอกสารหรือขอทราบพยานบุคคล ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างขั้นตอนในการรวบรวมพยานหลักฐานและอยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง การดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงยังไม่เสร็จสิ้น จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ได้ชี้แจงว่า ในส่วนของการไต่สวนข้อเท็จจริงประกอบด้วยพยานเอกสารซึ่งผู้อุทธรณ์มีอยู่แล้วและพยานบุคคลที่ได้กล่าวหาไปถึงผู้อุทธรณ์ซึ่งไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากอยู่ระหว่างขั้นตอนการไต่สวนข้อเท็จจริงยังไม่แล้วเสร็จและเมื่อถึงขั้นตอนการดำเนินคดีต่อศาล ผู้อุทธรณ์ก็จะได้รับเอกสารหลักฐานที่ครบถ้วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ผู้อุทธรณ์อยู่ในฐานะผู้ถูกกล่าวหา ย่อมมีสิทธิในการตรวจสอบหรือได้รับทราบพยานหลักฐานตามสมควร เพื่อจะได้มีโอกาสในการต่อสู้คดีอย่างเพียงพอ อีกทั้งเป็นข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหา มีข้อมูลส่วนบุคคลและมีข้อมูลอันพึงต้องคุ้มครองบุคคลอื่น ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อใช้ในการต่อสู้คดี จึงไม่มีกรณีใดที่จะกระทบต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ไม่ทำให้การดำเนินคดีอาญาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ต่อผู้อุทธรณ์จะเป็นอุปสรรคหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ เพราะในที่สุดแล้วการพิจารณาว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดตามที่ถูกละเมิดหรือไม่ย่อมอยู่ที่ดุลพินิจของศาล นอกจากนี้ การเปิดเผยก็ไม่กระทบต่อความมั่นคงของรัฐในด้านการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมและความปลอดภัยของบุคคลนั้น เนื่องจากยังไม่มีข้อเท็จจริงที่สนับสนุนว่าหากผู้อุทธรณ์ได้รับทราบเอกสารและพยานบุคคลในส่วนแล้ว จะทำให้เกิดความไม่มั่นคงของรัฐในการป้องกันและปราบปรามอาชญากรรม หรือจะทำให้การป้องกันและปราบปรามอาชญากรรมได้รับผลกระทบเพราะเหตุการณ์อันเป็นมูลแห่งคดีได้เกิดขึ้นและเป็นที่เปิดเผยต่อสาธารณชนอยู่แล้ว พยานบุคคลที่มาให้ถ้อยคำก็ต้องเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในเหตุการณ์ และเป็นการให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงที่ตนเองรับทราบ จึงไม่มีกรณีที่ต้องเกรงว่าจะเกิดความไม่ปลอดภัยต่อบุคคลนั้น สำหรับเหตุผลที่ร้องขอเพื่อประกอบการฟ้องร้องต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองต่อไป นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงเพิ่มเติมต่อคณะกรรมการฯ ว่า ผู้อุทธรณ์ประสงค์ที่จะขอข้อมูลข่าวสารเฉพาะ ๓ รายการ ดังนี้

๑. ส่วนงานการสอบสวนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
๒. ส่วนงานการสอบสวนของวุฒิสภา และ
๓. ผลการชันสูตรของผู้เชี่ยวชาญว่าการใช้แก๊สน้ำตาเป็นเหตุให้ผู้เสียชีวิตและผู้บาดเจ็บทุกราย เหตุเกิดที่รัฐสภาและกองบัญชาการตำรวจนครบาล

นอกจากนี้ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนตามกฎหมาย กล่าวคือ เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปรับทราบข้อกล่าวหา เนื่องจากผู้อุทธรณ์ติดภารกิจอื่นจึงได้มีหนังสือขอเลื่อนไปรับทราบข้อกล่าวหาและแจ้งว่าหากสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่สามารถรอฟังคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ได้ ก็ขอให้สำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบเป็นลายลักษณ์อักษรตามระเบียบคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติว่าด้วยการปฏิบัติหน้าที่ของคณะอนุกรรมการไต่สวน พ.ศ. ๒๕๔๗

เมื่อคณะกรรมการฯ ได้รับฟังคำชี้แจงของผู้อุทธรณ์แล้ว มีความเห็นเบื้องต้นว่า ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ ๓ รายการข้างต้นเป็นข้อมูลที่อยู่ระหว่างการไต่สวนของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังนั้น ข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์ควรจะได้รับทราบ คือ ข้อมูลที่เป็น

ข้อเท็จจริงที่เป็นมูลฐานของการกล่าวหาผู้ถูพินัย และจำเป็นสำหรับผู้พินัยในการต่อสู้แก้ข้อกล่าวหา จึงมีมติให้เรียกสำนวน การสอบสวนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สำนวนการสอบสวนของวุฒิสภา และผลการชันสูตรของผู้เชี่ยวชาญว่าการใช้แก๊สน้ำตา เป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บทุกราย เหตุเกิดที่รัฐสภาและกองบัญชาการตำรวจนครบาล ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของ คณะกรรมการ ป.ป.ช. พร้อมทั้งขอให้สำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารส่วนใดเปิดเผยได้หรือไม่ อย่างไร ตามพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ต่อไป

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๔/๕๗๒๓ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติว่า สำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สำนวนการสอบสวนของวุฒิสภา และผลการชันสูตรของผู้เชี่ยวชาญว่าการใช้แก๊สน้ำตาเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บทุกราย เหตุเกิดที่รัฐสภาและกองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็น เอกสารของหน่วยงานอื่นที่ส่งมอบให้สำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อเป็นหลักฐานการไต่สวน ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการไต่สวนและ ยังไม่แล้วเสร็จ จึงไม่สามารถเปิดเผยต่อคณะกรรมการฯ ได้

ในการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๓๐/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ คณะกรรมการฯ เห็นว่า สำนักงาน ป.ป.ช. อาจเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการตีความเพื่อการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องอันเป็นเหตุให้เกิดกรณีไม่ส่งเอกสารดังกล่าวข้างต้น คณะกรรมการฯ จึงมีมติโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๙ ประกอบมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เรียกให้นายสมชิต สดภูมินทร์ รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการฯ ในวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒

ในการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๓๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ นายสมชิตฯ รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. ชี้แจงสรุปได้ว่า ข้อมูลข่าวสารและสำนวนการสอบสวนทั้งหมดอยู่ในความครอบครองของคณะกรรมการ ป.ป.ช. สำนักงาน ป.ป.ช. ไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองและไม่มีอำนาจหน้าที่ควบคุมกำกับดูแลข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และกรณี ที่สำนักงาน ป.ป.ช. ไม่สามารถจัดส่งเอกสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวขึ้นเพราะสำนักงาน ป.ป.ช. ได้ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเคยมีหนังสือเวียนในเรื่องดังกล่าวให้สำนักงาน ป.ป.ช. ถือปฏิบัติ

เมื่อคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาคำชี้แจงของนายสมชิตฯ รองเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้วเห็นว่า สำนักงาน ป.ป.ช. และคณะกรรมการ ป.ป.ช. อาจมีความสงสัยเกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยเฉพาะในประเด็น เกี่ยวกับหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐในการจัดส่งข้อมูลข่าวสารให้คณะกรรมการฯ และในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อพิจารณา วินิจฉัยของคณะกรรมการฯ นั้น คณะกรรมการฯ มีความจำเป็นต้องได้ข้อมูลข่าวสารทุกรายการตามที่ผู้ถูพินัยอุทธรณ์คำสั่ง มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาวินิจฉัยตามอำนาจหน้าที่ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๓๙ ประกอบกับมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบัญญัติให้คณะกรรมการฯ มีอำนาจเรียก ให้บุคคลใดให้ถ้อยคำ หรือให้ส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานมาประกอบการพิจารณาได้ ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติมิ ให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารต่อคณะกรรมการฯ คณะกรรมการฯ จึงมีมติให้เชิญประธาน ป.ป.ช. หรือกรรมการท่านใดท่านหนึ่งหรือ หลายท่านที่ได้รับมอบหมายมาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการฯ ในวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒

ในการประชุมคณะกรรมการฯ ครั้งที่ ๓๓/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๒ นายวิชัย วิวิตเสวี กรรมการ ป.ป.ช. ซึ่ง ได้รับมอบหมายจากประธาน ป.ป.ช. ได้มาชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ สรุปความได้ว่า กรณีที่คณะกรรมการฯ ได้ใช้อำนาจตาม ความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เรียกบุคคลมาให้ถ้อยคำ และส่งเอกสารมา ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ นั้น เห็นว่า กรณีดังกล่าวเป็นกรณีเช่นเดียวกับการใช้อำนาจของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ตามมาตรา ๒๕ (๑) แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๒

เรียกเอกสารหรือหลักฐานที่เกี่ยวข้องจากบุคคลใด หรือเรียกบุคคลใดมาให้ถ้อยคำเพื่อประโยชน์แห่งการได้ส่วนข้อเท็จจริง หากฝ่าฝืนก็ต่อรับโทษ คือ จำคุกหรือรับโทษปรับ โดยคณะกรรมการ ป.ป.ช. เห็นว่า อำนาจตามกฎหมายดังกล่าวเป็นการใช้อำนาจเรียกบุคคลซึ่งคำว่าเป็นบุคคลไม่ได้หมายรวมถึงองค์กร คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีของสำนักงาน ป.ป.ช. เป็นองค์กรที่ไม่อยู่ภายใต้การบังคับของมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงาน ป.ป.ช. ครอบครองเอกสารในนามของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ซึ่งเป็นองค์กรวินิจัยที่มีภารกิจตามรัฐธรรมนูญซึ่งการเปิดเผยต้องให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติเห็นชอบให้เปิดเผยเท่านั้น และในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอนี้เป็นกรณีที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่มีเอกสาร ๓ รายการข้างต้นอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากสำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๔/๗๕๗๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่าคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้จัดส่งเอกสารทั้ง ๓ รายการดังกล่าวให้อยู่การสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้ว และหน่วยงานเจ้าของเอกสาร ได้แก่ สำนักงานการสอบสวนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนเป็นเอกสารของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน สำนักงานการสอบสวนของวุฒิสภาเป็นเอกสารของคณะอนุกรรมการศึกษาตรวจสอบเรื่องการทุจริตและเสริมสร้างธรรมาภิบาล วุฒิสภา ส่วนผลการชันสูตรของผู้เชี่ยวชาญว่า การใช้แก๊สน้ำตาเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บอยู่ในรายงานสรุปสาเหตุการเสียชีวิตนางสาวอังคณา ระดับปัญญาวุฒิ เป็นเอกสารของกรมการสาธารณสุข วุฒิสภา

คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ คือ

๑. สำนักงานการสอบสวนของคณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
๒. สำนักงานการสอบสวนของวุฒิสภา และ
๓. ผลการชันสูตรของผู้เชี่ยวชาญว่า การใช้แก๊สน้ำตาเป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตและบาดเจ็บทุกราย เหตุเกิดที่รัฐสภาและกองบัญชาการตำรวจนครบาล

ปัจจุบันคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้ดำเนินการได้ส่วนเป็นที่ยุติแล้วและได้จัดส่งเอกสารดังกล่าวให้อยู่การสูงสุดเพื่อฟ้องคดีต่อศาลฎีกาแผนกคดีอาญาของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองแล้ว สำนักงาน ป.ป.ช. จึงไม่มีเอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ อย่างไรก็ตาม หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอข้อมูลทั้ง ๓ รายการ ผู้อุทธรณ์ก็ควรใช้สิทธิยื่นคำขอต่อหน่วยงานที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารได้โดยตรง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ
เกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์คดีเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญ ตำแหน่งเลขาธิการ ก.พ. สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (คณะกรรมการ ป.ป.ช.) ขอเอกสาร เกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (สำนักงาน ป.ป.ช.) มีหนังสือ ลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๖๓๐ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ในชั้นการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์เคยตรวจสอบ หรือขอทราบพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือต่อสู้คดี และอนุกรรมการไต่สวนฯ ฝ่ายเลขานุการฯ ได้ให้สิทธิผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถูกกล่าวหาในการเข้าตรวจดูเอกสารหลักฐานในส่วนงานการไต่สวนแล้ว นอกจากนี้ เอกสารที่ผู้ร้องขอได้ร้องขอคัดสำเนา ซึ่งประกอบด้วยหนังสือกล่าวหาของนาย พ. คำให้การของพยานทุกคน ส่วนงานการไต่สวน ข้อเท็จจริงของคณะกรรมการไต่สวนฯ รายงานการประชุมของคณะกรรมการไต่สวนฯ เอกสารส่วนงานการไต่สวนข้อเท็จจริง ที่เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมติวินิจฉัยข้อกล่าวหาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ ซึ่งล้วนเป็นเอกสารหลักฐานที่มีความสำคัญในทางคดี ไม่สามารถที่จะเปิดเผยได้เพราะจะกระทบและก่อให้เกิดความเสียหายรวมทั้ง ความปลอดภัยของบุคคลที่ได้ให้ถ้อยคำในฐานะพยานรวมถึงการดำเนินคดีในชั้นพนักงานอัยการ ดังนั้น ที่ประชุมจึงมีมติไม่อนุญาตให้ ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาเอกสารหลักฐานตามที่ร้องขอได้ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม การทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ได้แต่งตั้ง คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์กรณีนี้ที่ผู้อุทธรณ์ในฐานะเลขาธิการ ก.พ. มีหนังสือสำนักงาน ก.พ. แจ้งเวียนไปยัง ส่วนราชการโดยปรับปรุงหลักเกณฑ์วิธีการและขั้นตอนการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญที่จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๙ และกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้ารับการคัดเลือกไม่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ร้องคัดค้านกรรมการบุคคลหนึ่ง

ในคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงดังกล่าวเนื่องจากเคยมีความขัดแย้งกันในขณะที่ผู้อุทธรณ์รับราชการอยู่ที่สำนักงาน ก.พ. แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ยกคำร้องของผู้อุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่า คำคัดค้านกับเหตุผลของผู้อุทธรณ์ไม่ตรงกัน ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้ไปรับฟังข้อกล่าวหา และได้ตรวจดูแฟ้มจำนวน ๔ - ๕ แฟ้มจากแฟ้มเอกสารทั้งหมด จำนวน ๑๙ แฟ้มตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. กล่าวอ้าง ซึ่งส่วนมากเป็นเอกสารข้อมูลของสำนักงาน ก.พ. ได้แก่ คำวินิจฉัยของศาลปกครองชั้นต้นและชั้นสูง คำชี้แจงของสำนักงาน ก.พ. ที่มีไปถึงสำนักงาน ป.ป.ช. รายชื่อพยานบุคคลบางคน เป็นต้น เอกสารเกือบทั้งหมดผู้อุทธรณ์มีอยู่แล้วเพราะเป็นเอกสารที่สำนักงาน ก.พ. มอบให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ได้ขอสงวนสิทธิในการชี้แจงด้วยวาจาต่อสำนักงาน ป.ป.ช. แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ก็ไม่ได้เรียกให้ผู้อุทธรณ์มาให้อภัยคำต่อคณะกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงแต่อย่างใด ต่อมาคณะกรรมการไต่สวนฯ ของสำนักงาน ป.ป.ช. ซึ่งมีว่าผู้อุทธรณ์มีความผิดวินัยร้ายแรงเกี่ยวกับการไต่สวนข้อเท็จจริงกรณีที่มีหนังสือเขียนไปยังส่วนราชการโดยปรับปรุงหลักเกณฑ์วิธีการและขั้นตอนการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญที่จะแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหาร ๙ และกำหนดคุณสมบัติของผู้เข้ารับการคัดเลือกไม่เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรี ต่อมาผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษปลดออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงาน ป.ป.ช. ขอเอกสารในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือลับ ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๖๓๐ ลงวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์เคยตรวจสอบหรือขอทราบพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริง ฝ่ายเลขานุการฯ ได้ให้สิทธิผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถูกกล่าวหาในการเข้าตรวจดูเอกสารหลักฐานในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงแล้ว นอกจากนี้ เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอประกอบด้วย หนังสือกล่าวหาของนาย พ. คำให้การของพยานทุกคน สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการไต่สวนฯ รายงานการประชุมของคณะกรรมการไต่สวนฯ เอกสารสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงที่เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมติวินิจฉัยข้อกล่าวหาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ ซึ่งล้วนแต่เป็นเอกสารหลักฐานที่มีความสำคัญในทางคดี ไม่สามารถที่จะเปิดเผยได้เพราะจะกระทบและก่อให้เกิดความเสียหายรวมทั้งความปลอดภัยของบุคคลที่ได้ให้อภัยคำในสำนวนพยาน รวมถึงการดำเนินคดีในชั้นพนักงานอัยการ ซึ่งผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้เข้าตรวจดูเอกสารหลักฐานในสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงตามสิทธิในฐานะผู้ถูกกล่าวหาตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. กล่าวอ้างแต่อย่างใด ประกอบกับเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า จะกระทบและก่อให้เกิดความเสียหายรวมทั้งความปลอดภัยของบุคคลที่ได้ให้อภัยคำในสำนวนพยานรวมถึงการดำเนินคดีนั้น ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ถูกดำเนินคดี แต่ถูกดำเนินการทางวินัย ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัย แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิเสธการเปิดเผยผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงาน ป.ป.ช. ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ปช ๐๐๑๒/๐๔๐๔ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ โดยแจ้งว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้เคยพิจารณาหนังสือร้องขอความเป็นธรรมของผู้อุทธรณ์แล้ว มีมติไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดสำเนาเอกสารหลักฐานตามที่ร้องขอ ทั้งนี้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๑๒๐ โดยมีเหตุผลว่า ในชั้นการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการไต่สวนฯ ผู้อุทธรณ์เคยตรวจสอบหรือขอทราบพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือต่อสู้คดีของผู้อุทธรณ์แล้ว และได้ให้สิทธิผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถูกกล่าวหาในการเข้าตรวจดูเอกสารหลักฐานในสำนวนการไต่สวนแล้ว นอกจากนี้ เอกสารที่ร้องขอคัดสำเนา ซึ่งประกอบด้วยหนังสือกล่าวหาของนาย พ. คำให้การของพยานทุกคน สำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการไต่สวนฯ รายงานการประชุมของคณะกรรมการไต่สวนฯ เอกสารสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงที่เสนอคณะกรรมการ ป.ป.ช. และมติวินิจฉัยข้อกล่าวหาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ ล้วนแต่เป็นเอกสารหลักฐานที่มีความสำคัญในทางคดี ไม่สามารถที่จะเปิดเผยได้เพราะจะกระทบและก่อให้เกิดความเสียหายรวมทั้งความปลอดภัยของบุคคลที่ได้ให้อภัยคำในสำนวนพยาน รวมถึงการดำเนินคดีในชั้นพนักงานอัยการ

ซึ่งเหตุผลดังกล่าวถือได้ว่าเอกสารหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ได้ขอตรวจดูและขอคัดถ่ายสำเนานั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มีหนังสือด่วน ที่ นร ๐๑๐๘/๓๙๗๕ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ ป.ป.ช. สอบถามสำนักงาน ป.ป.ช. ว่าปัจจุบันสำนวนการสอบสวนได้เสร็จสิ้นตามกระบวนการพิจารณาของสำนักงาน ป.ป.ช. แล้วหรือไม่ และปัจจุบันสำนักงาน ป.ป.ช. มีสำนวนการสอบสวนตามคำขอของผู้อุทธรณ์อยู่ในความครอบครองหรือไม่ หรือสำนักงาน ป.ป.ช. ได้จัดส่งสำนวนการสอบสวนไปให้หน่วยงานต้นสังกัดของผู้ถูกกล่าวหาแล้ว

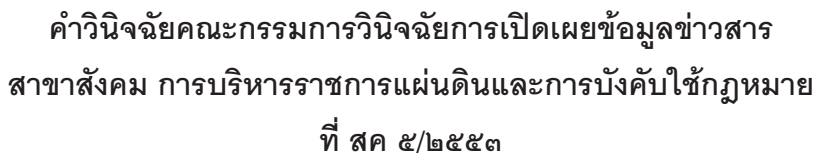
ต่อมาสำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ที่ ปช ๐๐๑๔/๐๔๕๒ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่าสำนวนการสอบสวนของผู้อุทธรณ์ ได้เสร็จสิ้นตามกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการ ป.ป.ช. แล้ว และได้จัดส่งเอกสารสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงไปให้กระทรวงวัฒนธรรมซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดผู้อุทธรณ์ เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยตามมาตรา ๙๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ บันทึกถ้อยคำผู้เกี่ยวข้องและเอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาคำร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ สำนักงาน ป.ป.ช. ได้จัดส่งเอกสารสำนวนการไต่สวนข้อเท็จจริงไปให้กระทรวงวัฒนธรรมซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดผู้อุทธรณ์ เพื่อพิจารณาโทษทางวินัยแล้ว สำนักงาน ป.ป.ช. จึงไม่มีเอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง ดังนั้น กรณีนี้จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ อย่างไรก็ตาม หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ก็อาจใช้สิทธิยื่นคำขอต่อหน่วยงานที่ครอบครองข้อมูลข่าวสารได้โดยตรง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๓

ผู้ทูลทรมณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ (กองการประกอบโรคศิลปะ)

กองการประกอบโรคศิลปะมีหนังสือ ที่ สธ ๐๗๐๒.๐๓ /๓๖๒๒ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า กองการประกอบโรคศิลปะได้เชิญผู้อุทธรณ์เข้าร่วมตรวจดูกระดาษคำตอบเรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ ๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ โดยคณะกรรมการพิจารณาอนุญาตให้บุคคลทำการประกอบโรคศิลปะโดยอาศัยศาสตร์การแพทย์แผนจีน ในวาระการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๒ เมื่อวันที่จันทร์ที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ มีมติให้ไปตรวจสอบว่าผู้ขออุทธรณ์ กระดาษคำตอบ พร้อมคำเฉลยข้อสอบแพทย์แผนจีนได้ปฏิบัติตามขั้นตอนหรือไม่ และการขออนุญาตนั้นให้ดูได้เฉพาะกระดาษคำตอบของตนเอง กองการประกอบโรคศิลปะได้ปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการฯ ดังกล่าว โดยไม่อนุญาตให้ดูกระดาษคำถามและธงคำตอบ แต่ให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูเฉพาะกระดาษคำตอบของตนเอง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองการประกอบโรคศิลปะดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนกองการประกอบโรคศิลป์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้สมัครเข้าสอบแพทย์แผนจีน กองการประกอบโรคศิลป์ ในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ แต่ไม่ได้รับการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการกองการประกอบโรคศิลป์ ขอข้อมูลเกี่ยวกับการสอบแพทย์แผนจีน ได้แก่ กระดาษ คำถาม คำเฉลยข้อสอบและกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ เพื่อที่จะได้นำข้อมูลไปตรวจสอบข้อบกพร่องของตนเอง แต่ผู้อำนวยการ กองการประกอบโรคศิลป์ให้เฉพาะกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์เท่านั้น ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งกองการประกอบโรคศิลป์ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนกองการประกอบโรคศิลปะชี้แจงว่า กองการประกอบโรคศิลปะได้จัดสอบขึ้นทะเบียนแพทย์แผนจีนในปี พ.ศ. ๒๕๕๒ และประกาศผู้สอบผ่านการสอบคัดเลือกขึ้นทะเบียนแพทย์แผนจีนเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ และให้ผู้สมัครสอบขึ้นทะเบียนแพทย์แผนจีนสามารถยื่นแสดงความจำนงเข้าตรวจสอบกระดาษคำตอบและธงคำตอบภายใน ๓๐ วัน หลังจากประกาศผลสอบโดยเชิญผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านแพทย์แผนจีนมาชี้แจงรายละเอียดเกี่ยวกับธงคำตอบ แต่กรณีนี้

ผู้สมัครสอบขึ้นทะเบียนแพทย์แผนจีน กองการประกอบโรคศิลปะ ที่ยื่นแสดงความจำนงเข้าตรวจสอบกระดาดำตอบและธงคำตอบ แต่ไม่มาตรวจสอบกระดาดำตอบและธงคำตอบภายในวันที่กำหนด กองการประกอบโรคศิลปะก็จะให้เข้าตรวจดูเฉพาะกระดาดำตอบของตนเองเท่านั้น เนื่องจากกองการประกอบโรคศิลปะไม่มีผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านแพทย์แผนจีนมาชี้แจงประกอบการเข้าตรวจดูธงคำตอบของผู้สมัครได้ตลอดเวลา นอกจากนี้ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า กองการประกอบโรคศิลปะมีคลังข้อสอบที่ได้นำข้อสอบมาใช้หมุนเวียนในการออกข้อสอบ การเปิดเผยจึงกระทบต่อกระบวนการออกข้อสอบของกองการประกอบโรคศิลปะ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ กระดาดำถาม คำเฉลยข้อสอบและกระดาดำตอบของผู้สมัคร เห็นว่ากองการประกอบโรคศิลปะใช้ระบบคลังข้อสอบในการนำข้อสอบจากคลังข้อสอบมาใช้หมุนเวียนในการออกข้อสอบแต่ละครั้ง การเปิดเผยโดยให้สำเนาอาจกระทบต่อกระบวนการออกข้อสอบในระบบหมุนเวียนข้อสอบจากคลังข้อสอบของกองการประกอบโรคศิลปะได้ ดังนั้น การเปิดเผยโดยให้ผู้สมัครได้เข้าตรวจดูกระดาดำถาม คำเฉลยข้อสอบ และกระดาดำตอบ ก็เพียงพอต่อการตรวจสอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักพระราชวังเกี่ยวกับการสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักพระราชวัง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานพิเศษ โครงการสวนพระองค์ สวนจิตรลดา กองธุรการที่ประทับ สำนักพระราชวัง มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ สำนักพระราชวัง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ คือ

๑. รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกรณีที่ส่งผลให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากการเป็นข้าราชการพลเรือนในพระองค์
๒. หนังสือสำนักพระราชวังเสนอขอพระบรมราชานุมัติให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากการเป็นข้าราชการพลเรือนในพระองค์
๓. หนังสือตอบจากสำนักราชเลขาธิการ เรื่อง ทวงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุมัติให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากการเป็นข้าราชการพลเรือนในพระองค์ตามที่สำนักพระราชวังเสนอ
๔. หนังสือสำนักพระราชวังเสนอต่อนายกรัฐมนตรีเพื่อลงนามในคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากการเป็นข้าราชการพลเรือนในพระองค์
๕. เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

สำนักพระราชวังมีหนังสือ ที่ พว ๐๐๐๑/๙๓๙๗ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า รายการที่ ๑ ไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากกองการเจ้าหน้าที่แจ้งว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงยังทำการสอบสวนไม่แล้วเสร็จ รายการที่ ๒ ๓ และ ๔ มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อ ๔ ตามระเบียบพระราชวังว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๑ ประกอบกับพิจารณาเห็นว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ วรรคแรก และ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งทวงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากการเป็นข้าราชการพลเรือนในพระองค์แล้ว ซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติมาตรา ๑๗ แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ และมาตรา ๑๒๗ วรรคแรก แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในพระองค์ พ.ศ. ๒๕๓๙ มาตรา ๑๗ จึงมีมติไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักพระราชวังดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักพระราชวังและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์

เป็นพนักงานพิเศษ โครงการส่วนพระองค์ สวนจิตรลดา กองธุรการที่ประทับ สำนักพระราชวัง ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกรณีให้การช่วยเหลือ สนับสนุน และอำนวยความสะดวกต่อกลุ่มบุคคล ซึ่งกระทำละเมิดต่อพระบรมวงศานุวงศ์ และแอบอ้างชื่อสำนักพระราชวัง ทำให้สำนักพระราชวังได้รับความเสียหาย สำนักพระราชวังจึงมีคำสั่ง ที่ ๕๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการไว้ก่อน ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งสำนักพระราชวัง ที่ ๓๕๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ แจ้งว่า ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากการเป็นข้าราชการพลเรือนในพระองค์ตั้งแต่วันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ โดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในพระองค์ พ.ศ. ๒๕๓๙ และมาตรา ๑๒๗ และ ๑๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งทางปกครองที่ไม่เป็นไปตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เพราะคำสั่งดังกล่าวไม่มีข้อเท็จจริง ข้อความ หรือความหมายที่ชัดเจนเพียงพอว่ามีการเสนอขอพระบรมราชานุมัติให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากตำแหน่งเพราะเหตุใด ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการกองการเจ้าหน้าที่ สำนักพระราชวัง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการดังกล่าว แต่สำนักพระราชวังปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักพระราชวังที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนสำนักพระราชวังชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกรณีให้การช่วยเหลือ สนับสนุน และอำนวยความสะดวกต่อกลุ่มบุคคล ซึ่งกระทำละเมิดต่อพระบรมวงศานุวงศ์ และแอบอ้างชื่อสำนักพระราชวัง ทำให้สำนักพระราชวังได้รับความเสียหาย สำนักพระราชวังจึงมีคำสั่ง ที่ ๕๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการไว้ก่อน ขณะนี้คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงยังทำการสอบสวนยังไม่แล้วเสร็จ สำหรับคำสั่งสำนักพระราชวัง ที่ ๓๕๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากการเป็นข้าราชการพลเรือนในพระองค์นั้น คำสั่งดังกล่าวเป็นคำสั่งที่สืบเนื่องจากการที่ผู้อุทธรณ์มีพฤติการณ์ที่ไม่เหมาะสมไม่สมควรจะให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นข้าราชการพลเรือนในพระองค์ในสังกัดสำนักพระราชวัง และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรมราชานุมัติให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากการเป็นข้าราชการพลเรือนในพระองค์แล้ว นอกจากนี้ได้ชี้แจงว่า สำนักพระราชวังไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เนื่องจากการสอบสวนทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จ รายการที่ ๒ อยู่ในความครอบครองของสำนักราชเลขาธิการ รายการที่ ๓ ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว รายการที่ ๔ อยู่ในความครอบครองของสำนักอาร์กซ์และเครื่องราชอิสริยาภรณ์ สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี และรายการที่ ๕ ผู้อุทธรณ์มิได้ระบุว่าต้องการข้อมูลอะไร คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารสำนักพระราชวังจึงพิจารณาเห็นควรเปิดเผยเฉพาะทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รายการที่ ๒ และ ๔ ไม่ใช่ข้อมูลส่วนบุคคลตามกฎหมาย แต่เป็นกระบวนการดำเนินการภายในของหน่วยงาน และเมื่อสำนักพระราชวังไม่มีเอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย และรายการที่ ๕ ผู้อุทธรณ์มิได้ระบุว่าต้องการข้อมูลข่าวสารชนิดใด ประเภทใด สำนักพระราชวังจึงไม่สามารถจัดหาข้อมูลให้ผู้อุทธรณ์ได้ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่ผู้แทนสำนักพระราชวังชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับรายการที่ ๓ หน่วยงานแจ้งว่าเป็นเอกสารที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในทางปฏิบัติหน่วยงานต้องแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเล่มใด เมื่อวัน เดือน และปี พ.ศ.ใด และจะต้องจัดเตรียมข้อมูลข่าวสารให้พร้อมเพื่อให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ และหน่วยงานต้องมีข้อมูลข่าวสารประเภทนี้ตั้งแสดงไว้ในศูนย์ข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนและบุคคลทั่วไป

ที่จะใช้สิทธิเข้าตรวจดูตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๙ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงคงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง กรณีที่ส่งผลให้ผู้ถูกลงโทษพ้นจากการเป็นข้าราชการพลเรือนในพระองค์สามารถเปิดเผยให้ผู้ถูกลงโทษทราบได้หรือไม่ เห็นว่าการสอบสวนทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนทางวินัย ซึ่งอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสถานีตำรวจภูธรเขาสายสน ที่ พท ๐๒๒๙.๐๔/๕๖๒๔ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้าราชการตำรวจว่า ขอคัดและรับรองสำเนาเอกสารดังนี้

๑. ความเห็นของเจ้าหน้าที่ (นิติกร) ที่ประมวลเรื่องเสนออนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๓๕/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒
๒. รายงานการประชุมอนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ พร้อมรายชื่ออนุกรรมการฯ

กองร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๑๒.๔๒/๔๓๔ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า อนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๔๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ได้พิจารณาแล้วมีมติดังนี้

๑. ความเห็นของเจ้าหน้าที่ (นิติกร) เป็นการประมวลข้อเท็จจริงตามความเห็นของหน่วยงานหรือบุคคลหรือคณะบุคคล ต่างๆ ที่มีในเรื่องเดิมและสรุปข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง พร้อมความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการ เรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น การเปิดเผยความเห็น ของเจ้าหน้าที่อาจกระทบต่อการเปิดเผยความเห็นของหน่วยงานหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องและกระทบต่อความเป็นอิสระในการแสดง ความคิดเห็นที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ซึ่งจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการได้ จึงไม่อนุมัติให้จัดส่งสำเนาความเห็น เจ้าหน้าที่ (นิติกร) ตามที่ร้องขอ

๒. อนุมัติให้คัดสำเนาและจัดส่งสำเนารายงานการประชุมอนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการ ร้องทุกข์ ครั้งที่ ๓๕/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ เฉพาะเรื่องของผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสถานีตำรวจภูธรเขาสายสน ที่ พท ๐๒๒๙.๐๔/๖๓ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการ ข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วนดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ที่ ดช ๐๐๑๒.๔๓/๕๒๕ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจว่าไม่ได้

รับความเป็นธรรม กรณีตำรวจภูธรภาค ๙ มีคำสั่ง ที่ ๑๕๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ให้ผู้อุทธรณ์กลับคืนสู่ฐานะเดิม ตามมาตรา ๘๗ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่งตั้งผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งรองผู้กำกับกองป้องกันและปราบปราม สถานีตำรวจภูธรเขาสวน จังหวัดพัทลุง ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป โดยไม่ดำเนินการให้กลับคืนสู่ฐานะเดิมทันทีในโอกาสแรก ทั้งที่ตำแหน่งดังกล่าวว่างตั้งแต่วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๒ แต่กลับปล่อยระยะเวลาว่างเลยประมาณ ๒ เดือน จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งให้ผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งดังกล่าว ทำให้ผู้อุทธรณ์เสียโอกาสเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ได้แจ้งผลการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า อนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๓๕/๒๕๕๒ เมื่อ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์แล้วมีมติให้ยกคำร้องทุกข์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือสถานีตำรวจภูธรเขาสวน ที่ พท ๐๒๒๙.๐๔/๕๖๒๔ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้าราชการตำรวจว่า ขอคัดและรับรองสำเนาเอกสารดังกล่าว แต่กองร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ แจ้งว่า อนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๔๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ได้มีมติปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ความเห็นของเจ้าหน้าที่ (นิติกร) ที่ประมวลเรื่องเสนออนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์ ในการประชุมครั้งที่ ๓๕/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่เป็นนิติกร ได้จัดทำขึ้นตามอำนาจหน้าที่ในฐานะเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบ เพื่อเสนอข้อเท็จจริงและความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการในเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์ต่ออนุกรรมการคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์ เสนอให้ผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาและสั่งการตามกฎหมาย ซึ่งเป็นการปฏิบัติราชการในกระบวนการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ตามปกติ เมื่อเรื่องดังกล่าวได้พิจารณาวินิจฉัยสั่งการเป็นที่ยุติแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ตรวจสอบได้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ควรได้ทราบเพื่อปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมป่าไม้เกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมป่าไม้

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์ ๘ ว สังกัดกรมป่าไม้ ถูกตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ กรณีทุจริตการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวัน และกรมป่าไม้ได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนกองบังคับการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ต่อมากรมป่าไม้ได้มีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าเสียหายจากการกระทำดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม วันที่ ๒๖ พฤษภาคม และวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงอธิบดีกรมป่าไม้ ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่ พร้อมข้อมูลรายละเอียดที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนพยานหลักฐานทั้งหมด เพื่อนำไปชี้แจงประกอบสำนวนการพิจารณาในชั้นพนักงานอัยการและชั้นศาลต่อไป

กรมป่าไม้มีหนังสือ ลับ ที่ ทส ๑๖๑๐.๓/๕๑๖ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ซึ่งกรมป่าไม้เห็นว่า กรณีการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวัน กรมป่าไม้ได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนกองบังคับการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ซึ่งอยู่ในการพิจารณาในชั้นพนักงานอัยการ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมป่าไม้ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปได้ความว่า กรมป่าไม้ได้รับแจ้งจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ตามหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินฉบับมาก ที่ ตผ ๐๐๑๘/๗๕ ลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ ว่าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันในโครงการวิจัยการใช้เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อพัฒนาการใช้ประโยชน์จากศัตรูทำลายไม้ โครงการวิจัยการศึกษาและทดสอบประสิทธิภาพของสารสกัดธรรมชาติเพื่อใช้ในการป้องกันกำจัดปลวกและโครงการวิจัยความหลากหลายของปลวกในประเทศไทยของกรมป่าไม้ ซึ่งผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์ ๘ ว ได้ขออนุมัติและได้รับอนุมัติให้เดินทางไปราชการพร้อมให้จ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวัน เพื่อช่วยปฏิบัติงานที่จังหวัดต่างๆ ตามโครงการฯ ตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๖

ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นเงินราชการและมีการส่งใช้เป็นใบสำคัญหักล้างเงินยืมค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวัน ๑ ครั้ง เป็นเงิน ๑๐,๖๔๐ บาท และส่งหลักฐานการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันอีก ๑๒ ครั้ง เป็นเงิน ๙๕,๙๔๒ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๑๐๖,๖๒๒ บาท แต่จากการตรวจสอบของผู้ตรวจสอบสืบสวนของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินพบว่า จากการสอบถ้อยคำลูกจ้างชั่วคราวจำนวน ๖๒ ราย ที่ปรากฏตามหลักฐานใบสำคัญ ปรากฏว่าลูกจ้างชั่วคราวทั้ง ๖๒ รายดังกล่าวไม่ได้รับจ้างทำงานกับผู้อุทธรณ์ และในช่องลงลายมือชื่อผู้รับเงินตามหลักฐานการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวัน (แบบ บก.กจ.๓) ที่เจ้าหน้าที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินนำมาให้ดูไม่ใช่ลายมือของตน และตนไม่เคยได้รับเงินตามเอกสารดังกล่าว เป็นจำนวนเงิน ๗๘,๑๔๒ บาท ประกอบกับได้สอบปากคำของผู้อุทธรณ์ และปากคำของผู้ที่เกี่ยวข้องพร้อมกันได้ตรวจสอบเอกสารแล้ว คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินได้มีมติสรุปว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ถือเป็นการกระทำในฐานะเจ้าพนักงานทำการปลอมเอกสารใบสมัครลูกจ้างชั่วคราว เป็นเจ้าพนักงานรับรองเอกสารอันเป็นเท็จ และเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต โดยมีนางสาว จ. และนางสาว ว. เป็นผู้สนับสนุนการกระทำ ความผิดของผู้อุทธรณ์ กรมป่าไม้จึงมีคำสั่ง ที่ ๒๑๔๘/๒๕๔๙ ลงวันที่ ๖ ธันวาคม ๒๕๔๙ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่ กรณีทุจริตการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันและได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทำหนังสือชี้แจงเพื่อแก้ข้อกล่าวหา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ชี้แจงข้อกล่าวหาโดยสรุปความได้ว่า เงินจำนวน ๗๘,๑๔๒ บาท ส่วนหนึ่งผู้อุทธรณ์นำไปใช้จ่ายเป็นค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันที่มาช่วยปฏิบัติงานในพื้นที่จริง และบางส่วนได้นำไปใช้ในการถวายเป็นค่าจ้างเหมาค่าแรงและยานพาหนะให้กับบุคคลที่ผู้อุทธรณ์มอบหมายให้ออกไปปฏิบัติงานแทนเป็นครั้งคราว ค่าตอบแทนผู้ประสานงานในพื้นที่ และจัดซื้อครุภัณฑ์ที่จำเป็นจะต้องใช้ในการงานศึกษาวิจัย และค่าแรงจ้างเหมาในการปรับปรุงต่อเติมอาคารห้องปฏิบัติงานวิจัย ค่าจ้างเหมาติดตั้งประตูกระจก ประตูลอนเดียว ทั้งนี้ เพื่อแก้ไขปัญหาในการปฏิบัติงานของพนักงานและผู้ร่วมงานวิจัยให้สามารถที่จะดำเนินงานศึกษาวิจัยในแต่ละโครงการให้บรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพได้มาตรฐานและบังเกิดผลสำเร็จของงานได้ตามวัตถุประสงค์และแผนงานที่ตั้งไว้

ผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิดฯ ได้พิจารณาเห็นว่า การดำเนินงานของผู้อุทธรณ์ไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบว่าด้วยการจ่ายค่าจ้างลูกจ้างของส่วนราชการ พ.ศ. ๒๕๒๖ (และที่แก้ไขเพิ่มเติม) ประกอบหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติการจ้างลูกจ้างชั่วคราวจากเงินงบประมาณ โดยจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันให้แก่บุคคลอื่นซึ่งไม่ตรงตามรายชื่อในหลักฐานการเบิกจ่ายค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวัน รวมทั้งได้นำเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันที่ได้รับบางส่วนไปจัดซื้อวัสดุและต่อเติมอาคารห้องปฏิบัติการวิจัยทางกีฏวิทยาป่าไม้ กรณีจึงเป็นการจงใจไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ให้เป็นไปตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของทางราชการ แต่เนื่องจากพิจารณาเห็นว่า กรณีนี้กรมป่าไม้ไม่ได้รับความเสียหาย เพราะผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยดำเนินการวิจัยให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้และสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย วัตถุประสงค์ภายในกรอบระยะเวลาที่กำหนด ดังนั้น เงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันที่ได้จ่ายไปจึงเป็นการจ่ายค่าตอบแทนให้กับผู้ปฏิบัติงานให้กับทางราชการจริง ทางราชการโดยกรมป่าไม้ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐจึงไม่ได้รับความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิทธิแต่อย่างใด กรณีจึงไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบ

ต่อมาในวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ กรมป่าไม้มีหนังสือ ที่ ทส ๑๖๑๐.๓/๑๓๖๓๖ แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบละเมิดแก่ผู้อุทธรณ์ โดยกรมป่าไม้ได้พิจารณาเห็นว่า การที่ผู้อุทธรณ์ได้นำเอารายชื่อลูกจ้างชั่วคราวรายวันซึ่งไม่ได้ปฏิบัติงานมาขออนุมัติจ้าง แล้วเบิกเงินค่าจ้างไปโดยมีการรับรองว่าได้ปฏิบัติงานจริง เป็นการใช้ออกสารอันเป็นเท็จมาเบิกเงินทางราชการ และนำเงินดังกล่าวไปจ่ายให้กับผู้มาช่วยปฏิบัติงานที่ไม่ได้มีชื่อในเอกสารการจ้างบางส่วน และบางส่วนได้นำไปซื้อตู้เหล็ก และจ้างเหมาต่อเติมอาคารห้องปฏิบัติการวิจัยทางกีฏวิทยาป่าไม้ ถือได้ว่าการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นการจงใจใช้ออกสารอันเป็นเท็จมาเบิกเงินจากทางราชการ โดยอาศัยโอกาสที่ตนมีหน้าที่ แม้จะได้นำเงินดังกล่าวมาซื้อวัสดุครุภัณฑ์และได้ต่อเติมอาคารเพื่อใช้ในการวิจัยให้

บรรลุตตามที่ได้รับมอบหมายก็ตาม แต่การจัดหาวัสดุครุภัณฑ์มาใช้ก็มีวิธีการซึ่งทางราชการมีระเบียบและกฎหมายเป็นช่องทางที่จะดำเนินการได้อยู่แล้ว การกระทำดังกล่าวทำให้กรมป่าไม้ได้รับความเสียหายเป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น ๗๘,๑๔๒ บาท กรมป่าไม้จึงให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้เงินจำนวนดังกล่าวแก่กรมป่าไม้

ในชั้นพิจารณาผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์ในครั้งที่ปฏิบัติหน้าที่ ณ กรมป่าไม้ ตำแหน่งนักวิทยาศาสตร์ ๘ ว ได้ขออนุมัติและได้รับอนุมัติให้เดินทางไปราชการพร้อมลูกจ้างชั่วคราวรายวัน เพื่อช่วยปฏิบัติงานที่จังหวัดต่างๆ ในโครงการวิจัย ๓ โครงการ ตั้งแต่วันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๔๕ ถึงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๖ ซึ่งผู้อุทธรณ์ยอมรับว่าได้นำเงินที่ได้รับอนุมัติไปใช้ผิดประเภท เนื่องจากได้รับเงินจากงบประมาณไม่สอดคล้องกับลักษณะของการปฏิบัติงานจริง เช่น ไม่ได้รับการจัดสรรเงินงบประมาณในหมวดครุภัณฑ์ที่จำเป็น เช่น ตู้เหล็กที่ต้องใช้ในการเก็บตัวอย่างปลวก ไม่มีห้องปฏิบัติงานที่ใช้ในการทดสอบทางชีววิทยาที่เหมาะสม จึงต้องปรับปรุงต่อเติมสถานที่ปฏิบัติงานขึ้นในกรมป่าไม้ และจำเป็นต้องนำเงินในหมวดค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวมาถวายเป็นค่าใช้จ่าย เพื่อไม่ให้กระทบหรือเกิดความเสียหายต่อแผนงานและผลงานวิจัย นอกจากนี้ กรณีที่ผู้อุทธรณ์จ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันให้แก่บุคคลอื่นซึ่งไม่ตรงตามรายชื่อในหลักฐานการเบิกจ่ายค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวันนั้น เนื่องจากโดยลักษณะของการจ้างงานชั่วคราวในระยะเวลาสั้นๆ บ่อยครั้งไม่สามารถหาคนงานได้ จึงต้องใช้คนงานในพื้นที่ปฏิบัติงานเพื่อให้งานลุล่วงตามเป้าหมาย และในขณะนี้ผู้อุทธรณ์ได้ชำระเงินจำนวน ๗๘,๑๔๒ บาท ให้กรมป่าไม้แล้ว สำหรับในคดีอาญารฐานปลอมแปลงเอกสาร และรับรองเอกสาร อันเป็นเท็จ อยู่ในชั้นพิจารณาของพนักงานอัยการ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพื่อนำไปใช้เป็นพยานหลักฐานในการต่อสู้คดีต่อไป

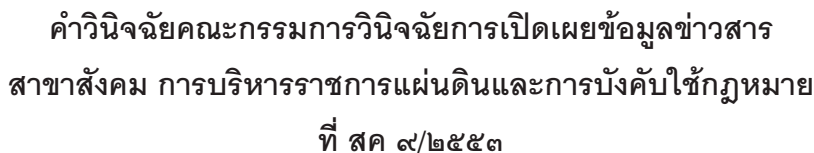
ผู้แทนกรมป่าไม้ชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า เมื่อกรมป่าไม้ได้รับรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากคณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินว่าผู้อุทธรณ์ได้ทุจริตการเบิกจ่ายเงินค่าจ้างลูกจ้างชั่วคราวรายวัน กรมป่าไม้ได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ โดยในชั้นคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงฯ พิจารณาเห็นว่า กรมป่าไม้ไม่ได้รับความเสียหายแก่ทรัพย์สินหรือสิทธิแต่อย่างใด เพราะผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยดำเนินการวิจัยให้เป็นไปตามแผนงานที่กำหนดไว้และสัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมาย กรณีนี้จึงไม่มีเจ้าหน้าที่ผู้ใดต้องรับผิดชอบ และได้มีการเสนอรายงานผลการสอบสวนต่ออธิบดีกรมป่าไม้ ต่อมาอธิบดีกรมป่าไม้ได้พิจารณารายงานดังกล่าวโดยไม่เห็นพ้องกับความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงฯ ซึ่งตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๑๖ ได้กำหนดว่า ความเห็นของคณะกรรมการไม่ผูกมัดผู้แต่งตั้งที่จะมีความเห็นเป็นอย่างอื่น กรมป่าไม้จึงมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้เงินจำนวน ๗๘,๑๔๒ บาท ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ชดใช้แล้ว สำหรับกรณีที่กรมป่าไม้ได้ร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวนกองบังคับการปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการ ในขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาในชั้นอัยการ และข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการฟ้องคดีอาญาดังกล่าว กรมป่าไม้จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กรมป่าไม้ได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่เสร็จสิ้นแล้ว และผู้อุทธรณ์ได้ชดใช้ค่าเสียหายในความผิดดังกล่าวตามคำสั่งของกรมป่าไม้แล้ว ดังนั้น การเปิดเผยผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ฯ พร้อมข้อมูลรายละเอียดที่เกี่ยวข้องในการสอบสวนพยานหลักฐานทั้งหมดนั้น เมื่อพิจารณาถึงประโยชน์เพื่อความเป็นธรรมของผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๕ วรรคแรกแห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตนได้อย่างเต็มที่ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมป่าไม้
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอคลองขลุง จังหวัดกำแพงเพชร

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. สรุปสำนวนการสืบสวน
๓. คำให้การของพยานทุกปาก
๔. ใบแจ้งความดำเนินคดี
๕. คำสั่งแต่งตั้งปลัดอำเภอปฏิบัติราชการแทนนายทะเบียนอำเภอ และคำสั่งแต่งตั้งผู้ช่วยนายทะเบียนอำเภอ คำสั่งแต่งตั้ง

อำนาจศาลของข้าพเจ้ามีหนังสือ ที่ กพ ๐๓๑๗/๓๓๑๑ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของสถานีตำรวจภูธรคลองขลุง จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีการบำบัดประจําตัวประชาชนของนาย ก. เนื่องจากนาย ก. เป็นพี่ชายของผู้อุทธรณ์ซึ่งเสียชีวิตไปแล้ว และการแจ้งผลการ สอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวของอํานาจคลองชลง์ไม่ได้ระบุข้อเท็จจริงที่พอจะทําให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ผู้สวมบัตร์ประจําตัวประชาชน แทนนาย ก. คือใคร และมีผู้ใดเป็นผู้กระทําผิดหรือมีส่วนร่วมในการกระทําผิดบ้าง ผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อมั่นว่าจะหาตัวผู้กระทําผิด ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลงไทยได้ แม้จะมีการแจ้งความดำเนินคดีตามที่อํานาจคลองชลง์ได้แจ้งให้ทราบแล้วก็ตาม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนขอให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการทำบัตรประจำตัวประชาชนของผู้แอบอ้างเป็นนาย ก. ซึ่งเป็นพี่ชายของผู้อุทธรณ์ที่เสียชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอเมื่ออำเภอคลองขลุงได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นตรวจสอบข้อเท็จจริง ทั้งได้แจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว การดำเนินการในชั้นการสอบสวนของอำเภอคลองขลุงจึงเสร็จสิ้นแล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของอำเภอคลองขลุง และไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ และ ๔ นั้น แม้การดำเนินคดีกับผู้มีส่วนร่วมในการกระทำผิดเกี่ยวกับการทำบัตรประจำตัวประชาชนนั้นจะอยู่ในชั้นการสอบสวนของเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงที่ไม่น่าจะมีผลกระทบต่อคดี การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชนของเจ้าหน้าที่ของรัฐและการสอบสวนเรื่องร้องเรียนเพื่อหาตัวผู้กระทำผิดของหน่วยงานของรัฐอันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะเมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอคลองขลุงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับหนังสือราชการทุกเรื่อง
ที่เกี่ยวข้องกับการนิยมนาย ส. กับพวก และของผู้อุทธรณ์กับพวก ที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการ
สำนักงานกฎหมายและคดี สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานกฎหมายและคดี
สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือทุกเรื่องของผู้เสนอเรื่องราวต่อสำนักงานกฎหมายและคดีทุกคน
หรือทุกส่วนราชการที่ได้ส่งเรื่องคดีอาญาและที่เกี่ยวข้องกับคดีอาญาของนาย ส. กับพวก และของผู้อุทธรณ์กับพวก พร้อมขอให้
ที่มีผู้เสนอไปให้สำนักงานกฎหมายและคดีพิจารณาและความเห็นของสำนักงานกฎหมายและคดีที่ได้เสนอแนะให้ผู้เสนอเรื่องราว
ได้ทราบ

สำนักปลัดกรุงเทพมหานครมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๐๔๐๕/๖๗๕๘ ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า สำนักงานกฎหมายและคดีได้ตรวจสอบแล้วไม่ปรากฏว่าสำนักงานเขต
บางกอกน้อยได้หรือเกี่ยวข้องกับคดีอาญาของนาย ส. กับพวก ส่วนคดีอาญารายของผู้อุทธรณ์นั้นเอกสารหรือระหว่างหน่วยงานของ
กรุงเทพมหานครเป็นเรื่องภายในของกรุงเทพมหานครจึงไม่ใช่เอกสารที่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราช
บัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา
คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา
ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักปลัดกรุงเทพมหานคร และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ขอเท็จจริงฟังได้ว่า
ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นเจ้าของอาคารเลขที่ ๑๒๓/๓๒ แยก ๘ ซอยเจริญสุขนิทวงศ์ ๒๕ แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย ได้รับคำสั่งจาก
สำนักงานเขตบางกอกน้อย ที่ กท ๕๘๐๓/๒๕๗๒ ที่ กท ๕๘๐๓/๒๕๗๔ และที่ กท ๕๘๐๓/๒๕๗๕ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๐
ให้ผู้อุทธรณ์และนาง ร. เจ้าของอาคารดังกล่าวดำเนินการระงับการดัดแปลงอาคารจนกว่าจะได้รับใบอนุญาตหรือได้รับแจ้งจาก
เจ้าพนักงานท้องถิ่น ห้ามใช้อาคารหรือเข้าไปในบริเวณอาคารส่วนที่ต่อเติม และให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคาร ทั้งนี้ โดยอาศัยอำนาจ
ตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง (๑) (๒) และมาตรา ๔๑ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติ
ควบคุมอาคาร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๕

ผู้อุทธรณ์มิได้ดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าวข้างต้น เพราะตนไม่ได้ก่อสร้างหรือดัดแปลงอาคารตามที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยกล่าวอ้าง สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้แจ้งความดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์และภริยา ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่ถูกต้องและไม่ชอบด้วยกฎหมาย อีกทั้งไม่เป็นมาตรฐานเดียวกับกรณีอาคารรายนาย ส. กับพวก ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองกลาง ตามคดีหมายเลขดำ ที่ ๑๘๙๐/๒๕๕๐ และคดีหมายเลขดำ ที่ ๑๑๖๕/๒๕๕๒ เพื่อขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งของสำนักงานเขตบางกอกน้อย และขอให้ศาลมีคำสั่งให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อยได้ปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ให้ถูกต้องครบถ้วน และเพื่อให้ได้พยานหลักฐานที่เพียงพอที่จะใช้ต่อสู้คดีในชั้นศาล ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นต่อสำนักงานกฎหมายและคดี สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร

ในชั้นพิจารณาผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการ คือ เอกสารที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้ขอหรือไปยังสำนักงานกฎหมายและคดี และที่สำนักงานกฎหมายและคดีได้ตอบข้อหารือในปัญหาข้อกฎหมายไปยังสำนักงานเขตบางกอกน้อยที่เกี่ยวข้องกับกรณีอาคารของนาย ส. กับพวก และของผู้อุทธรณ์กับพวก

ผู้แทนสำนักปลัดกรุงเทพมหานครชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีเพียงหนังสือการหารือแนวทางปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมอาคารของสำนักงานเขตบางกอกน้อย และหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงานกฎหมายและคดีในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับกรณีอาคารของผู้อุทธรณ์กับพวกเท่านั้น ดังปรากฏตามหนังสือสำนักงานเขตบางกอกน้อย ที่ กท ๕๔๐๓/๔๔๐๔ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๑ และหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงานกฎหมายและคดี ที่ กท ๐๔๐๕/๗๔๔๐ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๑ ซึ่งในเบื้องต้นสำนักปลัดกรุงเทพมหานครพิจารณาเห็นว่าในขณะนี้คืออยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลปกครองกลาง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์อาจมีผลต่อรูปคดีได้ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ซึ่งไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ หนังสือหารือแนวทางปฏิบัติตามกฎหมายควบคุมอาคารที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้ขอหรือไปยังสำนักงานกฎหมายและคดี ตามหนังสือ ที่ กท ๕๔๐๓/๔๔๐๔ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๑ และหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงานกฎหมายและคดี ตามหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๕/๗๔๔๐ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๑ ซึ่งเนื้อหาของหนังสือดังกล่าวเป็นการให้ข้อเสนอแนะต่อสำนักงานเขตบางกอกน้อย เกี่ยวกับการดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อแนะนำดังกล่าวมีลักษณะเป็นการรายงานข้อเท็จจริงที่อยู่บนหลักของกฎหมาย อันเข้าข่ายยกเว้น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจเปิดเผยได้ แม้ผู้อุทธรณ์จะนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปใช้ในชั้นศาล ก็เป็นสิทธิของผู้อุทธรณ์ซึ่งได้รับการรับรองตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้ปกป้องสิทธิของตนได้อย่างเต็มที่ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักปลัดกรุงเทพมหานครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรีเกี่ยวกับการเลือกผู้ใหญ่บ้าน
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ผู้สมัครรับการเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๓ ฉบับ ถึงนายอำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. ผลการสอบสวนที่ยืนยันว่านาย ล. ยังคงมีคุณสมบัติครบถ้วน มิได้ขาดคุณสมบัติ และเอกสารประกอบการพิจารณาทั้งหมด
๒. เอกสารที่ขอให้ตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย คือ นาย ล.
๓. คำร้องเรียนว่าบ้านเลขที่ ๑๒ หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย อยู่นอกหมู่ และผลการสอบสวนการตัดสิทธิของผู้อุทธรณ์และเอกสารประกอบการพิจารณาทั้งหมด
๔. เอกสารหลักฐานการแต่งตั้งนาย ล. เป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย และเอกสารประกอบการแต่งตั้งทั้งหมดทุกแผ่น

และต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๕ รายการ คือ

๑. ประกาศอำเภอไทรน้อย เรื่อง รายละเอียด เงื่อนไข และหลักเกณฑ์การเลือกผู้ใหญ่บ้าน ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ (ของหมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย)
๒. ประกาศอำเภอไทรน้อย เรื่อง การเลือกผู้ใหญ่บ้าน ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ (ของหมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย)
๓. ประกาศอำเภอไทรน้อย เรื่อง วันเลือกผู้ใหญ่บ้านและระยะเวลารับสมัครเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๒ (ของหมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย)
๔. ประกาศอำเภอไทรน้อย เรื่อง บัญชีรายชื่อผู้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านกุดคลองขวาง หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒
๕. ประกาศอำเภอไทรน้อย เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ยื่นใบสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านกุดคลองขวาง หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย (ชื่อนาย ล. หมายเลขประจำตัวผู้สมัครหมายเลข ๑) ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๒
๖. ประกาศอำเภอไทรน้อย เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ยื่นใบสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านกุดคลองขวาง หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย (ผู้อุทธรณ์ หมายเลขประจำตัวผู้สมัครหมายเลข ๒) ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๒

๗. ประกาศอำเภอไทรน้อย เรื่อง ผลการเลือกผู้ใหญ่บ้าน กรณีไม่ทำการเลือก บ้านกุดคลองขวาง หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒

๘. ประกาศอำเภอไทรน้อย เรื่อง บัญชีผู้มีสิทธิเลือกผู้ใหญ่บ้าน (บ้านกุดคลองขวาง หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี) เฉพาะหน้าที่มีชื่อผู้ยุทธน์

๙. ใบสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านกุดคลองขวาง หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ทุกฉบับทุกคนที่ลงรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน

๑๐. รายงานผลการตรวจสอบคุณสมบัติผู้สมัครทุกคนที่ลงรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านกุดคลองขวาง หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ทุกฉบับ พร้อมเอกสารประกอบ

๑๑. คำสั่งอำเภอไทรน้อย เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการและเจ้าหน้าที่รักษาความสงบเรียบร้อย (ในการเลือกผู้ใหญ่บ้าน บ้านกุดคลองขวาง หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี)

๑๒. คำสั่งอำเภอไทรน้อย เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบ (ในการเลือกผู้ใหญ่บ้าน บ้านกุดคลองขวาง หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี)

๑๓. บันทึกรายงานการประชุมราษฎร หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี

๑๔. เอกสารการร้องเรียน หนังสือร้องคัดค้านเรื่องคุณสมบัติผู้สมัครทุกคนที่ลงรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านกุดคลองขวาง หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี พร้อมรายงานผลการตรวจสอบคุณสมบัติผู้สมัครทุกคนที่ลงรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน บ้านกุดคลองขวาง หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ทุกฉบับ พร้อมผลการวินิจฉัยและเอกสารประกอบทั้งหมด

๑๕. เอกสารเกี่ยวกับการมาใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ส. สว. สจ. สมาชิก อบต. นายก อบต. นายกรัฐมนตรีของผู้ยุทธน์ที่มาใช้สิทธิในหมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ จนถึงปัจจุบัน

อำเภอไทรน้อยมีหนังสือ ที่ นบ ๐๖๑๗/๑๒๗๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ และ ที่ นบ ๐๖๑๗/๑๒๗๔ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ยุทธน์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้งหมด โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้ยุทธน์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอไทรน้อย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟัง คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนอำเภอไทรน้อย และของผู้ยุทธน์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ยุทธน์สมัครเข้ารับการเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี ซึ่งเป็นผู้สมัครหมายเลข ๒ ต่อมาอำเภอไทรน้อยออกประกาศ เรื่อง ผลการเลือกผู้ใหญ่บ้าน กรณีไม่ทำการเลือก โดยระบุว่า การสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านดังกล่าว มีผู้สมัครจำนวน ๒ ราย แต่มีผู้สมัครที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเพียง ๑ ราย คือ นาย ล. ผู้สมัครหมายเลข ๑ จึงถือว่านาย ล. ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ นับแต่วันที่นายอำเภอไทรน้อยมีคำสั่งแต่งตั้งเป็นต้นไป ผู้ยุทธน์ได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านดังกล่าว แต่ได้รับการปฏิเสธ

ในชั้นพิจารณา อำเภอไทรน้อยมีหนังสือถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า อำเภอไทรน้อยได้แต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณา ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ยุทธน์มีคำขอ และมีผลการพิจารณาดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารตามคำขอลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒

รายการที่ ๑ ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับนาย ล. การพิจารณาว่าผู้ใดมีคุณสมบัติครบถ้วนหรือไม่ เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ

รายการที่ ๒ ไม่สามารถเปิดเผยได้ เพื่อคุ้มครองผู้ลงชื่อขอให้ตรวจสอบ และการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ประกอบกับผู้อุทธรณ์ไม่ได้มีส่วนได้เสียกับกรณีดังกล่าว

รายการที่ ๓ ไม่สามารถเปิดเผยได้ เพื่อคุ้มครองผู้ลงชื่อขอให้ตรวจสอบ และการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด

รายการที่ ๔ ไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารได้ เนื่องจากยังไม่มีผลการแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้าน บ้านกุดคลองขวาง หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย อำเภอไทรน้อย จังหวัดนนทบุรี แต่อย่างใด

๒. ข้อมูลข่าวสารตามคำขอลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒

รายการที่ ๑ ถึง รายการที่ ๘ รายการที่ ๑๒ และรายการที่ ๑๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยและให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้ เนื่องจากเป็นเอกสารที่ปิดประกาศไว้ให้ทราบตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการเลือกผู้ใหญ่บ้าน พ.ศ. ๒๕๕๑

รายการที่ ๙ ไม่สามารถเปิดเผยได้ เว้นแต่ข้อมูลของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

รายการที่ ๑๐ ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ในการดำเนินการเกี่ยวกับการตรวจสอบคุณสมบัติผู้ที่สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน

รายการที่ ๑๑ ไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารได้ เนื่องจากยังไม่ได้มีการออกคำสั่งแต่งตั้ง เพราะผู้สมัครที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามมีเพียง ๑ ราย ซึ่งไม่ต้องทำการเลือก

รายการที่ ๑๔ สามารถเปิดเผยเอกสารขอให้ตรวจสอบคุณสมบัติของนาย ล. ได้ โดยปกปิดชื่อผู้ร้อง และการวินิจฉัยสั่งการของอำเภอ และหนังสือขอให้ตรวจสอบรายชื่อบุคคลต่างท้องที่ที่ย้ายเข้ามาเพื่อเตรียมการเลือกผู้ใหญ่บ้าน จากชาวบ้าน หมู่ที่ ๑๒ ตำบลหนองเพรางาย ลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๒

รายการที่ ๑๕ เปิดเผยเฉพาะเอกสารการมาใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ส. ในเขตเลือกตั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๒ ของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์มิได้ระบุว่ามีความประสงค์จะขอเอกสารเกี่ยวกับการมาใช้สิทธิเลือกตั้ง ส.ส. สว. สจ. สมาชิก อบต. นายก อบต. ปีโต โดยระบุแต่เพียงว่าตั้งแต่ปี ๒๕๔๒ จนถึงปัจจุบัน และเอกสารเกี่ยวกับการมาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกรัฐมนตรีนครซึ่งประเทศไทยยังมิได้มีการเลือกตั้งนายกรัฐมนตรียโดยตรง

ผู้แทนอำเภอไทรน้อยชี้แจงด้วยวาจาเกี่ยวกับเหตุที่ยังไม่มีการแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ทั้งที่ในการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัคร ปรากฏว่ามีผู้ที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเพียง ๑ คน ซึ่งทำให้ไม่ต้องมีการเลือก เมื่อคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ ได้เสนอความเห็นต่ออำเภอไทรน้อยนั้น อำเภอไทรน้อยเห็นชอบด้วยกับความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติฯ แต่เพื่อความปลอดภัยเนื่องจากมีผู้ได้แย้ง จึงได้นำกรณีดังกล่าวหารือต่อกรมการปกครองเพื่อทราบแนวทางปฏิบัติและกรมการปกครองยังไม่ได้ตอบข้อหารือมา อำเภอไทรน้อยจึงชะลอการแต่งตั้งผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ ไว้ก่อน สำหรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการใช้สิทธิเลือกตั้งนั้น อำเภอไทรน้อยมีเฉพาะการเลือกตั้ง ส.ส. ครั้งล่าสุด การเลือกตั้งในครั้งอื่นๆ ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ อำเภอไทรน้อยไม่มีอยู่ในความครอบครอง หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ควรยื่นคำขอต่อสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัด

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการใช้สิทธิเลือกตั้งนั้น ได้รับเฉพาะการไปใช้สิทธิครั้งล่าสุด และไม่ติดใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารรายการนี้อีก แต่ยังประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารรายการอื่นที่อำเภอไทรน้อยยังไม่ได้เปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า อำเภไทรน้อยได้ออกประกาศลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ผลการเลือกผู้ใหญ่บ้าน กรณีไม่ต้องทำการเลือก ระบุว่าผู้มีสมัครที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามเพียง ๑ คน คือ นาย ล. ผู้สมัครหมายเลข ๑ และถือว่านาย ล. ได้รับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ นับแต่วันที่นายอำเภไทรน้อยจะมีคำสั่งแต่งตั้ง จากประกาศดังกล่าวถือได้ว่าการดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ มีข้อยุติแล้ว แม้อำเภไทรน้อยจะยังไม่มีคำสั่งแต่งตั้งให้นาย ล. เป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ เนื่องจากรอผลการพิจารณาข้อหาหรือจากกรมการปกครอง แต่การหาหรือดังกล่าวเป็นการประสานงานภายในของหน่วยงานของรัฐบาล กรมการปกครองมีความเห็นแตกต่างจากความเห็นของอำเภไทรน้อย อำเภไทรน้อยยอมออกประกาศฉบับใหม่เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องต่อไป ประกาศดังกล่าวกระทบสิทธิของผู้สมัครซึ่งได้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านด้วย กรณีจึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้สมัครจะได้ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสมัครและการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้านดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป นอกจากนั้น การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินการเลือกผู้ใหญ่บ้านของอำเภไทรน้อยอีกด้วย ทั้งนี้ เมื่อพิจารณารายละเอียดของข้อมูลข่าวสารที่ผู้สมัครมีคำขอ

๑. ข้อมูลข่าวสารตามคำขอลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ และ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนและการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งได้มีการประกาศผลการตรวจสอบแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยให้ผูุ้้สมัครทราบได้ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ ในส่วนชื่อของผู้ร้องเรียนนั้น หากอำเภไทรน้อยเห็นว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็อาจใช้ดุลพินิจปิดชื่อผู้ร้องเรียนนั้นได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ อำเภไทรน้อยแจ้งว่าไม่มี คณะกรรมการฯ จึงไม่พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารรายการนี้

๒. ข้อมูลข่าวสารตามคำขอลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึง รายการที่ ๘ รายการที่ ๑๒ และรายการที่ ๑๓ อำเภไทรน้อยชี้แจงว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยและให้สำเนาแก่ผูุ้้สมัครได้ จึงไม่มีข้อที่ต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่สมควรเปิดเผยหรือไม่

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๑ อำเภไทรน้อยแจ้งว่าไม่มี และรายการที่ ๑๕ ผูุ้้สมัครชี้แจงว่าไม่ติดใจแล้ว จึงไม่มีข้อที่ต้องพิจารณาเช่นเดียวกัน

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ ใบสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน อำเภไทรน้อยแจ้งเปิดเผยในส่วนใบสมัครของผูุ้้สมัคร ซึ่งมีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะใบสมัครของนาย ล. เห็นว่าใบสมัครรวมทั้งเอกสารประกอบเป็นเอกสารที่ผู้สมัครต้องยื่นต่อทางราชการ เมื่อจะสมัครรับเลือกเป็นผู้ใหญ่บ้าน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เปิดเผยได้เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัคร และแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินการเลือกผู้ใหญ่บ้าน อย่างไรก็ตาม ข้อมูลข่าวสารรายการนี้อาจมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เช่น ใบรับรองแพทย์ รวมอยู่ด้วย การเปิดเผยอาจเป็นรูล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๐ และ ๑๔ เกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบคุณสมบัติผู้สมัคร ผลการวินิจฉัยและเอกสารประกอบทั้งหมดนั้น เมื่อการดำเนินการเกี่ยวกับการเลือกผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๑๒ มีข้อยุติ โดยอำเภไทรน้อยออกประกาศลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ผลการเลือกผู้ใหญ่บ้าน กรณีไม่ต้องทำการเลือกแล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการนี้เปิดเผยให้ผูุ้้สมัครทราบได้

เฉพาะข้อมูลข่าวสารที่อำเภอไทรน้อยแจ้งว่าไม่มี ไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อกล่าวอ้างดังกล่าวเป็นความจริง ผู้อุทธรณ์มีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และ ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

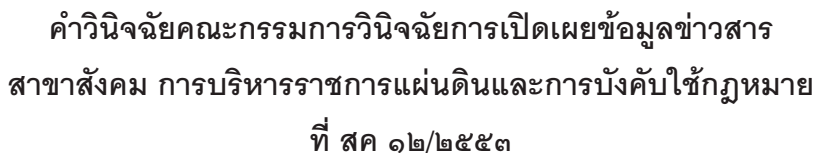
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอไทรน้อยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารตามคำขอลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อผู้ร้องเรียนได้

๒. ข้อมูลข่าวสารตามคำขอลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ รายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๔ โดยรายการที่ ๙ ให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๓

ผู้ขอทราบ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขากระบี่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ กบ ๕๒๐๐๗/๔๘๗๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขากระบี่ ขอข้อมูลการเปิดบัญชีเงินฝากหรือธุรกรรมด้านการเงินของผู้ค้างชำระภาษีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๔ ราย เพื่อนำไปประกอบการยึดอายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระภาษีดังกล่าว

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขากระบี่ มีหนังสือ ที่ กบ ๑๐๙๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงผู้ถูทราบ ว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ห้ามมิให้เปิดเผย เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน หรือเป็นการเปิดเผยต่อศาล หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจขอข้อมูลประกอบกับพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ ได้บัญญัติความรับผิดชอบที่พนักงานธนาคารเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลจะมีโทษทางอาญา ธนาคารกรุงไทยฯ จึงไม่สามารถเปิดเผยได้ สำหรับพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ และระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการยึด อายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ได้ให้อำนาจในการยึด อายัด และขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระหนี้ แต่มิได้ให้อำนาจในการตรวจสอบ ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันการโต้แย้งจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูล จึงขอให้ใช้อำนาจตามกฎหมายออกคำสั่งเป็นหนังสือให้ยึด หรืออายัด เพื่อธนาคารฯ จะได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามกฎหมายต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขากระบี่ ที่ กบ. ๑๒๑๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ และ เอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่น และมีฐานะเป็นทบวงการเมือง มีอำนาจหน้าที่จัดเก็บภาษีตามพระราชบัญญัติภาษีโรงเรือนและที่ดิน พุทธศักราช ๒๔๗๕ และพระราชบัญญัติรายได้เทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๗ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ กบ. ๕๒๐๐๗/๔๘๗๔ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขากระบี่ ขอข้อมูลการเปิดบัญชีเงินฝากหรือธุรกรรมด้านการเงินของผู้ค้างชำระภาษีองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๔ ราย เพื่อนำไปประกอบการยึดอายัด และขายทอดตลาดทรัพย์สินของผู้ค้างชำระภาษีดังกล่าว แต่ธนาคารกรุงไทยฯ ปฏิเสธการเปิดเผย

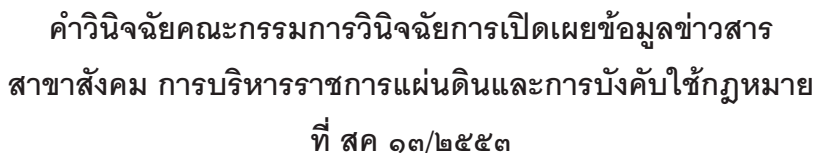
ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งธนาคารกรุงไทยฯ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่มิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดินหรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วปรากฏข้อเท็จจริง

สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๗ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ร้องเรียนและขอทราบผลการดำเนินการกรณีการจัดซื้อยูนิตทำพื้นพร้อมอุปกรณ์ ปิ๊งประมาณ ๒๕๓๖ และการจัดซื้อยูนิตทำพื้นของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเข้าตรวจสอบ แต่ไม่ได้แจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ต่อมามหาวิทยาลัยมหิดลได้นำหนังสือฉบับลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๗ มาเป็นหลักฐานเพื่อดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครองเพื่อให้คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยมหิดล ที่ ๑๗๙๐/๒๕๔๗ ลงวันที่ ๑๘ ตุลาคม ๒๕๔๗ ซึ่งศาลปกครองมีคำพิพากษาให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวและเมื่อผู้อุทธรณ์ตรวจสอบสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงฯ แล้วพบว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ทำการตรวจสอบกรณีการร้องเรียนตามหนังสือร้องเรียนฉบับลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๗ เรื่อง ขอทราบผลการดำเนินการเรื่องยูนิตทำพื้น ดังนั้น เพื่อเป็นหลักฐานในการต่อสู้โต้แย้ง กรณีมหาวิทยาลัยมหิดลดำเนินการทางวินัยโดยไม่เป็นธรรม ผู้อุทธรณ์จึงขอตรวจดูและขอคัดสำเนารายงานการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน กรณีการจัดซื้อยูนิตทำพื้นของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗ พร้อมทั้งหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด นอกจากนี้ การจัดซื้อยูนิตทำพื้นของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗ มีบริษัทซึ่งได้เข้าประกวดราคการจัดซื้อจัดจ้าง ยูนิตทำพื้นพร้อมอุปกรณ์ของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗ แต่ไม่ได้รับการคัดเลือกได้ร้องเรียนต่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินว่า การจัดซื้อจัดจ้างดังกล่าวมีการสมยอมราคา สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๔๗ ร้องเรียนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเพื่อให้ตรวจสอบเรื่องดังกล่าวเช่นกัน และขณะที่ตรวจสอบนั้น บริษัทดังกล่าวได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครอง สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจึงได้หยุดการตรวจสอบซึ่งเป็นไปตามหลักปฏิบัติของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เนื่องจากเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเข้าสู่กระบวนการพิจารณาของศาลปกครองแล้ว ต่อมาศาลปกครองได้มีคำพิพากษายกฟ้อง เนื่องจากเห็นว่าการประกวดราคาและผลการพิจารณาเป็นไปอย่างถูกต้องตามระเบียบและหลักเกณฑ์ของราชการ ซึ่งสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้พิจารณาว่าการประกวดราคการจัดซื้อจัดจ้างดังกล่าวไม่มีการสมยอมราคากัน และเมื่อผู้อุทธรณ์มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ขอตรวจดูและขอรายงานการตรวจสอบการจัดซื้อยูนิตทำพื้นพร้อมอุปกรณ์ คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗ พร้อมทั้งหนังสือแจ้งผลการตรวจสอบและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากเห็นว่าการเปิดเผยในลักษณะที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคล ไม่ใช่เพื่อประโยชน์สาธารณะ จึงต้องห้ามตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินไม่ได้แจ้งผลการร้องเรียนให้มหาวิทยาลัยมหิดลทราบเพราะเรื่องร้องเรียนดังกล่าวไม่มีมูลความจริง ดังนั้น เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ตผ ๐๐๐๔/๓๓๕๔ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ แจ้งว่า กรณีการจัดซื้อยูนิตทำพื้น ปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ได้แจ้งผลการตรวจสอบให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว นอกจากนี้ กรณีดังกล่าวได้มีการนำคดีขึ้นสู่ศาลปกครองและศาลปกครองมีคำพิพากษายกฟ้องในที่สุดโดยให้เหตุผลว่า การกำหนดคุณลักษณะเฉพาะตามประกาศระบุน่วยยกรองน้ำมันผิดไปเป็นข้อผิดพลาดเล็กน้อยไม่ก่อให้เกิดการได้เปรียบเสียเปรียบต่อผู้ที่เข้าร่วมเสนอราคาแต่อย่างใด จึงไม่มีเหตุที่จะเพิกถอนประกาศประกวดราคาดังกล่าว สำหรับรายงานการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินและเอกสารอื่นๆ มิอาจเปิดเผยได้เนื่องจากจะเป็นการเปิดเผยในลักษณะที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคลไม่ใช่เพื่อประโยชน์สาธารณะ ปัจจุบันกรณีการจัดซื้อยูนิตทำพื้น ปีงบประมาณ

๒๕๔๗ อยู่ระหว่างการตรวจสอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการฯ จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๘/๒๕๐๑ ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อเรียกเอกสารตามอุทธรณ์ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๐๔/๓๘๒๕ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ลงนามโดยนายพิศิษฐ์ ลีลาวชิโรภาส รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน แจ้งว่า ตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ การเปิดเผยข้อความ ข้อเท็จจริง หรือข้อมูลที่ได้มาเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่จะต้องมิใช่การเปิดเผยในลักษณะที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคล ดังนั้น จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้ คณะกรรมการฯ เห็นว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินอาจเข้าใจคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับการตีความเพื่อการบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องอันเป็นเหตุให้เกิดกรณีไม่ส่งเอกสารดังกล่าวข้างต้น จึงมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ นร ๐๑๐๘/๒๗๐๕ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงนายพิศิษฐ์ รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน เพื่อเรียกมาให้ถ้อยคำโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๙ ประกอบมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งนายพิศิษฐ์ฯ ได้ชี้แจงสรุปความได้ว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานผลการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบกรณีการจัดซื้อยูนิตทำพื้นพร้อมอุปกรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเป็นการเปิดเผยในลักษณะที่เป็นไปเพื่อประโยชน์ส่วนบุคคลมิใช่เพื่อประโยชน์สาธารณะ จึงต้องห้ามตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ สำหรับการจัดส่งเอกสารตามอุทธรณ์ให้คณะกรรมการฯ พิจารณานั้น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินไม่สามารถจัดส่งเอกสารตามอุทธรณ์ให้คณะกรรมการฯ พิจารณาได้ เนื่องจากตามมาตรา ๖๒ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติห้ามเปิดเผยข้อมูลข่าวสารลักษณะดังกล่าวไว้ ประกอบกับการจัดส่งข้อมูลข่าวสารหรือยอมให้มีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ได้มาจากการปฏิบัติหน้าที่จะทำให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเสียความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายได้ คณะกรรมการฯ เห็นว่า เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการฯ เป็นไปตามขั้นตอนของกฎหมาย จึงมีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๘/๘ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ เรียกผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินให้จัดส่งข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ รายงานการตรวจสอบและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวกับการจัดซื้อยูนิตทำพื้นพร้อมอุปกรณ์ ปิงปองประมาณ ๒๕๔๗ ของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ให้คณะกรรมการฯ ภายในวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ เพื่อใช้ประกอบการพิจารณา โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๙ ประกอบมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมิได้จัดส่งเอกสารให้คณะกรรมการฯ แต่อย่างใด คณะกรรมการฯ จึงมีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๑๐๘/๑๐ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒ เรียกผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมาชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ในวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ ต่อมาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๐๔/๔๕๒๖ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ ซึ่งหนังสือดังกล่าวลงนามโดยนายพิศิษฐ์ฯ รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน แจ้งว่าไม่อาจส่งรายงานการตรวจสอบเรื่องนี้ให้คณะกรรมการฯ ได้ ส่วนเอกสารการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องอยู่ในความครอบครองของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งควรที่คณะกรรมการฯ จะเรียกจากผู้รับผิดชอบโดยตรง และคณะกรรมการฯ ไม่มีเหตุโดยชอบที่จะเรียกให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ และในวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมิได้มาชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ และได้แจ้งเหตุขัดข้องมาให้ทราบแต่อย่างใด ต่อมาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตผ ๐๐๐๔/๕๐๔๙ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ซึ่งหนังสือดังกล่าวลงนามโดยนายพิศิษฐ์ฯ รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน รักษาการแทนผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินไม่มีรายงานการตรวจสอบที่จะจัดส่งให้คณะกรรมการฯ ส่วนเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเป็นเอกสารของมหาวิทยาลัยมหิดล คณะกรรมการฯ ควรเรียกเอกสารดังกล่าวจากคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลโดยตรง ดังนั้น การที่คณะกรรมการฯ เรียกให้ผู้ว่าการ

ตรวจเงินแผ่นดินไปให้ถือคำต่อคณะกรรมการฯ อีก จึงไม่มีเหตุผลความจำเป็น คณะกรรมการฯ จึงมีหนังสือลับ ส่วนที่สุดที่ นร ๐๑๐๘/๓๕๑๙ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคุณหญิงจาวรวรรณ เมณฑกา ส่งไปยังผู้มีอำนาจที่ปรากฏตามทะเบียนราษฎรพร้อมกับมีหนังสือ ส่วนที่สุดที่ นร ๐๑๐๘/๓๕๒๐ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคุณหญิงจาวรวรรณฯ ส่งไปยังสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเรียกคุณหญิงจาวรวรรณฯ มาชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ในวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๙ ประกอบมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่คุณหญิงจาวรวรรณฯ ก็มีได้มาชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ และได้แจ้งเหตุขัดข้องให้ทราบ ต่อมาสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีหนังสือ ส่วนมากที่ ตผ ๐๐๐๔/๕๕๖๗ ลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ซึ่งลงนามโดยนายพิศิษฐ์ฯ รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินแจ้งว่า การที่คณะกรรมการฯ เรียกให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินจัดส่งรายงานการตรวจสอบและเอกสารอื่นๆ ให้คณะกรรมการฯ อีก ทั้งที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ชี้แจงเป็นหนังสือ และคณะกรรมการฯ ได้ฟังคำชี้แจงของนายพิศิษฐ์ฯ รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินด้วยแล้ว แต่คณะกรรมการฯ ยังต้องการเอกสารทุกชิ้นที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มาจากการตรวจสอบ การกระทำของคณะกรรมการฯ จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๒๕๓ วรรคสอง ที่ให้ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการตรวจเงินแผ่นดินที่เป็นอิสระและสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินไม่อาจส่งรายงานการตรวจสอบเรื่องนี้ให้คณะกรรมการฯ ได้ เนื่องจากการตรวจสอบเบื้องต้นไม่พบข้อเท็จจริงตามคำร้องเรียน จึงเห็นควรยุติเรื่องไม่รับเรื่องไว้ตรวจสอบสืบสวน กรณีจึงไม่มีการจัดทำรายงานการตรวจสอบ ส่วนเอกสารการตรวจสอบที่เกี่ยวข้องอยู่ในความครอบครองของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งคณะกรรมการฯ ควรเรียกจากผู้รับผิดชอบโดยตรง ดังนั้น เรื่องนี้คณะกรรมการฯ จึงไม่มีเหตุผลโดยชอบที่จะเรียกให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการฯ เห็นว่า ได้ดำเนินการตามขั้นตอนตามกฎหมาย แต่นายพิศิษฐ์ฯ รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน ปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินมีเจตนาไม่ส่งข้อมูลตามที่คณะกรรมการฯ เรียกไปตามมาตรา ๓๙ ประกอบมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีความผิดตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับคุณหญิงจาวรวรรณฯ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน เห็นได้ชัดแจ้งว่าจงใจที่จะหลีกเลี่ยงไม่ยอมปฏิบัติตามหนังสือเรียกที่ให้มาชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ซึ่งคณะกรรมการฯ เรียกให้มาชี้แจงโดยใช้อำนาจตามมาตรา ๓๙ ประกอบมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีความผิดตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการฯ จึงมอบหมายให้ฝ่ายเลขานุการฯ ไปแจ้งความร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลดุสิต เพื่อให้ดำเนินคดีอาญานายพิศิษฐ์ฯ รองผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดินปฏิบัติราชการแทนผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน และคุณหญิงจาวรวรรณฯ ผู้ว่าการตรวจเงินแผ่นดิน

เนื่องจากคณะกรรมการฯ ไม่ได้ข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน แม้คณะกรรมการฯ จะได้ดำเนินการตามกฎหมายทุกขั้นตอนแล้วก็ตาม คณะกรรมการฯ จึงเรียกผูุ้ทธรณ์ให้มาชี้แจงเพิ่มเติมว่า ผูุ้ทธรณ์ยังประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารตามที่อุทธรณ์ไว้หรือไม่ ผูุ้ทธรณ์ชี้แจงว่า ผูุ้ทธรณ์ประสงค์ที่จะได้รับรายงานการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินกรณีการจัดซื้อยูนิตทำฟันของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปีงบประมาณ ๒๕๔๗ เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการต่อสู้ปกป้องสิทธิในกรณีที่ผูุ้ทธรณ์ถูกดำเนินการทางวินัย นอกจากนี้ ผูุ้ทธรณ์ได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ผูุ้ทธรณ์ได้เห็นหนังสือได้ตอบระหว่างคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล กับสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินที่ได้กล่าวถึงรายงานการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินกรณีการจัดซื้อยูนิตทำฟันของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ต่อมาคณะกรรมการฯ ได้เรียกผู้แทนคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล มาชี้แจง ซึ่งผู้แทนคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ชี้แจงว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เข้ามาสังเกตการณ์การตรวจรับการจัดซื้อยูนิตทำฟันของ

คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ณ คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้บันทึกข้อบกพร่องในการดำเนินการจัดซื้อยูนิตทำฟันดังกล่าวในวันที่มีการตรวจรับยูนิตทำฟันด้วย ส่วนกรณีที่สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตรวจสอบการจัดซื้อยูนิตทำฟันของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ตามที่มีผู้ร้องเรียนและได้เรียกให้เจ้าหน้าที่พัสดุของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ไปให้ถ้อยคำกับเจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินด้วยนั้น แต่เรื่องดังกล่าวก็ได้มีการดำเนินการต่อแต่อย่างใด คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จึงไม่มีรายงานการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินกรณีการจัดซื้อยูนิตทำฟันของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปีงบประมาณ ๒๕๔๗

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์เรื่องนี้ม่ประเด็นต้องวินิจฉัยในเบื้องต้นว่า ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินตกอยู่ภายใต้บังคับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ คณะกรรมการฯ เห็นว่า มาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้นิยามความหมายของคำว่า หน่วยงานของรัฐไว้หมายความว่า ราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาลเฉพาะในส่วนที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณาพิพากษาคดี องค์กรควบคุมการประกอบวิชาชีพ หน่วยงานอิสระของรัฐ และหน่วยงานอื่นตามที่กำหนดในกฎกระทรวง และบทบัญญัติดังกล่าวยังได้นิยามคำว่า เจ้าหน้าที่ของรัฐไว้หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติงานให้แก่หน่วยงานของรัฐและโดยที่มาตรา ๓๘ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นส่วนราชการที่เป็นหน่วยงานอิสระตามรัฐธรรมนูญมีฐานะเป็นกรมตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจึงมีลักษณะเป็นหน่วยงานอิสระของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเทียบเคียงได้ตามแนวคำพิพากษาของศาลปกครองสูงสุดในกรณีของคณะกรรมการ ป.ป.ช. และสำนักงาน ป.ป.ช. ตามคดีหมายเลขคำ ที่ อ. ๓๗๒/๒๕๔๗ และคดีหมายเลขแดง ที่ อ. ๔๒๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๑ ดังนั้น จึงเห็นว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

กรณีมีประเด็นต้องวินิจฉัยต่อไปว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่า เมื่อสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการฯ ตลอดมา แสดงว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อยู่ในความครอบครองแต่ไม่สามารถเปิดเผยได้และแม้ครั้งสุดท้ายแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อยู่ในความครอบครองก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาจากคำชี้แจงของผู้แทนคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดลที่ว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เข้ามาสังเกตการณ์การตรวจรับการจัดซื้อยูนิตทำฟันของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ณ คณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และเจ้าหน้าที่ของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้บันทึกข้อบกพร่องและได้มีคำแนะนำให้แก้ไข ต่อมาเมื่อมีการร้องเรียนเรื่องดังกล่าว สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เรียกให้เจ้าหน้าที่พัสดุที่เกี่ยวข้องกับการจัดซื้อยูนิตทำฟันของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗ เข้าชี้แจง จึงเชื่อได้ว่าสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีรายงานการตรวจสอบการจัดซื้อยูนิตทำฟันพร้อมอุปกรณ์ของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ปีงบประมาณ ๒๕๔๗ อยู่ในความครอบครองของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน เพราะสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้เข้าตรวจเรื่องที่มีการร้องเรียน และได้มีการพิจารณาเห็นควรยุติเรื่องดังกล่าว ดังนั้น จึงต้องมีการเสนอเรื่องพร้อมความเห็นเพื่อให้ยุติเรื่องที่มีการร้องเรียนดังกล่าวต่อผู้มีอำนาจพิจารณา สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน จึงต้องมีรายงานการตรวจสอบหรือเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวกับกรณีการจัดซื้อยูนิตทำฟันของคณะทันตแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล ประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๗ ประกอบกับข้อมูลจากผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นกรณีดำเนินการตรวจสอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

ซึ่งเป็นการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายและการตรวจสอบได้ยุติแล้ว และกรณีดังกล่าวกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์ด้วย เมื่อไม่ปรากฏว่าการเปิดเผยนั้นจะก่อให้เกิดความเสียหายต่อความมั่นคงของประเทศหรืออาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ และเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน ผลการ
สอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า มีผู้ร้องเรียนนายอำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์ว่า ผู้อุทธรณ์ปิดทางสาธารณะทำให้ราษฎร
เดือดร้อน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงนายอำเภอทองแสนขัน ขอสำเนาหนังสือร้องเรียนดังกล่าว
ผลการสอบสวนเรื่องร้องเรียนและเอกสารที่เกี่ยวข้อง

อำเภอทองแสนขันมีหนังสือที่ อต ๐๙๑๗/๓๙๖๘ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ เปิดเผยถ้อยคำในหนังสือ
ร้องเรียน โดยใช้วิธีการพิมพ์ตามต้นฉบับเดิม แต่ปกปิดชื่อผู้ร้องเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง เนื่องจากขณะนี้อยู่ระหว่างการตรวจสอบ
ข้อเท็จจริง ประกอบกับมีการฟ้องร้องดำเนินคดีในพื้นที่พิพาท และไม่สามารถเปิดเผยได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ ประกอบมาตรา ๑๕ (๒) และมาตรา ๑๕ วรรคสอง

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของอำเภอทองแสนขันดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า มีผู้ร้องเรียนนายอำเภอทองแสนขัน จังหวัดอุตรดิตถ์ว่า
ผู้อุทธรณ์ทำการปิดทางสาธารณะหมู่บ้านหนองกอก หมู่ที่ ๗ ตำบลปากาย อำเภอทองแสนขัน ทำให้ราษฎรที่ใช้เป็นทางเดินหรือ
สัญจรในการไปทำไร่หรือทำนาเป็นเวลาหลายสิบปีได้รับความเดือดร้อน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึง
นายอำเภอทองแสนขัน ขอสำเนาหนังสือร้องเรียนดังกล่าว ผลการสอบสวนเรื่องร้องเรียนและเอกสารที่เกี่ยวข้อง อำเภอทองแสนขัน
เปิดเผยเฉพาะถ้อยคำในหนังสือร้องเรียน โดยใช้วิธีการพิมพ์ตามต้นฉบับเดิม แต่ปกปิดชื่อผู้ร้องเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์
จึงอุทธรณ์คำสั่งอำเภอทองแสนขันที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ชื่อผู้ร้องเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้องในการร้องเรียนว่า ผู้อุทธรณ์ทำการปิดทางสาธารณะ
หมู่บ้านหนองกอก หมู่ที่ ๗ ตำบลปากาย อำเภอทองแสนขัน นั้น เป็นการร้องเรียนการไม่ปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับของกฎหมาย
เพื่อเป็นการคุ้มครองผู้ให้ข้อมูลหรือให้เบาะแสแก่ทางราชการในการบังคับใช้กฎหมาย ดังนั้น หากเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง
ในการร้องเรียนดังกล่าวก็จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสาร

ที่ไม่ควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาปทุมธานีเกี่ยวกับข้อมูลทางการเงิน
 และบัญชีเงินฝาก

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาปทุมธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๐๐๗/ว ๓๕๖๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาปทุมธานี ขอข้อมูลทางการเงินและบัญชีเงินฝากของนางสาว อ.

ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาปทุมธานี มีหนังสือที่ สป.ปท.(ภายนอก) ๑๐๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงนายกเทศมนตรีเมืองปทุมธานี ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๕ (๕) ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาปทุมธานี จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลมิได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ปท ๕๒๐๐๗/๓๖๙๓ ลงวันที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาปทุมธานีดังกล่าว

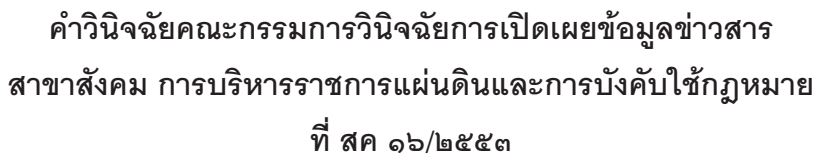
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๑๐.๓/๑๙๔๒๘ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงนายกเทศมนตรีเมืองปทุมธานี แจ้งผลการพิจารณาความรับผิดชอบละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีพนักงานสถานธนาอนุบาลเทศบาลเมืองปทุมธานีกระทำทุจริตต่อหน้าที่ลักทรัพย์ที่รับจำนำ รวมทั้งสิ้น ๒๕๙ รายการ เป็นเหตุให้สถานธนาอนุบาลฯ ได้รับความเสียหายเป็นเงิน จำนวน ๘,๓๔๗,๑๘๕.๐๔ บาท โดยกรมบัญชีกลางพิจารณาแล้วเห็นว่า นางสาว อ. เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งพนักงานรักษาของ สถานธนาอนุบาลเทศบาลเมืองปทุมธานี มีพฤติการณ์น่าเชื่อว่าสาเหตุที่ทรัพย์สินสูญหายเกิดจากการกระทำของนางสาว อ. ต่อมาเทศบาลเมืองปทุมธานีจึงมีคำสั่งให้นางสาว อ. รับผิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนและแจ้งให้นางสาว อ. ทราบและชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าว แต่นางสาว อ. เพิกเฉย เทศบาลฯ ประสงค์ที่จะใช้มาตรการบังคับทางปกครองเพื่อยึดและหรืออายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ดังกล่าวมาชำระตามความในมาตรา ๕๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เทศบาลฯ โดยนายกเทศมนตรีเมืองปทุมธานีมีหนังสือที่ ปท ๕๒๐๐๗/ว ๓๕๖๘ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้จัดการธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาปทุมธานี ขอข้อมูลทางการเงินและบัญชีเงินฝากของนางสาว อ. แต่ธนาคารฯ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งธนาคารอาคารสงเคราะห์ สาขาปทุมธานีที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ คือ เทศบาลเมืองปทุมธานีมีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกปักษ์รักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่ไม่ได้กำหนดสิทธิและหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการเพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓

.....

20

๗. บัญชีการเงินของโรงเรียนวัดหนองขาม ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒

๗.๑ บัญชีหรือทะเบียนคุมเงินประเภทต่างๆ

๗.๑.๑ เงินอุดหนุน

๗.๑.๒ เงินค่าอาหารกลางวันนักเรียน

๗.๑.๓ เงินอุดหนุนจากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เช่น เงินที่ได้รับจากเทศบาลตำบลเจ้าพระยาสุรศักดิ์

๗.๑.๔ เงินนอกงบประมาณที่โรงเรียนได้รับการจัดกิจกรรมภายในโรงเรียน ได้แก่ เงินบำรุงการศึกษา

เงินบริจาคอย่างมีวัตถุประสงค์ และเงินนอกงบประมาณประเภทอื่นที่มีทั้งหมด

๗.๒ ทะเบียนคุมเงินฝากธนาคาร

๗.๓ รายงานเงินคงเหลือประจำวัน

๗.๔ หลักฐานการรับและจ่ายเงินที่นาย ว. มอบให้เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เพื่อสนับสนุนกิจกรรมนักเรียนโรงเรียนวัดหนองขาม (เงินบริจาคอย่างมีวัตถุประสงค์)

๘. เอกสารการจัดซื้อ - จัดจ้างตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุที่เบิกจ่ายจากเงินอุดหนุนทั่วไป ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒

๙. เอกสารการจัดซื้อ - จัดจ้างตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุที่เบิกจ่ายจากเงินนอกงบประมาณของโรงเรียนวัดหนองขาม ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒

๑๐. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการพัสดุของโรงเรียนวัดหนองขาม ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ดังนี้

๑๐.๑ บัญชีวัสดุ

๑๐.๒ เอกสารแสดงการเบิก - จ่ายวัสดุ

๑๐.๓ ทะเบียนครุภัณฑ์

๑๐.๔ รายงานการตรวจสอบพัสดุประจำปี

๑๐.๕ หลักฐานการจำหน่ายพัสดุ

๑๑. ทะเบียนหนังสือส่ง (หนังสือส่งเพื่อติดต่อหน่วยงานหรือบุคคลภายนอก ตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ) ของโรงเรียนวัดหนองขาม ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒

๑๒. ทะเบียนคำสั่ง (แสดงเลขที่และเรื่องของคำสั่ง ตามระเบียบว่าด้วยงานสารบรรณ) ของโรงเรียนวัดหนองขาม ตั้งแต่วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒

๑๓. การบริหารเงินค่าใช้จ่ายตามนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปีอย่างมีคุณภาพของรัฐ

๑๓.๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในคราวการประชุมเพื่อดำเนินการเสนอรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมเป็นคณะกรรมการภาคี ๔ ฝ่าย ตามแนวปฏิบัติของระบบการควบคุมภายในตามแนวทางการดำเนินงานนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปีอย่างมีคุณภาพของรัฐ (แนวทางการดำเนินงานตามนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปีอย่างมีคุณภาพ : การติดตามควบคุมกำกับ : หน้า ๙)

๑๓.๒ รายงานการประชุมคณะกรรมการวิชาการ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และคณะกรรมการภาคี ๔ ฝ่าย ในการร่วมกันเลือกหนังสือเรียน พร้อมหลักฐานการเลือกหนังสือเรียนของครูผู้สอน (แนวทางการดำเนินงานตามนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปีอย่างมีคุณภาพ : แนวทางการจัดซื้อจัดหา/หนังสือเรียน ก. การคัดเลือกหนังสือเรียน : หน้า ๕)

๑๓.๓ หลักฐานการจัดซื้อหนังสือแบบเรียน (แนวทางการดำเนินงานตามนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปีอย่างมีคุณภาพ : แนวทางการจัดซื้อจัดหา/หนังสือเรียน ก. การจัดซื้อ : หน้า ๖)

๑๓.๔ หลักฐานการจ่ายเงินค่าเครื่องแบบนักเรียน (แนวทางการดำเนินงานตามนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปีอย่างมีคุณภาพ : แนวทางการจัดซื้อจัดหา/เครื่องแบบนักเรียน : หน้า ๗)

๑๓.๕ หลักฐานการจ่ายเงินค่าอุปกรณ์ให้แก่นักเรียนและผู้ปกครอง (แนวทางการดำเนินงานตามนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปีอย่างมีคุณภาพ : แนวทางการจัดซื้อจัดหา/อุปกรณ์การเรียน : หน้า ๗)
โดยทุกรายการผู้พุทธธรณ์ขอสำเนาเอกสารเฉพาะหน้าที่มีการบันทึกรายการ

โรงเรียนวัดหนองขาม มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๓๖.๐๔๓/๑๔๔ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้พุทธธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าโรงเรียนได้พิจารณาข้อบังคับตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ระบุถึงข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานต้องจัดให้ประชาชนตรวจดู ในส่วนงบประมาณต้องเป็นปีที่กำลังดำเนินการ โรงเรียนจึงขอเปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสาร ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ เท่านั้น

ผู้พุทธธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ และ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนวัดหนองขาม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้พุทธธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้พุทธธรณ์ถูกกล่าวหาว่าลวนลามเด็กนักเรียนหญิงในโรงเรียน และถูกดำเนินคดีอาญาพร้อมทั้งถูกดำเนินการทางวินัย ผู้พุทธธรณ์เห็นว่าตนถูกกลั่นแกล้งจากครูในโรงเรียน โดยสาเหตุน่าจะมาจากความไม่พอใจที่ผู้พุทธธรณ์ได้เข้าไปตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของโรงเรียนที่ผู้พุทธธรณ์เห็นว่าส่อไปในทางทุจริต ผู้พุทธธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารทั้ง ๑๓ รายการข้างต้นไปเพื่อตรวจสอบความโปร่งใสในการบริหารการเงินในโรงเรียนวัดหนองขาม และเพื่อใช้เป็นหลักฐานเพื่อปกป้องสิทธิของตนต่อไป ซึ่งโรงเรียนวัดหนองขามได้แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะปี พ.ศ. ๒๕๕๒ เท่านั้น โดยเมื่อผู้พุทธธรณ์ไปขอรับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โรงเรียนวัดหนองขามได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้พุทธธรณ์เพียง ๙ รายการ ดังปรากฏตามหนังสือโรงเรียนวัดหนองขาม ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ ซึ่งข้อมูลข่าวสาร ๙ รายการ คือ ๑. บัญชีสหกรณ์ร้านค้า ๒. บัญชีเงินสวัสดิการโรงเรียนวัดหนองขาม ๓. บัญชีรายได้จากร้านขนม ๔. บัญชีรายได้จากการขายไอศกรีม ๕. บัญชีรายรับ - รายจ่ายของนักเรียนอนุบาล ๖. ทะเบียนคุมเงินงบประมาณ ๗. เอกสารการจัดซื้อจัดจ้าง ๘. ทะเบียนหนังสือส่ง และ ๙. การดำเนินงานตามนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปีอย่างมีคุณภาพ โรงเรียนวัดหนองขามเปิดเผยให้เฉพาะของปีงบประมาณ ๒๕๕๒ เท่านั้น ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการอื่นโรงเรียนวัดหนองขามอ้างว่าไม่มีการดำเนินการ

นอกจากนั้น ผู้พุทธธรณ์ได้ชี้แจงด้วยวาจาว่า ในวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒ ตนได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดการจัดซื้ออาหารกลางวันของแต่ละวัน ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๐ จนถึงปัจจุบันไปยังโรงเรียนวัดหนองขาม แต่ยังไม่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเช่นเดียวกัน และเนื่องจากข้อมูลข่าวสารที่ผู้พุทธธรณ์มีคำขอนั้นมีจำนวนมาก ผู้พุทธธรณ์ได้แสดงความประสงค์ที่จะนำเครื่องถ่ายเอกสารไปถ่ายทำสำเนาด้วยตนเอง

สำหรับโรงเรียนวัดหนองขามได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๓๖.๐๔๓/๐๑๐ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๓ ชี้แจงแทนการชี้แจงด้วยวาจา โดยสรุปความได้ว่า ข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ คือ

๑. เงินนอกงบประมาณ ได้แก่

๑.๑ บัญชีสหกรณ์ร้านค้า อันประกอบด้วย บัญชีรายรับ - รายจ่าย บัญชีงบดุลกำไร - ขาดทุน บัญชีรายซื้อผู้ถือหุ้น และหลักฐานการจ่ายเงินปันผล

๑.๒ บัญชีแสดงรายรับ - รายจ่ายเงินสวัสดิการโรงเรียน

๑.๓ บัญชีรายได้จากร้านขนม

๑.๔ บัญชีรายได้จากการขายไอศกรีม

๑.๕ บัญชีรายรับ - รายจ่ายของนักเรียนอนุบาล

๑.๖ บัญชีรายรับ - รายจ่ายเงินบริจาค

๒. เงินงบประมาณ ได้แก่

๒.๑ บัญชีการเงินของโรงเรียน อันประกอบด้วย ทะเบียนคุมเงินงบประมาณ รายงานเงินคงเหลือประจำวัน และสมุดบัญชีเงินฝาก

๒.๒ เอกสารการจัดซื้อจัดจ้างตามระเบียบว่าด้วยการพัสดุ ได้แก่ ทะเบียนครุภัณฑ์

๒.๓ การดำเนินงานตามนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปีอย่างมีคุณภาพ อันประกอบด้วย ทะเบียนคุมเงินนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปีอย่างมีคุณภาพ หลักฐานการจ่ายเงินนโยบายเรียนฟรี ๑๕ ปีอย่างมีคุณภาพ (ใบเสร็จรับเงินค่าอุปกรณ์การเรียน ใบเสร็จรับเงินค่าเครื่องแบบและเอกสารการจัดซื้อหนังสือแบบเรียน) และสมุดบัญชีเงินฝาก

๓. เอกสารงานธุรการ ได้แก่ ทะเบียนหนังสือส่ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๑๓ รายการนั้น มีข้อมูลข่าวสาร ๓ รายการ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ๑๐ และ ๑๒ ซึ่งโรงเรียนอ้างว่าไม่มี ดังนั้น จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อมูลกล่าวอ้างของโรงเรียนวัดหนองขามเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามมาตรา ๑๓ และ ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ในส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ๔ ถึงรายการที่ ๙ ๑๑ และ ๑๓ ซึ่งโรงเรียนวัดหนองขามปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของปีงบประมาณอื่นนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีลักษณะที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยน่าจะเป็นประโยชน์ต่อโรงเรียนวัดหนองขามที่จะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการบริหารการเงินของโรงเรียน จึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าวข้างต้นแก่ผู้อุทธรณ์ และเพื่อมิให้เป็นภาระแก่โรงเรียนเกินสมควร ผู้อุทธรณ์รับว่าจะนำเครื่องถ่ายเอกสารไปถ่ายทำสำเนาเอง โดยให้อยู่ในความควบคุมดูแลของโรงเรียนวัดหนองขาม

สำหรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดการจัดซื้ออาหารกลางวันของแต่ละวัน ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๐ จนถึงปัจจุบัน ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอไปตั้งแต่วันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๒ แต่ข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าโรงเรียนวัดหนองขามได้แจ้งผลการดำเนินการให้ผู้อุทธรณ์ทราบ จากการกระทำดังกล่าวถือได้ว่าโรงเรียนฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ดังนั้น หากโรงเรียนวัดหนองขามมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายละเอียดการจัดซื้ออาหารกลางวันของแต่ละวัน ตั้งแต่ปีการศึกษา ๒๕๕๐ จนถึงปัจจุบัน อยู่ในความครอบครองก็ให้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์เช่นเดียวกัน

ข้อที่โรงเรียนวัดหนองขามอ้างว่า ข้อบังคับตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ระบุถึงข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานต้องจัดให้ประชาชนตรวจดู ในส่วนงบประมาณต้องเป็นปีที่กำลังดำเนินการ โรงเรียนวัดหนองขามจึงขอเปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารปี พ.ศ. ๒๕๕๒ นั้น เห็นว่าบทบัญญัติดังกล่าวบังคับให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยตามที่ระบุไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ทั้งนี้ ต้องอยู่ภายใต้บังคับมาตรา ๑๔ และ ๑๕

แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หาได้บัญญัติห้ามมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่นนอกเหนือจากนี้ไม่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงเรียนวัดหนองขามเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๑๐ และรายการที่ ๑๒ ซึ่งโรงเรียนวัดหนองขามปฏิเสธถึงการมีอยู่ โดยให้ผู้อุทธรณ์นำกล้องหรือเครื่องถ่ายไปถ่ายทำสำเนาเอกสารด้วยตนเอง และให้อยู่ในความควบคุมดูแลของโรงเรียนวัดหนองขาม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหนองโกเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร และ
 แบบแปลนการก่อสร้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลหนองโก จังหวัดขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้แทนกลุ่มผู้ประกอบการค้าอำเภอกะนวน ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงเทศบาลตำบลหนองโก เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างอาคาร และแบบแปลนการก่อสร้างห้างค้าปลีกค้าส่งขนาดใหญ่ในพื้นที่เทศบาลตำบลหนองโก

เทศบาลตำบลหนองโกมีหนังสือ ที่ ขก ๖๓๐๓/๑๖๓๓ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ ตามนัยมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ การชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลตำบลหนองโก และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ บริษัท อ. จำกัด ได้ยื่นคำขออนุญาตก่อสร้างอาคารตลาดโลตัส สาขากระนวน ต่อเทศบาลตำบลหนองโก ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่เทศบาลฯ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงมีการอุทธรณ์เรื่องนี้

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนเทศบาลตำบลหนองโกชี้แจงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจจะกระทบต่อสิทธิของผู้อื่น ประกอบกับเทศบาลตำบลหนองโกได้ประสานกับเจ้าของข้อมูลข่าวสารแล้วได้รับแจ้งว่า ไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เทศบาลฯ จึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ อย่างไรก็ตาม เทศบาลฯ ได้อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูแบบแปลนการก่อสร้างทั้งหมดแล้ว ทั้งนี้ ก่อนพิจารณาอนุญาตให้ก่อสร้างอาคารตลาดโลตัส สาขากระนวน เทศบาลฯ ได้ชี้แจงทำความเข้าใจกับประชาชนในพื้นที่แล้ว ประชาชนส่วนใหญ่เห็นชอบให้มีการก่อสร้างตลาดโลตัสดังกล่าว

แต่มีผู้ประกอบการค้าในพื้นที่บางรายคัดค้านการดำเนินการ ขณะนี้ตลาดโลตัส สาขากระนวน อยู่ระหว่างการก่อสร้าง สำหรับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วย คำขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคารตลาด หนังสือมอบอำนาจ หนังสือยินยอมให้ปลูกสร้างอาคารในที่ดิน หนังสือรับรองของสถาปนิกและวิศวกร รายการคำนวณ แบบก่อสร้างอาคาร หนังสือควบคุมงานของสถาปนิกและวิศวกร สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาทะเบียนบ้าน และโฉนดที่ดิน

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการของเทศบาลตำบลหนองโกที่มีอำนาจหน้าที่ในการอนุญาตก่อสร้างอาคารและควบคุมการดำเนินการจัดตั้งตลาด ซึ่งเป็นกิจการที่เกี่ยวข้องกับประโยชน์สาธารณะ เทศบาลฯ จะต้องดำเนินการให้ถูกต้อง โปร่งใสและตรวจสอบได้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของบัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนบ้านของผู้ยื่นคำขออนุญาตเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ปรากฏอยู่ในเอกสารประกอบคำขออนุญาตก่อสร้าง แต่ก็เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติซึ่งใช้ประกอบในการยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารตลาด เพื่อให้มีการตรวจสอบได้ว่าเทศบาลตำบลหนองโกได้อนุญาตให้แก่ผู้ขออนุญาตก่อสร้างตลาด โดยถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่ ข้อมูลในส่วนนี้จึงเปิดเผยโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้ แต่ไม่จำเป็นต้องให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลหนองโกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชนและทะเบียนบ้าน ให้ตรวจดูได้โดยไม่ต้องให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับรายงานการสอบสวน
ข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีบันทึกข้อความ ที่ พท ๐๐๒๕ (ปป)/๔๘๓๘ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึง พล.ต.ต. ปัญญา เ่องฉ้วน ผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ใช้กฎระเบียบ กฎหมายใดในการประมวลเรื่องให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการไม่ให้เป็นที่ยุติให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดำเนินการเพิ่มเติม เนื่องจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่ใช่ผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหรือผู้สั่งให้สืบสวนผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

๒. ความเห็นของเจ้าหน้าที่นิติกรที่ประมวลเรื่องของผู้อุทธรณ์ทั้งหมดก่อนให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒

๓. บันทึกสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดำเนินการเพิ่มเติม

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ๐๐๐๖.๒/๔๔๐ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า รายการที่ ๑ สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่ได้เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหรือผู้สั่งให้สืบสวนผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด รายการที่ ๒ เป็นเอกสารเจ้าหน้าที่นิติกรประมวลเรื่องทั้งหมดก่อนให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เป็นเอกสารความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานในการดำเนินการทางวินัย ซึ่งไม่ใช่รายงานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายใน ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับเอกสารรายการที่ ๓ บันทึกสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ให้คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงดำเนินการเพิ่มเติม เนื่องจากเป็นเอกสารของการดำเนินการทางวินัยที่ยังไม่ถึงที่สุด จึงมีอาจเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือที่ลงวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา

คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ขณะที่ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่ง รองผู้กำกับการป้องกันและปราบปราม สถานีตำรวจภูธรบางระจัน จังหวัดสิงห์บุรี ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสิงห์บุรีมีคำสั่ง ที่ ๒๕๓/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๐ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยมูลเหตุ จากไปเป็นพยานในคดีอาญาหมายเลขดำ ที่ อ. ๔๖๔/๒๕๔๙ ระหว่างนาย พ. โจทก์ กับ พล.ต.อ. ส. กับพวก ๔ คน จำเลย ผลการ สอบสวนเป็นข้อยุติว่าเป็นกรณีความผิดเล็กน้อยและมีเหตุอันควรงดโทษ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ พท ๐๐๒๕ (ปป)/๔๔๓๔ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึง พล.ต.ต. ปัญญาฯ ผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังกล่าว กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ๐๐๐๖.๒/๔๔๐ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า รายการที่ ๑ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่ได้เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหรือผู้สั่งให้สืบสวนผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด และปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ความเห็นของเจ้าหน้าที่นิติกรที่ประมวลเรื่องของผู้อุทธรณ์ ทั้งหมดก่อนให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสอบสวน ข้อเท็จจริง และรายการที่ ๓ บันทึกสำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณาสั่งการ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ให้คณะกรรมการสืบสวน ข้อเท็จจริงดำเนินการเพิ่มเติม เนื่องจากการสอบสวนทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจกระทบต่อ การสอบสวนทางวินัยต่อไปได้ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผย

สำหรับข้อมูลตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ชี้แจงว่า ไม่ได้เป็นผู้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวน หรือผู้สั่งให้สืบสวนผู้อุทธรณ์ จึงไม่มีข้อมูลดังกล่าว ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจง ผู้อุทธรณ์ สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอเมืองระยองที่ไม่แก้ไขรายงานการพิจารณา
เลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอเมืองระยอง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงนายอำเภอเมืองระยอง เพื่อขอให้แก้ไขข้อความในหนังสืออำเภอเมืองระยอง ลับ ที่ รย ๐๑๑๗/๑๕ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดระยอง เรื่อง การพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือนข้าราชการ ซึ่งมีข้อมูลข่าวสารส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ไม่ถูกต้องตามที่ เป็นจริงที่ระบุว่า นายอำเภอเมืองระยอง ในฐานะผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอเมืองระยองรายงาน ว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่ง ปลัดอำเภอเมืองระยอง ยังไม่สมควรได้รับการเลื่อนเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ เพราะปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยไม่อุทิศตนและสละเวลา ในการปฏิบัติงาน ไม่ได้เด่น มีประวัติการลาป่วย

นายอำเภอเมืองระยอง ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอเมืองระยองมีหนังสือสำนักงานศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอเมืองระยองลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ซึ่งแจ้งดังนี้

๑. ให้เปลี่ยนแปลงหนังสือดังกล่าวนี้ไม่สามารถดำเนินการให้ได้ เนื่องจากผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอเมืองระยองพิจารณาจากการปฏิบัติหน้าที่ในห้วงระยะเวลาดังกล่าว และมีความเห็นว่าถูกต้องแล้ว เสนอผู้บังคับบัญชา เพื่อพิจารณาเท่านั้น

๒. ปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้เด่น ไม่สามารถลบหรือเปลี่ยนแปลงได้ เพราะการประเมินการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชาตาม อำนาจหน้าที่แตกต่างกันในงานรับผิดชอบ การอ้างการประเมินได้เด่นนั้น ได้ประเมินจากงานปกครอง แต่ความเห็นที่ไม่สมควรเป็นการ ปฏิบัติงานศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอเมืองระยอง และนายอำเภอเมืองระยองได้ประเมินให้ผู้บังคับบัญชา ด้วยความเป็นธรรมทุกคน โดยเฉพาะได้เด่นทุกคน

๓. การลาป่วยตามหลักฐานการลา แม้จะเป็นสิทธิที่สามารถลาได้ แต่ผู้บังคับบัญชาสามารถนำมาใช้ประกอบการ ประเมินการปฏิบัติงานได้ว่าตั้งใจอุทิศตนหรือไม่ ซึ่งเป็นความเห็นของผู้บังคับบัญชา

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอเมืองระยองที่ไม่ยินยอมแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ หนังสืออำเภอเมืองระยอง ที่ รย ๐๑๑๗/๐๓๙๖ ลงวันที่ ๒๕

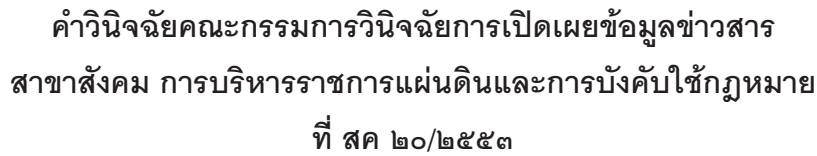
มกราคม ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจและได้รับสำเนาหนังสืออำเภอเมืองระยอง ฉบับที่ รย ๐๑๑๗/๑๕ เรื่อง การพิจารณาเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นหนังสือที่นายอำเภอเมืองระยองได้จัดทำขึ้นและรายงานผู้ว่าราชการจังหวัดระยองเกี่ยวกับพฤติกรรมการปฏิบัติงานการของผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์เห็นว่ามีข้อมูลข่าวสารส่วนที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ไม่ถูกต้องตามที่จริง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงนายอำเภอเมืองระยอง เพื่อขอให้แก้ไขข้อความในหนังสือดังกล่าว แต่นายอำเภอเมืองระยอง ผู้อำนวยการศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอเมืองระยองปฏิเสธที่จะแก้ไขข้อความในหนังสือดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่าการปฏิบัติงานในศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอเมืองระยองของผู้อุทธรณ์ในระยะเวลาที่นายอำเภอเมืองระยองมารับตำแหน่งเมื่อวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เป็นต้นมานั้นและได้มอบหมายงานให้รับผิดชอบช่วงระยะเวลาสั้นๆ แต่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานไม่ดีเด่นเป็นพิเศษแต่อย่างไร เมื่อผู้บังคับบัญชาสอบถามความเห็นจึงได้รายงานผู้บังคับบัญชาตามเหตุผลดังกล่าว ส่วนการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อขอความดีความชอบเป็นพิเศษแยกเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนของการปฏิบัติงานทั่วไปที่รับผิดชอบซึ่งได้ประเมินมาเป็นที่ดีเด่นนั้น นายอำเภอเมืองระยองได้ประเมินผู้บังคับบัญชาในงานปกติที่ขอความดีความชอบเป็นพิเศษจากโควตาของกรมการปกครอง แต่ในส่วนของการศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอเมืองระยองเป็นโควตาพิเศษประเมินจากผู้ปฏิบัติงานในศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดอำเภอเมืองระยองที่ต้องการผลการปฏิบัติงานแตกต่างจากงานปกติ ดังนั้น เห็นว่าการปฏิบัติงานป้องกันยาเสพติดของผู้อุทธรณ์ยังไม่ดีเด่น จึงปฏิเสธการลบหรือเปลี่ยนแปลงเหตุผลที่ได้รายงานต่อผู้บังคับบัญชา ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามบทนิยามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลหมายความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมาย รหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้นั้นได้ เช่น ลายพิมพ์นิ้วมือ แผ่นบันทึกลักษณะเสียงของคนหรือรูปถ่าย ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นหนังสือที่นายอำเภอเมืองระยอง ในฐานะผู้บังคับบัญชาชั้นต้นเสนอความเห็นต่อผู้ว่าราชการจังหวัด เพื่อประกอบการพิจารณาการเลื่อนชั้นเงินเดือนข้าราชการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นความเห็นของผู้บังคับบัญชาในการประเมินความดีความชอบการปฏิบัติงานของผู้บังคับบัญชา ไม่ใช่ข้อเท็จจริงอันเป็นสิ่งเฉพาะตัวบุคคล ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ผู้อุทธรณ์จึงไม่สามารถขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือลบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ ตามนัยมาตรา ๒๕ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการบำนาญ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ ได้รับหนังสือจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ แจ้งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนคืนให้แก่ทางราชการ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนดังกล่าวต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ และต่อมาได้รับหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์สรุปว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ เห็นว่าข้อโต้แย้งของผู้อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้นและเรียกให้ผู้อุทธรณ์ชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ และ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. รายงานความเห็น
๒. เอกสารสำนวนการพิจารณาอุทธรณ์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๐๗/๔๘๕๗ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า ส่วนวนการพิจารณาอุทธรณ์มีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นๆ อันเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล จึงไม่อาจให้ได้ตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับได้รายงานความเห็นการพิจารณาอุทธรณ์ดังกล่าวไปยังสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ตามมาตรา ๔๕ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และเรื่องยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอจึงมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น ข้อมูลในส่วนที่เกี่ยวข้องและจำเป็นของผู้อุทธรณ์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ ได้แจ้งให้ทราบแล้ว ข้อมูลส่วนอื่นเป็นกรณีที่ต้องรักษาไว้เป็นความลับจึงไม่อาจเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยแจ้งว่าประสงค์จะทราบรายละเอียดเฉพาะข้อมูลข่าวสารในส่วนของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา

คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์และบุคคลอื่นรวม ๕ ราย ได้รับคำสั่งทางปกครองให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนคืนให้แก่ทางราชการ ผู้อุทธรณ์และผู้ได้รับคำสั่งดังกล่าวทั้ง ๕ ราย ต่างมีข้อโต้แย้งและต่างได้อุทธรณ์คำสั่งนั้นต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ ซึ่งได้แต่งตั้งคณะกรรมการการกลั่นกรองการพิจารณาอุทธรณ์เรื่องที่มีการโต้แย้ง โดยคณะกรรมการการกลั่นกรองฯ ได้รวมเรื่องพิจารณาและจัดทำรายงานความเห็นขึ้น ๑ ฉบับเสนอต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ ซึ่งได้พิจารณาแล้วมีคำสั่งเห็นชอบ พร้อมกันนั้นได้มีหนังสือแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์แต่ละคนทราบเฉพาะในส่วนของตน ทั้งนี้ เรื่องการอุทธรณ์คำสั่งให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนคืนให้แก่ทางราชการดังกล่าวนี้ ต้องมีการรายงานไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการในฐานะผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ ตามมาตรา ๔๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และกฎกระทรวง (ฉบับที่ ๔) (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ จึงมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๑๗/๔๙๕๐ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ส่งเรื่องให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาดำเนินการต่อไป ปัจจุบันเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสาร รายงานความเห็นและเอกสารสำนวนการพิจารณาอุทธรณ์ ซึ่งได้มีการแจ้งผลการพิจารณาให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ถือได้ว่าการพิจารณาในส่วนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ มีข้อยุติแล้ว ประกอบกับกระบวนการพิจารณาอุทธรณ์ในเรื่องนี้นับว่ามีความล่าช้า โดยนับระยะเวลาจากวันที่ผู้อุทธรณ์ได้รับการแจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเรียกให้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนคืนให้แก่ทางราชการ จนถึงวันที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้พิจารณาคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้ เป็นระยะเวลามากกว่า ๓ เดือน ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกระทบสิทธิจากการมีคำสั่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ และขอข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของตน เมื่อพิจารณามาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของผู้อุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาญจนบุรี เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลจอมบึง จังหวัดราชบุรีเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลจอมบึง จังหวัดราชบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด ส. โดยผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการ มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลจอมบึง ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีแสดงปริมาณวัสดุและราคากลางของการก่อสร้าง (BOQ) อาคารโรงฆ่าสุกรพร้อมระบบฆ่าสุกร เพื่อนำไปศึกษาประกอบการยื่นเอกสารประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์

เทศบาลตำบลจอมบึงมีหนังสือ ที่ รบ ๕๒๕๐๔/๙๐๕ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นรายการที่บริษัท หรือห้างหุ้นส่วนจำกัด ที่เข้าร่วมประมูลทั้งหมด จะต้องทำการแข่งขันกันเอง ทั้งนี้โดยคำนึงถึงประโยชน์แก่ทางราชการและเพื่อการแข่งขันที่ยุติธรรมและโปร่งใส

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปได้ความว่า เทศบาลตำบลจอมบึงได้ประกาศจัดจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ในโครงการก่อสร้างอาคารโรงฆ่าสุกรพร้อมระบบฆ่าสุกร หมู่ที่ ๑ ตำบลจอมบึง อำเภोजอมบึง จังหวัดราชบุรี โดยผู้อุทธรณ์ซึ่งมีอาชีพรับเหมาก่อสร้างได้เข้าซื้อเอกสารในโครงการดังกล่าว พร้อมทั้งใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีแสดงปริมาณวัสดุและราคากลางของการก่อสร้าง (BOQ) อาคารโรงฆ่าสุกรพร้อมระบบฆ่าสุกร เพื่อนำไปศึกษาประกอบการยื่นเอกสารในวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ที่ผ่านมานั้นได้เข้าประมูลงานจากหน่วยงานราชการหลายหน่วยงาน และมีการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบัญชีแสดงปริมาณวัสดุและราคากลางของการก่อสร้าง ก็ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจากทุกหน่วยงาน ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้

ในชั้นพิจารณา เทศบาลตำบลจอมบึงได้ชี้แจงเป็นหนังสือว่า เทศบาลตำบลจอมบึงได้แสดงรายละเอียดปริมาณงานและราคากลางไว้ในเอกสารการขายแบบโครงการ แต่ชั่งรายการค่าวัสดุสิ่งของ ค่าแรงและค่าเครื่องจักร ผู้ประกอบการแต่ละรายที่ซื้อแบบจะต้องคำนวณเองแล้วเสนอราคาต่อทางเทศบาลฯ ซึ่งเป็นการแข่งขันระหว่างผู้ประกอบการแต่ละราย โดยแนวทางดังกล่าวทางเทศบาลฯ ได้ถือปฏิบัติมาโดยตลอด ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ของทางราชการเป็นสำคัญ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา

แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ บัญชีแสดงปริมาณวัสดุและราคากลางของการก่อสร้าง โดยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับตามมติคณะรัฐมนตรีซึ่งได้มีการแจ้งตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๖/๒๓๖๒ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ ได้กำหนดว่า ในการจ้างก่อสร้างทุกครั้งให้หน่วยงานที่จะมีการจ้างก่อสร้างต้องประกาศราคากลางที่คณะกรรมการกำหนดราคากลางได้คำนวณไว้ในประกาศสอบราคา ประกาศประกวดราคา หรือตามระเบียบที่กำหนดสำหรับการจัดจ้างด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ ส่วนรายละเอียดของการคำนวณราคากลางตาม BOQ ให้หน่วยงานที่จะมีการจ้างก่อสร้างต้องจัดเตรียมไว้ หากมีผู้สนใจขอตรวจดูหรือขอถ่ายสำเนาเอกสารดังกล่าว จะต้องดำเนินการตามคำขอนั้นทันที และให้ถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงมีเหตุอันสมควรในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลจอมบึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๒/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ จังหวัดยะลาเกี่ยวกับ
เรื่องร้องทุกข์การประเมินเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ จังหวัดยะลา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ระดับ ๒ สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ อำเภอบางปะกง จังหวัดยะลา มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือรายงานชี้แจงเรื่องร้องทุกข์กรณีประเมินเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น และสำเนาเอกสารหลักฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์รายงานต่ออำเภอบางปะกง

องค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์มีหนังสือ ที่ ยล ๗๒๑๐๑/๕๕๓ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า เป็นเรื่องที่อำเภอบางปะกงให้องค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ชี้แจงเรื่องร้องทุกข์ตามที่ผู้ร้องทุกข์ร้องทุกข์ต่อนายอำเภอบางปะกง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ระดับ ๒ มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงนายอำเภอบางปะกง เพื่อร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมกรณีประเมินเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น (ระดับควบชั้นสูง) โดยผู้อุทธรณ์ได้ขอรับการประเมินดังกล่าวจำนวน ๒ ครั้งและไม่ผ่านการประเมินทั้ง ๒ ครั้ง ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์เข้าประเมินใหม่ในวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองถูกกลั่นแกล้งและใช้อำนาจโดยไม่ชอบธรรม ในการประเมินดังกล่าว และตลอดมาผู้อุทธรณ์ก็ไม่ได้ได้รับความเป็นธรรมในหลายเรื่อง เช่น กรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอรับการประเมินเพื่อย้ายไปดำรงตำแหน่งในสายงานเริ่มต้นต่างระดับ จากตำแหน่งเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ระดับ ๒ เป็นตำแหน่งเจ้าพนักงานธุรการ ระดับ ๒ และจากตำแหน่งเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ระดับ ๒ เป็นตำแหน่งเจ้าพนักงานพัฒนาชุมชน ระดับ ๒ แต่ไม่ได้รับการประเมิน หรือกรณีที่มีการยกเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ผู้อุทธรณ์ใช้ปฏิบัติงานออกไป โดยที่เครื่องคอมพิวเตอร์ดังกล่าวใช้งานได้ตามปกติ ส่วนเครื่องคอมพิวเตอร์อื่น ได้มีการใส่รหัสผ่านไว้ทุกเครื่อง และไม่มีเจ้าหน้าที่คนใดยินยอมให้ผู้อุทธรณ์ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อปฏิบัติงานประจำวันได้ ผู้อุทธรณ์ เห็นว่าตนไม่สามารถปฏิบัติงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ต่อไปได้ จึงขอย้ายไปปฏิบัติงานที่สำนักงานส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นจังหวัดยะลา เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของผู้อุทธรณ์

อำเภอเบตงได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ชี้แจงกรณีเรื่องร้องทุกข์ดังกล่าว โดยอำเภอได้พิจารณารายงานที่องค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์จัดส่งไปให้พร้อมเอกสารหลักฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า การดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลในองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นอำนาจของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและจากการตรวจสอบเอกสารหลักฐานดังกล่าว องค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ได้ดำเนินการประเมินดังกล่าวเป็นไปตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดยะลา เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลแล้ว จึงให้ยุติเรื่อง

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงนายอำเภอเบตง ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือชี้แจงขององค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ กรณีประเมินเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น (ระดับควบชั้นสูง) ของผู้อุทธรณ์ อำเภอเบตง มีหนังสือ ที่ ยล ๐๐๓๗.๑๑/๑๘๖๑ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งผู้อุทธรณ์เคยแจ้งความประสงค์ขอไปปฏิบัติหน้าที่ที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดยะลา เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ดังนั้น หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจเกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยในทรัพย์สินได้ พร้อมกันนี้ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ ผู้อุทธรณ์จึงได้ไปใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารต่อองค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์มายังคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณา อำเภอเบตงชี้แจงเป็นหนังสือว่า คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดยะลาไม่มีมติในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๒ ให้ความเห็นชอบในการเลื่อนระดับผู้อุทธรณ์จากตำแหน่งเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ระดับ ๒ เป็นเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ระดับ ๓ แล้ว ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์ขอให้เพิกถอนมติที่ประชุมในครั้งดังกล่าว คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดยะลาจึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ให้เพิกถอนมติที่ประชุมในการเลื่อนระดับเฉพาะรายผู้อุทธรณ์ และมอบหมายให้คณะอนุกรรมการพิจารณาอุทธรณ์และร้องทุกข์ตรวจสอบ สอบสวนข้อเท็จจริงเสนอคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดยะลาต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือรายงานชี้แจงเรื่องร้องทุกข์กรณีประเมินเพื่อเลื่อนและแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น และเอกสารหลักฐานในส่วนที่เกี่ยวข้องที่องค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์รายงานต่ออำเภอเบตง เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยตรง ทั้งในฐานะของผู้ร้องทุกข์และผู้ถูกประเมิน อีกทั้งไม่ปรากฏว่าหนังสือรายงานชี้แจงเรื่องร้องทุกข์และเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องมีการพาดพิงถึงบุคคลอื่นใด และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นก็ไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลธารน้ำทิพย์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๓/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลห้วยผึ้งเกี่ยวกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี และ
รายชื่อผู้รับเบี้ยยังชีพของผู้พิการและผู้ป่วยโรคเอดส์

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลห้วยผึ้ง จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ และ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงเทศบาลตำบลห้วยผึ้ง ขอข้อมูลข่าวสาร
จำนวน ๓ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ บัญชีรายชื่อผู้รับเงินเบี้ยยังชีพของผู้พิการและผู้ป่วยโรคเอดส์ ปีงบประมาณ ๒๕๔๙ - ๒๕๕๑ พร้อมรับรอง
สำเนาถูกต้อง (บัญชีที่มีลายมือชื่อผู้รับเงิน)

รายการที่ ๒ เอกสารเทศบัญญัติ เรื่อง เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓

รายการที่ ๓ หลักฐานการเบิกจ่ายเงิน การรับเงิน โครงการกำจัดวัชพืช การขุดลอกวัชพืชหนองบึงคำภู หมู่ที่ ๗ ปี ๒๕๕๑
และปี ๒๕๕๒ ทุกโครงการ (งบประมาณของเทศบาลตำบลห้วยผึ้งและงบอุดหนุนเฉพาะกิจเร่งด่วน)

เทศบาลตำบลห้วยผึ้งมีหนังสือ ที่ กส ๕๓๑๐๒/๒๔๑ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูเอกสาร
ที่ร้องขอได้ที่เทศบาลตำบลห้วยผึ้ง แต่ไม่อนุญาตให้คัดสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้
คัดสำเนาข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลห้วยผึ้ง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา
คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลห้วยผึ้งแล้วเห็นว่า ข้อมูลประกอบการพิจารณาอุทธรณ์
เรื่องนี้เพียงพอต่อการพิจารณาของคณะกรรมการ ไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยมีความเห็นดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เอกสารบัญชีรายชื่อผู้รับเงินเบี้ยยังชีพของผู้พิการเป็นข้อมูลการดำเนินงานตามปกติที่เจ้าหน้าที่
ได้จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการเบิกจ่ายเงินงบประมาณประจำปีของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยให้ประชาชน
ทราบได้เพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้ ส่วนเอกสารบัญชีรายชื่อผู้รับเงินเบี้ยยังชีพของผู้ป่วยโรคเอดส์นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ
การจ่ายเงินช่วยเหลือบุคคลที่เจ็บป่วยด้วยโรคเอดส์ซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อมูลสุขภาพของบุคคล การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้
ทราบว่าบุคคลนั้นป่วยเป็นโรคเอดส์อันเป็นโรคที่ไม่พึงเปิดเผย จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสาร
ส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะต้องได้รับความยินยอมจาก
เจ้าของข้อมูลข่าวสารก่อนตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน การขอสำเนาข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้จะเป็นการรุกราน

สิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ซึ่งหน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น การที่เทศบาลตำบลห้วยผึ้งปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารดังกล่าวแก่ผู้ขอทราบนั้นชอบแล้ว

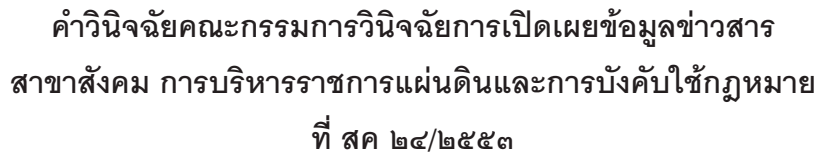
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เทศบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ซึ่งประกอบด้วยแผนงาน โครงการ และงบประมาณรายจ่ายประจำปีของปีที่กำลังดำเนินการนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ตามนัยมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมาตรา ๙ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนดให้บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องหรือไม่ก็ตามย่อมมีสิทธิเข้าตรวจดู ขอสำเนาหรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ดังนั้น การที่เทศบาลตำบลห้วยผึ้งอนุญาตให้ผู้ขอทราบบันทึกการตรวจดูข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยไม่อนุญาตให้คัดสำเนาจึงไม่ชอบด้วยบทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เอกสารหลักฐานการเบิกจ่ายเงินตามโครงการขุดลอกวัชพืชหนองบึงคำภู หมู่ที่ ๗ ของหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่จัดทำขึ้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานตามปกติของเจ้าหน้าที่หน่วยงานของรัฐ และไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้แก่ประชาชนทราบได้ เพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลห้วยผึ้งให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะบัญชีรายชื่อผู้รับเงินเบี้ยยังชีพของผู้พิการ รายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ พร้อมคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ขอทราบดี และยกอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนของบัญชีรายชื่อผู้รับเงินเบี้ยยังชีพของผู้ป่วยโรคเอดส์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญานบุรี ๖ (ตลิ่งชัน)

ในชั้นพิจารณา สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญานบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๒๑.๖/๔๗๕๕ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแจ้งว่า เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงอัยการสูงสุดและอธิบดีอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญานบุรี ให้เพิกถอนคำสั่งไม่ฟ้อง และให้มีคำสั่งฟ้องนาง ส. ผู้ต้องหา ในจำนวน ส.๑ เลขที่รับ ๕๗๗/๒๕๕๐ และร้องเรียนให้ตรวจสอบพฤติการณ์ของพนักงานอัยการที่เกี่ยวข้องกับการสั่งคดี ซึ่งปัจจุบันสำนวนคดีดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาตรวจสอบของอัยการสูงสุดและส่วนงานที่เกี่ยวข้อง สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญานบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) จึงไม่อาจส่งสำนวนคดีดังกล่าวให้คณะกรรมการฯ ได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และเมื่อได้รับสำนวนคดีดังกล่าวคืนมาแล้ว จะดำเนินการชี้แจงข้อเท็จจริงและจัดส่งสำเนาข้อมูลดังกล่าวให้โดยเร่งด่วนต่อไป

คณะกรรมการฯ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบถึงความมีอยู่ของข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ ผู้อุทธรณ์แสดงความประสงค์ขอถอนเรื่องอุทธรณ์ โดยเมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์บันทึกต่อท้ายอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ว่าขอถอนเรื่องอุทธรณ์นี้ และได้แจ้งด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ ว่าจะได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารต่ออัยการสูงสุดโดยตรงต่อไป

ต่อมาสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญานบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อส ๐๐๒๑.๖/๔๔๒๐ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เพื่อพิจารณา และผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ แจ้งว่า ได้ไปยื่นขอข้อมูลข่าวสารต่ออัยการสูงสุดแล้ว แต่ได้รับแจ้งตามหนังสือสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญานบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) ที่ อส ๐๐๒๑.๖/๐๒๐๒ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ ว่าได้สำเนาข้อมูลข่าวสารให้คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงขอให้คณะกรรมการฯ พิจารณาเรื่องที่ไต่ยื่นอุทธรณ์ไว้ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ผู้อุทธรณ์จะได้บันทึกต่อท้ายอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ว่าขอถอนเรื่องอุทธรณ์เพื่อไปยื่นขอต่ออัยการสูงสุดโดยตรง ต่อมาได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๓ ขอให้คณะกรรมการฯ พิจารณาเรื่องที่ไต่ยื่นอุทธรณ์ไว้ต่อไป เพราะได้รับหนังสือจากสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญานบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) ว่าได้ส่งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอมาให้คณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาแล้ว คณะกรรมการฯ จึงให้รับพิจารณาอุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญานบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลบางขุนนนท์ กล่าวหานาง ส. ว่าก่อสร้างดัดแปลงอาคารโดยไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น และฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นที่สั่งให้รื้อถอน พนักงานสอบสวนทำการสอบสวน มีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหา และส่งสำนวนการสอบสวน คดีอาญาที่ ๑๘๕/๒๕๕๐ เสนอพนักงานอัยการเพื่อสั่งคดีตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ในชั้นพิจารณาของพนักงานอัยการ นาง ส. ซึ่งเป็นผู้ต้องหา ได้มีหนังสือขอความเป็นธรรมและขอให้สอบสวนพยานบุคคลเพิ่มเติม พนักงานอัยการมีคำสั่งให้พนักงานสอบสวนทำการสอบสวนเพิ่มเติม และต่อมาได้มีคำสั่งไม่ฟ้องนาง ส. ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนคดีอาญาดังกล่าว เพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป แต่สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญานบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) ได้ปฏิเสธการเปิดเผย พร้อมทั้งชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการฯ เพิ่มเติมว่า คณะกรรมการฯ เคยวินิจฉัยให้พนักงานอัยการเปิดเผยข้อมูลคำให้การของพยานบุคคลบางฉบับไปแล้ว และผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ขอคัดถ่ายเอกสารกลับนำเอาคำให้การของพยานบุคคลที่คณะกรรมการฯ สั่งให้เปิดเผย แจ้งดำเนินคดีกับพยานบุคคลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือขอความเป็นธรรมของนาง ส. นั้น พนักงานอัยการได้พิจารณาคำขอของนาง ส. และสั่งให้พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลบางขุนนนท์ทำการสอบสวนพยานเพิ่มเติม และได้ใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณา และมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา แม้การขอความเป็นธรรมจะเป็นเรื่องส่วนบุคคลของนาง ส. แต่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้แจ้งความต่อพนักงานสอบสวนเพื่อให้ดำเนินคดีกับนาง ส. และผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหายตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหา และหนังสือขอความเป็นธรรมดังกล่าวมีส่วนเกี่ยวข้องกับในคดี การเปิดเผยหนังสือขอความเป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์ในกรณีนี้ไม่ถือว่าเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ดี เพื่อให้ไม่ให้เกิดความเดือดร้อนจากการเป็นพยาน เห็นสมควรปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าเป็นบุคคลดังกล่าวคือบุคคลใด

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ส่วนวนคดีอาญา ส.๑ เลขที่รับ ๕๗๗/๒๕๕๐ ทั้งสำนวนนั้น เป็นการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการสั่งคดีของพนักงานอัยการ อันเป็นการใช้ดุลพินิจตามอำนาจหน้าที่และตามกฎหมาย เมื่อพนักงานอัยการมีคำสั่งเกี่ยวกับคดีแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของพนักงานอัยการผู้สั่งคดีนั้น สำหรับข้อมูลข่าวสารในส่วนการให้ถ้อยคำของพยานบุคคล เพื่อไม่ให้บุคคลที่นาง ส.อ้างถึงต้องได้รับความเดือดร้อนจากการให้ถ้อยคำเป็นพยาน เห็นสมควรปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลดังกล่าวคือบุคคลใด ทั้งนี้ หากสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญานบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) เห็นว่า การเปิดเผยชื่อพนักงานอัยการผู้สั่งคดีในกรณีนี้จะส่งผลทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ในการฟ้องคดีของพนักงานอัยการต้องเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อพนักงานอัยการดังกล่าวได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีอาญานบุรี ๖ (ตลิ่งชัน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ปกปิดชื่อพยานหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดให้ถ้อยคำเป็นพยาน และอาจใช้ดุลพินิจในการปกปิดชื่อพนักงานอัยการตามที่เห็นสมควร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๕/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองสระแก้วเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองสระแก้ว จังหวัดสระแก้ว

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการครูสังกัดโรงเรียนเทศบาล ๑ (หนองกะพ้ออนุสรณ์) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงนายกเทศมนตรีเมืองสระแก้ว เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ เอกสารและแบบบันทึกเสียงการให้ถ้อยคำเกี่ยวกับกรณีการร้องเรียนผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล ๑ (หนองกะพ้ออนุสรณ์) ว่ามีพฤติกรรมผิดศีลธรรมกับหญิงซึ่งมิใช่ภรรยาตน ของพนักงานครู ครูผู้ช่วย ผู้ดูแลเด็ก นักการภารโรง คนสวน คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และสมาชิกสภาเทศบาลเมืองสระแก้ว เขต ๑ ทั้งหมด

รายการที่ ๒ เอกสารรับทราบรายงานของปลัดเทศบาล เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ เรื่อง แจ้งผลการสอบข้อเท็จจริง กรณีการร้องเรียนผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล ๑ (หนองกะพ้ออนุสรณ์) ว่ามีพฤติกรรมผิดศีลธรรมกับหญิงซึ่งมิใช่ภรรยาตน เมื่อวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒

รายการที่ ๓ เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องร้องเรียนผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล ๑ (หนองกะพ้ออนุสรณ์) ว่ามีพฤติกรรมผิดศีลธรรมกับหญิงซึ่งมิใช่ภรรยาตน

เทศบาลเมืองสระแก้วมีหนังสือ ที่ สก ๕๒๐๐๖/๒๑๕๘ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลความลับของทางราชการ และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๕ และ ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจะต้องได้รับความยินยอมจากผู้ให้ข้อมูล และในส่วนที่เป็นความลับของทางราชการต้องเก็บรักษาไว้ไม่สามารถเผยแพร่ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ การชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนเทศบาลเมืองสระแก้ว การชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เนื่องจากมีการร้องเรียนว่านาย ส. ผู้อำนวยการโรงเรียนเทศบาล ๑ (หนองกะพ้ออนุสรณ์) มีพฤติกรรมกระทำผิดศีลธรรมกับหญิงซึ่งมิใช่ภรรยาตน เทศบาลเมืองสระแก้วจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าว โดยคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงว่านาย ส. มีความประพฤติไม่เหมาะสมกับผู้อุทธรณ์

ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาในหลายเหตุการณ์และสถานที่ เทศบาลเมืองสระแก้วจึงมีหนังสือแจ้งนาย ส. และผู้อุทธรณ์ให้รับทราบ และเคร่งครัดในการประพฤติปฏิบัติตัวตามจรรยาบรรณของครู ประพฤติปฏิบัติตนให้เหมาะสมระหว่างผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา อย่าให้มีพฤติกรรมหมิ่นเหม่ให้บุคคลภายนอกมองเห็นว่าเป็นเรื่องชู้สาวซึ่งอาจกระทบต่อภาพลักษณ์ของโรงเรียน เทศบาล ๑ (หนองกะพ้ออนุสรณ์) และเทศบาลเมืองสระแก้ว หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่เทศบาลเมืองสระแก้วปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนเทศบาลเมืองสระแก้วชี้แจงสรุปว่า เทศบาลเมืองสระแก้วพิจารณาเห็นว่าการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว มีผู้ได้บังคับบัญชา นาย ส. บางคนให้ถ้อยคำในลักษณะที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อนาย ส. และผู้อุทธรณ์ หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจเกิดผลกระทบต่อผู้ให้ถ้อยคำนั้น เนื่องจากนาย ส. มีพฤติกรรมชู้สาวก่อนที่พยานจะไปให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงว่า หากพยานคนใดไม่ให้ถ้อยคำที่เป็นผลดีแก่ตนเองอาจจะได้รับความเดือดร้อน เทศบาลเมืองสระแก้วจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์มีปัญหาขัดแย้งกับเพื่อนร่วมงานบางคนในหลายเรื่อง จึงอาจถูกกลั่นแกล้งกล่าวหาว่ามีพฤติกรรมชู้สาวกับนาย ส. ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา นอกจากนี้ ยังมีผู้นำภาพถ่ายของบุคคลในขณะเปลือยกายพร้อมทั้งพิมพ์ข้อความว่าเป็นภาพถ่ายของนาย ส. กับผู้อุทธรณ์ไปเผยแพร่ในที่สาธารณะ เป็นเหตุให้เทศบาลเมืองสระแก้วมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและมีหนังสือตักเตือนนาย ส. กับผู้อุทธรณ์ ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสื่อมเสียชื่อเสียงเป็นอย่างมาก จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ประสงค์ใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ เท่านั้น

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ อีกต่อไป จึงมีกรณีต้องวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพียง ๒ รายการ โดยคณะกรรมการฯ มีความเห็นดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เอกสารบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานที่ได้ให้การต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง เพื่อใช้ในการวินิจฉัยว่าผู้ถูกร้องเรียนมีความผิดหรือบริสุทธิ์ แม้ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ผู้ถูกร้องเรียนว่ากระทำความผิดโดยตรงแต่ก็ถูกพาดพิงว่าร่วมกระทำผิดกับผู้ถูกร้องเรียน ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงกับการสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าวและควรมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน จึงเห็นควรเปิดเผยบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานแก่ผู้อุทธรณ์โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าคุณคนใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น ส่วนแถบบันทึกเสียงการให้ถ้อยคำของพยานนั้นเห็นว่า แถบบันทึกเสียงเป็นเพียงข้อมูลสำหรับใช้อำนวยความสะดวกในการเรียบเรียงสรุปผลการสอบสวนพยานบุคคล ซึ่งเป็นข้อมูลเฉพาะของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการปฏิบัติงาน และมีลักษณะเป็นขั้นตอนการดำเนินงานภายในของหน่วยงาน โดยแถบบันทึกเสียงนั้นต้องมีการถอดเสียงออกมามบันทึกในเอกสารต่อไป แล้วให้ผู้เกี่ยวข้องตรวจพิจารณา เพื่อลงนามรับรองก่อนจึงจะใช้เป็นพยานหลักฐานได้ ดังนั้น การที่เทศบาลเมืองสระแก้วปฏิเสธการเปิดเผยแถบบันทึกเสียงนั้นชอบแล้ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารที่เทศบาลเมืองสระแก้วจัดทำขึ้นเพื่อแจ้งผลการสอบข้อเท็จจริงให้นาย ส. และผู้อุทธรณ์ทราบ โดยมีลักษณะเป็นการกล่าวตักเตือนนาย ส. และผู้อุทธรณ์ไว้ เมื่อผู้อุทธรณ์ซึ่งมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงกับเรื่องดังกล่าว จึงควรเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองสระแก้วเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะเอกสารบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานที่ได้ให้การต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง โดยอาจใช้ดุลพินิจในการลบ ปกปิดชื่อ หรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าคุณคนใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น แต่การปกปิดชื่อ

หรือข้อความนั้นต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารรับทราบรายงานของปลัดเทศบาล เรื่อง แจ้งผลการสอบข้อเท็จจริง ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ส่วนของแถบบันทึกเสี่ยง การให้ถ้อยคำของพยานบุคคลให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๖/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ เกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ คือ

๑. เอกสารที่ใช้ประกอบการพิจารณาในการดำเนินการทางปกครองในการออกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ที่ ๓๐๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง
๒. รายงานการเสนอความเห็นเจ้าหน้าที่พิจารณาการกระทำทางปกครองให้ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ออกคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ที่ ๓๐๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง
๓. ทะเบียนค่าชำระฝากส่งรายเดือนใบอนุญาต ที่ ๔๔/๒๕๔๖ ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขประเภทรับจ่ายจัดรูป ประจำเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๒
๔. เอกสารประกอบคุณสมบัติของคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงซึ่งเป็นกรรมการสอบสวนตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ที่ ๓๐๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงทั้ง ๓ คน
๕. เอกสารหลักฐานและบันทึกการพิจารณาคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ พิจารณา ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ แจ้งผลการพิจารณาคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงตามหนังสือ ดับ ที่ ศธ ๐๔๐๔๐/๔๖ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ มีหนังสือ ดับ ที่ ศธ ๐๔๐๔๐/๖๔ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า รายการที่ ๑ ได้แจ้งให้โรงเรียนละหานเจริญวิทยาทราบ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ขอและได้กำชับให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบ ปรากฏตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ดับ ที่ ศธ ๐๔๐๔๐/๔๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ รายการที่ ๒ ปรากฏตามข้อมูลรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขประเภทรับจ่ายจัดรูป ซึ่งผู้ขออาจขอตรวจดูได้ที่ทำการไปรษณีย์ดังกล่าว รายการที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ได้ดำเนินการตามข้อ ๓ แห่งกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมีรองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ เป็นประธานกรรมการ

สอบสวนวินัยร้ายแรงและมีมติกรเป็นกรรมการและเลขานุการ จึงไม่มีประเด็นที่จะขอ และรายการที่ ๕ ได้ดำเนินการตามข้อ ๘ แห่งกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ปรากฏตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ฉบับที่ ศธ ๐๔๐๔๐/๔๖ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏ ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นครูโรงเรียนบางอำพันวิทยาคม ปัจจุบันช่วยราชการโรงเรียนละหานเจริญวิทยาได้ถูก ศาลจังหวัดชัยภูมิพิพากษาตามคดีหมายเลขแดง ที่ ๑๐๗๒/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ พิพากษาจำคุกผู้อุทธรณ์ ๒๔ เดือน และปรับเป็นเงิน จำนวน ๒๔,๐๐๐ บาท โทษจำคุกให้รอการลงโทษไว้มีกำหนด ๒ ปี ฐานความผิดปลอมลายมือชื่อ ผู้บังคับบัญชาในคำรับรองของผู้บังคับบัญชาในการหักเงินส่งสหกรณ์และหนังสือรับรองเงินเดือนคงเหลือเพื่อใช้ประกอบในการยื่น คำขอกู้เงินสามัญต่อสหกรณ์ออมทรัพย์สามัญศึกษาจังหวัดชัยภูมิ จำกัด จำนวน ๓ ครั้ง และปลอมลายมือชื่อของผู้บังคับบัญชา ในคำรับรองของผู้บังคับบัญชาในการหักเงินส่งสหกรณ์และหนังสือรับรองเงินเดือนคงเหลือเพื่อใช้ประกอบในการยื่นคำขอกู้เงิน โครงการสวัสดิการเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษาและการศึกษาดูงานจากสหกรณ์ออมทรัพย์สามัญศึกษาจังหวัดชัยภูมิ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ เห็นว่ากรณีดังกล่าวเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการดังกล่าว แต่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ มีหนังสือ ฉบับที่ ศธ ๐๔๐๔๐/๖๔ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า รายการที่ ๑ ได้แจ้งให้โรงเรียนละหานเจริญวิทยาทราบ พร้อมด้วยเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ขอ และได้กำชับให้แจ้งผู้อุทธรณ์ทราบ ปรากฏตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ฉบับที่ ศธ ๐๔๐๔๐/๔๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ รายการที่ ๒ ปรากฏตามข้อมูลรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข ประเภทรับจ่ายจัดรัส ซึ่งผู้ขออาจขอตรวจดูได้ที่ที่ทำการไปรษณีย์ดังกล่าว รายการที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ได้ดำเนินการตามข้อ ๓ แห่งกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ ซึ่งมีรองผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ เป็นประธานกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรงและมีมติกรเป็นกรรมการและเลขานุการ จึงไม่มีประเด็นที่จะขอ และรายการที่ ๕ ได้ดำเนินการตามข้อ ๘ แห่งกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ และได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ปรากฏ ตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ฉบับที่ ศธ ๐๔๐๔๐/๔๖ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์ คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ชี้แจงว่า รายการที่ ๑ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ได้แจ้งให้โรงเรียนละหานเจริญวิทยาทราบ พร้อมแนบเอกสารหลักฐานเกี่ยวกับคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ที่ ๓๐๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง ซึ่งปรากฏคุณสมบัติคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง ได้แก่ ชื่อ และตำแหน่งของคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง และขอให้ โรงเรียนละหานเจริญวิทยาแจ้งผู้อุทธรณ์ทราบด้วย รายการที่ ๒ ได้แจ้งให้โรงเรียนละหานเจริญวิทยาทราบแล้วปรากฏตาม ข้อมูลที่แจ้งให้โรงเรียนละหานเจริญวิทยาทราบตามรายการที่ ๑ รายการที่ ๓ ไม่มี เนื่องจากเป็นข้อมูลเกี่ยวกับที่ทำการไปรษณีย์ โทรเลขประเภทรับจ่ายจัดรัส ผู้อุทธรณ์อาจขอตรวจดูได้ที่ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลขประเภทรับจ่ายจัดรัส รายการที่ ๔ ปรากฏอยู่ใน คำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ที่ ๓๐๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการ

สอบสวนวินัยร้ายแรง และรายการที่ ๕ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วปรากฏตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓
ลับ ที่ ศธ ๐๔๐๔๐/๔๖ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒

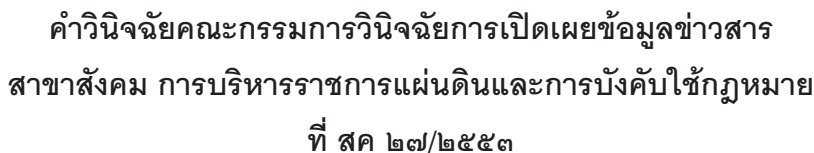
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๕ เท่านั้น แต่
ยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ ๔ นอกจากนี้ได้ชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์ต้องการหลักฐานการส่ง
ไปรษณีย์ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ที่มีถึงผู้อุทธรณ์ระหว่างเดือนกรกฎาคม ถึงเดือนกันยายน ๒๕๕๒ และ
รายการที่ ๔ ต้องการทราบคุณสมบัติของผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการสอบสวนวินัยร้ายแรง สำหรับรายการที่ ๕
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยังมีความประสงค์ที่จะขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว
อีกเนื่องจากต้องการทราบว่าที่ประชุมได้มีมติคัดค้านคณะกรรมการสอบสวนฯ ไว้อย่างไร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
แล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา มีประเด็นที่ต้องพิจารณาต่อไปว่า รายการ
ที่ ๒ ๓ ๔ และ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ เห็นว่ารายการที่ ๒ ๔ และ ๕ ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ
เขต ๓ ชี้แจงว่า ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วตามเอกสารที่แจ้งให้โรงเรียนละหานเจรัญวิทยาทราบ แต่ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ยังไม่ได้
รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กรณีนี้จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ แต่เป็นกรณีที่โรงเรียน
ละหานเจรัญวิทยาจะต้องดำเนินการให้ผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำหรับรายการที่ ๓ คือ หลักฐานการส่งไปรษณีย์ของ
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่ทำการไปรษณีย์เป็นผู้รับ แต่เป็นข้อมูลที่อยู่ใน
ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชัยภูมิ เขต ๓ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เกิดจากการดำเนินการส่ง
ไปรษณีย์ตามปกติ จึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารรายการที่ ๓ และให้โรงเรียนละหานเจรัญวิทยาดำเนินการให้ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๔ และ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ผู้ถูทราบ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักอำนวยการประจำศาลฎีกา

ผู้อำนวยการสำนักอำนวยการประจำศาลฎีกามีคำสั่งในคำขอของผู้ขอทรรณ์ว่าไม่อนุญาตให้คัดถ่ายเอกสารตามที่ขอเพราะผู้ขอทรรณ์มิใช่คู่ความตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่งและไม่มีเอกสารและเหตุแห่งการขอ แต่อนุญาตให้ถ่ายคำพิพากษาฉบับย่อได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือศาลฎีกา ที่ ศย ๑๐๐/๑๔๕ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำขอถึงสำนักอำนวยการประจำศาลฎีกา (ห้องสมุดศาลฎีกา) ขอคัดถ่ายคำพิพากษา ศาลฎีกา ที่ ๒๑๙๕/๒๕๒๒ แต่ผู้อุทธรณ์กรอกข้อความในคำขอไม่ครบถ้วนตามระเบียบศาลฎีกาว่าด้วยการใช้ห้องสมุด พ.ศ. ๒๕๔๘ กล่าวคือ ไม่ระบุวัตถุประสงค์ที่ต้องการนำคำพิพากษาศาลฎีกาไปใช้และไม่ส่งหลักฐานตามที่กำหนดไว้ในระเบียบดังกล่าว ได้แก่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือหนังสือรับรองสถานะจากสถาบันหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เจ้าหน้าที่ห้องสมุดจึงขอให้ผู้อุทธรณ์ กรอกข้อความในคำขอให้ครบถ้วน แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ปฏิบัติตามที่แนะนำ หัวหน้าศูนย์วิชาการงานคดี สำนักอำนวยการประจำศาลฎีกา ซึ่งมีหน้าที่กำกับดูแลงานการขอคัดถ่ายสำเนาคำพิพากษา จึงอนุญาตให้คัดถ่ายคำพิพากษาศาลฎีกาฉบับย่อ แต่ไม่อนุญาตให้ คัดถ่ายสำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาฉบับเต็ม ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

୧୦୯

พร้อมทั้งระบุวัตถุประสงค์ที่ต้องการนำคำพิพากษาไปใช้โดยคำขอต้องมีเหตุผลอันสมควรจึงจะอนุญาต ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ระบุวัตถุประสงค์ในคำขอให้ชัดเจนและแนบเอกสารตามที่ระเบียบกำหนดไว้ในคำขอตามที่เจ้าหน้าที่ห้องสมุดแนะนำ สำนักอำนวยการประจำศาลฎีกาก็จะอนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำเนาคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๒๑๙๕/๒๕๒๒ ฉบับเต็ม เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ เพราะคำพิพากษาของศาลไม่ว่าในชั้นใดเป็นคำวินิจฉัยชี้ขาดข้อพิพาทในคดี ซึ่งโดยปกติต้องผ่านกระบวนการพิจารณาที่เป็นธรรมและเปิดเผยเพื่อให้การพิจารณาพิพากษาอรรถคดีของศาลเป็นไปอย่างเที่ยงธรรม คำพิพากษาของศาลคือการปรับใช้ข้อกฎหมายกับข้อเท็จจริงในคดีแต่ละคดี กล่าวอีกนัยหนึ่งคำพิพากษาของศาลคือกฎหมายที่ปรากฏตัวเป็นรูปธรรมในคดีนั่นเอง คำพิพากษาของศาลจึงเปิดเผยให้สาธารณชนทราบได้หรือเข้าถึงได้ เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีตามอุทธรณ์สำนักอำนวยการประจำศาลฎีกามีได้ปฏิเสธว่าคำพิพากษาศาลฎีกาฉบับเต็ม เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยมิได้ เพียงแต่ปฏิเสธมิให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายสำเนาคำพิพากษาฉบับเต็มเพราะผู้อุทธรณ์มิได้ปฏิบัติตามระเบียบของสำนักอำนวยการประจำศาลฎีกา เห็นว่าการมีระเบียบในการเข้าถึงข้อมูลเพื่อความสะดวกในการให้บริการข้อมูลข่าวสารหรือเพื่อความ เป็นระเบียบในการตรวจสอบข้อมูลข่าวสาร หน่วยงานชอบที่จะกระทำได้ แต่ระเบียบนั้นต้องไม่ขัดต่อกฎหมายหรือเป็นอุปสรรค ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารถึงขนาดกระทบต่อสาระสำคัญของเสรีภาพในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชน กรณีตามอุทธรณ์ เจ้าหน้าที่สำนักอำนวยการประจำศาลฎีกาเรียกร้องให้ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติตามระเบียบ คือ แสดงบัตรประจำตัวว่าเป็นใคร และระบุเหตุผล ในการขอคัดถ่ายสำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาฉบับเต็ม นั้น เห็นว่าข้อกำหนดตามระเบียบของสำนักอำนวยการประจำศาลฎีกาดังกล่าว มิได้ขัดต่อกฎหมายหรือเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการเข้าถึงคำพิพากษาฉบับเต็มของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงต้องปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าวในการขอคัดถ่ายสำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาฉบับเต็ม เมื่อผู้อุทธรณ์ไม่ยอมปฏิบัติตามระเบียบ เจ้าหน้าที่ จึงชอบที่จะปฏิเสธไม่ให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายสำเนาคำพิพากษาศาลฎีกาฉบับเต็มได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๘/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดร้อยเอ็ดเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดร้อยเอ็ด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ บรรณาธิการหนังสือพิมพ์ พ. ถูกนาย ก. ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่ พ้องในข้อหาหมิ่นประมาทด้วยการโฆษณา มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด ขอข้อมูลข่าวสาร รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีการจ้างแรงงานในโครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่ อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด

จังหวัดร้อยเอ็ดมีหนังสือ ที่ รบ ๐๐๓๗.๔/๑๕๔๓๘ ลงวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า จังหวัดร้อยเอ็ดได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และเรื่องอยู่ระหว่างการ พิจารณาของจังหวัดยังไม่แล้วเสร็จ หากเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ในเรื่องเกี่ยวกับการตรวจสอบ และสำนวนการสอบสวนที่อยู่ระหว่างการดำเนินการเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ของรัฐที่ไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า มีผู้ทำหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัด ร้อยเอ็ด ขอให้ตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณโครงการก่อสร้างถนนดิน สายบ้านหนองโสน หมู่ที่ ๙ ถึงบ้านหนองจะแ้ง หมู่ที่ ๗ ตำบลหนองไผ่ อำเภอธวัชบุรี จังหวัดร้อยเอ็ด อันเป็นโครงการจ้างแรงงานเร่งด่วนที่ช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติให้มีงานทำชั่วคราว ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานแรงงานจังหวัดร้อยเอ็ด โดยผู้ร้องเรียนเห็นว่าการดำเนินโครงการดังกล่าวมีการทุจริต และจังหวัด ร้อยเอ็ดได้มีคำสั่ง ที่ ๒๘๑๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องที่มีการ ร้องเรียนดังกล่าว

ในระหว่างการสอบสวน หนังสือพิมพ์ พ. อันเป็นหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นของจังหวัดร้อยเอ็ด ซึ่งมีผู้อุทธรณ์เป็นบรรณาธิการ ได้เสนอข่าวเกี่ยวกับการทุจริตการจ้างแรงงานดังกล่าว และนาย ก. ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่ซึ่งเป็นผู้เสนอ โครงการและเป็นผู้ถูกร้องเรียนได้ฟ้องคดีอาญาผู้อุทธรณ์ ในข้อหาหมิ่นประมาทด้วยการโฆษณา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูล ข่าวสารรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อใช้เป็นหลักฐานในการต่อสู้คดี แต่ได้รับการปฏิเสธ โดยจังหวัดร้อยเอ็ดให้เหตุผล

ว่าเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณายังไม่แล้วเสร็จ

ในชั้นพิจารณา จังหวัดร้อยเอ็ดมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รอ ๐๐๑๖.๓/๑๙๕๖ ลงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ที่ ๒๘๑๖/๒๕๕๑ ได้รายงานผลการตรวจสอบเอกสารหลักฐานและสอบสวนพยานบุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจังหวัดร้อยเอ็ดได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการตามโครงการโดยมีขอจริง จึงแจ้งให้อำเภอธวัชบุรีสอบสวนและวินิจฉัยว่านาย ก. เป็นผู้มีพฤติการณ์ในทางทุจริตตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ปัจจุบันนายอำเภอธวัชบุรีได้สอบสวนและวินิจฉัยให้นาย ก. ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่เป็นผู้มีพฤติการณ์ในทางทุจริตตามมาตรา ๔๗ ทวิ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๔๗ ตี (๗) และมาตรา ๔๗ ทวิ (๒) แห่งพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และได้แจ้งให้นาย ก. ทราบแล้วตั้งแต่วันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า จังหวัดร้อยเอ็ดได้พิจารณารายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีการร้องเรียนเกี่ยวกับการจ้างแรงงานในโครงการช่วยเหลือผู้ประสบภัยธรรมชาติขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่ และสั่งให้นายอำเภอธวัชบุรีสอบสวนและวินิจฉัยให้นาย ก. ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไผ่เป็นผู้มีพฤติการณ์ในทางทุจริต ตามพระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งนายอำเภอธวัชบุรีได้ดำเนินการตามข้อสั่งการของจังหวัดร้อยเอ็ด และแจ้งผลการวินิจฉัยให้นาย ก. ทราบแล้ว ถือได้ว่าการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนดังกล่าวมีข้อยุติแล้ว การเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ได้เสนอต่อจังหวัดร้อยเอ็ดนั้น เมื่อจังหวัดร้อยเอ็ดมีข้อวินิจฉัยสั่งการแล้ว ความเห็นดังกล่าวไม่เข้าลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอโดยเป็นผู้ถูกฟ้องคดีอาญานั้นเนื่องมาจากการเสนอข่าวเกี่ยวกับการร้องเรียนขอให้ตรวจสอบการจ้างแรงงานอันเป็นการตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐ เมื่อพิจารณาโดยคำนึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ และเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ได้ใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดร้อยเอ็ดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๙/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหาดเสี้ยว จังหวัดสุโขทัยเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลหาดเสี้ยว จังหวัดสุโขทัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อดีตนายกเทศมนตรีตำบลหาดเสี้ยว อำเภอศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลหาดเสี้ยว ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการปรับปรุงสำนักงาน เทศบาลตำบลหาดเสี้ยว บริเวณห้องประชุมสภาและห้องทำงานฝ่ายแผนที่ภาษี ซึ่งมีห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. เป็นคู่สัญญากับเทศบาลฯ ตั้งแต่สัญญาจ้าง คำสั่งต่างๆ เกี่ยวกับโครงการ เอกสารการคุมงาน การตรวจการจ้าง การส่งมอบงาน ตลอดจนสำเนาเช็คจ่ายให้กับ ผู้รับจ้าง เพื่อประกอบการชี้แจงกรณีที่มีการร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับการจัดจ้างโครงการดังกล่าว

เทศบาลตำบลหาดเสี้ยวมีหนังสือ ที่ สท ๖๐๒๐๑/๑๕๔๒ ลงวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า เรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ ทางละเมิด การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตนายกเทศมนตรี ตำบลหาดเสี้ยว ถูกร้องเรียนว่าเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีได้ดำเนินการจัดจ้างโครงการปรับปรุงสำนักงานเทศบาลตำบล หาดเสี้ยวโดยมิชอบ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๐ ได้ตรวจสอบสืบสวนแล้วมีหนังสือแจ้งผลต่อเทศบาลฯ ว่า ได้พบว่า อดีตผู้บริหารเทศบาลฯ ดำเนินการก่อสร้างเองโดยยืมชื่อห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ให้เป็นคู่สัญญาแทน อันทำให้เทศบาลฯ ได้รับความ เสียหาย จึงให้เทศบาลฯ ดำเนินการทางอาญา ทางวินัย และความรับผิดชอบทางละเมิดกับผู้ที่เกี่ยวข้อง เทศบาลฯ มีคำสั่ง ที่ ๙๕๑/ ๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงขอข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการดังกล่าวเพื่อประกอบการชี้แจง แต่ได้รับการปฏิเสธ

ในชั้นพิจารณา เทศบาลตำบลหาดเสี้ยวมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ สท ๖๑๒๐๑/๑๙๑ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ชี้แจง ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการดำเนินการกับผู้ที่เกี่ยวข้องในโครงการปรับปรุงสำนักงานเทศบาลตำบลหาดเสี้ยวว่า เรื่องการดำเนินการ ทางอาญา เทศบาลฯ ได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรศรีสัชนาลัย จังหวัดสุโขทัย อยู่ระหว่างการ

ดำเนินการของคณะกรรมการ ป.ป.ช. เรื่องการดำเนินการทางวินัยกับบุคคลที่เกี่ยวข้องอยู่ระหว่างการสรุปสำนวนการสอบสวนของ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และเรื่องการดำเนินการความรับผิดทางละเมิดอยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการปรับปรุงสำนักงานเทศบาลตำบลหาดเสี้ยว บริเวณห้องประชุมสภาและ ห้องทำงานฝ่ายแผนที่ภาษี ที่ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยเทศบาลฯ จ่ายค่าจ้างให้กับห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. ผู้รับจ้างแล้วตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของหน่วยงาน เมื่อการจ้างได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ แม้ต่อมาข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จะอยู่ในระหว่างการดำเนินการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดทางละเมิด ต้องเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งในกรณีนี้ผู้อุทธรณ์ยังเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ เมื่อพิจารณาโดยคำนึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและ ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบล หาดเสี้ยวเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๐/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดอำนาจเจริญเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดอำนาจเจริญ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งผู้อำนวยการกองแผนและงบประมาณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กันยายน และวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดอำนาจเจริญ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งจังหวัดอำนาจเจริญ ที่ ๘๐๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒

รายการที่ ๒ เอกสารหลักฐานของผู้ถูกร้องเรียน

จังหวัดอำนาจเจริญมีหนังสือ ที่ อจ ๐๐๓๗.๔/๑๐๖๖๒ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารและบันทึกคำให้การซึ่งเป็นข้อมูลและหลักฐานที่ประกอบการพิจารณาในการจัดทำรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่เข้าลักษณะต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของจังหวัดอำนาจเจริญ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ร้องเรียนกล่าวหา นาย ส. ตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ รักษาราชการแทนปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ ว่ามีพฤติการณ์ไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ เช่น รายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา ปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ ใช้อำนาจหน้าที่ไม่ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจึงมีหนังสือแจ้งให้จังหวัดอำนาจเจริญตรวจสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าว จังหวัดอำนาจเจริญจึงมีคำสั่ง ที่ ๘๐๕/๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้สรุปผลการสอบสวนว่า ไม่มีพยานหลักฐานหรือเอกสารอื่นใดเพียงพอที่จะรับฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องเรียนได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ หรือปฏิบัตินอกเหนืออำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ประกอบกับคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้เชิญผู้ร้องเรียนไปให้ถ้อยคำ ๒ ครั้ง แต่ผู้ร้องเรียนไม่ไปให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

จึงเห็นว่าผู้ร้องเรียนได้ร้องเรียนไปโดยไม่ประสงค์จะให้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริง จึงฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกร้องเรียนปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ หรือกระทำการนอกเหนืออำนาจหน้าที่แต่ประการใด เห็นควรยุติเรื่อง

ในชั้นพิจารณา จังหวัดอำนาจเจริญมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อจ ๐๐๓๗.๔/๑๑๔๕๑ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเอกสาร และบันทึกคำให้การซึ่งเป็นข้อมูลและหลักฐานที่ประกอบการพิจารณาในการจัดทำรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง และเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เข้าลักษณะต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ จังหวัดอำนาจเจริญได้คำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน อีกทั้งอาจเป็นการละเมิดต่อผู้ถูกร้องเรียนได้

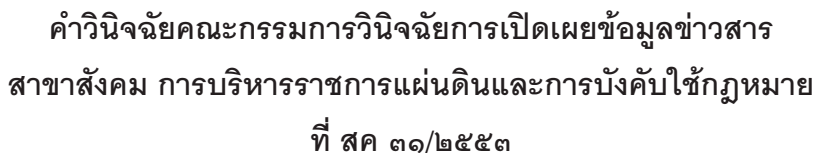
ส่วนผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงสรุปว่า การดำเนินการสอบสวนนั้นไม่เป็นธรรมต่อผู้อุทธรณ์ เนื่องจากประธานกรรมการสอบสวนไม่ได้ลงนามในรายงานการสอบสวน มีการอ้างว่าผู้อุทธรณ์บ้ายเบี่ยงการให้ถ้อยคำถึง ๒ ครั้ง และคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาจากเอกสารหลักฐานของผู้ถูกร้องเรียนฝ่ายเดียว ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสำเนาเอกสารหลักฐานของผู้ถูกร้องเรียนเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ประกอบด้วยหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และพยานหลักฐานที่ใช้ประกอบการวินิจฉัยเรื่องของผู้ถูกร้องเรียน ซึ่งเป็นเอกสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานของรัฐ อันเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยอยู่แล้วเพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้ อีกทั้งเมื่อการสอบสวนเรื่องร้องเรียนได้เสร็จสิ้นแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยังติดใจสงสัยความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามผู้ถูกร้องเรียนจึงเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียนซึ่งมีส่วนได้เสียโดยตรงควรมีโอกาสรับทราบถึงพยานหลักฐานที่ผู้ถูกร้องเรียนใช้หักล้างข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ประกอบกับผู้อุทธรณ์รับราชการในตำแหน่งผู้อำนวยการกองแผนและงบประมาณ องค์การบริหารส่วนจังหวัดอำนาจเจริญ ซึ่งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมเป็นผู้มีอิทธิพลหรือจะเป็นอันตรายต่ออย่างไร การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดอำนาจเจริญเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานโยธา กรุงเทพมหานคร

สำนักงานโยธา มีหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๗๐๐๕ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ
แก่ผู้ขอทราบ โดยให้เหตุผลว่านาย บ. ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว
แก่ผู้ขอทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ การชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานโยธา การชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริง ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ดำเนินการก่อสร้างอาคารโครงการศุภาลัย พรีเมียร์ รัชดาภิเษก - นราธิวาส - สาทร โดยแจ้งต่อเจ้าพนักงาน ท้องถิ่นตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ต่อมานาย บ. ได้มีหนังสือร้องเรียนว่าการก่อสร้าง อาคารโครงการศุภาลัยฯ นั้นไม่ถูกต้องตามที่กฎหมายกำหนดหลายประการ ซึ่งสำนักงานโยธาได้ตรวจสอบแล้วไม่พบว่าการก่อสร้าง ดังกล่าวนั้นผิดกฎหมายแต่อย่างใด และได้มีหนังสือตอบชี้แจงนาย บ. แล้ว แต่นาย บ. ยังโต้แย้งผลการตรวจสอบของสำนัก โยธาและมีหนังสือถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเพื่อตรวจสอบว่าสำนักงานโยธาได้ดำเนินการถูกต้องหรือไม่ หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำร้องขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์โดยแจ้งว่าจะนำไปประกอบการดำเนินคดีแก่นาย บ. แต่สำนักงานโยธาปฏิเสธ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนสำนักงานการโยธาชี้แจงสรุปว่า สำนักงานการโยธาพิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะมีผลกระทบต่อนาย บ. จึงได้มีหนังสือสอบถามนาย บ. ว่าจะคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารหรือไม่ ตามนัยมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งนาย บ. ได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำนัก

การโยธาจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ในระหว่างการก่อสร้างอาคารโครงการศุภาลย์ พรีเมียร์ รัชดาภิเษก - นราธิวาส - สาทร ได้มีเจ้าหน้าที่จากสำนักงานโยธาเข้าไปตรวจสอบการก่อสร้าง โดยแจ้งว่านาย บ. ร้องเรียนว่าโครงการก่อสร้างดังกล่าวดำเนินการไม่ถูกต้องตามกฎหมายหลายประการ เช่น ระยะถอยร่นจากแนวเขตที่ดิน สถานที่จอดรถยนต์ แบบโครงสร้างอาคาร และนาย บ. อ้างว่าเป็นสายลับของสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือสอบถามไปที่ ปปง. และ ปปง. ได้มีหนังสือตอบผู้อุทธรณ์ว่านาย บ. เป็นสายลับของ ปปง. จริง แต่หากการกระทำของนาย บ. ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย ปปง. จะมีหนังสือแจ้งยกเลิกการเป็นสายลับ ปปง. ไปยังนาย บ. เพื่อไม่ให้ก่อความเสียหายแก่บุคคลอื่นต่อไป และหลังจากที่สำนักงานโยธาได้ตรวจสอบการก่อสร้างอาคารแล้วไม่พบว่าการก่อสร้างผิดกฎหมายแต่อย่างใดจึงแจ้งให้นาย บ. ทราบ นาย บ. ก็มีหนังสือร้องเรียนอีก ผู้อุทธรณ์จึงได้ตรวจสอบข้อมูลประวัติของนาย บ. แล้วพบว่า เป็นข้าราชการทหารบำนาญชั้นประทวน ซึ่งไม่น่าจะมีความรู้เกี่ยวกับวิศวกรรมกรรมการก่อสร้างอย่างละเอียด ผู้อุทธรณ์สงสัยว่าอาจเป็นการกระทำของบริษัทซึ่งเป็นคู่แข่งทางการค้าของผู้อุทธรณ์ จึงต้องการทราบว่ามีนาย บ. ร้องเรียนประเด็นใดบ้าง หากข้อร้องเรียนใดทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย ก็จะดำเนินคดีตามกฎหมายต่อไป ทั้งนี้ การกลั่นแกล้งร้องเรียนดังกล่าวอาจทำให้ลูกค้าของผู้อุทธรณ์ตัดสินใจไม่ซื้อห้องชุดของโครงการดังกล่าว

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเอกสารที่สร้างขึ้นเพื่อร้องเรียนให้หน่วยงานของรัฐตรวจสอบการก่อสร้างอาคารของผู้อุทธรณ์ ซึ่งหน่วยงานของรัฐได้ดำเนินการตรวจสอบตามข้อร้องเรียนแล้ว ไม่พบว่าการก่อสร้างนั้นผิดกฎหมายแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนจึงมีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องโดยตรงควรมีโอกาสได้ทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการปกป้องสิทธิของตน และจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์เป็นนิติบุคคลไม่มีพฤติกรรมเป็นผู้มีอิทธิพล จึงไม่น่าเชื่อว่าผู้อุทธรณ์จะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตของผู้ร้องเรียน ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ทำหนังสือร้องเรียนดังกล่าวก็ยังไม่ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ไปข่มขู่หรือทำร้ายผู้ใดเลย ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวผู้ร้องเรียนไม่ประสงค์ให้หน่วยงานของรัฐนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันก็ตาม ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผย แม้การเปิดเผยเอกสารดังกล่าวอาจกระทบต่อผู้ทำหนังสือร้องเรียนอยู่บ้าง แต่การร้องเรียนผู้อื่นนั้นผู้ร้องเรียนต้องมีความรับผิดชอบโดยต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงให้รอบคอบ มิใช่กล่าวหาลอยๆ โดยปราศจากหลักฐาน อีกทั้งผู้อุทธรณ์รู้อยู่แล้วว่าบุคคลใดเป็นผู้ร้องเรียน จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์โดยไม่ต้องปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานโยธาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๒/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและความรับผิดชอบ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้างานอำนวยการ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำกรุงเทพมหานครมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการการเลือกตั้ง สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอคัดสำเนารายงานผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์ว่ามีผลเป็นประการใด

สำนักบริหารทั่วไป สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ลับ ที่ ลต ๐๑๐๑ (ผวน.)/๕๑๑ ลงวันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ขณะนี้การดำเนินการทางวินัยอยู่ในระหว่างการดำเนินการและยังไม่ถึงที่สุด การเปิดเผยเอกสารรายงานมติผลการพิจารณาของคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาการดำเนินการทางวินัยอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเป็นเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม และจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๔) จึงไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ด่วนมาก ที่ ลต ๐๑๐๑/๑๒๑๙ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่ง ที่ ๗๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อทำการสอบสวนผู้อุทธรณ์ กรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เนื่องจากมีพฤติการณ์ปฏิบัติหน้าที่ส่อไปในทางทุจริต ในเรื่องการเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายในการจัดสัมมนาตามโครงการเผยแพร่ความรู้เรื่องพรรคการเมืองกับการเลือกตั้งและการออกเสียงประชามติ ผลการสอบสวนปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนและสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีความเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เห็นควรลงโทษปลดออกจากราชการ คณะกรรมการการเลือกตั้งจึงมีคำสั่ง ที่ ๗๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาการดำเนินการทางวินัยกรณีผู้อุทธรณ์กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังกล่าว ต่อมาคณะอนุกรรมการฯ เห็นว่าควรลงโทษลดขั้นเงินเดือน

ผู้อุทธรณ์หนึ่งชั้น และรายงานผลการพิจารณาดำเนินการทางวินัยให้เลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาลงนามในคำสั่งลดขั้นเงินเดือนต่อไป ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการการเลือกตั้ง ขอคัดสำเนารายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาการดำเนินการทางวินัย แต่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ลต ๐๑๐๑/๑๗๔๒ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการวินิจฉัยฯ ซึ่งแจ้งว่า ขณะที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว การดำเนินการทางวินัยอยู่ในระหว่างดำเนินการและยังไม่ถึงที่สุด การเปิดเผยเอกสารรายงานผลพิจารณาของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาการดำเนินการทางวินัยอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเป็นเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบหรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม และจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) (๔) จึงมีมติไม่อนุญาตให้คัดสำเนารายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาการดำเนินการทางวินัย และสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่ง ที่ ๔๑๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ลงโทษลดขั้นเงินเดือนผู้อุทธรณ์จำนวนหนึ่งชั้นแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานผลการพิจารณาของคณะกรรมการเพื่อพิจารณาการดำเนินการทางวินัย ซึ่งเรื่องดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นและได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอดังกล่าวจึงไม่มีผลกระทบต่อการดำเนินการทางวินัยแต่จะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ควรมีสิทธิได้ทราบเพื่อปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม และเมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๓/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีเกี่ยวกับการสอบวัดผลทางการศึกษา

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ๒ ฉบับ คือ หนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคณบดีคณะนิติศาสตร์ และวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๘ รายการ คือ

๑. สมุดคำตอบของผู้อุทธรณ์ในการสอบวิชาคำประกัน จำนวน จำนวน
๒. สมุดคำตอบของนาย ก. ในการสอบวิชาคำประกัน จำนวน จำนวน
๓. สมุดคำตอบของนาย จ. ในการสอบวิชาคำประกัน จำนวน จำนวน
๔. สมุดคำตอบของนาย พ. ในการสอบวิชาคำประกัน จำนวน จำนวน
๕. สมุดคำตอบของนาย ส. ในการสอบวิชาคำประกัน จำนวน จำนวน
๖. สมุดคำตอบของนาย น. ในการสอบวิชาคำประกัน จำนวน จำนวน
๗. สมุดคำตอบของนาย ท. ในการสอบวิชาคำประกัน จำนวน จำนวน
๘. สมุดคำตอบของอาจารย์ ม. ในการสอบวิชาคำประกัน จำนวน จำนวน

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีบันทึกในท้ายหนังสือของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เห็นควรอนุญาตตามระเบียบ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นนักศึกษาปี ๒ คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี สอบวิชาคำประกัน จำนวน จำนวน ได้เกรด C ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยกับผลสอบดังกล่าว อีกทั้งผู้อุทธรณ์มีความสงสัยในเกณฑ์การให้คะแนนว่าใช้มาตรฐานเดียวกันหรือไม่ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ๒ ฉบับ คือ หนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคณบดีคณะนิติศาสตร์ และวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๘ รายการดังกล่าว แต่มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ด้วยวาจาเพิ่มเติมว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขาดสอบวิชาคำประกัน จำนวน จำนวนา เนื่องจากปวดท้อง อีก ๔ วันต่อมาผู้อุทธรณ์ได้เข้าสอบวิชาคำประกัน จำนวน จำนวนา โดยเข้าสอบวิชาดังกล่าวกับนักศึกษาอีกรายหนึ่ง แต่เข้าสอบคนละห้อง ผู้อุทธรณ์ได้คะแนนเกรด C ในวิชาดังกล่าว ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ๒ ฉบับ คือ หนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคณบดีคณะนิติศาสตร์ และวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๘ รายการดังกล่าว ขณะนั้นมหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานียังไม่เปิดเผยข้อมูลทั้ง ๘ รายการให้ผู้อุทธรณ์ทราบ นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ข้อสอบวิชาคำประกัน จำนวน จำนวนา ที่ผู้อุทธรณ์เข้าสอบเป็นข้อสอบเดียวกันกับข้อสอบวิชาคำประกัน จำนวน จำนวนา ที่จัดสอบในครั้งแรก และผู้อุทธรณ์ก็ไม่เคยมีเรื่องบาดหมางกับอาจารย์ ม. แต่อย่างใด สำหรับเหตุผลที่ร้องขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบเกณฑ์การให้คะแนนว่าใช้มาตรฐานเดียวกันหรือไม่

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานีมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๖๑/๐๔๐๙ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ และ ๗ ไม่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งหากเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลดังกล่าวได้ เว้นแต่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล ประกอบกับการเปิดเผยก็ไม่เป็นประโยชน์แก่สาธารณะเพราะเป็นวิชาที่สอบโดยอัตนัย การให้คะแนนวิชาดังกล่าวจึงเป็นดุลพินิจของอาจารย์เจ้าของวิชานั้น หากผู้อุทธรณ์เห็นว่าการให้คะแนนของอาจารย์เจ้าของวิชาไม่ถูกต้อง ผู้อุทธรณ์สามารถตรวจสอบได้จากสมุดคำตอบของผู้อุทธรณ์ และรณคำตอบในวิชานั้นได้ ส่วนผลการให้คะแนนในวิชาดังกล่าวปรากฏอยู่ในสมุดคำตอบของผู้อุทธรณ์ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ตรวจดูแล้ว

นาย ม. อาจารย์ประจำคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ได้มาชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขาดสอบวิชาคำประกัน จำนวน จำนวนา เนื่องจากปวดท้อง อีก ๔ วันต่อมาผู้อุทธรณ์และนักศึกษารายหนึ่งได้เข้าสอบในวิชาดังกล่าว โดยผู้อุทธรณ์ได้คะแนนเกรด C การสอบวิชาคำประกัน จำนวน จำนวนา ครั้งแรกและครั้งที่สองเป็นข้อสอบชุดเดียวกัน และได้ประกาศผลคะแนนในการสอบครั้งแรกและครั้งที่สองพร้อมกัน และตนได้ให้กระดาคำตอบของผู้เข้าสอบวิชาดังกล่าวแก่คณบดีคณะนิติศาสตร์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สมุดคำตอบในการสอบวิชาคำประกัน จำนวน จำนวนา ของผู้อุทธรณ์เองและของผู้อื่น ได้แก่ นาย ก. นาย จ. นาย พ. นาย ส. นาย น. และนาย ท. รวมทั้งรณคำตอบในวิชาดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นจากการสอบไล่ประจำภาคเรียน มิใช่การสอบแข่งขัน ดังนั้น หากผู้สอบต้องการตรวจสอบว่าการตรวจข้อสอบมีมาตรฐานหรือไม่ ก็สามารถตรวจสอบได้จากสมุดคำตอบและรณคำตอบหรือแนวคำตอบของวิชาดังกล่าวก็เพียงพอ ไม่มีความจำเป็นต้องตรวจสอบคำตอบของนักศึกษาผู้อื่นแต่อย่างใด เว้นแต่มีเหตุผลจำเป็นอันสมควรที่ล่วงล้ำเข้าถึงข้อมูลในส่วนของผู้อื่น ซึ่งในกรณีนี้ยังไม่ปรากฏเหตุผลดังกล่าว ประกอบกับการสอบในกรณีของผู้อุทธรณ์เป็นการสอบในกรณีพิเศษ มิใช่การสอบประจำภาคตามกำหนดปกติ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าข้อมูลในส่วนที่เป็นสมุดคำตอบเฉพาะของผู้อุทธรณ์เองเท่านั้นและรณคำตอบในวิชาดังกล่าวเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยเฉพาะสมุดคำตอบของผู้อุทธรณ์และรณคำตอบในวิชาคำประกัน จำนวน จำนวนา พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๔/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเกี่ยวกับข้อมูลสถานที่ทำงานของผู้ประกันตน
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการประกันสังคม ขอข้อมูลสถานที่ทำงานของนาย ล. อติตสामी เพื่อบังคับคดีตามคำพิพากษา

สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือ ที่ รง ๐๖๐๔/๕๒๑๓ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของผู้ประกันตนถือเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย การเปิดเผยมีผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม และเป็นข้อมูลที่มีกฎหมายคุ้มครองห้ามมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๖) จึงไม่อาจเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องนาย ล. ต่อศาลจังหวัดสงขลา ต่อมาผู้อุทธรณ์และนาย ล. ได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความต่อหน้าศาลจังหวัดสงขลาและศาลมีคำพิพากษาให้ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นโจทก์ และนาย ล. ซึ่งเป็นจำเลย ปฏิบัติตามสัญญาประนีประนอมยอมความ ตามคำพิพากษาศาลจังหวัดสงขลา คดีหมายเลขแดง ที่ ๒๒๘/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๔๑ พิพากษาให้โจทก์และจำเลยตกลงหย่าขาดจากการเป็นสามีภริยา โดยจำเลยจะไปจดทะเบียนหย่ากับโจทก์ภายใน ๕ วัน หากไม่ไปภายในกำหนดให้ถือเอาคำพิพากษาของศาลแทนการแสดงเจตนาของจำเลย ให้เด็กชาย จ. ซึ่งเป็นบุตรอยู่ในอำนาจการปกครองของโจทก์แต่เพียงผู้เดียว โดยโจทก์ยินยอมให้จำเลยไปเยี่ยมบุตรได้เดือนละ ๒ ครั้ง เฉพาะกลางวัน จำเลยยอมชำระค่าเลี้ยงดูบุตรเดือนละ ๖,๐๐๐ บาท โดยชำระภายในวันที่ ๕ ของทุกเดือน ติดต่อกันจนบุตรบรรลุนิติภาวะ เริ่มงวดแรกในวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๔๑ เป็นต้นไป และจำเลยไปดำเนินการเปลี่ยนชื่อเจ้าของหรือผู้ขอใช้น้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ เจ้าบ้านเลขที่ ๑๗๕๕/๑๗ ถนนรัฐพัฒนา อำเภอเมืองสกลนคร จังหวัดสกลนคร จากชื่อจำเลย เป็นชื่อของโจทก์ ให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๑ หากจำเลยไม่ดำเนินการให้ถือเอาคำพิพากษาของศาลแทนการแสดงเจตนาของจำเลย ต่อมาจำเลยไม่ส่งค่าเลี้ยงดูบุตร ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ขอทราบว่านาย ล. ทำงานอยู่ที่ใด เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีความจำเป็นที่จะนำข้อมูลดังกล่าวใช้เป็นเอกสารยืนยันต่อเจ้าพนักงานบังคับคดี เพื่อดำเนินการอายัดเงินของจำเลย

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานประกันสังคม ขอตรวจสอบข้อมูลสถานที่ทำงานของ นาย ล. แต่สำนักงานประกันสังคมปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือ ส่วนมาก ที่ รง ๐๖๐๔/๗๙๔ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ ว่า ผู้อุทธรณ์ขอตรวจสอบข้อมูลของนาย ล. เพื่อบังคับยึดหรืออายัดทรัพย์สินของจำเลย โดยมีได้ให้ รายละเอียดว่ากรณีดังกล่าวเป็นการบังคับยึดหรืออายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา สาเหตุเนื่องจากเป็นหนี้ในคดีใด และ ผู้อุทธรณ์มีความสัมพันธ์อย่างไรกับนาย ล. การขอข้อมูลดังกล่าวก็ได้ดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงานหรือการสอบสวน หรือการ พิจารณาคดี ดังนั้น การที่ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลของผู้ประกันตนจึงไม่ตรงเจตนารมณ์ของกฎหมายประกันสังคมและกฎหมายเงินทดแทน อีกทั้งสำนักงานประกันสังคมได้พิจารณาปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ อย่างเคร่งครัด หากเปิดเผยข้อมูลไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะมีผลกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่และความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและ ลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างเสื่อมศรัทธาและขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงาน ประกันสังคมเป็นหน่วยงานที่ให้ข้อมูลเพื่อการติดตามหนี้ของเจ้าหนี้ ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมที่มีอยู่มิใช่ข้อมูล ข่าวสารที่เกี่ยวกับตัวทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์มีความจำเป็นต้อง การข้อมูลสถานที่ทำงานของนาย ล. เนื่องจากนาย ล. จำเลย เป็นหนี้ค่าเลี้ยงดูเด็กชาย จ. บุตร ซึ่งจำเลยจะต้องส่งค่าเลี้ยงดู บุตรทุกเดือนๆ ละ ๖,๐๐๐ บาท จนกระทั่งบรรลุนิติภาวะ ทั้งนี้ เพื่อนำไปบังคับชำระค่าเลี้ยงดูบุตรตามกฎหมาย นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์ ได้พยายามสืบหาสถานที่ทำงานของจำเลยหลายที่แล้วก็ไม่สามารถติดตามได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปใช้ในการบังคับคดีเพื่อให้นาย ล. ซึ่งเป็นบิดาปฏิบัติหน้าที่ เลี้ยงดูบุตรตามกฎหมายและศีลธรรมจรรยา การเปิดเผยให้ทราบจึงไม่กระทบความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง อีกทั้งการ ขอข้อมูลจำกัดเฉพาะสถานที่ทำงานซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลและเป็นการขอเฉพาะรายย่อมไม่เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติหน้าที่ของ สำนักงานประกันสังคมแต่อย่างใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอในกรณีนี้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานประกัน สังคมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๕/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเกี่ยวกับนโยบายการจัดตั้งสำนักสงฆ์หรือที่พักสงฆ์

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับนโยบายการจัดตั้งสำนักสงฆ์หรือที่พักสงฆ์ในพื้นที่นิคมสร้างตนเอง และรายงานการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๒

สำนักพัฒนาสังคม กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการมีหนังสือ ที่ พม ๐๓๑๘/๓๑๘๖ ลงวันที่ ๒๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า

๑. การปฏิบัติราชการเกี่ยวกับนโยบายการจัดตั้งสำนักสงฆ์หรือที่พักสงฆ์ในพื้นที่นิคมสร้างตนเอง จะต้องได้รับอนุญาตการใช้ที่ดินจากกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการก่อน จึงจะสามารถใช้เป็นที่ตั้งสำนักสงฆ์ได้ แต่กรณีสำนักสงฆ์หรือที่พักสงฆ์ที่ผู้อุทธรณ์ ขออนุญาตนั้น กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการไม่ได้อนุญาต เนื่องจากคณะกรรมการการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ คนด้อยโอกาส วุฒิสภา มีมติให้พระสงฆ์ที่อยู่ในสำนักสงฆ์ไปอยู่รวมกันที่วัดปากจั่น

๒. ข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการพิจารณาการขอใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตนิคมสร้างตนเอง ครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เป็นการประชุมของคณะกรรมการฯ เป็นความลับของทางราชการ กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอให้จริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เสนอเรื่องขออนุญาตใช้พื้นที่ในเขตนิคมสร้างตนเองปากจั่น ตำบล จ.ป.ร. อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง เพื่อจัดตั้งสำนักสงฆ์ แต่ไม่ได้รับอนุญาต ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักพัฒนาสังคม กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการจัดตั้งสำนักสงฆ์หรือที่พักสงฆ์ในพื้นที่นิคมสร้างตนเอง และรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการขอใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตนิคมสร้างตนเอง ครั้งที่๔ได้มีการพิจารณาเรื่องการขออนุญาตใช้พื้นที่จัดตั้งสำนักสงฆ์ของผู้อุทธรณ์

กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการมีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการขอใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตนิคมสร้างตนเอง ครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๒ โดยให้เหตุผลว่าเป็นความลับของ

ทางราชการ สำหรับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการจัดตั้งสำนักสงฆ์หรือที่พักสงฆ์ในพื้นที่นิคมสร้างตนเองนั้น จะต้องได้รับอนุญาตการใช้ที่ดินจากกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการก่อน จึงจะใช้เป็นที่ตั้งสำนักสงฆ์ได้ ทั้งนี้ ผู้แทนกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการได้ชี้แจงด้วยวาจาเพิ่มเติมว่า การขอใช้ที่ดินในเขตนิคมสร้างตนเองเป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. ๒๕๑๑ และระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการใช้ที่ดินทำกิจการอื่นในเขตนิคมสร้างตนเอง พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีนโยบายเกี่ยวกับการจัดตั้งวัดหรือสำนักสงฆ์โดยตรง โดยหลักผู้ขอต้องได้รับอนุญาตให้ใช้ที่ดินจากกรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการก่อนจึงจะเข้าใช้ประโยชน์ในที่ดินได้ กรณีการจะจัดตั้งสำนักสงฆ์หรือที่พักสงฆ์นั้นเมื่อได้รับอนุญาตให้ใช้ที่ดินแล้ว ผู้ขอต้องไปดำเนินการขออนุญาตต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามพระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ. ๒๕๐๕ ต่อไป โดยต้องแนบเอกสารการอนุญาตให้ใช้ที่ดินเพื่อประกอบการขออนุญาตจัดตั้งสำนักสงฆ์หรือที่พักสงฆ์ดังกล่าวด้วย

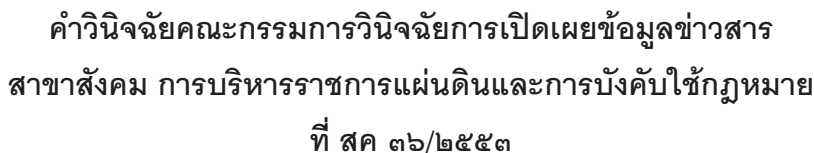
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนโยบายการจัดตั้งสำนักสงฆ์หรือที่พักสงฆ์ในเขตนิคมสร้างตนเองนั้น กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการมีความเกี่ยวข้องในส่วนการขอใช้ที่ดินซึ่งต้องเป็นไปตามพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. ๒๕๑๑ และระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการใช้ที่ดินทำกิจการอื่นในเขตนิคมสร้างตนเอง พ.ศ. ๒๕๓๕ พระราชบัญญัติและระเบียบดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยต่อประชาชนด้วยการลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการขอใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตนิคมสร้างตนเอง ครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๒ นั้น การประชุมคณะกรรมการพิจารณาการขอใช้ประโยชน์ที่ดินฯ เป็นการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจเปิดเผยให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทราบได้ เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ เมื่อพิจารณาในรายละเอียด การประชุมดังกล่าวเป็นการพิจารณาและมีมติเห็นชอบตามข้อพิจารณาของคณะกรรมการพัฒนาสังคมและกิจการเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการ คนด้อยโอกาส วุฒิสภา ที่ไม่สนับสนุนการสร้างวัดใหม่ ไม่มีข้อความที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งไม่เปิดเผยได้ ผู้พุทธชนมีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ เห็นควรเปิดเผยให้ผู้พุทธชนทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมพัฒนาสังคมและสวัสดิการเปิดเผยพระราชบัญญัติจัดที่ดินเพื่อการครองชีพ พ.ศ. ๒๕๑๑ ระเบียบกรมประชาสงเคราะห์ว่าด้วยการใช้ที่ดินทำกิจการอื่นในเขตนิคมสร้างตนเอง พ.ศ. ๒๕๓๕ และรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการขอใช้ประโยชน์ที่ดินในเขตนิคมสร้างตนเอง ครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้พุทธชน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๑ (สราษฏร์ธานี)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้ต้องหาในคดีป่าไม้ของสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล ตามรายงานประจำวันเกี่ยวกับคดีวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เหตุเกิดที่สวนปาล์มของบริษัท ส. จำกัด หมู่ที่ ๔ ตำบลทุ่งรัง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๑ (สุราษฎร์ธานี) ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเพื่อศึกษาข้อเท็จจริง และรายละเอียดแห่งคดี จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. บันทึกการจับกุมในคดีดังกล่าว พร้อมเอกสารที่เกี่ยวข้อง

๒. รายงานผลการใช้อำนาจตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ที่ได้ประกาศให้ผู้บุกรุกเข้ายึดสวนปาล์มน้ำมันของบริษัท ส. จำกัด ออกจากพื้นที่และให้รีดถอนสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๑ (สุราษฎร์ธานี) เป็นผู้เข้าไต่ดำเนินกรรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างต่างๆ ของผู้บุกรุก

สำนักงานจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๑ (สุราษฎร์ธานี) มีหนังสือ ที่ ทส ๑๖๑๙๗.๓/๖๐๐๓ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผูุ้ทธรณ์ ส่งสำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผูุ้ทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากผูุ้ทธรณ์มิได้มีความเกี่ยวข้องข้องในการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใด

ผู้ทบทวนจึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ
และสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๑ (สุราษฎร์ธานี) ปฏิเสธการเปิดเผย เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการใช้อำนาจตามมาตรา ๒๕
แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ควบคุมและรักษาป่าสงวนแห่งชาติ ป่าทุ่งรัง ควนเสียด
บกไก่ฟ้า และคลองกงช้าง อำเภอกาญจนดิษฐ์ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ในการดำเนินการกรณีที่มีราษฎรบุกรุกเข้าไปสร้างที่พักชั่วคราว
ทั่วบริเวณในป่าสงวนแห่งชาติ ป่าทุ่งรังฯ บริเวณที่บริษัท ส. จำกัด เคยได้รับอนุญาตให้เข้าทำประโยชน์หรืออยู่อาศัย เนื้อที่ประมาณ
๑๓๘ - ๐ - ๑๘ ไร่

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (ส.ย.) ได้เสนอเรื่องให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ออกคำสั่งให้ราษฎรที่บุกรุกออกไปจากพื้นที่และรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง หรือสิ่งอื่นใดที่ผิดไปจากสภาพเดิม และติดประกาศ

คำสั่งดังกล่าวให้ผู้บุกรุกทราบเพื่อให้ปฏิบัติตาม เมื่อครบกำหนดเวลาในวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ปรากฏว่าผู้กระทำผิดยังไม่ปฏิบัติตามให้ถูกต้องตามคำสั่ง จึงมีการแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อดำเนินการยึด ทำลาย รื้อถอน แก้ไขหรือกระทำประการอื่นแก่สิ่งที่เป็นอันตรายหรือสิ่งที่ทำให้เสื่อมสภาพในเขตป่าสงวนแห่งชาติ

ต่อมาในวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๒ คณะเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงาน นำโดยเจ้าหน้าที่หน่วยป้องกันและรักษาป่าที่ สฎ.๑๒ (วัดประดู่) ได้ทำการจับกุมตัวผู้กระทำผิด พร้อมตรวจยึดอุปกรณ์การกระทำผิด และแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล กล่าวหาว่ามีความผิดฐานเก็บหาของป่าหรือกระทำด้วยประการใด ๆ อันเป็นการเสื่อมเสียสภาพป่าสงวนแห่งชาติ โดยไม่ได้รับอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่ และในวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒ ได้มีการสนธิกำลังเจ้าหน้าที่หลายหน่วยงาน รวมทั้งอาสาสมัครของอำเภอกาญจนดิษฐ์ จำนวน ๓๐๐ นาย ร่วมกันรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างในเขตป่าสงวนแห่งชาติ ป่าทุ่งรังฯ โดยเจ้าหน้าที่หน่วยป้องกันและรักษาป่าที่ สฎ.๑๒ (วัดประดู่) แจ้งความเรื่องการร่วมกันรื้อถอนดังกล่าวต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรขุนทะเล และมีบันทึก ที่ ทส ๑๖๑๙๗.๓ (สฎ.๑๒)/๓๑๘ ลงวันที่ ๑๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ รายงานผลการดำเนินการต่อผู้อำนวยการสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๑ (สุราษฎร์ธานี) เพื่อทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๒๕ แห่งพระราชบัญญัติป่าสงวนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๐๗ ของพนักงานเจ้าหน้าที่เพื่อให้ราษฎรที่บุกรุกป่าสงวนแห่งชาติ ป่าทุ่งรัง ควนเสียด บกไก่ฟ้า และคลองกงช้าง ออกไปจากพื้นที่ พร้อมทั้งรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง ซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบและแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของสำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๑ (สุราษฎร์ธานี) อีกทั้งเมื่อพิจารณารายละเอียดของข้อมูลข่าวสารก็ไม่ปรากฏว่ามีข้อความที่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ ๑๑ (สุราษฎร์ธานี) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๗/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพเกี่ยวกับรายงานผลการสอบสวน
 หาข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่านาย ช. ซึ่งเป็นผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริการสุขภาพ และนาย ก. ผู้อุทธรณ์ กับพวก รวม ๕ คน ซึ่งเป็นข้าราชการสำนักพัฒนาระบบบริการสุขภาพ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ร่วมกันลงชื่อในบันทึก ที่ สธ ๐๗๐๗.๐๕๓/๒๐๗๓ ลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงอธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารรายงานผลการสอบสวนหาข้อเท็จจริง กรณีนาง อ. ลูกจ้างชั่วคราวโครงการส่งเสริมงานป้องกันเอดส์ในแรงงานข้ามชาติในประเทศไทย (ฟ้ามิตร) กระทำการทุจริตเงินและทรัพย์สินในโครงการฯ เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการดำเนินการต่อสู้เพื่อความเป็นธรรม กรณีที่ประชุมผู้บริหารกรมสนับสนุนบริการสุขภาพได้พิจารณารายงานดังกล่าวแล้วมีความเห็นให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่ข้าราชการสำนักพัฒนาระบบบริการสุขภาพ

กรมสนับสนุนบริการสุขภาพมีบันทึก ลับ ที่ สธ ๐๗๐๑.๘๐/๔๓๒๒ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริการสุขภาพ ให้แจ้งแก่ผู้อุทธรณ์กับพวกว่า กรมสนับสนุนบริการสุขภาพปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะเป็นเอกสารลับ และกำลังอยู่ในขั้นตอนของกระบวนการดำเนินการสอบสวนการกระทำผิดทางวินัยซึ่งยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนหาข้อเท็จจริงซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสอบสวนทางวินัยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาย ช. ได้มีบันทึกถึงอธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ รายงานกรณีนาง อ. ลูกจ้างชั่วคราวโครงการส่งเสริมงานป้องกันเอดส์ในแรงงานข้ามชาติในประเทศไทย (ฟ้ามิตร) ขาดงาน อธิบดีกรมสนับสนุนบริการสุขภาพมีคำสั่ง ที่ ๗๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนหาข้อเท็จจริง ผลการสอบสวนได้ตรวจพบด้วยว่านาง อ. ซึ่งทำหน้าที่การเงินและบัญชีของโครงการฯ มีพฤติการณ์ทุจริตยกยอกเงินโดยมิได้นำเงินเหลือจ่ายของกิจกรรมคืนเข้าบัญชีโครงการฯ ก่อให้เกิดความเสียหายต่อกรมสนับสนุนบริการสุขภาพ

เป็นเงินจำนวน ๑,๘๑๐,๒๗๙ บาท ลักทรัพย์สินของราชการ และปลอมเอกสารของราชการ กรมสนับสนุนบริการสุขภาพได้แจ้งความดำเนินคดีอาญา และศาลจังหวัดนนทบุรีได้ออกหมายจับเมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ในข้อหาขโมย ปลอมและใช้เอกสารสิทธิปลอม และทำลายซ่อนเร้นเอาไปเสียซึ่งเอกสารของผู้อื่นในประการที่น่าจะเกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น

ในส่วนข้าราชการของกรมสนับสนุนบริการสุขภาพได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนความรับผิดชอบทางละเมิด และคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยนาย ช. มีความเกี่ยวข้องในฐานะเป็นผู้อำนวยการสำนักพัฒนาระบบบริการสุขภาพและเป็นผู้ว่าจ้าง ได้อนุมัติสั่งจ้างนาง อ. แต่มิได้มีการทำสัญญาจ้างและมิได้เรียกหลักประกัน อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี เรื่อง มาตรการป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบกรณีใช้ลูกจ้างชั่วคราวทำหน้าที่ด้านการเงินและบัญชีซึ่งกำหนดให้ต้องมีการเรียกหลักประกัน และไม่ได้ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ให้ลูกจ้างชั่วคราวปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของราชการ ทั้งได้มอบหมายให้นาง อ. เป็นผู้นำเงินเหลือจ่ายคืนเข้าบัญชีโครงการฯ และดูแลสมุดบัญชีธนาคาร อันเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริต ส่วนนาย ก. มีความเกี่ยวข้องในฐานะเป็นหัวหน้ากลุ่มเทคนิคบริการและบริการเฉพาะ ไม่ได้ควบคุมการปฏิบัติหน้าที่ให้ลูกจ้างชั่วคราวปฏิบัติตามกฎหมายและระเบียบของราชการ อันเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริต กรมสนับสนุนบริการสุขภาพจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๑๓๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ และคำสั่ง ที่ ๑๗๓๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงแก่นาย ช. และนาย ก. ผู้ถูกระงับ ปัจจุบันการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าการสอบสวนวินัยไม่ร้ายแรงผู้ถูกระงับยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนหาข้อเท็จจริงในขณะนี้ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกผู้ถูกระงับ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๘/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลนครนครราชสีมาเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลนครนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า หนังสือพิมพ์ ค. โดยนางสาว ว. รองบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงนายกเทศมนตรีนครราชสีมา เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อตกลงและสัญญาจ้างโครงการก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลนครนครราชสีมา จำนวน ๑๐ รายการ ดังนี้

๑. รายละเอียดเกี่ยวกับการประกวดราคา การยื่นซองประมูล ตลอดจนคุณสมบัติของผู้มีสิทธิยื่นซองประกวดราคา
๒. จำนวนบริษัทที่มาซื้อแบบ และจำนวนบริษัทที่มายื่นซอง ได้แก่บริษัทอะไรบ้าง
๓. เหตุใดจึงมีการปรับลดคุณสมบัติของผู้มีสิทธิยื่นซองประกวดราคา รายละเอียดเป็นอย่างไร
๔. ในเมื่อบริษัทที่ยื่นซองประกวดราคามีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงบริษัทเดียว เหตุใดทางเทศบาลนครฯ จึงไม่ขยายเวลา

ในการยื่นซองออกไปอีก จนกว่าจะได้ผู้เข้าร่วมยื่นซองอย่างน้อย ๒ บริษัทขึ้นไป

๕. การที่มีผู้ตั้งข้อสังเกตว่า “การที่เทศบาลนครฯ รวบรัดลงนามจ้างบริษัท บ. จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีคุณสมบัติครบถ้วนเพียงรายเดียวเท่ากับเป็นการกระทำที่ขัดต่อระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ... ต้องยกเลิกการประกวดราคา” แต่ทั้งนี้ตามกฎหมายได้อนุญาตไว้ว่า “...แต่ถ้าคณะกรรมการพิจารณาประกวดราคาเห็นว่ามิได้ผลสมควรก็ไม่ต้องยกเลิกการประกวดราคา...” จึงขอทราบฯ ทางประธานกรรมการฯ มีเหตุผลใดในการไม่ยกเลิกการประกวดราคาในโครงการดังกล่าว

๖. ขอทราบรายชื่อคณะกรรมการทุกคณะที่เกี่ยวข้องกับโครงการก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลนครนครราชสีมา

๗. เทศบาลนครนครราชสีมากำหนดราคากลางไว้ ๔๑๘ ล้านบาท ขอทราบว่าบริษัท บ. จำกัด (มหาชน) เสนอราคาเท่าใด และจริงหรือไม่ที่เชื่อว่าบริษัทฯ ไม่ยอมลดราคาที่ตั้งไว้ แต่มีการเกลี้ยกล่อมกระทั่งบริษัทฯ ต้องยอมลดราคาเหลือ ๔๑๒ ล้านบาท รายละเอียดในเรื่องนี้เป็นอย่างไร

๘. เทศบาลนครนครราชสีมาลงนามเพื่อจ้างบริษัท บ. จำกัด (มหาชน) เมื่อใด เป็นการลงนามระหว่างใครกับใคร กำหนดระยะเวลาการทำงานกี่วัน หากงานล่าช้าไม่เป็นไปตามกำหนด ตั้งราคาปรับงานล่าช้าวันละกี่บาท และขอสำเนาเอกสารการลงนามสัญญาจ้างด้วย

๙. พื้นที่ดำเนินการของโครงการนี้อยู่ในความรับผิดชอบของกองทัพอากาศที่ ๒ ใช่หรือไม่ ทางกองทัพอากาศที่ ๒ อนุญาตให้ใช้พื้นที่จำนวนกี่ไร่ อยู่บริเวณใด ระยะเวลาที่อนุญาตให้ใช้พื้นที่กี่ปี และขอสำเนาหนังสือการได้รับอนุญาตจากกองทัพอากาศที่ ๒ ด้วย

๑๐. เมื่อโครงการนี้สำเร็จ ประชาชนในพื้นที่ใดบ้างที่ได้รับประโยชน์ และมีประโยชน์อย่างไร

เทศบาลนครนครราชสีมา มีหนังสือที่ นม ๕๒๐๐๑/๖๗๕๑ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ๘ และ ๑๐ แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่น โดยให้เหตุผลว่า เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลนครนครราชสีมา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เทศบาลนครนครราชสีมาได้มีประกาศลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เรื่อง ประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ งานจ้างเหมาก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลนครนครราชสีมา โดยกำหนดราคากลางของการประมูลจ้างในครั้งนี้เป็นเงินทั้งสิ้น ๔๑๘ ล้านบาท กำหนดการยื่นเอกสารการประมูลฯ ในวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๑ ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์ได้รับการคัดเลือกให้เข้าเสนอราคาในวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ และกำหนดประมูลงานจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ในวันที่ ๑๙ มิถุนายน ๒๕๕๑

ต่อมาในวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ เทศบาลนครนครราชสีมาได้มีประกาศยกเลิกประกาศประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ งานจ้างเหมาก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลนครนครราชสีมา ฉบับลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และในวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ เทศบาลนครนครราชสีมาได้มีประกาศประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ งานจ้างเหมาก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลนครนครราชสีมา (ครั้งที่ ๒) โดยในประกาศฉบับนี้มีการปรับลดคุณสมบัติของผู้เสนอราคาจ้างเหมาก่อสร้างระบบกำจัดมูลฝอย ในข้อ ๑.๓ ขนาดความสามารถในการกำจัดจากเดิมไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ตันต่อวัน ปรับลดเป็นไม่น้อยกว่า ๑๕๐ ตันต่อวัน และปรับลดมูลค่าการบริหารจัดการหรือการก่อสร้างจากเดิมไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ล้านบาท เป็นไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ล้านบาท มีผู้สนใจซื้อเอกสารการประมูลจ้างด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน ๗ ราย แต่มีผู้คุณสมบัติครบถ้วนเพียงรายเดียว คือ บริษัท บ. จำกัด (มหาชน) ซึ่งต่อมาเทศบาลนครนครราชสีมาได้ทำสัญญาจ้างกับบริษัทดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีความสงสัยในการดำเนินการประมูลงานจ้างฯ ในครั้งนี้ จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารไปยังเทศบาลนครนครราชสีมา แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ จำนวน ๑๐ รายการนั้น เทศบาลนครนครราชสีมาได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ๔ รายการ คือ รายการที่ ๑ ๒ ๘ และ ๑๐ ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารในรายการดังกล่าวจึงไม่ต้องพิจารณา

ส่วนข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลนครนครราชสีมาปฏิเสธการเปิดเผย คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ และ ๙ นั้น มีประเด็นต้องพิจารณา ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และ ๕ มีลักษณะเป็นคำถาม ซึ่งมีใช่เป็นการขอข้อมูลข่าวสารภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ๖ ๗ และ ๙ แม้จะมีลักษณะของการตั้งคำถาม แต่เทศบาลนครนครราชสีมามีข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับคำถามดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง กล่าวคือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เกี่ยวกับการปรับลดคุณสมบัติของผู้เสนอราคาจ้างเหมาก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ เกี่ยวกับการรายชื่อคณะกรรมการทุกคณะที่เกี่ยวข้องกับโครงการก่อสร้างระบบกำจัดขยะมูลฝอยเทศบาลนครนครราชสีมา ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ เกี่ยวกับการเสนอราคาของบริษัท บ. จำกัด (มหาชน) และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ เกี่ยวกับบันทึกข้อตกลงการใช้พื้นที่ในครอบครองของกองทัพบกเพื่อก่อสร้างโรงงานผลิตปุ๋ยอินทรีย์และพลังงาน ระหว่างกองทัพบกโดยกองทัพบกภาคที่ ๒ กับเทศบาลนครนครราชสีมา โดยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด

ที่เทศบาลนครนครราชสีมาอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ
และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีเหตุสมควรที่จะเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาล
นครราชสีมาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๖ รายการที่ ๗ และรายการที่ ๘ แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสาร
รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๓๙/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลสมสนุก จังหวัดหนองคายเกี่ยวกับการ
จัดซื้อจัดจ้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลสมสนุก จังหวัดหนองคาย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด น. โดยนาง พ. หุ้นส่วนผู้จัดการ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงรักษาการแทนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสมสนุก ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. เอกสารในการเสนอราคาจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๖
๒. เอกสารในการยื่นซอง หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๖
๓. ระเบียบกำหนดการในการจัดซื้อจัดจ้างโดยวิธีพิเศษ หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๖
๔. สัญญาที่ ๓๙ ในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๖

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มอบอำนาจให้นาง ส. มีหนังสือลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสมสนุก ปฏิบัติราชการแทนนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสมสนุก ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างวิธีพิเศษและเอกสารที่เกี่ยวข้องทุกอย่าง

องค์การบริหารส่วนตำบลสมสนุกมีหนังสือ ที่ นค ๘๐๒๐๑/๕๙๕ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า กระบวนการจัดซื้อจัดจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลสมสนุกได้จบสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์อาจทำให้ราชการเกิดความเสียหาย หรือกระทบสิทธิของเอกชนที่เกี่ยวข้อง และองค์การบริหารส่วนตำบลสมสนุกมีหน่วยงานตรวจสอบเอกสารต่างๆ อยู่แล้ว จึงไม่จำเป็นต้องให้เอกชนอื่นมาตรวจสอบอีกครั้ง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลสมสนุก ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสมสนุกได้ดำเนินการจัดจ้างเหมาก่อสร้างถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก (ค.ส.ล.) โดยวิธีพิเศษ จำนวน ๒ โครงการ คือ โครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. บ้านสมสนุก หมู่ที่ ๔ และโครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. บ้านศรีสุขพัฒนา หมู่ที่ ๖ ตำบลสมสนุก อำเภอปากคาด จังหวัดหนองคาย โดยกำหนดให้ยื่นซองเสนอราคาในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ มีผู้เข้าเสนอราคาจำนวน ๔ ราย ซึ่งรวมผู้อุทธรณ์ด้วย

ผลการยื่นขอเสนอราคาปรากฏว่า ห้างหุ้นส่วนจำกัด บ. และบริษัท ข. จำกัด เป็นผู้ชนะการเสนอราคาในโครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. บ้านสมสนุก หมู่ที่ ๔ และโครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. บ้านศรีสุขพัฒนา หมู่ที่ ๖ และเข้าทำสัญญากับองค์การบริหารส่วนตำบลสมสนุก เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๒ และสัญญาจ้างเลขที่ ๘/๒๕๕๒ ตามลำดับ

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนในฐานะผู้เข้าร่วมการเสนอราคาดังกล่าวได้รับความเสียหายจากการใช้ดุลพินิจขององค์การบริหารส่วนตำบลสมสนุก จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารรายการข้างต้น แต่ได้รับการปฏิเสธ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการประการใด แต่การเปิดเผยกลับจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการดำเนินการขององค์การบริหารส่วนตำบลสมสนุก ซึ่งสามารถเปิดเผยให้ตรวจสอบได้ อันจะเป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. บ้านสมสนุก หมู่ที่ ๔ และโครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. บ้านศรีสุขพัฒนา หมู่ที่ ๖ ในส่วนของผู้ชนะการเสนอราคาและของผู้อุทธรณ์เท่านั้น และเนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ได้แก่ สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านรวมอยู่ด้วย ดังนั้น เพื่อให้มิให้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ซึ่งผู้อุทธรณ์ระบุว่าเป็นสัญญาที่ ๓๙ ในวันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๒ หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๖ นั้น จากข้อมูลข่าวสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลสมสนุกจัดส่งมาให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณา ปรากฏว่าโครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. หมู่ที่ ๔ องค์การบริหารส่วนตำบลสมสนุกได้ทำสัญญากับห้างหุ้นส่วนจำกัด บ. ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ และทำสัญญากับบริษัท ข. จำกัด ในโครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. หมู่ที่ ๖ ตามสัญญาจ้างเลขที่ ๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ แม้ผู้อุทธรณ์จะระบุเลขที่สัญญาไม่ถูกต้องก็พอถือได้ว่าเป็นการขอสัญญาจ้างเลขที่ ๗/๒๕๕๒ และสัญญาจ้างเลขที่ ๘/๒๕๕๒ เพราะเป็นโครงการก่อสร้างถนน ค.ส.ล. หมู่ที่ ๔ และหมู่ที่ ๖ เช่นเดียวกัน ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลสมสนุกได้แจ้งว่าในปี ๒๕๕๒ ไม่มีสัญญาจ้างเลขที่ ๓๙ แต่อย่างใด เมื่อสัญญาดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่สามารถเปิดเผยได้อยู่แล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลสมสนุกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนของผู้ชนะการเสนอราคาและของผู้อุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๐/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน
 เรื่องคัดค้านการเลือกตั้ง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ พิเศษ ๖ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอสำนวนการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดระยองและความเห็นคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องคัดค้านและปัญหาหรือข้อโต้แย้ง ตลอดจนพยานหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ที่ กต ๐๒๐๒/๒๐๕๒๗ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปกปิดเอกสารดังกล่าวไว้เป็นความลับ อีกทั้งมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้คัดค้านและพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก ซึ่งอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ พิเศษ ๑ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ด่วนที่สุด ที่ กต ๐๒๐๒ (ผสว.๔)/๑๙๒๔ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องคัดค้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง อำเภอปลวกแดง เขตเลือกตั้งที่ ๒ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ว่ามิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม เนื่องจากนาย ก. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง ผู้ถูกคัดค้าน ได้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ กล่าวคือ เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๑ ผู้ถูกคัดค้านรู้เห็นเป็นใจให้นาย ว. กำนันตำบลละหาร อำเภอปลวกแดง ซึ่งเป็นญาติกับผู้ถูกคัดค้านยื่นคำร้องต่อนาย ส. ปลัดอำเภอปลวกแดง เพื่อขอให้ถอนชื่อผู้ไม่มีสิทธิเลือกตั้งออกจากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้งที่ ๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลละหาร อำเภอปลวกแดง เขตเลือกตั้งที่ ๒ จำนวน ๑๔ คน และต่อมานายทะเบียนอำเภอปลวกแดงได้มีคำสั่งถอนชื่อผู้ไม่มีสิทธิเลือกตั้งซึ่งมีชื่อผู้อุทธรณ์รวมอยู่ด้วยออกจากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ผู้อุทธรณ์เห็นว่ากระทำความผิดของนาย ว. ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการใช้ตำแหน่งหน้าที่กระทำการอันเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้ถูกคัดค้านและนาย ส. ซึ่งเป็นเจ้าพนักงานได้กระทำการโดยไม่มีอำนาจส่อไปในทางทุจริต จงใจไม่ปฏิบัติตามหน้าที่หรือกระทำการอันมิชอบด้วยหน้าที่ เพื่อเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้ถูกคัดค้านหรือกระทำ

หรือละเว้นกระทำการโดยทุจริตหรือประพฤติมิชอบในการปฏิบัติหน้าที่ คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระยองพิจารณาแล้วเห็นว่า การกระทำของนาย ว. เป็นการกระทำในฐานะกำนันผู้ปกครองท้องที่และผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่สามารถกระทำได้ตามกฎหมาย ซึ่งการถอนชื่อ เพิ่มชื่อเป็นดุลพินิจของผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ ที่ได้กำหนดขั้นตอนวิธีการไว้แล้ว จากการสอบสวนยังไม่มีข้อเท็จจริงที่เพียงพอแสดงให้เห็นว่าการถอนชื่อเป็นการกระทำที่เป็นการใช้อำนาจหน้าที่ในตำแหน่งให้เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัครใด จึงเห็นควรยกคำร้องคัดค้าน ต่อมาคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องคัดค้านและปัญหาหรือข้อโต้แย้งพิจารณาเห็นว่า ผู้คัดค้านกับพวกเป็นผู้ไม่มีสิทธิเลือกตั้งในหน่วยเลือกตั้งที่ ๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลละหาร อำเภอบลวกแดง เขตเลือกตั้งที่ ๒ เนื่องจากสถานที่อื่นเป็นที่ตั้งของบ้านเลขที่ที่ผู้คัดค้านมีชื่ออยู่ในทะเบียนบ้านได้ถูกเวนคืนให้แก่ทางราชการเพื่อสร้างอ่างเก็บน้ำแล้ว และผู้คัดค้านได้ย้ายถิ่นที่อยู่อาศัยไปอยู่ที่ หมู่ที่ ๑ การที่นาย ว. ยื่นคำร้องขอถอนชื่อผู้คัดค้านกับพวกออกจากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้งและนาย ส. ปฏิบัติราชการแทนนายทะเบียนอำเภอ และผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยองได้พิจารณาคำร้องและมีคำสั่งให้ถอนชื่อผู้คัดค้านกับพวกออกจากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง จึงเป็นการดำเนินการตามที่กฎหมายให้อำนาจไว้และไม่ปรากฏหลักฐานว่า มีการใช้อำนาจในตำแหน่งหน้าที่กระทำการดังกล่าว เพื่อเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ผู้สมัครใด จึงรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกคัดค้านได้กระทำการใดๆ ตามคำร้องคัดค้านอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๖๐ และมาตรา ๑๑๕ จึงมีมติเป็นเอกฉันท์เห็นควรยกคำร้องคัดค้าน ที่สุดคณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำวินิจฉัย ที่ ๗๐๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๒ ให้ยกคำร้องคัดค้าน ผู้ถูถอนจึงมีหนังสือที่ พิเศษ ๖ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอสำนวนการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดระยองและความเห็นคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องคัดค้านและปัญหาหรือข้อโต้แย้ง ตลอดจนพยานหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง แต่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้ถูถอนจึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งและผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดระยองชี้แจงเพิ่มเติมว่า ผู้ถูถอนถูกถอนชื่อออกจากบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิเลือกตั้ง เนื่องจากที่อยู่ถูกเวนคืน ผู้ถูถอนจึงได้ร้องคัดค้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดระยอง อำเภอบลวกแดง เขตเลือกตั้งที่ ๒ ต่อมาคณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำสั่งให้ยกคำร้องคัดค้านและในเรื่องที่เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนนั้นพยานส่วนใหญ่เป็นพยานของผู้ถูถอน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการการเลือกตั้งจังหวัดระยองและความเห็นคณะกรรมการวินิจฉัยเรื่องคัดค้านและปัญหาหรือข้อโต้แย้ง เกี่ยวกับพยานหลักฐานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นกรณีเกี่ยวกับคำสั่งนายทะเบียนอำเภอบลวกแดงให้ถอนชื่อผู้ไม่มีสิทธิเลือกตั้งออกจากบัญชีผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งเรื่องดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูถอนร้องขอดังกล่าวจึงไม่มีผลกระทบต่อการสอบสวนแต่จะเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวกระทบสิทธิของผู้ถูถอน ผู้ถูถอนควรมีสิทธิได้ทราบเพื่อปกป้องสิทธิของผู้ถูถอนให้ได้รับความเป็นธรรม และเมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้ถูถอนทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน
คณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๑/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติของราชการ (ก.พ. ๗) ของสำนักงานคณะกรรมการ
ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต ๑ ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์จากเกิดวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๔๙๔ เป็นเกิดวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๔๙๒

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ศธ ๐๒๐๖.๒/๗๐๑ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต ๑ ว่า ก.ค.ศ. ไม่รับพิจารณาคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ยื่นแบบคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ไม่เป็นไปตามนัยข้อ ๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์อาจขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ ซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการตามนัยข้อ ๑๒ แห่งระเบียบดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ ก.ค.ศ. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำพอก อำเภอเมืองนครพนม จังหวัดนครพนม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต ๑ เกษียณอายุราชการเมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต ๑ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด พ.ศ. ๒๕๔๘ ตามนัยข้อ ๑๒ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ได้ดำเนินการตามนัยข้อ ๘ ตามระเบียบดังกล่าว ทั้งนี้เนื่องจากสำนักงานคลังเขต ๔ จังหวัดอุดรธานีแจ้งว่า ไม่สามารถเบิกจ่ายเงินบำเหน็จบำนาญตามปกติให้ผู้อุทธรณ์ได้เนื่องจากในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ไม่ถูกต้องตามแบบขอรับเงินสดกลับคืน ผู้อุทธรณ์จึงดำเนินการตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด พ.ศ. ๒๕๔๘ โดยมีหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต ๑ ที่ ศธ ๐๔๐๖๐/๔๗๕๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากเกิดวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๔๙๔ เป็นเกิดวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๔๙๒ ต่อมา ก.ค.ศ. มีมติไม่รับพิจารณาคำขอแก้ไข

วัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ยื่นแบบคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ไม่เป็นไปตามนัยข้อ ๘ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด พ.ศ. ๒๕๔๘ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์อาจขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ ซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการตามนัยข้อ ๑๒ แห่งระเบียนดังกล่าว ต่อมาสำนักงานคลัง เขต ๔ จังหวัดอุดรธานี มีหนังสือ ที่ กค ๐๔๑๔.๓/๓๒๗ ลงวันที่ ๑๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต ๑ ว่าเอกสารหลักฐานของผู้ขอรับเงินของผู้อุทธรณ์ที่ได้ใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารตามนัยข้อ ๑๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด พ.ศ. ๒๕๔๘ กำหนดว่า “ในกรณีที่ข้าราชการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ในทะเบียนประวัติ ซึ่งเป็นการใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการให้ดำเนินการตามกฎหมายนั้น และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยเป็นประการใดแล้วให้หัวหน้าส่วนราชการที่ครอบครองทะเบียนประวัติ ปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น” ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต ๑ ได้ส่งเรื่องดังกล่าวให้สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐานพิจารณาเพื่อส่งเรื่องให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการวินิจฉัยต่อไป เพื่อนำไปประกอบการขอรับ บำเหน็จบำนาญ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต ๑ ขอ แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์จากเกิดวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๔๙๔ เป็นเกิดวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๔๙๒ แต่ ก.ค.ศ. ปฏิเสธการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่ง ก.ค.ศ. ที่มีให้แก้ไขข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทน ก.ค.ศ. ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านคำพอก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครพนม เขต ๑ ได้เกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒) ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๘ ระบุว่า “ข้าราชการผู้ใดที่ได้รับแจ้งบัญชีรายชื่อผู้มีสิทธิจะได้รับบำเหน็จบำนาญ เนื่องจากการเกษียณอายุราชการในปีงบประมาณใดเห็นว่ าน เดือน ปีเกิดของตนตามที่ได้รับแจ้งนั้น ไม่ถูกต้องและประสงค์จะขอแก้ไข ให้ข้าราชการผู้นั้นยื่นคำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ตามแบบทำยระเบียบนี้ภายในเดือนธันวาคมของปีงบประมาณนั้น” ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จะเกษียณอายุราชการวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ และยื่นขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ จึงไม่เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดฯ ซึ่งจะยื่นได้ภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ กรณีข้าราชการที่ไม่สามารถยื่นหรือแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดฯ ตามระเบียบข้อ ๘ ดังกล่าวได้ แต่สามารถดำเนินการได้ตามนัยข้อ ๑๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียน ประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งระบุว่า “ในกรณีที่ข้าราชการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติ ซึ่งเป็นการใช้สิทธิ ตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ ให้ดำเนินการตามกฎหมายนั้น และเมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยฯ มีคำวินิจฉัยเป็น ประการใดแล้ว ให้หัวหน้าส่วนราชการที่ครอบครองทะเบียนประวัติปฏิบัติให้เป็นไปตามนั้น” สำนักงาน ก.ค.ศ. มีมติไม่รับพิจารณา คำขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์จากเกิดวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๔๙๔ เป็นเกิดวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๔๙๒ ทั้งนี้ได้แจ้งให้ ผู้อุทธรณ์ไปดำเนินการใช้สิทธิตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการตามนัยข้อ ๑๒ แห่งระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย การแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดฯ

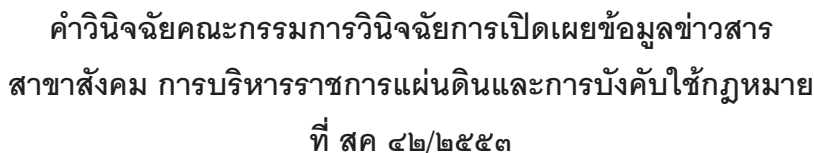
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ทะเบียนบ้าน ทะเบียนโรงเรียน และทะเบียนทหาร (สค ๙) ระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๔๙๒ นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ในทะเบียนบ้านนางสาว จ. น้องสาวที่เกิดจากบิดาและ มารดาเดียวกันกับผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๔๙๔ ซึ่งหากผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๔๙๔ ก็จะมีอายุมากกว่าน้องสาวเพียง ๑ เดือน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ขอแก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์จากเกิด พ.ศ. ๒๕๙๔ เป็นเกิด พ.ศ. ๒๕๙๒ เห็นว่า แม้ว่าหลักฐานทะเบียนประวัติข้าราชการของผู้อุทธรณ์จะปรากฏร่องรอยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด จากเกิดวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๙๒ เป็นวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๙๔ ก็ตาม แต่เมื่อเปรียบเทียบวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนบ้านพบว่า นางสาว จ. ซึ่งเป็นน้องสาวที่เกิดจากบิดา มารดาเดียวกันกับผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๙๔ อายุ ๕๙ ปี เปรียบเทียบกับผู้อุทธรณ์ หากผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๙๔ อายุ ๕๙ ปี พบว่าอายุผู้อุทธรณ์กับน้องสาวมีอายุห่างกัน ๑ เดือน ซึ่งเป็นไปไม่ได้ ประกอบกับทะเบียนบ้าน และทะเบียนทหารระบุว่า ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๙๒ จึงเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๙๒ ตามที่ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) ของผู้อุทธรณ์จากเกิด พ.ศ. ๒๕๙๔ เป็นเกิด พ.ศ. ๒๕๙๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงนายอำเภอสมเด็จ จังหวัดกาฬสินธุ์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบราคาจัดซื้อจัดจ้างโครงการก่อสร้างฝายและโครงการขุดลอกของอำเภอสมเด็จ เนื่องจากผู้อุทธรณ์เสียสิทธิในการเข้าร่วมเสนอราคา ดังนี้

๑. ประกาศสอบราคา หรือโดยวิธีตกลงราคาทุกโครงการก่อสร้างฝายและโครงการขุดลอก
๒. เอกสารหลักฐานการส่งประกาศสอบราคาหาผู้ประกอบการ มีทั้งได้บ้าง และมีที่ร้าย
๓. เอกสารใบเสนอราคา ใบแจ้งปริมาณงานของผู้เสนอราคาต่ำสุด ทุกๆ โครงการ
๔. เอกสารรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกทุกๆ โครงการ

อำนาจสมเด็จเจ้ามีหนังสือ ที่ กส ๐๗๑๗/๒๖๖๑ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ จัดส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑, ๒ และ ๔ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่า อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้เข้าร่วมการประมูล และเอกสารดังกล่าวไม่เกิดประโยชน์ต่อผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

ผู้ขอทราบจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ อธิบดีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอสมเด็จ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริง ฟังได้ว่า อำเภอสมเด็จได้มีประกาศลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เรื่อง สอบราคาจัดซื้อ/จัดจ้าง โครงการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก ตามแผนพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๕๓ จำนวน ๔ โครงการ ผลการสอบราคาดังกล่าวปรากฏว่า

๑. โครงการจัดซื้อวัสดุก่อสร้างฝายลำห้วยสังเคียบ หมู่ที่ ๔ ตำบลแสลงบาดาล มีผู้เสนอราคา ๔ ราย ผู้ชนะการสอบราคา คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ก.
๒. โครงการจัดซื้อวัสดุก่อสร้างฝายลำห้วยนาแซง หมู่ที่ ๓ ตำบลมหาไชย มีผู้เสนอราคา ๔ ราย ผู้ชนะการสอบราคา คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ข.
๓. โครงการขุดลอกลำห้วยสังเคียบ หมู่ที่ ๔ ตำบลแสลงบาดาล บริเวณหน้าฝาย มีผู้เสนอราคา ๔ ราย ผู้ชนะการสอบราคา คือ ร้าน ค.

๔. โครงการขุดลอกลำห้วยนาแซง หมู่ที่ ๓ ตำบลมหาไชย บริเวณหน้าฝาย มีผู้เสนอราคา ๔ ราย ผู้ชนะการสอบราคา คือ ร้าน ง.

ผู้อุทธรณ์มิได้เข้าร่วมในการเสนอราคา แต่มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบราคาดังกล่าวจำนวน ๔ รายการ อำเภอสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ และ ๔ แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ใบเสนอราคาและใบแจ้งปริมาณงานนั้นได้ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากผู้ชนะการสอบราคาทั้ง ๔ ราย มีหนังสือแจ้งว่าไม่ประสงค์ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ และอำเภอสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชได้พิจารณาแล้วเห็นว่า รายละเอียดในใบเสนอราคาและใบแจ้งปริมาณงานเป็นข้อมูลทางเทคนิควิชาชีพของผู้เสนอราคาแต่ละราย การเปิดเผยจึงอาจกระทบต่อการแข่งขันทางการค้าในอนาคตได้ อีกทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า อำเภอสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ ๒ และ ๔ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ใบเสนอราคาและเอกสารประกอบใบเสนอราคาดังกล่าวเป็นเอกสารที่ผู้ประกอบการต้องยื่นต่อทางราชการในการเสนอราคาจัดซื้อจัดจ้าง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ แม้ผู้เสนอราคาจะแสดงความประสงค์ไม่ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น แต่การมีคำสั่งให้เปิดเผยหรือมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการใดนั้น หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องพิจารณาว่าเป็นไปตามที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้บัญญัติไว้หรือไม่ ข้อเท็จจริงปรากฏตามข้อมูลข่าวสารที่อำเภอสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชจัดส่งมาว่า ข้อมูลที่ผู้เสนอราคาได้ระบุใบเสนอราคาคือรายละเอียดเกี่ยวกับชื่อ ที่อยู่ ราคาต่อหน่วย ภาษีมูลค่าเพิ่ม และราคารวม ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีใช้ข้อมูลทางเทคนิควิชาชีพของผู้เสนอราคาแต่อย่างใด การเปิดเผยจึงไม่น่าจะมีผลกระทบต่อการแข่งขันทางการค้าของผู้ประกอบการ ทั้งไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อการสอบราคาดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นโดยอำเภอสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชได้ประกาศชื่อผู้ชนะการสอบราคาแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการดำเนินงานในการสอบราคาจัดซื้อจัดจ้าง และแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ อันเป็นประโยชน์ต่อทางราชการ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอสมเด็จพระเจ้าตากสินมหาราชเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๓/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลกำเนินตพคุณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เกี่ยวกับ
 การชำระภาษีโรงเรือนและที่ดิน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลกำเนินตพคุณ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลกำเนินตพคุณ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสียภาษีของผู้ประกอบการ จำนวน ๔ ราย ได้แก่ ๑. ภาดุยรตไถ ๒. บ้านนม ๓. นายจรัส ๔. บ้านต๋นน้อย หอนาฬิกา

เทศบาลตำบลกำเนินตพคุณมีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๓๐๒/๑๖๑๕ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบข้อมูลได้ และมีหนังสือ ที่ ปท ๕๒๓๐๒/๑๙๗๒ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธที่จะให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลกำเนินตพคุณ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นราษฎรในเขตพื้นที่เทศบาลตำบลกำเนินตพคุณ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ต้องการทราบข้อมูลการเสียภาษีของผู้ประกอบการ ๔ รายในพื้นที่เทศบาลตำบลกำเนินตพคุณ เทศบาลฯ พิจารณาเห็นว่าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการชำระภาษีเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล สามารถบ่งบอกฐานะการเงินของผู้มีหน้าที่เสียภาษีได้ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งหน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) และ (๖) นอกจากนั้น ผู้อุทธรณ์มิได้ระบุเหตุผลว่า ต้องการข้อมูลการเสียภาษีของผู้ประกอบการทั้ง ๔ รายไปเพื่อเหตุผลใด

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์มีหนังสือชี้แจงวัตถุประสงค์ของการขอข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวว่าต้องการนำไปร้องเรียนต่ออำเภอบางสะพาน เพราะเห็นว่ามีการจัดเก็บภาษีที่ไม่เป็นธรรม

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการชำระภาษีโรงเรือนและที่ดินของบุคคลอื่น อันเป็น ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การจะเข้าถึงข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นจะต้องมีเหตุผลอันเพียงพอ การที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าต้องการ นำไปร้องเรียนต่ออำเภอบางสะพานเพราะเห็นว่ามีการจัดเก็บภาษีที่ไม่เป็นธรรมนั้น เทศบาลตำบลกำเนินตพคุณได้อนุญาตให้

ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์มิได้แสดงให้เห็นว่ามีการจัดเก็บภาษีที่ไม่เป็นธรรมประการใด ดังนั้น การอนุญาตให้คัดสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการชำระภาษีโรงเรียนและที่ดินของบุคคลอื่น ย่อมเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่เทศบาลตำบลกำหนดพจนปฏิบัติไม่ให้สำเนาจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๔/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ออกหมายเรียกพยานไปยังกรุงเทพมหานครเพื่อขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อใช้ประกอบการสอบสวนคดีอาญา ที่ ๗๓๔/๒๕๕๒

กรุงเทพมหานครมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๑๔๐๐/จ.๕๖๐ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์แจ้งว่า เอกสารดังกล่าวเป็นเอกสารลับใช้เป็นพยานเอกสารการสอบสวนของกรุงเทพมหานคร และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติที่ยังไม่แล้วเสร็จ จึงมีคำสั่งห้ามเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือสถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์ ที่ ดช ๐๐๑๕. (บก.น. ๖)๑๐/๔๙๘ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓ หนังสือสำนักเทคนิค ที่ กท ๑๔๐๐/จ. ๔ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปความได้ว่า พนักงานสอบสวน สถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์ได้ออกหมายเรียกพยานไปยังกรุงเทพมหานครขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง เพื่อใช้ประกอบการสอบสวนคดีอาญา ที่ ๗๓๔/๒๕๕๒ แต่กรุงเทพมหานครปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งของกรุงเทพมหานครดังกล่าว

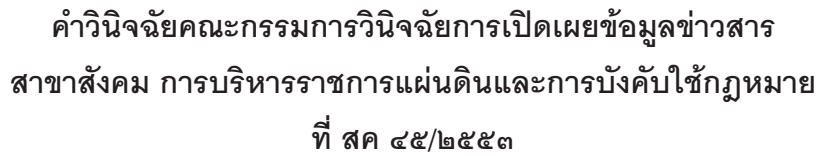
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ คือ ผู้กำกับการสถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของ

หน่วยงานของรัฐ แต่ไม่ได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการเพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่ผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๓

ผู้ถูกรณ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดสมุทรปราการ

๑. ใบอนุญาตครอบครองจะมีชีวิตหนึ่งจะเข้าและผลิตภัณฑ์ที่ทำจากจะเข้าร่วมทั้งสัตว์ชนิดอื่น (หรือใบอนุญาตให้ไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้จากการเพาะพันธุ์ตามแบบ สป. ๑๕)

๒. ใบอนุญาตเคลื่อนย้ายเข้า - ออก จะเข้าและสัตว์น้ำชนิดต่างๆ (หรือใบอนุญาตให้นำสัตว์ป่าคุ้มครองเคลื่อนที่เพื่อการค้าตามแบบ สป. ๑๓)

๓. ใบอนุญาตเพื่อการค้าจะให้มีชีวิต หนังสือและผลิตภัณฑ์จากหนังสือและสัตว์น้ำชนิดต่างๆ (หรือใบอนุญาตให้ค้าสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้จากการเพาะพันธุ์ตามแบบ สป. ๑๑)

เพื่อขอตรวจสอบความถูกต้องของระบบบริหารภายใน และตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่แท้จริงของทรัพย์สิน เพื่อปกป้องสิทธิของผู้บริหารและผู้ถือหุ้น

จังหวัดสมุทรปราการมีหนังสือ ที่ สป ๐๐๐๖/๑๓๖๐๖ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า จังหวัดสมุทรปราการได้แจ้งให้เจ้าของและประธานกรรมการบริษัท ก. จำกัด ทราบ เพื่อเสนอคำคัดค้านตามนัยมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบริษัทฯ ได้แจ้งคำคัดค้านการเปิดเผย ตามหนังสือลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ว่าขอคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทฯ และของทางราชการที่อาจกระทบถึงประโยชน์ของบริษัทฯ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือบริษัท ก. จำกัด ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือจังหวัดสมุทรปราการ ที่ สป ๐๐๐๖/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรปราการ ขอลำเนาใบอนุญาตครอบครองจะเข้มีชีวิต หนังสือจะเข้และผลิตภัณฑ์ที่ทำจากจะเข้รวมทั้งสัตว์ชนิดอื่น (หรือใบอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์ป่า

คุ่มครองที่ได้จากการเพาะพันธุ์ตามแบบ สป. ๑๕) ใบอนุญาตเคลื่อนย้ายเข้า - ออก จระเข้และสัตว์น้ำชนิดต่างๆ (หรือใบอนุญาตให้นำสัตว์ป่าคุ้มครองเคลื่อนที่เพื่อการค้าตามแบบ สป. ๑๓) และใบอนุญาตเพื่อการค้าจระเข้มีชีวิต หนึ่งจระเข้และผลิตภัณฑ์ทำจาก หนึ่งจระเข้และสัตว์น้ำชนิดต่างๆ (หรือใบอนุญาตให้ค้าสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้จากการเพาะพันธุ์ตามแบบ สป. ๑๑) ของบริษัท ก. จำกัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๕๒ ซึ่งเอกสารดังกล่าวมีข้อความบางส่วนที่เป็นข้อมูลด้านการค้าและเกี่ยวข้องกับประโยชน์ในทาง การค้าของบริษัทฯ จังหวัดสมุทรปราการมีหนังสือแจ้งให้เจ้าของและประธานกรรมการบริษัท ก. จำกัด ทราบ เพื่อเสนอคำคัดค้าน ตามนัยมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบริษัทฯ ได้แจ้งคำคัดค้านการเปิดเผย จังหวัด สมุทรปราการจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ใบอนุญาตครอบครองจระเข้มีชีวิต หนึ่งจระเข้และผลิตภัณฑ์ที่ทำจากจระเข้รวมทั้ง สัตว์ชนิดอื่น (หรือใบอนุญาตให้มีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์ป่าคุ้มครองที่ได้จากการเพาะพันธุ์ตามแบบ สป. ๑๕) ใบอนุญาตเคลื่อนย้าย เข้า - ออก จระเข้และสัตว์น้ำชนิดต่างๆ (หรือใบอนุญาตให้นำสัตว์ป่าคุ้มครองเคลื่อนที่เพื่อการค้าตามแบบ สป. ๑๓) และใบ อนุญาตเพื่อการค้าจระเข้มีชีวิต หนึ่งจระเข้และผลิตภัณฑ์ทำจากหนึ่งจระเข้และสัตว์น้ำชนิดต่างๆ (หรือใบอนุญาตให้ค้าสัตว์ป่า คุ้มครองที่ได้จากการเพาะพันธุ์ตามแบบ สป. ๑๑) ของบริษัท ก. จำกัด ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๕๒ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ เกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติ การเปิดเผยจะทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐถูกต้องตาม ระเบียบและกฎหมายหรือไม่อย่างไร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่ง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัด สมุทรปราการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๖/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมเกี่ยวกับการชำระภาษี
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม จังหวัดปราจีนบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม ได้มีคำร้องลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๒ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

- รายการที่ ๑ รายชื่อผู้ชำระภาษีป้ายและจำนวนเงินภาษี
- รายการที่ ๒ รายชื่อผู้ชำระภาษีโรงเรือนและจำนวนเงินภาษี
- รายการที่ ๓ รายชื่อผู้ชำระค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยและจำนวนเงินค่าธรรมเนียม
- รายการที่ ๔ รายชื่อผู้ขออนุญาตนำขยะไปทิ้งในบ่อขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมและจำนวนเงินค่าธรรมเนียมการทิ้งขยะ

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมมีหนังสือ ที่ ปจ ๗๑๒๐๑/๑๐๘๓ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ไม่สามารถเปิดเผยให้บุคคลอื่นที่มีไม่ใช่เจ้าของข้อมูล และไม่ได้รับคำยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล จึงไม่สามารถให้ข้อมูลตามที่ขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมได้ขอรายชื่อประชาชนผู้ชำระภาษีป้าย ภาษีโรงเรือน รวมทั้งจำนวนเงินภาษีของแต่ละบุคคล รายชื่อผู้ชำระค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยรวมทั้งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมของแต่ละบุคคล และรายชื่อผู้ขออนุญาตนำขยะไปทิ้งในบ่อขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมรวมทั้งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมการทิ้งขยะของแต่ละบุคคล แต่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอสรุปว่า ผู้อุทธรณ์อาจใช้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นฐานในการคำนวณรายได้ของประชาชนผู้เสียภาษีแต่ละคน จำนวนเงินภาษีดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับฐานะการเงินของประชาชนผู้เสียภาษีแต่ละคน และเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ไม่สามารถเปิดเผยให้

บุคคลอื่นที่มีค่าใช้จ่ายของข้อมูล และไม่ได้รับคำยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล นอกจากนี้ ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมมีผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจำนวนมากและมีการแข่งขันกัน จึงเกรงว่าอาจมีผู้นำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปใช้หาประโยชน์ในทางมิชอบ ทั้งนี้ ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมแจ้งว่ายินดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เฉพาะรายชื่อผู้ชำระภาษี และรายชื่อผู้ขออนุญาตนำขยะไปทิ้งในบ่อขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมเท่านั้น

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า เนื่องจากมีประชาชนร้องเรียนต่อผู้อุทธรณ์ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมเก็บภาษีป้ายภาษีโรงเรือน และค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้ โดยเจ้าหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมมีพฤติกรรมช่วยเหลือผู้ประกอบการบางรายให้เสียภาษีและค่าธรรมเนียมในจำนวนที่น้อยกว่าจำนวนที่ต้องเสียจริง และรู้เห็นเป็นใจให้ผู้ประกอบการบางรายนำขยะไปทิ้งในบ่อขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมโดยไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียมการทิ้งขยะ ทำให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมสูญเสียรายได้จำนวนมากและไม่เป็นธรรมต่อประชาชน ผู้อุทธรณ์ในฐานะสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมจึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อประชาชนผู้ชำระภาษีป้าย ภาษีโรงเรือนรวมทั้งจำนวนเงินภาษีของแต่ละบุคคล รายชื่อผู้ชำระค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยรวมทั้งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมของแต่ละบุคคล และรายชื่อผู้ขออนุญาตนำขยะไปทิ้งในบ่อขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมรวมทั้งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมการทิ้งขยะของแต่ละบุคคล ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง แต่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมไม่ยินยอมให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมอีกครั้งหนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมก็ยังคงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ชี้แจงเพิ่มเติมว่าต้องการข้อมูลข่าวสารรายชื่อผู้ชำระภาษีโรงเรือน ภาษีป้าย รวมทั้งจำนวนเงินภาษีของประชาชนแต่ละคน รายชื่อผู้ชำระค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยรวมทั้งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมของแต่ละบุคคล และรายชื่อผู้นำขยะไปทิ้งในบ่อขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม รวมทั้งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมการทิ้งขยะ ประจำปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสียภาษีป้าย ภาษีโรงเรือน รวมทั้งจำนวนเงินภาษีของประชาชนแต่ละคน ค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยรวมทั้งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมของประชาชนแต่ละคน และรายชื่อผู้นำขยะไปทิ้งในบ่อขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมรวมทั้งจำนวนเงินค่าธรรมเนียมการทิ้งขยะ ประจำปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูม มิใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงถึงโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับมีประชาชนร้องเรียนต่อผู้อุทธรณ์ว่าการจัดเก็บภาษีป้าย ภาษีโรงเรือน ค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอย และค่าธรรมเนียมการนำขยะไปทิ้งในบ่อขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมไม่เป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้ และมีการเอื้อประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการบางราย ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายในการตรวจสอบการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมจึงจำเป็นต้องได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เพื่อนำไปดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในการปกป้องรักษาประโยชน์ได้เสียของหน่วยงานและประชาชน จึงสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าตูมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ๓ และ ๔ ประจำปี ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒ ให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ ศค ๔๗/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเกี่ยวกับตราสาร
จัดตั้งโรงเรียน ร.

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ส. มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษา
เอกชน ขอสำเนาตราสารจัดตั้งโรงเรียน ร. สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนพิจารณาเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามคำขออาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์ จึงมีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์เพื่อให้เสนอคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์โดยบาทหลวง ท. ผู้รับใบอนุญาตมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักบริหารงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชน คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่นาย ส.

สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๒๑๑.๕/๑๑๙๔ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์
๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ตราสารจัดตั้งโรงเรียนเอกชนเป็นเอกสารที่โรงเรียนต้องดำเนินการจัดทำเพื่อแสดงรายการเกี่ยวกับกิจการ
โรงเรียนเอกชนเพื่อดำเนินการบริหารกิจการโรงเรียนในลักษณะนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับ
กิจการของโรงเรียนเอกชนเป็นกิจการที่รัฐอนุญาตให้เอกชนดำเนินกิจการบริการสาธารณะอย่างหนึ่ง ตราสารจัดตั้งโรงเรียนจึงเป็น
ข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะ ดังนั้น เมื่อมีผู้มีส่วนได้เสียใช้สิทธิตามกฎหมายขอทราบข้อมูลข่าวสารสาธารณะจึงถือเป็นการใช้สิทธิ
ขั้นพื้นฐานของพลเมืองที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ คำคัดค้านการเปิดเผยตราสารจัดตั้งโรงเรียน ร. จึงยังไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังคำคัดค้านที่ไม่ให้เปิดเผยข้อมูล
เพื่อดำเนินการตามกฎหมายที่ให้การรับรองและคุ้มครองแก่ผู้ร้องขอใช้สิทธิขอทราบข้อมูลข่าวสาร จึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการ
เปิดเผยตราสารจัดตั้งโรงเรียน ร. ให้แก่นาย ส.

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ กม ๐๑๒/๕๓ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนและเอกสาร
ที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาย ส. ได้ขอสำเนาตราสารจัดตั้งโรงเรียน ร. สำนักบริหารงานคณะกรรมการ
ส่งเสริมการศึกษาเอกชนเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขออาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อุทธรณ์ จึงมีหนังสือถึง

ผู้อุทธรณ์เพื่อให้เสนอคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พร้อมมีหนังสือแจ้งให้นาย ส. ทราบไว้ชั้นหนึ่งแล้วจะแจ้งผลการดำเนินการให้ทราบต่อไป แต่นาย ส. เห็นว่าเมื่อยังไม่ได้รับตราสารจัดตั้งโรงเรียน ร. จึงอุทธรณ์เรื่องดังกล่าวต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ส่วนผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ กม ๐๐๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่นาย ส. ซึ่งสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้พิจารณาคำคัดค้านการเปิดเผยตราสารจัดตั้งโรงเรียน ร. แล้วเห็นว่า ไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังจึงต้องดำเนินการเปิดเผยตราสารจัดตั้งโรงเรียน ร. ให้นาย ส. ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาเรื่องที่นาย ส. อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเกี่ยวกับตราสารจัดตั้งโรงเรียน ร. แล้วเห็นว่า เมื่อสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนยังมิได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร นาย ส. จึงไม่อาจอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวได้ คณะกรรมการฯ จึงมีมติให้รอการพิจารณาเรื่องดังกล่าว ต่อมาเมื่อผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้าน คณะกรรมการฯ จึงมีมติให้รวมเรื่องทั้งสองพิจารณาด้วยกันและได้รับฟังคำชี้แจงของผู้แทนสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนที่ชี้แจงว่า การที่โรงเรียน ร. ได้คัดค้านการเปิดเผยตราสารจัดตั้งโรงเรียนฯ นั้น สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้พิจารณาคำคัดค้านแล้วเห็นว่า ตราสารจัดตั้งโรงเรียนเอกชนเป็นเอกสารที่โรงเรียนต้องดำเนินการจัดทำเพื่อแสดงรายการเกี่ยวกับกิจการโรงเรียนเอกชนเพื่อดำเนินการบริหารกิจการโรงเรียนในลักษณะนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ ประกอบกับกิจการของโรงเรียนเอกชนเป็นกิจการที่รัฐอนุญาตให้เอกชนดำเนินกิจการบริการสาธารณะอย่างหนึ่ง ตราสารจัดตั้งโรงเรียนจึงเป็นข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะ ดังนั้น เมื่อผู้มีส่วนได้เสียใช้สิทธิตามกฎหมายขอทราบข้อมูลข่าวสารสาธารณะจึงถือเป็นการใช้สิทธิขั้นพื้นฐานของพลเมืองที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คำคัดค้านการเปิดเผยตราสารจัดตั้งโรงเรียน ร. จึงยังไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะรับฟังคำคัดค้านที่ไม่ให้เปิดเผยข้อมูล เพื่อดำเนินการตามกฎหมายที่ให้การรับรองและคุ้มครองแก่ผู้ใช้สิทธิขอทราบข้อมูลข่าวสาร จึงมีความจำเป็นที่จะต้องดำเนินการเปิดเผยตราสารจัดตั้งโรงเรียน ร. ให้แก่นาย ส.

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า การเปิดเผยข้อมูลตราสารจัดตั้งโรงเรียน ร. ให้แก่บุคคลใดอาจกระทบประโยชน์ได้เสียของโรงเรียนฯ อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อโรงเรียนฯ และอาจเป็นการรุกรานสิทธิของโรงเรียนฯ ประกอบกับประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง ขยายเวลาในการจัดทำตราสารจัดตั้งโรงเรียน ตามมาตรา ๑๕๙ แห่งพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ ได้มีการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมซึ่งอยู่ในระหว่างการพิจารณาของรัฐสภา หากมีการเปิดเผยข้อมูลตราสารจัดตั้งโรงเรียน ร. ให้แก่บุคคลใดและมีบุคคลอื่นได้นำไปใช้โดยผิดวัตถุประสงค์ อาจส่งผลกระทบต่อโรงเรียนฯ ได้ ดังนั้น หากมีการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ โรงเรียนฯ จึงต้องมีการแก้ไขตราสารจัดตั้งโรงเรียนฯ ที่ให้ไว้ต่อสำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเพื่อให้สอดคล้องกับบทบัญญัติของกฎหมายต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ตราสารจัดตั้งโรงเรียนเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ขอจัดตั้งโรงเรียนในระบบต้องยื่นประกอบคำขอรับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนในระบบตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่และจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในการตรวจสอบว่าโรงเรียนได้รับอนุญาตโดยถูกต้องหรือไม่ การที่สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์และ
ให้สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้นาย ส.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๘/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเกี่ยวกับ
แถบบันทึกเสียงการประชุมสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหนังสือ ที่ กนศ. ๑๑๖๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อขอสำเนาแถบบันทึกเสียงการประชุมสภาที่ปรึกษา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๒ เมื่อวันพฤหัสบดี ที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ จากกลุ่มงานบริหารการประชุมสภาที่ปรึกษา สำนักงานสภาที่ปรึกษา

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหนังสือ ที่ สศ ๐๐๐๑/๒๐๔๑ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์โดยแจ้งว่า

๑. เนื้อหาสาระการประชุมสภาที่ปรึกษา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๒ เป็นการแสดงความคิดเห็นของสมาชิกสภาที่ปรึกษาในแต่ละเรื่องทูลวาระก่อนลงมติ ซึ่งในวาระที่ ๓.๑ เป็นวาระเพื่อพิจารณา เรื่อง การสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา ชุดที่ ๓ นั้น มีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นและที่ประชุมไม่สามารถสรุปและลงมติใดๆ ได้ แต่อย่างไรก็ตามมติที่ประชุมสภาที่ปรึกษา ในแต่ละเรื่อง มีการเปิดเผยตามระเบียบสำนักงานสภาที่ปรึกษา ว่าด้วยการจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดู พ.ศ. ๒๕๕๐ ทั้งนี้ ผู้สนใจสามารถเข้าตรวจดูได้ ทั้งที่ศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการสำนักงานสภาที่ปรึกษา และทางเว็บไซต์ของสำนักงาน

๒. เนื้อหาสาระที่อภิปรายในวาระที่ ๑ และวาระที่ ๓.๑ มีลักษณะกล่าวหาและตอบโต้กันเองระหว่างสมาชิกด้วยกัน โดยใช้ถ้อยคำรุนแรงอาจก่อให้เกิดความเสียหายและเสื่อมเสียในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐและไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะและเอกชนใดๆ ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕ วรรคแรก และมีการกล่าวพาดพิงถึงบุคคลภายนอกหลายรายในลักษณะที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อบุคคลดังกล่าวได้ ซึ่งสมาชิกสภาที่ปรึกษาผู้อภิปรายบางท่านได้แจ้งต่อที่ประชุมสภาที่ปรึกษา ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๒ ว่าไม่ยินยอมให้มีการเปิดเผยข้อมูลคำอภิปรายของตนเอง ซึ่งเป็นการแสดงเจตนารมณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗ แม้ว่าจะไม่มีการคัดค้านเป็นหนังสือ

๓. การอภิปรายในที่ประชุมเกี่ยวกับวาระที่ ๓.๑ มีการฟ้องร้องอยู่ในศาลหลายคดี การพิจารณาเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจึงต้องกระทำด้วยความระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง เพราะอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องได้ ประกอบกับผู้ขอไม่ได้แสดงเจตนาที่ชัดเจนว่าจะนำข้อมูลไปใช้เพื่อการใด การเปิดเผยข้อมูลจึงอาจเข้าลักษณะตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๕ (๒) ความว่าการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตาม

วัตถุประสงค์ได้ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูล ข่าวสารหรือไม่ก็ตาม

๔. การอภิปรายในการประชุมดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวาระที่ ๑ ๒ ๓ และ ๔ เป็นความเห็นหรือคำแนะนำ ภายในหน่วยงานของรัฐ (สภาที่ปรึกษา) ในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด และไม่ใช่วางานทางวิชาการ รายงานข้อเท็จจริง หรือ ข้อมูลข่าวสารที่นำมาใช้ในการทำความเข้าใจหรือคำแนะนำภายในดังกล่าว ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) และในบางวาระไม่มีผู้อภิปรายแต่อย่างใด ประกอบกับมีเอกสารประกอบวาระการประชุมอย่างละเอียดมากกว่า การอภิปรายในที่ประชุม และผู้ขอเป็นสมาชิกที่ปรึกษา จึงมีเอกสารประกอบการประชุมอย่างครบถ้วนและสามารถขอรับฟัง แถลงบันทึกเสียงการประชุมที่สำนักงาน เก็บรักษาไว้ได้ตามมติคณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษา ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๒

๕. ข้อมูลดังกล่าวมีสมาชิกสภาที่ปรึกษา ผู้อภิปรายบางท่านได้แจ้งต่อที่ประชุมว่าจะไม่ยินยอมให้เปิดเผย ซึ่งเข้าลักษณะ ผู้ให้ข้อมูลไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๖) จึงมีมติให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะสมาชิกสภาที่ปรึกษา มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานสภา ที่ปรึกษา เพื่อขอสำเนาแถลงบันทึกเสียงการประชุมสภาที่ปรึกษา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ จากกลุ่มงานบริหารการประชุมสภาที่ปรึกษา สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อรับทราบรายละเอียดของ การประชุม แต่สำนักงานสภาที่ปรึกษา ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้ กฎหมาย สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหนังสือ ที่ สศ ๐๐๐๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ชี้แจง เพิ่มเติมดังนี้

๑. การอภิปรายในวาระที่ ๑ เรื่องประธานแจ้งที่ประชุมทราบ แต่สมาชิกสภาที่ปรึกษา ได้แย้งกับประธานสภาที่ปรึกษา เกี่ยวกับเวลาการเปิดประชุมและเรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบเรื่องญัตติด่วนที่มีการเสนอให้อภิปรายและลงมติว่าจะไว้วางใจ ให้ประธานฯ ทำหน้าที่ต่อไปหรือไม่ ทำให้เกิดการโต้แย้งกันอย่างรุนแรง ซึ่งหากเปิดเผยแถลงบันทึกเสียงการประชุมออกไปจะทำให้ การทำหน้าที่ของสภาที่ปรึกษา ตามกฎหมายอาจไม่เป็นที่ยอมรับในภาพลักษณ์องค์กรต่อสาธารณะและไม่เกิดประโยชน์ใดๆ ต่อประชาชน

๒. การอภิปรายในวาระที่ ๓.๑ มีการอภิปรายถึงผลการลงคะแนนเลือกกันเองในกลุ่มต่างๆ และมีการนำการลงคะแนน มากล่าวเปรียบเทียบกับพรรคสมาชิกสภาที่ปรึกษา ชุดที่ ๒ โดยไม่ได้กล่าวถึงข้อเท็จจริงในหลักเกณฑ์การลงคะแนนเลือก กันเองของพรรคสมาชิกสภาที่ปรึกษา ชุดที่ ๒ และ ๓ หรือแม้แต่ชุดที่ ๑ ซึ่งการเลือกกันเองเพื่อเป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษา แต่ละชุดที่นำมาอภิปรายเปรียบเทียบกับไม่กล่าวถึงหลักเกณฑ์และวิธีการที่แตกต่างกันนั้น การเปิดเผยออกไปทำให้เกิดความ เข้าใจผิดในสาระสำคัญและก่อให้เกิดความเสียหายต่อกระบวนการพรรคสมาชิกสภาที่ปรึกษา

๓. การอภิปรายในวาระที่ ๓.๑ เริ่มต้นจะมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ได้ข้อเสนอนะในการปรับปรุงพรรค พรรคดำเนินการ การสรรหาของคณะกรรมการสรรหาในคราวต่อไป แต่การอภิปรายทั้งหมดไม่มีการเสนอหรือสรุป ฉะนั้น การเปิดเผยจึงไม่เกิด

ประโยชน์ใดๆ ต่อสาธารณะและยังก่อให้เกิดความเสียหายต่อทัศนคติขององค์การต่อสาธารณะในการทำหน้าที่ตามกฎหมายในอนาคตได้

๔. การประชุมสภาที่ปรึกษา มีการอภิปรายแสดงความคิดเห็นกันอย่างอิสระซึ่งการเปิดเผยคำอภิปรายของสมาชิกสภาที่ปรึกษา ที่อภิปรายในที่ประชุมจะทำให้เกิดการขาดความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็นซึ่งมีผลให้การอภิปรายในที่ประชุมของสมาชิกสภาที่ปรึกษา ในภายหน้าจะถูกจำกัดความเป็นอิสระไปโดยปริยาย

๕. เนื้อหาในการอภิปรายในการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๒ นั้น แสดงถึงความขัดแย้งส่วนบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสียในการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษา ชุดที่ ๓ เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำเนาแบบบันทึกเสียงการประชุมสภาที่ปรึกษา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ เป็นข้อมูลที่เกิดจากการประชุมและการอภิปรายแสดงความคิดเห็นของสมาชิกสภาที่ปรึกษา ซึ่งเป็นการประชุมตามปกติของสภาที่ปรึกษา ข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่ต้องเปิดเผยให้สาธารณชนตรวจสอบได้ เพื่อให้การดำเนินงานของสภาที่ปรึกษา มีความโปร่งใส และมีความรับผิดชอบ ข้อที่อ้างว่าการเปิดเผยอาจไม่เป็นที่ยอมรับในภาพลักษณ์ขององค์การต่อสาธารณะและไม่เกิดประโยชน์ใดๆ ต่อประชาชนหรือทำให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญและก่อให้เกิดความเสียหายต่อทัศนคติขององค์การต่อสาธารณะรวมถึงการขาดความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็นนั้น ฟังไม่ขึ้นเพราะเนื้อหาในการอภิปรายที่แสดงถึงความขัดแย้งส่วนบุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีส่วนได้ส่วนเสียเป็นเรื่องเกี่ยวกับคุณสมบัติของผู้ที่เข้ามาดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาที่ปรึกษา รวมถึงการเป็นกรรมการสรรหาซึ่งเป็นเรื่องความสัมพันธ์ส่วนตัวที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติในการทำหน้าที่เป็นกรรมการสรรหาหรือคุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาที่ปรึกษา เป็นการดำเนินการในกิจการสาธารณะต้องดำเนินการให้โปร่งใสและตรวจสอบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารที่เป็นแบบบันทึกเสียงซึ่งเก็บคู่ขนานอยู่กับรายงานการประชุมที่เป็นลายลักษณ์อักษร จึงถือว่าเป็นรายงานการประชุม ไม่ใช่เป็นเพียงเครื่องมือเพื่อใช้ตรวจสอบว่ารายงานการประชุมนั้นถูกต้องหรือไม่ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๔๙/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ เกี่ยวกับการตรวจสอบ
ข้อเท็จจริงของผู้ประกันตน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีเจ็บป่วยของตนซึ่งเป็นผู้ประกันตนต่อสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ พิจารณาเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งได้ยื่นขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียม ผู้อุทธรณ์ไม่เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และแก้ไขเพิ่มเติม จึงไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนกรณีดังกล่าว นาย ช. ทนายความผู้รับมอบอำนาจจากผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ สก.ส ๐๑๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. บันทึกคำให้การพยานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวทุกปาก และ
๒. มติที่ประชุมของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ที่วินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้ประกันตน

สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๓/๓๒๔๑ ลงวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงนาย ช. ทนายความผู้รับมอบอำนาจจากผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากการตรวจสอบพบว่า การให้ข้อเท็จจริงของนายจ้างและพยานแวดล้อมขัดแย้งกัน และไม่มีพยานหลักฐานยืนยันว่ามีการทำงานจริง ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ไม่มีนิติสัมพันธ์เป็นลูกจ้าง - นายจ้างกับสถานประกอบการ ท. โดยนาย ส. และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ มีหนังสือ ที่ รง ๐๖๒๓/ (๐๑) ๔๑๒๐๗ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ตามที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีฟอกเลือดด้วยเครื่องไตเทียมนั้น ผู้อุทธรณ์ไม่มีสิทธิได้รับประโยชน์ทดแทนเนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และแก้ไขเพิ่มเติม โดยที่สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ไม่ได้ชี้แจงว่า เพราะเหตุใดผู้อุทธรณ์จึงไม่ได้เป็นผู้ประกันตนตามมาตรา ๕ ดังกล่าวข้างต้น และมีพยานหลักฐานใดสนับสนุนว่าผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ผู้ประกันตน ทั้งๆ ที่ผู้อุทธรณ์ได้ทำงานเป็นลูกจ้างของสถานประกอบการ ท. โดยได้รับเงินเดือนจริงและผู้อุทธรณ์ได้ส่งเงินสมทบของลูกจ้างและนายจ้างก็ได้ส่งเงิน

สมทบของฝ่ายนายจ้างให้แก่สำนักงานประกันสังคมตลอดมา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ สก.ส ๐๑๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการดังกล่าว เพื่อประกอบการจัดทำอุทธรณ์เพื่อยื่นคัดค้านคำสั่งของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ที่ตัดสินใจผู้อุทธรณ์ไม่ให้ได้รับสิทธิประโยชน์ทดแทนกรณีเจ็บป่วยของผู้ประกันตน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ รง ๐๖๒๓/๖๕๕๕ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งดังนี้

๑. สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ได้ เนื่องจากบันทึกการสอบสวนคำให้การของพยานเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลซึ่งมาเป็นพยานให้แก่สำนักงานประกันสังคมตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

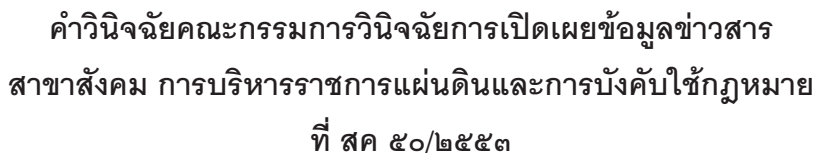
๒. เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์เมื่อเดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ กองนิติการได้รับเรื่องดังกล่าวตามเลขที่ อ. ๓๔๐/๕๓ ลงวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ซึ่งอยู่ในระหว่างการดำเนินการของฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการอุทธรณ์โดยที่คณะกรรมการอุทธรณ์ยังไม่ได้พิจารณา และผลการพิจารณาจะเป็นเช่นไรยังไม่สามารถให้เห็นได้ หากให้ข้อมูลดังกล่าวจะกระทบต่อการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์เนื่องจากพยานอาจจะเปลี่ยนคำให้การที่ให้ไว้กับเจ้าหน้าที่ได้ จึงเป็นความเห็นภายในของรัฐในการดำเนินการเรื่องดังกล่าวตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลดังกล่าวเป็นความลับซึ่งกระทบถึงพยานบุคคล ทั้งนี้ ในการขอข้อมูลดังกล่าวซึ่งอยู่ในขั้นตอนของคณะกรรมการอุทธรณ์ หากมีการฟ้องร้องต่อศาล ศาลย่อมขอให้สำนักงานประกันสังคมส่งเอกสารทั้งหมดเพื่อประกอบการพิจารณาของศาล จึงไม่มีเหตุที่จะให้เอกสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ เมื่อคำนึงถึงหน้าที่ตามกฎหมาย สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บันทึกคำให้การพยานเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวทุกปาก และมติที่ประชุมของสำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ ที่วินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้ประกันตนเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาสิทธิของผู้ประกันตน จึงเป็นข้อมูลที่กระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรงและเมื่อปรากฏว่าการดำเนินการได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงจึงควรได้รับทราบเหตุผลในการถูกตัดสินใจเป็นผู้ประกันตนดังกล่าว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้และไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานประกันสังคมเขตพื้นที่ ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดตาก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักวิชาการที่ดินชำนาญการ สังกัดสำนักงานที่ดินจังหวัดตาก สาขาแม่สอด ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเกี่ยวกับการให้คำแนะนำการซื้อขายที่ดิน เป็นผลให้ผู้ร้องเรียนได้รับความเสียหาย และจังหวัดตากได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าว

ผู้ถูกรณได้มอบอำนาจให้นาย ก. ทนายความมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดตาก
ขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. หนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมของนาง ข.
๒. หนังสือกรมที่ดินที่ให้จังหวัดตากตรวจสอบข้อเท็จจริง
๓. บันทึกถ้อยคำพยาน และบันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริง
๔. ความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและความเห็นของผู้บังคับบัญชา

สำนักงานที่ดินจังหวัดตากมีหนังสือ ที่ ตก ๐๐๑๙.๕/๘๓๔๙ ลงวันที่ ๑๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ขอทราบโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๓ การเปิดเผยจะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยต่อผู้ร้องและพยานตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๔ เป็นความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้ก่อเหตุจริงมีหนังสือ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปได้ความว่า นาย ค. ได้ขายที่ดินให้แก่นาง ง. จำนวน ๕ แปลง โดยเป็นหลักฐานโฉนดที่ดินที่อยู่ในเงื่อนไขห้ามโอนภายในกำหนดเวลา ๕ ปี จำนวน ๓ แปลง และที่ดินตามหลักฐาน กสน. ๕ จำนวน ๒ แปลง นาง ง. ได้ชำระเงินให้นาย ค. ไปแล้วบางส่วน ต่อมานาง ง. ได้ไปกู้ยืมเงินจากนาง ข. ซึ่งนาง ข. ได้บอกให้นาง ง. นำโฉนดที่ดินมาค้ำประกันเงินกู้ นาง ง. ได้นำหลักฐาน กสน. ๕ เลขที่ ๓๙๓๒ หมู่ที่ ๒ ตำบลแม่กาษา ของนาย ค. มาค้ำประกันและแจ้งให้นาง ข. ทราบว่าอีก ๒ เดือน จึงจะออกเป็นโฉนดที่ดินได้ นาง ข. ไม่แน่ใจว่าจะสามารถทำสัญญาได้ จึงพานาง ง. ไปหาผู้อุทธรณ์ เพื่อขอคำแนะนำว่าสามารถทำสัญญากันได้หรือไม่

ผู้อุทธรณ์ได้ให้คำแนะนำว่า ที่ดินตามหลักฐาน กสน. ๕ ไม่สามารถซื้อขายกันได้ แต่หากออกเป็นโฉนดที่ดินแล้ว ก็สามารถซื้อขายได้เมื่อพ้นกำหนดห้ามโอน ๕ ปี และหากประสงค์จะซื้อขายกันจริงให้ทำสัญญาจะซื้อจะขายกันไว้ก่อน แต่เนื่องจากหลักฐาน กสน. ๕ เป็นชื่อของนาย ค. นาง ง. จึงติดต่อให้นาย ค. มาลงชื่อในเอกสารสัญญาจะซื้อจะขาย โดยผู้อุทธรณ์เป็นผู้พิมพ์ข้อความในสัญญาดังกล่าว และนาง ข. ได้จ่ายเงินให้แก่นาง ง. ไปเป็นจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

ต่อมานาง ข. ไปติดต่อเพื่อขอรับโฉนดที่ดิน ปรากฏว่านาย ค. ได้ไปปรับและนำโฉนดที่ดินดังกล่าวไปค้ำประกันเงินกู้ของนาง ง. กับธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรแล้ว นาง ข. จึงไปทวงถามกับผู้อุทธรณ์ เพื่อต้องการให้ผู้อุทธรณ์ไปประสานติดต่อกับนาย ค. ให้นำโฉนดที่ดินมาให้นาง ข. หรือให้นำเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาทมาชำระคืน แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ดำเนินการให้นาง ข. จึงมีหนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์ต่ออธิบดีกรมที่ดินว่า ทำไมผู้อุทธรณ์จึงแนะนำว่าสามารถทำสัญญาจะซื้อจะขายได้ และเป็นคนทำสัญญาดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทั้งที่รู้ว่าสัญญาที่ทำนั้นขัดต่อกฎหมาย ผู้อุทธรณ์มีผลประโยชน์ที่ได้รับกับผู้ขายในการร่วมกันโกงเงินตนหรือไม่ และเวลาออกโฉนดที่ดินทำไมผู้อุทธรณ์ไม่เก็บโฉนดที่ดินไว้ให้ตนตามที่ตกลงกัน

กรมที่ดินได้มีหนังสือ ที่ มท ๐๕๐๑.๓/๒๔๘๒๗ ลงวันที่ ๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ แจ้งให้จังหวัดตากตรวจสอบข้อเท็จจริงสำนักงานที่ดินจังหวัดตากมีคำสั่ง ที่ ๒๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนขอความเป็นธรรมดังกล่าว ผลตรวจสอบข้อเท็จจริงปรากฏว่า คณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงเห็นว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้ให้คำแนะนำเกี่ยวกับการซื้อขายที่ดิน และทำสัญญาจะซื้อจะขายให้ผู้ร้องจริง สำหรับการเรียกร้องผลประโยชน์หรือไม่ไม่ทราบได้ เพราะนาง ง. ผู้ได้รับประโยชน์ไม่ได้มาให้ถ้อยคำว่าติดต่อผ่านผู้ใดหรือไม่ อย่างไร แต่จากการให้คำแนะนำของผู้อุทธรณ์เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดกรณีการร้องเรียนดังกล่าว

สำนักงานที่ดินจังหวัดได้รายงานผลไปยังผู้ว่าราชการจังหวัดตากโดยเห็นว่า ในกรณีนี้เป็นที่สงสัยว่าข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยหรือไม่ อย่างไร จึงเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑

จังหวัดตากได้มีคำสั่ง ที่ ๒๑๗๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง ผลการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริง คณะกรรมการสืบสวนสอบสวนข้อเท็จจริงเห็นว่า กรณีที่ผู้อุทธรณ์ให้คำแนะนำและเป็นผู้พิมพ์สัญญาจะซื้อจะขายให้นั้น การดำเนินการดังกล่าวไม่ถือเป็นการกระทำหรือการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายกำหนด แต่เป็นเพียงการให้คำแนะนำหรือช่วยเหลือในฐานะส่วนตัว ประกอบกับไม่มีข้อมูลหรือพยานหลักฐานใดที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์ได้เรียกรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยมิชอบ ดังนั้น จึงไม่มีมูลกรณีที่จะดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ แต่เนื่องจากการให้คำแนะนำเกี่ยวกับสัญญาจะซื้อจะขายที่ดินได้กระทำกัน ณ สำนักงานที่ดินจังหวัดตาก สาขาแม่สอด ในเวลาราชการ ซึ่งอาจเป็นสาเหตุให้นาง ข. เชื้อและชำระเงินให้นาง ง. เพิ่มเติมจนได้รับความเสียหาย และนำไปสู่การร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่ออธิบดีกรมที่ดิน ตลอดจนผู้อุทธรณ์รับราชการสังกัดกรมที่ดินมาเป็นเวลาหลายสิบปี ปัจจุบันดำรงตำแหน่งนักวิชาการที่ดินชำนาญการ หัวหน้าฝ่ายทะเบียนสำนักงานที่ดินจังหวัดตาก สาขาแม่สอด จึงเป็นบุคคลที่น่าเชื่อถือ และอาจเกิดความเสียหายต่อภาพพจน์ของกรมที่ดิน จึงให้มีหนังสือเตือนผู้อุทธรณ์ให้ระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ประกอบกับในเรื่องนี้นาง ข. (ผู้ร้องเรียน) ไม่ประสงค์ให้ผู้อุทธรณ์ได้รับโทษหรือฟ้องร้องผู้อุทธรณ์ต่อศาล จึงเห็นควรให้ยุติเรื่อง และจังหวัดตากได้ส่งหนังสือว่ากล่าวตักเตือนลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ ไปให้ผู้อุทธรณ์เพื่อลงนาม แต่ผู้อุทธรณ์มิได้ลงนามในหนังสือดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๔ รายการ มีประเด็นการพิจารณา ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมของนาง ข. จากข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ทราบว่าผู้ร้องเรียน

คือ นาง ข. ดังนั้น หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยต่อผู้ร้องเรียนก็อาจจะเกิดขึ้นมานานแล้ว การเปิดเผยหนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมของนาง ข. ให้ผู้อุทธรณ์ทราบจึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียนได้ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการร้องเรียนผู้ใดนั้นมิใช่การกล่าวหาโดยใช้อาชญากรรม แต่ผู้ร้องเรียนควรมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้รอบคอบก่อน และควรรับผิดชอบในเรื่องที่ตนได้ร้องเรียนไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือกรมที่ดินที่ให้จังหวัดตากตรวจสอบข้อเท็จจริง เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการในการสั่งการตามปกติให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตรวจสอบข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นจากการร้องเรียน ซึ่งไม่ปรากฏว่ามีข้อความส่วนใดมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) ตามที่สำนักงานที่ดินจังหวัดตากกล่าวอ้าง

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ บันทึกถ้อยคำพยาน และบันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริง จากการตรวจดูข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้วผู้มาให้การเป็นพยานทุกคนได้ให้ถ้อยคำตามข้อเท็จจริงที่ตนเองทราบ และได้มีการกล่าวพาดพิงถึงบุคคลใดอันจะทำให้เกิดความเสียหาย การเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยาน และบันทึกการสอบสวนข้อเท็จจริงให้ผู้อุทธรณ์ทราบจึงไม่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้มาให้การเป็นพยานได้ตามมาตรา ๑๕ (๔)

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และความเห็นของผู้บังคับบัญชาในขณะนั้นการดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีร้องเรียนดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงมิใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในของหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๑๕ (๓) ที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ อีกทั้งผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกร้องเรียนย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานที่ดินจังหวัดตากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๑/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักตรวจสอบภาษีกลาง กรมสรรพากรเกี่ยวกับการตรวจสอบผู้มีสิทธิพล

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักตรวจสอบภาษีกลาง กรมสรรพากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงอธิบดีกรมสรรพากร และผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบภาษีกลาง ขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. หนังสือ ที่ กค ๐๗๒๑/คตส.(ญ)/๐๐๐๖ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๗
๒. หมายเรียกตามประมวลรัษฎากร เลขที่ กค ๐๗๒๑/ป/๐๒๐๑ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๔๗ พร้อมทั้งหลักฐานการส่งหมายเรียก

สำนักตรวจสอบภาษีกลาง กรมสรรพากร มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๑๗/ตส/๗๑๕๒ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ จัดส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยให้เหตุผลว่า หนังสือดังกล่าว ไม่มีข้อความส่วนใดเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ และเอกสารดังกล่าวมีข้อความพาดพิงถึงบุคคลอื่นจำนวนมาก

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ถูกกรมสรรพากรใช้มาตรการทางภาษีในการดำเนินธุรกิจของผู้อุทธรณ์และภรรยา ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนเรื่องการตรวจสอบภาษีดังกล่าวต่อกรมสรรพากรหลายครั้ง รวมทั้งเมื่อได้พิจารณาข้อความที่ปรากฏในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามประมวลรัษฎากร ทำให้ผู้อุทธรณ์ เข้าใจว่าการใช้มาตรการทางภาษีดังกล่าวนั้นสืบเนื่องมาจากคำสั่งของคณะทำงานติดตามตรวจสอบเพื่อเร่งรัดดำเนินการใช้มาตรการทางภาษีกับผู้กระทำความผิดและมีพฤติการณ์เกี่ยวกับยาเสพติดหรือเป็นผู้มีสิทธิพล ตามบันทึก ที่ กค ๐๗๒๑/คตส.(ญ)/๐๐๐๖ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๗

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือชี้แจงว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๖ รัฐบาลได้มีนโยบายปราบปรามผู้มีสิทธิพล สำนักนายกรัฐมนตรีได้มีคำสั่ง ที่ ๑๓๙/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๔๖ เรื่อง การปราบปรามผู้มีสิทธิพล โดยจัดตั้งศูนย์ต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดแห่งชาติขึ้น ซึ่งได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานติดตามตรวจสอบเพื่อเร่งรัดดำเนินการใช้มาตรการทางภาษีเพื่อรองรับการทำงานตามนโยบายดังกล่าว การถูกกรมสรรพากรใช้มาตรการทางภาษีนั้นเริ่มเมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรเมืองตากเข้าตรวจค้นและยึดเอกสารจากบริษัท พ. จำกัด สาขาตาก ที่มีนาย ร. น้องชายของผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการผู้จัดการ และ

ได้ส่งเอกสารที่ยึดไว้ไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังซึ่งได้ส่งให้กรมสรรพากรพิจารณา คำสั่งของคณะทำงานติดตามตรวจสอบ เพื่อเร่งรัดดำเนินการใช้มาตรการทางภาษีฯ ตามบันทึก ที่ กค ๐๗๒๑/คตส.(ญ)/๐๐๐๖ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๗ ที่ให้ใช้ มาตรการทางภาษีกับกลุ่มของนาย ร. เป็นเหตุทำให้กรมสรรพากรใช้มาตรการทางภาษีกับการดำเนินธุรกิจของผู้ถือหุ้นและภรรยา ผู้ถือหุ้นจึงขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการดำเนินงานของกรมสรรพากรและใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป แต่ได้รับการปฏิเสธ

อนึ่ง สำนักตรวจสอบภาษีกลางมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๑๗ /ตส/๔๐๙ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ผู้ถือหุ้นได้ฟ้องกรมสรรพากรเป็นจำเลยต่อศาลภาษีอากรกลาง ในคดีหมายเลขดำ ที่ ๒๕๐/๒๕๕๒ และศาลได้มีคำสั่ง เรียกพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ (คดีแพ่ง) ตามที่โจทก์อ้าง ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถือหุ้นร้องขออาจมีผลต่อคดีที่มีอยู่ได้

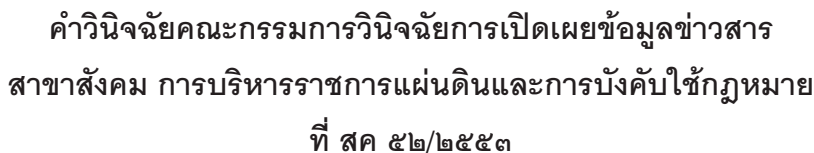
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า สำนักตรวจสอบภาษีกลาง กรมสรรพากรได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้แก่ผู้ถือหุ้นทราบแล้ว จึงมีข้อที่ต้อง พิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ซึ่งเป็นบันทึกของคณะทำงานติดตามตรวจสอบเพื่อเร่งรัดดำเนินการใช้มาตรการทางภาษีฯ ที่ กค ๐๗๒๑/คตส.(ญ)/๐๐๐๖ ลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๔๗ ที่มีถึงอธิบดีกรมสรรพากร เรื่อง แจ้งมติที่ประชุมคณะทำงานติดตาม ตรวจสอบเพื่อเร่งรัดดำเนินการใช้มาตรการทางภาษีฯ ในการประชุมเมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๔๗ โดยให้กรมสรรพากรดำเนินการ ออกหมายเรียกตรวจสอบภาษีอากรกับกลุ่มผู้ประกอบการธุรกิจ จำนวน ๑๕ กลุ่ม

ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามประมวลรัษฎากรได้อ้างไว้ในคำวินิจฉัยอุทธรณ์ เลขที่ สก.๑ (อธ.๑) ๓ - ๓๙/๒๕๕๒ ซึ่งได้แจ้งให้ผู้ถือหุ้นทราบแล้ว ผู้ถือหุ้นเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการพิจารณาอุทธรณ์ จึงมีเหตุอันสมควรที่จะ ได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ตามประมวลรัษฎากรใช้ในการพิจารณานั้น อีกทั้งเมื่อพิจารณาในรายละเอียด บันทึกของคณะทำงานติดตามตรวจสอบเพื่อเร่งรัดดำเนินการใช้มาตรการทางภาษีฯ แม้จะไม่มีชื่อผู้ถือหุ้น แต่มีชื่อกลุ่มที่ใกล้เคียง คือ นาย ร. และกลุ่มผู้ประกอบการอื่นอีก ๑๔ รายชื่อ การเปิดเผยรายชื่อทั้งหมดอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของกรมสรรพากร ในกรณีอื่น อันอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับภาษีต้องเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยปกปิดชื่อ กลุ่มผู้ประกอบการอื่นที่ไม่เกี่ยวข้อง เพื่อผลในการปฏิบัติหน้าที่ของกรมสรรพากร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักตรวจสอบ ภาษีกลาง กรมสรรพากรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยให้ปกปิดเฉพาะชื่อกลุ่มผู้ประกอบการในลำดับที่ ๑ - ๒ และลำดับที่ ๔ - ๑๕ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถือหุ้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓

ผู้ขอทราบ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวง
ศึกษาธิการ

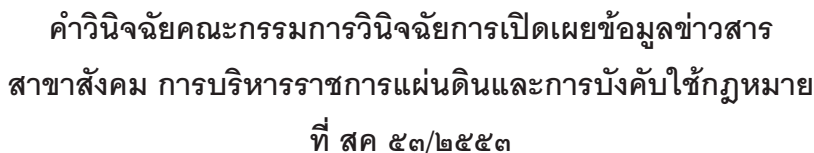
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้ จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เดิมบริษัท อ. จำกัด ยื่นขอรับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียนอนุบาลนานาชาติ ม. โดยมอบให้ผู้อุทธรณ์ เป็นผู้แทนผู้รับใบอนุญาต ต่อมาบริษัทฯ โดยนางสาว ก. กรรมการ ได้ยื่นคำขอลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน ขอเปลี่ยนแปลงผู้รับใบอนุญาตจากผู้อุทธรณ์ เป็นนางสาว ก. พร้อมแนบรายงานการประชุมของบริษัทฯ ที่มีมติ ให้เปลี่ยนแปลงผู้แทนผู้รับใบอนุญาตประกอบคำขอดังกล่าวด้วย แต่เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่ทราบเรื่องการเปลี่ยนแปลงผู้แทนผู้รับ ใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน จึงขอข้อมูลข่าวสารเพื่อการตรวจสอบและประกอบการดำเนินการต่อไป แต่สำนักบริหารงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารที่ นางสาว ก. ผู้ลงนามแทนผู้รับใบอนุญาตได้แจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรว่าไม่ยินยอมให้คัดถ่าย เนื่องจากเป็นเอกสารของบริษัทฯ และบริษัทฯ ไม่ต้องการให้เปิดเผย ประกอบกับคู่กรณีมีเรื่องร้องเรียนและฟ้องร้องเป็นคดีความกันอยู่ ผู้อุทธรณ์สามารถดำเนินการ ตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอให้ศาลเรียกพยานเอกสารเพื่อประกอบการ ดำเนินการต่อไปได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารของบริษัท อ. จำกัด ที่ต้องแจ้งต่อทางราชการเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงตัวบุคคลของนิติบุคคลซึ่งจะเป็นผู้รับใบอนุญาตจัดตั้งโรงเรียน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ แม้บริษัทฯ จะแสดงความประสงค์ไม่ยินยอมให้คัดถ่ายสำเนา แต่การมีคำสั่งให้เปิดเผยหรือมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการได้นั้น หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องพิจารณาว่าเป็นไปตามที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้บัญญัติไว้หรือไม่ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล จึงไม่ต้องพิจารณาบทบัญญัติมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสาร นอกจากนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน จะเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบผู้ดำเนินกิจการหรือผู้บริหารของโรงเรียน อันเป็นประโยชน์สาธารณะ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓

ผู้ถือหุ้น :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรภาค ๔

สำนักงานตำรวจภูธรภาค ๔ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๑๙.๑๑๒/๑๕๒๑ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๒ แจ้งเปิดเผยข้อมูลในส่วนของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นบัญชีรายชื่อผู้ไม่เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับผู้บังคับการเลื่อนเป็นระดับรองผู้บัญชาการในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๔ (ผนวก ก./๒) แต่ปฏิเสธการเปิดเผยรายงานการประชุมตามที่มีคำขอโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเกี่ยวข้องกับบุคคลอื่นอีกหลายคน ตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

১৬৭

ปฏิบัติงานเป็นที่ประจักษ์เพียงพอที่จะเป็นผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้น

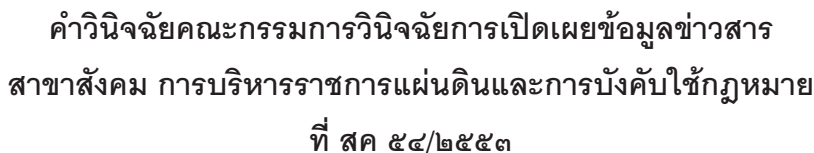
ในส่วนรายงานการประชุมฯ ซึ่งตำรวจภูธรภาค ๔ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ตั้งข้อสังเกตว่ารายงานการประชุมดังกล่าวอาจจัดทำขึ้นโดยไม่มีการประชุม จึงต้องการข้อมูลข่าวสารนี้เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ เพื่อเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นและสับเปลี่ยนหมุนเวียนระดับผู้บังคับการขึ้นไป ในวาระแต่งตั้งประจำปี ๒๕๕๒ ในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๔ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ จากการตรวจดูรายงานการประชุมดังกล่าว ไม่ปรากฏว่ามีข้อมูลข่าวสารส่วนใดที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อสถาบันพระมหากษัตริย์อันจะเปิดเผยไม่ได้ ตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และรายงานการประชุมดังกล่าวโดยเฉพาะการพิจารณาคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับผู้บังคับการในสังกัดตำรวจภูธรภาค ๔ เลื่อนดำรงตำแหน่งเป็นระดับรองผู้บัญชาการ เป็นข้อมูลข่าวสารการพิจารณาที่กระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง จึงมีเหตุผลอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้นได้ อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวยังจะแสดงให้เห็นว่าการพิจารณาคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นนั้น ตำรวจภูธรภาค ๔ ได้ดำเนินการเป็นไปอย่างถูกต้องโปร่งใส ตามระเบียบกฎเกณฑ์ที่กฎหมายได้กำหนดไว้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากในรายงานการประชุมนี้ มีการพิจารณาคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจในตำแหน่งอื่นรวมอยู่ด้วย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน จึงเห็นควรให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรภาค ๔ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดเชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีกรณีถูกกล่าวหาว่าขณะดำรงตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ เป็นผู้มีส่วนได้เสียในการทำสัญญาซื้อขายรถจักรยานยนต์กับเทศบาลตำบลหนองหอย ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง และวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียทางอ้อมในสัญญาซื้อขายดังกล่าว และสมาชิกภาพการเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลหนองหอยของผู้อุทธรณ์ได้สิ้นสุดลง นับแต่วันที่มีการทำใบส่งซื้อรถจักรยานยนต์เป็นต้นไป ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาและวินิจฉัยดังกล่าว จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. บันทึกถ้อยคำของผู้ถูกรณ นาง ก. นาย ข. และของบุคคลที่ได้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการฯ
๒. เอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้รับไว้ และใช้ประกอบการพิจารณาวินิจฉัยทบทวน

จังหวัดเชียงใหม่มีหนังสือ ที่ ชม ๐๐๓๗.๔/๔๔๒๕๙ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผูุ้ทธรณ์ จัดส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนบันทึกถ้อยคำของผูุ้ทธรณ์และนาง ก. ภรรยาของผูุ้ทธรณ์ โดยแจ้งว่าในสำนวนการสอบสวนมีเพียงบันทึกถ้อยคำของผูุ้ทธรณ์และภรรยา ไม่มีการสอบสวนบุคคลอื่นแต่อย่างใด แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่าสำนวนการสอบสวนและเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงรับไว้ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะต้องห้ามมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา และคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ซึ่งเป็นเอกสารประกอบการวินิจฉัย เป็นเอกสารที่ผูุ้ทธรณ์สามารถค้นหาได้เอง รวมทั้งในคำวินิจฉัยก็ได้ระบุรายละเอียดเพียงพอที่ผูุ้ทธรณ์สามารถค้นหาต่อไปได้

ผู้ถูกรณจึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๒ อธิบดีรณคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดเชียงใหม่ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ รายการที่ ๑ บันทึกถ้อยคำพยาน ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่แจ้งว่า ในการสอบสวนมีเพียงการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์และภรรยาเท่านั้น ไม่มีการสอบสวนบุคคลอื่น และได้จัดส่งสำเนานักถ้อยคำ ของผู้อุทธรณ์และภรรยาให้ทราบแล้ว ส่วนรายการที่ ๒ เอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้รับไว้ และใช้ประกอบการพิจารณา วินิจฉัยข้อมูลข่าวสารที่จังหวัดเชียงใหม่ได้จัดส่งมาเพื่อให้คณะกรรมการฯ พิจารณา ประกอบด้วย

๑. บันทึกลงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ได้กำหนดขึ้นความลับ “ลับ” ไว้ ซึ่งจังหวัด เชียงใหม่ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะต้องห้ามมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. เอกสารการจัดซื้อรถจักรยานยนต์ ซึ่งจังหวัดเชียงใหม่ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า ต้นฉบับเอกสารอยู่ที่ เทศบาลตำบลหนองหอย จึงขอให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นขอต่อเทศบาลฯ โดยตรง

๓. ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา หนังสือตอบข้อหารือของกระทรวงมหาดไทย และคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด จังหวัดเชียงใหม่ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าในคำวินิจฉัยก็ได้ระบุรายละเอียดเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์สามารถค้นหาเอกสาร ต่อไปได้เอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ จังหวัดเชียงใหม่ได้เปิดเผยบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์และภรรยาให้ผู้อุทธรณ์ ทราบแล้ว จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาเฉพาะบันทึกถ้อยคำของบุคคลอื่นซึ่งจังหวัดเชียงใหม่ปฏิเสธว่าไม่มี หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่า ข้อกล่าวอ้างดังกล่าวเป็นความจริง ผู้อุทธรณ์มีสิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และ ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องเรียน และได้รับการวินิจฉัยว่าสมาชิกภาพการเป็นสมาชิกสภาเทศบาล ตำบลหนองหอยของผู้อุทธรณ์ได้สิ้นสุดลง ผู้อุทธรณ์จึงมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ เมื่อการพิจารณาวินิจฉัย ของจังหวัดเชียงใหม่ได้เสร็จสิ้นและแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ผู้อุทธรณ์ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่ คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงได้ใช้ในการพิจารณานั้น ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง แม้จะได้ กำหนดขึ้นความลับไว้ อันเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เมื่อการพิจารณาวินิจฉัยของจังหวัดเชียงใหม่ได้เสร็จสิ้นแล้ว และ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการวินิจฉัยดังกล่าว จึงเห็นสมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อรถจักรยานยนต์ของเทศบาลตำบลหนองหอย เมื่อการจัดซื้อนั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เข้าลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติ ราชการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างของเทศบาลตำบลหนองหอย ข้อมูลข่าวสารนี้จังหวัดเชียงใหม่มีสำเนาอยู่ในความครอบครอง เป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงรวมทั้งจังหวัดเชียงใหม่ได้ใช้ในการพิจารณาวินิจฉัย อีกทั้งยังต้องแนบไว้กับ สำนวนการสอบสวน จึงเห็นสมควรให้จังหวัดเชียงใหม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยไม่ต้องให้ผู้อุทธรณ์ไปยื่นขอต่อ เทศบาลตำบลหนองหอยซึ่งเป็นผู้ครอบครองต้นฉบับข้อมูลข่าวสาร

สำหรับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา หนังสือตอบข้อหารือของกระทรวงมหาดไทย และคำพิพากษาศาลปกครอง สูงสุดนั้น จังหวัดเชียงใหม่มีสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง เป็นข้อมูลข่าวสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง รวมทั้งจังหวัดเชียงใหม่ได้ใช้ในการพิจารณาวินิจฉัย อีกทั้งยังต้องแนบไว้กับสำนวนการสอบสวน จึงเห็นสมควรให้จังหวัดเชียงใหม่ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยไม่ต้องให้ผู้อุทธรณ์ไปค้นหาข้อมูลข่าวสารจากแหล่งข้อมูลอื่น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดเชียงใหม่ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๕/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลเชียงคำ จังหวัดพะเยาเกี่ยวกับสัญญาเช่าที่ดินและ
ฎีกาเบิกจ่ายเงินค่าเช่าที่ดิน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลเชียงคำ จังหวัดพะเยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลเชียงคำ จังหวัดพะเยา มีหนังสือลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลเชียงคำ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. สัญญาเช่าที่ดิน บ้านดอนไชย หมู่ที่ ๕ (ติดสุสานบ้านดอนไชย)
๒. ฎีกาเบิกจ่ายเงินค่าเช่าที่ดินแปลงดังกล่าว

เทศบาลตำบลเชียงคำมีหนังสือ ที่ พย ๕๒๒๐๑/๔๐ ลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า คู่สัญญาเช่าที่ดินได้แจ้งสงวนสิทธิในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไว้ จึงไม่สามารถให้ข้อมูลได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลเชียงคำ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เทศบาลตำบลเชียงคำมีนโยบายดำเนินโครงการเศรษฐกิจพอเพียง โดยจะจัดให้มีการทำแปลงสาธิตการเกษตร และโครงการจัดหาสถานที่สำหรับจอดรถบรรทุกขยะของเทศบาลฯ แต่เนื่องจากเทศบาลฯ ไม่มีพื้นที่ที่จะดำเนินการ จึงประชาสัมพันธ์ ให้ผู้ที่มีที่ดินในตำบลหย่วนหรือพื้นที่ใกล้เคียงนำที่ดินที่อยู่ในครอบครองเข้าเสนอราคาเพื่อให้เทศบาลฯ เช่า ปรากฏว่านาง ก. ได้เสนอที่ดินในเขตบ้านดอนไชย หมู่ที่ ๕ ตำบลหย่วน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา จำนวน ๓ แปลง รวมเนื้อที่ ๑๒ ไร่ ๒ งาน ๑๘ ตารางวา เพื่อให้เทศบาลฯ เช่า ซึ่งเทศบาลฯ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบสภาพทรัพย์สิน และอนุมัติให้มีการเช่าที่ดินดังกล่าว โดยมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ และทำสัญญาเช่าที่ดินกับนาง ก. ตามสัญญาเช่าที่ดิน เลขที่ ๑ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ เป็นเวลา ๓ ปี ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๕ ในอัตราค่าเช่าเดือนละ ๕,๐๐๐ บาท รวมเป็นเงิน ๑๘๐,๐๐๐ บาท ผู้เช่าตกลงชำระค่าเช่าเป็นรายเดือนภายในวันที่ ๑๐ ของเดือน ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาเทศบาลตำบลเชียงคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสัญญาเช่าที่ดินและฎีกาเบิกจ่ายเงินค่าเช่าที่ดินดังกล่าว แต่ได้รับการปฏิเสธ

ในชั้นพิจารณา เทศบาลตำบลเชียงคำมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ พย ๕๒๒๐๑/๑๘๓ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ได้มีหนังสือแจ้งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเช่าที่ดินให้ผู้อุทธรณ์ทราบ แต่ไม่สามารถสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้องให้ได้ เนื่องจากนาง ก. ซึ่งเป็นคู่สัญญาได้แจ้งสงวนสิทธิไว้ หากผู้อุทธรณ์ต้องการทราบรายละเอียดสามารถขอข้อมูลข่าวสาร

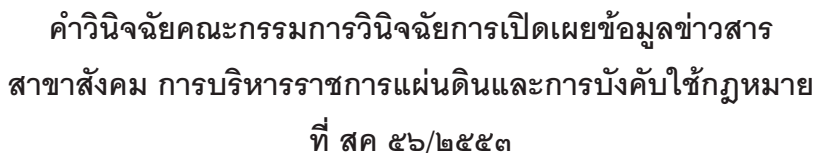
ดังกล่าวได้ที่ฝ่ายคลังของเทศบาลฯ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ ข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลเชียงคำได้ทำสัญญาเช่าที่ดินกับเอกชน และการเบิกจ่ายเงินเพื่อเป็นค่าเช่าที่ดินดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการในการดำเนินงานตามปกติของหน่วยงาน แม้เอกชนผู้เป็นคู่สัญญาจะแสดงความประสงค์ไม่ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น แต่การมีคำสั่งให้เปิดเผยหรือมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการได้นั้น หน่วยงานของรัฐต้องพิจารณาว่าเป็นไปตามที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้บัญญัติไว้หรือไม่ เมื่อเอกชนเข้าทำสัญญากับหน่วยงานของรัฐนั้นไม่ถือว่าเป็นเรื่องส่วนบุคคล และไม่อาจสงวนสิทธิให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น จึงไม่เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่อาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งเทศบาลตำบลเชียงคำได้แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยการอนุญาตให้ตรวจดูได้ แต่การไม่ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้น คณะกรรมการฯ เห็นว่า ในกรณีนี้สมควรสำเนาข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ด้วย ตามมาตรา ๙ ประกอบกับมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลเชียงคำเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๒ รายการ พร้อมทั้งให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : วิทยาลัยชุมชนมุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ การชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาของผู้แทนวิทยาลัยชุมชนมุกดาหาร การชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสาร ที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๑ ได้มีกลุ่มนักศึกษาของวิทยาลัยชุมชนมุกดาหารทำหนังสือร้องเรียน กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ก่อให้เกิดปัญหาทางด้านการบริหารงานทั่วไปที่กระทบต่อนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนมุกดาหาร รวม ๓ ประเด็น คือ ๑) ประสิทธิภาพการทำงานของกลุ่มงานบริการและกิจการนักศึกษา ๒) การสร้างความแตกแยกในวิทยาลัยชุมชนมุกดาหาร ๓) การประพฤติไม่เหมาะสมกับความเป็นครู วิทยาลัยชุมชนมุกดาหารจึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน ดังกล่าว ต่อมาคณะกรรมการสืบข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสืบข้อเท็จจริงสรุปตามประเด็นการร้องเรียนโดยพบว่าในเบื้องต้นเรื่อง ร้องเรียนมีมูลความจริงทุกประเด็นตามข้อกล่าวหา วิทยาลัยชุมชนมุกดาหารจึงได้นำเรื่องเสนอต่อสภาวิทยาลัยชุมชนมุกดาหาร เพื่อพิจารณา ซึ่งสภาวิทยาลัยชุมชนมุกดาหารได้มีมติถอดถอนผู้อุทธรณ์พ้นจากการเป็นอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาที่ได้รับมอบหมาย ประจำภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๑ หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา รัชการแทนผู้อำนวยการวิทยาลัยชุมชนมุกดาหารชี้แจงสรุปว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ดำเนินการในทางลับ เพื่อเป็นการคุ้มครองพยานและผู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมหมิ่นนักศึกษาด้วยว่าจะดำเนินคดีกับผู้ที่ทำหนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์วิทยาลัยชุมชนมุกดาหารจึงเกรงว่าหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ อาจเกิดผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่านักศึกษาได้ทำหนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์ตามที่วิทยาลัยชุมชนมุกดาหารกล่าวอ้าง เนื่องจากมีผู้ลงลายมือชื่อร้องเรียนผู้อุทธรณ์ จำนวน ๔๗๐ คน ในขณะที่นักศึกษาทั้งหมดอยู่คณะหน่วยจัดการศึกษาซึ่งห่างไกลกัน และผู้อุทธรณ์ได้สอนนักศึกษาทั้งหมดไม่เกิน ๑๕๐ คน บางหน่วยจัดการศึกษาผู้อุทธรณ์ก็ไม่ได้สอน จึงเป็นไปได้ที่นักศึกษาจำนวน ๔๗๐ คน จะร้องเรียนผู้อุทธรณ์ด้วยข้อกล่าวหาเดียวกัน ประกอบกับมีนักศึกษาจำนวนมากยืนยันต่อผู้อุทธรณ์ว่าไม่ได้ลงลายมือชื่อร้องเรียนผู้อุทธรณ์แต่มีบุคคลนำแบบฟอร์มเอกสารมาให้ลงลายมือชื่อโดยอ้างว่าจะนำไปประกอบการของบประมาณมาจัดกิจกรรมนักศึกษา ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสำเนารายงานการสืบข้อเท็จจริงกรณีนักศึกษาวิทยาลัยชุมชนมุกดาหารร้องเรียนผู้อุทธรณ์ เพื่อใช้ปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ได้แก่ รายงานผลการสืบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และมีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเป็นเหตุให้สภาวิทยาลัยชุมชนมุกดาหารได้มีมติถอดถอนผู้อุทธรณ์พ้นจากการเป็นอาจารย์ผู้สอนในรายวิชาที่ได้รับมอบหมาย ประจำภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์จึงมีส่วนได้เสียเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง และควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการปกป้องสิทธิและประโยชน์ของตนต่อไป ส่วนกรณีที่วิทยาลัยชุมชนมุกดาหารอ้างว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมข่มขู่ศึกษานั้น พิจารณาแล้วเห็นว่าถึงแม้ผู้อุทธรณ์จะเคยเป็นทหารแต่ปัจจุบันไม่ได้เป็นทหารแล้วและมีอายุมาก อีกทั้งจากการที่ผู้อุทธรณ์มาชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ก็ไม่ปรากฏว่ามีพฤติกรรมก้าวร้าวแต่อย่างใด อย่างไรก็ตามเพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อพยานบุคคล วิทยาลัยชุมชนมุกดาหารอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าคุณใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น อีกทั้งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ก็ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้วิทยาลัยชุมชนมุกดาหารเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ โดยลบหรือทำการอื่นใดต่อข้อความที่จะทำให้ทราบว่าคุณใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความนั้นต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๗/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองอุบลราชธานีเกี่ยวกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงนายอำเภอเมืองอุบลราชธานี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการละเมิดใช้ไฟฟ้าสาธารณะของตำบลหัวเรือ

อำเภอเมืองอุบลราชธานีมีหนังสือ ที่ อบ ๐๐๓๗.๖/๑๙๗ ลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ได้ให้ถ้อยคำไว้ต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงและเป็นเอกสารลับที่ยังมีอาจเปิดเผยได้เนื่องจากยังมิได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล โดยอำเภอเมืองอุบลราชธานีได้มีหนังสือแจ้งเจ้าของข้อมูลแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ การชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของอำเภอเมืองอุบลราชธานี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค จังหวัดอุบลราชธานี ขอให้ตรวจสอบการติดตั้งโคมไฟสาธารณะในท้องที่ตำบลหัวเรือ อำเภอเมืองอุบลราชธานี ที่ต่อไฟตรงโดยไม่ผ่านเครื่องวัดของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้ตรวจสอบแล้วพบว่ามีการละเมิดการใช้ไฟฟ้าสาธารณะจริง จึงได้มีหนังสือแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือชดใช้ค่าเสียหายเป็นเงินจำนวน ๑,๓๙๕,๖๙๔.๑๗ บาท องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือจึงได้นำเงินงบประมาณหมวดค่าสาธารณูปโภคไปชำระค่าเสียหายให้แก่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค โดยไม่ดำเนินการสอบสวนหาผู้กระทำผิดก่อน เป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือไม่มีงบประมาณสำหรับพัฒนาระบบสาธารณูปโภค ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีกล่าวหา นายส. ก. องค์การบริหารส่วนตำบลหัวเรือว่าเป็นผู้สั่งการให้มีการกระทำลักลอบใช้ไฟฟ้าสาธารณะโดยตรงไม่ผ่านเครื่องวัด เพื่อติดตั้งโคมไฟให้แสงสว่างเพิ่มเติมซึ่งนาย ส. ได้กระทำไปเพื่อเป็นการหาเสียงและคะแนนนิยมจากประชาชน อันเป็นการใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ ละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย กระทำการละเมิดต่อกฎหมาย และใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว จังหวัดอุบลราชธานีจึงได้มีหนังสือแจ้งให้อำเภอเมืองอุบลราชธานีดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนดังกล่าว อำเภอเมืองอุบลราชธานีได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วได้รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงให้จังหวัดอุบลราชธานีทราบ จังหวัดอุบลราชธานีพิจารณาแล้วเห็นว่ายังไม่ได้ข้อยุติ จึงแจ้งให้อำเภอเมืองอุบลราชธานีสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่อำเภอเมืองอุบลราชธานีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณา อำเภอมืองอุบลราชธานีมีหนังสือ ที่ ๐๐๓๗.๖/๖๒๙ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งเหตุผลในการ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นเอกสารลับและเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่ยังมีอาจ เปิดเผยให้แก่บุคคลอื่นหากมิได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูล ตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเพื่อเป็นการป้องกันอันตราย หรือเพื่อความปลอดภัยของบุคคลที่ให้อภัยคำต่อคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง อีกทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติ เดียวกัน

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบผลการสอบข้อเท็จจริงของอำเภอมืองอุบลราชธานีซึ่งประกอบด้วย บันทึกการสอบปากคำพยานทุกคน เพื่อตรวจสอบว่าอำเภอมืองอุบลราชธานีดำเนินการสอบข้อเท็จจริงครบถ้วนตามประเด็นที่ ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนหรือไม่

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นเป็นผลการสอบข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียน แม้ในเบื้องต้น อำเภอมืองอุบลราชธานีจะได้แจ้งสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงไปยังจังหวัดอุบลราชธานีแล้วว่าผู้ถูกร้องเรียนไม่มีความผิดตาม ข้อร้องเรียน แต่เนื่องจากการแจ้งให้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงเพิ่มเติม ทำให้การดำเนินการเรื่องนี้ยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามอุทธรณ์อาจกระทบต่อกระบวนการสอบข้อเท็จจริง อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจ สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในชั้นนี้ จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๘/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสภาเภสัชกรรมเกี่ยวกับรายชื่ออนุกรรมการสอบสวนและหนังสือ
 กล่าวโทษ

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สภาเภสัชกรรม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นเภสัชกร ถูกกล่าวหาว่าประพฤติผิดจรรยาบรรณวิชาชีพเภสัชกรรม ผู้อุทธรณ์จึงมอบอำนาจให้นาย ก. มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการสภาเภสัชกรรม ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. รายงานการประชุมคณะกรรมการสภาเภสัชกรรม ครั้งที่ ๑๖๓ (๑๑/๒๕๕๑) และครั้งเมื่อเดือนตุลาคม ๒๕๕๒ ที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาจรรยาบรรณ

๒. รายงานการสอบสวนของคณะอนุกรรมการสอบสวน

๓. รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการจรรยาบรรณกรณีพิเศษ

๔. หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ ที่จำนวนครบทุกหน้า มีรายชื่อผู้ลงลายมือในเอกสารครบถ้วน

๕. คำสั่งสภาเภสัชกรรมหรือหนังสือสภาเภสัชกรรมที่แจ้งผลและรายละเอียดผลการพิจารณากรณีจรรยาบรรณ

สภาเภสัชกรรมมีหนังสือ ที่ สก ๐๑/๐๑/๗๐๔ ลงวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ๓ และ ๕ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ สภาเภสัชกรรมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน การเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ไม่ว่าจะเกี่ยวกับการฟ้องคดี การป้องกัน การปราบปราม การทดสอบ การตรวจสอบ หรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารหรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าจะอยู่ระหว่างการพิจารณาหรือภายหลังการพิจารณาทางจรรยาบรรณเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของสภาเภสัชกรรมได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าเพียงพอต่อการพิจารณาโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีมาชี้แจง โดยสรุปความได้ว่า สภาเภสัชกรรมได้รับเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับจรรยาบรรณเภสัชกรของผู้อุทธรณ์ จากกรณีที่ผู้อุทธรณ์ในฐานะนายกสมาคมผู้วิจัยและผลิตเภสัชภัณฑ์ (พรีมา) ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์มติชน เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๑ โดยกล่าวว่า “ยินดี

กับความคิดของนาย ช. ที่เห็นว่าในอนาคตการประกาศบังคับใช้สิทธิเหนือสิทธิบัตรโดยรัฐ (ซีแอล) กับยาอาจไม่จำเป็น เพราะได้ทำ ซีแอลกับยาที่จำเป็นแล้ว และถือนาย ช. เป็นผู้มีมารยาทในการทำงานอย่างมาก เพราะสิทธิบัตรยาเป็นเรื่องที่ต่างประเทศ ได้ทุ่มเงินลงทุนวิจัยอย่างมหาศาล แต่อยู่ดีๆ จะมายึดเอาทรัพย์สินทางปัญญาไป เป็นเรื่องที่ไม่ถูกต้อง”

กลุ่มผู้ร้องเรียนเห็นว่าจากคำกล่าวข้างต้นทำให้เกิดความเข้าใจผิดในสังคม และไม่เหมาะสมกับฐานะการเป็นผู้ประกอบวิชาชีพ ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ยังเป็นนายกสภาชกกรรมสมาคมซึ่งเป็นกรรมการสภาชกกรรมโดยตำแหน่ง แต่ได้กล่าวถึงเรื่องทรัพย์สินทางปัญญาโดยเจตนาว่า การประกาศบังคับใช้สิทธิเหนือสิทธิบัตรโดยรัฐ (ซีแอล) เป็นการยึดเอาทรัพย์สินทางปัญญา ซึ่งเป็นการให้ความเห็นโดยไม่สุจริตแก่สาธารณชน เนื่องจากการดำเนินการดังกล่าวมิได้เป็นการยึดเอาทรัพย์สินทางปัญญาแต่อย่างใด ในทางกลับกันการดำเนินการดังกล่าวถูกต้องตามข้อตกลงการค้าโลกว่าด้วยทรัพย์สินทางปัญญา และพระราชบัญญัติสิทธิบัตร พ.ศ. ๒๕๓๕ ของประเทศไทย นอกจากนี้ บริษัทเอกชนก็สามารถขายผลิตภัณฑ์ของตนต่อไปได้โดยปกติ มิได้มีการยึดทรัพย์สินของบริษัทแต่อย่างใด อนึ่ง ผู้อุทธรณ์มิได้ให้ความเห็นครั้งนี้เป็นครั้งแรกแต่ได้ประพฤติและกระทำการเช่นนี้ต่อสาธารณชนมาหลายครั้ง หลายหนแล้ว การกระทำดังกล่าวเป็นการผิดข้อบังคับสภาชกกรรมว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพเภสัชกรรม พ.ศ. ๒๕๓๕ เนื่องจาก ผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมต้องไม่หลอกลวง หรือให้คำรับรองอันเป็นเท็จ หรือให้ความเห็นไม่สุจริตในเรื่องใดๆ ภายใต้อำนาจหน้าที่แก่สาธารณชน หรือผู้มารับบริการให้หลงเข้าใจผิดเพื่อประโยชน์ของตน ทำให้เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ จึงขอให้สภาชกกรรมพิจารณาจรรยาบรรณของผู้อุทธรณ์ต่อไป

คณะกรรมการสภาชกกรรมพิจารณาเห็นว่า ในขณะที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้สัมภาษณ์นั้น ไม่ได้กล่าวในนามของตนเอง หากแต่กล่าวในฐานะนายกสมาคมผู้วิจัยและผลิตเภสัชภัณฑ์ (พรีมา) จึงถือได้ว่ากล่าวในฐานะเป็นตัวแทนขององค์กรหนึ่งเท่านั้น และพรีมาก็ไม่ได้เป็นองค์กรที่มีวัตถุประสงค์เกี่ยวข้องกับการประกอบวิชาชีพเป็นเพียงแต่องค์กรหรือสมาคมที่มีสมาชิกเป็นบริษัทที่ทำกาวิจัย/ผลิตและจำหน่ายเภสัชภัณฑ์เท่านั้น นอกจากนี้ บุคคลที่จะมาเป็นนายกสมาคมฯ ไม่จำเป็นต้องเป็นผู้ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมเท่านั้น อาจเป็นบุคคลที่จบสาขาวิชาชีพอื่นก็ได้ เช่น แพทย์ หรือผู้ที่จบบัญชี ขอเพียงเป็นผู้บริหารของบริษัทที่เป็นสมาชิกของสมาคมเท่านั้นก็พอ จึงไม่อาจถือได้ว่าผู้อุทธรณ์ได้กล่าวในขณะที่ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรม สำหรับข้อความในตอนท้ายของบทความนั้น เห็นว่าเป็นการกล่าวเฉพาะในส่วนเรื่องการแต่งตั้งคณะกรรมการร่วมเพื่อพัฒนาการเข้าถึงระบบยาที่มีคุณภาพอย่างยั่งยืน ซึ่งเป็นอีกกรณีหนึ่งที่ไม่ได้เกี่ยวข้องกับการให้สัมภาษณ์เรื่องซีแอลแต่อย่างใด อีกทั้งคำกล่าวก็เป็นเพียงการคาดการณ์ถึงสิ่งที่ยังไม่เกิดขึ้น เพราะขณะนั้นยังไม่มีการประชุมนัดหมาย จึงเป็นเพียงการที่ผู้อุทธรณ์คาดว่าตนน่าจะได้รับเชิญให้เข้าร่วมประชุมด้วยไม่ว่าจะในฐานะนายกพรีมา หรือนายกสภาชกกรรมสมาคม คณะกรรมการสภาชกกรรมจึงมีมติเป็นเอกฉันท์ว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้กล่าวให้สัมภาษณ์เรื่องซีแอลยาในขณะที่ประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมแต่อย่างใด จึงให้ยกข้อกล่าวโทษ

ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารรายการข้างต้น แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ในชั้นพิจารณา สภาชกกรรมได้ชี้แจงเหตุผลเพิ่มเติมในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่าอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของสภาชกกรรม โดยอาจมีปัญหาในการให้ความร่วมมือต่อการสอดส่องการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมของเภสัชกรได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ๓ และ ๕ สภาชกกรรมได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นในการวินิจฉัย คงมีเพียงข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ซึ่งสภาชกกรรมได้ปฏิเสธการเปิดเผยเท่านั้น จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏในขณะนี้สภาชกกรรมได้สอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการร้องทุกข์กล่าวโทษเกี่ยวกับจรรยาบรรณเภสัชกรของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว โดยมีมติให้ยกข้อกล่าวโทษ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง

จึงควรมีโอกาสทราบว่าผู้ใดเป็นผู้ร้องทุกข์กล่าวโทษ เพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป สำหรับเหตุผลที่สภาเภสัชกรรมมีความเป็นห่วงว่าอาจมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของสภาเภสัชกรรมโดยอาจมีปัญหาในการให้ความร่วมมือต่อการสอดส่องการประกอบวิชาชีพเภสัชกรรมของเภสัชกรได้นั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า การร้องทุกข์กล่าวโทษผู้ใดนั้นมิใช่การกล่าวหาลอยๆ โดยปราศจากหลักฐาน แต่ผู้ร้องทุกข์ควรมีการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้รอบคอบก่อน และควรรับผิดชอบในเรื่องที่ตนได้ร้องทุกข์ไป ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยหนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๓ มิถุนายน ๒๕๕๑ ที่จำนวนครบทุกหน้า และมีรายชื่อผู้ลงลายมือในเอกสารครบถ้วน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สภาเภสัชกรรมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๕๙/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการรถไฟแห่งประเทศไทยเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การรถไฟแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการฝ่ายบริหารงานบุคคล การรถไฟแห่งประเทศไทย ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ สำเนาบันทึกการประชุมผู้อำนวยการฝ่ายและหัวหน้าสำนักงาน (ด้านปกครอง) ครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๕๕๒

รายการที่ ๒ สำเนาสำนวนการสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งของการรถไฟแห่งประเทศไทย เลขที่ บกบ.๐๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๐ และที่ ๒๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐

รายการที่ ๓ สำเนาสำนวนการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ตามคำสั่งเฉพาะของฝ่ายการพัสดุ ที่ ๐๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๑ และที่ ๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๑

การรถไฟแห่งประเทศไทยมีหนังสือ ที่ กวส./อ. ๐๕๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์เพื่อแจ้งผลการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

- ๑) ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑
- ๒) ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บางส่วน (ให้เฉพาะคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงพร้อมสรุปผลการสอบข้อเท็จจริง)
- ๓) ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ บางส่วน (ให้เฉพาะคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยพร้อมผลการสอบสวนทางวินัย)

โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารนอกจากที่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์นั้น เป็นข้อมูลชั้นเตรียมการลงโทษและอาจเสียหายแก่ผู้เกี่ยวข้องที่ให้ข้อมูล จึงถือว่าเป็นเอกสารลับ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนการรถไฟแห่งประเทศไทย คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า การรถไฟแห่งประเทศไทยได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง กรณีมีผู้กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ปลอมเอกสาร ซึ่งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงสรุปผลการสอบข้อเท็จจริงว่ากรณีนี้มีมูล การรถไฟแห่งประเทศไทยจึงมีคำสั่งแต่งตั้ง

คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วสรุปความเห็นว่าการลงโทษผู้อุทธรณ์ด้วยการไล่ออก แต่ที่ประชุมผู้อำนวยการฝ่ายและหัวหน้าสำนักงาน (ด้านปกครอง) มีมติให้ลงโทษผู้อุทธรณ์ด้วยการปลดออก ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งการรถไฟแห่งประเทศไทยได้ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ บางส่วนแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการให้สำเนานบันทึกการสอบปากคำพยานบุคคลแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนการรถไฟแห่งประเทศไทยชี้แจงสรุปว่า การรถไฟแห่งประเทศไทยเกรงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจจะมีผลกระทบต่อพยานบุคคลผู้ให้ถ้อยคำ และอาจทำให้ในอนาคตจะไม่มีผู้ใดกล้าให้ถ้อยคำที่เป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย แม้จะเปิดเผยบันทึกการให้ถ้อยคำพยานบุคคลโดยปกปิดชื่อผู้ให้ถ้อยคำแต่ผู้ที่อ่านข้อความก็อาจทราบได้ว่าผู้ใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น ประกอบกับการรถไฟแห่งประเทศไทยได้ให้สรุปผลการสอบข้อเท็จจริงและสรุปผลการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งระบุว่าพยานบุคคลให้ถ้อยคำอย่างไรบ้าง จึงน่าจะเพียงพอสำหรับใช้ประกอบการร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมและอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า การรถไฟแห่งประเทศไทยได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ด้วยการปลดออกจากงาน เนื่องจากมีผู้กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ปลอมเอกสารประกาศสอบราคาจัดซื้อจัดจ้าง แต่ในการลงโทษกลับอ้างว่าผู้อุทธรณ์ไม่ส่งประกาศสอบราคาจัดซื้อจัดจ้างไปเผยแพร่ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการสำนวนการสอบข้อเท็จจริงและสำนวนการสอบสวนทางวินัยเพื่อใช้ประกอบการร้องทุกข์และอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าว ส่วนงานที่การรถไฟแห่งประเทศไทยอ้างเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่าอยู่ในขั้นตอนการเตรียมการลงโทษนั้นผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วย เนื่องจากปัจจุบันการรถไฟแห่งประเทศไทยได้มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ด้วยการปลดออกจากงานแล้ว ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ต้องการเอกสารในสำนวนการสอบข้อเท็จจริงและสำนวนการสอบสวนทางวินัยทั้งหมดรวมทั้งบันทึกการสอบปากคำพยานบุคคลด้วยเนื่องจากมีพยานบุคคลให้การทั้งที่เป็นประโยชน์และเป็นโทษแก่ผู้อุทธรณ์ โดยผู้อุทธรณ์ต้องการเฉพาะถ้อยคำพยานบุคคลเท่านั้นและไม่ต้องการทราบชื่อพยานบุคคลแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๒ และ ๓ ประกอบด้วยเอกสารและบันทึกการสอบปากคำพยานบุคคลในสำนวนการสอบข้อเท็จจริงและสำนวนการสอบสวนทางวินัยซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและมีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเป็นเหตุให้การรถไฟแห่งประเทศไทยมีคำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากงาน ผู้อุทธรณ์จึงมีส่วนได้เสียโดยตรงและควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินการปกป้องสิทธิและประโยชน์ของตนต่อไป ส่วนกรณีที่การรถไฟแห่งประเทศไทยเกรงว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะเกิดผลกระทบต่อพยานบุคคลนั้น การรถไฟแห่งประเทศไทยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น อีกทั้งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ก็ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้การรถไฟแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ โดยลบหรือทำการอื่นใดต่อข้อความที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความนั้นต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๐/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ประกันตน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ขอทราบสถานที่ทำงานและอัตราเงินเดือนของลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน ๒ ราย คือ นาย ส. และนาย อ.

สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือ ที่ รง ๐๖๐๔/๖๑๕ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ทำงานของผู้ประกันตนถือเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย การเปิดเผยมีผลกระทบต่อกรปฏิบัติหน้าที่ของสำนักงานประกันสังคม และเป็นข้อมูลที่มีกฎหมายคุ้มครองห้ามมิให้เปิดเผยตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐ และพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๖) จึงไม่อาจเปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า บริษัท ท. จำกัด เป็นเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาของนาย ส. และนาย อ. จึงถือว่าบริษัท ท. จำกัด เป็นผู้มีส่วนได้เสียในทรัพย์สินของลูกหนี้ที่ไม่ยอมชำระหนี้ตามคำพิพากษาให้แก่บริษัท ท. จำกัด เจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาจึงมีสิทธิยึดหรืออายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษิตามหลักกฎหมายที่กำหนดว่าทรัพย์สินทุกชนิดของลูกหนี้ที่มีอยู่ย่อมเป็นประกันการชำระหนี้ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๑๔ ซึ่งบัญญัติว่า “ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งมาตรา ๗๓๓ เจ้าหนี้มีสิทธิที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่นๆ ซึ่งบุคคลภายนอกค้างชำระแก่ลูกหนี้ด้วย” ประกอบกับประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๖ บัญญัติว่า “ภายใต้บังคับบทบัญญัติแห่งกฎหมายอื่นหรือสิทธิเรียกร้องเป็นเงินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาต่อไปนี้อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี (๓) เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ ค่าชดเชย เงินสงเคราะห์ หรือรายได้อื่นในลักษณะเดียวกันของพนักงาน ลูกจ้าง หรือคนงาน นอกจากที่กล่าวไว้ใน (๒) คือ เงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ บำเหน็จ และเบี้ยหวัดของข้าราชการหรือลูกจ้างของรัฐบาล และเงินสงเคราะห์หรือบำนาญที่รัฐบาลได้จ่ายให้แก่คู่สมรสหรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้น ที่นายจ้างจ่ายให้แก่บุคคลเหล่านั้น หรือคู่สมรส หรือญาติที่ยังมีชีวิตของบุคคลเหล่านั้นเป็นจำนวนตามที่ศาลเห็นสมควร” ซึ่งเมื่อพิจารณาตามเจตนารมณ์ของกฎหมายทั้งสองมาตราดังกล่าวแล้วจะเห็นว่ากฎหมายให้อำนาจเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษาสถาบันบังคับชำระหนี้จากเงินเดือน ค่าจ้าง บำนาญ

ค่าชดเชย เงินสงเคราะห์ หรือรายได้อื่นในลักษณะเดียวกันของพนักงาน ลูกจ้าง หรือคนงาน ซึ่งเป็นจำนวนเงินรวมกันเกินเดือนละหนึ่งหมื่นบาท โดยการให้กรมบังคับคดียึดเงินดังกล่าวมาชำระหนี้ให้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาได้ นอกจากนี้แม้ว่าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสถานที่ทำงานและอัตราเงินเดือนของลูกหนี้ตามคำพิพากษาถือเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย แต่ข้อมูลดังกล่าวถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาที่มีอำนาจตามกฎหมายย่อมกระทำได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ ซึ่งบัญญัติว่า “หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่นโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ไม่ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยดังต่อไปนี้ (๔) ต่อศาลหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว” นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์ได้ไปดำเนินการสืบหาทรัพย์สินใดของลูกหนี้ตามคำพิพากษา ณ ภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้านของลูกหนี้ตามคำพิพากษาแล้ว ไม่พบทรัพย์สินใดๆ ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาให้บังคับชำระหนี้ได้ หรือลูกหนี้ตามคำพิพากษางานรายก็มีได้พักอาศัยอยู่ ณ ภูมิลำเนาตามทะเบียนบ้านแต่อย่างใด ซึ่งจากการสอบถามข้อมูลจากเจ้าของบ้านที่มีชื่อลูกหนี้ตามคำพิพากษาปรากฏอยู่ในทะเบียนบ้านหรือเพื่อนบ้านข้างเคียงก็ได้รับแจ้งว่าเป็นญาติหรือเป็นคนรู้จัก ซึ่งผู้อุทธรณ์พยายามสืบหาทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาอย่างสุดความสามารถแล้ว แต่ก็ไม่พบทรัพย์สินใดๆ ของลูกหนี้ตามคำพิพากษาให้บังคับชำระหนี้ได้ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ขอทราบสถานที่ทำงานและอัตราเงินเดือนของลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน ๒ รายดังกล่าว แต่สำนักงานประกันสังคมปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานประกันสังคมที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักงานประกันสังคมมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ รง ๐๖๐๔/๑๓๓๘ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมดังนี้ ข้อมูลที่สำนักงานประกันสังคมจัดเก็บไว้ คือ ข้อมูลนายจ้างและผู้ประกันตนที่นายจ้างยื่นต่อสำนักงานประกันสังคม โดยปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นับแต่วันที่ลูกจ้างนั้นเป็นผู้ประกันตน และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และสำนักงานประกันสังคมต้องจัดเก็บรักษาและให้ความคุ้มครองข้อมูลซึ่งเป็นการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐ และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖๕ กรณีตามอุทธรณ์เป็นการขอข้อมูลที่มีได้ดำเนินการเพื่อประโยชน์แห่งพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ และพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ หรือเพื่อประโยชน์แก่การคุ้มครองแรงงานหรือการสอบสวน หรือการพิจารณาคดีซึ่งไม่ตรงกับเจตนารมณ์ของกฎหมายประกันสังคม และกฎหมายเงินทดแทน นอกจากนี้ สำนักงานประกันสังคมได้พิจารณาและปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ หากเปิดเผยข้อมูลไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะมีผลกระทบต่อตำแหน่งหน้าที่ และความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างเสื่อมศรัทธา และขาดความเชื่อมั่นต่อระบบประกันสังคมได้ ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคมเป็นหน่วยงานที่ให้ข้อมูลเพื่อการติดตามหนี้ของเจ้าหนี้ ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมที่มีอยู่มิใช่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตัวทรัพย์สินอันเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง คดีนี้ศาลได้พิพากษาถึงที่สุด และศาลได้มีหมายบังคับคดีเพื่อให้โจทก์ไปดำเนินการติดต่อที่กรมบังคับคดีแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สถานที่ทำงานและอัตราเงินเดือนของลูกหนี้ตามคำพิพากษา จำนวน ๒ ราย คือ นาย ส. และนาย อ. เป็นข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมได้มาตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ เพื่อประโยชน์ของนายจ้างและลูกจ้างตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้นายจ้างและลูกจ้างไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยต่อบุคคลภายนอก และหากผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปเพื่อประโยชน์ในการบังคับชำระหนี้ก็จะกระทบต่อสภาพการทำงาน of ลูกจ้างและความสัมพันธ์ระหว่างนายจ้างและลูกจ้าง ซึ่งอาจทำให้นายจ้างและลูกจ้างขาดความเชื่อถือต่อระบบประกันสังคมได้

ในขณะเดียวกันก็จะทำให้สำนักงานประกันสังคม กลายเป็นสำนักงานติดตามชำระหนี้ของเจ้าหน้าที่ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของสำนักงานประกันสังคมตามพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ นอกจากนี้ ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานประกันสังคมมีอยู่ก็มีใช่ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับตัวทรัพย์สินเป็นวัตถุแห่งการชำระหนี้โดยตรง การบังคับชำระหนี้ของผู้ถูกระงับเป็นความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่กับลูกหนี้ซึ่งเจ้าหน้าที่ยังมีหนทางอื่นในการดำเนินการเพื่อบังคับชำระหนี้ หรือวางระบบการประกันการชำระหนี้เพื่อให้การบังคับชำระหนี้มีประสิทธิภาพ และในกรณีนี้ไม่ปรากฏว่ามีเหตุผลความจำเป็นเพียงพอถึงขนาดที่จะให้ผู้ถูกระงับได้รับข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นที่อยู่ในระบบฐานข้อมูลของสำนักงานประกันสังคม ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกระงับร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยให้ผู้ถูกระงับทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกผู้ถูกระงับ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๑/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตดอนเมืองเกี่ยวกับสำเนาทะเบียนบ้าน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตดอนเมือง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ เป็นเจ้านาย ท. ลูกหนี้ตามคำพิพากษาศาลจังหวัดเชียงใหม่ นาย ว. ผู้รับมอบอำนาจจากผู้อุทธรณ์ มีหนังสือ ที่ ๓๘๖๑๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการเขตดอนเมืองในฐานะนายทะเบียนท้องถิ่นเขตดอนเมือง ขอคัดสำเนาทะเบียนบ้านของนาง ก. ภริยา นางสาว ข. นาย ค. และนางสาว ง. บุตรนาย ท.

นายทะเบียนท้องถิ่นเขตดอนเมืองมีบันทึกไว้ท้ายคำขอลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ ว่าไม่อนุญาตให้คัดสำเนาทะเบียนบ้านของนาง ก. ภริยา นางสาว ข. นาย ค. และนางสาว ง. บุตรนาย ท.

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตดอนเมืองดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนสำนักงานเขตดอนเมือง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้านาย ท. ลูกหนี้ตามคำพิพากษาศาลจังหวัดเชียงใหม่ ผู้อุทธรณ์สืบทราบว่า นาง ก. ภริยานาย ท. นางสาว ข. นาย ค. และนางสาว ง. บุตร มีทรัพย์สินที่สามารถนำไปใช้บังคับคดีได้ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ๓๘๖๑๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการเขตดอนเมือง ในฐานะนายทะเบียนท้องถิ่นเขตดอนเมือง ขอคัดสำเนาทะเบียนบ้านของบุคคลทั้งสี่ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้แนบหลักฐานสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน สำเนาหนังสือสำนักงานบังคับคดีจังหวัดเชียงใหม่ ที่ ชม ๐๐๓๓/๑๙๑๙๐ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ คำสั่งศาลจังหวัดเชียงใหม่ คดีหมายเลขดำ ที่ ๔๕๕/๒๕๕๑ คดีหมายเลขแดง ที่ ๘๘๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ประกอบการขอข้อมูลข่าวสารต่อสำนักงานเขตดอนเมือง ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เช่นเดียวกันจากสำนักงานเขตพญาไท สำนักงานเขตบางรัก สำนักงานเขตยานนาวา สำนักงานเขตสาทร สำนักงานเขตราชเทวี สำนักงานทะเบียนราษฎรแขวงเมืองราย เทศบาลนครเชียงใหม่ และสำนักงานทะเบียนราษฎรอำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี โดยแนบเอกสารประกอบการขอข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกัน ซึ่งหน่วยงานดังกล่าวได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว แต่สำนักงานเขตดอนเมืองปฏิเสธและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยผู้อุทธรณ์จะต้องดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

๑. เอกสารซึ่งแสดงว่าบุคคลดังกล่าวมีส่วนเกี่ยวข้องกับคดีตามคำพิพากษา
๒. ให้ทนายความผู้รับมอบอำนาจยื่นขอคัดสำเนาทะเบียนบ้าน
๓. ไปแจ้งความที่สถานีตำรวจนครบาลและนำบันทึกประจำวันมาประกอบคำขอคัดสำเนาทะเบียนบ้าน

และผู้แทนสำนักงานเขตดอนเมืองชี้แจงต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ว่า ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ดำเนินการตามคำแนะนำข้างต้น สำนักงานเขตดอนเมืองจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ต่อมาสำนักงานเขตดอนเมืองมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ กท ๖๔๐๒/๒๕๔๑ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่า ตามที่สำนักงานเขตดอนเมืองได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวข้างต้นนั้น เป็นไปตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ (รวมฉบับแก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๔๕) ข้อ ๑๒๔ ๑๒๕ ๑๒๖ และ ๑๒๗ ที่ตีความว่า ผู้มีส่วนได้เสียที่จะยื่นคำร้องให้นายทะเบียนตรวจคัดหรือคัดและรับรองสำเนารายการเอกสารทะเบียนราษฎร ได้แก่ เจ้าบ้าน ผู้มีชื่อและรายการปรากฏในเอกสารที่จะขอตรวจหรือคัดรับรองสำเนา และบุคคลหรือนิติบุคคลใดที่มีส่วนเกี่ยวกับเอกสารทะเบียนราษฎร ไม่ว่าโดยตรงหรือทางอ้อม โดยให้เรียกตรวจสอบหลักฐานจากผู้ร้องและพิจารณาความเป็นผู้มีส่วนได้เสีย ประกอบกับหนังสือสำนักทะเบียนกลางและการตอบข้อหารือสำนักงานอัยการสูงสุดที่ให้ทนายความสามารถขอคัดและรับรองสำเนาทะเบียนบ้านได้ กรณีที่ให้ไปลงบันทึกประจำวันสถานีตำรวจนครบาลนั้น เพื่อให้เป็นไปตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางดังกล่าว ข้อ ๑๒๕ (๓) และข้อ ๑๒๖ กำหนดเรื่องผู้มีส่วนได้เสียซึ่งเป็นแนวทางพิจารณาความเป็นผู้มีส่วนได้เสียของบุคคลหรือนิติบุคคล เพื่อพิจารณาความเกี่ยวข้องในการขอให้นายทะเบียนตรวจคัดหรือคัดและรับรองสำเนารายการเอกสารทะเบียนราษฎร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำเนาทะเบียนบ้านของนาง ก. นางสาว ข. นาย ค. และนางสาว ง. เป็นข้อมูลส่วนบุคคลเจ้าหน้าที่ผู้ครอบครองหรือควบคุมข้อมูลจะเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบได้ต่อเมื่อมีเหตุอันสมควร หรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องกับรายชื่อบุคคลที่ปรากฏอยู่ในทะเบียนบ้านดังกล่าวตามพระราชบัญญัติการทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๔ (รวมฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๕๑) ซึ่งต้องปฏิบัติตามระเบียบสำนักทะเบียนกลางว่าด้วยการจัดทำทะเบียนราษฎร พ.ศ. ๒๕๓๕ กรณีอุทธรณ์นี้ผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นทนายความของเจ้าหน้าที่ตามคำพิพากษามีความประสงค์จะขอคัดสำเนาทะเบียนราษฎรของภรรยาและบุตรของลูกหนี้ตามคำพิพากษาดังกล่าว ซึ่งไม่ปรากฏชื่อตามคำพิพากษาในฐานะเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาแต่อย่างใด เจ้าหน้าที่สำนักงานเขตดอนเมืองจึงเรียกร้องให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการตามระเบียบ เมื่อระเบียบดังกล่าวไม่ขัดกับกฎหมายหรือเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งจนไม่สามารถใช้สิทธิตามกฎหมายได้ ผู้อุทธรณ์จึงมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามระเบียบดังกล่าว แต่ผู้อุทธรณ์ปฏิเสธไม่ดำเนินการตามระเบียบโดยเฉพาะการแสดงหลักฐานในฐานะทนายความผู้รับมอบอำนาจ ในขณะที่เดียวกัน ผู้อุทธรณ์ก็ชี้แจงด้วยว่าตนได้ดำเนินการยึดทรัพย์ของนาง ก. ซึ่งเป็นบุคคลที่มีรายชื่อในทะเบียนบ้านที่ตนจะขอคัดถ่ายสำเนาจึงเห็นว่า การขอคัดถ่ายสำเนาทะเบียนบ้านของนาง ก. ไม่มีเหตุผลแสดงถึงความจำเป็นใดๆ อีก การอนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาทะเบียนบ้านในกรณีนี้จะเป็นการรुकล้ำสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและผลประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่าคำสั่งไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายสำเนาทะเบียนราษฎรของนาง ก. และบุตร ในกรณีนี้ชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๒/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกี่ยวกับผลการตรวจสอบและข้อมูล
การเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
ขอทราบผลการตรวจสอบกรณีที่มีผู้ร้องเรียนสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองโดยกล่าวว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติ
คนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ พร้อมทั้งหนังสือร้องเรียนและชื่อผู้ร้องเรียน

กองกำกับการ ๑ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๒๙.๘๒/๒๓๙ ลงวันที่ -
กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า จากการตรวจสอบไม่พบว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง
พ.ศ. ๒๕๒๒ ตามที่ได้มีการร้องเรียนแต่อย่างใดและจากการพิจารณากรณีข้อมูลของผู้ร้องเรียนนั้นไม่สามารถจะนำข้อมูลเกี่ยวกับ
ผู้ร้องเรียนมาเปิดเผยต่อได้ เนื่องจากข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการหากมีการเปิดเผยแล้วนั้น อาจจะก่อให้เกิดอันตราย
ต่อชีวิตหรือความปลอดภัยแก่ผู้ให้ข้อมูลอีกทั้งข่าวสารดังกล่าวผู้ให้ข้อมูลมาไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตาม
พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ ๑๕ (๔) และ (๖)

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือกองกำกับการ ๑ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
ที่ ตช ๐๐๒๙.๘๒/๕๖๗ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงาน
ตรวจคนเข้าเมืองได้รับหนังสือร้องเรียนกล่าวว่า ผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติคนเข้าเมือง พ.ศ. ๒๕๒๒ และ
พระราชบัญญัติการทำงานคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๕๑ จึงได้ทำการตรวจสอบปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับอนุญาตถือหนังสือใบแทน
ใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๗) เลขที่ (๙๙) ๓๖๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เดิมมีใบสำคัญถิ่นที่อยู่ (ตม.๑๖) เลขที่ ๑๙๐/
๒๕๔๐ ลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๔๐ และมีใบอนุญาตทำงาน (ตม.๔) ใบอนุญาตเลขที่ ล ๐๘๙๙๔/๒๕๕๒ ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม
๒๕๕๒ ถึง ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ จึงไม่พบว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงขอทราบผลการตรวจสอบ
และหนังสือร้องเรียนพร้อมชื่อผู้ร้องเรียน สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้แจ้งผลการตรวจสอบและปฏิเสธการเปิดเผยหนังสือร้องเรียน
พร้อมชื่อผู้ร้องเรียน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงเพิ่มเติมว่า ได้เข้ามาอยู่ในประเทศไทยโดยถูกต้องตามกฎหมายและได้สัญชาติไทยแล้วตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง การได้สัญชาติไทย ส่วนสาเหตุที่ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีเรื่องพิพาทกับบุคคลซึ่งปฏิบัติงานที่สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ กรณีที่บุคคลดังกล่าวได้นำรายงานที่ผู้อุทธรณ์ทำภายใต้สัญญาจ้างองค์การสหประชาชาติไปใช้ในการทำวิทยานิพนธ์ ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนเรื่องดังกล่าวต่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งทำให้บุคคลดังกล่าวฟ้องคดีอาญากับผู้อุทธรณ์ประมาณ ๑๐ คดี จากเรื่องดังกล่าวจึงทำให้ผู้อุทธรณ์สงสัยว่าบุคคลดังกล่าวเป็นผู้ที่ร้องเรียนต่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ หนังสือร้องเรียนที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์ต่อสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งหนังสือร้องเรียนดังกล่าวมีข้อความกล่าวถึงเรื่องที่ผู้ร้องเรียนและผู้อุทธรณ์มีข้อพิพาทต่อกันและเนื้อความในหนังสือร้องเรียนประสงค์ให้มีการตรวจสอบตามกฎหมายเท่านั้น เมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ที่น่าจะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ร้องเรียนประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ทราบชื่อผู้ร้องเรียนแล้ว ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ รวมทั้งประโยชน์ของผู้ร้องเรียนแล้ว เห็นควรคุ้มครองสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๓/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลดอนทราย จังหวัดราชบุรีเกี่ยวกับโครงการจัดงาน
 ประเพณีวันสงกรานต์ประจำปี ๒๕๕๒

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลดอนทราย จังหวัดราชบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นอดีตนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทราย มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลดอนทราย ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ ดังต่อไปนี้

๑. โครงการวันสงกรานต์ประจำปี ๒๕๕๒
๒. รูปภาพการตกแต่งขบวนรถแห่ทางสงกรานต์ของหมู่ที่ ๗ ในปี ๒๕๕๐ ๒๕๕๑ และ ๒๕๕๒
๓. สำเนารายงานผลการดำเนินการของสภาวัฒนธรรมตำบลดอนทรายในการขอรับเงินอุดหนุนจากองค์การบริหาร

ส่วนตำบลดอนทรายในปีงบประมาณ ๒๕๕๐ - ๒๕๕๑

เทศบาลตำบลดอนทรายมีบันทึกท้ายคำขอลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า โดยหลักทั่วไปเอกสารดังกล่าวถือเป็นข้อมูลที่สามารถเปิดเผยให้กับผู้ร้องขอได้แต่เนื่องจากขณะนี้ได้มีการนิรโทษกรรม ซึ่งมีสาเหตุที่เกี่ยวข้องกับเอกสารดังกล่าว และอยู่ในขั้นตอนของการดำเนินการสอบสวนและวินิจฉัยข้อเท็จจริง ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันการเกิดความเสียหายกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทุกฝ่าย จึงไม่อนุญาตให้ทำการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนทราย ได้ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรีว่า นาง จ. นายกเทศมนตรีตำบลดอนทราย อำเภอโพธาราม จังหวัดราชบุรี ได้ทำสัญญาจ้างนาย ว. สามี ให้ทำการตกแต่งขบวนรถแห่ทางสงกรานต์ในโครงการวันสงกรานต์ประจำปี ๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๕๒ เป็นจำนวนเงิน ๘,๐๐๐ บาท ผู้อุทธรณ์เห็นว่าจากการกระทำดังกล่าวมีลักษณะเป็นผู้มีส่วนได้เสียในทางตรงหรือทางอ้อมเข้าทำสัญญากับเทศบาล อันเป็นความผิดที่ต้องถอดถอนออกจากตำแหน่ง

ผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรีได้สั่งการให้อำเภอโพธารามตรวจสอบข้อเท็จจริง ผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง อำเภอโพธารามเห็นว่า การกระทำของนาง จ. ยังไม่ถือเป็นความผิด และได้รายงานผลดังกล่าวไปยังจังหวัดราชบุรี ในขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของจังหวัด ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การพิจารณาของอำเภอโพธารามไม่ถูกต้อง เพราะยังมีเอกสารบางรายการที่ไม่ได้ส่งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดพิจารณา ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารรายการข้างต้นเพื่อนำไปตรวจสอบความถูกต้องในการบริหารงานของเทศบาล

ตำบลดอนทรายต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ เทศบาลตำบลดอนทรายมีหนังสือที่ รบ ๕๕๐๐๑/๑๖๒ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งว่า ผู้อุทธรณ์เคยนำเสนอข้อมูลข่าวสาร (บางส่วนที่ได้ดำเนินการขอเข้าตรวจในภายหลัง) โดยไม่ได้รับอนุญาตและไม่มีการรับรองสำเนาจากเทศบาลตำบลดอนทราย เพื่อดำเนินการแจ้งให้ผู้ว่าราชการจังหวัดราชบุรีพิจารณาทำการตรวจสอบวินิจฉัย ซึ่งอำเภอโพธารามได้ดำเนินการตรวจสอบเอกสารทั้งหมดแล้วมีความเห็นว่าการกระทำของนาง จ. ไม่มีความผิด ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเทศบาลตำบลดอนทรายโดยมีข้อความส่วนหนึ่งกล่าวว่า การวินิจฉัยของอำเภอโพธารามยังไม่ถูกต้องนัก จึงขอเข้าตรวจสอบเอกสารดังกล่าว

สำหรับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้น เทศบาลตำบลดอนทรายเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารทั่วไปที่สามารถเปิดเผยได้ แต่เนื่องจากมีกรณีการร้องเรียนซึ่งเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และเรื่องอยู่ในระหว่างการดำเนินการสอบสวนตรวจสอบและวินิจฉัยข้อเท็จจริง ดังนั้น เพื่อเป็นการป้องกันความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย จึงไม่อนุญาตให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้น ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่สามารถเปิดเผยได้ สำหรับเหตุผลที่เทศบาลตำบลดอนทรายอ้างว่า ในขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของจังหวัดราชบุรีนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิได้ทำให้ข้อเท็จจริงที่มีอยู่เปลี่ยนแปลงไป จนมีผลให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งเทศบาลตำบลดอนทรายไม่ได้แสดงให้เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะก่อให้เกิดความเสียหายกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่ายอย่างไร ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบลดอนทรายเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๘ เมษายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๔/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้อ จังหวัดศรีสะเกษเกี่ยวกับ
การจัดซื้อจัดจ้าง โครงการและงบประมาณ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้อ จังหวัดศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อาชีพทำนา มีหนังสือลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้อ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาโครงการจ่ายขาดเงินสะสมปี ๒๕๕๓ ทั้งสอบราคาและตกลงราคาพร้อมสัญญาจัดซื้อจัดจ้างทุกโครงการ เพื่อนำไปตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของทางราชการให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้อมีหนังสือ ที่ ศก ๘๐๙๐๑/๓๒ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๓ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับโครงการจ่ายขาดเงินสะสมปี ๒๕๕๓ ซึ่งได้ทำการตกลงจ้างทุกโครงการ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนสัญญาจัดซื้อจัดจ้างโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเฉพาะคู่สัญญาไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ต้องห้ามมิให้เปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลฝ่ายคู่สัญญาที่เป็นเอกชน อีกทั้งกรณีเหตุผลของผู้อุทธรณ์ในการขอข้อมูลเพื่อไปดำเนินการตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณของทางราชการให้เกิดประโยชน์สูงสุด ไม่เข้าอยู่ในข้อยกเว้นให้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลได้

ผู้อุทธรณ์และนาย บ. จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้อ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาโครงการจ่ายขาดเงินสะสมปี ๒๕๕๓ ทั้งสอบราคาและตกลงราคาพร้อมสัญญาจัดซื้อจัดจ้างทุกโครงการ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้อได้อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายสำเนาเฉพาะโครงการจ่ายขาดเงินสะสมประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ จำนวน ๕๓ โครงการ โดยผู้อุทธรณ์ได้รับเอกสารข้อมูลและได้ชำระค่าธรรมเนียมเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ส่วนหนังสือสัญญาจ้าง ในขณะที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้อได้ตกลงทำสัญญาจ้างแล้วเป็นจำนวนทั้งสิ้น ๔๕ โครงการ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้อพิจารณาเห็นว่า สัญญาจ้างดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเฉพาะคู่สัญญา ซึ่งห้ามมิให้เปิดเผยโดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลฝ่ายคู่สัญญาที่เป็นเอกชนตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) มาตรา ๑๗ และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้อจึงมีหนังสือแจ้งสิทธิคัดค้านแก่ห้าง/ร้าน ผู้ซึ่งเป็นคู่สัญญา และห้าง/ร้านดังกล่าวได้มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

แก่ผู้อุทธรณ์ นอกจากนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้อได้พิจารณาเหตุผลในการขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์แล้วเห็นว่าไม่อยู่ในข้อยกเว้นที่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลได้ อีกทั้งหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ผู้อุทธรณ์อาจนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้ในทางไม่สุจริต เนื่องจากความขัดแย้งทางการเมืองท้องถิ่นซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้แพ้การเลือกตั้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้อได้ตั้งข้อสังเกตว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเมื่อพ้นกำหนดเวลา ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งไปแล้ว จึงเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และนาย บ. ไม่มีสิทธิอุทธรณ์ตามกฎหมายดังกล่าวเนื่องจากมิใช่ผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารร่วมกับผู้อุทธรณ์มาตั้งแต่ต้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า อุทธรณ์เรื่องนี้ม่ประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ดังนี้

๑. นาย บ. มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้อหรือไม่ เมื่อพิจารณาตามหนังสือขอข้อมูลข่าวสารฉบับลงวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๕๓ นาย บ. ไม่ได้มีส่วนร่วมกับผู้อุทธรณ์ในการขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ดังนั้น เมื่อหน่วยงานปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เพียงผู้เดียว

๒. คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีอำนาจพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ที่ยื่นเกินกำหนดเวลา ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งไปแล้วหรือไม่ เมื่อพิจารณาตามหนังสือปฏิเสธขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้อ ที่ ศก ๘๐๙๐๑/๓๒ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๓ หน่วยงานไม่ได้แจ้งสิทธิในการอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบ ดังนั้น ระยะเวลาในการอุทธรณ์จึงขยายเป็น ๑ ปีนับแต่วันที่รับคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๔๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ การยื่นอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์จึงมิได้เป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีอำนาจในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ตามมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน

๓. ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้หรือไม่ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ คือ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำเนาโครงการจ่ายขาดเงินสะสมปี ๒๕๕๓ ทั้งสอบราคาและตกลงราคาพร้อมสัญญาจัดซื้อจัดจ้างทุกโครงการ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้อได้เปิดเผยสำเนาโครงการจ่ายขาดเงินสะสมปี ๒๕๕๓ จำนวน ๕๓ โครงการให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงมีประเด็นการวินิจฉัยเพียงสัญญาจัดซื้อจัดจ้างทุกโครงการที่หน่วยงานปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ เห็นว่า สัญญาจ้างเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐสามารถเปิดเผยให้ประชาชนทั่วไปทราบได้อยู่แล้ว เพื่อเป็นการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการบริหารงานของหน่วยงานของรัฐ ทั้งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ไม่อาจจะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด การที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้ออ้างว่ามีผู้ใช้สิทธิคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๗ จึงไม่อาจรับฟังได้ นอกจากนี้ ในสัญญาจ้างที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้อจัดส่งมาประกอบการพิจารณาไม่ปรากฏว่ามีข้อมูลส่วนใดมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และจำต้องขอความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูล ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) และมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคล้อเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนอุทธรณ์ของนาย บ. ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๖/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตดุสิตเกี่ยวกับการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตประกอบ
กิจการตลาด

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตดุสิต

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ม. จำกัด ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ว. กรรมการผู้จัดการ มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการเขตดุสิต ขอข้อมูลข่าวสารสำเนาหนังสือบริษัทบริหารสินทรัพย์ ก. ที่ บบส.พญ. ๑๓๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ ที่มีถึงผู้อำนวยการเขตดุสิต

สำนักงานเขตดุสิตมีหนังสือ ที่ กท ๔๖๐๔/๗๓๕ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตดุสิต ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว
ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการตลาดโดยใช้ชื่อว่า ตลาดราชวัตร ผู้อุทธรณ์มีกรณีพิพาทกับบริษัทบริหารสินทรัพย์ ก. เกี่ยวกับที่ดินอันเป็นที่ตั้งของตลาด เรื่องอยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาล ซึ่งมีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราว มิให้บริษัทบริหารสินทรัพย์ ก. ทำนิติกรรมใดๆ เกี่ยวกับที่ดิน

เมื่อใบอนุญาตประกอบกิจการตลาดของผู้อุทธรณ์สิ้นสุดลง และต้องยื่นขอรับใบอนุญาตใหม่ สำนักงานเขตดุสิตได้มีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์ว่า บริษัทบริหารสินทรัพย์ ก. มีหนังสือ ที่ บบส.พญ. ๑๓๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการเขตดุสิต แจ้งว่าบริษัทฯ เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดินดังกล่าว และไม่อนุญาตให้บุคคลใดประกอบกิจการตลาดบนทรัพย์สินของบริษัทฯ เด็ดขาด หากผู้อุทธรณ์มีหลักฐานที่ขัดแย้งกับบริษัทฯ ขอให้แจ้งให้สำนักงานเขตดุสิตทราบ ผู้อุทธรณ์ได้ส่งเอกสารเพื่อประกอบการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการตลาดเพิ่มเติม และต่อมาสำนักงานเขตดุสิตได้พิจารณาออกใบอนุญาตให้แก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่ากรณีที่บริษัทฯ มีหนังสือแจ้งต่อสำนักงานเขตดุสิตว่าเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ที่ดิน เป็นการแจ้งความเท็จและมีผลกระทบต่อ
การขอต่อใบอนุญาตประกอบกิจการตลาดของผู้อุทธรณ์ จึงมีหนังสือขอสำเนาหนังสือดังกล่าว เพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป แต่ได้รับการปฏิเสธ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า สำนักงานเขตดุสิตได้รับหนังสือของบริษัทบริหารสินทรัพย์ ก. ไว้ในราชการ และได้ใช้หนังสือดังกล่าวเป็นข้อมูลในการ

พิจารณาคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการตลาดของผู้อุทธรณ์ หนังสือที่บริษัทฯ มีถึงสำนักงานเขตดุสิตจึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อการพิจารณาคำขอรับใบอนุญาตประกอบกิจการตลาดซึ่งสำนักงานเขตดุสิตได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ใช้ในการพิจารณานั้น ไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบและมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตดุสิตเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ ศค ๖๗/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราชเกี่ยวกับการประเมินผล
 การปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราช

 อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์รับราชการสังกัดสำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราช ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ ขอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราช จำนวน ๒ รายการ ดังนี้

 รายการที่ ๑ แบบประเมินผลการปฏิบัติงานของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง สำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราช ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๑

 รายการที่ ๒ บัญชีรายชื่อข้าราชการระดับ ๑ - ๘ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ (วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๑) ของสำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราช ที่ ศป ๐๐๐๘.๑/๓๑๓ ลงวันที่ ๒๓ กันยายน ๒๕๕๒ เรื่อง การจัดสรรเงินรางวัลประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๑ พร้อมรายละเอียดแนบท้าย

 สำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราชมีบันทึกข้อความ ที่ ศป ๐๐๐๘.๑/๔๐๕ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๒ เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

 ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

 คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ การชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราช การชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักงานศาลปกครองได้จัดสรรเงินรางวัลให้กับข้าราชการฝ่ายศาลปกครองและลูกจ้างประจำ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยแบ่งการจัดสรรเงินรางวัลเป็น ๒ รอบ ในรอบปกติสำนักงานศาลปกครองจะจัดสรรเงินรางวัลให้กับข้าราชการฝ่ายศาลปกครองและลูกจ้างประจำทุกคนโดยคำนวณจากการประเมินผลการปฏิบัติงาน ส่วนรอบสมทบสำนักงานศาลปกครองจะจัดสรรเงินรางวัลให้กับข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเฉพาะบางคนโดยคำนวณจากการประเมินด้านพฤติกรรม ซึ่งหลังจากที่สำนักงานศาลปกครองได้มีคำสั่งให้ข้าราชการฝ่ายศาลปกครองและลูกจ้างประจำได้รับเงินรางวัล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จากสำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราช แต่สำนักงานศาลปกครอง

นครศรีธรรมราชปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณา ผู้อำนวยการศาลปกครองนครศรีธรรมราชชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารจากสำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราชโดยไม่ระบุเหตุผลว่าต้องการข้อมูลข่าวสารไปเพื่อการใด และข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ นั้น ประกอบด้วยชื่อ ตำแหน่ง อัตราเงินเดือน การประเมินผลการปฏิบัติงาน การประเมินด้านพฤติกรรมของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นผลคะแนนการประเมินของข้าราชการฝ่ายศาลปกครองแต่ละคน ซึ่งเกี่ยวเนื่องกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร และอาจเกิดผลกระทบต่อหน่วยงาน ทำให้บุคลากรของหน่วยงานเสียความสามัคคี สำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราชจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า สำนักงานศาลปกครองได้จัดสรรเงินรางวัลให้กับข้าราชการฝ่ายศาลปกครองและลูกจ้างประจำ โดยแบ่งการจัดสรรเงินรางวัลเป็น ๒ รอบ ในรอบปกติข้าราชการฝ่ายศาลปกครองและลูกจ้างประจำจะได้รับเงินรางวัลทุกคน ส่วนรอบสมทบหรือรอบพิเศษสำนักงานศาลปกครองจะจัดสรรเงินรางวัลให้กับข้าราชการฝ่ายศาลปกครองเฉพาะบางคนที่มีความโดดเด่นซึ่งหลังจากที่สำนักงานศาลปกครองได้มีคำสั่งให้ข้าราชการฝ่ายศาลปกครองและลูกจ้างประจำได้รับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ แล้ว ผู้อุทธรณ์สงสัยว่าการพิจารณาเสนอรายชื่อบุคคลที่สมควรได้รับเงินรางวัลรอบสมทบของสำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราชอาจไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของประกาศสำนักงานศาลปกครอง เรื่อง การจัดสรรเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยประกาศดังกล่าวกำหนดว่า บุคลากรจะได้รับเงินรางวัลตามผลการประเมินตามแบบประเมินผลการปฏิบัติงาน ซึ่งไม่รวมคะแนนประเมินด้านพฤติกรรม ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบว่าการจัดสรรเงินรางวัลของสำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราชเป็นไปตามหลักเกณฑ์หรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ มีรายละเอียดประกอบด้วยข้อมูลชื่อ ตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ประวัติการลา การเข้าทำงานสาย การประเมินผลการปฏิบัติงานและการประเมินด้านพฤติกรรมจากผู้บังคับบัญชาของข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง สำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง และจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราชปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์นั้นจึงชอบด้วยกฎหมาย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้นมีประเด็นแห่งเรื่องว่าผู้บังคับบัญชาจัดสรรเงินรางวัลรอบสมทบไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของประกาศสำนักงานศาลปกครอง โดยนำคะแนนประเมินด้านพฤติกรรมมารวมคำนวณด้วย ดังนั้น จึงมีข้อสงสัยว่าการจัดสรรเงินรางวัลรอบสมทบได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์หรือไม่ เมื่อผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นการตรวจสอบความถูกต้อง โปร่งใส และเป็นการสร้างมาตรฐานในการบริหารราชการที่ดีของหน่วยงานของรัฐ และคุ้มครองประโยชน์ได้เสียของบุคลากรที่เกี่ยวข้อง จึงเห็นควรเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และให้สำนักงานศาลปกครองนครศรีธรรมราชเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๘/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานธนารักษ์พื้นที่อุดรธานีเกี่ยวกับการเช่าที่ดิน
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานธนารักษ์พื้นที่อุดรธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ วันที่ ๑๒ มีนาคม วันที่ ๒๔ เมษายน และวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานธนารักษ์พื้นที่อุดรธานี ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเช่าที่ดินราชพัสดุ จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

- รายการที่ ๑ หนังสือสัญญาเช่าของนาย ท.
- รายการที่ ๒ หนังสือขออนุมัติการก่อสร้างอาคารในที่ราชพัสดุของนาย ท.
- รายการที่ ๓ แบบแปลนการก่อสร้างอาคารของนาย ท.
- รายการที่ ๔ หลักฐานยืนยันการชำระค่าเช่าที่ดิน ค่าธรรมเนียมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง
- รายการที่ ๕ หลักฐานที่ทายาทของนาย ท. ขอตัดแปลงต่อเติมอาคาร

สำนักงานธนารักษ์พื้นที่อุดรธานีมีหนังสือ ที่ กค ๐๓๐๗.๒๘/๑๔๗๐ ลงวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ แต่ไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาเอกสารดังกล่าว เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของสำนักงานธนารักษ์พื้นที่อุดรธานี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือคัดค้านการขอเช่าที่ดินราชพัสดุแปลงหมายเลขทะเบียนที่ อด.๑๒๕๒ ตำบลเพ็ญ อำเภอเพ็ญ จังหวัดอุดรธานี ของทายาท นาย ท. และประสงค์จะขอเช่าที่ดินราชพัสดุแปลงดังกล่าว สำนักงานธนารักษ์พื้นที่อุดรธานีพิจารณาแล้วเห็นว่าผู้อุทธรณ์ไม่มีเอกสาร หลักฐานแสดงว่าเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ในบ้านที่อยู่อาศัยในที่ราชพัสดุดังกล่าวจึงไม่อาจพิจารณาจัดให้ผู้อุทธรณ์เช่าที่ราชพัสดุได้ และพิจารณาให้นาย ส. ทายาทนาย ท. เช่าที่ดินราชพัสดุแปลงดังกล่าวแทนนาย ท. ซึ่งเป็นผู้เช่าเดิม หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มี หนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา สำนักงานธนารักษ์พื้นที่อุดรธานีมีหนังสือ ที่ กค ๐๓๐๗.๒๘/๕๘๗ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๓ ชี้แจง ข้อเท็จจริงสรุปว่า สำนักงานธนารักษ์พื้นที่อุดรธานีมีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ อยู่ในความครอบครองเฉพาะหลักฐานสัญญาเช่า ฉบับลงวันที่ ๑ มกราคม - ๓๑ ธันวาคม ๒๕๒๔ ซึ่งสำนักงานธนารักษ์พื้นที่อุดรธานีเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลสามารถ

เปิดเผยให้ได้ แต่ไม่อนุญาตให้คัดถ่ายสำเนาเอกสารดังกล่าว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ ๔ และ ๕ นั้นไม่มีอยู่ในความครอบครองของสำนักงานธนารักษ์พื้นที่อุดรธานี

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ทั่วไปของสำนักงานธนารักษ์พื้นที่อุดรธานี มิใช่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะแสดงถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ร้องคัดค้านการให้เข้าที่ดินราชพัสดุแปลงดังกล่าวจึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง และควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน จึงสมควรเปิดเผยและให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ ๔ และ ๕ นั้น เมื่อสำนักงานธนารักษ์พื้นที่อุดรธานีปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง กรณีนี้ไม่ใช่หน่วยงานปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่เป็นการที่หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานธนารักษ์พื้นที่อุดรธานีเปิดเผยและให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ และยกอุทธรณ์รายการที่ ๒ รายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๖๙/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเกี่ยวกับเอกสารสิทธิในที่ดิน
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ขอตรวจสอบกรรมสิทธิ์ที่ดินของนาย ว. นาง บ. และนาย น.

สำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีบันทึกท้ายคำขอลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ บค. (๐๖) ๑๐๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยาดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า บริษัท ขนส่ง จำกัด ในฐานะรัฐวิสาหกิจได้ฟ้องคดีต่อ
ศาลแรงงานกลางให้พนักงานขับรถ ๒ ราย คือ นาย ว. และนาย น. ให้ชดเชยค่าเสียหายจากการปฏิบัติหน้าที่ด้วยความประมาท
เลินเล่ออย่างร้ายแรงและศาลพิพากษาให้จำเลยทั้งสองชดเชยค่าเสียหาย บริษัท ขนส่ง จำกัด โดยนาย ท. จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ มีนาคม
๒๕๕๓ ถึงสำนักงานที่ดินจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอเอกสารการถือกรรมสิทธิ์ในที่ดินของนาย ว. นาง บ. ภริยาของนาย ว. และ
นาย น. รวม ๓ รายการ เพื่อนำไปบังคับคดีตามกฎหมาย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
แล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจ ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่
เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูล
ข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้อง
กับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อปกป้องรักษา
ประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึง
ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่ไม่ได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐ
ด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการเพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหาร

ราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๐/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงแรงงานเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยและการสอบสวน
 ข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงแรงงาน

 อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ รง ๐๒๐๓.๑/พิเศษ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงปลัดกระทรวง
แรงงาน ขอสำนวนการสอบสวนทางวินัย และการสอบสวนข้อเท็จจริง

 กระทรวงแรงงานมีหนังสือ ที่ รง ๐๒๐๑.๕/๐๓๕๕ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารตามอุทธรณ์
เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยอาจเป็น
ผลเสียหายต่อกระบวนการตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐเนื่องจากอาจมีการเข้าไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานได้ จึงไม่อนุญาตให้
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

 ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารของกระทรวงแรงงานดังกล่าว

 คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า เมื่อครั้งที่ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่ง
รองเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม ได้ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีสำนักงานประกันสังคมได้ใช้เงินกองทุนประกันสังคม
ซื้อหุ้นไทยธนาคาร จำนวน ๖๐ กว่าล้านหุ้น และประสพภาวะขาดทุน คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาเห็นว่า ข้อเท็จจริง
มีมูลจึงเห็นควรแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัย ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนวินัยเห็นว่า ความผิดที่เกิดขึ้นเป็นความผิดเล็กน้อย
จึงเห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ แต่เนื่องจากปัจจุบันสำนักงานประกันสังคมยังไม่ได้ขายหุ้นดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวน
วินัยเห็นว่า สำนักงานประกันสังคมยังมิได้มีความเสียหายที่ชัดเจน จึงเห็นควรลงโทษภาคทัณฑ์และให้มีหนังสือว่ากล่าวตักเตือนแทน
ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ รง ๐๒๐๓.๑/พิเศษ ลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงปลัดกระทรวงแรงงาน ขอสำนวนการสอบสวนทาง
วินัยและการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการลงทุนซื้อหุ้นไทยธนาคารของสำนักงาน
ประกันสังคม ทั้งนี้ เพื่อนำไปต่อสู้คดีหากมีการฟ้องร้องผู้อุทธรณ์ในอนาคต

 ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ กระทรวงแรงงานมีหนังสือ ส่วนที่สี่ ที่ รง ๐๒๐๑.๕/๐๘๘๙ ลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓
ถึงประธานกรรมการฯ ชี้แจงว่า สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและสำนวนการสอบสวนวินัยของผู้อุทธรณ์ ตามปกติถือว่าเป็นเอกสาร
ของราชการที่จะต้องเก็บรักษาไว้เป็นความลับของทางราชการเพราะประกอบไปด้วยข้อมูลและพยานหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

กับพฤติกรรมและความเห็นในการกระทำความผิดทางวินัยของผู้ยุทธน์ และสาเหตุที่ผู้ยุทธน์ขอสำเนาเอกสารดังกล่าวเนื่องจากปรากฏเป็นข่าวทางสื่อหนังสือพิมพ์ว่า คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐกำลังดำเนินการตรวจสอบความผิดปกติในการลงทุนซื้อหุ้นของสำนักงานประกันสังคม แต่ยังไม่ปรากฏชื่อผู้ยุทธน์ว่ามีส่วนเกี่ยวข้องกับเรื่องดังกล่าว หากผลการตรวจสอบปรากฏว่าผู้ยุทธน์มีส่วนเกี่ยวข้องและมีมูลความผิดทางอาญา คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐต้องส่งเรื่องให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการไต่สวนข้อเท็จจริงต่อไป และหากมีการกล่าวหาว่าผู้ยุทธน์เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดโดยอาศัยข้อเท็จจริงที่ปรากฏในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนทางวินัย ผู้ยุทธน์ก็สามารถขอตรวจสอบข้อมูลข่าวสารของราชการของกระทรวงแรงงานในส่วนที่เห็นว่าเป็นประโยชน์แก่ตนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวในขณะนี้ซึ่งยังไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ยุทธน์เป็นผู้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิด การเปิดเผยข้อมูลอาจทำให้ผู้ยุทธน์เข้าไปยุ่งเหยิงกับพยานหลักฐานต่างๆ จนทำให้เป็นอุปสรรคต่อการตรวจสอบในเรื่องดังกล่าวของหน่วยงานของรัฐได้ ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารของราชการที่ผู้ยุทธน์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะบัญญัติไว้ในมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยในขณะนี้ อาจเป็นผลเสียต่อกกระบวนการตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐ จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่ผู้ยุทธน์ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ สำนวนการสอบสวนทางวินัย และการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้ยุทธน์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ยุทธน์โดยตรง การเปิดเผยเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการทำงานอันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กระทรวงแรงงานเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยและการสอบสวนข้อเท็จจริง พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ยุทธน์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๑/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ เกี่ยวกับสำนวน
การสอบสวนกรณีผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหายในคดีฉ้อโกง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ ขอสำเนาเอกสารการสอบสวน
กรณีผู้อุทธรณ์แจ้งความร้องทุกข์ให้ดำเนินคดีกับนาย ส. กับพวก ข้อหาฉ้อโกงทรัพย์ตามคดีอาญา ที่ ๒๙๘/๒๕๕๑ ของสถานีตำรวจ
นครบาลจักรวรรดิ

สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ มีหนังสือ ที่ สอ ๐๐๑๕.๖/๒๑ ลงวันที่ ๗ มกราคม ๒๕๕๓ ให้สำเนาคำให้การ
ผู้กล่าวหาทุกแผ่น เอกสารแนบคำให้การผู้กล่าวหาเพิ่มเติมเมื่อวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ จำนวน ๓ แผ่น หนังสือแจ้งคำสั่งไม่ฟ้อง
คำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการชั้นบัย และรายงานเดินบัญชีที่มีลายมือชื่อผู้กล่าวหา โดยปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารอื่นๆ โดย
ให้เหตุผลว่า เนื่องจากเป็นคดีความผิดต่อส่วนตัว การดำเนินการใช้สิทธิทางศาลคดียังไม่ถึงที่สุด และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมาย
เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ รวมทั้งอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้เกี่ยวข้องในคดี ผู้อุทธรณ์จึงมี
หนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ ต่ออธิบดี
อัยการฝ่ายคดีศาลแขวง ต่อมาอธิบดีอัยการฝ่ายคดีศาลแขวงได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่าการที่สำนักงาน
อัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วนแก่ผู้อุทธรณ์นั้นชอบแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา
คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของหน่วยงาน การชี้แจงข้อเท็จจริงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริง
ได้ความว่า เมื่อวันที่ ๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์ได้ร้องทุกข์กล่าวโทษต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลจักรวรรดิ
ให้ดำเนินคดีกับผู้ต้องหา รวม ๓ คน ฐานร่วมกันฉ้อโกงผู้อุทธรณ์ พนักงานสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนและรวบรวมพยาน
หลักฐานแล้วมีความเห็นควรสั่งฟ้องผู้ต้องหาทั้ง ๓ คน และได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้พนักงานอัยการพิจารณา ซึ่งพนักงานอัยการ
ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาทั้ง ๓ คน และได้ส่งสำนวนการสอบสวนไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติกรณีสั่งไม่ฟ้อง
ผู้ต้องหาทั้ง ๓ คน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๔๕ ต่อมาสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีความเห็น
ไม่แย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการ สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ จึงได้มีหนังสือถึงสถานีตำรวจนครบาล

จักรวรรดิแจ้งคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องผู้ต้องหาทั้ง ๓ คน หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ ได้มีหนังสือ ที่ อส ๐๐๑๕.๖/๓๔๐ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งสรุปว่า ไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่นนอกจากที่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว เนื่องจากเป็นคดีความผิดต่อส่วนตัว การดำเนินการใช้สิทธิทางศาลคดียังไม่ถึงที่สุด และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ รวมทั้งอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้เกี่ยวข้องในคดี หากผู้อุทธรณ์ยื่นฟ้องผู้ต้องหาทั้ง ๓ คน และมีหมายเรียกจากศาลขอเอกสารในส่วนนี้จะดำเนินการจัดส่งให้ทางศาล การที่สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ ได้ใช้ดุลพินิจอนุญาตให้คัดถ่ายเอกสารบางส่วนเป็นการดำเนินการตามระเบียบสำนักงานอัยการสูงสุดว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๑

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นประกอบด้วยบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล เอกสารหลักฐานต่างๆ และรายละเอียดเกี่ยวกับรายการเงินฝากถอนในบัญชีเงินฝากของธนาคาร (Statement) ซึ่งพนักงานสอบสวนได้รวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวน และไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของผู้ต้องหาเนื่องจากผู้ต้องหาไม่ให้การชั้นสอบสวนแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปใช้เป็นหลักฐานประกอบการฟ้องคดีอาญาต่อศาล โดยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้นแสดงให้เห็นถึงขั้นตอนและวิธีการกระทำความผิดของผู้ต้องหา จึงจำเป็นต้องใช้เป็นหลักฐานในการฟ้องคดีต่อศาลเพื่อแสดงให้เห็นว่าคดีมีมูลที่จะรับฟ้องไว้พิจารณา และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่น่าจะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลอื่น เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบริษัทของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นประกอบด้วยบันทึกการให้ถ้อยคำของพยานบุคคล และเอกสารหลักฐานต่างๆ ที่พนักงานสอบสวนได้รวบรวมไว้ในสำนวนการสอบสวนซึ่งส่วนใหญ่เป็นเอกสารของบริษัทผู้อุทธรณ์ ปัจจุบันการสอบสวนคดีอาญาได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยพนักงานอัยการมีคำสั่งไม่ฟ้องผู้ต้องหาและสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีความเห็นไม่แย้งคำสั่งดังกล่าวคดีเป็นอันยุติ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากสำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ เห็นว่าการเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อผู้เกี่ยวข้องในคดีก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าคุณคนใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ เมื่อผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายคดีศาลแขวง ๖ เปิดเผยสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจนครบาลจักรวรรดิให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ โดยลบหรือทำการอื่นใดต่อข้อความที่จะทำให้ทราบว่าคุณคนใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความนั้นต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๒/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๙ เกี่ยวกับการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรภาค ๙

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ พ/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๙ ขอข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งอยู่ในการควบคุมดูแลของตำรวจภูธรภาค ๙ เพื่อดำเนินการในชั้นศาลและใช้เป็นพยานหลักฐาน ประกอบในการอุทธรณ์คำสั่งแต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงรองผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๕๒ ตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๒๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ ต่อคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ดังนี้

๑. บัญชีอาวุโสข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตรระดับสารวัตรถึงผู้กำกับการ สังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ วาระประจำปี ๒๕๕๒ เพื่อตรวจสอบตำแหน่งว่างและการเลื่อนระดับตำแหน่งทดแทนตำแหน่งที่สูงขึ้นทุกระดับ
๒. บัญชีผู้เหมาะสมในการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับผู้กำกับการ เลื่อนเป็นระดับรองผู้บังคับการ สังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ วาระประจำปี ๒๕๕๒
๓. บัญชีผู้ไม่เหมาะสมในการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับผู้กำกับการ เลื่อนเป็นระดับรองผู้บังคับการ สังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ วาระประจำปี ๒๕๕๒
๔. รายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจ ระดับสารวัตรถึงรองผู้บังคับการ สังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ วาระประจำปี ๒๕๕๒
๕. รายงานการประชุมทบทวนการพิจารณาแต่งตั้งของคณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงรองผู้บังคับการ สังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ วาระประจำปี ๒๕๕๒
๖. หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๙.๒๓๑/ว ๐๑๑๖ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒
๗. หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนที่สูงสุด ที่ ๐๐๐๙.๒๓๑/ว ๐๐๑๙๙ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๓
๘. หนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนที่สูงสุด ที่ ๐๐๐๙.๒๓๑/๐๓๑๙๙ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๓
๙. หนังสือกองทะเบียนพล ที่ ๐๐๐๙.๒๓๑/๒๔๗ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓

ฝ่ายอำนวยการ & กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๙ มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๔.๑๑๒/๙๑๘ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และ ที่ ๐๐๒๔.๑๕๓/๙๓๓ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ซึ่งแจ้งว่าอนุมัติให้คัดและรับรองสำเนาเอกสารเฉพาะข้อ ๑ และ ๖ - ๙ สำหรับเอกสารในข้อ ๒ - ๕ คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการของตำรวจภูธรภาค ๙ มีคำสั่งมิให้เปิดเผย เนื่องจากเห็นว่า การเปิดเผยอาจทำให้รู้ถึงแหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารที่นำมาประกอบการพิจารณาแต่งตั้ง ซึ่งข้อมูลดังกล่าว

มีทั้งส่วนที่ดีและไม่ดี รวมตลอดถึงมีการกล่าวถึงจุดเด่นและด้อยของบุคคล หากเปิดเผยอาจทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้บังคับบัญชา และส่งผลเสียต่อการปกครองบังคับบัญชาในอนาคต และแหล่งข้อมูลที่ได้มาผู้ให้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการพิจารณาตัวบุคคลนั้น ไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำมาเปิดเผยต่อผู้อื่น เพราะอาจจะส่งผลต่อความปลอดภัยของบุคคลนั้น และการเปิดเผยอาจกระทบถึงผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้เสีย ซึ่งจะคัดค้านทำให้เกิดความวุ่นวายสับสนตามมาได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ พ./๒๕๕๓ ลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่ง มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือตำรวจภูธรภาค ๙ ด่วนที่สุด ที่ ดช ๐๐๒๔.๑๕๓/๒๒๒๐ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ตำรวจภูธรภาค ๙ ได้มีคำสั่ง ที่ ๒๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงรองผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๕๒ จำนวน ๑๖๑ ราย โดยอาศัยอำนาจตาม พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ และ กฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับ สารวัตรถึงจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งในระดับตำแหน่งรองผู้บังคับการของตำรวจภูธร ภาค ๙ สามารถแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งผู้กำกับการเลื่อนขึ้นดำรงตำแหน่งรองผู้บังคับการได้ จำนวน ๑๒ นาย ตามตำแหน่ง ที่ว่าง จำนวน ๑๒ ตำแหน่ง โดยเป็นไปตามหลักอาวุโสและตามลำดับความเหมาะสม ซึ่งผู้อุทธรณ์มีอาวุโสลำดับที่ ๑๐ ตามบัญชี อาวุโสข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ระดับผู้กำกับการสังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ วาระประจำปี ๒๕๕๒ แต่ไม่ได้รับการพิจารณา แต่งตั้งเพื่อเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นในระดับรองผู้บังคับการ และคำสั่งแต่งตั้งดังกล่าวมีการแต่งตั้งข้ามลำดับอาวุโส โดยบุคคลที่ได้รับการ แต่งตั้งหลายนายมีลำดับอาวุโสต่ำกว่าผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อใช้เป็นพยานหลักฐานประกอบในการร้องทุกข์และอุทธรณ์คำสั่งแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตามคำสั่ง ดังกล่าวต่อผู้บังคับบัญชา และคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ โดยตำรวจภูธรภาค ๙ อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารบางรายการ แต่ปฏิเสธไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอซึ่งเป็นเอกสารสำเนาหนังสือที่เกี่ยวข้องกับคำสั่งแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ผู้อุทธรณ์ จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งได้แก่ รายการที่ ๒ คือ บัญชีผู้เหมาะสมในการเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นระดับผู้กำกับการ เลื่อนเป็นระดับรองผู้บังคับการ สังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ วาระประจำปี ๒๕๕๒ รายการที่ ๓ คือ บัญชีผู้ไม่เหมาะสมในการเลื่อน ตำแหน่งสูงขึ้นระดับผู้กำกับการ เลื่อนเป็นระดับรองผู้บังคับการ สังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ วาระประจำปี ๒๕๕๒ รายการที่ ๔ คือ รายงานการประชุมของคณะกรรมการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงรองผู้บังคับการ สังกัดตำรวจภูธร ภาค ๙ วาระประจำปี ๒๕๕๒ และรายการที่ ๕ คือ รายงานการประชุมทบทวนการพิจารณาแต่งตั้งของคณะกรรมการพิจารณา แต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงรองผู้บังคับการ สังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ วาระประจำปี ๒๕๕๒ ข้อมูลดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการในกระบวนการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตามวิธีการคัดเลือกหรือแต่งตั้งของ ผู้มีอำนาจ ซึ่งเป็นไปตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงจเรตำรวจ แห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ เมื่อผู้อุทธรณ์สงสัยว่าการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจเป็นไปตามหลักเกณฑ์ และวิธีการตามกฎ ก.ตร. ดังกล่าวหรือไม่ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการ แต่งตั้งโดยตรงจะทำให้มีการตรวจสอบว่าการแต่งตั้งเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ ทำให้การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจของตำรวจ ภูธรภาค ๙ เป็นที่ยอมรับของข้าราชการตำรวจ สังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ ซึ่งจะเป็นผลดีต่อระบบการทำงานและการแต่งตั้ง แต่การ

ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำให้เกิดปัญหาเพราะข้าราชการตำรวจสังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ อาจสงสัยในมาตรฐานการแต่งตั้ง การเปิดเผยจึงแสดงให้เห็นว่าหน่วยงานใช้ระบบคุณธรรมและหลักธรรมาภิบาลที่ต้องโปร่งใสตรวจสอบได้เป็นหลักในการบริหารงานแม้จะกระทบการบริหารงานและการแต่งตั้งบ้าง แต่เมื่อกำหนดถึงการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจให้เป็นธรรมทำให้การปกครองบังคับบัญชาเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยและให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้ รายการที่ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวพันกับการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ แต่ไม่ต้องให้สำเนา รายการที่ ๔ และ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยและให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวพันกับการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรภาค ๙ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๒ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่รายการที่ ๓ ให้เปิดเผยโดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวพันกับการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ แต่ไม่ต้องให้สำเนา ส่วนรายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ ให้เปิดเผยและให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวพันกับการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๓/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเกี่ยวกับการโฆษณา
ประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ และเอกสารเกี่ยวกับการยุบพรรคการเมือง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สว (กมธ ๒) ๐๐๑๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ด่วนที่สุด
ที่ สว (กมธ ๒) ๐๐๑๐/๓๑๔๑ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ด่วนที่สุด ที่ สว (กมธ ๒) ๐๐๑๐/๓๔๗ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓
และด่วนที่สุด ที่ สว (กมธ ๒) ๐๐๑๐/๔๗๘ ลงวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอข้อมูล
เกี่ยวกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ และเอกสารเกี่ยวกับการยุบพรรคการเมือง

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลต ๐๑๐๓/๑๕๑๗๑ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๒ ด่วนที่สุด
ที่ ลต ๐๔๐๑/๒๕๗๔ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และ ที่ ลต ๐๔๐๑/๔๕๑๘ ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงประธาน
กรรมการกิจการองค์กรตามรัฐธรรมนูญและติดตามการบริหารงบประมาณ วุฒิสภา ซึ่งแจ้งว่าได้ส่งข้อมูลเกี่ยวกับการโฆษณา
ประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ ประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการกิจการองค์กรตามรัฐธรรมนูญและติดตามการบริหาร
งบประมาณ วุฒิสภา ส่วนกรณีที่ยกเอกสารเกี่ยวกับการยุบพรรคประชาธิปัตย์ พรรคชาติไทย พรรคพลังประชาชน และพรรค
ประชาธิปัตย์นั้น คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์
๒๕๕๓ แล้วเห็นว่าควรอนุญาตให้คัดสำเนาเอกสารจำนวน ๑๔ รายการ ส่วนเอกสารที่ไม่อนุญาตให้คัดสำเนา เนื่องจากเป็นเอกสาร
ที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งประธานกรรมการการเลือกตั้ง
(นายทะเบียนพรรคการเมือง) ได้พิจารณาเห็นชอบแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สว (กมธ ๒) ๐๐๑๐/๑๕๔๘ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูล
ข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง
ขอข้อมูลเกี่ยวกับการโฆษณาประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ และเอกสารเกี่ยวกับการยุบพรรคการเมือง แต่สำนักงานคณะกรรมการ
การเลือกตั้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

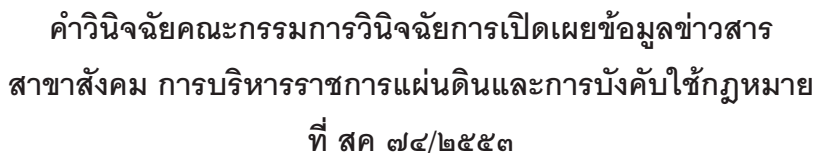
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
แล้วเห็นว่า มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่ไม่ได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดินหรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ คือ คณะกรรมการกิจการองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และติดตามการบริหารงบประมาณ วุฒิสภา เป็นคณะบุคคลซึ่งได้รับการเลือกและแต่งตั้งโดยวุฒิสภารวมทั้งมีอำนาจและหน้าที่ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงมีใช้ประชาชนหรือเอกชนที่จะเป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓

.....

๘. สำเนาแบบประเมินการเลื่อนขั้นเงินเดือนในครึ่งปีแรก ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ - ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๒ (ร้องขอตั้งแต่วันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ยังไม่จัดส่งมาให้)

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยมีหนังสือ ที่ พิเศษ ๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่า หนังสือคำสั่งและแบบประเมิน จากการตรวจสอบและสอบถามทราบว่าได้มีการขอและร้องคืนเอกสารหลายครั้ง ทำให้มีเอกสารทางราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยจำนวนหลายฉบับสูญหายไป รวมถึงหนังสือและคำสั่งที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอด้วย สำหรับข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยมีเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการฟ้องคดีระหว่างผู้อุทธรณ์กับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยหลายคดี

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย อ้างว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยใช้ตำแหน่งหน้าที่กลั่นแกล้งตน เช่น มีคำสั่งแต่งตั้งกรรมการสอบวินัยอย่างร้ายแรง มีคำสั่งให้พักราชการ มีการฟ้องร้องคดีระหว่างผู้อุทธรณ์และนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยอยู่หลายคดี และเมื่อมีการประเมินผลการปฏิบัติงาน ผู้อุทธรณ์ก็ได้รับการประเมินผลที่ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ผู้อุทธรณ์จึงใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารข้างต้นเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยมีหนังสือ ที่ พบ ๗๙๐๐๑/๕๙ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ จัดส่งข้อมูลข่าวสารบางส่วนมาประกอบการพิจารณา พร้อมทั้งชี้แจงว่า เนื่องจากการร้องคืนเอกสารหลายครั้ง เป็นเหตุให้หนังสือคำสั่งขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยดังต่อไปนี้ สูญหายไป

๑. คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ที่ ๕๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบวินัยอย่างร้ายแรง

๒. คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ที่ ๕๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๑ เรื่อง ให้พนักงานส่วนตำบลพักราชการ

๓. คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ที่ /๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๑ เรื่อง ยกเลิกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบวินัยอย่างร้ายแรง คำสั่งที่ ๒๑๕/๒๕๕๑

๔. คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ที่ ๒๔๘/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบวินัยอย่างร้ายแรง

ส่วนข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยไม่มี

๑. สำเนาหนังสือจากอำเภอท่ายางถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย เมื่อวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๑ ที่ลงนามโดยนายอำเภอท่ายาง

๒. คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ที่ /๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ให้พนักงานส่วนตำบลเลื่อนขั้นเงินเดือนย้อนหลัง (ร้องขอให้เจ้าพนักงานธุรการ ๒ ถ่ายสำเนาให้ ๑ ชุดแต่ไม่ดำเนินการแต่อย่างใด)

สำหรับผู้อุทธรณ์ได้ประสานด้วยวาจาผ่านทางโทรศัพท์ว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบประเมินการเลื่อนขั้นเงินเดือนในครึ่งปีแรก ตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ - ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๒ นั้น ผู้อุทธรณ์ต้องการเฉพาะในส่วนของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยอ้างว่าไม่มีเอกสารทั้งสองฉบับ และข้อมูลข่าวสาร

รายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๕ องค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อยอ้างว่าสูญหายไป ดังนั้น ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๖ จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง ซึ่งไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาวินิจฉัยของ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อกล่าวอ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อยเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ และ ๘ จากการตรวจดูข้อมูลข่าวสารทั้งสองรายการพบว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยตรง และไม่ปรากฏว่ามีข้อมูลข่าวสารส่วนใดที่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดที่ไม่อาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ อีกทั้งผู้อุทธรณ์แสดงเจตนาว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ ต้องการในส่วนของผู้อุทธรณ์เท่านั้น ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ และ ๘ ในส่วนของผู้อุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ และรายการที่ ๘ ในส่วนของผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๕/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอเมืองพัทลุงเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนและรายชื่อบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอเมืองพัทลุง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย ก. ผู้ได้รับการเสนอชื่อจากผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๗ ตำบลเขาเจ็ยก อำเภอเมืองพัทลุง ให้เป็นกรรมการในคณะกรรมการตรวจสอบการลงชื่อของบุคคลที่ประสงค์ขอถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๗ ตำบลเขาเจ็ยก ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงนายอำเภอเมืองพัทลุง แจ้งว่า เพื่อให้การดำเนินการตรวจสอบรายชื่อเป็นไปโดยถูกต้องและเป็นธรรมกับทุกฝ่าย จึงขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. สำเนาหนังสือขอกล่าวหาความผิด
๒. สำเนาหนังสือรายชื่อบุคคลผู้ยื่นถอดถอน

อำเภอเมืองพัทลุงมีหนังสือ ที่ มท ๐๑๑๗/๓๕๑ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงนาย ก. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้ง ๒ รายการโดยให้เหตุผลว่า ตัวแทนผู้ร้องเรียนขอให้มีการถอดถอนผู้ใหญ่บ้านให้พ้นจากตำแหน่งได้คัดค้านว่าการเปิดเผยอาจทำให้ผู้ถูกร้องเรียนนำไปก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งเมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงก่อนที่จะมีการร้องขอให้ถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน ตัวแทนผู้ร้องเรียนและราษฎรหลายคนได้ร้องเรียนพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ ต่อศูนย์ดำรงธรรมอำเภอเมืองพัทลุงและศูนย์ดำรงธรรมจังหวัดพัทลุงหลายครั้ง และเรื่องอยู่ระหว่างการสอบสวนข้อเท็จจริงของอำเภอเมืองพัทลุง คำคัดค้านของตัวแทนผู้ร้องเรียนจึงรับฟังได้ ประกอบกับกระทรวงมหาดไทยมีหนังสือ ที่ มท ๐๒๐๕.๓/ว ๓ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๔๙ เรื่อง แนวทางการดำเนินการเรื่องร้องทุกข์กล่าวโทษและแจ้งเบาะแสการกระทำผิดกฎหมาย ให้ส่วนราชการจัดให้มีการคุ้มครองผู้ร้องเรียนและผู้เกี่ยวข้อง อย่าให้ต้องได้รับภัยหรือความไม่ชอบธรรมซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน นอกจากนั้น การเข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้านให้พ้นจากตำแหน่งได้ดำเนินการไปแล้วเมื่อวันที่ ๓ - ๔ มกราคม ๒๕๕๓ ซึ่งนาย ก. ก็ได้เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการตรวจสอบการลงชื่อของบุคคลฯ และได้ตรวจสอบตัวบุคคลที่มาเข้าชื่อด้วยตนเองแล้วด้วย จึงไม่มีเหตุผลความจำเป็นที่จะต้องนำเอกสารดังกล่าวไปใช้ในการตรวจสอบตามที่ให้เหตุผลในการร้องขอข้อมูลข่าวสารแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยแจ้งว่านาย ก. เป็นตัวแทนของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๗

ตำบลเขาเจ็ยก อำเภอเมืองพัทลุง มีกรณีถูกร้องเรียนเกี่ยวกับการด่าทอตำแหน่งหลายครั้ง อำเภอเมืองพัทลุงได้พิจารณาออกประกาศกำหนดให้มีการลงชื่อเพื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๗ ตำบลเขาเจ็ยก ในระหว่างวันที่ ๓ - ๔ มกราคม ๒๕๕๓ โดยให้ราษฎรที่ประสงค์จะเข้าชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้านให้พ้นจากตำแหน่ง ไปลงชื่อพร้อมแสดงหลักฐานต่อคณะกรรมการตรวจสอบการลงชื่อของบุคคล ที่แต่งตั้งขึ้น ซึ่งในการแต่งตั้งคณะกรรมการดังกล่าวนั้น อำเภอเมืองพัทลุงได้มีหนังสือแจ้งให้ตัวแทนผู้ร้องเรียนและผู้อุทธรณ์เสนอชื่อบุคคลเพื่อเข้าร่วมเป็นกรรมการด้วย ผู้อุทธรณ์ได้ส่งชื่อนาย ก. เข้าร่วมเป็นกรรมการ

ต่อมานาย ก. ได้มีหนังสือถึงนายอำเภอเมืองพัทลุง ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ แต่อำเภอเมืองพัทลุงมีหนังสือถึงนาย ก. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งของอำเภอเมืองพัทลุงที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่นาย ก. ดังกล่าวต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยแจ้งว่านาย ก. เป็นตัวแทนของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามอุทธรณ์มีข้อที่ต้องพิจารณา ดังนี้

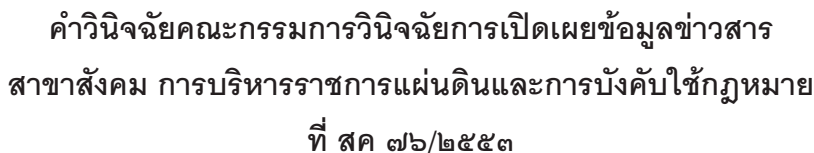
๑. นาย ก. เป็นตัวแทนของผู้อุทธรณ์ในการขอข้อมูลข่าวสาร อันจะทำให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีสิทธิในการอุทธรณ์ ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เมื่อพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของนาย ก. ซึ่งลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ประกอบกับคำสั่งอำเภอเมืองพัทลุง ที่ ๗๐๗/๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบการลงชื่อของบุคคลที่ประสงค์ถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๗ ตำบลเขาเจ็ยก ซึ่งลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๒ เห็นได้ว่านาย ก. ได้ยื่นขอข้อมูลข่าวสารก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งให้เป็นกรรมการในคณะกรรมการดังกล่าว ซึ่งเป็นการขอข้อมูลข่าวสารเพื่อประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ นอกจากนั้น เมื่ออำเภอเมืองพัทลุงได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้มีประโยชน์ได้เสีย คือ ตัวแทนผู้ร้องเรียน และผู้อุทธรณ์ได้พิจารณาเพื่อเสนอคำคัดค้านตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงนายอำเภอเมืองพัทลุง แจ้งว่าไม่คัดค้านในการยื่นขอเอกสารดังกล่าวแต่อย่างใด และขอให้อำเภอเมืองพัทลุงดำเนินการตามที่นาย ก. ร้องขอ อันพิจารณาได้ว่าผู้อุทธรณ์ได้ยอมรับการดำเนินการขอข้อมูลข่าวสารนั้น นาย ก. จึงเป็นตัวแทนของผู้อุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีสิทธิอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เมื่อการลงชื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ ๗ ตำบลเขาเจ็ยก ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือขอกล่าวหาความผิดนั้น แม้ข้อร้องเรียนตามหนังสือดังกล่าวจะอยู่ระหว่างการสอบสวนของอำเภอเมืองพัทลุง ยังไม่เสร็จสิ้นก็ตาม แต่เนื่องจากข้อร้องเรียนเป็นมูลเหตุที่ทำให้มีการจัดให้มีการลงชื่อเพื่อถอดถอนผู้ใหญ่บ้าน ผู้อุทธรณ์และผู้ร้องเรียนต่างเป็นบุคคลภายในหมู่บ้านที่ควรต้องดำเนินกิจกรรมใดๆ โดยเปิดเผย และรับผิดชอบในการกระทำของตนประกอบกับไม่มีข้อเท็จจริงว่า การเปิดเผยน่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เช่นกัน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอเมืองพัทลุงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓

ผู้ถูทราบ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

ต่อมาผู้ร้องเรียนกล่าวหาว่าผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมืองมีการจ้างแรงงานในโครงการดังกล่าวโดยมิชอบ
จังหวัดร้อยเอ็ดได้มีคำสั่ง ที่ ๒๔๑๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ผลการสอบสวน
คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงมีความเห็นว่า การดำเนินการขุดลอกหนองดอนปดามีการใช้รถแบ็คโฮร่วมด้วย ซึ่งเป็นการ

ดำเนินการที่ผิดต่อวัตถุประสงค์ของโครงการ ในการบรรเทาความเดือดร้อนแก่ผู้ใช้แรงงานและการพัฒนาทักษะฝีมือ การจ่ายค่าจ้างแรงงานและค่าจ้างรถแบ็คโฮเกินกว่าความเป็นจริง นำเชื่อว่าเกิดจากการสั่งการของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง และในการยืมเงินไม่มีการส่งใช้เงินยืม คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงจึงเสนอให้มีการสอบสวนการกระทำของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง กับดำเนินการทางวินัยและทางคดีแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินโครงการดังกล่าว เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของจังหวัดร้อยเอ็ดและสำนักงาน ป.ป.ช. ผู้ยุทธน์เป็นอดีตรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมืองจึงเป็นผู้ถูกกล่าวหาด้วย ผู้ยุทธน์ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินโครงการทั้งหมด เพื่อประกอบการทำคำชี้แจงต่อสำนักงาน ป.ป.ช. แต่ได้รับการปฏิเสธ ผู้ยุทธน์จึงได้ยุทธน์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้เรียกข้อมูลข่าวสารมาเพื่อพิจารณา ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมืองได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้เพื่อพิจารณา

๑. หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง ที่ รบ ๗๑๐๐๓/๓๕๒ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๑ เรื่อง ขอรับการสนับสนุนเงินงบประมาณเพื่อขุดลอกหนองดอนปู่ตา
๒. หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง ส่วนที่ ๒๖ ที่ รบ ๗๑๐๐๓/๑๔๙๔ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เรื่อง ขอรื้อโครงการจ้างแรงงานขุดลอกหนองดอนปู่ตา หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเหนือเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด
๓. หนังสืออำเภอเมืองร้อยเอ็ด ส่วนที่ ๒๖ ที่ มท ๐๘๖๒.๖/๔๒๗๗ ลงวันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เรื่อง ขอความร่วมมือเร่งรัดให้องค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมืองส่งใบสำคัญขุดใช้เงินยืมราชการ
๔. หนังสือจังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนที่ ๒๖ ที่ รบ ๐๐๒๒/๑๙๐๒๓ ลงวันที่ ๓ ตุลาคม ๒๕๕๑ เรื่อง ขอให้ดำเนินการส่งใบสำคัญหักล้างเงินยืมราชการ
๕. หนังสือจังหวัดร้อยเอ็ด ส่วนที่ ๒๖ ที่ รบ ๐๐๒๒/๑๘๔๒๗ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ เรื่อง ขอความร่วมมือให้ส่งใบสำคัญหักล้างเงินยืมราชการ
๖. หนังสืออำเภอเมืองร้อยเอ็ด ส่วนที่ ๒๖ ที่ มท ๐๘๖๒.๖/๔๕๒๙ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ เรื่อง ตอบข้อหารือโครงการจ้างแรงงานเร่งด่วน (ขุดลอกหนองดอนปู่ตา)
๗. หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง ที่ รบ ๗๑๐๐๓/๖๕๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๕๑ เรื่อง ขออนุมัติยืมเงินราชการ
๘. สำเนาภาพถ่ายโครงการ
๙. หนังสืออำเภอเมืองร้อยเอ็ด ที่ มท ๐๐๓๗.๖/๒๖ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ร้องเรียนการจ้างแรงงานโดยมิชอบ

อนึ่ง องค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมืองได้แจ้งด้วยว่ายังมีข้อมูลข่าวสารบางส่วน ได้แก่ สำเนาสัญญายืมเงิน โครงการจ้างแรงงานเร่งด่วน และใบสมัครงานพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน ไม่สามารถจัดส่งให้ได้ เนื่องจากได้จัดส่งไปสำนักงานแรงงานจังหวัดร้อยเอ็ด และสำนักงานแรงงานจังหวัดร้อยเอ็ดยังไม่ได้ส่งคืนให้ จึงไม่มีเอกสารดังกล่าวส่งให้ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารลำดับที่ ๑ ถึงรายการที่ ๘ เป็นข้อมูลข่าวสารตามโครงการจ้างแรงงานเพื่อขุดลอกแหล่งน้ำสาธารณะประโยชน์หนองดอนปู่ตา หมู่ที่ ๑๒ ตำบลเหนือเมือง ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมืองได้ดำเนินการตั้งแต่ปี ๒๕๕๑ บุคคลไม่ว่าจะมีส่วนได้เสียหรือไม่ก็ตาม ย่อมใช้สิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบการดำเนินโครงการได้ การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารลำดับที่ ๑ ถึงรายการที่ ๘ ให้ผู้ยุทธน์ทราบได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง

แจ้งว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง ได้แก่ สำเนาสัญญายืมเงิน โครงการจ้างแรงงานเร่งด่วน และใบสมัครงานพร้อมสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนนั้น หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สมควรที่จะไปยื่นขอต่อสำนักงานแรงงานจังหวัดร้อยเอ็ดโดยตรงต่อไป

สำหรับข้อมูลข่าวสารในลำดับที่ ๙ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนและการสอบสวนเรื่องร้องเรียน ผู้อุทธรณ์มิได้มีคำขอ จึงไม่มีข้อที่ต้องพิจารณาว่าสมควรเปิดเผยหรือไม่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๘ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๗/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดชัยนาทเกี่ยวกับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดชัยนาท

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด กรณีที่ได้ร้องเรียนนาย ก. ปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครองชำนาญการ) รักษาราชการแทนนายอำเภอสรรคบุรี ต่อกรมการปกครองว่าออกหนังสือรับรองการจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรมโดยมิชอบจนก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์

จังหวัดชัยนาทมีหนังสือ ที่ ชน ๐๐๑๗/๑๐๕๔ ลงวันที่ ๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า กรณีการร้องเรียนดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนไปที่กรมการปกครองและกรมการปกครองให้จังหวัดตรวจสอบข้อเท็จจริงและรายงานให้ทราบ ซึ่งจังหวัดได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้กรมการปกครองพิจารณาแล้ว แต่ยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาจากกรมการปกครอง ดังนั้น การขอสำเนาการสอบสวนข้อเท็จจริงซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนวินัยและการตรวจสอบข้อเท็จจริง จึงยังไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่าเพียงพอโดยไม่จำเป็นต้องเชิญคู่กรณีเข้าชี้แจง โดยสรุปได้ความว่า เมื่อวันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๔๔ นาย ว. บิดาของผู้อุทธรณ์ได้ไปยื่นคำร้อง ณ ที่ว่าการอำเภอสรรคบุรี เพื่อขอให้ออกหนังสือรับรองว่านาย ว. ได้จดทะเบียนรับเด็กหญิง ส. (นาง ส.) เป็นบุตรบุญธรรม แทนหลักฐานการจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรม คร.๑๔ ที่สูญหายไป โดยก่อนหน้านี้ นาย ว. ได้เคยไปขอคัดสำเนาที่สำนักทะเบียนอำเภอสรรคบุรีมาก่อนแต่ปรากฏว่าสูญหายเช่นเดียวกันจึงไม่สามารถนำมาแสดงได้

นาย ก. ในฐานะปลัดอำเภอกำหน้าที่หัวหน้าฝ่ายทะเบียนและบัตรประจำตัวประชาชน ได้ทำการตรวจสอบหลักฐานทั้งพยานเอกสารและพยานบุคคลแล้ว เชื่อว่านาย ว. ได้จดทะเบียนรับเด็กหญิง ส. เป็นบุตรบุญธรรมจริง จึงได้ออกหนังสือรับรองให้นาย ว. ต่อมานาย ว. ได้ถึงแก่ความตาย โดยได้ทำพินัยกรรมยกบ้านจำนวน ๒ หลังที่ปลูกอยู่ในที่ดินของผู้อุทธรณ์ให้แก่ นาง ส. แต่เพียงผู้เดียว และนาง ส. ได้ไปยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อขอให้มรดกตกแก่ผู้ตั้งตนเองเป็นผู้จัดการมรดก โดยใช้หนังสือรับรองดังกล่าวประกอบการยื่นคำร้อง

ผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าบิดาของตนได้จดทะเบียนรับนาง ส. เป็นบุตรบุญธรรมจริงและเห็นว่านาย ก. ได้ออกหนังสือรับรองโดยมิได้ตรวจสอบพยานหลักฐานต่างๆ อย่างรอบคอบ ทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายเพราะบ้านที่นาย ว. ยกให้แก่นาง ส. นั้นเป็นบ้านของตน ผู้อุทธรณ์จึงได้ไปขอตรวจดูหลักฐานการจดทะเบียนรับบุตรบุญธรรม ฉบับลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๑๙ และทะเบียนบ้านที่เกี่ยวข้องที่สำนักงานทะเบียนอำเภอสรคบุรี แต่ได้รับแจ้งว่าเอกสารเหล่านี้สูญหายไปแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ร้องเรียนนาย ก. ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดชัยนาท ต่อมาในวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ จังหวัดชัยนาทแจ้งผู้อุทธรณ์ว่า นาย ก. มีเจตนาบริการประชาชน และกระทำด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่มีเจตนาทุจริตแต่อย่างใด

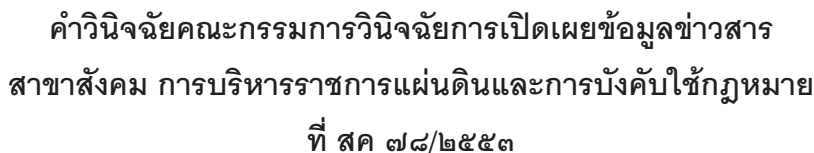
ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยจึงได้ร้องเรียนไปยังอธิบดีกรมการปกครอง กรมการปกครองได้แจ้งให้จังหวัดชัยนาทตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยจังหวัดได้ส่งการไปยังอำเภอสรคบุรี และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามคำสั่งอำเภอสรคบุรีที่ ๒๕๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๒ ขึ้นมาดำเนินการและได้รายงานผลไปยังจังหวัดชัยนาท จังหวัดชัยนาทพิจารณาเห็นว่านาย ก. สามารถออกหนังสือรับรองการจดทะเบียนบุตรบุญธรรมได้ โดยถือปฏิบัติตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๓๑๐.๒/๙๔๕๑ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๔๑ แต่ได้ปฏิบัติข้ามขั้นตอน โดยไม่ได้แจ้งความต่อเจ้าพนักงานฝ่ายตำรวจกรณีเอกสารสูญหายเสียก่อน แต่ได้มาแจ้งความภายหลังการออกหนังสือรับรองไปแล้ว จึงเห็นสมควรลงโทษภาคทัณฑ์ แต่เนื่องจากนาย ก. ได้เกษียณอายุราชการไปแล้ว จึงไม่สามารถลงโทษดังกล่าวได้ และจังหวัดได้รายงานผลไปยังกรมการปกครอง โดยในขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมการปกครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า จังหวัดชัยนาทได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องนี้เสร็จสิ้นแล้ว แม้ในขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมการปกครอง แต่การเปิดเผยรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงก็มิได้ทำให้ข้อเท็จจริงที่มีอยู่เปลี่ยนแปลงไป จนทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ตลอดจนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงของจังหวัดชัยนาทอีกด้วย อย่างไรก็ตาม เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์มีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วย ได้แก่แบบรับรองรายการทะเบียนราษฎรจากฐานข้อมูลการทะเบียนของนาย ข. และสำเนาทะเบียนบ้านของบุคคลอื่น ซึ่งการเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้ สำหรับสำเนาทะเบียนบ้านของบุคคลอื่นให้เปิดเผยเฉพาะลายมือชื่อของนายทะเบียน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดชัยนาทเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ยกเว้นแบบรับรองรายการทะเบียนราษฎรจากฐานข้อมูลการทะเบียนของนาย ข. ให้ปกปิด ส่วนสำเนาทะเบียนบ้านของบุคคลอื่นให้เปิดเผยเฉพาะลายมือชื่อของนายทะเบียน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๖. บันทึกการให้ถ้อยคำของนิสิตที่สอบวิชา ๒๓๐๒๒๓๔ (Lab.Phys Chem I)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาย ก. ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตำแหน่งครู ระดับ ๕ สังกัดภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่เป็นเจ้าหน้าที่ ควบคุมการสอบในการสอบย่อยวิชา ๒๓๐๒๒๓๔ Lab.Phys Chem I ในปีการศึกษา ๒๕๔๘ ซึ่งอาจารย์ผู้สอนไม่อนุญาตให้นิสิต เปิดตำราในการสอบ แต่ผู้อุทธรณ์ได้เปิดโอกาสให้นิสิตลอกคำตอบกัน และในการสอบย่อยรายวิชา Chemical Thermodynamics & Kinetics ผู้อุทธรณ์แอบดูคำตอบของนาย ข. นิสิตคณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย แล้วนำไปบอกนิสิตคนอื่นทำให้นาย ข.

ได้รับความเสียหาย และผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม โดยนำรายงานปฏิบัติการของนิสิตที่ทำการทดลองกลุ่มก่อนหน้ามาให้ นิสิตกลุ่มที่ทำการทดลองปัจจุบันเพื่อนำไปลอกหรือดัดแปลงเพื่อรายงานผลการทดลองให้ดีขึ้น หรือชักชวนให้นิสิตไม่ทำการทดลอง แล้วเอาผลการทดลองของนิสิตกลุ่มก่อนหน้าไปดัดแปลงเพื่อส่งอาจารย์ผู้ควบคุมการทดลองได้ในช่วงปลายภาคการศึกษา โดยอ้างว่าให้นิสิตไปอ่านหนังสือทบทวนสอบปลายภาคเพื่อให้ตนมีภาระงานน้อยลงไม่ต้องดูแลการเปิดปิดห้องปฏิบัติการ ต่อมาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีคำสั่ง ที่ ๒๕๔๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปรับทราบข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนมิได้ให้รายละเอียดตามที่อ้างไว้ในบันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓) ผู้อุทธรณ์ จึงมีบันทึกข้อความลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอพยานหลักฐานที่ใช้สนับสนุนข้อกล่าวหา จำนวน ๖ รายดังกล่าว แต่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ เป็นข้อมูลที่ได้เปิดเผยเป็นการทั่วไปแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ ทราบได้ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ - ๖ คือ บันทึกการให้ถ้อยคำของพยาน เนื่องจากการสอบสวนทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และ เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบ กันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่อาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ ๔ ๕ และ ๖ ให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๗๙/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรภาค ๒ เกี่ยวกับการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรภาค ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๒ ขอรายงานการประชุมคณะกรรมการจัดทำบัญชีข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเพื่อดำรงตำแหน่งระดับสารวัตรถึงรองผู้บังคับการสังกัดตำรวจภูธรภาค ๒ วาระประจำปี ๒๕๕๒ และรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อดำรงตำแหน่งระดับสารวัตรถึงรองผู้บังคับการ สังกัดตำรวจภูธรภาค ๒ วาระประจำปี ๒๕๕๒ ในส่วนที่ตำรวจภูธรภาค ๒ ได้ปกปิดไว้

ตำรวจภูธรภาค ๒ มีหนังสือ ที่ ๐๐๑๗.๑๑๒/๒๑๒๐ ลงวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า เอกสารบางส่วนที่ไม่ได้สำเนาให้กับผู้อุทธรณ์นั้นไม่มีความเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ ซึ่งอาจทำให้บุคคลที่สามที่มีรายชื่อปรากฏในเอกสารดังกล่าวได้หรือเสียสิทธิหรือเกิดความเสียหายได้ กรณีดังกล่าวหากผู้อุทธรณ์ต้องการทราบรายละเอียดของเอกสารดังกล่าวในส่วนอื่นให้มาขอตรวจสอบได้ที่ฝ่ายอำนวยการ ๑ กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๒ และหากต้องการเอกสารก็จะพิจารณาสำเนาให้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เท่านั้น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ลงวันที่ ๑๗ และ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ หนังสือตำรวจภูธรภาค ๒ ที่ ตช ๐๐๑๗.๑๑๒/๒๑๔๖ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ตำรวจภูธรภาค ๒ ได้มีคำสั่งที่ ๓๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงรองผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๕๒ ตามคำสั่งดังกล่าวผู้อุทธรณ์เห็นว่าผู้ที่มิอาจไต่สวนน้อยกว่าผู้อุทธรณ์ได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองผู้บังคับการ จำนวน ๘ นาย ผู้อุทธรณ์จึงขอทราบความเห็นของคณะกรรมการคัดเลือกฯ โดยตำรวจภูธรภาค ๒ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยเปิดเผยไม่ครบทุกแผ่นและบางแผ่นมีการปกปิดข้อความบางส่วนไว้ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเจ้าหน้าที่จึงใจปิดบังเหตุผลที่คณะกรรมการคัดเลือกฯ ไม่พิจารณาแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ จึงขอข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ตำรวจภูธรภาค ๒ ได้ปกปิดไว้ ซึ่งตำรวจภูธรภาค ๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล แต่ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบดูได้และจะให้สำเนาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เท่านั้น ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ (๑) รายงานการประชุมคณะกรรมการจัดทำบัญชีข้อมูลผู้เหมาะสมเลื่อนตำแหน่งสูงขึ้นเพื่อดำรงตำแหน่งระดับสารวัตรถึงรองผู้บังคับการ สังกัดตำรวจภูธรภาค ๒ วาระประจำปี ๒๕๕๒ และ (๒) รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกเพื่อดำรงตำแหน่งระดับสารวัตรถึงรองผู้บังคับการ สังกัดตำรวจภูธรภาค ๒ วาระประจำปี ๒๕๕๒ รายงานดังกล่าวข้างต้นเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการในกระบวนการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจซึ่งต้องเป็นไปตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้เพื่อจะทำให้มีการตรวจสอบได้ว่าการพิจารณาแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามกฎหมายหรือไม่ ในขณะที่เดียวกันการเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้ก็จะสอดคล้องกับหลักกรรมาภิบาลในระบบบริหารงานบุคคลซึ่งจะต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วจึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ (๑) เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยและให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้ ส่วนรายการที่ (๒) เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้ทั้งหมดแต่สำเนาในส่วนนี้จัดให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวพันกับการแต่งตั้งโยกย้ายผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรภาค ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ (๑) พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนรายการที่ (๒) ให้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ทั้งหมด สำหรับสำเนาข้อมูลข่าวสารในรายการนี้จัดให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวพันกับการแต่งตั้งโยกย้ายผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๐/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเกี่ยวกับการ
ประเมินผลงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งพยาบาล ๖ งานบริการสุขภาพ กองกิจการนักศึกษา สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ขอข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

๑. มติที่ประชุมและรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย (ก.บ.ม.) ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๒ และครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๓
๒. เอกสารที่คณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย (ก.บ.ม.) ใช้ในการพิจารณาประเมินเข้าสู่ตำแหน่ง ข้าราชการระดับ ๗ - ๘ และสรุปขั้นตอนการดำเนินการพิจารณาประเมินเข้าสู่ตำแหน่งพยาบาล ข้าราชการระดับ ๗ - ๘ ของผู้อุทธรณ์
๓. ขั้นตอน หลักเกณฑ์ มาตรฐาน วิธีการดำเนินการที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือได้กำหนดเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาประเมินเข้าสู่ตำแหน่ง ข้าราชการระดับ ๗ - ๘ และตำแหน่งพยาบาล ข้าราชการระดับ ๗ - ๘ ของผู้อุทธรณ์
๔. ขั้นตอนการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย (ก.บ.ม.) และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก่อนการรายงานผลการประเมินผลงานทางวิชาการ
๕. วิธีปฏิบัติ/หลักเกณฑ์ในการพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองพิจารณาผลงานทางวิชาการ
๖. รายงานการประชุมของคณะกรรมการกลั่นกรองพิจารณาผลงานทางวิชาการ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ และเอกสารประกอบการพิจารณาผลงานทางวิชาการ
๗. กฎ กฎหมาย และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาผลงานเพื่อขอรับการประเมินเข้าสู่ตำแหน่ง ข้าราชการระดับ ๗ - ๘
๘. หลักเกณฑ์ที่ใช้ในการพิจารณาเลือกกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิก่อนพิจารณาเลือกมาเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินผลงานทางวิชาการเข้าสู่ตำแหน่ง ข้าราชการระดับ ๗ - ๘ และในกรณีประเมินเข้าสู่ตำแหน่งพยาบาล ข้าราชการระดับ ๗ - ๘ ของผู้อุทธรณ์

๙. รายชื่อ ตำแหน่ง สาขาที่เกี่ยวข้องชาญ และสังกัดของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์

๑๐. หนังสือเชิญประชุมและหนังสือเชิญเข้าร่วมประเมินผลงานทางวิชาการที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือได้แจ้งไปยังคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์

๑๑. เอกสารที่แสดงการส่งผลงานทางวิชาการให้แก่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์

๑๒. หนังสือแจ้งผลการประเมินของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์พร้อมข้อเสนอแนะของคณะกรรมการฯ และเอกสารต่างๆ ที่คณะกรรมการฯ ใช้ประกอบการพิจารณา

๑๓. หลักเกณฑ์ในการพิจารณาประเมินระดับคุณภาพผลงานทางวิชาการเพื่อขอรับการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการระดับ ๗ - ๘ และการให้น้ำหนักคะแนน

๑๔. หลักฐานสำคัญในการรับ - จ่ายเงินที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือได้ดำเนินการให้แก่คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อเป็นค่าตอบแทนสำหรับการประเมินผลงานทางวิชาการเข้าสู่ตำแหน่งพยาบาลชำนาญการระดับ ๗ - ๘ ของผู้อุทธรณ์

กองบริหารและจัดการทรัพยากรมนุษย์มีหนังสือ ที่ กจ ๖๑๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์พร้อมจัดส่งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ ๕ ๗ และ ๑ เฉพาะรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย (ก.บ.ม.) ในการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๒ ให้ผู้อุทธรณ์ และชี้แจงว่าเอกสารรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย (ก.บ.ม.) ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๓ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ จะต้องรอให้มีการรับรองรายงานการประชุมของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย (ก.บ.ม.) ก่อน และจะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเมื่อได้มีการรับรองรายงานการประชุมแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ มหาวิทยาลัยฯ ได้พิจารณาเลือกผู้ทรงคุณวุฒิจากบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับทางด้านพยาบาลหรือเกี่ยวกับผลงานทางวิชาการที่น่าเสนอ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ - ๑๔ มีข้อมูลส่วนบุคคลของกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งไม่ประสงค์ให้เปิดเผยและไม่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของข้อมูล จึงไม่สามารถเปิดเผยให้ทราบได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และหนังสือมหาวิทยาลัยฯ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๒๕/๑๑๒๘ ลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้เสนอผลงานทางวิชาการเพื่อรับการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งพยาบาลชำนาญการระดับ ๗ - ๘ แต่ผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านการประเมิน ผู้อุทธรณ์จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารจากมหาวิทยาลัยฯ แต่มหาวิทยาลัยฯ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วนและปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ๖ และ ๗ ให้ผู้อุทธรณ์แล้ว และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ - ๑๔ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ๔ ๕ และ ๘ มหาวิทยาลัยฯ ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์แต่ยังไม่ครบถ้วน กล่าวคือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ขาดขั้นตอนการดำเนินการขอตำแหน่งทางวิชาการ รายการที่ ๔ ขาดข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการกำหนดระดับตำแหน่งและการแต่งตั้ง

ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ รายการที่ ๕ ขาดหลักเกณฑ์การแต่งตั้งคณะกรรมการ
กลั่นกรองพิจารณาผลงานทางวิชาการ และรายการที่ ๘ ขาดบัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการพิจารณาเลือกมาเป็นกรรมการ
ผู้ทรงคุณวุฒิ รวมถึงการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกรณีการเสนอผลงานทางวิชาการเป็นไปในลักษณะวิชาชีพเฉพาะ ผู้อุทธรณ์
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เพื่อขอให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ให้ครบถ้วน

ผู้แทนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือชี้แจงว่า ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ - ๑๔
เนื่องจากมีรายชื่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิปรากฏอยู่ เพราะหากเปิดเผยผู้อุทธรณ์ก็อาจจะไปรบกวนผู้ทรงคุณวุฒิได้ อีกทั้ง
คณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิไม่ยินยอมให้เปิดเผย สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ๔ ๕ และ ๘ ที่ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าได้รับ
ไม่ครบถ้วนนั้น มหาวิทยาลัยฯ ยินดีที่จะเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ ต่อมากองบริหารและจัดการทรัพยากรมนุษย์แจ้งว่าไม่มีหนังสือ ที่
กจ ๑๒๐๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ส่งข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมให้ผู้อุทธรณ์ ดังนี้

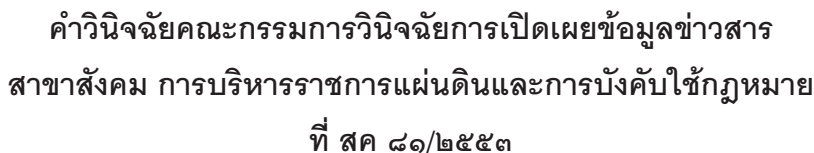
๑. ขั้นตอนการดำเนินการขอตำแหน่งทางวิชาการ (ตามรายการที่ ๓)
๒. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยการกำหนดระดับตำแหน่งและการแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้
ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น พ.ศ. ๒๕๕๐ (ตามรายการที่ ๔)
๓. หลักเกณฑ์การแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองพิจารณาผลงานทางวิชาการ (ตามรายการที่ ๕)
๔. บัญชีรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการพิจารณาเลือกมาเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิรวมถึงการแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
กรณีการเสนอผลงานทางวิชาการเป็นไปในลักษณะวิชาชีพเฉพาะ (ตามรายการที่ ๘)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ๔ ๕ ๘ และรายการที่ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ และ ๑๔
มหาวิทยาลัยฯ ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ๔ ๕ และ ๘ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณา
สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ และ ๑๔ เป็นข้อมูลเกี่ยวกับรายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิและเอกสารที่ปรากฏชื่อ
ผู้ทรงคุณวุฒิที่ได้พิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรได้รับรู้เพื่อปกป้อง
สิทธิของตน และเมื่อการพิจารณาผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรค
ต่อการพิจารณาผลงานของผู้อุทธรณ์ แต่การเปิดเผยจะทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐเป็นไปอย่าง
ถูกต้องโปร่งใสหรือไม่ และทำให้ผู้ถูกประเมินผลงานทางวิชาการมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณา
ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว
ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ และ ๑๔ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรอง
ถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓

ผู้ขอทราบ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
กรุงเทพ ขอข้อมูลข่าวสารทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทางวินัย กรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่านาย ส. คณบดีคณะครุศาสตร์
อุตสาหกรรมไม่ปฏิบัติหน้าที่สอนหนังสือ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีบันทึก ที่ ศธ ๐๕๗๙.๑๕/๑๕๐๕ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ถูกระทบ
ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคล
หนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมีข้อมูลที่ไม่ประสงค์
ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) และอาจกระทบประโยชน์ได้เสียของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๗
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ผู้ถูกระทบนี้ไม่ใช่ผู้ถูกกระทบสิทธิที่จะได้ทราบข้อเท็จจริงอย่างเพียงพอ
ตามมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

ผู้ถูกรณจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ อธิบดีรณคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอาจารย์ประจำสาขาวิชา
เทคโนโลยีอุตสาหกรรม ได้ร้องเรียนกล่าวหา นาย ส. คนบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม ว่าละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ไม่สอนหนังสือ
นักศึกษาในวิชาเขียนแบบวิศวกรรมทางอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพมีคำสั่ง ที่ ๓๕๔/๑๕๕๒ ลงวันที่ ๑๙
พฤษภาคม ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามที่มีการร้องเรียนดังกล่าว

คณะกรรมการสอบสวนทำการสอบสวนแล้วมีความเห็นว่า วิชาเขียนแบบวิศวกรรมทางอุตสาหกรรมมีอาจารย์ผู้สอน ๒ คน คือ ผู้ถูกกล่าวหาและนาย พ. ซึ่งในการสอน ผู้ถูกกล่าวหาและนาย พ. ได้แบ่งเนื้อหาและหัวข้อตามคำอธิบายรายวิชาต่อกัน โดยแบ่งช่วงเวลาในการเข้าสอน ซึ่งอาจารย์ผู้สอนร่วมกันสามารถตกลงกัน โดยเฉพาะวิชานี้ไม่ใช่วิชาที่เสี่ยงอันตรายในภาคปฏิบัติ นาย พ. จึงเข้าสอนไปก่อนเพียงคนเดียวได้ ยกเว้นสามสัปดาห์แรกที่นาย พ. ไม่ได้เข้าสอน แต่ก็มิใช่เป็นการละทิ้งหน้าที่ เนื่องจากตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏ สัปดาห์แรกทั้งผู้ถูกกล่าวหา กับนาย พ. ได้ขึ้นไปเตรียมห้องสอนแล้ว แต่นักศึกษาไม่เข้าเรียน ส่วนสัปดาห์ที่สองและสัปดาห์ที่สาม นาย พ. ดิตรวจการงานปฐมนิเทศอาจารย์บรรจุใหม่ และติดอบรมโครงการพัฒนาอุตสาหกรรมแม่พิมพ์

ยุทธศาสตร์การพัฒนานุเคราะห์และสถานศึกษา เมื่อสามสัปดาห์แรกไม่ใช่เป็นการละทิ้งหน้าที่การสอน และผู้ถูกกล่าวหาได้สั่งการให้เปลี่ยนตัวอาจารย์ผู้สอนได้ตามที่นักศึกษาร้องเรียนแล้ว โดยมีผลตั้งแต่วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๒ จึงทำให้ผู้ถูกกล่าวหาและนาย พ. ผู้สอนเดิม หมดหน้าที่ในการสอนวิชานี้ตั้งแต่วันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๒ เป็นต้นไป โดยช่วงตั้งแต่เปลี่ยนตัวอาจารย์ผู้สอนปรากฏว่ายังไม่ถึงเวลาที่ผู้ถูกกล่าวหาจะต้องเข้าสอนแต่ประการใด ดังนั้น จึงยังไม่พอพียงว่าพฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาเป็นความผิดวินัยฐานละทิ้งหน้าที่สอน คณะกรรมการสอบสวนจึงเห็นควรยุติเรื่อง

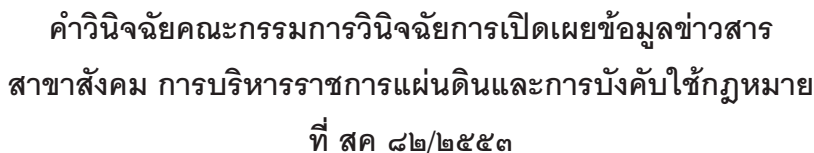
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพ โดยกองบริหารงานบุคคลมีบันทึกลงวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ แจ้งผลการสอบสวนให้ผูุ้ทธรณ์ได้ทราบ ผูุ้ทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทั้งหมด เพื่อตรวจสอบการดำเนินการดังกล่าวของมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนเรื่องของผูุ้ทธรณ์ร้องเรียนกล่าวหานาย ส. คณบดีคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมนั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยแจ้งผลให้ผูุ้ทธรณ์ทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวน ไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งยังเป็นการร้องเรียนเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ราชการ ไม่ใช่ในทางส่วนตัว การเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในเรื่องที่มีการสอบสวนดังกล่าว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้ อย่างไรก็ตามเนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามคำขอมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน คือ ที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์รวมอยู่ด้วย การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรปกปิดข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกรุงเทพเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้ปกปิดที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ของพยานผู้ให้ถ้อยคำ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓

ผู้ขอทราบ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสระบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อาชีพเกษตรกร มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงปฎิรูปที่ดินจังหวัดสระบุรี
ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. บันทึกการนำทำการรังวัด ส.ป.ก./สร. ๑ ข. กลุ่มที่ ๗๕ แปลงที่ ๗
๒. แผนที่แปลงที่ดินเพื่อประกอบเกษตรกรรม ส.ป.ก./สร. ๕ ก. กลุ่มที่ ๗๕ แปลงที่ ๗
๓. คำขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน ส.ป.ก. ๔ - ๒๓ ก. (๑) กลุ่มที่ ๗๕ แปลงที่ ๗
๔. แบบสอบสวนสิทธิ ส.ป.ก. ๔ - ๒๔ ก. (๑) กลุ่มที่ ๗๕ แปลงที่ ๗

สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสระบุรีมีหนังสือ ที่ สป ๐๐๑๑(๔)/๗๒ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้ถูกรณจึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๕๓ อธิบดีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์และพวกได้ร่วมกันซื้อที่ดินมือเปล่า ในตำบลท่ามะปราง อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี ประมาณ ๗๐ ไร่ จากชาวบ้าน โดยมีหลักฐานการถือครองเป็นแบบแสดง รายการเพื่อชำระภาษีบำรุงท้องที่ ภ.บ.ท. ๕ ผู้อุทธรณ์และพวกได้นำที่ดินทั้งหมดมาแบ่งกันและเข้าทำประโยชน์ในที่ดิน ต่อมาได้มี ประกาศเขตปฏิรูปที่ดินในพื้นที่ดังกล่าว ผู้อุทธรณ์และพวกได้ไปยื่นคำร้องขอเข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดินตามแบบ ที่กำหนด และนำเจ้าหน้าที่ไปทำการรังวัดตลอดจนสอบสวนสิทธิ โดยที่ดินของผู้อุทธรณ์อยู่ในกลุ่มที่ ๗๕ แปลงที่ ๗

ในระหว่างรอการออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ในที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน นาย ส. ได้มาแสดงตนว่าเป็นผู้ได้รับหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ฯ ในที่ดินดังกล่าวแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงไปขออุทธรณ์แบบสอบสวนสิทธิของผู้อุทธรณ์ต่อสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสระบุรี แต่ได้รับแจ้งว่าเอกสารดังกล่าวหายไป ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการข้างต้น ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ประสานด้วยวาจาผ่านทางโทรศัพท์แจ้งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน

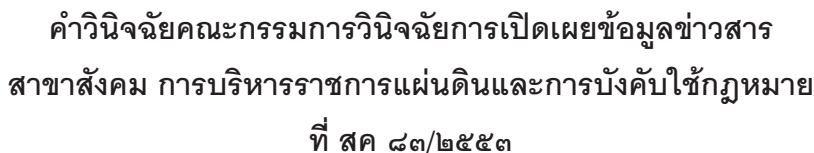
จังหวัดสระบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ๓ รายการ โดยรายการที่ ๔ ซึ่งเป็นแบบสอบสวนสิทธิ ส.ป.ก. ๔ - ๒๔ ก. (๑) กลุ่มที่ ๗๕ แปลงที่ ๗ หน่วยงานอนุญาตให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้แต่ไม่ให้น้ำหนัก โดยในแบบสอบสวนสิทธิดังกล่าว นาย ส. ได้ระบุถึงการได้มาซึ่งที่ดินว่ามาจากการยกให้ของนาง อ. ผู้อุทธรณ์ตั้งข้อสังเกตว่าการออกหนังสืออนุญาตให้เข้าทำประโยชน์ฯ ในที่ดินแปลงนี้อาจมิชอบ เพราะนาง อ. คือชื่อเดิมของผู้อุทธรณ์ และผู้อุทธรณ์ไม่เคยยกให้นาย ส.

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสระบุรีปฏิเสธการเปิดเผย คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ แบบสอบสวนสิทธิ ส.ป.ก. ๔ - ๒๔ ก. (๑) กลุ่มที่ ๗๕ แปลงที่ ๗ ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลประวัติเบื้องต้นของเกษตรกร จำนวนที่ดินเพื่อประกอบเกษตรกรรมที่มีอยู่ของครอบครัว ลักษณะ วิธีการ ผลผลิต รายได้จากการประกอบเกษตรกรรม และวิธีการได้มาซึ่งที่ดิน เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกระทบสิทธิโดยตรงจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสระบุรี ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม เนื่องจากมีข้อมูลข่าวสาร คือ เลขประจำตัวประชาชน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ดังนั้น เพื่อมิให้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้ถูกสอบสวนสิทธิโดยไม่สมควร จึงควรปกปิดข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดสระบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ยกเว้นเลขประจำตัวประชาชนของผู้ถูกสอบสวนสิทธิให้ปกปิด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดนครราชสีมา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารบันทึกถ้อยคำพยาน (สว. ๕) ของฝ่ายผู้กล่าวหา พยานที่ ๑ - ๑๕ และพยานที่ ๑ - ๖ ในการสอบสวนครั้งที่ ๒ (เพิ่มเติม) เมื่อการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง การเปิดเผยเป็นการเปิดโอกาสให้มีการตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการทำงานอันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดนครราชสีมาเปิดเผยเอกสารบันทึกถ้อยคำพยาน (สว. ๕) ของฝ่ายผู้กล่าวหา พยานที่ ๑ - ๑๕ และพยานที่ ๑ - ๖ ในการสอบสวนครั้งที่ ๒ (เพิ่มเติม) พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๔/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายงานเรื่อง
การกระทำที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายควบคุมอาคาร

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ จำนวน ๔ ฉบับ ถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และปลัดกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ดังนี้

๑. รายงานของส่วนราชการต่างๆ ในองค์กรกรุงเทพมหานคร และรายงานของปลัดกรุงเทพมหานครที่มีถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครทั้งในฐานะเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ที่แท้จริง และในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดตามระเบียบบริหารกรุงเทพมหานครต่อเรื่องราวคดีอาคารรายนาย ส. กับพวก พร้อมเอกสารประกอบรายงาน

๒. รายงานของหัวหน้าส่วนราชการต่างๆ และรายงานของปลัดกรุงเทพมหานครที่มีถึงผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครทุกครั้งเกี่ยวกับคดีอาคารของผู้อุทธรณ์กับพวก ประมาณต้นปี ๒๕๕๐ จนถึงวันที่มีหนังสือนี้ พร้อมทั้งเอกสารประกอบรายงานดังกล่าว

๓. รายงานของหัวหน้าส่วนราชการในกรุงเทพมหานครทุกส่วนราชการที่มีถึงปลัดกรุงเทพมหานครเพื่อให้ปลัดกรุงเทพมหานครรายงานไปยังผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครทุกครั้ง และหนังสือรายงานของหัวหน้าส่วนราชการในกรุงเทพมหานครที่รายงานมายังปลัดกรุงเทพมหานครเป็นการทั่วไป ทั้งนี้ โดยหมายความว่ารวมถึงหนังสือที่ปลัดกรุงเทพมหานครไม่ได้หรือไม่ต้องรายงานไปยังผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ประมาณเดือนเมษายน ๒๕๔๘ จนถึงวันที่มีหนังสือนี้ พร้อมเอกสารประกอบรายงานดังกล่าวต่อเรื่องราวคดีอาคารรายนาย ส. กับพวก

๔. รายงานของหัวหน้าส่วนราชการในกรุงเทพมหานครทุกส่วนราชการที่มีถึงปลัดกรุงเทพมหานครเพื่อให้ปลัดกรุงเทพมหานครรายงานต่อไปยังผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครทุกครั้ง ประมาณต้นปี ๒๕๕๐ จนถึงวันที่มีหนังสือนี้ รวมทั้งหนังสือรายงานของส่วนราชการต่างๆ ที่รายงานมายังปลัดกรุงเทพมหานครในฐานะผู้บังคับบัญชาเป็นการทั่วไปตามระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ต่อเรื่องราวคดีอาคารของผู้อุทธรณ์กับพวก

สำนักงานเขตบางกอกน้อยมีหนังสือ ที่ กท ๕๙๐๓/๕๖๖๗ ลงวันที่ ๒๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองกลาง ตามคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๙๐/๒๕๕๐ และเอกสารข้อมูลที่ขอมานั้นเป็นเอกสารแสดงความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตบางกอกน้อย ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตบางกอกน้อย และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นเจ้าของอาคารเลขที่ ๑๒๓/๓๒ แยก ๘ ซอยเจริญสุขนิทวงศ์ ๒๕ แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย ได้รับคำสั่งจาก สำนักงานเขตบางกอกน้อยให้ดำเนินการระงับการดัดแปลงอาคารจนกว่าจะได้รับใบอนุญาตหรือได้รับแจ้งจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ห้ามใช้อาคารหรือเข้าไปในบริเวณอาคารส่วนที่ต่อเติม และให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงอาคาร ผู้อุทธรณ์มิได้ดำเนินการตามคำสั่งดังกล่าว สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้แจ้งความดำเนินคดีแก่ผู้อุทธรณ์กับพวก

ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการทำงานหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สำนักงานเขตบางกอกน้อย มีแนวทางการปฏิบัติที่แตกต่างกับกรณีของนาย ส. กับพวก ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้เคยร้องเรียนเกี่ยวกับการก่อสร้างต่อเติมอาคารดังกล่าวไปยังสำนักงานเขตบางกอกน้อย ผู้อุทธรณ์จึงได้ยื่น ฟ้องต่อศาลปกครองกลาง และต้องการข้อมูลข่าวสารไปเพื่อใช้ต่อสู้คดีในชั้นศาลต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่า ตามหนังสือฉบับลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ จำนวน ๔ ฉบับนั้น ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ ๑. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับรายงานฉบับลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๐ ที่สำนักเทคนิคพิเศษลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร เพื่อขอเสนอขออนุญาตเรื่อง และ ๒. เอกสารที่ผู้ตรวจราชการกรุงเทพมหานครเสนอปลัดกรุงเทพมหานคร และผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยผู้อุทธรณ์ได้ตั้งข้อสังเกตว่า ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและปลัดกรุงเทพมหานคร แต่ผู้ที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสาร คือ สำนักงานเขตบางกอกน้อยซึ่งเป็นคู่กรณีของตน

ผู้แทนสำนักงานเขตบางกอกน้อยชี้แจงด้วยวาจาว่า เมื่อผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๒ ไปยังผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครและปลัดกรุงเทพมหานคร เรื่องดังกล่าวได้ถูกส่งไปยังสำนักงานเขตบางกอกน้อยในฐานะ หน่วยงานเจ้าของเรื่อง และตามสายการบังคับบัญชา โดยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะเป็น ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐ และในขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาคดีของศาลปกครองกลาง ตามคดีหมายเลขดำ ที่ ๑๔๙๐/๒๕๕๐ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และในเวลาต่อมาสำนักงานเขตบางกอกน้อยได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการรายงานเรื่อง อาคารของผู้อุทธรณ์ และอาคารรายนาย ส. กับพวก ของกองงานผู้ตรวจราชการ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร และสำนักเทคนิค มาประกอบการพิจารณา และชี้แจงเป็นหนังสือว่ามีข้อมูลข่าวสารเพียงเท่าที่จัดส่งมาให้

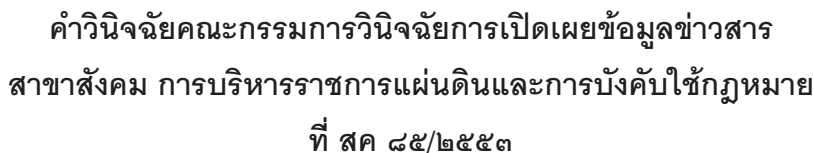
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารในส่วนของการของกองงานผู้ตรวจราชการ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร เป็นการรายงานการดำเนินการที่ เกี่ยวข้องกับอาคารของผู้อุทธรณ์ และนาย ส. ไปยังปลัดกรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ข้อมูลข่าวสารนี้ แม้เปิดเผยก็ไม่ได้ทำให้ข้อเท็จจริงที่มีอยู่เปลี่ยนแปลงไป อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) อีกทั้งข้อพิจารณาและข้อเสนอแนะให้เจ้าหน้าที่ระมัดระวังในการปฏิบัติงาน แม้จะมีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็ตาม แต่เป็นการรายงานข้อเท็จจริงเพื่อนำมาใช้ในการทำความเข้าใจและคำสั่งตามลำดับชั้น อันเป็นการดำเนินงานตามปกติของหน่วยงานราชการ ประกอบกับเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์ สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ ได้ใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ในส่วนข้อมูลข่าวสารของสำนักเทศกิจ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารที่ผ่านมาของผูุ้ทธรณ์ ซึ่งไม่น่าจะใช้ข้อมูลข่าวสารตามที่ผูุ้ทธรณ์ต้องการ โดยสำนักงานเขตบางกอกน้อยยืนยันว่ามีข้อมูลข่าวสารเพียงเท่าที่จัดส่งมาเท่านั้น จึงเป็นกรณีที่หน่วยงานอ้างว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง และไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัย การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หากผูุ้ทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ได้ตามมาตรา ๑๓ และ ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการดำเนินการที่เกี่ยวข้องกับอาคารของผูุ้ทธรณ์ และนาย ส. ไปยังปลัดกรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครของกองงานผู้ตรวจราชการ สำนักปลัดกรุงเทพมหานครแก่ผูุ้ทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๓

ผู้ถูกฤษฎณ์ :

หน่วยงำนของรัฐที่รบัผิตชอบ : การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโคกสำโรง จ้งหัดลพบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงผู้จัดการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโคกสำโรง จังหวัดลพบุรี ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารพร้อมคำรับรองถูกต้อง จำนวน ๕ รายการ คือ

๑. รายละเอียดและเอกสารประกอบทั้งหมด กรณีการขอใช้ไฟฟ้าของราษฎร จำนวน ๑๕ ราย
๒. รายละเอียดการอนุมัติเข้าโครงการไฟฟ้าพัฒนาชนบทระยะที่ ๓ (คฟช.๓)
๓. หนังสือร้องเรียนที่การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคได้ตั้งคณะกรรมการสอบสวน
๔. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน และสำเนารายละเอียดการสอบสวนของนาย ท. นาย อ. และนาย ว.
๕. รายละเอียดการสรุปของคณะกรรมการสอบสวนที่ไม่ตรงกับความเป็นจริง

การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโคกสำโรงมีหนังสือ ที่ มท ๕๓๖๗/คสร.(บห.) ๐๒๔๗ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า ผู้อุทธรณ์มิได้เป็นผู้ขอใช้ไฟฟ้าในจำนวน ๑๕ ราย และได้มีรายชื่อ อยู่ในการอนุมัติเข้าโครงการไฟฟ้าพัฒนาชนบทระยะที่ ๓ (คพช.๓) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๔ และ ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ๔ และ ๕ มีลักษณะเป็น ข้อมูลภายในหน่วยงานของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ตามมาตรา ๔ และ ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้ขอทราบจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ อธิบดีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโคกสำโรง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้ จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยกรณีการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโคกสำโรงมีหนังสือถึงนาย ก. เรียกเก็บเงิน ค่าขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้าเพิ่มเติม ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโคกสำโรงเพื่อสอบถามข้อเท็จจริง เกี่ยวกับกรณีดังกล่าว จำนวน ๒ ครั้ง ซึ่งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโคกสำโรงได้มีหนังสือตอบชี้แจงผู้อุทธรณ์ จำนวน ๒ ฉบับ แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่ากรการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโคกสำโรงยังตอบคำถามไม่ครบถ้วน จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามรายการ ข้างต้นเพื่อดำเนินการต่อไป

ในชั้นพิจารณา การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโคกสำโรงมีหนังสือ ที่ มท ๕๓๖๗/คสร. (บพ.) ๕๐๔ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์

๒๕๕๓ ที่ มท ๕๓๖๗/คสร. (บพ.) ๑๒๘๕ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และ ที่ มท ๕๓๖๗/คสร. (บพ.) ๑๕๗๐ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงและจัดส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณา ดังนี้

รายการที่ ๑ รายละเอียดและเอกสารประกอบทั้งหมด กรณีการขอใช้ไฟฟ้าของราษฎร ๑๕ ราย การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโคกสำโรงมีเพียงสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และทะเบียนบ้านของราษฎรทั้ง ๑๕ ราย ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๒ หนังสือการอนุมัติเข้าโครงการไฟฟ้าพัฒนาชนบทระยะที่ ๓ (คพช.๓) เมื่อวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๔๘ ที่ผู้อุทธรณ์ระบุไว้ ไม่มี คงมีเพียงแต่บันทึก เรื่อง ขออนุมัติขยายเขตจำหน่ายที่ กพอ. โคกสำโรง บ้านดงพลับ หมู่ที่ ๒ ตำบลดงพลับ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี (บันทึก ที่ คสร.บต.๖๔๘๓ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘) อันเป็นกระบวนการทำงานภายในของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโคกสำโรง ซึ่งไม่น่าจะเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เพราะไม่มีรายชื่ออยู่ในการอนุมัติเข้าโครงการ

ส่วนรายการที่ ๓ ๔ และ ๕ ตามข้อบังคับของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคว่าด้วยระเบียบพนักงาน พุทธศักราช ๒๕๑๗ ข้อ ๗๑ กำหนดว่าการสอบสวนทุกครั้งให้ถือว่าเป็นความลับ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๔ และ ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโคกสำโรงไม่มีข้อมูลข่าวสารเก็บไว้ เนื่องจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต ๓ ภาคเหนือ จังหวัดลพบุรี เป็นเจ้าของเรื่องในการดำเนินการสอบสวน และเป็นอำนาจของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต ๓ ภาคเหนือ จังหวัดลพบุรี ที่จะพิจารณาให้เปิดเผยหรือไม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอในส่วนการขอใช้ไฟฟ้าของราษฎร คือ รายการที่ ๑ และ ๒ นั้น ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโคกสำโรงแจ้งว่ามีเพียงสำเนาบัตรประจำตัวประชาชน และสำเนาทะเบียนบ้านของราษฎรจำนวน ๑๕ รายเท่านั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เนื่องจากการดำเนินการขยายระบบจำหน่ายไฟฟ้าให้แก่ราษฎรเป็นภารกิจตามอำนาจหน้าที่ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโคกสำโรงซึ่งต้องมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ จึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยชื่อของราษฎรทั้ง ๑๕ ราย ให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโคกสำโรงแจ้งว่า คือ บันทึก ที่ คสร.บต.๖๔๘๓ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ เรื่อง ขออนุมัติขยายเขตจำหน่ายที่ กพอ. โคกสำโรง บ้านดงพลับ หมู่ที่ ๒ ตำบลดงพลับ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามปกติของหน่วยงานซึ่งต้องมีความโปร่งใสและตรวจสอบได้ จึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้เช่นกัน

สำหรับข้อมูลข่าวสารในส่วนการสอบสวนข้อเท็จจริง รายการที่ ๓ ๔ และ ๕ นั้น การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโคกสำโรงแจ้งว่า การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต ๓ ภาคเหนือ จังหวัดลพบุรี เป็นเจ้าของเรื่องในการสอบสวน และเป็นผู้เก็บรักษาข้อมูลข่าวสาร อันเข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครอง หากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะได้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สมควรยื่นคำขอต่อการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต ๓ ภาคเหนือ จังหวัดลพบุรีโดยตรงต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอโคกสำโรงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. ชื่อและนามสกุลของราษฎรที่ขอใช้ไฟฟ้าจำนวน ๑๕ ราย

๒. บันทึก ที่ ศสร.บต.๖๔๘๓ ลงวันที่ ๒๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ เรื่อง ขออนุมัติขยายเขตจำหน่ายที่ กฟอ. โคกสำโรง
บ้านดงพลับ หมู่ที่ ๒ ตำบลดงพลับ อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี
คำขออื่นนอกจากนี้ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๖/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตลาดพร้าวเกี่ยวกับการร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตลาดพร้าว

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อำนวยการเขตลาดพร้าว ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียน จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

๑. หนังสือลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๔๘ พร้อมรายงานผลต่อผู้บังคับบัญชา
๒. หนังสือผ่าน ๑๕๕๕ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๔๘ พร้อมรายงานผลต่อผู้บังคับบัญชา
๓. หนังสือลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๙ พร้อมรายงานผลต่อผู้บังคับบัญชาและผู้ร้องทุกข์
๔. หนังสือลงวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๔๙ พร้อมรายงานผลต่อผู้บังคับบัญชาและผู้ร้องทุกข์

สำนักงานเขตลาดพร้าวมีหนังสือ ที่ กท ๖๖๐๙/๖๔ ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะตามมาตรา ๑๕ (๔) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตลาดพร้าว ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์และนาง ก. ซึ่งมีที่อยู่อาศัยตั้งอยู่ใกล้เคียงกัน มีเรื่องทะเลาะเบาะแว้งและร้องเรียนระหว่างกันมา ตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ เกี่ยวกับการตั้งวางสิ่งของและจอดรถกีดขวางทางจราจร ทำรางน้ำและกันสาดรุกล้ำเข้าไปในบ้านของอีกฝ่ายหนึ่ง ฯลฯ จนเกิดกระทบกระทั่ง มีการเขียนข้อความคำทอ ทำร้ายร่างกาย และฟ้องร้องดำเนินคดีระหว่างกัน

สำหรับที่มาของการขอข้อมูลข่าวสารในครั้งนี้ เนื่องจากในวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ได้ไปแจ้งความดำเนินคดีกับนาง ก. ที่สถานีตำรวจนครบาลสำราญราษฎร์ ในความผิดฐานแจ้งความเท็จ เจตนากลั่นแกล้งบิดเบือนข้อเท็จจริงให้เกิดความเสียหาย แต่เจ้าหน้าที่ตำรวจได้แนะนำให้ผู้อุทธรณ์นำเอกสารที่มีการรับรองสำเนาถูกต้องจากสำนักงานเขตลาดพร้าวมายื่นแจ้งความกับเจ้าหน้าที่อีกครั้ง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ได้ชี้แจงทางโทรศัพท์ว่า ข้อมูลข่าวสารจำนวน ๔ รายการที่ได้ยื่นขอต่อสำนักงานเขตลาดพร้าวนั้น ผู้อุทธรณ์มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่แล้ว แต่เนื่องจากไม่มีการรายงานผลต่อผู้บังคับบัญชา รายงานผลต่อผู้ร้องทุกข์ และการรับรองสำเนาถูกต้อง จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้น

ในส่วนสำนักงานเขตลาดพร้าวได้จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาพร้อมทั้งชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ ไม่มีในส่วนรายงานผลต่อผู้บังคับบัญชา เพราะเป็นการตอบหนังสือแจ้งเฉพาะตัวแก่ผู้ร้อง ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานผลต่อผู้บังคับบัญชาและผู้ร้องทุกชั้นนั้น ไม่ได้จัดทำขึ้นเพราะเป็นหนังสือที่ผู้ร้องทำแจ้งขอให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานช่วยเหลือแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน เมื่อเจ้าหน้าที่ได้เข้าดำเนินการแก้ไขตามอำนาจหน้าที่และพุดคุย อธิบายให้ผู้ร้องรับทราบแล้ว จึงไม่ได้ตอบเป็นหนังสือและรายงาน สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เป็นหนังสือที่ผู้ร้องทำถึงเจ้าหน้าที่เป็นการเฉพาะตัว เมื่อเจ้าหน้าที่ได้เข้าไปดำเนินการพุดคุยกับผู้ร้องแล้ว จึงไม่จำเป็นที่จะต้องทำรายงานเป็นหนังสือแจ้งแก่ผู้ร้อง

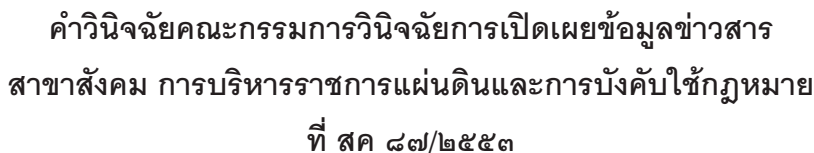
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ทั้ง ๔ รายการ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการร้องเรียนระหว่างผู้อุทธรณ์และนาง ก. ซึ่งได้กล่าวหาซึ่งกันและกัน ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหา ย่อมมีสิทธิที่จะเข้าตรวจสอบ ขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องได้ และแม้จะมีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือมีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น แต่จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏผู้อุทธรณ์ได้ทราบข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอในส่วนหนึ่งของหนังสือร้องเรียนอยู่แล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เข้าลักษณะตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) และการเปิดเผยก็ไม่ปรากฏว่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับรายงานผลต่อผู้บังคับบัญชาในรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๓ และรายงานผลต่อผู้ร้องทุกชั้นในรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๔ สำนักงานเขตลาดพร้าวอ้างว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อกล่าวอ้างของสำนักงานเขตลาดพร้าวเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ตามมาตรา ๑๓ และ ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตลาดพร้าวเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เท่าที่มี พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ นอกนั้นให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ช.

๑. ลำเนาบันทึกถ้อยคำผู้กล่าวหา
๒. ลำเนาบันทึกถ้อยคำผู้ถูกกล่าวหา
๓. สำเนาสรุปรายงานการไต่สวนข้อเท็จจริง
๔. ลำเนาบันทึกคำให้การและการสอบสวนบุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์กล่าวหาพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรีว่า กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ กรณีไม่ส่งสำนวนการร้องทุกข์กล่าวโทษของผู้อุทธรณ์ไปให้คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาดำเนินการตามมาตรา ๘๙ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ต่อมาคณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณา เห็นว่า จากข้อเท็จจริงไม่ปรากฏพยานหลักฐานว่าผู้ถูกกล่าวหากระทำความผิดตามที่ถูกกล่าวหา จึงมีมติว่าข้อกล่าวหาไม่มีมูล ให้ข้อกล่าวหาตกไปตามมาตรา ๙๑ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการ ป.ป.ช. ขอเอกสารจำนวน ๔ รายการดังกล่าว สำนักงาน ป.ป.ช.

เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ ๑ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามรายการที่ ๒ ๓ และ ๔ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงาน ป.ป.ช. ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

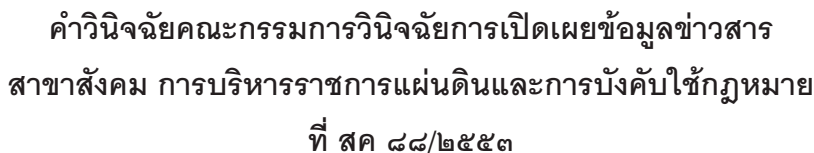
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจงเพิ่มเติมว่า กรณีผู้อุทธรณ์กล่าวหาพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรีนั้น คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาเห็นว่า กรณีดังกล่าวไม่ใช่กรณีที่จะดำเนินการต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ตามมาตรา ๘๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ จึงไม่มีการไต่สวนข้อเท็จจริง ดังนั้น สำนักงาน ป.ป.ช. จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ และ ๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อสำนักงาน ป.ป.ช. แจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ และ ๔ กรณีจึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวเปิดเผยได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่สำนักงาน ป.ป.ช. ชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด หมายเลข ๒ ต่อมาผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมืองประกาศบัญชีรายชื่อผู้สมัครรับเลือกตั้ง ปรากฏว่าไม่มีชื่อผู้อุทธรณ์เป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง โดยผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมืองให้เหตุผลว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมในทางทุจริตเกี่ยวกับการดำเนินโครงการขุดลอกหนองดอนปู่ตา อันเข้าลักษณะเป็นผู้มีคุณสมบัติต้องห้ามตามมาตรา ๕๘/๑ (๓) แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ผู้อุทธรณ์จึงร้องคัดค้านการตัดสินใจให้ผู้สมัครรับเลือกตั้งดังกล่าว ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ดได้พิจารณาสอบสวน และได้มีคำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๕๒ โดยวินิจฉัยว่า การร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมในทางทุจริตยังอยู่ในระหว่างการสอบสวนของจังหวัดร้อยเอ็ดยังฟังไม่เป็นที่ยึด คำสั่งของผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมืองที่ไม่รับสมัครผู้อุทธรณ์นั้น คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ดไม่เห็นพ้องด้วย และให้ประกาศรายชื่อผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งต่อไป

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ด ขอคัดสำเนา
สำนวนการสอบสวนคัดค้านการตัดสินสิทธิสมัครรับเลือกตั้งของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ด พร้อมทั้งเอกสาร
การให้ถ้อยคำของฝ่ายผู้ร้องและผู้ร้องคัดค้าน โดยขอให้รับรองสำเนาถูกต้อง เพื่อใช้ประกอบการแก้ไขข้อกล่าวหาของคณะกรรมการ
ป.ป.ช. เกี่ยวกับการทุจริตโครงการขุดลอกหนองดอนปู่ตา

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ดมีหนังสือ ที่ ลต (รอ) ๐๗๐๕/๒๓๙๐ ลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงผู้พุทธธณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๗ ไม่ให้เปิดเผยข้อมูลที่อาจกระทบประโยชน์ได้เสียบุคคลใดๆ

ผู้ตรวจรณจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๒ อธิบดีรณคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสาร
สำนวนการไต่สวนและวินิจฉัยสิทธิสมัครรับเลือกตั้งตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด
แต่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ดได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์

จึงมีสิทธิอุทธรณ์มายังคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ดมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลต (รอ) ๐๗๐๕/๒๗๙ ลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า คำวินิจฉัยที่ ๑/๒๕๕๒ เรื่อง สิทธิสมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมืองนั้น คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ดได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว สำหรับเอกสารการให้ถ้อยคำของฝ่ายผู้ร้อง การให้ปากคำของพยานผู้ร้องทุกคนที่ร้องเรียน พาดพิง กล่าวหาผู้อุทธรณ์นั้น คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ดมีมติอนุญาตให้คัดสำเนาได้เฉพาะคำให้การของผู้อุทธรณ์เท่านั้น ข้อมูลข่าวสารอื่นในสำนวนการสืบสวนสอบสวน ความเห็นของคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวน ตลอดจนความเห็นของกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ด มีความจำเป็นที่จะต้องปกปิดไว้เป็นความลับ เนื่องจากมีรายละเอียดเกี่ยวกับผู้ร้องคัดค้านและพยานบุคคล การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตและความปลอดภัยของผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งอาจจะทำให้การป้องกันการตรวจสอบ และการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสาร อันจะเป็นผลให้การบังคับใช้กฎหมายเลือกตั้งเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ ต้นฉบับข้อมูลข่าวสารยังอยู่ในความครอบครองของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และเป็นอำนาจของเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งที่จะเป็นผู้พิจารณาว่าสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวหรือไม่

คณะกรรมการฯ มีหนังสือสอบถามสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ดว่ามีสำเนาข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครองหรือไม่ หากมีให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารเพื่อพิจารณา ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ด มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ลต (รอ) ๐๗๐๕/๗๗๓ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารสำนวนการไต่สวนและวินิจฉัยสิทธิสมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมือง อำเภอเมืองร้อยเอ็ด จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน ๑๕ รายการ รวม ๑๗๙ แผ่น เพื่อพิจารณาดังนี้

๑. เอกสารประกอบคำคัดค้านเพิ่มเติมของนาย ก. ผู้คัดค้าน เลขที่ รอ ๗๑๐๐๑(ลต)/๖๑ และ ๖๒ ลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ จำนวน ๙ แผ่น
๒. หนังสือร้องขอความเป็นธรรมของนาย ก. ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๒ จำนวน ๒ แผ่น
๓. ประกาศ ผอ.อบต. เหนือเมือง จำนวน ๕ แผ่น
๔. คำร้องคัดค้านการตัดสินใจสมัครรับเลือกตั้งของผู้อุทธรณ์ และเอกสารประกอบ จำนวน ๓ แผ่น
๕. หนังสือรายงานการรับคำร้องเกี่ยวกับการคัดค้านการเลือกตั้ง จำนวน ๑ แผ่น
๖. หนังสือสำนักงาน กกต. ร้อยเอ็ด ด่วนที่สุด ที่ ลต (รอ) ๐๗๐๐/๕๔๓ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดร้อยเอ็ด ขอรทราบผลเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน จำนวน ๒ แผ่น
๗. หนังสือส่งคำวินิจฉัยถึง ผอ.อบต. เหนือเมือง ผู้ร้อง เลขาธิการสำนักงาน กกต. จำนวน ๔ แผ่น
๘. ใบสมัครผู้ร้อง (ส.ถ.๒๕) จำนวน ๑๐ แผ่น
๙. หนังสือ ผอ.อบต. เหนือเมือง แจ้งการร้องคัดค้านผู้สมัคร จำนวน ๔๙ แผ่น
๑๐. รายงานการประชุม จำนวน ๗ แผ่น
๑๑. บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา จำนวน ๔ แผ่น
๑๒. บันทึกถ้อยคำผู้ร้อง เอกสารประกอบการชี้แจง จำนวน ๑๐ แผ่น
๑๓. บันทึกถ้อยคำผู้คัดค้านคำร้อง เอกสารประกอบการชี้แจง จำนวน ๖๐ แผ่น
๑๔. คำวินิจฉัย กกต. ร้อยเอ็ด ที่ ๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๒

๑๕. บัญชีสำนวน จำนวน ๑ แผ่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การพิจารณาคำร้องของผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลเหนือเมื่อนั้น คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ดได้ดำเนินการเสร็จสิ้น และได้แจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามคำวินิจฉัย ที่ ๑/๒๕๕๒ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยบันทึกถ้อยคำบุคคลจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อย่างไรก็ดี เนื่องจากข้อมูลข่าวสารในส่วนรายงานการประชุมตามข้อ ๑๐ นั้น มีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาวินิจฉัยในกรณีอื่นรวมอยู่ด้วย จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เท่านั้น

สำหรับข้อที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ด แจ้งว่าต้นฉบับข้อมูลข่าวสารอยู่ที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง และเป็นอำนาจของเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้งที่จะพิจารณาเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว นั้น ข้อเท็จจริงในอุทธรณ์นี้ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ดไม่ได้ส่งเรื่องการขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ไปให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณา แต่เป็นผู้พิจารณาและออกคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์เอง การพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์จึงมีข้อยุติแล้ว เมื่อมีการอุทธรณ์ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นผู้มีอำนาจในการพิจารณาว่าการออกคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวนั้นชอบด้วยเหตุผลตามกฎหมายหรือไม่ ซึ่งในกรณีนี้ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ต้นฉบับข้อมูลข่าวสารอยู่ที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ไม่ใช่เหตุผลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ในเมื่อสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ดมีสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ดจึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดร้อยเอ็ดเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารในส่วนรายงานการประชุมให้เปิดเผยเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๘๙/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านของโรงเรียนนายร้อยตำรวจเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารการบริหารงาน
บุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนนายร้อยตำรวจ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งรองศาสตราจารย์ (สบ ๕) คณะสังคมศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ได้รับ
บันทึกฝ่ายจากฝ่ายบริหารงานบุคคล (งานกำลังพล) โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ที่ ๐๐๓๕.๑๒/๑๔ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ แจ้งว่า
พันตำรวจเอก พ. มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้บัญชาการโรงเรียนนายร้อยตำรวจ ขอข้อมูลข่าวสารการขอประเมิน
เพื่อขอรับการแต่งตั้งเป็นรองศาสตราจารย์ (สบ ๕) ของผู้อุทธรณ์ทั้งหมด จึงขอให้ผู้อุทธรณ์พิจารณาว่าจะเสนอคำคัดค้านการขอข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าวหรือไม่

ผู้อุทธรณ์มีบันทึก ที่ ๐๐๓๕.๖๑/๑๒๙ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงผู้กำกับฝ่ายบริหารงานบุคคล คัดค้านการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และพันตำรวจเอก พ. ไม่มีส่วนได้เสียในข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีบันทึก ที่ ๐๐๓๕.๑๕/๓๔๗๑ ลงวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าที่ประชุม
คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารโรงเรียนนายร้อยตำรวจ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา
๑๔ และ ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่มีข้อความบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
ตามมาตรา ๔ จึงมีมติไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์ และจะเปิดเผยเอกสารการประเมินเพื่อขอรับการแต่งตั้งเป็นรองศาสตราจารย์
(สบ ๕) ของผู้อุทธรณ์ทั้งหมด เว้นแต่ข้อความส่วนที่เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ให้ปิดหรือทำให้รับทราบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล
นั้นไม่ได้ให้แก่พันตำรวจเอก พ. ตามที่ได้ร้องขอ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า พันตำรวจเอก พ. มีหนังสือถึงผู้บัญชาการ
โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินเพื่อขอรับการแต่งตั้งเป็นรองศาสตราจารย์ (สบ ๕) ของผู้อุทธรณ์ทั้งหมด
โรงเรียนนายร้อยตำรวจแจ้งให้ผู้อุทธรณ์เสนอคำคัดค้านเพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงโรงเรียนนายร้อยตำรวจ
คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์ แต่โรงเรียนนายร้อยตำรวจพิจารณาแล้ว
มีมติไม่รับฟังคำคัดค้านของผู้อุทธรณ์ โดยจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่พันตำรวจเอก พ. ตามที่มีคำขอ เว้นแต่ข้อความส่วนที่เป็น

ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจะปกปิดไว้ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านดังกล่าวมายังคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเรียกให้โรงเรียนนายร้อยตำรวจจัดส่งข้อมูลข่าวสาร พร้อมระบุข้อความที่เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่จะปกปิดเพื่อพิจารณา โรงเรียนนายร้อยตำรวจมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๓๕๑๒/๑๑๐๖ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสารและระบุข้อความข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์ที่จะปกปิดดังนี้

๑. วัน เดือน ปีเกิด อายุ ปีที่สำเร็จการศึกษา สถานศึกษาที่สำเร็จการศึกษา วันที่ดำรงตำแหน่งและคำสั่งที่แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับต่างๆ เงินเดือน และอายุราชการ

๒. สำเนาเอกสารที่คัดถ่ายจาก ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ ในส่วนการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับต่างๆ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่งต่างๆ ของหน่วยงานของรัฐนั้น เป็นการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล และการประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อแต่งตั้งให้ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ (สบ ๕) ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการ การที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้มีคำขอ คณะกรรมการฯ จึงเห็นชอบด้วย คำคัดค้านของผู้อุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น

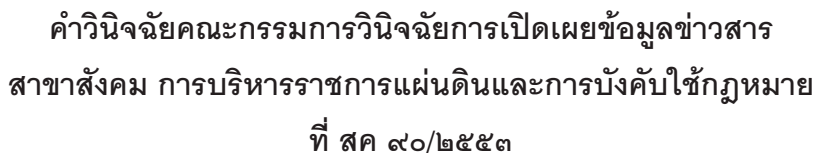
คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาข้อมูลข่าวสารที่โรงเรียนนายร้อยตำรวจเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของผู้อุทธรณ์ และจะปกปิดไว้ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๑ สมควรปกปิดข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ ส่วนวุฒิทางการศึกษา ระยะเวลาในการดำรงตำแหน่ง ตลอดจนอายุราชการและเงินเดือนนั้น เป็นคุณสมบัติประการหนึ่งในการขอรับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น จึงสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้มีข้อสงสัยเกี่ยวกับการพิจารณาแต่งตั้งดังกล่าวทราบได้ เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ

สำหรับข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๒ ซึ่งคัดถ่ายจาก ก.พ. ๗ นั้น แม้ ก.พ. ๗ จะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของเจ้าของประวัติ แต่ในกรณีนี้เป็นการคัดถ่ายเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับการดำรงตำแหน่งในระดับต่างๆ ของผู้อุทธรณ์ และโรงเรียนนายร้อยตำรวจได้ใช้เอกสารดังกล่าวในการพิจารณาการขอรับการประเมินของผู้อุทธรณ์ด้วย เมื่อผู้มีคำขอมีข้อสงสัยเกี่ยวกับระยะเวลาในการดำรงตำแหน่งของผู้อุทธรณ์ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อให้ผู้มีคำขอใช้เปรียบเทียบว่าข้อความที่ปรากฏใน ก.พ. ๗ และข้อความที่ผู้อุทธรณ์ระบุในเอกสารการขอรับการประเมินนั้นมีข้อความที่ถูกต้องตรงกันหรือไม่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ และให้โรงเรียนนายร้อยตำรวจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่พันตำรวจเอก พ. ตามคำขอ เว้นแต่วัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ ให้ปกปิด พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงปลัดกรุงเทพมหานครและผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร จำนวน ๔ ฉบับ เพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนเจ้าหน้าที่ในสังกัดกรุงเทพมหานคร รวม ๓ รายการ ดังนี้

๑. คำสั่งลงโทษปล่อยออก หรือปลดออก นาย อ. กับพวกผู้กระทำความผิด ตามที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ได้มีมติว่าได้กระทำการทุจริตต่อหน้าที่
๒. คำสั่งลงโทษ หรือคำสั่งยุติเรื่อง พร้อมทั้งสรุปพยานหลักฐาน รวมทั้งคำให้การพยานที่คณะกรรมการได้นำมาประกอบการพิจารณา และรายชื่อคณะกรรมการที่ได้พิจารณากรณีที่ผู้ถูธรณร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของนาย อ. ต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตามหนังสือร้องเรียนฉบับลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐ รวมไปถึงนิติกรที่ทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการสอบสวน
๓. คำสั่งลงโทษ หรือคำสั่งยุติเรื่อง พร้อมทั้งสรุปพยานหลักฐานรวมทั้งคำให้การพยานที่คณะกรรมการได้นำมาประกอบการพิจารณา และรายชื่อคณะกรรมการที่ได้พิจารณากรณีที่ผู้ถูธรณร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบและละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ด. กับพวก ต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตามหนังสือร้องเรียนฉบับลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ รวมไปถึงนิติกรที่ทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการสอบสวน

กรุงเทพมหานครมีหนังสือ ดับ ด่วนมาก ที่ กท ๐๔๐๔/ล ๒๔๙ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามคำขอแก่ผู้ขอทราบ โดยให้เหตุผลว่า อยู่ระหว่างการพิจารณาผลการสอบสวนข้อเท็จจริงและการดำเนินการทางวินัย
ยังไม่เสร็จสิ้น ประกอบกับผู้ขอทราบไม่ได้ระบุให้ชัดเจนว่า จะนำเอกสารต่างๆ ไปดำเนินการตามขั้นตอนข้อกฎหมายใด

ผู้ทบทวนจึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟัง คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรุงเทพมหานคร ผู้แทนสำนักงานเขตบางกอกน้อย และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของนาย ด. นายช่างโยธา ๖ กับพวก

ว่าใช้อำนาจตามอำเภอใจและละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร และต่อมาได้มีหนังสือลงวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐ ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของนาย อ. ผู้อำนวยการเขตบางกอกน้อย (ในขณะนั้น) ต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยหนังสือร้องเรียนทั้งสองฉบับ ผู้อุทธรณ์ไปยื่นที่สำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร จนปัจจุบันผู้อุทธรณ์ยังไม่ทราบ ว่ากรุงเทพมหานครได้ดำเนินการเรื่องร้องเรียนดังกล่าวอย่างไร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๐ ร้องเรียนไปยังสำนักงาน ป.ป.ช. ในกรณีนาย อ. กระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๓/๒๓๙๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. พิจารณาแล้วมีมติให้ส่งเรื่องให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครดำเนินการทางวินัย ตามประกาศคณะปฏิรูปการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ฉบับที่ ๓๑ เรื่อง การดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ข้อ ๖

ผู้แทนกรุงเทพมหานครชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า สำนักงาน ป.ป.ช. ได้มีหนังสือลับ ด่วน ที่ ปช ๐๐๑๓/๒๓๙๕ ไม่ลงวันที่ แจ้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครว่า คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติให้ส่งเรื่องกล่าวหาเรื่องร้องเรียนดังกล่าวให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริง และหากผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงมีมูลความผิดทางวินัย ขอให้กรุงเทพมหานครดำเนินการทางวินัยต่อไป ซึ่งสำนักงาน ป.ป.ช. ไม่ได้มีการชี้มูลความผิด หรือสอบสวนใดๆ ต่อข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์

กรุงเทพมหานครได้มีคำสั่ง ที่ กท ๑๗๙/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ขึ้นมาตรวจสอบเรื่องร้องเรียนดังกล่าว และในวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสอบสวนต่อปลัดกรุงเทพมหานคร และในขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของกองการเจ้าหน้าที่ สำนักปลัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ เนื่องจากสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงมีประเด็นข้อกล่าวหาและข้อกฎหมายหลายประเด็น มีพยานบุคคลและเอกสารที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก และมีผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย จึงต้องใช้เวลาในการพิจารณาอย่างรอบคอบ

สำหรับหนังสือร้องเรียนทั้งสองฉบับที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร โดยยื่นผ่านสำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครนั้น สำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครได้ส่งเรื่องให้สำนักงานเขตบางกอกน้อยพิจารณาดำเนินการ

ผู้แทนสำนักงานเขตบางกอกน้อยชี้แจงด้วยวาจาสรุปความได้ว่า เมื่อได้รับหนังสือร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ และวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐ จากสำนักงานเลขาธิการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร สำนักงานเขตบางกอกน้อย ไม่ได้แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง แต่ได้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงเป็นการภายใน และรายงานผลต่อปลัดกรุงเทพมหานคร ตามหนังสือ ที่ กท ๕๔๐๓/๑๐๐๐๙ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ และ ที่ กท ๕๔๐๓/๒๙๔๘ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๐ และแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ตามหนังสือ ที่ กท ๕๔๐๓/๑๐๐๑๑ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ และ ที่ กท ๕๔๐๓/๒๕๑๒ และ ที่ กท ๕๔๐๓/๒๕๑๔ ลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๐ แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครต่อสำนักงาน ป.ป.ช. นั้น กรุงเทพมหานคร อยู่ระหว่างการพิจารณาผลการสอบสวนข้อเท็จจริงซึ่งยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการดังกล่าวในขณะนี้ อย่างไรก็ตาม เนื่องจากการดำเนินการของกรุงเทพมหานครล่าช้าเกินสมควร ดังนั้น เพื่อมิให้เป็นการตัดสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์อาจใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารในรายการนี้ต่อกรุงเทพมหานครได้อีกเมื่อกรุงเทพมหานครยังคงพิจารณาเรื่องนี้ล่าช้าต่อไป

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่กรุงเทพมหานครต่อสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครนั้น รับฟังได้ว่า กรุงเทพมหานครโดยสำนักงานเขตบางกอกน้อยเมื่อได้รับเรื่องร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ทั้งสองฉบับจากสำนักงานเลขานุการผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ก็ไม่ได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงในเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ดังนั้น คำสั่งลงโทษ หรือคำสั่งยุติเรื่อง พร้อมทั้งสรุปพยานหลักฐาน รวมทั้งคำให้การพยานที่คณะกรรมการได้นำมาประกอบการพิจารณา และรายชื่อคณะกรรมการ รวมถึงนิติกรที่ทำหน้าที่เลขานุการของคณะกรรมการในการยื่นร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ ตามหนังสือร้องเรียนฉบับลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๔๙ และวันที่ ๖ มีนาคม ๒๕๕๐ จึงไม่มีแต่สำนักงานเขตบางกอกน้อยได้ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงเป็นการภายใน และสำนักงานเขตบางกอกน้อยได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริง ตามหนังสือ ที่ กท ๕๔๐๓/๑๐๐๐๙ ลงวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๔๙ และ ที่ กท ๕๔๐๓/๒๙๔๔ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๕๐ ต่อปลัดกรุงเทพมหานคร และมีการรายงานผลไปยังผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครให้ทราบตามลำดับ ซึ่งคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงที่สำนักงานเขตบางกอกน้อยรายงานต่อปลัดกรุงเทพมหานครนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการร้องเรียนของผู้อุทธรณ์ที่สามารถเปิดเผยให้ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรุงเทพมหานครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ เพียงเท่าที่มีแก่ผู้อุทธรณ์ นอกนั้นให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๑/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเกี่ยวกับคำวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่ง
 นายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอสำเนาคำวินิจฉัยของผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา กรณีผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งนายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่รับจดทะเบียนแต่งตั้งคณะกรรมการสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียน ส. ขึ้นใหม่ทั้งหมด

จังหวัดพระนครศรีอยุธยามีหนังสือ ที่ อย ๐๐๑๗.๑/๑๘๑๐ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แก่ผู้อุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวยังเป็นเพียงความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ การชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนจังหวัดพระนครศรีอยุธยา การชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สมาคมศิษย์เก่าโรงเรียน ส. ได้แต่งตั้งคณะกรรมการของสมาคมทั้งหมดเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยผู้อุทธรณ์ทั้งสอง เป็นนายกสมาคม และเลขาธิการสมาคมตามลำดับ คณะกรรมการสมาคมชุดดังกล่าวได้ครบวาระเมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๗ แต่ไม่มีการ แต่งตั้งคณะกรรมการสมาคมชุดใหม่เนื่องจากมีข้อพิพาทระหว่างกรรมการสมาคมและมีการฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ต่อมาสมาชิกสมาคมได้ทำหนังสือถึงนายกสมาคมขอให้เรียกประชุมใหญ่วิสามัญเพื่อพิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสมาคมขึ้นใหม่ ทั้งหมด แต่นายกสมาคมเพิกเฉยมิได้เรียกประชุมแต่อย่างใด สมาชิกสมาคมจึงทำหนังสือเชิญให้มีการประชุมใหญ่วิสามัญในวันอาทิตย์ที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒ โดยที่ประชุมใหญ่วิสามัญได้พิจารณาแต่งตั้งคณะกรรมการสมาคมขึ้นใหม่ทั้งหมดโดยเลือกนาย ร. เป็น นายกสมาคม และนาย ก. เป็นเลขาธิการสมาคม หลังจากนั้น นาย ก. ได้ยื่นคำขอให้จดทะเบียนแต่งตั้งคณะกรรมการสมาคม ขึ้นใหม่ทั้งหมดต่อนายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งนายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้พิจารณาแล้วเห็นว่าการดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการสมาคมขึ้นใหม่ดังกล่าวเป็นไปอย่างถูกต้องตามข้อบังคับของสมาคม

จึงมีคำสั่งรับจดทะเบียนแต่งตั้งคณะกรรมการสมาคมให้แก่ผู้ยื่นคำขอ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่เห็นด้วยและได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยาต่อผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แย้งว่าคำสั่งรับจดทะเบียนแต่งตั้งคณะกรรมการสมาคมนั้นไม่ชอบด้วยข้อบังคับของสมาคมและกฎหมาย ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาพิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการจดทะเบียนแต่งตั้งคณะกรรมการสมาคมชุดใหม่นั้นชอบด้วยข้อบังคับของสมาคมและกฎหมายแล้ว จึงมีคำวินิจฉัยยืนตามความเห็นเดิม (ไม่เห็นด้วยกับคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์) และได้รายงานความเห็นพร้อมเหตุผลไปยังรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาอุทธรณ์ เพื่อพิจารณาอุทธรณ์ต่อไป และได้มีหนังสือแจ้งความเห็นของผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาชี้แจงเหตุผลที่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์สรุปว่า ในขณะที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารนั้นเรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของรัฐมนตรีกว่าการกระทรวงมหาดไทยซึ่งอาจมีความเห็นแตกต่างจากผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ทั้งนี้ ผู้แทนจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแจ้งว่าปัจจุบันรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้วินิจฉัยคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์เสร็จสิ้นแล้ว

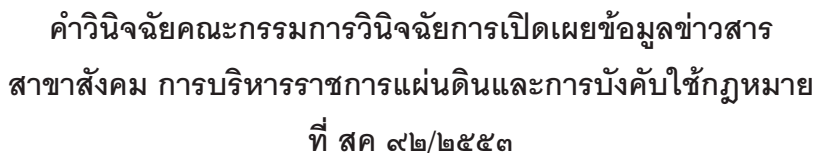
ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ตามที่ได้ผู้อุทธรณ์ได้แย้งคำสั่งรับจดทะเบียนแต่งตั้งคณะกรรมการสมาคมชุดใหม่นั้น ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแจ้งแต่เพียงว่าได้พิจารณาคำอุทธรณ์แล้วยกอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ โดยเห็นว่าคำสั่งนายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยาที่รับจดทะเบียนนั้นชอบแล้ว ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการแจ้งเหตุผลในการยกอุทธรณ์แต่อย่างใด ทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่ทราบรายละเอียดที่จะใช้เป็นข้อมูลในการโต้แย้งคัดค้านกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยายกอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นคำวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งกรณีนี้ถือว่ากระบวนการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยานั้นเสร็จสิ้นตั้งแต่ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ส่วนกรณีที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาส่งเรื่องอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยาให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยพิจารณานั้นเป็นขั้นตอนตามกฎหมายอีกขั้นตอนหนึ่ง ดังนั้น คำวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยาของผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยาจึงไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยได้มีคำวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งนายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยาแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้แต่อย่างใด เมื่อผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียน ส. ชุตเกาซึ่งได้รับผลกระทบจากคำสั่งรับจดทะเบียนแต่งตั้งคณะกรรมการสมาคมชุดใหม่ของนายทะเบียนสมาคมประจำจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปใช้ในการปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัด
พระนครศรีอยุธยาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยเรื่องอรรถรณ์ ปี ๒๕๕๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ หนังสือตำรวจภูธรภาค ๙ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๒๔.๑๗๔/๓๐๖๖ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ตำรวจภูธรภาค ๙ ได้มีคำสั่ง ที่ ๒๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงรองผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๕๒ ตามคำสั่ง ดังกล่าวผู้อุทธรณ์ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งผู้กำกับการสืบสวนสอบสวน ๒ กองบังคับการสืบสวนสอบสวน ตำรวจภูธรภาค ๙ แต่ตำรวจภูธรภาค ๙ มิได้เลื่อนยศผู้อุทธรณ์จากพันตำรวจโทเป็นว่าที่พันตำรวจเอก เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีกรณีถูกฟ้องคดีอาญาซึ่ง ศาลประทับรับฟ้องแล้ว และกรณีที่ถูกลูกฟ้องมิได้ถูกฟ้องอันสืบเนื่องมาจากการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานอัยการจึงไม่รับเป็นทนายแก้ต่าง จึงเป็นเหตุให้ต้องรอการขอเลื่อนยศไว้ก่อนจนกว่าการพิจารณาคดีถึงที่สุด ตามคำสั่ง ตร. ที่ ๖๔๔/ ๒๕๓๒ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๓๒ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงผู้กำกับการฝ่ายอำนวยการ ๑ กองบังคับการอำนวยการ ตำรวจภูธรภาค ๙ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการดังกล่าว แต่ตำรวจภูธรภาค ๙ ได้ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ระดับสารวัตรถึงรองผู้บังคับการ วาระประจำปี ๒๕๕๒ สังกัดตำรวจภูธรภาค ๙ ตามคำสั่งตำรวจภูธรภาค ๙ ที่ ๒๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งข้าราชการตำรวจ และรายการที่ ๒ บัญชีการแต่งตั้งระดับอาวุโสตามพระราชบัญญัติ ตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๗ ประกอบกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึง จเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติ ราชการในกระบวนการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจซึ่งต้องเป็นไปตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการแต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการ ตำรวจระดับสารวัตรถึงจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่ เปิดเผยได้เพื่อจะทำให้มีการตรวจสอบได้ว่าการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตำรวจสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามกฎหมายหรือไม่ ในขณะที่เดียวกันการเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้ก็จะสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลในระบบบริหารงานบุคคลซึ่งจะต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิเคราะห์ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง ประกอบกันแล้วจึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายการที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยและให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวพันกับการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์ ส่วนรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยและให้สำเนาแก่ ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรภาค ๙ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๒ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่รายการที่ ๑ ให้เปิดเผย และให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวพันกับการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๓/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.พ. เกี่ยวกับการสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการ
.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ก.พ.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการ ก.พ. ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการ
สอบตำแหน่งนิติกรปฏิบัติการที่สำนักงาน ก.พ. ประกาศรับสมัครสอบแข่งขันเพื่อบรรจุบุคคลเข้ารับราชการในส่วนราชการต่างๆ ประจำปี
๒๕๕๒ จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. กระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์
๒. ข้อสอบ
๓. คำเฉลยคำตอบ

สำนักงาน ก.พ. มีหนังสือ ที่ นร ๑๐๐๔.๑/๑๐๒๓ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า สำนักงาน ก.พ. อนุญาตให้
ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูกระดาษคำตอบของผู้อุทธรณ์ด้วยตนเองหรือขอให้สำนักงาน ก.พ. แจงผลคะแนนสอบของผู้อุทธรณ์ทางไปรษณีย์
ก็ได้ แต่ไม่อนุญาตให้สำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์และไม่อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดถ่ายกระดาษคำตอบ ข้อสอบ และ
ข้อเฉลย ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ก.พ. ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ก.พ. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้สมัครสอบ
แข่งขันเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ ประจำปี ๒๕๕๒ ตำแหน่งนิติกรปฏิบัติการ แต่ในการสอบภาคความรู้ ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง
(ภาค ข) โดยสำนักงาน ก.พ. เป็นผู้ดำเนินการ ผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านเกณฑ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการ
ก.พ. ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ชี้แจงว่า ข้อสอบที่ใช้สอบแข่งขันเพื่อบรรจุเข้ารับราชการ ประจำปี
๒๕๕๒ ตำแหน่งนิติกรปฏิบัติการ ในการสอบภาคความรู้ ความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง (ภาค ข) เป็นข้อสอบปรนัย สำนักงาน
ก.พ. แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ขอผลคะแนนและตรวจสอบกระดาษคำตอบได้ที่กลุ่มงานประมวลผลการสอบ และแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบ
ด้วยว่า หากผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ที่จะให้สำนักงาน ก.พ. แจ้งผลคะแนนของผู้อุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ขอให้ผู้อุทธรณ์เขียนคำร้อง
แจ้งความประสงค์เพื่อสำนักงาน ก.พ. จะได้ดำเนินการแจ้งผลคะแนนให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป แต่ผู้อุทธรณ์ก็ได้มาตรวจดูผลคะแนน

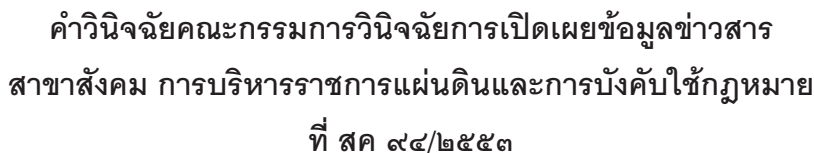
และกระดาคำตอบและแจ้งความประสงค์เพื่อให้สำนักงาน ก.พ. แจ้งผลคะแนนของผู้ยุทธวิธีทางไปรษณีย์แต่อย่างใด สำหรับข้อสอบซึ่งเป็นแบบทดสอบและคำเฉลยคำตอบ สำนักงาน ก.พ. ปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากเป็นเอกสารลับของทางราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) ประกอบกับแบบทดสอบของสำนักงาน ก.พ. เป็นข้อสอบมาตรฐานในระบบคลังข้อสอบที่นำมาใช้หมุนเวียนในการสอบ หากมีผู้ได้รับแบบทดสอบและคำเฉลยคำตอบไปพร้อมกันก็อาจนำไปเผยแพร่และกระทบกับการดำเนินการสอบของสำนักงาน ก.พ. ในอนาคต สำหรับแบบทดสอบฉบับที่ผู้ยุทธวิธีทำตอบ สำนักงาน ก.พ. ได้ทำลายแล้วเมื่อวันที่ ๑๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ตามขั้นตอนและระยะเวลาในการทำลายเอกสารลับ ซึ่งได้ขออนุมัติทำลายเอกสารดังกล่าว และได้รับอนุมัติให้ทำลายแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ คือ กระดาคำตอบของผู้ยุทธวิธีที่ไม่มีเนื้อหาที่เป็นตัวข้อสอบมีแต่แบบฟอร์มสำหรับใช้กรอกตัวเลข เพื่อตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐให้เกิดความโปร่งใสในการทำงานอันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ และทำให้ผู้สอบแข่งขันมีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้ แต่เนื่องจากสำนักงาน ก.พ. ได้ทำลายเอกสารดังกล่าวแล้ว จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้ยุทธวิธี ทั้งนี้ หากผู้ยุทธวิธีไม่เชื่อตามที่ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. ชี้แจง ผู้ยุทธวิธีสามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้ตรวจสอบ ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายการที่ ๒ คือ ข้อสอบ (แบบทดสอบ) และรายการที่ ๓ คือ คำเฉลยคำตอบ เห็นว่า สำนักงาน ก.พ. ใช้ระบบคลังข้อสอบในการนำข้อสอบจากคลังข้อสอบมาใช้หมุนเวียนในการออกข้อสอบแต่ละครั้ง การเปิดเผยอาจกระทบต่อกระบวนการออกข้อสอบในระบบหมุนเวียนข้อสอบจากคลังข้อสอบของสำนักงาน ก.พ. และอาจทำให้กระบวนการสอบของสำนักงาน ก.พ. ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และรายการที่ ๓ ของสำนักงาน ก.พ. จึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓

.....

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสอบสวนคดีพิเศษ

๑. สำเนาธงคำตอบของการสอบข้อเขียน
๒. ขอตรวจดูและขอสำเนากระดาษคำตอบข้อเขียนของผู้อุทธรณ์ที่กรรมการได้ตรวจและให้คะแนนแล้ว
๓. ขอตรวจดูและขอสำเนากระดาษคำตอบของผู้ได้รับการคัดเลือกทั้งหมด
๔. ขอทราบเหตุผลว่าคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อประเมินผลงานในการเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ

ใช้หลักเกณฑ์ใดในการพิจารณาว่าผู้ใดจะได้รับการคัดเลือก และหลักเกณฑ์ดังกล่าวมีการกำหนดไว้ในประกาศฉบับใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา

คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษ หนังสือกรมสอบสวนคดีพิเศษ ด่วนที่สุด ที่ ยธ ๐๘๑๔/๑๗๕ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษได้รับสมัครคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นสำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ ว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ผู้อุทธรณ์สอบได้คะแนนมากกว่าผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นสำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ ว ดังกล่าว แต่กลับไม่ได้รับการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการดังกล่าว กรมสอบสวนคดีพิเศษแจ้งจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ว่าหากติดตามรับคำตอบจากผู้เกี่ยวข้องได้แล้ว จะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบและให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ โดยให้ปกปิดชื่อหรือส่วนที่จะทำให้ทราบได้ว่าเป็นกระดาด คำตอบของผู้ใด แต่ไม่ให้สำเนาและไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ (เกณฑ์การตัดสินว่าผู้ใดได้รับการคัดเลือกพร้อมสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้อง) ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษที่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษชี้แจงเพิ่มเติมว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คณะทำงานกลั่นกรองเพื่อประเมินผลงาน แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ ว ซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อประเมินผลงานในการเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นและย้ายเปลี่ยนสายงานจากเจ้าหน้าที่คดีพิเศษเป็นพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ไม่ได้จัดทำร่างคำตอบแต่มีการวางแผนคำตอบภายในเพื่อใช้ตรวจคำตอบ โดยไม่มีการบันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ได้เปิดเผยและให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งให้เปิดเผยชื่อว่าเป็นกระดาดคำตอบของผู้ใดนั้น ได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยปกปิดชื่อหรือส่วนที่จะทำให้ทราบได้ว่าเป็นกระดาดคำตอบของผู้ใด แต่ไม่ให้สำเนา ซึ่งได้ปฏิบัติตามแนวคำวินิจฉัย ที่ สค ๑๔๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ และได้จัดเตรียมไว้ที่กลุ่มงานบริหารทรัพยากรบุคคล เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูได้โดยตรง และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คณะทำงานกลั่นกรองฯ เป็นผู้ทดสอบความรู้ ความสามารถของผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อรับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นหรือตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ ว โดยวิธีการสอบข้อเขียนและสอบสัมภาษณ์ ซึ่งผลการพิจารณาของคณะทำงานกลั่นกรองฯ ที่ให้คะแนนผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกทุกคนจะส่งผลการพิจารณาไปให้คณะกรรมการคัดเลือกฯ พิจารณาว่าผู้ใดจะได้รับการคัดเลือก ซึ่งเป็นไปตามประกาศกรมสอบสวนคดีพิเศษ ลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ เรื่อง รับสมัครคัดเลือกและประเมินผลงานข้าราชการเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น และหลักเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลที่จะเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ สำเนากระดาดคำตอบข้อเขียนของผู้อุทธรณ์ที่กรรมการได้ตรวจและให้คะแนนแล้ว กรมสอบสวนคดีพิเศษได้เปิดเผยและให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำเนาร่างคำตอบของการสอบข้อเขียน กรมสอบสวนคดีพิเศษชี้แจงว่า คณะทำงานกลั่นกรองฯ ไม่มีการจัดร่างคำตอบที่เป็นทางการ จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่เช่นกัน ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่กรมสอบสวนคดีพิเศษชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.) ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบต่อไปได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ปกปิดไว้เป็นข้อมูลที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ได้แก่ รายชื่อที่ทำให้ทราบว่าเป็นกระดาด คำตอบของผู้ใดเห็นว่า เป็นข้อมูลที่ไม่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นข้อมูลที่สามารถตรวจสอบของผู้อื่นและไม่ปรากฏว่ามีเหตุจำเป็นหรือมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้และไม่ต้องให้สำเนาเพราะเป็นข้อมูลที่ต้องให้คำอธิบายประกอบการให้สำเนาอาจมีการนำไปพิจารณาพิจารณาการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการฯ โดยไม่สมควร เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตาม

กฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอด้วยการให้ผูุ้ทธรณ์เข้าตรวจดูกระดาษคำตอบโดยไม่ให้ทราบชื่อของเจ้าของกระดาษคำตอบและไม่ให้สำเนาจึงเป็นการเพียงพอต่อการที่ผูุ้ทธรณ์จะใช้ตรวจสอบกระบวนการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนชั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นตามวัตถุประสงค์แล้ว ดังนั้น การปฏิบัติของกรมสอบสวนคดีพิเศษจึงเป็นการปฏิบัติที่ชอบแล้ว

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ขอรอบเหตุผลว่าคณะกรรมการคัดเลือกฯ ใช้หลักเกณฑ์ใดในการพิจารณาว่าผู้ใดจะได้รับการคัดเลือกและหลักเกณฑ์ดังกล่าวมีการกำหนดไว้ในประกาศฉบับใด (เกณฑ์การตัดสินว่าผู้ใดได้รับการคัดเลือกพร้อมสำเนาเอกสารที่เกี่ยวข้อง) เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นซึ่งมีรายละเอียดปรากฏอยู่ในรายงานคณะกรรมการกฤษฎีกาฯ และคณะกรรมการคัดเลือกฯ โดยการคัดเลือกดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผูุ้ทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการคัดเลือกจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและปกป้องสิทธิของผูุ้ทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้ แต่อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับผู้ได้รับการคัดเลือกและผู้เข้ารับการคัดเลือกซึ่งเป็นข้อมูลของผู้อื่นและไม่มีเหตุผลความจำเป็นที่จะรู้ได้อันเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงให้ปกปิดรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง ประวัติส่วนตัวของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกและผู้เข้ารับการคัดเลือกไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมสอบสวนคดีพิเศษเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผูุ้ทธรณ์โดยให้ปกปิดรายละเอียดที่เกี่ยวข้อง ประวัติส่วนตัวของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกและผู้เข้ารับการคัดเลือก ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ และ ๓ ให้ยกผูุ้ทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๕/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานประกันสังคมจังหวัดราชบุรีเกี่ยวกับข้อมูลของผู้ประกันตน
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานประกันสังคมจังหวัดราชบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ รบ ๕๓๖๐๑/๙๒๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงประกันสังคมจังหวัดราชบุรีว่า เทศบาลตำบลหลักเมือง จังหวัดราชบุรี มีคดีพิพาทในคดีปกครองกับบริษัท อ. จำกัด จึงขอข้อมูลเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนประกันตนของลูกจ้างบริษัท ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๒ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๕๓ ว่ามีจำนวนลูกจ้างที่ขอขึ้นทะเบียนประกันตนจำนวนเดือนละเท่าไรและบริษัท ได้มีการส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคมตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๒ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๕๓ จำนวนเดือนละเท่าไร ทั้งนี้ เพื่อใช้ประกอบหลักฐานการชี้แจงต่อศาลปกครองกลาง

สำนักงานประกันสังคมจังหวัดราชบุรี มีหนังสือ ที่ รบ ๐๐๒๕/๙๒๒๔ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลหลักเมืองว่า สำนักงานประกันสังคมเป็นหน่วยงานของรัฐ ซึ่งครอบครองดูแลข้อมูลข่าวสารของนายจ้าง/ผู้ประกันตน ซึ่งการจะเปิดเผยข้อมูลใดต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. ๒๕๓๓ มาตรา ๑๐๐ บัญญัติว่า ผู้ใดเปิดเผยข้อเท็จจริงใดเกี่ยวกับกิจการของนายจ้างอันเป็นข้อเท็จจริงที่ตามปกติวิสัยของนายจ้างจะพึงสงวนไว้ไม่เปิดเผย ซึ่งตนได้มาหรือล่วงรู้เนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เป็นความผิดและมีโทษทางอาญา เห็นว่าข้อมูลจำนวนการขึ้นทะเบียนผู้ประกันตนและจำนวนการนำส่งเงินสมทบของบริษัท เป็นข้อมูลข่าวสารของนายจ้างที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของสำนักงานประกันสังคม จึงถือเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งมีกฎหมายคุ้มครองห้ามมิให้เปิดเผย กรณีนี้จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ทราบได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ รบ ๕๓๖๐๑/๑๐๔๐ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นหน่วยงานราชการส่วนท้องถิ่นและมีฐานะเป็นทบวงการเมือง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ รบ ๕๓๖๐๑/๙๒๑ ลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงประกันสังคมจังหวัดราชบุรี ขอข้อมูลเกี่ยวกับการขึ้นทะเบียนประกันตนของลูกจ้างบริษัท อ. จำกัด ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๒ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๕๓ ว่ามีจำนวนลูกจ้างที่ขอขึ้นทะเบียนประกันตนจำนวนเดือนละเท่าไรและบริษัท ได้มีการส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคมตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๒ ถึงเดือนเมษายน ๒๕๕๓ จำนวนเดือนละเท่าไร เพื่อใช้ประกอบหลักฐานการชี้แจงต่อศาลปกครองกลาง แต่สำนักงานประกันสังคมจังหวัดราชบุรีปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่ปฎิบัติรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่มิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดินหรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๙๖/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมที่ดินเกี่ยวกับการสอบสวนสิทธิเพื่อออกเอกสารสิทธิในที่ดิน
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมที่ดิน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ อาชีพค้าขาย มีหนังสือลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงอธิบดีกรมที่ดิน ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งที่ส่งมาด้วย จำนวน ๑๑ ฉบับ ที่สำนักงานที่ดินจังหวัดตรังรายงานกรณีการร้องเรียนของมารดาผู้อุทธรณ์ไปยังอธิบดีกรมที่ดิน ตามหนังสือ ที่ ตง ๐๐๑๙/๓๕๕๒ หรือ ๓๕๙๒ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ (เขียนไม่ชัด)

กรมที่ดินมีหนังสือ ที่ มท ๐๕๑๖.๒(๑)/๙๗๘๘ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๓) และ ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งกรมที่ดิน โดยสำนักงานที่ดินจังหวัดตรังได้จัดส่งมา สรุปได้ความว่า นาง ก. (มารดาของผู้อุทธรณ์) ได้ยื่นคำร้องขอคัดสำเนา ส.ค.๑ เลขที่ ๑๓๖ หมู่ที่ ๕ ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง แทนฉบับเดิมซึ่งสูญหาย แต่เจ้าพนักงานที่ดินสำนักงานที่ดินอำเภอสิเกาได้แจ้งให้ผู้ร้องนำหลักฐานใบมรณบัตรของผู้แจ้งการครอบครองที่ดินไปประกอบการพิจารณา ซึ่งผู้ร้องไม่สามารถนำไปแสดงได้ เพราะผู้แจ้งการครอบครองที่ดินเสียชีวิตไปนานมาแล้ว

ต่อมาผู้อุทธรณ์ทราบชื่อนาย ท. ได้นำหลักฐาน ส.ค.๑ เลขที่ ๑๓๖ หมู่ที่ ๕ ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา ไปขอออกโฉนดที่ดินในที่ดินแปลงอื่น และนาง ส. กับพวก นำหลักฐาน ส.ค.๑ เลขที่ ๑๓๐ และ ๑๓๑ หมู่ที่ ๕ ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา ไปขอออกโฉนดที่ดินทับที่ดินของมารดาผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์และมารดาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงอธิบดีกรมที่ดิน เพื่อขอทราบแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการขอคัดสำเนา ส.ค.๑ และร้องเรียนกรณีการนำ ส.ค.๑ ไปขอออกโฉนดที่ดินของนาย ท. และนาง ส. กับพวก

ผู้อุทธรณ์ทราบต่อมาว่า สำนักงานที่ดินจังหวัดตรังได้รับคำสั่งจากกรมที่ดินให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนดังกล่าว ภายหลังการตรวจสอบข้อเท็จจริง สำนักงานที่ดินจังหวัดตรังได้รายงานไปยังกรมที่ดิน ตามหนังสือ ที่ ตง ๐๐๑๙/๓๕๕๒ หรือ ๓๕๙๒ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ (เขียนไม่ชัด) พร้อมจัดส่งเอกสารจำนวน ๑๑ ฉบับไปประกอบการพิจารณา อย่างไรก็ตาม สำนักงานที่ดินจังหวัดตรังไม่ได้แจ้งให้มารดาผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งที่ส่งมาด้วย จำนวน ๑๑ ฉบับ ที่สำนักงานที่ดินจังหวัดตรังรายงานกรณีการร้องเรียนของมารดาผู้อุทธรณ์ไปยังอธิบดีกรมที่ดิน ตามหนังสือ ที่ ตง ๐๐๑๙/๓๕๕๒ หรือ ๓๕๙๒ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ (เขียนไม่ชัด) ต่อกรมที่ดิน

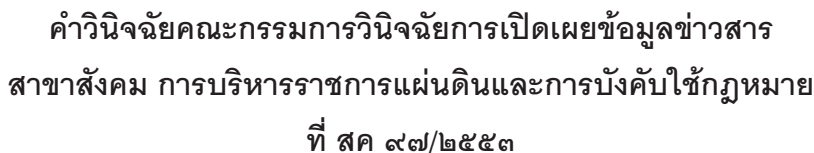
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ สำนักงานที่ดินจังหวัดตรังมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตง ๐๐๑๙/๔๓๓๖ ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งว่า สำนักงานที่ดินจังหวัดตรังได้รับแจ้งจากกรมที่ดินให้จัดส่งข้อมูลข่าวสารมาประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานที่ดินจังหวัดตรังจึงส่งสำเนาเอกสารประกอบการยื่นคำร้องขอออกโฉนดที่ดินรายนาง ส. กับพวก โดยใช้ ส.ค.๑ เลขที่ ๑๓๐ และ ๑๓๑ หมู่ที่ ๕ ตำบลไม้ฝาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง และเอกสารเกี่ยวกับการสอบสวนสิทธิเพื่อออกโฉนดที่ดิน พร้อมทั้งสำเนาหนังสือนาย ท. ลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๒ มาประกอบการพิจารณา โดยนาง พ. หัวหน้าฝ่ายทะเบียน สำนักงานที่ดินจังหวัดตรังได้ยืนยันด้วยวาจาว่าข้อมูลข่าวสารตามที่ได้จัดส่งมานั้นเป็นข้อมูลข่าวสารเดียวกับที่ได้แนบไปกับหนังสือ ที่ ตง ๐๐๑๙/๓๓๕๒ ลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งสำนักงานที่ดินจังหวัดตรังนำมาใช้ในการทำความเข้าใจตามข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์และมารดาของผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และข้อมูลข่าวสารนั้นมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลปรากฏอยู่เพียงสำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนเท่านั้น ที่การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) ประกอบกับผู้อุทธรณ์เป็นผู้ได้รับผลกระทบจากข้อมูลข่าวสารที่ร้องขอ และเมื่อคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะ ประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ยกเว้น ส.ค.๑ ที่อาจนำไปใช้ออกเอกสารสิทธิต่อไปได้ จึงให้เปิดเผยโดยระบุนโยบายห้ามมิให้นำไปออกเอกสารสิทธิในที่ดิน สำหรับสำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนให้ปกปิด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมที่ดินเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ยกเว้น ส.ค.๑ ให้เปิดเผยโดยระบุนโยบายห้ามมิให้นำไปออกเอกสารสิทธิในที่ดิน สำหรับสำเนาทะเบียนบ้านและสำเนาบัตรประจำตัวประชาชนให้ปกปิด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดพะเยา

๑. สรุปการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนปลัดเทศบาลตำบลงเจน
๒. หนังสือร้องเรียนปลัดเทศบาลของนาย ส. ที่ พย ๕๒๕๔๐๑/๐๐๔ ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๓
๓. คำสั่ง ที่ ๒๓๕๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๒
๔. คำสั่ง ที่ ๗๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๓
๕. หนังสือคัดค้านการเปิดรอบอัตรากำลังพนักงาน/พนักงานจ้างเทศบาลตำบลงเจน

ผู้ขอทราบจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

၂၅၆၆

ในชั้นพิจารณา จังหวัดพะเยามีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พย ๐๐๓๗.๒/๕๗๐๙ ลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ ว่า จังหวัดพะเยาได้มีหนังสือแจ้งให้นายกเทศมนตรีตำบลงเจน พิจารณาดำเนินการทางวินัยพนักงานเทศบาล รายผู้อุทธรณ์แล้ว และเรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการ

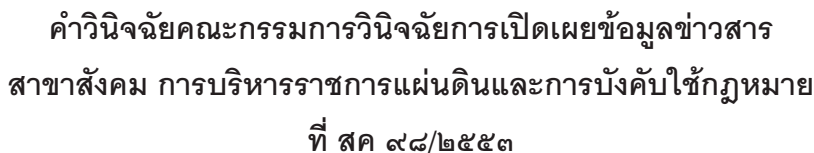
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การดำเนินการทางวินัยกรณีการร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์นั้นยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ เป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงกรณีการร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เป็นหนังสือที่ลงนามโดยผู้อุทธรณ์ในฐานะปลัดเทศบาลตำบลงเจน มีถึงประธานกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดพะเยา เรื่อง ร้องขอตรวจสอบการดำเนินการเปิดกรอบอัตรากำลังของผู้บริหารท้องถิ่น ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๓ รายการ มีความเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยตรง และเป็นข้อเท็จจริงที่โดยสภาพจะไม่มีเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ๔ และ ๕ ไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดพะเยาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายการที่ ๔ และรายการที่ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ให้ยกผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ผู้ทูลเกล้าฯ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นปลัดเทศบาลตำบลท่าแลง อำเภอยาย่าง จังหวัดเพชรบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๖ มกราคม และวันที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงนายอำเภอยาย่าง ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง กรณีนายกเทศมนตรีตำบลท่าแลงขอให้ย้ายปลัดเทศบาลตำบลท่าแลง ได้แก่ หลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา หนังสือลับ ที่ พบ ๕๓๑๐๑/๔๑ เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เกี่ยวกับการบริหารงานเทศบาลตำบลท่าแลง และเอกสารการดำเนินการของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น อำเภอยาย่าง และอำเภอยาย่างเกี่ยวกับการร้องเรียนขอให้ย้ายปลัดเทศบาลตำบลท่าแลงดังกล่าว

อำเภอท่ายางมีหนังสือ ที่ พบ ๐๐๓๗.๑๐/๗๙๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา กรณีนายกเทศมนตรีตำบลท่าแลงขอให้ย้ายปลัดเทศบาลตำบลท่าแลงนั้น ได้จัดส่งให้แล้วตามหนังสือ ที่ พบ ๐๐๓๗.๑๐/๒๔๒ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ ส่วนหนังสือ ดับ ที่ พบ ๕๓๑๐๑/๔๑ เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เกี่ยวกับการบริหารงานเทศบาลตำบลท่าแลง ไม่ปรากฏในระบบงานสารบรรณของอำเภอท่ายาง สำหรับหนังสือที่นายกเทศมนตรีตำบลท่าแลงขอให้ย้ายปลัดเทศบาลตำบลท่าแลงอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอท่ายาง อีกทั้งจังหวัดเพชรบุรีได้มีคำสั่ง ที่ ๑๙๔๕/๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และเรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ในการเสนอความเห็นได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้ถูกรณจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ อธิบดีรณคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของอำเภอท่ายาง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริง ฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงนายอำเภอท่ายาง ขอข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง กรณีนายกเทศมนตรีตำบลท่าแลงขอให้ย้าย ปลัดเทศบาลตำบลท่าแลง จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. หลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา
๒. หนังสือ ลับ ที่ พบ ๕๓๑๐๑/๔๑ เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เกี่ยวกับการบริหารงานเทศบาลตำบลท่าแลง
๓. เอกสารการดำเนินการของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นอำเภอท่ายาง และอำเภอท่ายางเกี่ยวกับการ

ร้องเรียนขอให้ย้ายปลัดเทศบาลตำบลท่าแลง

ในชั้นพิจารณา อำเภอย้ายมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พบ ๐๐๓๗.๑๐/๑๘๙๑ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๓ ได้จัดส่งให้ผู้พุทธธรณ์แล้วตามหนังสือ ที่ พบ ๐๐๓๗.๑๐/๒๕๒๒ ลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ และ ที่ พบ ๐๐๓๗.๑๐/๗๙๐ ลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้น ไม่ปรากฏอยู่ในระบบสารบรรณของอำเภอย้าย อย่างไรก็ตาม เมื่อคณะกรรมการฯ ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่อำเภอย้ายได้จัดส่งมาเพื่อพิจารณาพบว่า มีหนังสือของนายกเทศมนตรีตำบลท่าแลง ลับมาก ที่ พบ ๕๓๑๐๑/๔๑ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ ถึงนายอำเภอย้าย เรื่อง ขอให้ย้ายปลัดเทศบาลตำบลท่าแลง เป็นข้อมูลข่าวสารในสำนวนเรื่องที่อำเภอย้ายได้ดำเนินการเกี่ยวกับการร้องเรียน ขอให้ย้ายปลัดเทศบาลตำบลท่าแลงรวมอยู่ด้วย

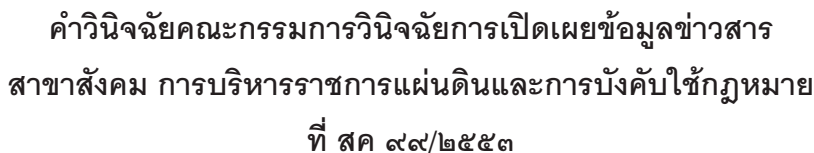
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๓ อำเภอย้ายได้เปิดเผยให้ผู้พุทธธรณ์ทราบแล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณาเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แม้ผู้พุทธธรณ์จะได้ระบุชื่อของข้อมูลข่าวสารรายการนี้ไว้ในคำขอว่า หนังสือ ลับ ที่ พบ ๕๓๑๐๑/๔๑ เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เกี่ยวกับการบริหารงานเทศบาลตำบลท่าแลงก็ตาม แต่หากพิจารณาคำขอโดยภาพรวม เป็นที่เข้าใจได้ว่าผู้พุทธธรณ์น่าจะไม่ทราบถึงชื่อที่ถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่มีคำขอ และข้อมูลข่าวสารที่ประสงค์ คือ หนังสือของนายกเทศมนตรีตำบลท่าแลง ที่มีถึงนายอำเภอย้าย ขอให้ย้ายปลัดเทศบาลตำบลท่าแลง ซึ่งก็คือ หนังสือ ลับมาก ที่ พบ ๕๓๑๐๑/๔๑ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ ที่อำเภอย้ายมีอยู่ในความครอบครอง

กรณีมีข้อที่ต้องพิจารณาว่า หนังสือ ลับมาก ที่ พบ ๕๓๑๐๑/๔๑ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้พุทธธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่าจังหวัดเพชรบุรีได้มีคำสั่ง ที่ ๑๙๔๕/๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และเรื่องอยู่ระหว่างการดำเนินการยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งผู้พุทธธรณ์ก็ได้รับทราบข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ซึ่งสามารถใช้เป็นข้อมูลเพื่อทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้แล้ว เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว เห็นว่ายังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้อำเภอย้ายเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้พุทธธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้ยกผู้พุทธธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓

.....

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ราษฎรตำบลพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มกราคม และวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพนมไพร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัยนาย ส. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพนมไพร ในความผิดฐานประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแสนสุข จนเป็นเหตุให้องค์การบริหารส่วนตำบลแสนสุขได้รับความเสียหาย

องค์การบริหารส่วนตำบลพนมไพรมีหนังสือ ที่ รบ ๘๓๖๐๑/๓๑๗ ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่า องค์การบริหารส่วนตำบลพนมไพรได้ดำเนินการทางวินัยกับบุคคลดังกล่าว และได้รายงานผลการดำเนินการทางวินัยพร้อมสำนวนการสอบสวนไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดร้อยเอ็ดเพื่อพิจารณาแล้ว ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้ทบทวนจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๓ อธิบดีคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลพนมไพร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้ จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า นาย ส. ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลพนมไพร เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหาร ส่วนตำบลแสนสุข ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการ และฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ของราชการเป็นเหตุให้ราชการได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง และไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้า แก่ราชการ และไม่ปฏิบัติตามระเบียบของราชการ ปล่อยปลละละเลยผู้ใต้บังคับบัญชา ไม่ปฏิบัติราชการตามหน้าที่และขั้นตอนของ ระเบียบที่เกี่ยวข้อง

องค์การบริหารส่วนตำบลพนมไพรได้รับคำสั่งจากจังหวัดร้อยเอ็ด ผ่านอำเภอพนมไพรให้ดำเนินการทางวินัยแก่นาย ส. โดยองค์การบริหารส่วนตำบลพนมไพรได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน โดยคณะกรรมการชุดดังกล่าวได้รายงานผลการสอบสวนไปยังนายกองค์การบริหารส่วนตำบลพนมไพร เพื่อดำเนินการทางวินัยกับบุคคลดังกล่าวแล้ว และได้รายงานผลการดำเนินการทางวินัยพร้อมสำนวนการสอบสวนไปยังคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดร้อยเอ็ดเพื่อพิจารณา

ผู้อุทธรณ์ในฐานะราษฎรตำบลพนมไพรต้องการขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัยนาย ส. เพื่อนำไปศึกษากระบวนการสอบสวนว่าดำเนินการถูกต้องหรือไม่ เพราะนาย ส. เป็นข้าราชการประจำซึ่งจะต้องเป็นผู้ควบคุมการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลพนมไพร จึงถือว่านาย ส. เป็นคนของประชาชน และผู้อุทธรณ์ในฐานะประชาชนซึ่งมีหน้าที่ในการตรวจสอบของภาคประชาชน มีความจำเป็นต้องขอสำนวนการสอบสวนเพื่อตรวจสอบและรักษาผลประโยชน์ของประชาชนเป็นส่วนรวม เพราะข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลพนมไพรจะต้องมีความซื่อสัตย์ สุจริต ไม่มีพฤติกรรมของการทุจริต

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า นาย ส. ถูกดำเนินการทางวินัยในความผิดเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลแสนสุข ผู้อุทธรณ์เป็นราษฎรตำบลพนมไพร ไม่ใช่ผู้ร้องเรียนและไม่ได้มีส่วนเกี่ยวข้องใดๆ กับการดำเนินการทางวินัยกับนาย ส. ข้อที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าต้องการนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัยนาย ส. เพื่อนำไปศึกษากระบวนการสอบสวนว่าดำเนินการถูกต้องหรือไม่ เพราะนาย ส. เป็นข้าราชการประจำซึ่งจะต้องเป็นผู้ควบคุมการบริหารงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลพนมไพร จึงถือว่านาย ส. เป็นคนของประชาชน และผู้อุทธรณ์ในฐานะประชาชนซึ่งมีหน้าที่ในการตรวจสอบของภาคประชาชน มีความจำเป็นต้องขอสำนวนการสอบสวนเพื่อตรวจสอบและรักษาผลประโยชน์ของประชาชนเป็นส่วนรวม เพราะข้าราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลพนมไพรจะต้องมีความซื่อสัตย์ สุจริต ไม่มีพฤติกรรมของการทุจริตนั้น ยังเป็นข้ออ้างที่ไกลเกินกว่าเหตุ หากผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบยังสามารถดำเนินการโดยวิธีการอื่นได้ ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ ไม่มีเหตุอันสมควรในการจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๐/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงสำนักงานตำรวจแห่งชาติเพื่อขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ จำนวน ๑๔ รายการ

สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๔๓๗ ลงวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และ ตช ๐๐๐๖.๒/๕๑๘ ลงวันที่ ๑๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๘ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๖ ๗ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ และ ๑๔ แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการอื่นๆ สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์บางส่วน จำนวน ๔ รายการ ปฏิเสธการเปิดเผย จำนวน ๑ รายการ และแจ้งว่าหาเอกสารไม่พบ จำนวน ๑ รายการ ดังนี้

๑) ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยบางส่วน ได้แก่

รายการที่ ๑ สำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจที่ ๓๖/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๐ พร้อมทั้งสรรพเอกสารที่อยู่ในสำนวนการสืบสวนทั้งหมด (เปิดเผยเฉพาะรายงานการสืบสวนโดยปกปิดชื่อผู้เกี่ยวข้องและพยานที่คัดค้านการเปิดเผยข้อมูล และปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารอื่นที่อยู่ในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมด)

รายการที่ ๒ สำนวนการสอบสวนทางวินัย ตามคำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๔๕๗/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ พร้อมทั้งสรรพเอกสารที่อยู่ในสำนวนการสอบสวนทั้งหมด (เปิดเผยเฉพาะรายงานการสอบสวนโดยปกปิดชื่อผู้เกี่ยวข้องและพยานที่คัดค้านการเปิดเผยข้อมูล และปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารอื่นที่อยู่ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยทั้งหมด)

รายการที่ ๔ รายงานการประชุมคณะกรรมการกัลนกรองการพิจารณาสั่งลงโทษของ ตร. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๒๘ มกราคม ๒๕๕๑ (เปิดเผยเฉพาะมติที่ประชุม และปฏิเสธการเปิดเผยหนังสือแก้ไขรายงานการประชุมดังกล่าว)

รายการที่ ๕ รายงานการประชุมคณะกรรมการกัลนกรองการพิจารณาสั่งลงโทษของ ตร. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ (เปิดเผยเฉพาะมติที่ประชุม และปฏิเสธการเปิดเผยหนังสือแก้ไขรายงานการประชุมดังกล่าว)

๒) ข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผย ได้แก่

รายการที่ ๓ สรุปข้อเท็จจริงของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เรื่อง พันตำรวจโท ท. กับพวก เสนอคณะกรรมการกัลนกรองพิจารณาสั่งลงโทษของ ตร. พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ และ ๒/๒๕๕๑

๓) ข้อมูลข่าวสารที่หาไม่พบ ได้แก่

รายการที่ ๘ บันทึกสั่งหรือหนังสือ สง.รอง ผบ.ตร.(มค) ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ ให้ วน. ดำเนินการประมวล

เรื่องเสนอพิจารณากำหนดนัดประชุมใหม่

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ การชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ การชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ฐานกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรง และมีคำสั่งปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ ผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อ ก.ตร. ซึ่ง ก.ตร. ได้พิจารณาแล้ว มีมติให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งยกโทษปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ และสั่งให้ผู้อุทธรณ์กลับเข้ารับราชการ ต่อมาผู้อุทธรณ์ ได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงข้อเท็จจริงต่อคณะกรรมการฯ สรุปได้ดังนี้

๑) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ประกอบด้วยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการสอบสวนทางวินัย และเอกสารอื่นๆ จำนวนมากซึ่งเกี่ยวข้องกับพยานบุคคลหลายคน สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เปิดเผยเฉพาะรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและรายงาน การสอบสวนทางวินัยโดยปกปิดชื่อพยานบุคคลที่คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารอื่นที่อยู่ในสำนวน การสืบสวนข้อเท็จจริงและสำนวนการสอบสวนทางวินัย เนื่องจากประธานกรรมการสอบสวนทางวินัยได้คัดค้านการเปิดเผยเอกสาร ดังกล่าวโดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจจะเกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ที่เกี่ยวข้อง

๒) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ประกอบด้วยความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ความเห็นของกองวินัย ความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษของ ตร. หากเปิดเผยจะมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ผู้เกี่ยวข้องซึ่งจะต้องมีความเป็นอิสระในการเสนอความคิดเห็น

๓) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ในส่วนของหนังสือแก้ไขรายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ ของ ตร. ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ ซึ่งเป็นเอกสารประกอบรายงานการประชุมที่แก้ไขความถูกต้องของถ้อยคำของรายงานการประชุมนั้น สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

๔) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ในส่วนของหนังสือแก้ไขรายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษ ของ ตร. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๑ ซึ่งเป็นเอกสารประกอบรายงานการประชุมที่แก้ไขความถูกต้องของถ้อยคำของรายงานการประชุมนั้น สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

๕) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ในส่วนของรายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษของ ตร. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๑ หน้าที่ ๓ ถึงหน้าที่ ๘ นั้นประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับสรุปความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ความเห็น ของกองวินัย ความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษของ ตร. ซึ่งได้สอบถามความเห็นจากผู้ที่เกี่ยวข้องแล้ว คณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษของ ตร. บางคนคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงไม่ สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยเปิดเผยให้เฉพาะมติที่ประชุมเท่านั้น

๖) ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ ได้แก่ เอกสารที่อดีตผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจัดทำขึ้นซึ่งปัจจุบันยังค้นหาไม่พบ

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์นั้นไม่เป็นธรรม เป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ ได้รับความเสียหาย จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่าการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์นั้นมีบุคคลใดเกี่ยวข้อง และมีบุคคลใดกระทำการละเมิดต่อผู้อุทธรณ์หรือไม่ ทั้งนี้ เพื่อปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วมีความเห็นดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นส่วนหนึ่งของข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ จึงเห็นควรวินิจฉัยไปในคราวเดียวกัน โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าการที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยเฉพาะรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและรายงานการสอบสวนทางวินัยโดยปกปิดชื่อพยานบุคคล และปฏิเสธการเปิดเผยเอกสารอื่นที่อยู่ในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงและสำนวนการสอบสวนทางวินัยนั้นชอบหรือไม่ เห็นว่าเมื่อการดำเนินการทางวินัยผู้ถูกลงโทษได้เสร็จสิ้นแล้วและมีผลกระทบต่อผู้ถูกลงโทษ ผู้ถูกลงโทษจึงควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยทั้งหมดเพื่อใช้ปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยชื่อพยานและบุคคลที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอาจทำให้บุคคลดังกล่าวได้รับความเสียหาย ซึ่งจะส่งผลให้ไม่มีผู้ใดกล้าเปิดเผยข้อเท็จจริงต่อทางราชการในภายภาคหน้า อันจะทำให้ระบบการสืบสวนสอบสวนและการดำเนินการทางวินัยเรื่องต่างๆ ของทางราชการต้องประสบอุปสรรค และทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยเฉพาะรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงและรายงานการสอบสวนทางวินัยโดยปกปิดชื่อพยานบุคคลนั้น คณะกรรมการฯ เห็นพ้องด้วย ส่วนเอกสารอื่นที่อยู่ในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงและสำนวนการสอบสวนทางวินัยนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่ควรเปิดเผยให้แก่ผู้ถูกลงโทษตามที่วินิจฉัยในเบื้องต้น หากสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกรงว่าการเปิดเผยเอกสารดังกล่าวอาจเกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ โดยลบหรือทำการอื่นใดต่อข้อความที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความนั้นต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ความเห็นของกองวินัย และความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษของ ตร. นั้น เป็นการรายงานข้อเท็จจริงเพื่อนำมาใช้ในการทำความเข้าใจและคำสั่งตามลำดับชั้น อันเป็นการดำเนินงานตามปกติของหน่วยงานในการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกลงโทษ เมื่อการดำเนินการทางวินัยเสร็จสิ้นแล้ว และผู้ถูกลงโทษได้รับผลกระทบจากการดำเนินการทางวินัยจึงควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน จึงเห็นควรเปิดเผยให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งว่าสามารถเปิดเผยให้แก่ผู้ถูกลงโทษได้ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยต่อไป

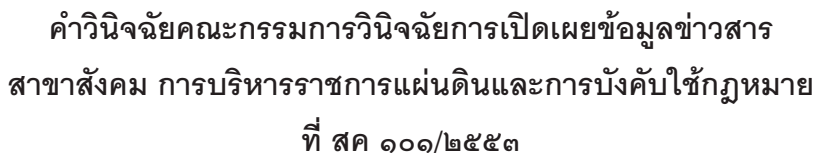
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ในส่วนของหนังสือแก้ไขรายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษของ ตร. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๑ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติแจ้งว่าสามารถเปิดเผยให้แก่ผู้ถูกลงโทษได้ จึงไม่จำเป็นต้องวินิจฉัยต่อไป จึงมีกรณีที่ต้องวินิจฉัยแต่เพียงว่าควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนของการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษของ ตร. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๑ หน้าที่ ๓ ถึงหน้าที่ ๔ ซึ่งประกอบด้วยรายละเอียดเกี่ยวกับสรุปความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ความเห็นของกองวินัย ความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษของ ตร. หรือไม่ คณะกรรมการฯ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีสาระทำนองเดียวกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เมื่อคณะกรรมการฯ มีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ แล้วก็มีผลเป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ในส่วนนี้ไปด้วย ดังนั้น จึงเห็นควรเปิดเผยให้แก่ผู้ถูกลงโทษ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ผู้แทนสำนักงานตำรวจชาติยืนยันว่าค้นหาไม่พบ จึงไม่มีเอกสารในการพิจารณาเปิดเผยให้แก่ผู้ถูกลงโทษ กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นการที่หน่วยงานแจ้งว่าหาข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอของผู้ถูกลงโทษไม่พบ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้ถูกลงโทษไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ในส่วนของเอกสารอื่นที่อยู่ในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงและสำนวนการสอบสวนทางวินัย โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ โดยลบหรือทำการอื่นใดต่อข้อความที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความนั้นต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ ในส่วนของรายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองการพิจารณาสั่งลงโทษของ ตร. ครั้งที่ ๒/๒๕๕๑ หน้าที่ ๓ ถึงหน้าที่ ๘ และให้ยกอุทธรณ์รายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ ที่ขอให้เปิดเผยชื่อพยานและบุคคลที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย และยกอุทธรณ์คำขอรายการที่ ๘

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

ธพว. มีหนังสือ ที่ ธพว. ๕๙๙๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒ ส่งเอกสารให้ผู้อุทธรณ์จำนวน ๗๔ แผ่น โดยลบชื่อหรือตัดทอนข้อความส่วนที่จะทำให้ทราบว่ามีผู้ใดเป็นพยาน ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแจ้งว่าหากผู้อุทธรณ์ประสงค์จะให้ ธพว. เปิดเผยข้อมูลมากกว่าที่เปิดเผยดังกล่าวแล้วให้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ สั่งการ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน ธพว. คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ธพว. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัย กรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ หลายประเด็น และต่อมา ธพว. ได้มีคำสั่งลงโทษให้ผู้อุทธรณ์ออกจากความเป็นพนักงาน ธพว. ผู้อุทธรณ์จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารตาม อุทธรณ์ แต่ ธพว. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้แก่ผู้อุทธรณ์บางส่วน และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์จำนวน ๑๗ รายการ โดย ธพว. ได้พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารแล้วได้ดำเนินการดังนี้

๑) ให้สำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๑ ๒ ๔ ๘ ๙ ๑๐ ๑๒ และ ๑๔

๒) ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารบางส่วนโดยลบ หรือตัดทอนข้อความจนไม่สามารถนำเอกสารดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ได้ จำนวน ๔ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๕ ๑๑ ๑๓ และ ๑๕

๓) ปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๓ ๖ ๗ ๑๖ และ ๑๗

ในส่วนของคุณข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ๑๑ ๑๓ และ ๑๕ นั้น ธพว. ให้สำเนาเฉพาะสรุปผลการพิจารณาของคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัย โดยลบชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำและข้อความบางส่วน ทำให้ผู้อุทธรณ์ไม่สามารถนำ เอกสารดังกล่าวไปใช้ประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ เนื่องจากพยานบางคนให้ถ้อยคำในลักษณะว่าได้ร่วมกระทำความผิด พร้อมกับผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบว่าพยานบุคคลนั้นเป็นผู้ใด เพื่อนำพยานหลักฐานเข้าสืบหากล้างถ้อยคำของพยานผู้นั้น

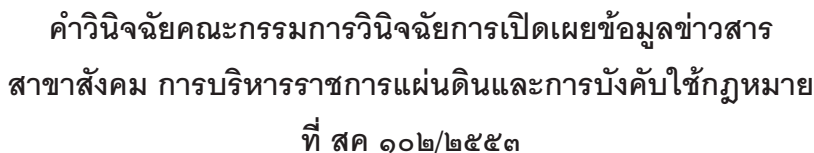
ในระหว่างการพิจารณา ผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่ได้รับจาก ธพว. แล้วแจ้งว่ายังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ๑๖ และ ๑๗ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ๑๑ ๑๓ และ ๑๕ นั้น ธพว. ให้สำเนาเฉพาะสรุปผลการพิจารณาของคณะกรรมการ สอบข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนวินัย โดยลบชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำและข้อความบางส่วน และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ นั้น ธพว. ให้สำเนาโดยลบ ปกปิดชื่อผู้ร้องเรียนและผู้ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ขออุทธรณ์ขอให้คณะกรรมการฯ วินิจฉัยให้ ธพว. เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารส่วนที่ปกปิดให้แก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งผู้แทน ธพว. แจ้งว่ายินดีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์เพิ่มเติม ได้แก่ ข้อมูล ข่าวสารรายการที่ ๓ ๑๖ และ ๑๗ และยังคงยืนยันว่าไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนที่ปกปิดชื่อและข้อความบางส่วนแก่ ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ธพว. ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ๓ ๔ ๖ ๘ ๙ ๑๐ ๑๒ ๑๔ ๑๖ และ ๑๗ แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว กรณีจึงไม่ต้อง วินิจฉัยต่อไป โดยมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าการที่ ธพว. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ๗ ๑๑ ๑๓ และ ๑๕ โดยลบชื่อ และ ข้อความบางส่วนนั้นชอบหรือไม่ คณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อความส่วนที่ ธพว. ลบหรือปกปิดข้อความนั้น เป็นรายละเอียดเกี่ยวกับ ชื่อของคณะกรรมการสอบสวนวินัย ผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ พยานบุคคล และบุคคลซึ่งถูกกล่าวอ้างว่าเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับ การกระทำความผิดของผู้อุทธรณ์โดยตรง เช่น เป็นคนกลางในการเรียกรับเงิน เป็นลูกค้า ธพว. รายที่ผู้อุทธรณ์เรียกรับเงิน หรือเป็นบุคคล ที่รู้เห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการกระทำความผิดของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นสาระสำคัญในการวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดตามข้อร้องเรียนหรือไม่ เมื่อการสอบสวนวินัยได้เสร็จสิ้นแล้วโดย ธพว. มีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์ให้ออกจากงาน ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน จึงเห็นควรเปิดเผยข้อความที่ ธพว. ปกปิดให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนการเปิดเผยชื่อ ผู้ร้องเรียนและพยานบุคคลผู้ให้ถ้อยคำอาจมีผลกระทบต่อผู้ให้ถ้อยคำนั้น การที่ ธพว. ปกปิดชื่อผู้ร้องเรียนและพยานผู้ให้ถ้อยคำนั้น ชอบแล้ว ดังนั้น จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยปกปิดเฉพาะชื่อผู้ร้องเรียนและพยานบุคคลผู้ให้ถ้อยคำแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ธนาคาร พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ รายการที่ ๗ รายการที่ ๑๑ รายการ ที่ ๑๓ และรายการที่ ๑๕ แก่ผู้อุทธรณ์โดยปกปิดเฉพาะชื่อผู้ร้องเรียนและพยานบุคคลผู้ให้ถ้อยคำ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมสอบสวนคดีพิเศษ

รายการที่ ๑ กสพ. ได้ดำเนินการตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๑๘๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๒ โดยเปิดเผยรายชื่อผู้เข้าสอบทั้งหมด และคะแนนผู้เข้าสอบทั้งหมด แต่ไม่เปิดเผยให้ทราบว่าผู้เข้าสอบแต่ละคนได้คะแนนคนละเท่าใด และ กบค. ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือ ลับ ที่ ยธ (กบค.) ๐๘๑๔/๐๐๒ ลงวันที่ ๔ มกราคม ๒๕๕๓

รายการที่ ๒ กบค. ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบดังนี้

(๑) สำเนาคำสั่ง กสพ. ที่ ๔๗๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ และที่ ๔๘๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๑ ประกอบสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองตามคำสั่งดังกล่าวเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบและรอคำตอบ เมื่อวันที่ ๑๗ และ ๒๔ ตุลาคม ๒๕๕๑ ตามลำดับ

(๒) กรณีของรณคำตอบของข้อสอบนั้น ขณะนี้อยู่ระหว่างการติดตามจากผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งหากได้รับครบถ้วนแล้ว จะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป

รายการที่ ๓ กบค. ได้จัดเตรียมไว้ที่ กบค. เพื่อให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูได้โดยตรง

รายการที่ ๔ กบค. ขอแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบตามคำสั่ง กสพ. ที่ ๓๐๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๒

รายการที่ ๕ กบค. ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือ ลับ ที่ ยธ (กบค) ๐๘๑๕/๑๘๐ ลงวันที่ ๙ ตุลาคม ๒๕๕๒ ว่า คณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของ กสพ. มีมติให้เปิดเผยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เท่านั้น โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือทำด้วยประการใดเพื่อป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อผู้เข้ารับการคัดเลือกแต่ละคน

รายการที่ ๖ กบค. ขอแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือทำด้วยประการใดเพื่อป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อผู้เข้ารับการคัดเลือกแต่ละคน ตามสำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรองฯ ตามคำสั่ง กสพ. ที่ ๔๗๓/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๑ ทุกครั้งตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการคัดเลือก คณะกรรมการฯ มีมติให้เปิดเผยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือทำด้วยประการใดเพื่อป้องกันมิให้เกิดผลกระทบต่อผู้เข้ารับการคัดเลือกแต่ละคน

รายการที่ ๗ ขณะนี้อยู่ระหว่างการติดตามจากผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งหากได้ครบถ้วนแล้วจะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสอบสวนคดีพิเศษดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็น พนักงานสอบสวนคดีพิเศษชำนาญการ สำนักคดีทรัพย์สินทางปัญญา กรมสอบสวนคดีพิเศษ ได้สอบคัดเลือกเพื่อเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นสำหรับตำแหน่งพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ ๘ ว ประจําปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่ไม่ได้รับการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์ จึงมีหนังสือ ๒ ฉบับ คือ ฉบับลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงอธิบดีกรมสอบสวนคดีพิเศษ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการดังกล่าว แต่กรมสอบสวนคดีพิเศษปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งกรมสอบสวนคดีพิเศษที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษชี้แจงว่า กรมสอบสวนคดีพิเศษสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ ยกเว้นรายการที่ ๓ คือ รายชื่อหรือส่วนที่ทำให้ทราบว่าเป็นกระดาะคำตอบของผู้ใด และรายชื่อคณะกรรมการคัดเลือกที่ให้คะแนนผู้เข้าสอบเป็นรายบุคคลหรือทำด้วยประการใดๆ เพื่อไม่ให้ทราบว่ากรรมการคนใดให้คะแนนอย่างไร รายการที่ ๒ เฉพาะรายการรณคำตอบนั้น ไม่มีรณคำตอบ มีแต่การวางแนวคำตอบ และรายการที่ ๕ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือก และรายการที่ ๖ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการกลั่นกรอง เปิดเผยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ และ ๔ ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษชี้แจงว่า ได้เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ไปแล้ว

จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย สำหรับรายการที่ ๒ คือ ธงคำตอบ ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษชี้แจงว่าไม่มี เป็นเพียงการวางแนวภายในของคณะกรรมการตรวจสอบได้วางแนวคำตอบไว้เป็นการภายใน ดังนั้น กรณีนี้จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้ตรวจสอบตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนรายการที่ ๓ ๕ ๖ และ ๗ ผู้แทนกรมสอบสวนคดีพิเศษชี้แจงว่า ได้เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ไปแล้วบางส่วน จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ส่วนที่ปกปิดเป็นข้อมูลที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ สำหรับรายการที่ ๓ คือ รายชื่อที่ทำให้ทราบว่าเป็นกระดาดคำตอบของผู้ใดเห็นว่า เป็นข้อมูลที่เปิดเผยไม่ได้เพราะเป็นการแสดงความสามารถในการสอบของผู้อื่น ไม่มีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ รายการที่ ๕ และ ๖ เป็นรายงานการประชุมซึ่งมีผลการสอบหรือคะแนนการสอบของผู้ที่สอบผ่านข้อเขียนเห็นว่า เห็นควรเปิดเผยคะแนนการทดสอบความรู้ ความสามารถของผู้สอบผ่านข้อเขียนโดยไม่ให้ทราบว่าผู้สอบผ่านแต่ละคนได้คะแนนคนละเท่าใด หรือเปิดเผยชื่อผู้สอบผ่านข้อเขียน โดยไม่ให้ทราบว่าผู้สอบผ่านข้อเขียนแต่ละคนได้คะแนนเท่าใด และรายการที่ ๗ การให้คะแนนการสอบสัมภาษณ์ของกรรมการแต่ละท่านสามารถเปิดเผยผลคะแนนได้ แต่ไม่ให้เปิดเผยการให้คะแนนของกรรมการแต่ละท่านเพราะการเปิดเผยกระทบต่อดุลพินิจการประเมินผลการสอบสัมภาษณ์ของกรรมการแต่ละท่าน ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วเห็นว่า คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสอบสวนคดีพิเศษจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๓/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนทางวินัย
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า กรุงเทพมหานครได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นอดีตข้าราชการ กรุงเทพมหานคร ตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ๗ หัวหน้าฝ่ายปกครอง สำนักงานเขตลาดกระบัง โดยกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัย อย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนได้มีหนังสือเชิญผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึงประธานกรรมการสอบสวน ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาและรายละเอียดอื่นๆ จำนวน ๙ รายการ คือ

๑. คำร้องเลขที่ ๗๓๐/๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๒ กรณีคัดลอกตกหล่น และเอกสารประกอบคำร้องเลขที่ดังกล่าว
๒. แบบฟอร์มเพิ่มชื่อกำหนดเลข ๕ รหัสประจำตัวประชาชน ประเภท ๕ รายงานสาว ส. วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๒
๓. ทะเบียนบ้านเลขที่ ๑/๑๕ หมู่ที่ ๖ แขวงสายไหม เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร เพื่อลงรายการเพิ่มชื่อนางสาว ส.

วันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๒

๔. ใบสำคัญใบแจ้งย้ายที่อยู่เลขที่ ๔๓๗/๓๐ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๓๐ ของสำนักทะเบียนตำบลลำพันตา เข้าบ้านเลขที่ ๑๒๖/๑๑ หมู่ที่ ๖ แขวงคลองถนน เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

๕. ทะเบียนบ้านเลขที่ ๑๒๖/๑๑ หมู่ที่ ๖ แขวงคลองถนน เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร ที่มีรายการแจ้งย้ายชื่อนางสาว ส. ตามใบแจ้งย้ายที่อยู่เลขที่ ๔๓๗/๓๐ ลงวันที่ ๑๘ มิถุนายน ๒๕๓๐ ของสำนักทะเบียนตำบลลำพันตา

๖. การสอบสวนเจ้าบ้านเลขที่ ๑/๑๕ หมู่ที่ ๖ แขวงสายไหม เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร กรณีเพิ่มชื่อนางสาว ส. เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๒ ของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง (ถ้ามี)

๗. ใบแจ้งย้ายสำเนาทะเบียนบ้านอื่นๆ เกี่ยวกับการเพิ่มชื่อ และแจ้งย้ายรายงานสาว ส. ในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง (ถ้ามี)

๘. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีการเพิ่มชื่อนางสาว ส. เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๒

๙. คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๖๔๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน

กรุงเทพมหานครมีหนังสือ ที่ กท ๑๕๐๕/๒๕๑ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า ตามกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๘ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการ พลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา มิได้กำหนดให้ผู้ถูกกล่าวหาขอคัดถ่ายเอกสารระหว่างการสอบสวน และ

คณะกรรมการสอบสวนอยู่ระหว่างการสอบสวนและรวบรวมพยานหลักฐาน หากแล้วเสร็จเมื่อใดจะมีบันทึกการแจ้งข้อกล่าวหา และสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว.๓) ให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ เพื่อให้ผู้ถูกกล่าวหายื่นคำชี้แจงและนำสืบแก้ข้อกล่าวหา อีกทั้งข้อมูลข่าวสารตามคำขอดังกล่าวไม่ได้เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอยู่แล้วในสภาพที่พร้อมจะให้ได้ แต่ต้องไปจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่ กรุงเทพมหานครจึงไม่สามารถคัดส่งข้อมูลข่าวสารให้ได้ ตามมาตรา ๑๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จนกว่าจะทำการสอบสวนเสร็จ และแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุน ข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกระงับทราบแล้ว

ผู้ถูกระงับจึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กรุงเทพมหานครได้มีคำสั่ง ที่ ๒๖๔๘/ ๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ และคำสั่ง ที่ ๓๗๓๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้ถูกระงับ โดยกล่าวว่าเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งเจ้าพนักงานปกครอง ๕ หมวดทะเบียนราษฎร งานทะเบียน สำนักงานเขตบางเขน ในฐานะนายทะเบียน ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ด้วยการเพิ่มชื่อนางสาว ส. (บุคคลที่มีเชื้อสายชาติไทย) ในทะเบียนบ้านเลขที่ ๑/๑๕ หมู่ที่ ๖ แขวงสายไหม เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๑๐ ตุลาคม ๒๕๓๒ ผู้ถูกระงับได้ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๙ รายการดังกล่าวข้างต้น เพื่อประกอบการทำคำชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาต่อคณะกรรมการสอบสวน แต่กรุงเทพมหานครได้ปฏิเสธการ เปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกระงับมีคำขอรายการที่ ๑ ๒ ๓ ๔ และ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารในการพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับคำร้อง ขอบำบัดหรือระงับเหตุประชาชน และการแจ้งย้ายที่อยู่ อันเป็นการปฏิบัติราชการตามปกติของงานทะเบียนราษฎร เมื่อหน่วยงาน ได้ดำเนินการตามที่ประชาชนมีคำขอเสร็จสิ้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อเท็จจริงที่ยุติแล้ว และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่อยู่ในสภาพที่พร้อมจะคัดส่งสำเนาให้แก่ผู้มีคำขอได้ โดยไม่ต้องจัดทำ วิเคราะห์ จำแนก รวบรวม หรือจัดให้มีขึ้นใหม่แต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๕ รายการเป็นเอกสารหรือพยาน หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนในกรณีนี้ที่ผู้ถูกระงับถูกกล่าวหาว่าออกบัตรประจำตัวประชาชนให้แก่บุคคลที่มีเชื้อสายชาติไทย ผู้ถูกระงับย่อมมีสิทธิที่จะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป นอกจากนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันมีลักษณะ เป็นข้อเท็จจริงที่ยุติแล้วดังกล่าว ไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการสอบสวน เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารให้ผู้ถูกระงับทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ และ ๗ ซึ่งผู้ถูกระงับระบุในคำขอว่า “ถ้ามี” นั้น จากการตรวจสอบรายงานผลการตรวจสอบ ข้อเท็จจริง มีข้อความที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ โดยระบุว่า “แต่ผู้ถูกระงับไม่ได้สอบสวนเจ้าบ้านหรือพยานบุคคลอื่น ๆ แต่อย่างใด” ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ จึงไม่มี ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ กรุงเทพมหานครจัดส่งสำเนาทะเบียนบ้านเลขที่ ๔๐/ ๑๗ หมู่ที่ ๓ ตำบลบางชะแยง อำเภอเมือง จังหวัดปทุมธานี มาเพื่อพิจารณา ซึ่งเห็นว่าเป็นเอกสารหรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้อง กับการสอบสวนในกรณีนี้ที่ผู้ถูกระงับถูกกล่าวหา ที่สมควรเปิดเผยให้ผู้ถูกระงับทราบได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ คำสั่งสำนักงานเขตบางเขน ที่ ๙๒/๒๕๔๕ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๔๕ เรื่อง แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีบุคคลมีเลขประจำตัวซ้ำซ้อนกัน และรายการที่ ๙ คำสั่งกรุงเทพมหานคร ที่ ๒๖๔๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกระงับ และการเปิดเผย

ไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเกี่ยวกับการสอบสวน เสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรุงเทพมหานครเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๕ และรายการที่ ๗ ถึงรายการที่ ๙ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ ศค ๑๐๔/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงาน
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเคยเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีได้มีหนังสือลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา สายวิชาการ ที่ระบุคะแนนการประเมิน ได้แก่ การประเมินโดยผู้บังคับบัญชา การประเมินโดยเพื่อนร่วมงาน และการประเมินโดยนักศึกษา พร้อมคำสั่งให้ประเมินในส่วนที่ ๒ และ ๓ (ถ้ามี)

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๔๗(๓)/๑๕๒๓ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีเคยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการประเมินดังกล่าวจำนวน ๘ รายการแก่ผู้อุทธรณ์ ซึ่งน่าจะมีความเหมาะสมเพียงพอแล้ว และข้อมูลข่าวสารตามคำขอเพิ่มเติม นั้นเป็นข้อมูลเกี่ยวกับความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงาน เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาประเมินประสิทธิภาพและประเมินผลในการปฏิบัติงานของพนักงานแต่ละคน แต่การวินิจฉัยชี้ขาดในการประเมินดังกล่าวเป็นอำนาจของอธิการบดีในฐานะผู้บังคับบัญชาสูงสุดของมหาวิทยาลัย ซึ่งอาจจะพิจารณาสั่งการตามความเห็นหรือคำแนะนำนั้นหรือไม่ก็ได้ ทั้งนี้ การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นไปตามความในมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และมหาวิทยาลัยราชภัฏฯ ไม่มีคำสั่งมอบหมายให้ประเมินในส่วนที่ ๒ และ ๓ เนื่องจากคณบดีมีสิทธิที่จะใช้ดุลพินิจในการสั่งการหรือมอบหมายด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษรก็ได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีได้มีมติให้จัดตั้งวิทยาลัยแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือกขึ้น โดยมีฐานะเป็นหน่วยงานภายในกำกับดูแลของมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ซึ่งเป็นการดำเนินงานที่ไม่ได้ใช้งบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยราชภัฏฯ ได้ทำสัญญาจ้างผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานมหาวิทยาลัย (สายผู้สอน) เพื่อสอนนักศึกษาของวิทยาลัยแพทย์แผนไทยและแพทย์ทางเลือก เมื่อสัญญาจ้างครบกำหนดแล้วมหาวิทยาลัยราชภัฏฯ ไม่ต่อสัญญาจ้างให้กับผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงได้ขอสำเนาเอกสารการประเมินผลการปฏิบัติงานซึ่งประเมินโดยผู้บังคับบัญชา ประเมินโดยเพื่อนร่วมงาน และประเมินโดยนักศึกษา แต่มหาวิทยาลัยราชภัฏฯ ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารตามคำขอ

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีชี้แจงด้วยวาจาสรุปว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏฯ ปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เนื่องจากการประเมินผลการปฏิบัติงานโดยเพื่อนร่วมงาน และโดยนักศึกษานั้นเชื่อถือไม่ได้เพราะมีการตกลงสมยอมกันเพื่อช่วยให้ผลการประเมินของพนักงานมหาวิทยาลัยแต่ละคนอยู่ในระดับดีมาก ประกอบกับมหาวิทยาลัยราชภัฏฯ ไม่ต่อสัญญาจ้างให้ผู้อุทธรณ์นั้นไม่ได้พิจารณาเฉพาะผลการประเมินเท่านั้น แต่ได้พิจารณาเหตุผลและความจำเป็นอื่นประกอบด้วย อย่างไรก็ดี การประเมินผลการปฏิบัติงานดังกล่าวเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มหาวิทยาลัยราชภัฏฯ ใช้เป็นข้อมูลในการพิจารณาต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัย

ส่วนผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ชี้แจงข้อเท็จจริงเพิ่มเติมสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ถูกเลิกจ้างงานโดยมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีแจ้งว่าผลการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ไม่ผ่านเกณฑ์และสัญญาจ้างสิ้นสุดลง จึงไม่อาจต่อสัญญาจ้างผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการเลิกจ้างไม่ชอบตามสัญญาจ้างและไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อตรวจสอบว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏฯ ได้กระทำผิดสัญญาจ้างต่อผู้อุทธรณ์หรือไม่

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งมอบหมายให้ประเมินผลการปฏิบัติงานในส่วนที่ ๒ และ ๓ อยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีเอกสารนั้นเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นการที่หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิร้องเรียนให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา สายวิชาการ ที่ระบุคะแนนการประเมิน ได้แก่ การประเมินโดยผู้บังคับบัญชา การประเมินโดยเพื่อนร่วมงาน และการประเมินโดยนักศึกษานั้น เป็นเรื่องเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นรายบุคคล เพื่อใช้ประกอบการพิจารณาต่อสัญญาจ้างพนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว และผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง จึงควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อทราบเหตุผลที่ไม่ได้รับการต่อสัญญาจ้าง รวมทั้งเรื่องอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ หากมหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะกระทบต่อบุคคลผู้ประเมินผลการปฏิบัติงานก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดประเมินผลการปฏิบัติงานผู้อุทธรณ์ไว้อย่างไร จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีให้สำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา สายวิชาการ ที่ระบุคะแนนการประเมิน ได้แก่ การประเมินโดยผู้บังคับบัญชา การประเมินโดยเพื่อนร่วมงาน และการประเมินโดยนักศึกษาแก่ผู้อุทธรณ์โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ประเมินได้ แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความนั้นต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น และให้ยกอุทธรณ์คำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งมอบหมายให้ประเมินผลการปฏิบัติงานในส่วนที่ ๒ และส่วนที่ ๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๕/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่มเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่ม จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่ม ได้มีหนังสือลงวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่มเพื่อขอสำเนาเอกสารรายงานผลการดำเนินการทางวินัย ตามคำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่ม ที่ ๓๕๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่มได้ส่งให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ก.อบต. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา)

องค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่มมีหนังสือ ที่ อบย ๘๒๓๐๑/๑๙๗ ลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเรื่องยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของ ก.อบต. จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและการสอบสวนบางประเด็นยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่ม และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่มได้มีคำสั่ง ที่ ๓๕๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยกรณีผู้อุทธรณ์ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการในเรื่องถูกฟ้องคดีอาญา ความผิดฐานยักยอกทรัพย์สิน ศาลแขวงพระนครศรีอยุธยามีคำพิพากษาจำคุกผู้อุทธรณ์ ๖ เดือน นอกจากนี้ยังมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยเรื่องไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายอำเภอบางไทร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่พระ อำเภอบางไทร และกรณีขาดราชการเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร ในขณะที่ดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่มด้วย เมื่อคณะกรรมการสอบสวนวินัยได้รายงานผลการสอบสวนต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่ม ปรากฏว่านายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่มได้พิจารณาเห็นว่าการสอบสวนในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่าไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของนายอำเภอบางไทรนั้นยังไม่สมบูรณ์ครบถ้วน เนื่องจากยังไม่ได้สอบปากคำนายอำเภอบางไทร นายกองค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่มจึงแจ้งให้คณะกรรมการสอบสวนวินัยทำการสอบสวนเพิ่มเติม แต่คณะกรรมการสอบสวนวินัยไม่ทำการสอบสวนเพิ่มเติมโดยยืนยันว่าได้ดำเนินการตรวจสอบเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพียงพอที่จะวินิจฉัยกรณีดังกล่าวแล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่มจึงมีคำสั่ง ที่ ๑๕๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง เพื่อทำการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ในกรณี

ดังกล่าวเพิ่มเติม ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแต่องค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่มปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่มชี้แจงสรุปได้ว่า ขณะนี้เรื่องอยู่ระหว่างการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่มแต่งตั้งขึ้นใหม่ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ องค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่มจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ หากการดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์เสร็จสมบูรณ์องค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่มจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ต่อไป

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ขององค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่มยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่องค์การบริหารส่วนตำบลสามตุ่มปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ในชั้นนี้ คณะกรรมการฯ เห็นพ้องด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๖/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลพิจิตรเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลพิจิตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพยาบาลโรงพยาบาลพิจิตร ได้มีหนังสือถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลพิจิตร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียนของนาง ม. ที่ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่าประเมิณผลการปฏิบัติงานนาง ม. ด้วยความไม่เป็นธรรม เลือกปฏิบัติต่อผู้ได้บังคับบัญชาด้วยความไม่เท่าเทียมกัน และถูกเหยียดหยามความเป็นมนุษย์

โรงพยาบาลพิจิตรมีหนังสือ ที่ พจ ๐๐๒๗.๒๐๔/๑๙๓๑ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเรื่องร้องเรียนดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการเกี่ยวกับการตรวจสอบหรือสอบสวนซึ่งยังไม่อาจมีคำสั่งให้เปิดเผยได้ เนื่องจากการเปิดเผยอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์ โดย นาย อ. ผู้รับมอบอำนาจ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ การชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนโรงพยาบาลพิจิตร การชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ขอเท็จจริงได้ความว่า นาง ม. ได้ทำหนังสือร้องเรียนขอความเป็นธรรมต่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลพิจิตรว่าได้รับความเดือดร้อนจากการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาหลายประการ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพิจิตรจึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียน ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแต่โรงพยาบาลพิจิตรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนโรงพยาบาลพิจิตรชี้แจงสรุปได้ว่า ปัจจุบันการสืบสวนข้อเท็จจริงยังอยู่ระหว่างดำเนินการ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลพิจิตรกำลังพิจารณาอยู่โดยยังไม่ได้มีคำสั่งแต่อย่างใด ทั้งนี้ ผู้แทนโรงพยาบาลพิจิตรแจ้งว่าเมื่อผู้อำนวยการโรงพยาบาลพิจิตรมีคำสั่งเกี่ยวกับการสืบสวนเสร็จสิ้นแล้วก็จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้แก่ผู้อุทธรณ์ต่อไป ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่าผู้อุทธรณ์ได้รับแจ้งจากคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงว่านาง ม. ได้ทำหนังสือร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์หลายประการจึงให้ผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวนฯ ซึ่งในวันที่ผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสืบสวนฯ นั้น คณะกรรมการสืบสวนฯ ได้สรุปเฉพาะประเด็นข้อร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ทราบแต่ไม่ได้แจ้งรายละเอียดในเรื่องที่ร้องเรียนแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์เห็นว่าไม่สามารถชี้แจงต่อคณะกรรมการสืบสวนหาข้อเท็จจริงได้ จึงต้องการสำเนาหนังสือร้องเรียนดังกล่าวเพื่อใช้ประกอบการชี้แจงและ

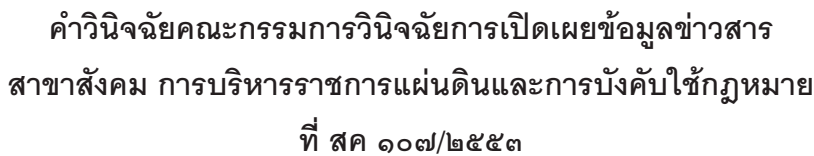
หาพยานหลักฐานมาได้แย้งข้อกล่าวหา

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การสืบสวนข้อเท็จจริงตามเรื่องร้องเรียนนี้โรงพยาบาลพิจิตรยังดำเนินการไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่โรงพยาบาลพิจิตรปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ในชั้นนี้ คณะกรรมการฯ เห็นพ้องด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : การรถไฟแห่งประเทศไทย

ส่วนผู้แทนการรถไฟแห่งประเทศไทยชี้แจงด้วยวาทะว่า เมื่อหน่วยงานมีคำสั่งลงโทษผู้อุทธรณ์แล้ว ควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่การรถไฟแห่งประเทศไทยยังมีข้อกังวลเกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำพยาน เนื่องจากผู้ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ มีทั้งผู้ที่เป็นพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทยและบุคคลภายนอก หากเปิดเผยชื่ออาจส่งผลกระทบต่อ

ต่อผู้ให้ถ้อยคำดังกล่าวนั้นได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาอย่างมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวน รวมทั้งการให้ถ้อยคำของผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน อีกทั้งการสอบสวนและดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์นั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยการรถไฟแห่งประเทศไทยมีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากงานแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำพยานนั้น คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยอาจส่งผลทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้ให้ข้อมูล หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงควรให้ปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้รู้ว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำได้ แต่ต้องไม่กระทบถึงเนื้อความของการให้ถ้อยคำนั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้การรถไฟแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบชื่อของผู้ให้ถ้อยคำ แต่ต้องไม่กระทบถึงเนื้อความของการให้ถ้อยคำนั้น พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๘/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานครเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนวินัย
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นนักวิชาการจัดเก็บรายได้ ๘ สำนักงานเขตพญาไท กรุงเทพมหานคร มีหนังสือ ลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงปลัดกรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริง และการสอบสวนวินัย กรณีผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่าเรียกรับผลประโยชน์ในการประเมินภาษีโรงเรือน เพื่อใช้เป็นเอกสาร ประกอบการดำเนินคดีกับผู้ที่เกี่ยวข้อง

กรุงเทพมหานครมีหนังสือ ที่ กท ๐๔๐๔/๑๓๕๑ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า กระบวนการดำเนินการทางวินัยยังไม่เสร็จสิ้นตามที่กฎหมายกำหนด หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรืออาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรุงเทพมหานคร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริง ฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการกรุงเทพมหานครสามัญ ตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายรายได้ สำนักงานเขตพญาไท ถูกร้องเรียนกล่าวหาว่า เรียกรับผลประโยชน์จากผู้ร้องเรียน เป็นเงินจำนวน ๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท กรุงเทพมหานครได้มีคำสั่ง ที่ ๓๖๙๐/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และคำสั่ง ที่ ๒๘๗๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๙๙ และ ๑๐๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนวินัยดังกล่าว เพื่อใช้ประกอบการดำเนินคดีกับผู้ที่เกี่ยวข้อง แต่กรุงเทพมหานครได้ปฏิเสธการเปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าการเจ้าหน้าที่ สำนักงานปลัดกรุงเทพมหานครอยู่ระหว่างการพิจารณารายงานการสอบสวน เพื่อเสนอต่อปลัดกรุงเทพมหานคร การดำเนินการทางวินัยผู้อุทธรณ์จึงยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๐๙/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตรเกี่ยวกับการ
ดำเนินการทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นพนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ถูกลงโทษทางวินัยให้ออกจากงาน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการกองบริหารอัตรากำลัง (ผอ.กบอ.) ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทั้งหมดในสำนวนคดี เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่ง

ธ.ก.ส. มีบันทึกท้ายคำขอลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๓ เปิดเผยคำให้การของผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอื่น โดยให้เหตุผลว่าเอกสารดังกล่าวเปิดเผยไม่ได้ตามคู่มือว่าด้วยการบริหารงานทั่วไปของธนาคาร ผู้ให้ไม่ประสงค์จะเปิดเผยและเกี่ยวกับความปลอดภัยของพยาน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ เมษายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ ธ.ก.ส. ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนว่าเมื่อครั้งดำรงตำแหน่งหัวหน้าหน่วยอำเภอปทุมรัตน์ ๒ ได้กั๊ยมเงินภรรยาของลูกค้าธนาคารไปและส่งชำระคืนไม่หมด ธ.ก.ส. ได้ตั้งคณะกรรมการเพื่อทำการตรวจสอบข้อเท็จจริง ปรากฏว่าข้อร้องเรียนมีมูล ธ.ก.ส. จึงมีคำสั่งที่ ๓๐๔๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๕๑ ตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผลการสอบสวนปรากฏว่า ผู้อุทธรณ์กั๊ยมเงินจากภรรยาของลูกค้าและมีหนี้สินกับบุคคลอื่นแล้วไม่ชำระหนี้ เป็นการกระทำความผิดวินัยฐานเบียดเบียนลูกค้า จงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับของธนาคารและประพฤติตนเป็นที่เสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ ธ.ก.ส. จึงมีคำสั่งที่ ๑๒๗๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ลงโทษให้ออกแก่ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนทั้งหมดในสำนวนคดี เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ธ.ก.ส. มีหนังสือลับ ที่ กบอ./๔๐๗๒๖ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ชี้แจงว่า สำนวนการสอบสวนธนาคารได้กำหนดเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่เปิดเผยแก่ประชาชนตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ ธ.ก.ส. ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดย ธ.ก.ส. ได้มีคำสั่งลงโทษให้ออกแก่

ผู้อุทธรณ์จึงเป็นคำสั่งทางปกครองที่กระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง ผู้อุทธรณ์ย่อมมีเหตุอันควรที่จะได้รับทราบสำนวนการสอบสวนเกี่ยวกับตน เพื่อนำไปประกอบการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งต่อไป โดยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมิใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐ หรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยได้ อย่างไรก็ตาม ในส่วนบัญชีธนาคารของบุคคลอื่นซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) จึงให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

สำหรับพยานผู้มาให้ถ้อยคำนั้น เป็นการให้ถ้อยคำเกี่ยวกับการเป็นหนี้หรือไม่เป็นหนี้ของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้อเท็จจริง การเปิดเผยไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) และข้อความนั้นกระทบถึงผู้อุทธรณ์ จึงไม่มีเหตุอันสมควรที่จะไม่เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖)

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ ๕.ก.ส. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่บัญชีธนาคารของบุคคลอื่นซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไม่ให้เปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๐/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเข้าเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ชั้นประถมศึกษา)

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นมารดาและผู้ปกครองเด็กชาย พ. ผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง มีหนังสือลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. กระดาษคำตอบของเด็กชาย พ.
๒. บัญชีคะแนนของเด็กชาย พ.
๓. กระดาษคำตอบและบัญชีคะแนนของนักเรียนผู้ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ของโรงเรียน
สาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ทั้งหมด

โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๘.๑๘/๑๘๖๒ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์
โดยแจ้งให้ผู้อุทธรณ์นำหนังสือฉบับดังกล่าวไปติดต่อฝ่ายธุรการในวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เวลา ๑๑.๐๐ น.

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นมารดาและผู้ปกครอง
เด็กชาย พ. ผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓
แต่ไม่ได้รับการคัดเลือกเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัย
รามคำแหง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าวข้างต้นเพื่อนำไปเปรียบเทียบคำตอบและคะแนนของผู้ผ่านการสอบคัดเลือก
แต่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง
ที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๘.๐๑/๑๘๙๗ ลงวันที่ ๔
พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการว่า โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้มีหนังสือแจ้งให้
ผู้อุทธรณ์ไปดูข้อมูลและการวัดผลของเด็กชาย พ. ณ โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) แต่ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์

ขอผลคะแนนของนักเรียนที่สมัครเข้าศึกษาทุกคน โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงพิจารณาแล้วไม่ให้ผลคะแนนของนักเรียนที่สมัครเข้าศึกษาทุกคน และเห็นว่าผลการวัดผลของนักเรียนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ แบบฟอร์มที่ให้ผู้สมัครใช้สมัครสอบคัดเลือกยังได้กำหนดไว้ในหมายเหตุข้อ ๑ ว่า “การรับสมัครนักเรียนเป็นเอกสิทธิ์ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง (ฝ่ายประถม) ที่จะพิจารณารับบุคคลได้ด้วยเหตุผลใดก็ได้”

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ กระดาษคำตอบและบัญชีคะแนนของเด็กชาย พ. กระดาษคำตอบและบัญชีคะแนนของนักเรียนผู้ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ทั้งหมด เห็นว่าไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เพราะข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมายถึง ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล ได้แก่ การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรม หรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้นั้นหรือมีเลขหมายรหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้ตัวผู้นั้นได้ แต่กระดาษคำตอบข้อสอบคัดเลือกเข้าเรียนในสถานศึกษาของทางราชการเป็นเอกสารที่สถานศึกษาจัดทำขึ้นเพื่อให้ผู้สมัครสอบคัดเลือกใช้ในการสอบเพื่อแสดงถึงภูมิความรู้และใช้เป็นเกณฑ์วัดความรู้ ความสามารถของผู้เข้าสอบคัดเลือกแต่ละคน โดยนำกระดาษคำตอบและบัญชีคะแนนของแต่ละคนไปพิจารณาเปรียบเทียบกันเพื่อสรรหาผู้ที่สามารถแสดงภูมิความรู้ได้ดีกว่าผู้อื่นเป็นผู้ผ่านการสอบคัดเลือกกรณีนี้เป็นการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐในการคัดเลือกนักเรียนเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ เมื่อการสอบคัดเลือกเสร็จสิ้นแล้วการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบคัดเลือกเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ การเปิดเผยจะทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าการทำงานของหน่วยงานของรัฐเป็นไปอย่างถูกต้องโปร่งใสหรือไม่ และทำให้ผู้อุทธรณ์มีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหงเปิดเผยกระดาษคำตอบและบัญชีคะแนนของเด็กชาย พ. และของนักเรียนผู้ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ของโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ประจำปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ทั้งหมด พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๑/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครูวิทยฐานะครูชำนาญการ มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ และวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคะแนนการประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นคะแนนรายบุคคลทั้งหมดทุกด้านและทุกข้อการประเมิน เพื่อใช้เป็นพยานเอกสารหลักฐานฟ้องคดีต่อศาลปกครอง

วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีมีบันทึกท้ายคำขอลงวันที่ ๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า คะแนนรายบุคคลเป็นสิทธิส่วนบุคคล และมีบันทึกท้ายคำขอลงวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าคงต้องให้ศาลปกครองขอเอกสารประกอบเพิ่มเติมเอง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีได้จัดส่งมา สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์อ้างว่าการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๒ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๒ ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีที่ผ่านมาพบความไม่เป็นธรรม เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีคะแนนประเมินสูงมาก แต่ได้รับการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน ๐.๕ ขั้น ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับข้าราชการรายอื่นที่ได้คะแนนต่ำกว่าผู้อุทธรณ์ แต่ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือน ๑ - ๑.๕ ขั้น นอกจากนั้น วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรียังไม่ปฏิบัติตามมติคณะรัฐมนตรี และไม่ปฏิบัติตามกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๐ หลายประการ และพบการกรอกคะแนนผิดพลาดให้กับข้าราชการครูหลายราย ผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมต่อสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา และได้ยื่นฟ้องวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีต่อศาลปกครอง

ต่อมาในปีงบประมาณ ๒๕๕๓ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีได้ประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนครั้งที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ โดยติดประกาศเฉพาะผู้มีผลงานดีเด่นจำนวน ๙ คน แต่ไม่ประกาศคะแนนให้ทราบทั่วตาในในระดับคะแนนร้อยละเท่าใด นอกจากนี้ วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรียังไม่ติดแจ้งผลคะแนนรายบุคคลให้ผู้ถูกประเมินทราบก่อนส่งผลให้สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาออกคำสั่งเลื่อนขั้นเงินเดือน ซึ่งถือว่าไม่ปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนดและไม่นำระบบเปิดตามมติคณะรัฐมนตรี ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๔๐ มาใช้ ผู้อุทธรณ์เกิดความคับข้องใจและสงสัยจึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ครั้งที่ ๑

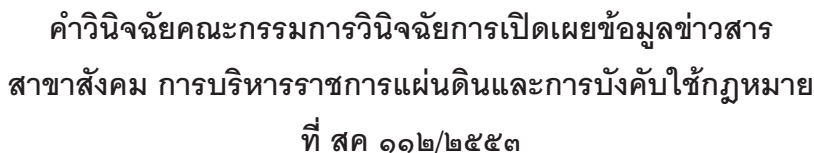
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓) แต่วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีเปิดเผยให้เฉพาะ
คะแนนของผู้ที่ถูกรับโทษนั้น ซึ่งพบคะแนนที่ไม่เป็นธรรมหลายด้านและหลายข้อการประเมิน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
แล้วเห็นว่า การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีวัตถุประสงค์
เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในเรื่องต่างๆ เช่น การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน การให้รางวัลประจำปี และค่าตอบแทนอื่นๆ การพัฒนาและ
แก้ไขการปฏิบัติงาน การให้ออกจากราชการ การให้รางวัลใจ และการบริหารงานบุคคล ซึ่งการประเมินดังกล่าวมีการกำหนด
หลักเกณฑ์ และวิธีการประเมินไว้อย่างชัดเจน เพื่อความเป็นธรรมและโปร่งใส ดังนั้น เมื่อผู้ถูกรับโทษซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจาก
การประเมินเกิดข้อสงสัยในผลการประเมินดังกล่าว ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะตรวจสอบการให้คะแนนของผู้ประเมินตนและผู้อื่นได้
โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ได้รับการประเมินผลงานดีเด่นจำนวน ๙ คน การเปิดเผยชื่อและคะแนนการประเมินทั้งหมด น่าจะเป็นการยกย่อง
บุคคลดังกล่าวเพื่อให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาของวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีนำไปเป็นแบบอย่าง ในส่วนคะแนน
การประเมินของบุคคลรายอื่นนั้น เพื่อมิให้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้เปิดเผยผลคะแนนทั้งหมด โดยให้วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีปิดชื่อ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้วิทยาลัย
อาชีวศึกษาสิงห์บุรีเปิดเผยชื่อและคะแนนการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากร
ทางการศึกษา ครั้งที่ ๑ ประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ ทั้งหมดของผู้ที่ได้รับการประเมินผลงานดีเด่นจำนวน ๙ คน ส่วนผู้ถูกประเมิน
รายอื่นให้เปิดเผยผลคะแนนทั้งหมด โดยให้ปิดชื่อ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถูกรับโทษ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๒/๐๓๙๙๓ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสาร
ที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่มีลักษณะเป็นเอกสารลับ และยังอยู่ในขั้นตอนของกระบวนการดำเนินการ
สอบสวนซึ่งยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยสำนวนการสอบสวนดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จ
ตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
จึงปฏิเสธที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนต่อจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อขอให้สอบสวนการทุจริตทางวิชาการของนาย ส. ผู้อำนวยการสำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ กระทรวงวิทยาศาสตร์ ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบจากงานนิติการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยว่า คณะกรรมการสอบสวน ได้ทำการสอบสวนเรื่องร้องเรียนดังกล่าว และได้ส่งรายงานการสอบสวนพร้อมทั้งผลการสอบสวนไปยังอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อพิจารณาวินิจฉัยแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ WE/CU/๑๕ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอรทราบสรุปผลการสอบสวนในเบื้องต้นดังกล่าว ทั้งนี้เพื่อรักษาสติธิอันพึงมีตามกฎหมายของตน และไม่ให้เกิดความเข้าใจคลาดเคลื่อนต่อบทความทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ แต่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่ง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

১৫৫৫

คือ สอบสวนข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนาย ส. คัดลอกผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ และการเพิกถอนปริญญาบัตรของนาย ส. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้สอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการคัดลอกผลงานทางวิชาการเสร็จสิ้นแล้ว และเสนอรายงานการสอบสวนให้อธิการบดีเพื่อดำเนินการเกี่ยวกับการเพิกถอนการอนุมัติให้ปริญญาบัตรของนาย ส. โดยสภามหาวิทยาลัย ขณะเดียวกัน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือหรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการเพิกถอนการอนุมัติให้ปริญญาบัตรกรณีนี้หรือไม่ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือที่ WE/CU/๑๕ ลงวันที่ ๒๓ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ขอผลสรุปการสอบสวนเบื้องต้น จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้ เนื่องจากขณะนี้กระบวนการในการพิจารณาของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยยังไม่เสร็จสิ้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ผลสรุปการสอบสวนข้อเท็จจริงที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่า นาย ส. ทูรวิททางวิชาการ ปรากฏว่าการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการคัดลอกผลงานทางวิชาการเสร็จสิ้นแล้ว ขณะนี้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีหนังสือหรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการเพิกถอนการอนุมัติให้ปริญญาบัตรหรือไม่ เป็นการหาหรือข้อกฎหมายและไม่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนข้อเท็จจริงซึ่งยุติไปแล้ว กรณีนี้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยตรงจึงควรได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ เมื่อพิจารณาห้ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยผลสรุปการสอบสวนเบื้องต้นพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๓/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่นครราชสีมา ๑ เกี่ยวกับรายได้ของบุคคล
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสรรพากรพื้นที่นครราชสีมา ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ส. ๑๙๙/ ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงสรรพากรพื้นที่นครราชสีมา ๑ ขอข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ที่เป็นเงินเดือนและเงินพิเศษ เช่น เงินโบนัสของนาย ส. วิศวกรบริษัท พ. จำกัด ซึ่งเป็นลูกหนี้ของผู้อุทธรณ์ ตามคำพิพากษาในมูลหนี้ จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท จากกรณีผิดข้อตกลงร่วมลงทุนผลิตและจำหน่ายสุรากลั่นชุมชน

สำนักงานสรรพากรพื้นที่นครราชสีมา ๑ มีหนังสือ ที่ กค ๐๗๑๓.๐๑/ กร. ๑.๒/ ๑๑๒๑๑ ลงวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า การขอข้อมูลเพื่อขอทราบว่าคุณหนี้ตามคำพิพากษารายนาย ส. มีรายได้เป็นเงินรายเดือน เงินพิเศษ เช่น เงินโบนัส เท่าใด เข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะได้ห้ามเจ้าพนักงานผู้ใดโดยหน้าที่ราชการได้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง ห้ามมิให้นำออกแจ้งแก่ผู้ใด หรือยังให้ทราบกันไปโดยวิธีใด เว้นแต่จะมีอำนาจที่จะทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เมื่อผู้อุทธรณ์ในฐานะเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์ มิได้ขอใช้อำนาจศาลหรือเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว กรณีจึงไม่เข้าเงื่อนไขอันเป็นข้อยกเว้นที่จะขอข้อมูลดังกล่าวได้ตามนัยมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงไม่อาจแจ้งข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ได้ แต่ในการดำเนินการดังกล่าวต้องปฏิบัติตามหนังสือ ที่ กค ๐๗๐๕/ว ๓๒๑๔ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๓ โดยกำหนดให้หน่วยงานสรรพากรทุกหน่วยที่รับเรื่องการขอข้อมูลจากหน่วยงานส่งเรื่องให้กรมสรรพากรพิจารณาดำเนินการต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ๒๐๑/ ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสรรพากรพื้นที่นครราชสีมา ๑ ดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาของห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. ลูกหนี้ ในมูลหนี้ที่เกิดจากสัญญาร่วมลงทุน ต่อมาโจทก์และจำเลยได้ทำสัญญาประนีประนอมยอมความลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๒ และศาลจังหวัดสกลนครมีคำพิพากษามาตามยอมตามคดีหมายเลขแดง ที่ ๑๗๖/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๒ ระหว่าง ผู้อุทธรณ์ โจทก์ กับห้างหุ้นส่วนจำกัด ก. จำเลย จำเลยตกลงชำระหนี้แก่โจทก์ จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท โดยผ่อนชำระเป็นรายเดือนๆ ละ ไม่น้อยกว่า ๕,๐๐๐ บาท กำหนดชำระภายในวันที่ ๒๘ ของทุกเดือนติดต่อกันไปจนกว่าชำระแก่โจทก์เสร็จสิ้น เริ่มชำระงวดแรก

ภายในวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ทั้งนี้ จำเลยทั้งสองจะชำระหนี้แก่โจทก์ให้เสร็จสิ้นภายในวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ หากจำเลยผิดนัดชำระหนี้งวดใดงวดหนึ่งให้ถือว่าผิดนัดทั้งหมด และยินยอมให้โจทก์บังคับคดีได้ทันทีโดยยอมชำระดอกเบี้ยแก่โจทก์ในอัตราร้อยละ ๗.๕ ต่อปีของต้นเงินที่ยังค้างชำระจากต้นเงิน จำนวน ๕๐,๐๐๐ บาท แต่จำเลยไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ ส.๑๙๙/ ๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงสรรพากรพื้นที่นครราชสีมา ๑ ขอข้อมูลเกี่ยวกับรายได้ที่เป็นเงินเดือน และเงินพิเศษ เช่น เงินโบนัสของนาย ส. แต่สำนักงานสรรพากรพื้นที่นครราชสีมา ๑ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานสรรพากรพื้นที่นครราชสีมา ๑ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ส. ๒๑๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า คดีนี้ศาลจังหวัดสกลนครได้มีคำพิพากษาถึงที่สุดตามยอมให้จำเลยชำระเงินตามจำนวนและระยะเวลาที่แน่นอน แต่จำเลยผิดนัด ไม่ปฏิบัติตามคำพิพากษา ศาลจึงออกหมายบังคับคดีตามคำขอของผู้อุทธรณ์ โจทก์ โจทก์ในฐานะเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาจึงมีภาระที่จะต้องทำการริบทรัพย์ของจำเลยเพื่อนำไปแจ้งต่อเจ้าพนักงานบังคับคดีเพื่อขออำนาจศาลทำการยึดทรัพย์ของจำเลยแล้วทำการขายทอดตลาด หรืออายัดเงินหรือสิทธิเรียกร้องเป็นเงินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาต่อไป ในเบื้องต้นโจทก์ได้ยื่นคำขอตรวจกรรมสิทธิ์ในที่ดินต่อเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดนครราชสีมา สาขาสูงเนิน เมื่อวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ผลการตรวจสอบของเจ้าพนักงานที่ดินดังกล่าวไม่พบว่าจำเลยมีกรรมสิทธิ์ในที่ดินแต่อย่างใด โจทก์จึงมีความจำเป็นต้องสืบทรัพย์ต่อไปว่าจำเลยมีสิทธิเรียกร้องเป็นเงินหรือไม่ ปรากฏว่าจำเลยเป็นหุ้นส่วนผู้จัดการได้ปฏิบัติงานในตำแหน่งวิศวกรอยู่ที่บริษัท พ. จำกัด อำเภอเมืองนครราชสีมา จังหวัดนครราชสีมา โจทก์มีจดหมายซึ่งส่งไปยังบริษัทดังกล่าวทางไปรษณีย์โดยการลงทะเบียนตอบรับเพื่อขอทราบข้อมูลเกี่ยวกับเงินรายได้ของจำเลยถึงสองครั้ง แต่บริษัทดังกล่าวเพิกเฉยและมิได้แจ้งเหตุขัดข้อง โจทก์จึงจำเป็นต้องมีหนังสือถึงสรรพากรพื้นที่นครราชสีมา ๑ ขอให้เปิดเผยข้อมูลของจำเลย นับเป็นแหล่งข้อมูลแห่งสุดท้ายที่โจทก์จำเป็นต้องขอทราบ แต่ได้รับการปฏิเสธ ทำให้ผู้อุทธรณ์ประสบความยากลำบากที่จะสืบทราบเพื่อการบังคับคดีต่อไป ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การขอให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่นครราชสีมา ๑ เปิดเผยข้อมูลดังกล่าวเป็นกรณีที่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาอันถึงที่สุดประสงค์จะทราบเพื่อการบังคับคดีโดยทำการอายัดทรัพย์ต่อไป สืบเนื่องจากหลักกฎหมายที่ว่าทรัพย์สินทุกชนิดของลูกหนี้ที่มีอยู่ ย่อมเป็นหลักประกันการชำระหนี้ตามนัยแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๑๔ และการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้แก่เจ้าหนี้ที่มีอำนาจตามกฎหมายย่อมกระทำได้ ตามนัยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๒๔ (๘)

สำนักงานสรรพากรพื้นที่นครราชสีมา ๑ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๗๑๓.๐๑/กร.๑.๒/๑๓๑๙๓ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ว่า เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ทั้งนี้ ตามมาตรา ๑๐ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งเป็นกฎหมายเฉพาะได้ห้ามเจ้าพนักงานผู้ใดโดยหน้าที่ราชการได้รู้เรื่องกิจการของผู้เสียภาษีอากรหรือของผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง มิให้นำออกแจ้งแก่ผู้ใด หรือยังให้ทราบกันไปโดยวิธีใด เว้นแต่จะมีอำนาจที่จะทำได้โดยชอบด้วยกฎหมาย เมื่อผู้อุทธรณ์ในฐานะเจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์มิได้ขอใช้อำนาจศาลหรือเป็นบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อมูลดังกล่าว กรณีจึงไม่เข้าเงื่อนไขอันเป็นข้อยกเว้นที่จะขอข้อมูลดังกล่าวได้ตามนัยมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การดำเนินการดังกล่าวต้องปฏิบัติตามหนังสือที่ กค ๐๗๐๕/ว ๓๒๑๔ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๓ โดยกำหนดให้หน่วยงานสรรพากรทุกหน่วยที่รับเรื่องการขอข้อมูลจากหน่วยงานส่งเรื่องให้กรมสรรพากรพิจารณาดำเนินการต่อไป และสำนักงานสรรพากรพื้นที่นครราชสีมา ๑ มีหนังสือแจ้งกรมสรรพากรเพื่อปฏิบัติเกี่ยวกับการขอข้อมูลกรณีดังกล่าวแล้ว การที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่า เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาประสงค์จะทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อ

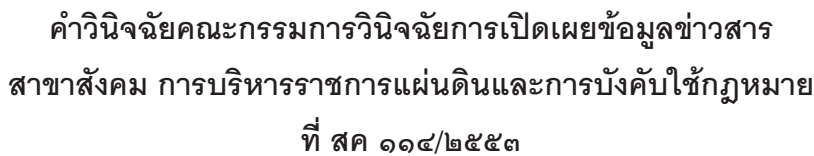
ดำเนินการบังคับคดี ทั้งนี้ เป็นไปตามหลักกฎหมายที่ว่าทรัพย์สินของลูกหนี้ที่มีอยู่ทุกชนิดย่อมเป็นหลักประกันการชำระหนี้ และตาม
นัยแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๒๑๔ เจ้าหนี้มีสิทธิที่จะให้ชำระหนี้ของตนจากทรัพย์สินของลูกหนี้จนสิ้นเชิง
รวมทั้งเงินและทรัพย์สินอื่นๆ ซึ่งบุคคลภายนอกค้างชำระแก่ลูกหนี้ด้วยนั้น เป็นการอ้างกฎหมายแพ่งซึ่งจะมีผลบังคับระหว่างเอกชน
และในการใช้สิทธิเรียกร้องนั้นต้องใช้สิทธิในทางศาลเท่านั้น มิอาจนำกฎหมายดังกล่าวมาอ้างกับรัฐได้ และการออกหมายบังคับคดี
ของศาลเพื่อประโยชน์ในการบังคับคดีโดยการแต่งตั้งเจ้าพนักงานบังคับคดีจัดการยึดอายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาเท่านั้น
มิใช่กรณีที่ศาลและเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานของรัฐได้ใช้อำนาจในการขอข้อมูลรัฐแต่อย่างใด กรณีจึงไม่เข้าข้อยกเว้นที่จะ
ขอข้อมูลดังกล่าวได้ตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ข้อมูลเกี่ยวกับเงินเดือนและเงินพิเศษ เช่น เงินโบนัสของนาย ส. เป็นข้อมูลข่าวสาร
ที่แสดงถึงฐานะทางการเงินของนาย ส. จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ
ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่น
หรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ไม่ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ เว้นแต่เข้าลักษณะยกเว้น
ให้เปิดเผยได้ตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และกรณีตามอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์
เป็นเพียงเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาไม่ใช่เจ้าพนักงานบังคับคดีที่มีอำนาจจัดการยึดอายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษา ดังนั้น
ผู้อุทธรณ์จึงไม่ใช่บุคคลที่มีอำนาจตามมาตรา ๒๔ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเมื่อพิจารณา
ถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว
ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๓

ผู้ถูทราบ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๘/๑๗๔๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี หนังสือสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรี ส่วนที่สุด ที่ นบ ๐๐๓๗.๔/๑๑๖๔ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ในคดีอาญาระหว่างนางสาว พ. โจทก์ กับ ก.อบต. จังหวัดนนทบุรี จำเลย โดยเมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ได้ไปให้ถ้อยคำต่อศาลจังหวัดนนทบุรีโดยเป็นพยานฝ่ายโจทก์ ซึ่งจำเลยกับพวกได้ร่วมกันอ้างเอกสารซึ่งเป็นบันทึกการให้ถ้อยคำของนาง ก. นิติกร สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางกร่าง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนิติกรองค์การบริหารส่วนตำบล ไทรน้อย จำนวน ๑ ฉบับ พร้อมเอกสารประกอบและเอกสารดังกล่าวมีการกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์มีส่วนในการข่มขู่องค์การบริหารส่วนตำบลไทรน้อยในการดำเนินการทางวินัยต่อโจทก์ (นางสาว พ.) และช่วยเหลือโจทก์โดยมิชอบ ซึ่งปรากฏในสำเนาเอกสารที่จำเลย (ก.อบต. จังหวัดนนทบุรี) นำส่งต่อศาลจังหวัดนนทบุรี และศาลได้รับเป็นเอกสารของจำเลย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ มท ๐๔๐๙.๔/๔๖๙ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงเลขานุการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดนนทบุรี ขอเอกสารจำนวน ๕ รายการ ดังกล่าว แต่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรีปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรีชี้แจงว่า ไม่มีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนหรือทำการสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีนี้ ดังนั้น จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๓ ๔ และ ๕ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ มีเฉพาะ คำให้การของนาง ก. นิติกร สังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลบางกร่าง เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งนิติกรองค์การบริหารส่วนตำบลไทรน้อย เท่านั้น ซึ่งเป็นเอกสารที่ได้จัดทำขึ้นเนื่องจากนาง ก. ได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกรณีนางสาว พ. และได้ถูกข่มขู่และชี้แจงจากบุคคลอื่น จึงมีการให้ถ้อยคำเพื่อบันทึกเป็นหลักฐานไว้โดยสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จังหวัดนนทบุรี เอกสารดังกล่าวไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากเป็นเอกสารข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการฟ้องคดีอาญาและคดีอยู่ระหว่างอุทธรณ์ หากเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และ (๔)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ คือ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนกรณีนาง ก. มาให้ถ้อยคำที่แสดงให้เห็นว่าผู้ใดเป็นผู้ออกคำสั่งและคำสั่งดังกล่าวมีองค์ประกอบตลอดจนอำนาจหน้าที่อย่างไร ในกรณีที่ไม่มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ขอให้แสดงเอกสารที่แสดงให้เห็นว่าผู้ใดเป็นผู้สอบสวนนาง ก. และใช้อำนาจใดในการดำเนินการดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คือ สำเนาหนังสือเชิญผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำและสำเนากการให้ถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถูกกล่าวหาได้ให้ไว้ด้วย ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คือ สำเนาสรุปผลการสอบสวนของคณะกรรมการ หรือของบุคคลดังกล่าวที่แสดงว่าผู้อุทธรณ์มีความผิดตามที่กล่าวหา และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ คือ เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรีชี้แจงว่าไม่มีการสอบสวนข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรีชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.) ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบต่อไปได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการฯ ได้เห็นว่าข้อมูลดังกล่าวมีลักษณะเป็นการบันทึกข้อร้องเรียนของนาง ก. กรณีถูกข่มขู่จากการเป็นกรรมการในคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง ว่าโดยพฤติการณ์แล้ว น่าจะเป็นอันตรายหรือไม่ปลอดภัยต่อผู้ร้องเรียนและการเปิดเผยก็ไม่ใช่ประโยชน์ต่อสาธารณะ การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดนนทบุรีจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๕/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารของกรมศุลกากรเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมศุลกากร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักบริหารทรัพยากรบุคคล กรมศุลกากร ขอรบามข้อมูล ขั้นตอน วิธีการ และหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกข้าราชการให้ได้รับการเสนอชื่อเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ระดับ ๙ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๑๓๐๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑

สำนักบริหารทรัพยากรบุคคลมีหนังสือลับ ส่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๖(ส)/ล ๑๒๔ ลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ชี้แจงดังนี้

๑. ให้เปิดเผยคำสั่งกรมศุลกากร ที่ ๑๗๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๑
๒. ให้เปิดเผยหลักเกณฑ์การคัดเลือกข้าราชการที่เลื่อนเป็นระดับ ๙ ของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๙ ตามคำสั่งกรมศุลกากร ที่ ๑๗๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๑
๓. ให้เปิดเผยรายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๙ ตามคำสั่งกรมศุลกากร ที่ ๑๗๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ โดยให้ปกปิดชื่อผู้อื่นที่ปรากฏในรายงานดังกล่าว เนื่องจากจะเป็นการกระทบสิทธิส่วนบุคคล
๔. รายชื่อข้าราชการระดับ ๘ ที่คณะกรรมการฯ (ตามคำสั่งกรมศุลกากร ที่ ๑๗๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๑) ได้คัดเลือกให้เลื่อนเป็นระดับ ๙ ซึ่งกรมศุลกากรได้เสนอไปยังกระทรวงการคลัง ให้เปิดเผยเฉพาะรายชื่อของผู้อุทธรณ์ โดยให้ปกปิดชื่อของผู้ที่ได้รับการเสนอรายอื่นไว้เนื่องจากจะเป็นการกระทบสิทธิส่วนบุคคล
๕. ลำดับอาวุโสของข้าราชการระดับ ๘ ณ เดือนสิงหาคม - กันยายน ๒๕๕๑ และอัตราเงินเดือนของแต่ละคน ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๑ ให้เปิดเผยเฉพาะลำดับเงินเดือนและรายชื่อของผู้อุทธรณ์โดยให้ปกปิดรายชื่อบุคคลอื่นไว้เนื่องจากจะเป็นการกระทบสิทธิส่วนบุคคล

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของ ผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ คำชี้แจงของผู้แทนกรมศุลกากรและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กรมศุลกากรได้คัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

ระดับ ๙ และแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ เพื่อเสนอกระทรวงการคลังพิจารณา ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการคัดเลือกเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักบริหารทรัพยากรบุคคล ขอรทราบบข้อมูล ขั้นตอน วิธีการ และหลักเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกข้าราชการให้ได้รับการเสนอชื่อเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๑๓๐๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ แต่สำนักบริหารทรัพยากรบุคคลได้เปิดเผยรายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๙ ตามคำสั่งกรมศุลกากร ที่ ๑๗๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ โดยปกปิดชื่อผู้อื่นที่ปรากฏในรายงานดังกล่าว รายชื่อข้าราชการระดับ ๘ ที่คณะกรรมการฯ (ตามคำสั่งกรมศุลกากร ที่ ๑๗๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๑) ได้คัดเลือกให้เลื่อนเป็นระดับ ๙ ซึ่งกรมศุลกากรได้เสนอไปยังกระทรวงการคลัง ให้เปิดเผยเฉพาะรายชื่อของผู้อุทธรณ์ โดยให้ปกปิดชื่อของผู้ที่ได้รับการเสนอรายอื่นและลำดับอาวุโสของข้าราชการระดับ ๘ ณ เดือนสิงหาคม - กันยายน ๒๕๕๑ และอัตราเงินเดือนของแต่ละคน ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๑ ให้เปิดเผยเฉพาะลำดับเงินเดือนและรายชื่อของผู้อุทธรณ์โดยให้ปกปิดรายชื่อบุคคลอื่น ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย กรมศุลกากรมีหนังสือ ลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๖/ล ๘๔ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งแจ้งเหตุผลกรณีการปกปิดรายชื่อบุคคลอื่น เนื่องจากการดำเนินการตามมติที่ประชุมของคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการในกรมศุลกากรซึ่งเห็นชอบให้ส่งข้อมูลแก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ร้องขอ สำหรับการพิจารณาคัดเลือกบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ คณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๙ ตามคำสั่งกรมศุลกากร ที่ ๑๗๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ คณะกรรมการฯ มีมติให้พิจารณาคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ โดยพิจารณาคัดเลือกจากผู้ดำรงตำแหน่งระดับ ๘ กลุ่มบริหาร (๘ บก. หรือ ๘ ผู้อำนวยการส่วน) เป็นลำดับแรกเนื่องจากเป็นผู้ผ่านประสบการณ์ทางด้านการบริหารหน่วยงานและพิจารณาผู้ดำรงตำแหน่งกลุ่มวิชาการ (๘ ว) ที่มีความรู้ ความสามารถเหมาะสมและมีคุณสมบัติด้านบริหารจัดการโดดเด่นเป็นที่ยอมรับประกอบการพิจารณา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๓ รายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับ ๙ ตามคำสั่งกรมศุลกากร ที่ ๑๗๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๑ ที่ปกปิดชื่อผู้อื่นที่ปรากฏในรายงานดังกล่าว ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๔ คือ รายชื่อข้าราชการระดับ ๘ ที่คณะกรรมการฯ (ตามคำสั่งกรมศุลกากร ที่ ๑๗๕/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๑) ได้คัดเลือกให้เลื่อนเป็นระดับ ๙ ซึ่งกรมศุลกากรได้เสนอไปยังกระทรวงการคลัง ที่ปกปิดชื่อของผู้ที่ได้รับการเสนอรายอื่น และข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๕ คือ ลำดับอาวุโสของข้าราชการระดับ ๘ ณ เดือนสิงหาคม - กันยายน ๒๕๕๑ และอัตราเงินเดือนของแต่ละคน ณ เดือนกันยายน ๒๕๕๑ ที่ปกปิดรายชื่อและอัตราเงินเดือนของบุคคลอื่น จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๓ เห็นว่า เมื่อการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๔ เห็นว่าข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติ เมื่อการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ และข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๕ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลตามที่หลักเกณฑ์กำหนดให้ต้องเสนอประกอบการพิจารณา

ของผู้บังคับบัญชาคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่เหมาะสม ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมศุลกากรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้น คือ ข้อมูลข่าวสารตามข้อ ๓ ๔ และ ๕ ที่ปกปิดไว้ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๖/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เกี่ยวกับเอกสารการสอบสวน
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานสังกัดกองปฏิบัติการภาคพื้น บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการใหญ่ฝ่ายกฎหมายและกำกับกิจกรรมองค์กร บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) ขอเอกสารการสอบสวนกรณีที่ถูกผู้อุทธรณ์ร้องเรียนนางสาว ก. ว่าพยายามก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ เพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งที่สั่งลงโทษผู้อุทธรณ์กรณีดังกล่าว

บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กบ.๐๑-๑/๔-๐๕๙ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่าเอกสารการสอบสวนดังกล่าวมีข้อความบางส่วนที่หากเปิดเผยแล้ว อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด บริษัทฯ จึงจำเป็นต้องตัดทอนข้อความดังกล่าวออกไปและได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์เฉพาะในส่วนที่เปิดเผยได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่ระบุว่า “หากการเปิดเผยข้อมูลจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐอาจมีคำสั่งมิให้เปิดเผยก็ได้ โดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน”

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนบริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือร้องเรียนนางสาว ก. พนักงานตรวจรับบัตรโดยสารว่าพยายามก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ และวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงว่ากรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนต่อบริษัทฯ ว่าเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ นางสาว ก. ได้ติดตามผู้อุทธรณ์ไปที่รถยนต์ของผู้อุทธรณ์และแสดงกิริยาและใช้วาจาในลักษณะก่อให้เกิดการทะเลาะวิวาท และการที่ผู้อุทธรณ์ให้การในลักษณะที่ว่ามิได้โทรศัพท์จากเคาน์เตอร์เช็คอินมารบกวนผู้อุทธรณ์และให้สามีของผู้อุทธรณ์ไปตรวจสอบว่าผู้ที่โทรศัพท์มาเป็นใครนั้นเป็นการแจ้งเท็จต่อบริษัทฯ ดังนั้น บริษัทฯ จึงลงโทษตัดเงินเดือนผู้อุทธรณ์ร้อยละ ๒๕ เป็นเวลา ๑ เดือน และขอให้ปรับปรุงความประพฤติเสียใหม่ หากผู้อุทธรณ์ยังคงมีพฤติกรรมเช่นนี้อีกจะพิจารณาลงโทษสถานหนัก ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการใหญ่ฝ่ายกฎหมายและกำกับกิจกรรมองค์กร ขอเอกสารการสอบสวนที่คณะกรรมการฯ ได้สอบปากคำผู้อุทธรณ์และนางสาว ก. รวมทั้ง

พยานในเรื่องที่ร้องเรียนว่าพยายามก่อเหตุทะเลาะวิวาทเมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ทั้งหมดเพื่อผู้อุทธรณ์จะนำไปประกอบการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษ แต่บริษัทฯ ได้ให้สำเนารายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยปกปิดข้อความบางส่วน ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารการสอบสวนข้อเท็จจริงในส่วนที่บริษัทฯ ได้ปกปิดข้อความไว้ ซึ่งข้อความดังกล่าวเป็นข้อมูลเกี่ยวกับชื่อและคำให้การของนางสาว ก. และพยาน และรายละเอียดการพิจารณาพร้อมความเห็นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงใน ๓ กรณี คือ กรณีแรกเป็นกรณีที่นางสาว ก. ก่อเหตุทะเลาะวิวาทกับผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๑ กรณีที่สองเป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องเรียนว่า เมื่อวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ นางสาว ก. ละทิ้งหน้าที่ แสดงกริยาและคำพูดทำท่ายในลักษณะชวนวิวาท และกรณีที่สามเป็นกรณีที่นางสาว ก. ร้องเรียนว่าสามีผู้อุทธรณ์มาต่อว่าที่เคาน์เตอร์ขณะที่กำลังปฏิบัติงานเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๑ ซึ่งข้อมูลข่าวสารที่บริษัทฯ ได้ปกปิดกรณีแรกและกรณีที่สามไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องพิจารณา กรณีจึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าข้อมูลข่าวสารที่บริษัทฯ ได้ปกปิดกรณีที่สองเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่าเมื่อการสอบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน) เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์กรณีที่สองที่ได้ปกปิดไว้ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๗/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงคมนาคมเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงคมนาคม

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท บ. จำกัด โดยนาย ว. ประธานกรรมการบริหาร ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงปลัดกระทรวงคมนาคม ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการสอบสวนตามคำสั่งกระทรวงคมนาคม ที่ ๔๖๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ ที่กระทรวงคมนาคมได้ดำเนินการสอบสวนจนแล้วเสร็จ

กระทรวงคมนาคมมีหนังสือ ที่ คค ๐๒๐๒/กจ ๑๑๗๓ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยตามคำสั่งดังกล่าวได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จแล้ว โดยเรื่องอยู่ระหว่างเสนอ ปลัดกระทรวงคมนาคมในฐานะผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนพิจารณารายงานผลการสอบสวนและความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งกระบวนการต่อจากนี้ เมื่อปลัดกระทรวงฯ พิจารณาแล้วมีความเห็นเป็นประการใด ก็จะต้องรายงาน อ.ก.พ. กระทรวงคมนาคม เพื่อพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง ตามมาตรา ๑๐๓ วรรคหนึ่งแห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ โดย อ.ก.พ. กระทรวงคมนาคม อาจพิจารณามีมติเป็นประการอื่นอีกก็ได้ ตามมาตรา ๑๐๓ วรรคสองแห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน กรณีนี้จึงถือว่าเรื่องนี้อยู่ในกระบวนการดำเนินการทางวินัย ผลการดำเนินการยังไม่เป็นที่ยุติ การเปิดเผยข้อมูลรายงานผลการสอบสวนทางวินัยนี้ จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ในชั้นนี้จึงเห็นควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารจนกว่ากระบวนการจะเสร็จสิ้นหรือเป็นที่ยุติ

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงคมนาคม ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟัง คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกระทรวงคมนาคม และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า บริษัท ก. ซึ่งเป็นคู่สัญญากับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ตามสัญญาก่อสร้างโรงไฟฟ้าสงขลาได้ทำสัญญาจ้างบริษัท ข. ให้เป็นผู้รับจัดการขนส่งสินค้าตามสัญญาดังกล่าว ภายหลังบริษัท ข. ได้มีหนังสือมอบอำนาจให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ประสานงาน และดำเนินการต่างๆ ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๑ และหรือในฐานะผู้รับจัดการขนส่ง โดยผู้อุทธรณ์ได้แจ้งการนำของที่ต้องบรรทุกโดยเรือไทยเข้ามาจากต่างประเทศ ตามแบบ พว. - ๑.๔ และยื่นคำขอรับหนังสืออนุญาตบรรทุกของที่สั่งหรือนำเข้าจากต่างประเทศโดยเรืออื่นที่ไม่ใช่เรือไทย ตามแบบ พว. - ค.๒ ต่อสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชย์

ต่อมาบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด (บพด.) ซึ่งอ้างว่ากระทำการแทน กฟผ. ก็ได้แจ้งการนำของที่ต้องบรรทุกโดยเรือไทย เข้ามาจากต่างประเทศ ตามแบบ พว. - จ.๑ และยื่นคำขออนุญาตตามแบบ พว. - ค.๒ สำหรับสินค้าตามสัญญาเดียวกันต่อสำนัก ส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี เช่นเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ สำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี พิจารณาเห็นว่า ตามสัญญาดังกล่าวกำหนดให้คู่สัญญาของ กฟผ. คือ กลุ่มบริษัท ก. เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการขนส่งและ ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ดังนั้น คู่สัญญาจึงเป็นผู้ส่งของ ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชยนาวี พ.ศ. ๒๕๒๑ และต้อง เป็นผู้ยื่นขออนุญาตตามมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติฉบับเดียวกัน บพด. ได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว และได้รับการพิจารณา ให้ยกอุทธรณ์ ในเวลาต่อมากรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี (กรมเจ้าท่า) ได้ออกหนังสืออนุญาตย้อนหลังให้ บพด. ซึ่ง เป็นการยืนยันว่าการกระทำของ บพด. ถูกต้อง ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนได้รับความเสียหายจากการพิจารณาดังกล่าว เพราะอาจถูกบังคับ ให้ต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษเท่ากับสองเท่าของค่าระวาง ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้มีส่วนได้เสียจึงต้องการทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการ สอบสวน แต่กระทรวงคมนาคมอ้างว่าการดำเนินการยังไม่เป็นที่ยุติ เนื่องจากยังอยู่ในกระบวนการดำเนินการทางวินัย ผู้อุทธรณ์ เห็นว่า กระบวนการดำเนินการทางวินัยกับข้าราชการที่เป็นผู้พิจารณาออกหนังสือย้อนหลังนั้นมิได้เกี่ยวข้องกับ ผู้อุทธรณ์ และ ผู้อุทธรณ์ก็มีได้ร้องขอข้อมูลในขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยแต่อย่างใด อีกทั้งผลการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วซึ่งไม่อาจ เปลี่ยนแปลงผลการสอบสวนได้

ผู้แทนกระทรวงคมนาคมชี้แจงว่า กระทรวงคมนาคมได้รับแจ้งผลการชี้มูลกล่าวหาจากสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินว่า เจ้าหน้าที่ของกรมเจ้าท่าจำนวน ๑๔ คน ร่วมกันดำเนินการออกหนังสืออนุญาตย้อนหลังให้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย โดยมีบริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด เป็นตัวแทนบรรทุกของที่ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศโดยใช้เรืออื่นที่มีใช้เรือไทย โดยมีขอบ ด้วยพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชยนาวี พ.ศ. ๒๕๒๑ และพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เพื่อ หลีกเลี่ยงการจัดเก็บค่าธรรมเนียมพิเศษรวมทั้งเพื่อให้บริษัท ก. คู่สัญญาของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ผู้มีหน้าที่ต้องชำระ ค่าธรรมเนียมไม่ต้องชำระค่าธรรมเนียม ทำให้เกิดความเสียหายแก่เงินรายได้ของทางราชการ เป็นจำนวนเงินประมาณ ๑๖ ล้านบาท พฤติการณ์ของผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๑๔ คน น่าเชื่อว่าเป็นการทุจริตหรือใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ

กระทรวงคมนาคมได้มีคำสั่ง ที่ ๔๖๗/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ คำสั่ง ที่ ๑๐๑/๒๕๕๒ สั่ง ณ วันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๒ และคำสั่ง ที่ ๓๓๒/๒๕๕๒ สั่ง ณ วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ บุคคลดังกล่าว โดยในขณะนี้คณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จเรียบร้อยแล้ว และได้เสนอรายงานการสอบสวน ไปยังปลัดกระทรวงคมนาคมในฐานะผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อพิจารณาตามอำนาจหน้าที่ เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ ขณะนี้เรื่องยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของปลัดกระทรวงคมนาคม

โดยกระบวนการต่อจากนี้ เมื่อปลัดกระทรวงคมนาคมพิจารณาแล้วเห็นควรสั่งลงโทษ หรือสั่งยุติเรื่อง หรืองดโทษ ก็ต้อง รายงาน อ.ก.พ. กระทรวงคมนาคม เพื่อพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง ตามมาตรา ๑๐๓ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๒๑ โดย อ.ก.พ. กระทรวงคมนาคม อาจพิจารณามีมติเห็นพ้องด้วยหรือแตกต่างกับความเห็นของคณะกรรมการสอบสวน หรือปลัดกระทรวงคมนาคม หรืออาจมีมติให้ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมได้ ตามมาตรา ๑๐๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติฉบับ เดียวกัน กรณีจึงถือว่าเรื่องนี้อยู่ในกระบวนการดำเนินการทางวินัย การดำเนินการยังไม่เป็นที่ยุติ เป็นผลให้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายงานผลการสอบสวนทางวินัยในขณะนี้จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า กระทรวงคมนาคมดำเนินการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องยังไม่แล้วเสร็จ ผลการสอบสวนทางวินัย

อาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ในขณะนี้ จะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรยังไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๘/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยเกี่ยวกับการรับโอนสินทรัพย์ ภาระหนี้
และสิทธิเรียกร้อง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ท. จำกัด และบริษัท ก. จำกัด โดยนาย พ. กรรมการบริษัท ท. จำกัด และบริษัท ก. จำกัด มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงกรรมการผู้จัดการบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย ขอหลักฐานการซื้อขายสิทธิในทรัพย์สินและภาระหนี้จากธนาคาร และ/หรือบริษัท บริหารสินทรัพย์ ส. จำกัด เพื่อนำมาประกอบในการปรับโครงสร้างหนี้ บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยมีหนังสือ ที่ ฝ.ส. ๔ (วผ. ๑) ๔๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารภายในที่กำหนดเงื่อนไขการชำระค่าตอบแทนการโอนสินทรัพย์ด้วยคุณภาพระหว่างบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยกับสถาบันผู้โอนเท่านั้น

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า บริษัท ท. จำกัด และบริษัท ก. จำกัด กู้เงินจากธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) โดยนำหลักทรัพย์เป็นที่ดินที่ประสงค์จะพัฒนา มาจดทะเบียนจำนองเป็นประกันหนี้เงินกู้ และมีบุคคลที่เกี่ยวข้องมาทำสัญญาค้ำประกันในฐานะส่วนตัว หลังจากที่ได้นำเงินกู้มาลงทุน และพัฒนาอสังหาริมทรัพย์แล้วนั้น บริษัทฯ ทั้งสองประสบกับวิกฤตทางเศรษฐกิจจนทำให้ขาดสภาพคล่องและเป็นเหตุให้บริษัทฯ ทั้งสองผิดนัด ผิดสัญญา ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๐ ธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) ได้ยื่นฟ้องบริษัทฯ ทั้งสองต่อศาลแพ่ง ในระหว่างคดีเกิดวิกฤติทางการเงินในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ จนเป็นเหตุให้สถาบันการเงินจำนวน ๖๕ ราย รวมทั้งธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) ต้องปิดกิจการ กระทั่งการคลั่งได้มีคำสั่งให้ธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) โอนกิจการ สินทรัพย์และสิทธิเรียกร้องทั้งหมด ไปธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ตามประกาศกระทรวงการคลัง เรื่อง ให้ความเห็นชอบโครงการโอนกิจการของธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) ให้แก่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) พร้อมทั้งได้มีการทำสัญญาโอนสินทรัพย์และหนี้สินให้แก่ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ต่อมาธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ได้โอนสินทรัพย์ หนี้สินและสิทธิเรียกร้องของบริษัทฯ ทั้งสองให้แก่บริษัท บริหารสินทรัพย์ ส. จำกัด ซึ่งเป็นบริษัทในเครือตามพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ต่อมาบริษัทบริหารสินทรัพย์ ส. จำกัด ได้โอนสินทรัพย์ หนี้สินและสิทธิเรียกร้องของบริษัทฯ ทั้งสองให้แก่บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยตาม

พระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยในการโอนสินทรัพย์ หนี้สินและสิทธิเรียกร้องแต่ละครั้ง บริษัทฯ ทั้งสองไม่เคยได้รับรู้ และให้ความยินยอมรวมทั้งภาระหนี้ หรือยอดหนี้ หรือต้นทุนการซื้อขายหรือการโอนกิจการ ตลอดจนการประเมินราคาสินทรัพย์ที่อ้างว่าเป็นสินค้าที่ด้อยคุณภาพ ทั้งๆ ที่มิได้เป็นสินทรัพย์ที่ด้อยคุณภาพแต่อย่างใด การโอนสินทรัพย์ หนี้สินและสิทธิเรียกร้องแต่ละครั้ง บริษัทฯ ทั้งสองไม่เคยรู้เห็นหรือให้ความยินยอมและไม่เคยได้รับแจ้งข้อมูลข่าวสารแต่ประการใด ยกเว้นหนังสือแจ้งให้บริษัทฯ ทั้งสองนำเงินไปชำระหนี้ที่ค้างชำระทั้งหมด พร้อมไถ่ถอนหลักทรัพย์คืน จนสุดท้ายสินทรัพย์ หนี้สินและสิทธิเรียกร้องของบริษัทฯ ทั้งสอง ตกมาอยู่ในความควบคุมดูแลรับผิดชอบของบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย บริษัทฯ ทั้งสองได้เข้าไปทำสัญญาปรับโครงสร้างหนี้กับบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยได้มีหนังสือแจ้งผลการอนุมัติแผนปรับโครงสร้างหนี้โดยให้บริษัทฯ ทั้งสองชำระเงิน จำนวน ๓๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ภายใน ๙๐ วัน นับจากวันที่อนุมัติจากการขายไถ่ถอนหลักทรัพย์หลักประกันพร้อมทั้งให้ผู้เกี่ยวข้องมาทำสัญญาภายในวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งถือว่าเป็นระยะเวลากระชั้นชิดและเป็นการกระทำที่รวบรัดอีกทั้งบริษัทฯ ทั้งสองเห็นว่ายอดหนี้จำนวนดังกล่าวก็ยังไม่ถูกต้องและไม่เป็นยอดหนี้ที่แท้จริง บริษัทฯ ทั้งสองจึงได้มีหนังสือถึงบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยขอทราบยอดหนี้ที่บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยรับโอนมาจากบริษัท บริหารสินทรัพย์ ส. จำกัด หรือธนาคารมหานคร จำกัด (มหาชน) หรือ ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) เพื่อนำมาสรุปและเจรจายืนยันยอดหนี้กับผู้ที่เกี่ยวข้องสินทรัพย์พร้อมทั้งยืนยันว่า บริษัทฯ ทั้งสองยินดีที่จะชำระหนี้ทั้งหมด หรือตกลงทำสัญญาปรับโครงสร้างหนี้โดยกำหนดว่าหลังจากที่บริษัทฯ ทั้งสองได้รับเอกสารดังกล่าวแล้ว บริษัทฯ ทั้งสองและบุคคลที่เกี่ยวข้องก็พร้อมที่จะเข้าไปพบและเจรจาเพื่อหาข้อยุติกับบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยทุกกรณี แต่บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยไม่จัดส่งเอกสารหรือชี้แจงหลักฐานการซื้อขายหรือการโอนสิทธิในทรัพย์สินและภาระหนี้ทั้งหมดมาให้กับบริษัทฯ ทั้งสองทราบ บริษัทฯ ทั้งสอง จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงกรรมการผู้จัดการบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย ขอหลักฐานการซื้อขายสิทธิในทรัพย์สินและภาระหนี้จากธนาคาร และ/หรือบริษัท บริหารสินทรัพย์ ส. จำกัด เพื่อนำมาใช้ประกอบในการปรับโครงสร้างหนี้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยชี้แจงสรุปความได้ว่า บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยจัดตั้งขึ้นตามพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยมีวัตถุประสงค์ในการบริหารสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของสถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์ ปรับโครงสร้างหนี้ และปรับโครงสร้างกิจการ ทั้งนี้ โดยการรับโอนสินทรัพย์ด้อยคุณภาพของสถาบันการเงินและบรรษัทบริหารสินทรัพย์รวมทั้งสิทธิอื่นใดเหนือทรัพย์สินที่เป็นหลักประกันการชำระหนี้สำหรับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพนั้น หรือโดยการใช้มาตรการอื่นใดเพื่อประโยชน์แก่การฟื้นฟูเศรษฐกิจหรือความมั่นคงของประเทศ เมื่อบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยรับโอนหนี้สินซึ่งประกอบด้วยภาระหนี้และหลักประกันจากสถาบันการเงินและบริษัท บริหารสินทรัพย์ บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยก็จะชำระต้นทุนให้แก่สถาบันการเงินและบริษัทบริหารสินทรัพย์นั้น และจะกำหนดการแบ่งกำไร ขาดทุนกับผู้มีส่วนได้เสีย ได้แก่ กระทรวงการคลัง กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน (ธนาคารแห่งประเทศไทย) ลูกหนี้ และสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ที่โอนหนี้สินมาให้บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย ในการปรับโครงสร้างหนี้บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยจะพิจารณาจากความสามารถของลูกหนี้และหลักประกันเป็นหลัก บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยจะสวมสิทธิการเป็นเจ้าของหนี้แต่ไม่ได้ขายหนี้ บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยไม่สามารถเปิดเผยหลักฐานการซื้อขายสิทธิในทรัพย์สินและภาระหนี้จากธนาคารและ/หรือบริษัท บริหารสินทรัพย์ ส. จำกัด ให้แก่ผู้ถือหุ้นเพื่อนำมาใช้ประกอบในการปรับโครงสร้างหนี้ได้เนื่องจากบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยมีการปรับโครงสร้างหนี้ของลูกหนี้เป็นจำนวนมาก หากเปิดเผยก็อาจมีผลกระทบต่อการทำงานของบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทย อีกทั้งบรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยสามารถปรับโครงสร้างหนี้ให้แก่ผู้ถือหุ้นได้โดยพิจารณาจากความสามารถของผู้ถือหุ้น แต่ผู้ถือหุ้นมีต้นทุนชำระหนี้ และประสงค์ขอคืนทุนการซื้อขายสิทธิในทรัพย์สินและภาระหนี้จากธนาคาร และ/หรือบริษัท บริหารสินทรัพย์ ส. จำกัด บรรษัทบริหารสินทรัพย์ไทยจึงไม่สามารถตกลงกับผู้ถือหุ้นได้ นอกจากนี้

ผู้มีส่วนได้เสียไม่ยินยอมให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ อีกทั้งข้อมูลที่บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยรับโอนมาจากสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ก็เป็นข้อมูลลับระหว่างบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยกับสถาบันการเงินหรือบริษัทบริหารสินทรัพย์ และผู้แทนบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า การดำเนินงานของบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยจะต้องถูกตรวจสอบโดยสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน ธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้ตรวจสอบภายในของบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ได้เชิญนายคณิต แพทย์สมาน ผู้อำนวยการอาวุโส ฝ่ายจัดการสินทรัพย์ ๓ บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย ซึ่งแจ้งประกอบการพิจารณาด้วย เนื่องจากเห็นว่านายคณิตฯ เป็นผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ นายคณิตฯ ชี้แจงว่า บริษัท บริหารสินทรัพย์ ส. จำกัด ได้โอนสินทรัพย์ หนี้สินและสิทธิเรียกร้องของบริษัท ท. จำกัด และบริษัท ก. จำกัด ให้แก่บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ เมื่อบริษัท บริหารสินทรัพย์ ส. จำกัด รับโอนสินทรัพย์ หนี้สินและสิทธิเรียกร้องของบริษัทฯ ทั้งสองแล้ว คณะกรรมการบริหารจะกำหนดจำนวนเงินในการปรับโครงสร้างหนี้ของบริษัทฯ ทั้งสอง นายคณิตฯ ได้ลงนามอนุมัติแผนการปรับโครงสร้างหนี้ของบริษัทฯ ทั้งสอง รวมทั้งได้ลงนามในสัญญาผ่อนชำระหนี้จากหนี้ที่ได้มีการปรับปรุงแผนการปรับโครงสร้างหนี้ของบริษัทฯ ทั้งสอง ขณะนี้ตนไม่ได้เป็นผู้ดูแลแผนการปรับโครงสร้างหนี้แล้ว นอกจากนี้ได้ชี้แจงว่า บริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยพิจารณาความสามารถในการปรับโครงสร้างหนี้ของลูกค้าหนี้โดยปกติจะพิจารณาจากความสามารถของลูกค้าหนี้ ผู้ค้ำประกัน และหลักประกัน เป็นต้น ดังนั้น ต้นทุนการปรับโครงสร้างหนี้จึงไม่สัมพันธ์กับจำนวนเงินในการปรับโครงสร้างหนี้โดยตรง หากเปิดเผยต้นทุนการซื้อขายสิทธิในทรัพย์สินและภาระหนี้จากธนาคาร และ/หรือบริษัท บริหารสินทรัพย์ ส. จำกัด ก็อาจมีผลกระทบต่อการดำเนินงานของบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย เช่น ลูกค้าอาจไม่พอใจเนื่องจากทราบต้นทุนการปรับโครงสร้างหนี้ของลูกค้าหนี้รายอื่นเมื่อเปรียบเทียบกับต้นทุนของตนเองหรือมีการปรับโครงสร้างหนี้มากขึ้น เป็นต้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ หลักฐานการซื้อขายสิทธิในทรัพย์สินและภาระหนี้จากธนาคาร และ/หรือบริษัท บริหารสินทรัพย์ ส. จำกัด คือ หลักฐานการซื้อขายของบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย ซึ่งเป็นต้นทุนในการปรับโครงสร้างหนี้ ของบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย ปรากฏว่าผู้แทนบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยชี้แจงว่า การปรับโครงสร้างหนี้ ต้นทุนไม่ใช่สาระสำคัญในการปรับโครงสร้างหนี้โดยตรง เนื่องจากในการปรับโครงสร้างหนี้ ต้องพิจารณาจากปัจจัยประกอบหลายด้าน เช่น ความสามารถในการชำระหนี้ของลูกค้าหนี้ ผู้ค้ำประกัน และหลักประกัน เป็นต้น ประกอบกับข้อมูลการปรับโครงสร้างหนี้มีจำนวนมาก หากเปิดเผยต้นทุนการปรับโครงสร้างหนี้รายนี้ก็จะทำให้ลูกค้าของบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยรายอื่นขอข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกันและอาจนำข้อมูลที่ได้อื่นไปเปรียบเทียบกับต้นทุนการปรับโครงสร้างหนี้ของตน อันจะมีผลกระทบต่อการปฏิบัติงานของบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย ทำให้การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทยไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามพระราชกำหนดบริษัทบริหารสินทรัพย์ไทย พ.ศ. ๒๕๔๔ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๑๙/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอำนาจเจริญเกี่ยวกับข้อมูล
 ทรัพย์สิน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอำนาจเจริญ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ มท ๗๒๒๐๑/๓๘๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้จัดการธนาคาร
กรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอำนาจเจริญ ขอตรวจสอบทรัพย์สินของนาง ค. ว่ามีหรือไม่ อย่างไร

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอำนาจเจริญ มีหนังสือ ที่ อจ ๓๗๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึง
ผู้อุทธรณ์โดยแจ้งว่า ข้อมูลของลูกค้าธนาคารถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ซึ่งหากเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน
ธนาคารฯ อาจถูกฟ้องร้องจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูลได้ ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะเม้งไม่ใช่หน่วยงานที่มีอำนาจตาม
กฎหมายที่จะขอข้อมูลดังกล่าว ดังนั้น ธนาคารฯ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ มท ๗๒๒๐๑/๔๒๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอำนาจเจริญดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า นาง ค. พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลนาสะเม้ง อำเภอดอนตาล จังหวัดมุกดาหาร กระทำการทุจริตต่อหน้าที่ทำให้ราชการเสียหาย สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๕ ชี้มูลว่า
มีความผิด องค์การบริหารส่วนตำบลนาสะเม้งจึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดกับนาง ค.
คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงมีมติว่า นาง ค. มีความผิดจริง และให้นาง ค. ชดใช้เงินคืนตามสัดส่วนความรับผิดชอบ ต่อมาองค์การบริหาร
ส่วนตำบลนาสะเม้งมีคำสั่งให้นาง ค. ออกจากราชการและแจ้งให้นาง ค. ชดใช้เงินคืน แต่นาง ค. เพิกเฉย ผู้อุทธรณ์จึงมี
หนังสือ ที่ มท ๗๒๒๐๑/๓๘๐ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาอำนาจเจริญ
ขอตรวจสอบทรัพย์สินของนาง ค. ว่ามีหรือไม่ อย่างไร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
แล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ คือ องค์การบริหารส่วนตำบลนาสะเม้ง มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารและอุทธรณ์
ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร
ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสดูแลรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชน

จะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและ
จะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่ปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ
พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของ
หน่วยงานของรัฐ แต่มีได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการเพราะการรับรู้ข้อมูล
ข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดิน ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ
ตามกฎหมายจึงมิใช่เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๐/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดขอนแก่นเกี่ยวกับผลการคัดเลือก
 ผู้ประกอบการจัดจำหน่ายอาหาร

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดขอนแก่น

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ยื่นของเสนอราคาเป็นผู้ประกอบการจัดจำหน่ายอาหารแก่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามประกาศลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๓ แต่ไม่ได้เป็นผู้ชนะการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ พิเศษ ๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๕ รายการ คือ

๑. ขอรทราบว่าการจัดหาประโยชน์ของโรงเรียนมัธยมศึกษาโดยวิธีการรับสมัครผู้ประกอบการจัดจำหน่ายอาหารแก่นักเรียนในปี ๒๕๕๒ และปี ๒๕๕๓ โรงเรียนมัธยมศึกษาได้อาศัยอำนาจตามกฎหมายหรือระเบียบของทางราชการใด ตามมาตรา หรือระเบียบข้อใดและข้อกฎหมายหรือระเบียบที่เกี่ยวข้อง

๒. ระเบียบโรงเรียนมัธยมศึกษาเรื่อง การควบคุมการจัดจำหน่ายอาหารในสถานศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๒

๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพิจารณาผลการคัดเลือกผู้จัดจำหน่ายอาหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓

๔. ประกาศโรงเรียนมัธยมศึกษา ที่ ๕๔/๒๕๕๓ เรื่อง คณะกรรมการพิจารณาคัดเลือกผู้จำหน่ายอาหารในโรงเรียนมัธยมศึกษา ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓

๕. รายงานการประชุมคณะกรรมการโภชนาการโรงเรียนมัธยมศึกษา ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ และครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๗ สิงหาคม ๒๕๕๒

๖. แบบสำรวจความพึงพอใจของอาจารย์ นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน ในภาคเรียนที่ ๑ และภาคเรียนที่ ๒ ทุกฉบับที่โรงเรียนมัธยมศึกษาอ้างว่าได้ทำการสำรวจความพึงพอใจในการประกอบอาหารของผู้อุทธรณ์

๗. การออกแบบสำรวจเพื่อสอบถามความพึงพอใจตามข้อ ๖ โรงเรียนมัธยมศึกษาได้แจ้งให้ผู้ประกอบการทราบเป็นการล่วงหน้าหรือไม่ หรือเป็นการทำฝ่ายเดียวโดยผู้ประกอบการไม่เคยทราบเรื่องมาก่อน

๘. เนื่องจากตลอดระยะเวลาในการประกอบอาชีพทำอาหารของผู้อุทธรณ์ที่ผ่านมา ผู้อุทธรณ์ไม่เคยเป็นผู้ถูกแจ้งเวียนชื่อให้เป็นผู้ทำงานของทางราชการแต่อย่างใด และในขณะเดียวกันผู้อุทธรณ์ก็ยังไม่เคยเป็นผู้ถูกลงโทษตามข้อ ๖ แห่งสัญญาการจัดจำหน่ายอาหาร สัญญาเลขที่ ๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แต่อย่างใด แต่เหตุใดคณะกรรมการฯ ถึงได้ใช้เกณฑ์ที่อยู่นอกเหนือประกาศมาบังคับใช้กับการพิจารณาผลการคัดเลือกในกรณีนี้

๙. คณะกรรมการฯ ได้ให้เหตุผลไม่เลือกผู้อุทธรณ์เป็นผู้ประกอบการจัดจำหน่ายอาหารแก่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา

ประจำปีการศึกษา ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ขอทราบฯ คณะกรรมการฯ ทั้ง ๑๑ ท่าน และผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาได้เคยออกไปติดตามผลหรือเฝ้าดูการจำหน่ายอาหารของนาง ท. ที่โรงเรียนชนบทศึกษา วิทยาลัยเทคนิคหนองบัวลำภู และ มทบ. ๒๔ หรือไม่ ถึงได้ทราบว่าคุณคณบดีกล่าวประกอบอาหารได้ดีและดีกว่าผู้อุทธรณ์ หากได้ออกไปเฝ้าดูการจำหน่ายอาหารของนาง ท. จริง ผู้อุทธรณ์ขอหนังสือเดินทางไปราชการของคณะกรรมการฯ ทั้ง ๑๑ ท่าน และขอทราบฯ โรงเรียนมัธยมศึกษา กับคณะกรรมการฯ ทั้ง ๑๑ ท่าน ได้ไปทำการสำรวจความพึงพอใจของอาจารย์ นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน โดยใช้แบบสำรวจเดียวกันกับที่ใช้กับผู้อุทธรณ์หรือไม่ และแบบสำรวจความพึงพอใจมีกี่ฉบับ จัดทำขึ้นเมื่อใด มีผู้ใดตอบแบบสอบถามบ้าง

๑๐. คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาผลเมื่อวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓ และมีมติว่าเมื่อปี ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์จำหน่ายอาหารไม่ดี ไม่อร่อย ผลไม้มีกลิ่นเน่า ผู้อุทธรณ์ขอทราบฯ ที่บอกว่าจำหน่ายอาหารไม่ดีนั้น ไม่ดีอย่างไร ไม่อร่อยอย่างไร และผลไม้อะไรบ้างที่มีกลิ่นเน่า เมื่อใด เวลาใด มีนักเรียนเป็นพยานจำนวนกี่คน ประกอบด้วยรายชื่อบ้าง ขอให้อธิบายโดยละเอียด และขอทราบฯ ในปีที่ผ่านมา มีนักเรียนเจ็บป่วยอันเนื่องมาจากอาหารเป็นพิษ ไม่ได้คุณภาพ หรือบริโภคอาหารเน่าเสียจนถึงขั้นส่งโรงพยาบาล หรือสถานพยาบาลที่ลงความเห็นโดยแพทย์ปริณญาว่าอาการเจ็บป่วยนั้นเกิดจากอาหารที่ผู้อุทธรณ์จำหน่ายหรือไม่ หากมีผู้อุทธรณ์ขอหนังสือรับรองจากสถานพยาบาลนั้นด้วย เนื่องจากที่ผ่านมาผู้อุทธรณ์มีความมั่นใจว่าผู้อุทธรณ์ไม่เคยมีพฤติกรรมตามข้อกล่าวหา

๑๑. อาจารย์ นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนที่คณะกรรมการฯ นำมาเป็นเหตุผลในการพิจารณาดัดลิสต์ผู้อุทธรณ์ และมีมติเลือกนาง ท. ขอทราบฯ อาจารย์ นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียนที่คณะกรรมการฯ กล่าวอ้างมานั้น (โปรดระบุชื่ออาจารย์ นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน) ได้เคยไปใช้บริการอาหารของนาง ท. มาก่อนหรือไม่ หากเคยขอทราบฯ ว่าที่ไหน เมื่อใด กี่ครั้ง และขอแบบสำรวจความพึงพอใจเหล่านั้นด้วย (ถ้ามี)

๑๒. วันที่คณะกรรมการฯ ทำการประชุมนั้น ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบฯ เหตุใดคณะกรรมการฯ ถึงไม่ยอมเชิญผู้อุทธรณ์เข้าร่วมรับฟังด้วย ทั้งๆ ที่ผู้อุทธรณ์เคยแจ้งความประสงค์ขอเข้าร่วมประชุมด้วย เพื่อผู้อุทธรณ์จะมีโอกาสได้ชี้แจงเหตุผลข้อเท็จจริง หากคณะกรรมการฯ มีข้อสงสัย หรือมีการตั้งข้อสังเกตเพราะอาจมีกรรมการบางคนที่เป็นคู่กรณีทางปกครองกับผู้อุทธรณ์อาจใส่ความผู้อุทธรณ์เพื่อให้เกิดความเสียหายโดยไร้พยานหลักฐานเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ถูกดัดลิสต์ ซึ่งอย่างน้อยผู้อุทธรณ์ก็พอจะได้มีโอกาสดูชี้แจงและแก้ข้อกล่าวหาในที่ประชุมหรืออาจทักท้วงการทำงานของคณะกรรมการฯ ว่าในการประชุมของคณะกรรมการฯ ในครั้งนี้ มีความผิดปกติอย่างไร เป็นการปฏิบัติหน้าที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

๑๓. ในช่วงที่ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ประกอบอาหารเมื่อปี ๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์ขอทราบฯ คณะกรรมการโภชนาการที่คณะกรรมการฯ พิจารณาลงฯ กล่าวอ้างนั้น มีส่วนเกี่ยวข้องกับสัญญาการจำหน่ายอาหารที่ผู้อุทธรณ์ทำไว้กับโรงเรียนมัธยมศึกษาอย่างไร ความเห็นหรือมติของคณะกรรมการโภชนาการมีผลทางกฎหมายกับผู้อุทธรณ์หรือไม่ และต้องการทราบฯ มีข้อใดในสัญญาที่ผูกพันให้ผู้อุทธรณ์จำเป็นต้องปฏิบัติตามมติของคณะกรรมการโภชนาการเช่นนั้นหรือไม่ หากเห็นว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดสัญญาจริงก็ควรเป็นหน้าที่ของผู้ผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษาเท่านั้นที่จะสามารถออกคำสั่งหรือแก้ไขสัญญาหรือดำเนินการลงโทษผู้อุทธรณ์ตามข้อ ๖ แห่งสัญญาได้ แต่ที่ผ่านมาโรงเรียนมัธยมศึกษาไม่เคยใช้บทลงโทษใดๆ กับผู้อุทธรณ์เลยแม้แต่ครั้งเดียว และขอให้ตรวจสอบรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมทุกครั้งที่มีการประชุม โรงเรียนมัธยมศึกษาได้มีหนังสือแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบหรือไม่ และผู้อุทธรณ์ได้เข้าร่วมประชุมทุกครั้งหรือไม่

๑๔. ขอทราบฯ ในวันที่ ๑๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเป็นวันที่โรงเรียนมัธยมศึกษาได้ออกใบเสร็จรับเงินค่าใช้สถานที่ขายอาหารปีการศึกษา ๒๕๕๒ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามใบเสร็จรับเงิน เลขที่ ๐๑๙๕๔ เลขที่ ๑๙ เป็นวันเดียวกับวันที่โรงเรียนมัธยมศึกษาได้ส่งมอบเงินจำนวน ๑๓๑,๑๑๐ บาท ให้แก่เจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่ออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้อุทธรณ์ใช่หรือไม่ และส่วนที่เหลืออีก ๑๐ บาท ได้มีการออกใบเสร็จรับเงินให้แก่ผู้อุทธรณ์ในวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ซึ่งปล่อยให้เวลาล่วงเลยมาถึง ๑ ปีหลังจากที่ผู้อุทธรณ์ได้จ่ายเงินแก่โรงเรียนมัธยมศึกษาไปแล้วนั้น ผู้อุทธรณ์ขอทราบฯ ในรอบ ๑ ปีที่ผ่านมา เงินจำนวน ๑๐ บาทอยู่ในการ

ถือครองของผู้ใด ผู้อุทธรณ์ขอทราบชื่อและตำแหน่งและขอให้เจ้าหน้าที่ผู้นั้นทำหนังสือรับรองให้ผู้อุทธรณ์ด้วยว่ารับเงิน จำนวน ๑๓๑,๑๑๐ บาท จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในวันที่เท่าใด เหตุใดถึงไม่ยอมนำเงินดังกล่าวเข้าบัญชีของโรงเรียนมัธยมศึกษาในวันที่รับเงินจากโรงเรียนมัธยมศึกษา เหตุใดถึงได้มีการนำส่งเงินข้ามปีงบประมาณ และขอทราบว่าเป็นรายได้อะไร โรงเรียนมัธยมศึกษาสามารถออกใบเสร็จรับเงินข้ามปีได้อย่างไร อาศัยอำนาจตามระเบียบใดและข้อใด

๑๕. ขอทราบสาเหตุที่ผู้บริหารจึงไม่ยอมแจ้งความดำเนินคดีอาญา แพ่งและดำเนินการทางวินัยร้ายแรงกับเจ้าหน้าที่การเงินผู้นั้น

โรงเรียนมัศึกษามีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๖.๒๑๑/๓๔๔ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าเนื่องจากผู้อุทธรณ์แจ้งว่าจะนำไปดำเนินคดีอาญา แพ่ง และวินัยกับผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา และพวก ซึ่งผู้อุทธรณ์มีสิทธิในการขอให้ศาลออกหมายเรียกเอกสารได้อยู่แล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ พิเศษ ๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงเรียนมัศึกษาดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนโรงเรียนมัธยมศึกษาและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นขอเสนอราคาเป็นผู้ประกอบการจัดจำหน่ายอาหารแก่นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ตามประกาศลงวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๓ แต่ไม่ได้เป็นผู้ชนะการคัดเลือก ผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่และเพื่อใช้ประกอบการฟ้องร้องต่อไป ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ พิเศษ ๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการโรงเรียนมัธยมศึกษา ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๕ รายการดังกล่าว แต่โรงเรียนมัศึกษาปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งโรงเรียนมัศึกษาที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนโรงเรียนมัศึกษาชี้แจงสรุปความได้ว่า รายการที่ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ และ ๖ สามารถเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่โรงเรียนมัศึกษาปฏิเสธการเปิดเผยเนื่องจากเป็นการขอข้อมูลซ้ำซาก ส่วนรายการที่ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ และ ๑๕ เป็นคำถามและโรงเรียนมัศึกษาได้มีหนังสือแจ้งตอบผู้อุทธรณ์บางรายการแล้ว และได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า รายการที่ ๙ โรงเรียนมัศึกษาไม่ได้ไปทำการสำรวจความพึงพอใจของอาจารย์ นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน จึงไม่มีหนังสือเดินทางไปราชการของคณะกรรมการฯ ทั้ง ๑๑ ท่าน สำหรับรายการที่ ๑๔ เรื่องอยู่ระหว่างการพิจารณาของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ และ ๑๕ มีลักษณะเป็นคำถามเพื่อขอทราบเหตุผลในการดำเนินการของโรงเรียนมัศึกษา ซึ่งมีใช่เป็นการขอข้อมูลข่าวสาร จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ และ ๖ เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการทั่วไปที่เกิดขึ้นในการพิจารณาอนุมัติ และ/หรืออนุญาตให้จำหน่ายอาหาร จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงเรียนมัศึกษาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ๓ ๔ ๕ และ ๖ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๑/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์เกี่ยวกับการ
 จ้างผู้รับจ้างช่วงให้จัดการขนส่งสินค้า

.....

ผู้อุทธรณ์

: [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ในพระบรมราชูปถัมภ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท บ. จำกัด โดยนาย ว. ประธานกรรมการบริหาร ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ้างให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด พ. เป็นผู้รับจ้างช่วงขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก เพื่อขนส่งพัสดุต่างๆ ให้กับหน่วยงานต่างๆ ในประเทศไทย จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. ระเบียบว่าด้วยการพัสดุขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก

๒. รายงานขอจ้างให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด พ. ประกอบด้วย

๒.๑ เหตุผลและความจำเป็นที่ต้องจ้าง

๒.๒ รายละเอียดของงานที่จ้าง

๒.๓ ราคามาตรฐานหรือราคากลาง

๒.๔ วงเงินที่ได้ประมาณว่าจะจ้าง

๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินการจ้างการขนส่ง

๔. รายงานของคณะกรรมการแต่ละคณะที่ได้รายงานผลการพิจารณาราคาต่อผู้อำนวยการองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกเฉพาะกรณีที่เกี่ยวข้องกับห้างหุ้นส่วนจำกัด พ.

๕. สัญญาจ้างหรือข้อตกลงการจ้างหรือเอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องในการจ้างให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด พ.

องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกมีหนังสือ ที่ กห ๕๑๓๖/๗๖๑ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรู้กล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก และคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า เดิมผู้อุทธรณ์เป็นคู่สัญญาในการรับขนส่งของให้กับกรมขนส่งทหารอากาศ ต่อมาได้รับแจ้งว่า กรมขนส่งทหารอากาศจะใช้บริการขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก และผู้อุทธรณ์ได้มาทราบในภายหลังว่า องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกซึ่งเป็น

คู่สัญญา กับกรมขนส่งทางอากาศได้ว่าจ้างให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด พ. เป็นผู้ขนส่งแทน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการทราบข้อมูลข่าวสารตามที่มีคำขอ เพื่อนำไปศึกษาถึงวิธีการในการเข้าเป็นผู้รับจ้างช่วงดังกล่าว

ผู้แทนองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกชี้แจงว่า ในการรับขนขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกได้ดำเนินการโดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก พ.ศ. ๒๕๑๐ ในการประกอบกิจการหรือร่วมกิจการหรือสมทบกับบุคคลอื่นไม่ว่าจะเป็นการค้าหรือการอื่น โดยในขณะนี้มีเอกชนที่เข้าร่วมงานกับองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกจำนวน ๒ ราย คือ ห้างหุ้นส่วนจำกัด พ. และบริษัท อ. จำกัด

การพิจารณาเลือกเอกชนรายใดเข้าร่วมงานนั้น จะมีการพิจารณาโดยผ่านคณะกรรมการบริหารสำนักงานกิจการการเกษตร การอุตสาหกรรมและการบริการ ซึ่งคณะกรรมการชุดดังกล่าวจะพิจารณาคุณสมบัติและศักยภาพของเอกชนที่เสนอตัวเข้าร่วมงาน ตลอดจนการเสนอผลประโยชน์แก่องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก หากผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการฯ เอกชนดังกล่าวจะได้เข้าเป็นคู่สัญญาร่วมงานกับองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกเป็นระยะเวลา ๒ ปี และผลการพิจารณาจะอยู่ในรูปของมติที่ประชุม

ในส่วนข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์นั้น องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกเห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้ แต่สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกจะมีอยู่ในลักษณะของมติที่ประชุมของคณะกรรมการบริหารสำนักงานกิจการการเกษตร การอุตสาหกรรมและการบริการ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกไม่มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการในการดำเนินการจ้างการขนส่ง เนื่องจากการพิจารณาจ้างเอกชนรายใดเข้าร่วมงานจะดำเนินการโดยคณะกรรมการบริหารสำนักงานกิจการการเกษตร การอุตสาหกรรม และการบริการ ซึ่งตั้งขึ้นตามระเบียบขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกว่าด้วยการบริหารงานและดำเนินกิจการหน่วยงานพิเศษขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติองค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก พ.ศ. ๒๕๑๐ พิจารณาเรื่องดังกล่าว และผลการพิจารณาจะอยู่ในรูปของมติที่ประชุม

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ข้อมูลข่าวสารในรายการนี้จะมีลักษณะเป็นใบเสนอราคาของกองการเคลื่อนย้ายกองทัพอากาศ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ และ ๔ แม้ว่าจะไม่ตรงกับคำขอของผู้อุทธรณ์ แต่องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกก็พร้อมจะเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ้างให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด พ. เป็นผู้รับจ้างช่วงขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก ที่มีอยู่ในความครอบครองขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจ้างให้ห้างหุ้นส่วนจำกัด พ. เป็นผู้รับจ้างช่วงขององค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึกตามที่วินิจฉัยมาข้างต้นแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๒/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานีเกี่ยวกับการดำเนินการ
 ทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ ประจำศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลนาโพธิ์ อำเภอนุชนอก จังหวัดอุบลราชธานี ถูกร้องเรียนว่าละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ประพฤติตนไม่เหมาะสม จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน จำนวน ๓ ฉบับ คือ

๑. หนังสือร้องเรียนของกำนันตำบลนาโพธิ์ ที่ พิเศษ/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ขอให้ย้ายเจ้าหน้าที่ ออกจากศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลนาโพธิ์และเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย ได้แก่ ชื่อและที่อยู่ ลายมือชื่อชาวบ้าน อาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน ผู้นำหมู่บ้านและชาวบ้านทั้งหมด

๒. หนังสือร้องเรียนของกำนันตำบลนาโพธิ์ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๒ และเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย ได้แก่ ชื่อและที่อยู่ ลายมือชื่อชาวบ้าน อาสาสมัครสาธารณสุขประจำหมู่บ้าน ผู้นำหมู่บ้านและชาวบ้านทั้งหมด

๓. หนังสือร้องเรียน เรื่อง ไม่ให้เจ้าหน้าที่กลับไปปฏิบัติราชการของชาวบ้านนาโพธิ์ ตำบลนาโพธิ์ อำเภอนุชนอก จังหวัดอุบลราชธานี ในวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ และเอกสารสิ่งที่ส่งมาด้วย ได้แก่ ชื่อและที่อยู่ ลายมือชื่อชาวบ้าน อาสาสมัครสาธารณสุข ประจำหมู่บ้าน ผู้นำหมู่บ้านและชาวบ้านทั้งหมด

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานีมีหนังสือ ที่ อบ ๐๐๒๗/๔๙๑๒ ลงวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ เปิดเผยหนังสือ ร้องเรียนแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปกปิดชื่อผู้ร้องเรียน หรือพยานที่เกี่ยวข้อง โดยให้เหตุผลว่า อาจก่อให้เกิดผลกระทบความเสียหายต่อ ผู้ร้องเรียนหรือพยานได้ หากให้มีการเปิดเผยในภายหน้าประชาชนอาจไม่ให้ความร่วมมือกับหน่วยงานของรัฐในการสืบสวนสอบสวน ผู้กระทำผิด เนื่องจากเกรงว่าจะถูกเปิดเผยชื่ออันจะทำให้ตนได้รับอันตรายได้ เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงาน ของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนหรือพยานอาจทำให้การ บังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติ เกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ และการสอบสวนเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิดวินัย ให้ผู้บังคับบัญชา ใช้ดุลพินิจสั่งการที่เหมาะสม เพื่อคุ้มครองผู้ร้อง พยาน และบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสืบสวนสอบสวน อย่าให้ต้องรับภัยหรือความ ไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยานหรือการให้ข้อมูล ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงประโยชน์ของผู้อุทธรณ์ที่ต้องการ

ให้เปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียน โดยอ้างกระทบสิทธิและหน้าที่ของผู้ถูกร้องเรียนโดยตรง และการคุ้มครองพยานบุคคลกรณีนี้แล้ว สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานีจึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปกปิดชื่อพยาน และข้อความที่อาจแสดงให้เห็นทราบถึงพยาน อันเป็นเจตนารมณ์ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้ถูกร้องเรียนจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้ถูกร้องเรียน ตำแหน่งนักวิชาการสาธารณสุขชำนาญการ นาง ท. ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ และนาย ก. ตำแหน่งหัวหน้าสถานีอนามัยตำบลนาโพธิ์ ถูกร้องเรียนว่าละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ ประพฤติตนไม่เหมาะสม จึงขอให้ย้ายเจ้าหน้าที่ดังกล่าวออกจากศูนย์สุขภาพชุมชนนาโพธิ์โดยด่วน

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานีเมื่อได้รับหนังสือร้องเรียน ได้แจ้งให้สำนักงานสาธารณสุขอำเภอบุญทริก ไปตรวจสอบข้อมูลในพื้นที่ และให้แจ้งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ที่ ๑๓๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๒ แก่ผู้ถูกร้องเรียน ผู้ถูกร้องเรียนอ้างว่าสำนักงานสาธารณสุขอำเภอบุญทริกไม่ได้ปฏิบัติตามคำสั่ง และคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง ไม่ได้แจ้งข้อกล่าวหา สรุปพยานหลักฐานให้ผู้ถูกร้องเรียนทราบ และไม่ได้รับฟังคำชี้แจงของผู้ถูกร้องเรียน แต่มีคำสั่งอำเภอบุญทริก ที่ อบ ๑๒๒๗/๔๔๔๒ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ขอส่งตัวข้าราชการพลเรือนสามัญกลับต้นสังกัด แจ้งผู้ถูกร้องเรียน ผู้ถูกร้องเรียนจึงได้ ทำหนังสือขอทบทวนคำสั่งแจ้งไปยังนายอำเภอบุญทริก แต่ไม่ได้รับการแจ้งกลับแต่ประการใด

ขณะที่ผู้ถูกร้องเรียนกำลังเตรียมตัวไปรายงานตัวตามคำสั่งอำเภอบุญทริกและจะยื่นคำร้องทุกข์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มผู้ร้องเรียนได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี ให้ย้ายผู้ถูกร้องเรียนกับพวก ออกจากพื้นที่โดยด่วน

จังหวัดอุบลราชธานีได้พิจารณาความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง และมีคำสั่ง ที่ ๑๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๔ มกราคม ๒๕๕๓ เรื่อง ให้ข้าราชการปฏิบัติราชการ โดยให้ย้ายผู้ถูกร้องเรียนออกจากพื้นที่ และมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยแก่ผู้ถูกร้องเรียนเพียงคนเดียว ผู้ถูกร้องเรียนเห็นว่าการออกคำสั่งดังกล่าวเป็นการออกคำสั่งย้ายซ้อนคำสั่งของอำเภอบุญทริก และเป็นคำสั่งที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงได้ร้องทุกข์ต่อปลัดกระทรวงสาธารณสุขในเวลาต่อมา

สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุขได้วินิจฉัยข้อร้องทุกข์ของผู้ถูกร้องเรียน และมีคำวินิจฉัยให้ยกคำร้องทุกข์ดังกล่าว โดยเห็นว่า ไม่เข้าเงื่อนไขการร้องทุกข์ ตามข้อ ๗ (๑) ของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๒ และตามข้อ ๒๕ วรรคหนึ่งของกฎ ก.พ.ค. ว่าด้วยการร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ โดยคำวินิจฉัยดังกล่าวถือเป็นที่สุด

ผู้ถูกร้องเรียนได้ยื่นฟ้องผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีต่อศาลปกครองนครราชสีมา โดยก่อนหน้าผู้ถูกร้องเรียนได้ยื่นฟ้องนายกองค์การบริหารส่วนตำบลนาโพธิ์ กำนันตำบลนาโพธิ์ ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ ๒ ๔ ๖ ๘ และ ๑๑ ตำบลนาโพธิ์ อำเภอบุญทริก จังหวัดอุบลราชธานี ในคดีอาญาต่อศาลจังหวัดเดชอุดม ว่าจำเลยทั้ง ๙ เป็นเจ้าพนักงานร่วมกันปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ และร่วมกันหมิ่นประมาทโดยการโฆษณาด้วยเอกสาร ต่อมาเมื่อการประนีประนอมยอมความกันทั้งสองฝ่ายโดยจำเลยไม่ขัดข้อง ถ้าผู้ถูกร้องเรียน (โจทก์) จะกลับไปปฏิบัติราชการที่เดิมไม่ว่าผลวินัยโจทก์จะเป็นอย่างไร

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ได้รับแจ้งด้วยวาจาจากผู้ถูกร้องเรียนว่า การดำเนินการทางวินัยแก่ผู้ถูกร้องเรียนนั้นในขณะนี้อยู่ในขั้นตอนการทำคำชี้แจง ส่วนคดีที่มีการฟ้องต่อศาลปกครองนครราชสีมาอยู่นั้นอยู่ระหว่างแก้คำฟ้อง นอกจากนั้น ผู้ถูกร้องเรียนได้ชี้แจงเพิ่มเติมว่า หนังสือร้องเรียนรายการที่ ๒ ที่ผู้ถูกร้องเรียนระบุว่าหนังสือร้องเรียนของกำนันตำบล

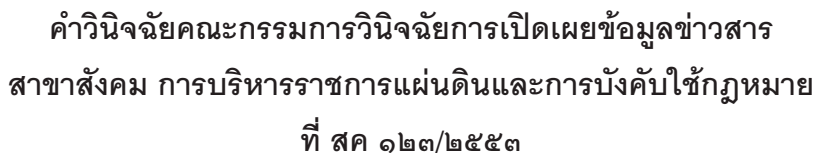
นาโพธิ์ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๒ นั้น ขอแก้ไขเป็นหนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๓ ตามที่หน่วยงานได้เปิดเผย
เนื้อหาหนังสือร้องเรียนให้ทราบแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบรายชื่อผู้ร้องเรียนเพื่อนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไป และเพื่อสร้าง
ความสัมพันธ์และเข้าใจที่ดีต่อผู้ร้องเรียน หากได้กลับไปปฏิบัติราชการที่ศูนย์สุขภาพชุมชนตำบลนาโพธิ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
แล้วเห็นว่า ขั้นตอนการสอบสวนวินัยแก่ผู้อุทธรณ์ยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมาย
เสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ.
๒๕๔๐ การที่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานีเปิดเผยเพียงเนื้อหาของหนังสือร้องเรียนให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบ ก็น่าจะเป็น
การเพียงพอที่ผู้อุทธรณ์จะนำไปปกป้องสิทธิของตนต่อไปได้ อีกทั้งมีมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๕๑ เรื่อง หลักเกณฑ์
และแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการ และการสอบสวนเรื่องราวร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการว่ากระทำผิด
วินัย ให้ผู้บังคับบัญชาใช้ดุลพินิจสั่งการที่สมควร เพื่อคุ้มครองผู้ร้อง พยาน และบุคคลที่ให้ข้อมูลในการสืบสวนสอบสวน อย่าให้
ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยานหรือการให้ข้อมูล ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่
ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การที่สำนักงาน
สาธารณสุขจังหวัดอุบลราชธานีไม่เปิดเผยชื่อผู้ร้องเรียนจึงชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓

ผู้ถูทราบ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนอานันทวิทยา
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้ขอรับการประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการ
พิเศษ แต่ไม่ได้รับอนุมัติ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น
เขต ๑ ขอตรวจสอบและถ่ายเอกสารดังต่อไปนี้

รายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ การให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ

รายการที่ ๒ หลักเกณฑ์ อำนาจหน้าที่และกรอบการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ การให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ

รายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้ทรงคุณวุฒิ (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๔ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้ทรงคุณวุฒิ (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๕ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๖ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา และพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๗ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๘ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๙ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษา

และพลศึกษาของทุกคนที่เสนอขอรับการประเมินผลงานทางวิชาการในคราวเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ ช่วงระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐

รายการที่ ๑๐ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ เรื่อง รายงานผลที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการครู ขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ ในปีการศึกษา ๒๕๕๐ จำนวน ๓ เล่ม ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๑ คืบ

รายการที่ ๑๑ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๒ คืบ

รายการที่ ๑๒ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๓ คืบ

รายการที่ ๑๓ ขอทราบเหตุผลในกรณีที่ไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๑๔ ขอทราบเหตุผลในกรณีที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของทุกคน

รายการที่ ๑๕ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๑๖ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๑๗ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๑๘ ขอทราบเหตุผลที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาย อ. โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน กลุ่มสาระกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

รายการที่ ๑๙ ขอทราบเหตุผลที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาง ก. โรงเรียนหนองเชียงชูยโนนสะอาด กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานและพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี

รายการที่ ๒๐ ขอทราบเหตุผลที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาย ข. โรงเรียนขอนแก่นนคร และนาง น. โรงเรียนบ้านฝ่อ (สวัสดิราษฎร์วิทยา)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๐๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ความว่า

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ รายงานการประชุมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ และคะแนนการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการเป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. หลักเกณฑ์ อำนาจหน้าที่และกรอบการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ แต่ให้ข้อกับเจ้าหน้าที่และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำสำเนา

๓. ผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงครั้งที่ ๑ และ ๓ ได้ส่งให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ แล้วเป็นกรรมสิทธิ์ของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ ไม่สามารถเรียกคืนให้ได้

๔. เหตุผลในการไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการ ได้แจ้งให้ทราบแล้วตามหนังสือแจ้งการไม่อนุมัติ

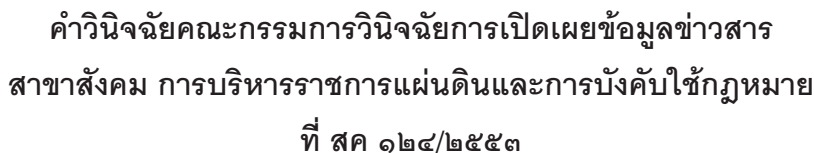
๕. เหตุผลในการอนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ขอรับการประเมินในคราวเดียวกัน เนื่องจากผ่านตามเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด และเป็นเอกสารลับ เป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้
๖. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ ในครั้งที่เกี่ยวข้องได้จัดส่งให้แล้ว
๗. เหตุผลในการอนุมัติและคะแนนการตรวจประเมินนาย อ. และนาง ก. เป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการ ไม่สามารถเปิดเผยได้
๘. การขอถ่ายเอกสารผลงานทางวิชาการของนาย ข. และนาง น. เป็นเอกสารสิทธิ์ของเจ้าของผลงาน จึงให้ประสานงาน กับเจ้าของผลงานเพื่อขอถ่ายเอกสาร ส่วนเหตุผลในการอนุมัติเป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้
- ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว
- คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลและเอกสาร และเหตุผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ส่งผลงาน ทางวิชาการ เพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ แต่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ไม่อนุมัติ ผู้อุทธรณ์ จึงขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๒๐ รายการ
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๐๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ แต่ให้ขอกับเจ้าหน้าที่และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำสำเนา ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว รายการที่ ๑๕ ๑๖ และ ๑๗ ได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว รายการที่ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ ผลงานทางวิชาการ ได้ส่งให้คณะกรรมการตรวจและประเมิน ผลงานทางวิชาการ แล้ว ไม่สามารถเรียกคืนได้ รายการที่ ๑๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ และ ๒๐ เป็นความลับของทางราชการ ไม่สามารถเปิดเผยได้
- คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า
- ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอตามรายการที่ ๒ ๑๓ ๑๕ ๑๖ และ ๑๗ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้ เปิดเผยตามความต้องการของผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา
- ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอผลงานของผู้อุทธรณ์คืนตามรายการที่ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ แจ้งว่า ไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เพราะได้มอบให้แก่คณะกรรมการตรวจ และประเมินผลงานทางวิชาการ แล้ว พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกรณีขอตรวจดู ขอสำเนาหรือ สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่คำขอคืนผลงาน ทางวิชาการของผู้อุทธรณ์เป็นการขอคืนต้นฉบับ จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาได้
- ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอตามรายการที่ ๑ ๒ ๓ - ๙ ๑๔ ๑๕ - ๒๐ คณะกรรมการฯ เห็นว่า การพิจารณาประเมิน ผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษนั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้แจ้งผลการพิจารณาผู้ที่ขอรับการประเมินทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการพิจารณาดังกล่าว ตั้งแต่ในชั้นการ พิจารณาของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ ในกลุ่มวิชาต่างๆ และการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒)

แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น เมื่อการพิจารณาเสร็จสิ้นย่อมไม่มีเหตุที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไว้เป็นความลับ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีข้อสงสัยใช้เป็นข้อมูลในการตรวจสอบ อันจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการบริหารราชการของหน่วยงานของรัฐ แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลของผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการอยู่ด้วย จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้ที่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้ผูุ้ทธธรณ์ทราบได้ ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของผูุ้ทธธรณ์เท่านั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธธรณ์ขอรายการที่ ๑ ๒ ๓ - ๙ ๑๔ ๑๘ - ๒๐ เฉพาะผู้ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้ผูุ้ทธธรณ์ทราบ ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารในส่วนของผูุ้ทธธรณ์เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓

ผู้ถูทราบ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน อำเภอเมืองขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้ขอรับการประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ แต่ไม่ได้รับอนุมัติ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ขอตรวจสอบและถ่ายเอกสารดังต่อไปนี้

รายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ การให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ

รายการที่ ๒ หลักเกณฑ์ อำนาจหน้าที่และกรอบการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ การให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ

รายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๔ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๕ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๖ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้ดูแล (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๗ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้ดูแล (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๘ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๙ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ

พลศึกษาของทุกคนที่เสนอขอรับการประเมินผลงานทางวิชาการในคราวเดียวกันกับผู้ขอทบทวน ช่วงระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐

รายการที่ ๑๐ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้ขอทบทวน เรื่อง รายงานผลที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการครู ขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ ในปีการศึกษา ๒๕๕๐ และรายงานการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสืบเสาะหาความรู้ (Inquiry Cycle หรือ 5ES) เรื่อง ความปลอดภัยในชีวิต ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๑ คืบ

รายการที่ ๑๑ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้ขอทบทวนที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๒ คืบ

รายการที่ ๑๒ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้ขอทบทวนที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๓ คืบ

รายการที่ ๑๓ ขอทราบเหตุผลในกรณีที่ไม่นุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ขอทบทวน

รายการที่ ๑๔ ขอทราบเหตุผลในกรณีที่ไม่นุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของทุกคน

รายการที่ ๑๕ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้ขอทบทวน ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๑๖ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้ขอทบทวน ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๑๗ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้ขอทบทวน ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๑๘ ขอทราบเหตุผลที่ไม่นุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาย อ. โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน กลุ่มสาระกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

รายการที่ ๑๙ ขอทราบเหตุผลที่ไม่นุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาง ก. โรงเรียนหนองเชียงชูยโนนสะอาด กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานและพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี

รายการที่ ๒๐ ขอทราบเหตุผลที่ไม่นุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาย ข. โรงเรียนขอนแก่นนคร และนาง น. โรงเรียนบ้านผือ (สวัดิราชวิทยวิทยา)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๐๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้ขอทบทวน ความว่า

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ รายงานการประชุมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ และคะแนนการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการเป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. หลักเกณฑ์ อำนาจหน้าที่และกรอบการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ แต่ให้ขอกับเจ้าหน้าที่และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำสำเนา

๓. ผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงครั้งที่ ๑ และ ๓ ได้ส่งให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ แล้วเป็นกรรมสิทธิ์ของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ ไม่สามารถเรียกคืนให้ได้

๔. เหตุผลในการไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการ ได้แจ้งให้ทราบแล้วตามหนังสือแจ้งการไม่อนุมัติ

๕. เหตุผลในการอนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ขอรับการประเมินในคราวเดียวกัน เนื่องจากผ่านตามเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด และเป็นเอกสารลับ เป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้

๖. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ ในครั้งที่เกี่ยวข้องได้จัดส่งให้แล้ว

๗. เหตุผลในการอนุมัติและคะแนนการตรวจประเมินนาย อ. และนาง ก. เป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการ ไม่สามารถเปิดเผยได้

๘. การขอถ่ายเอกสารผลงานทางวิชาการของนาย ข. และนาง น. เป็นเอกสิทธิ์ของเจ้าของผลงาน จึงให้ประสานงาน กับเจ้าของผลงานเพื่อขอถ่ายเอกสาร ส่วนเหตุผลในการอนุมัติเป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลและเอกสาร และเหตุผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ส่งผลงาน ทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ แต่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ไม่อนุมัติ ผู้อุทธรณ์ จึงขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๒๐ รายการ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๐๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ แต่ให้ขอกลับเจ้าหน้าที่และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำสำเนา ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว รายการที่ ๑๕ ๑๖ และ ๑๗ ได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว รายการที่ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ ผลงานทางวิชาการ ได้ส่งให้คณะกรรมการตรวจและประเมิน ผลงานทางวิชาการ แล้ว ไม่สามารถเรียกคืนได้ รายการที่ ๑ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ และ ๒๐ เป็นความลับของ ทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอตามรายการที่ ๒ ๑๓ ๑๕ ๑๖ และ ๑๗ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้เปิดเผยตามความต้องการของผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอผลงานของผู้อุทธรณ์คืนตามรายการที่ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ แจ้งว่า ไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เพราะได้มอบให้แก่คณะกรรมการตรวจ และประเมินผลงานทางวิชาการฯ แล้ว พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกรณีขอตระกูล ขอสำเนาหรือ สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่คำขอคืนผลงาน ทางวิชาการของผู้อุทธรณ์เป็นการขอคืนต้นฉบับ จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาได้

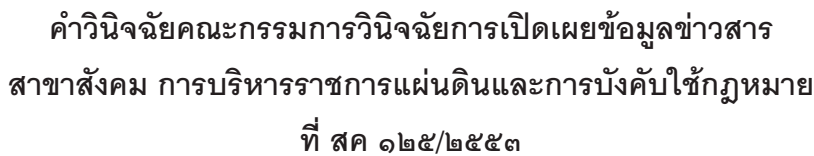
ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอตามรายการที่ ๑ ๒ ๓ - ๙ ๑๔ ๑๕ - ๒๐ คณะกรรมการฯ เห็นว่า การพิจารณาประเมิน ผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษนั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้แจ้งผลการพิจารณาผู้ขอรับการประเมินทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการพิจารณาดังกล่าว ตั้งแต่ในชั้นการ พิจารณาของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ ในกลุ่มวิชาต่างๆ และการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การ

ศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น เมื่อการพิจารณาเสร็จสิ้นย่อมไม่มีเหตุที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไว้เป็นความลับ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีข้อสงสัยใช้เป็นข้อมูลในการตรวจสอบ อันจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลของผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการอยู่ด้วย จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้ที่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคน ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอรายการที่ ๑ ๒ ๓ - ๙ ๑๔ ๑๘ - ๒๐ เฉพาะผู้ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารในส่วนของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓

ผู้ถูกฤษฎี :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านดอนคู
 คุรุราษฎร์วิทยา ตำบลบึงเนียน อำเภอเมืองขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้ขอรับการประเมินผลงาน
 ทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ แต่ไม่ได้รับอนุมัติ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓
 ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ขอตรวจข้อสอบและถ่ายเอกสารดังต่อไปนี้

รายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ การให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ

รายการที่ ๒ หลักเกณฑ์ อำนาจหน้าที่และกรอบการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ การให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ

รายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้ดูแล (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๔ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๕ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๖ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้ดูแล (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๗ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๘ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๙ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ

พลศึกษาของทุกคนที่เสนอขอรับการประเมินผลงานทางวิชาการในคราวเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ ช่วงระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐

รายการที่ ๑๐ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ เรื่อง รายงานผลที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการครู ขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ ในปีการศึกษา ๒๕๕๐ รายงานการฝึกเชปักตะกร้อชั้นพื้นฐานมุ่งความเป็นเลิศ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอนคูคุรุราษฎร์วิทยา และคู่มือการฝึกเชปักตะกร้อชั้นพื้นฐานมุ่งความเป็นเลิศ ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านดอนคูคุรุราษฎร์วิทยา ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๑ คืบ

รายการที่ ๑๑ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๒ คืบ

รายการที่ ๑๒ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๓ คืบ

รายการที่ ๑๓ ขอทราบเหตุผลในกรณีที่ไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๑๔ ขอทราบเหตุผลในกรณีที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของทุกคน

รายการที่ ๑๕ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๑๖ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๑๗ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๑๘ ขอทราบเหตุผลที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาย อ. โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน กลุ่มสาระกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

รายการที่ ๑๙ ขอทราบเหตุผลที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาง ก. โรงเรียนหนองเชียงชูยโนนสะอาด กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานและพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๐๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ความว่า

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ รายงานการประชุมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ และคะแนนการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการเป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. หลักเกณฑ์ อำนาจหน้าที่และกรอบการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ แต่ให้ขอกับเจ้าหน้าที่และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำสำเนา

๓. ผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงครั้งที่ ๑ และ ๓ ได้ส่งให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ แล้วเป็นกรรมสิทธิ์ของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ ไม่สามารถเรียกคืนให้ได้

๔. เหตุผลในการไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการ ได้แจ้งให้ทราบแล้วตามหนังสือแจ้งการไม่อนุมัติ

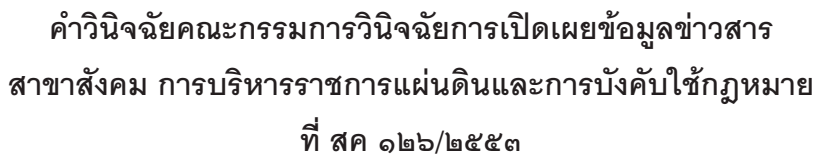
๕. เหตุผลในการอนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ขอรับการประเมินในคราวเดียวกัน เนื่องจากผ่านตามเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด และเป็นเอกสารลับ เป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้
๖. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ ในครั้งที่เกี่ยวข้องได้จัดส่งให้แล้ว
๗. เหตุผลในการอนุมัติและคะแนนการตรวจประเมินนาย อ. และนาง ก. เป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการ ไม่สามารถเปิดเผยได้
๘. การขอถ่ายเอกสารผลงานทางวิชาการของนาย ข. และนาง น. เป็นเอกสารสิทธิ์ของเจ้าของผลงาน จึงให้ประสานงาน กับเจ้าของผลงานเพื่อขอถ่ายเอกสาร ส่วนเหตุผลในการอนุมัติเป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้
- ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว
- คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลและเอกสาร และเหตุผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ส่งผลงาน ทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ แต่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ไม่อนุมัติ ผู้อุทธรณ์ จึงขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๑๙ รายการ
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๐๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ แต่ให้ขอกับเจ้าหน้าที่และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำสำเนา ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว รายการที่ ๑๕ ๑๖ และ ๑๗ ได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว รายการที่ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ ผลงานทางวิชาการได้ส่งให้คณะกรรมการตรวจและประเมิน ผลงานทางวิชาการแล้ว ไม่สามารถเรียกคืนได้ รายการที่ ๑ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๔ ๑๕ และ ๑๙ เป็นความลับของทางราชการ ไม่สามารถเปิดเผยได้
- คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า
- ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอตามรายการที่ ๒ ๑๓ ๑๕ ๑๖ และ ๑๗ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้เปิดเผยตามความต้องการของผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา
- ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอผลงานของผู้อุทธรณ์คืนตามรายการที่ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ แจ้งว่า ไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เพราะได้มอบให้แก่คณะกรรมการตรวจ และประเมินผลงานทางวิชาการแล้ว พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกรณีขอตรวจดู ขอสำเนาหรือ สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่คำขอคืนผลงาน ทางวิชาการของผู้อุทธรณ์เป็นการขอคืนต้นฉบับ จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาได้
- ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอตามรายการที่ ๑ ๒ ๓ - ๙ ๑๔ ๑๕ และ ๑๙ คณะกรรมการฯ เห็นว่า การพิจารณา ประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษนั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต ๑ ได้แจ้งผลการพิจารณาผู้ที่ขอรับการประเมินทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการพิจารณาดังกล่าว ตั้งแต่ ในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ ในกลุ่มวิชาต่างๆ และการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น เมื่อการพิจารณาเสร็จสิ้นย่อมไม่มีเหตุที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไว้เป็นความลับ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีข้อสงสัยใช้เป็นข้อมูลในการตรวจสอบ อันจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการบริหารราชการของหน่วยงานของรัฐ แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลของผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการอยู่ด้วย จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้ที่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้ผูุ้ทธธรณ์ทราบได้ ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของผูุ้ทธธรณ์เท่านั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธธรณ์ขอรายการที่ ๑ ๒ ๓ - ๙ ๑๔ ๑๘ และ ๑๙ เฉพาะผู้ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้ผูุ้ทธธรณ์ทราบ ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารในส่วนของผูุ้ทธธรณ์เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓

ผู้ถูทราบ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านดอนช้าง ตำบลดอนช้าง อำเภอเมืองขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้ขอรับการประเมินผลงานทางวิชาการ เพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ แต่ไม่ได้รับอนุมัติ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ขอตรวจสอบและถ่ายเอกสารดังต่อไปนี้

รายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ การให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ

รายการที่ ๒ หลักเกณฑ์ อำนาจหน้าที่และกรอบการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ การให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ

รายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๔ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๕ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๖ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้ดูแล (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๗ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้ดูแล (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๘ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๙ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ

พลศึกษาของทุกคนที่เสนอขอรับการประเมินผลงานทางวิชาการในคราวเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ ช่วงระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐

รายการที่ ๑๐ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ เรื่อง รายงานผลที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการครู ขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ ในปีการศึกษา ๒๕๕๐ รายงานผลการพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อเน้นการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการคิด โดยใช้กระบวนการกลุ่มและยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา รายวิชา สุขศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนบ้านดอนช้าง ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ และแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาทักษะการคิด โดยใช้กระบวนการกลุ่มและยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๑ คืบ

รายการที่ ๑๑ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๒ คืบ

รายการที่ ๑๒ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๓ คืบ

รายการที่ ๑๓ ขอทราบเหตุผลในกรณีที่ไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๑๔ ขอทราบเหตุผลในกรณีที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของทุกคน

รายการที่ ๑๕ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๑๖ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๑๗ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๑๘ ขอทราบเหตุผลที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาย อ. โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน กลุ่มสาระกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

รายการที่ ๑๙ ขอทราบเหตุผลที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาง ก. โรงเรียนหนองเชียงชูยโนนสะอาด กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานและพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี

รายการที่ ๒๐ ขอทราบเหตุผลที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาย ข. โรงเรียนขอนแก่นนคร และนาง น. โรงเรียนบ้านผือ (สวัสดิราษฎร์วิทยา)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๐๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ความว่า

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ รายงานการประชุมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ และคะแนนการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการเป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

๒. หลักเกณฑ์ อำนาจหน้าที่และกรอบการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ แต่ให้ขอเก็บเจ้าหน้าที่และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำสำเนา

๓. ผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงครั้งที่ ๑ และ ๓ ได้ส่งให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ แล้ว เป็นกรรมสิทธิ์ของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ ไม่สามารถเรียกคืนให้ได้

๔. เหตุผลในการไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการ ได้แจ้งให้ทราบแล้วตามหนังสือแจ้งการไม่อนุมัติ

๕. เหตุผลในการอนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ขอรับการประเมินในคราวเดียวกัน เนื่องจากผ่านตามเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด และเป็นเอกสารลับ เป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้

๖. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ ในครั้งที่เกี่ยวข้องได้จัดส่งให้แล้ว

๗. เหตุผลในการอนุมัติและคะแนนการตรวจประเมินนาย อ. และนาง ก. เป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการ ไม่สามารถเปิดเผยได้

๘. การขอถ่ายเอกสารผลงานทางวิชาการของนาย ข. และนาง น. เป็นเอกสิทธิ์ของเจ้าของผลงาน จึงให้ประสานงาน กับเจ้าของผลงานเพื่อขอถ่ายเอกสาร ส่วนเหตุผลในการอนุมัติเป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลและเอกสาร และเหตุผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ส่งผลงาน ทางวิชาการ เพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ แต่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ไม่อนุมัติ ผู้อุทธรณ์ จึงขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๒๐ รายการ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๐๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ แต่ให้ขอกับเจ้าหน้าที่และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำสำเนา ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว รายการที่ ๑๕ ๑๖ และ ๑๗ ได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว รายการที่ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ ผลงานทางวิชาการ ได้ส่งให้คณะกรรมการตรวจและประเมิน ผลงานทางวิชาการฯ แล้ว ไม่สามารถเรียกคืนได้ รายการที่ ๑ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๔ ๑๕ ๑๙ และ ๒๐ เป็นความลับของทาง ราชการไม่สามารถเปิดเผยได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอตามรายการที่ ๒ ๑๓ ๑๕ ๑๖ และ ๑๗ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้เปิดเผยตามความต้องการของผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอผลงานของผู้อุทธรณ์คืนตามรายการที่ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ แจ้งว่า ไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เพราะได้มอบให้แก่คณะกรรมการตรวจ และประเมินผลงานทางวิชาการฯ แล้ว พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกรณีขอตรวจดู ขอสำเนาหรือ สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่คำขอคืนผลงาน ทางวิชาการของผู้อุทธรณ์เป็นการขอคืนต้นฉบับ จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาได้

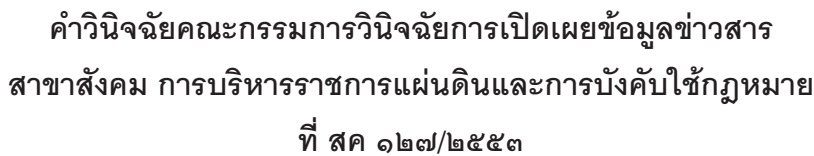
ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอตามรายการที่ ๑ ๒ ๓ - ๙ ๑๔ ๑๕ - ๒๐ คณะกรรมการฯ เห็นว่า การพิจารณา ประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษนั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยสำนักงานเขตพื้นที่การ

ศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้แจ้งผลการพิจารณาผู้ที่ขอรับการประเมินทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการพิจารณาดังกล่าว ตั้งแต่ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ ในกลุ่มวิชาต่างๆ และการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตาม มาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น เมื่อการพิจารณาเสร็จสิ้นย่อมไม่มีเหตุที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไว้เป็นความลับ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีข้อสงสัยใช้เป็นข้อมูล ในการตรวจสอบ อันจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าว มีข้อมูลของผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการอยู่ด้วย จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้ที่ผ่านการประเมินผลงานทาง วิชาการทุกคนให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้ ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของผูุ้ทธรณ์ เท่านั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธรณ์ขอรายการที่ ๑ ๒ ๓ - ๙ ๑๔ ๑๘ - ๒๐ เฉพาะผู้ผ่านการ ประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้ผูุ้ทธรณ์ทราบ ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูล ข่าวสารในส่วนของผูุ้ทธรณ์เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนอนุบาล
ขอนแก่น อำเภอเมืองขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้ขอรับการประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อน
วิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ แต่ไม่ได้รับอนุมัติ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ขอตรวจสอบและถ่ายเอกสารดังต่อไปนี้

รายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ การให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ

รายการที่ ๒ หลักเกณฑ์ อำนาจหน้าที่และกรอบการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ การให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ

รายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้ดูแล (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๔ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๕ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๖ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๗ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้บริหาร (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๘ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้พุทธธรณ์ (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๙ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ

พลศึกษาของทุกคนที่เสนอขอรับการประเมินผลงานทางวิชาการในคราวเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ ช่วงระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐

รายการที่ ๑๐ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ เรื่อง รายงานผลที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการครู ขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ ในปีการศึกษา ๒๕๕๐ รายงานการศึกษาการสร้างบทเรียนโปรแกรม เรื่อง อุบัติเหตุจากการเดินทาง กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา รายวิชาสุขศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ โรงเรียนอนุบาลขอนแก่น ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๕๐ และบทเรียนโปรแกรม เรื่อง อุบัติเหตุจากการเดินทางฯ ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๑ คืบ

รายการที่ ๑๑ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๒ คืบ

รายการที่ ๑๒ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๓ คืบ

รายการที่ ๑๓ ขอมทราบเหตุผลในกรณีที่ไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๑๔ ขอมทราบเหตุผลในกรณีที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของทุกคน

รายการที่ ๑๕ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๑๖ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๑๗ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๑๘ ขอมทราบเหตุผลที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาย อ. โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน กลุ่มสาระกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

รายการที่ ๑๙ ขอมทราบเหตุผลที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาง ก. โรงเรียนหนองเชียงชูยโนนสะอาด กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานและพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี

รายการที่ ๒๐ ขอมทราบเหตุผลที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาย ข. โรงเรียนขอนแก่นนคร และนาง น. โรงเรียนบ้านฝื่อ (สวัดิราชวรวิทยา)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๐๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ความว่า

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ รายงานการประชุมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ และคะแนนการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการเป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. หลักเกณฑ์ อำนาจหน้าที่และกรอบการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ แต่ให้ขอกับเจ้าหน้าที่และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำสำเนา

๓. ผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงครั้งที่ ๑ และ ๓ ได้ส่งให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ แล้ว

เป็นกรรมสิทธิ์ของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ ไม่สามารถเรียกคืนให้ได้

๔. เหตุผลในการไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการ ได้แจ้งให้ทราบแล้วตามหนังสือแจ้งการไม่อนุมัติ

๕. เหตุผลในการอนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ขอรับการประเมินในคราวเดียวกัน เนื่องจากผ่านตามเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนดและเป็นเอกสารลับ เป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้

๖. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ ในครั้งที่เกี่ยวข้องได้จัดส่งให้แล้ว

๗. เหตุผลในการอนุมัติและคะแนนการตรวจประเมินนาย อ. และนาง ก. เป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการ ไม่สามารถเปิดเผยได้

๘. การขอถ่ายเอกสารผลงานทางวิชาการของนาย ข. และนาง น. เป็นเอกสารสิทธิ์ของเจ้าของผลงาน จึงให้ประสานงาน กับเจ้าของผลงานเพื่อขอถ่ายเอกสาร ส่วนเหตุผลในการอนุมัติเป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลและเอกสาร และเหตุผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ส่งผลงาน ทางวิชาการ เพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ แต่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ไม่อนุมัติ ผู้อุทธรณ์ จึงขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๒๐ รายการ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๐๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ แต่ให้ขอกับเจ้าหน้าที่และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำสำเนา ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว รายการที่ ๑๕ ๑๖ และ ๑๗ ได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว รายการที่ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ ผลงานทางวิชาการ ได้ส่งให้คณะกรรมการตรวจและประเมิน ผลงานทางวิชาการฯ แล้ว ไม่สามารถเรียกคืนได้ รายการที่ ๑ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๔ ๑๕ ๑๖ และ ๒๐ เป็นความลับของทางราชการ ไม่สามารถเปิดเผยได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอตามรายการที่ ๒ ๑๓ ๑๕ ๑๖ และ ๑๗ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้ เปิดเผยตามความต้องการของผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอผลงานของผู้อุทธรณ์คืนตามรายการที่ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ แจ้งว่า ไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เพราะได้มอบให้แก่คณะกรรมการตรวจ และประเมินผลงานทางวิชาการฯ แล้ว พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกรณีขอตระงุด ขอสำเนาหรือ สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่คำขอคืนผลงาน ทางวิชาการของผู้อุทธรณ์เป็นการขอคืนต้นฉบับ จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอตามรายการที่ ๑ ๒ ๓ - ๙ ๑๔ ๑๕ - ๒๐ คณะกรรมการฯ เห็นว่า การพิจารณา ประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษนั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ขอนแก่น เขต ๑ ได้แจ้งผลการพิจารณาผู้ที่ขอรับการประเมินทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการพิจารณาดังกล่าวตั้งแต่

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ ในกลุ่มวิชาต่างๆ และการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตาม มาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น เมื่อการพิจารณาเสร็จสิ้นย่อมไม่มีเหตุที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไว้เป็นความลับ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีข้อสงสัยใช้เป็นข้อมูลในการตรวจสอบ อันจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการบริหารราชการของหน่วยงานของรัฐ แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลของผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการอยู่ด้วย จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้ผูุ้ทธธรณ์ทราบได้ ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการให้เปิดเผยเฉพาะในส่วนของผูุ้ทธธรณ์เท่านั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธธรณ์ขอรายการที่ ๑ ๒ ๓ - ๙ ๑๔ ๑๘ - ๒๐ เฉพาะผู้ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคน ให้ผูุ้ทธธรณ์ทราบ ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารในส่วนของผูุ้ทธธรณ์เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๘/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เกี่ยวกับการบริหาร
 งานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้ขอรับการประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ แต่ไม่ได้รับอนุมัติ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ขอตรวจสอบและถ่ายเอกสารดังต่อไปนี้

รายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ การให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ

รายการที่ ๒ หลักเกณฑ์ อำนาจหน้าที่และกระบวนการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ การให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ

รายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๔ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๕ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๖ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๗ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๘ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๙ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ

พลศึกษาของทุกคนที่เสนอขอรับการประเมินผลงานทางวิชาการในคราวเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ ช่วงระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐

รายการที่ ๑๐ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ เรื่อง รายงานผลการศึกษาและพัฒนาวิธีการจัดการเรียนรู้โครงงานภูมิปัญญาไทยในการส่งเสริมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ และรายงานผลที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการครูขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ ในปีการศึกษา ๒๕๕๐ ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๑ คืบ

รายการที่ ๑๑ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๒ คืบ

รายการที่ ๑๒ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๓ คืบ

รายการที่ ๑๓ ขอทราบเหตุผลในกรณีที่ไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๑๔ ขอทราบเหตุผลในกรณีที่ไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของทุกคน

รายการที่ ๑๕ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๑๖ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๑๗ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๑๘ ขอทราบเหตุผลที่ไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาย อ. โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน กลุ่มสาระกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

รายการที่ ๑๙ ขอทราบเหตุผลที่ไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาง ก. โรงเรียนหนองเชียงชูยโนนสะอาด กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานและพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี

รายการที่ ๒๐ ขอทราบเหตุผลที่ไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาย ข. โรงเรียนขอนแก่นนคร และนาง น. โรงเรียนบ้านผือ (สวัดติราชวิทยวิทยา)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๐๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ความว่า

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ รายงานการประชุมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ และคะแนนการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการเป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. หลักเกณฑ์ อำนาจหน้าที่และกรอบการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ แต่ให้ขอกับเจ้าหน้าที่และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำสำเนา

๓. ผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงครั้งที่ ๑ และ ๓ ได้ส่งให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ แล้วเป็นกรรมสิทธิ์ของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ ไม่สามารถเรียกคืนให้ได้

๔. เหตุผลในการไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการ ได้แจ้งให้ทราบแล้วตามหนังสือแจ้งการไม่อนุมัติ

๕. เหตุผลในการอนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ขอรับการประเมินในคราวเดียวกัน เนื่องจากผ่านตามเกณฑ์ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด และเป็นเอกสารลับ เป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้

๖. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ ในครั้งที่เกี่ยวข้องได้จัดส่งให้แล้ว

๗. เหตุผลในการอนุมัติและคะแนนการตรวจประเมินนาย อ. และนาง ก. เป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการ ไม่สามารถเปิดเผยได้

๘. การขอถ่ายเอกสารผลงานทางวิชาการของนาย ข. และนาง น. เป็นเอกสิทธิ์ของเจ้าของผลงาน จึงให้ประสานงาน กับเจ้าของผลงานเพื่อขอถ่ายเอกสาร ส่วนเหตุผลในการอนุมัติเป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลและเอกสาร และเหตุผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ส่งผลงาน ทางวิชาการ เพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ แต่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ไม่อนุมัติ ผู้อุทธรณ์ จึงขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๒๐ รายการ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๐๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ แต่ให้ขอกลับเจ้าหน้าที่และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำสำเนา ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว รายการที่ ๑๕ ๑๖ และ ๑๗ ได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว รายการที่ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ ผลงานทางวิชาการ ได้ส่งให้คณะกรรมการตรวจและประเมิน ผลงานทางวิชาการฯ แล้ว ไม่สามารถเรียกคืนได้ รายการที่ ๑ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ และ ๒๐ เป็นความลับของทาง ราชการไม่สามารถเปิดเผยได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอตามรายการที่ ๒ ๑๓ ๑๕ ๑๖ และ ๑๗ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้ เปิดเผยตามความต้องการของผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา

ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอผลงานของผู้อุทธรณ์คืนตามรายการที่ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ แจ้งว่าไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เพราะได้มอบให้แก่คณะกรรมการตรวจ และประเมินผลงานทางวิชาการฯ แล้ว พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกรณีขอตระกูล ขอสำเนาหรือ สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่คำขอคืนผลงานทาง วิชาการของผู้อุทธรณ์เป็นการขอคืนต้นฉบับ จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอตามรายการที่ ๑ ๒ ๓ - ๙ ๑๔ ๑๕ - ๒๐ คณะกรรมการฯ เห็นว่า การพิจารณาประเมิน ผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษนั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้แจ้งผลการพิจารณาผู้ขอรับการประเมินทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการพิจารณาดังกล่าว ตั้งแต่ในชั้นการ พิจารณาของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ ในกลุ่มวิชาต่างๆ และการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่

การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น เมื่อการพิจารณาเสร็จสิ้นย่อมไม่มีเหตุที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไว้เป็นความลับ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีข้อสงสัยใช้เป็นข้อมูลในการตรวจสอบ อันจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลของผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการอยู่ด้วย จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้ที่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอรายการที่ ๑ ๒ ๓ - ๙ ๑๔ ๑๘ - ๒๐ เฉพาะผู้ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารในส่วนของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๒๙/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เกี่ยวกับการบริหาร
 งานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้ขอรับการประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ แต่ไม่ได้รับอนุมัติ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ขอตรวจสอบและถ่ายเอกสารดังต่อไปนี้

รายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ การให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ

รายการที่ ๒ หลักเกณฑ์ อำนาจหน้าที่และกระบวนการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ การให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ

รายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๔ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๕ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๖ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๗ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๘ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๙ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ

พลศึกษาของทุกคนที่เสนอขอรับการประเมินผลงานทางวิชาการในคราวเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ ช่วงระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐

รายการที่ ๑๐ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ เรื่อง รายงานผลที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการครู ขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ ในปีการศึกษา ๒๕๕๐ ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๑ คืบ

รายการที่ ๑๑ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๒ คืบ

รายการที่ ๑๒ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๓ คืบ

รายการที่ ๑๓ ขอทราบเหตุผลในกรณีที่ไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๑๔ ขอทราบเหตุผลในกรณีที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของทุกคน

รายการที่ ๑๕ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๑๖ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๑๗ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๑๘ ขอทราบเหตุผลที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาย ก. โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน กลุ่มสาระกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

รายการที่ ๑๙ ขอทราบเหตุผลที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาง ข. โรงเรียนหนองเซียงชัยโนนสะอาด กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานและพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี

รายการที่ ๒๐ ขอทราบเหตุผลที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาย ค. โรงเรียนขอนแก่นนคร และนาง น. โรงเรียนบ้านฝ้อ (สวัสดิราษฎร์วิทยา)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๐๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ความว่า

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ รายงานการประชุมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ และคะแนนการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการเป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. หลักเกณฑ์ อำนาจหน้าที่และกรอบการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ แต่ให้ขอกับเจ้าหน้าที่และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำสำเนา

๓. ผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงครั้งที่ ๑ และ ๓ ได้ส่งให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ แล้วเป็นกรรมสิทธิ์ของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ ไม่สามารถเรียกคืนให้ได้

๔. เหตุผลในการไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการ ได้แจ้งให้ทราบแล้วตามหนังสือแจ้งการไม่อนุมัติ

๕. เหตุผลในการอนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ขอรับการประเมินในคราวเดียวกัน เนื่องจากผ่านตามเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนด และเป็นเอกสารลับ เป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้
๖. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ ในครั้งที่เกี่ยวข้องได้จัดส่งให้แล้ว
๗. เหตุผลในการอนุมัติและคะแนนการตรวจประเมิน นาย ก. และนาง ข. เป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการ ไม่สามารถเปิดเผยได้
๘. การขอถ่ายเอกสารผลงานทางวิชาการของนาย ค. และนาง น. เป็นเอกสารลับของเจ้าของผลงาน จึงให้ประสานงาน กับเจ้าของผลงานเพื่อขอถ่ายเอกสาร ส่วนเหตุผลในการอนุมัติเป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้
- ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว
- คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลและเอกสาร และเหตุผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ส่งผลงาน ทางวิชาการ เพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ แต่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ไม่อนุมัติ ผู้อุทธรณ์ จึงขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๒๐ รายการ
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๐๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ แต่ให้ขอกับเจ้าหน้าที่และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำสำเนา ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว รายการที่ ๑๕ ๑๖ และ ๑๗ ได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว รายการที่ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ ผลงานทางวิชาการได้ส่งให้คณะกรรมการตรวจและประเมิน ผลงานทางวิชาการแล้ว ไม่สามารถเรียกคืนได้ รายการที่ ๑ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ และ ๒๐ เป็นความลับของทาง ราชการไม่สามารถเปิดเผยได้
- คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า
- ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอตามรายการที่ ๒ ๑๓ ๑๕ ๑๖ และ ๑๗ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้ เปิดเผยตามความต้องการของผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา
- ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอผลงานของผู้อุทธรณ์คืน ตามรายการที่ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ แจ้งว่า ไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เพราะได้มอบให้แก่คณะกรรมการตรวจ และประเมินผลงานทางวิชาการแล้ว พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกรณีขอตรวจดู ขอสำเนาหรือ สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่คำขอคืนผลงาน ทางวิชาการของผู้อุทธรณ์เป็นการขอคืนต้นฉบับ จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาได้
- ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอตามรายการที่ ๑ ๒ ๓ - ๙ ๑๔ ๑๕ - ๒๐ คณะกรรมการฯ เห็นว่า การพิจารณาประเมิน ผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษนั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้แจ้งผลการพิจารณาผู้ที่ขอรับการประเมินทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการพิจารณาดังกล่าวตั้งแต่ในชั้นการ พิจารณาของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ ในกลุ่มวิชาต่างๆ และการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒)

แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น เมื่อการพิจารณาเสร็จสิ้นย่อมไม่มีเหตุที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไว้เป็นความลับ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีข้อสงสัยใช้เป็นข้อมูลในการตรวจสอบ อันจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลของผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการอยู่ด้วย จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอรายการที่ ๑ ๒ ๓ - ๙ ๑๔ ๑๘ - ๒๐ เฉพาะผู้ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารในส่วนของผู้อุทธรณ์เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๐/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เกี่ยวกับการบริหาร
 งานบุคคลและการประเมินผลการปฏิบัติงาน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครูชำนาญการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนบ้านคำ
หญ้าแดง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้ขอรับการประเมินผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครู
ชำนาญการพิเศษ แต่ไม่ได้รับอนุมัติ ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การ
ศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ขอตรวจสอบและถ่ายเอกสารดังต่อไปนี้

รายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ การให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการ
ศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ

รายการที่ ๒ หลักเกณฑ์ อำนาจหน้าที่และกระบวนการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการตรวจและประเมิน
ผลงานทางวิชาการ การให้ข้าราชการครูหรือบุคลากรทางการศึกษามีหรือเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ

รายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ
พลศึกษาของผู้อุทธรณ์ (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๔ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ
พลศึกษาของผู้อุทธรณ์ (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๕ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ
พลศึกษาของผู้อุทธรณ์ (กรรมการ ๓ คน) ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๖ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ
พลศึกษาของผู้อุทธรณ์ (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๗ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ
พลศึกษาของผู้อุทธรณ์ (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๘ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ
พลศึกษาของผู้อุทธรณ์ (กรรมการ ๙ คน) ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๙ รายงานการประชุมคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและ

พลศึกษาของทุกคนที่เสนอขอรับการประเมินผลงานทางวิชาการในคราวเดียวกันกับผู้อุทธรณ์ ช่วงระหว่างวันที่ ๑ - ๓๐ เมษายน ๒๕๕๐

รายการที่ ๑๐ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ เรื่อง รายงานผลที่เกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการครู ขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ ในปีการศึกษา ๒๕๕๐ ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๑ คืบ

รายการที่ ๑๑ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๒ คืบ

รายการที่ ๑๒ ขอมผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ที่ได้เสนอในการขอเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ครั้งที่ ๓ คืบ

รายการที่ ๑๓ ขอทราบเหตุผลในกรณีที่ไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๑๔ ขอทราบเหตุผลในกรณีที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของทุกคน

รายการที่ ๑๕ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๑

รายการที่ ๑๖ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๒

รายการที่ ๑๗ รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาของผู้อุทธรณ์ ครั้งที่ ๓

รายการที่ ๑๘ ขอทราบเหตุผลที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาย อ. โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน กลุ่มสาระกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

รายการที่ ๑๙ ขอทราบเหตุผลที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาง ก. โรงเรียนหนองเชียงชูยโนนสะอาด กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานและพื้นฐานอาชีพและเทคโนโลยี

รายการที่ ๒๐ ขอทราบเหตุผลที่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการให้นาย ข. โรงเรียนขอนแก่นนคร และนาง น. โรงเรียนบ้านฝือ (สวัสดิราษฎร์วิทยา)

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๐๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ความว่า

๑. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ รายงานการประชุมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ และคะแนนการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการเป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. หลักเกณฑ์ อำนาจหน้าที่และกรอบการพิจารณาผลงานทางวิชาการของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ แต่ให้ขอกับเจ้าหน้าที่และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำสำเนา

๓. ผลงานทางวิชาการที่ปรับปรุงครั้งที่ ๑ และ ๓ ได้ส่งให้คณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ แล้วเป็นกรรมสิทธิ์ของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ ไม่สามารถเรียกคืนให้ได้

๔. เหตุผลในการไม่อนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการ ได้แจ้งให้ทราบแล้วตามหนังสือแจ้งการไม่อนุมัติ

๕. เหตุผลในการอนุมัติการประเมินผลงานทางวิชาการของผู้ขอรับการประเมินในคราวเดียวกัน เนื่องจากผ่านตามเกณฑ์ที่ ก.ค.ศ. กำหนดและเป็นเอกสารลับ เป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้
๖. รายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ในการพิจารณาประเมินผลงานทางวิชาการ ในครั้งที่เกี่ยวข้องได้จัดส่งให้แล้ว
๗. เหตุผลในการอนุมัติและคะแนนการตรวจประเมินนาย อ. และนาง ก. เป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการ ไม่สามารถเปิดเผยได้
๘. การขอถ่ายเอกสารผลงานทางวิชาการของนาย ข. และนาง น. เป็นเอกสารลับของเจ้าของผลงาน จึงให้ประสานงาน กับเจ้าของผลงานเพื่อขอถ่ายเอกสาร ส่วนเหตุผลในการอนุมัติเป็นเอกสารลับ ซึ่งเป็นความลับของทางราชการไม่สามารถเปิดเผยได้
- ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าว
- คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลและเอกสาร และเหตุผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ สรุปความได้ว่า ผู้อุทธรณ์ได้ส่งผลงาน ทางวิชาการ เพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษ แต่ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ไม่อนุมัติ ผู้อุทธรณ์ จึงขอข้อมูลข่าวสาร รวม ๒๐ รายการ
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๐๕๐ ลงวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และ ที่ ศธ ๐๔๐๒๕/๑๒๑๕ ลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นเอกสารที่เปิดเผยได้ แต่ให้ขอกับเจ้าหน้าที่และเสียค่าใช้จ่ายในการจัดทำสำเนา ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๓ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว รายการที่ ๑๕ ๑๖ และ ๑๗ ได้จัดส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว รายการที่ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ ผลงานทางวิชาการได้ส่งให้คณะกรรมการตรวจและประเมิน ผลงานทางวิชาการแล้ว ไม่สามารถเรียกคืนได้ รายการที่ ๑ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๔ ๑๕ ๑๙ และ ๒๐ เป็นความลับของทาง ราชการไม่สามารถเปิดเผยได้
- คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า
- ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอตามรายการที่ ๒ ๑๓ ๑๕ ๑๖ และ ๑๗ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้ เปิดเผยตามความต้องการของผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา
- ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอผลงานของผู้อุทธรณ์คืน ตามรายการที่ ๑๐ ๑๑ และ ๑๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ แจ้งว่าไม่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เพราะได้มอบให้แก่คณะกรรมการตรวจ และประเมินผลงานทางวิชาการแล้ว พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกรณีขอตรวจดู ขอสำเนาหรือ สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่คำขอคืนผลงาน ทางวิชาการของผู้อุทธรณ์เป็นการขอคืนต้นฉบับ จึงไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาได้
- ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ขอตามรายการที่ ๑ ๒ ๓ - ๙ ๑๔ ๑๕ - ๒๐ คณะกรรมการฯ เห็นว่า การพิจารณาประเมิน ผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะเป็นครูชำนาญการพิเศษนั้นได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ได้แจ้งผลการพิจารณาผู้ที่ขอรับการประเมินทราบแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในการพิจารณาดังกล่าว ตั้งแต่ในชั้นการ พิจารณาของคณะกรรมการตรวจและประเมินผลงานทางวิชาการฯ ในกลุ่มวิชาต่างๆ และการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ ไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒)

แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนั้น เมื่อการพิจารณาเสร็จสิ้นย่อมไม่มีเหตุที่จะปกปิดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไว้เป็นความลับ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีข้อสงสัยใช้เป็นข้อมูลในการตรวจสอบ อันจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในปฏิติราชการของหน่วยงานของรัฐ แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีข้อมูลของผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการอยู่ด้วย จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้ที่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้ผูุ้ทธธรณ์ทราบได้ ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของผูุ้ทธธรณ์เท่านั้น

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขอนแก่น เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผูุ้ทธธรณ์ขอรายการที่ ๑ ๒ ๓ - ๙ ๑๔ ๑๘ - ๒๐ เฉพาะผู้ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้ผูุ้ทธธรณ์ทราบ ส่วนผู้ที่ไม่ผ่านการประเมินผลงานทางวิชาการทุกคนให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารในส่วนของผูุ้ทธธรณ์เท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๑/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงการคลังเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงการคลัง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง ขอเอกสารและขอให้ชี้แจง ดังนี้

๑. ขอสำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๑๐๔๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๐ เกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการกรมศุลกากรระดับ ๘ ให้เลื่อนแต่งตั้งขึ้นเป็นระดับ ๙ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๑๓๐๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ รวม ๒๑ ตำแหน่ง พร้อมด้วยเอกสาร ประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติงานที่ราชการ และข้อเสนอวิสัยทัศน์ของข้าราชการที่คณะกรรมการคัดเลือกได้นำมาพิจารณาทุกคน รวมทั้งผลคะแนนหรือผลการพิจารณาอื่น (หากมี) ของคณะกรรมการคัดเลือกของกระทรวงการคลัง

๒. ขอรายชื่อข้าราชการระดับ ๘ ที่กรมศุลกากรเสนอไปยังกระทรวงการคลัง เมื่อเดือนกันยายน ๒๕๕๑ เพื่อนำเข้าที่ประชุมในคณะกรรมการคัดเลือกของกระทรวงการคลัง

๓. ขอทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การคัดเลือกเพื่อให้ข้าราชการเหล่านั้นเลื่อนเป็นระดับ ๙ ใช้วิธีการอย่างไร มีการเปรียบเทียบผลงานอย่างไร และพิจารณาองค์ประกอบอื่นอย่างไรบ้าง ขอทราบถึงวิธีการให้คะแนนโดยละเอียด มีหลักเกณฑ์หรือวิธีการในการให้คะแนนหรือไม่อย่างไร เพื่อให้เห็นว่าได้มีการคัดเลือกอย่างมีระบบ มีความโปร่งใส เป็นธรรม และหากมีการคัดเลือกจากประวัติ ผลงาน และวิสัยทัศน์ ใช้วิธีการพิจารณาและเปรียบเทียบข้อมูลต่างๆ นั้นอย่างไรที่เป็นเกณฑ์ในการให้คะแนนและตัดสิน

๔. ขอทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีในการแต่งตั้งข้าราชการทั้ง ๒๑ ตำแหน่งนั้น กระทรวงการคลังมีหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะคัดเลือกหรือเลือกสรรคนให้มีความเหมาะสมกับตำแหน่งอย่างไร และขอทราบข้อเท็จจริงกรณีกรมศุลกากรไม่แจ้งให้ส่งประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติงานที่ราชการ และข้อเสนอวิสัยทัศน์ เพื่อให้ได้เข้ารับการคัดเลือกเลื่อนเป็นระดับ ๙ ซึ่งผู้อุทธรณ์เคยส่งข้อมูลดังกล่าวไปยังกระทรวงการคลัง เพื่อขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ของกรมศุลกากรในครั้งนั้น แต่กระทรวงการคลังยังมิได้แจ้งผลการพิจารณาให้ทราบ จึงขอทราบผลการพิจารณาในส่วนของกระทรวงการคลังว่าได้ นำประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติงานที่ราชการ และข้อเสนอวิสัยทัศน์ของผู้อุทธรณ์เข้าที่ประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกของกระทรวงการคลังหรือไม่ และผลเป็นอย่างไร หากไม่ได้นำเข้าที่ประชุมคณะกรรมการคัดเลือกดังกล่าวก็ขอทราบเหตุผลด้วยว่าเป็นเพราะเหตุใด

กระทรวงการคลังมีหนังสือ ที่ กค ๐๒๐๕.๑/๑๐๖๔๔ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ชี้แจงดังนี้

๑. สำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการกรมศุลกากรระดับ ๘ ขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ และผลคะแนนหรือผลการพิจารณาอื่นของคณะกรรมการคัดเลือกของกระทรวงการคลัง เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการในเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

๒. เอกสารประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และข้อเสนอวิสัยทัศน์ของข้าราชการที่คณะกรรมการคัดเลือกได้นำมาพิจารณาทุกคน เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

๓. รายชื่อข้าราชการระดับ ๘ ที่กรมศุลกากรเสนอไปยังกระทรวงการคลังเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

๔. ประเด็นที่ขอให้ชี้แจงข้อเท็จจริงตามข้อ ๓ และข้อ ๔ นั้น กระทรวงการคลังขอชี้แจงว่า การคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ กรมศุลกากร กระทรวงการคลังได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และขั้นตอนตามหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ ซึ่งในการดำเนินการตามนัยของหลักเกณฑ์ที่กำหนดในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ดังกล่าว กรณีจะมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการแต่งตั้งดังนี้

๔.๑ ในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกรมศุลกากร อธิบดีกรมศุลกากรในฐานะผู้บังคับบัญชาต้นสังกัดจะเป็นผู้พิจารณาแจ้งรายละเอียดตำแหน่งว่าง หน้าที่ความรับผิดชอบ และความต้องการของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง รวมทั้งการพิจารณาชื่อข้าราชการที่สมควรได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ กรมศุลกากรดังกล่าว ตำแหน่งละ ๒ ชื่อ ไปยังกระทรวงการคลังเพื่อดำเนินการต่อไป

๔.๒ ในส่วนที่อยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงการคลัง กระทรวงการคลังจะดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ กล่าวคือ เมื่อได้รับหนังสือจากกรมศุลกากรแจ้งรายละเอียดตำแหน่งว่าง หน้าที่ความรับผิดชอบ และความต้องการของตำแหน่งที่จะแต่งตั้งแล้ว ปลัดกระทรวงการคลังจะมอบหมายให้สำนักบริหารทรัพยากรบุคคลดำเนินการตรวจสอบ และจัดทำหนังสือแจ้งเวียนให้ส่วนราชการในสังกัด (ซึ่งรวมถึงกรมศุลกากรด้วย) เพื่อส่งรายละเอียดตำแหน่งว่าง หน้าที่ความรับผิดชอบ และความต้องการของตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง รวมทั้งการพิจารณารายชื่อข้าราชการที่สมควรได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ กรมศุลกากร ตำแหน่งละ ๒ ชื่อ (ตามแบบประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และข้อเสนอเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ที่แนบ) แล้วแจ้งไปยังกระทรวงการคลังภายในเวลาที่กำหนดเพื่อดำเนินการต่อไป สำหรับในกรณีการดำเนินการพิจารณาแต่งตั้งฯ ในครั้งที่ผู้อุทธรณ์ได้ขอทราบข้อเท็จจริงนี้ กรณีปรากฏว่าเมื่อครบกำหนดเวลาให้แจ้งรายชื่อข้าราชการที่กรมต่างๆ เห็นสมควรได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ พร้อมเอกสารประกอบอื่นๆ แล้ว กรณีปรากฏว่ามีเพียงกรมศุลกากรเพียงหน่วยงานเดียวเท่านั้นที่ได้มีหนังสือลับ ที่ กค ๐๕๑๖/ล ๑๓๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๑ เสนอรายชื่อข้าราชการเข้ารับการคัดเลือก สำนักบริหารทรัพยากรบุคคลจึงได้นัดประชุมคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ - ๑๐ กระทรวงการคลัง พร้อมส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดเสนอต่อคณะกรรมการคัดเลือกฯ เพื่อพิจารณาดำเนินการคัดเลือกตามหลักเกณฑ์หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ ทั้งนี้ โดยได้กำหนดให้มีการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ ในวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๑ แต่อย่างไรก็ดี ก่อนที่จะถึงกำหนดวันนัดประชุมพิจารณาคัดเลือกดังกล่าว กรณีปรากฏว่ากระทรวงการคลังได้รับหนังสือร้องเรียนเกี่ยวกับการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ฉบับลงวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๑ ของผู้อุทธรณ์ ซึ่งกระทรวงการคลังได้พิจารณาแล้วมีความเห็นว่า เพื่อให้

การดำเนินการในกรณีดังกล่าวเป็นไปโดยชอบตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ ซึ่งเป็นแนวทางที่ ก.พ. กำหนดให้ถือปฏิบัติดังที่กล่าวมาแล้วข้างต้น กระทรวงการคลังจึงได้มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ กค ๐๒๐๕.๑/๑๖๗๖๙ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๑ ถึงอธิบดีกรมศุลกากร ขอให้กรมศุลกากรชี้แจงข้อเท็จจริงในกรณีดังกล่าว พร้อมทั้งแจ้งรายละเอียดการคัดเลือกข้าราชการระดับ ๘ เพื่อพิจารณาแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ ไปยังสำนักงานปลัดกระทรวงการคลังภายในวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๑ เพื่อประกอบการพิจารณาคัดเลือกของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ต่อไป และต่อมากรมศุลกากรได้มีหนังสือลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๖/ล ๑๔๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๑ แจ้งรายละเอียดเกี่ยวกับขั้นตอนการคัดเลือกเสนอชื่อข้าราชการ พร้อมทั้งได้แจ้งข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกรณีของผู้อุทธรณ์ สรุปความได้ว่า ได้เสนอชื่อผู้อุทธรณ์เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง ๙ ชช. ไปแล้ว ซึ่งต่อมาในการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกฯ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๑ นั้น กระทรวงการคลังได้นำเสนอข้อเท็จจริงที่ได้รับแจ้งจากกรมศุลกากร ตามหนังสือกรมศุลกากรลับ ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๕๑๖/ล ๑๔๕ ลงวันที่ ๑๙ กันยายน ๒๕๕๑ ซึ่งรวมถึงข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกรณีของผู้อุทธรณ์ตามที่ได้รับการชี้แจงจากกรมศุลกากรต่อคณะกรรมการคัดเลือกฯ ดังกล่าวด้วย สำหรับในการประชุมพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ในครั้งดังกล่าวนี้ คณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้ดำเนินการพิจารณาคัดเลือกโดยได้ทำการประเมินบุคคลตามเกณฑ์การพิจารณาคัดเลือกข้าราชการ ที่กำหนดไว้ในหนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๗๐๘.๑/ว ๒๒ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๔๐ สำหรับกรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้แจ้งความประสงค์จะขอทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับกรณีการดำเนินการของกระทรวงการคลังนั้น ในกรณีดังกล่าวนี้กระทรวงการคลังได้พิจารณาดำเนินการแล้ว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๒๐๕.๑/๑๒๗๐๓ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า กระทรวงการคลังได้พิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการกรมศุลกากรขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ บส. และคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ ๙ ชช. ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับการคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ บส. จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงปลัดกระทรวงการคลัง ขอเอกสารและขอให้ชี้แจง กระทรวงการคลังได้ชี้แจงเฉพาะข้อเท็จจริงแต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการประชุมของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๑๐๔๔/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๐ เกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการกรมศุลกากรระดับ ๘ ให้เลื่อนแต่งตั้งขึ้นเป็นระดับ ๙ ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๑๓๐๒/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๑ รวม ๒๑ ตำแหน่ง และผลคะแนนหรือผลการพิจารณาอื่นของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ของกระทรวงการคลัง เป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้เพื่อจะทำให้มีการตรวจสอบได้ว่าการพิจารณาคัดเลือกเพื่อเลื่อนข้าราชการกรมศุลกากรขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งระดับ ๙ บส. และคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้ารับการประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทเชี่ยวชาญเฉพาะ ๙ ชช. สอดคล้องกับหลักเกณฑ์ตามกฎหมายหรือไม่ ในขณะเดียวกันการเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้ก็จะสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลในระบบบริหารงานบุคคลซึ่งจะต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้วจึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสาร

ดังกล่าวเปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์เข้าตรวจดูได้ทั้งหมด แต่สำเนาในส่วนนี้จัดให้แก่ผูุ้ทธรณ์ได้เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผูุ้ทธรณ์ สำหรับ ผลคะแนนหรือผลการพิจารณาอื่นของคณะกรรมการคัดเลือกฯ ของกระทรวงการคลังเห็นว่าสามารถเปิดเผยได้เพื่อจะได้ตรวจสอบ ว่าการพิจารณาให้คะแนนเป็นไปอย่างถูกต้องเที่ยงธรรมหรือไม่ แต่ไม่ให้สำเนา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และข้อเสนอวิสัยทัศน์ของข้าราชการ ที่คณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้นำมาพิจารณาทุกคนเห็นว่า เอกสารประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการเป็นข้อมูล ที่ตามหลักเกณฑ์กำหนดให้ต้องเสนอประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือกฯ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและปกป้องสิทธิของผูุ้ทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม อย่างไรก็ตาม ข้อมูลในส่วนนี้มีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วยแต่ข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่มีความจำเป็นที่ใช้ประกอบการ ประเมิน จึงจำเป็นต้องเปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้เพื่อจะได้ตรวจสอบ แต่การให้สำเนาในส่วนนี้อาจเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคล โดยไม่สมควร จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนนี้เฉพาะข้อมูลส่วนบุคคลที่จำเป็นต่อการใช้ประกอบการประเมินโดยให้เข้าตรวจดู แต่ไม่ให้สำเนา สำหรับข้อเสนอวิสัยทัศน์ของข้าราชการที่คณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้นำมาพิจารณาทุกคนเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและปกป้องสิทธิของ ผูุ้ทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายชื่อข้าราชการระดับ ๘ ที่กรมศุลกากรเสนอไปยังกระทรวงการคลัง ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูล ข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติ เมื่อการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและปกป้องสิทธิของผูุ้ทธรณ์ให้ได้รับ ความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วิจัยจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กระทรวง การคลังเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนี้

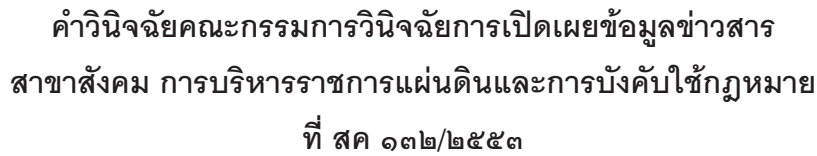
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้เปิดเผยแก่ผูุ้ทธรณ์ทั้งหมดและให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ ผูุ้ทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้เปิดเผยแก่ผูุ้ทธรณ์และให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์ เว้นแต่เอกสารประวัติ แบบประเมินผลการปฏิบัติหน้าที่ราชการที่ไม่ต้องให้สำเนา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ให้เปิดเผยแก่ผูุ้ทธรณ์และให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์

คณะกรรมการวิจัยจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๓

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอคัดสำเนาสำนวนการสืบสวนสอบสวนและเอกสารที่เกี่ยวข้องในสำนวนเรื่อง คัดค้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ เขตเลือกตั้งที่ ๑ ซึ่งเลือกตั้งเมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๒ เพื่อใช้ในการดำเนินคดีตามกฎหมาย

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ที่ ลต ๐๖๐๙/๙๔๔๗ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่า ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๔ และ ๙ บัญญัติให้ส่วนราชการต้องให้สิทธิประชาชนเข้าตรวจดู ขอสำเนาผลการพิจารณาหรือคำวินิจฉัยที่มีผลโดยตรงต่อเอกชน รวมทั้งความเห็นแย้งและคำสั่งที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาวินิจฉัย ซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสาร มติหรือคำวินิจฉัยหรือความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ส่วนเอกสารสำนวนการสืบสวนสอบสวนพร้อมเอกสารประกอบ ภาพถ่ายหรือไฟล์ภาพในรูปแบบซีดีนั้น อนุญาตให้คัดสำเนาได้เฉพาะเอกสารคำให้การของตนเอง และคำวินิจฉัยสั่งการคณะกรรมการการเลือกตั้งเท่านั้น ดังนั้น สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงส่งสำเนาคำวินิจฉัยสั่งการ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ที่ ๔๑๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๒ และสำเนาบันทีกคำให้การของผู้อุทธรณ์ไปให้ผู้อุทธรณ์

ผู้ถูทรรณมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่ง
มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้รับคำร้องเรียนว่าการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ เขตเลือกตั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๑ มกราคม ๒๕๕๒ มิได้เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม เนื่องจากผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้ง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ เขตเลือกตั้งที่ ๑ หมายเลข ๒ ผู้ถูกคัดค้านได้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนบทบัญญัติ มาตรา ๕๓ ๕๔ ๖๐ และ ๑๐๓ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ และประกาศคณะกรรมการการเลือกตั้ง เรื่อง หลักเกณฑ์การดำเนินการของรัฐในการสนับสนุน การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๕ (๓) และ ๗ (๓) คณะกรรมการการเลือกตั้งเห็นว่าผู้สนับสนุนของ

ผู้อุทธรณ์ให้เงินสนับสนุนการจัดงานวันเด็กของชุมชนก่อนวันเลือกตั้งในเขตเลือกตั้ง จึงมีมติให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้อุทธรณ์เป็นเวลา ๑ ปี และให้ดำเนินคดีอาญาผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๒ และวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการเลือกตั้ง ขอสำนวนการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการการเลือกตั้งในเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ถูกเพิกถอนสิทธิการเลือกตั้ง เช่น มติหรือคำวินิจฉัยหรือความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนวนการสืบสวนสอบสวน พร้อมเอกสารประกอบ ภาพถ่ายหรือไฟล์ภาพในรูปแบบซีดีและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง มีมติในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ไม่อนุญาตให้คัดสำเนาเอกสาร มติ หรือคำวินิจฉัยหรือความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกา ส่วนเอกสารสำนวนการสืบสวนสอบสวนพร้อมเอกสารประกอบ ภาพถ่ายหรือไฟล์ภาพในรูปแบบซีดีนั้น อนุญาตให้คัดสำเนาได้เฉพาะเอกสารคำให้การของผู้อุทธรณ์และคำวินิจฉัยสั่งการคณะกรรมการการเลือกตั้งเท่านั้น ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งชี้แจงว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้จัดให้มีการสืบสวนสอบสวนตามระเบียบคณะกรรมการการเลือกตั้งว่าด้วยการสืบสวนสอบสวน และการวินิจฉัยชี้ขาด พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยมอบหมายให้คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดสมุทรปราการรับผิดชอบแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนและแจ้งข้อกล่าวหาในกรณีที่มีการคัดค้านการเลือกตั้ง ตามมติคณะกรรมการการเลือกตั้งครั้งที่ ๑๖๓/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๑ คณะกรรมการสืบสวนสอบสวนได้ดำเนินการสืบสวนสอบสวนผู้คัดค้านและพิจารณาพยานหลักฐานที่ได้จากการสืบสวนสอบสวนแล้วเห็นว่า มีพยานหลักฐานสนับสนุนคำร้องคัดค้านและได้แจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกคัดค้านทราบเหตุแห่งการกล่าวหา มีหนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงและแสดงพยานหลักฐานตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๐ ด้วยแล้ว ต่อมาคณะกรรมการการเลือกตั้งพิจารณาแล้วเห็นว่า กรณีที่ผู้ถูกคัดค้านติดแผ่นป้ายโฆษณาหาเสียงในเขตเลือกตั้งจำนวน ๒,๘๘๒ แผ่น ซึ่งเป็นจำนวนเกินกว่าที่คณะกรรมการการเลือกตั้งประกาศกำหนดและปิดประกาศหาเสียงเลือกตั้งนอกสถานที่ที่หน่วยงานกำหนด แต่เนื่องจากการลงมติวินิจฉัยให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งก่อนการประกาศผลการเลือกตั้งได้คะแนนเสียงน้อยกว่าสี่ในห้าของจำนวนกรรมการการเลือกตั้งที่มาประชุมตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๘ จึงไม่อาจสั่งให้มีการเลือกตั้งใหม่หรือเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งได้ จึงให้ดำเนินคดีอาญาตามข้อกล่าวหาดังกล่าว ส่วนกรณีกล่าวหาว่าผู้สนับสนุนของผู้ถูกคัดค้านได้ให้เงินแก่ผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๓,๐๐๐ บาท เพื่อสนับสนุนการจัดงานวันเด็กของชุมชนศาลาลำทองนั้น มีหลักฐานอันควรเชื่อได้ว่าการกระทำอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๕๓ โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งมีมติด้วยคะแนนเสียงเอกฉันท์เห็นควรให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้อุทธรณ์มีกำหนดเวลาหนึ่งปีและให้ดำเนินคดีอาญาผู้อุทธรณ์และผู้สนับสนุนของผู้ถูกคัดค้าน คณะกรรมการการเลือกตั้งจึงได้แจ้งความเห็นพร้อมสำนวนการสืบสวนสอบสวนไปยังคณะกรรมการตรวจสอบการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งเพื่อพิจารณาตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและการได้มาซึ่งสมาชิกวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๑๐๕ ซึ่งคณะกรรมการตรวจสอบการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้งพิจารณาแล้วเห็นว่า กระบวนการพิจารณาและการวินิจฉัยข้อเท็จจริงดังกล่าวเป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายและไม่ปรากฏว่ามีกรณีที่ไม่เที่ยงธรรม ที่สุดคณะกรรมการการเลือกตั้งมีคำวินิจฉัยให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้อุทธรณ์มีกำหนดเวลาหนึ่งปีและให้ดำเนินคดีอาญาผู้อุทธรณ์และผู้สนับสนุนของผู้ถูกคัดค้าน ส่วนข้อกล่าวหาอื่นให้ยกคำร้องคัดค้าน สำหรับความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง (คณะกรรมการกฤษฎีกา) เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีอาจเปิดเผยได้ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเห็นว่าข้อมูล

ข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่ใช้ในการประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการการเลือกตั้งจึงควรปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยาน สำหรับไฟล์ภาพในรูปแบบซีดี สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งนำมาใช้ประกอบในการเชื่อมโยงว่าผู้ถูกร้องเป็นคนของพรรคการเมืองใด ใครเป็นผู้สนับสนุนและผู้สนับสนุนผู้ถูกร้องได้ชื่อเสียหรือไม่ ส่วนสำนวนการสืบสวนสอบสวนนั้น เห็นว่าควรปิดชื่อพยานหรือข้อความที่ทำให้ทราบว่าเป็นผู้ใด

ผู้ถูกร้องชี้แจงว่า ต้องการสำนวนสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการการเลือกตั้งพร้อมพยานหลักฐาน เช่น ภาพถ่ายหรือไฟล์ภาพในรูปแบบซีดีที่ผู้คัดค้านยื่นต่อคณะกรรมการการเลือกตั้งเพื่อใช้ต่อสู้ในการถูกดำเนินคดีอาญา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอ คือ สำเนาความเห็นของคณะกรรมการการเลือกตั้งพร้อมคำให้การของพยาน ภาพถ่ายหรือไฟล์ภาพในรูปแบบซีดี และสำเนาความเห็นของคณะกรรมการตรวจสอบการเพิกถอนสิทธิเลือกตั้ง ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในกระบวนการพิจารณาของคณะกรรมการการเลือกตั้งและเป็นเรื่องที่คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีคำวินิจฉัยเสร็จสิ้นแล้วโดยให้เพิกถอนสิทธิเลือกตั้งของผู้ถูกร้องมีกำหนดเวลาหนึ่งปีและให้ดำเนินคดีอาญาผู้ถูกร้อง ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่องูถูกร้องโดยตรง และมีเหตุที่จะทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิของตน ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้ถูกร้องทราบได้ เว้นแต่ชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อและที่อยู่ของพยานให้ปกปิดไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถูกร้อง เว้นแต่ชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อและที่อยู่ของพยานให้ปกปิดไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๓/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่าเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบ
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมเจ้าท่า (กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท บ. จำกัด ผู้อุทธรณ์ โดยนาย ว. ประธานกรรมการบริหาร มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงอธิบดีกรมเจ้าท่า ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้องเกี่ยวกับการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบตามคำสั่งกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี ที่ ๔๙/๒๕๕๒ ทั้งหมด ได้แก่ รายงานการประชุมคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ส่วนวนและเอกสารที่คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ ใช้ในการสอบข้อเท็จจริง ตลอดจนรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงที่เสนอต่ออธิบดีกรมเจ้าท่า เพื่อประกอบการดำเนินการต่อไป โดยผู้อุทธรณ์อ้างว่าเป็นผู้ได้รับความเสียหายจากการที่กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีได้ออกหนังสืออนุญาตย้อนหลังให้บรรทุกของที่ส่งหรือนำเข้ามาจากต่างประเทศโดยเรืออื่นที่มีใช่เรือไทย

กรมเจ้าท่ามีหนังสือ ที่ คค ๐๓๐๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากกระบวนการสอบข้อเท็จจริงทางละเมิดยังไม่เสร็จสิ้น กรมเจ้าท่าต้องเสนอเรื่องดังกล่าวให้กระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) พิจารณาอีกชั้นหนึ่ง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่า ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกรมเจ้าท่า และของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินมีหนังสือถึงอธิบดีกรมเจ้าท่า ขอให้พิจารณาดำเนินการทางละเมิดกับเจ้าหน้าที่ผู้ที่เกี่ยวข้องจำนวน ๑๔ คน กรณีกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีออกหนังสืออนุญาตย้อนหลังให้บรรทุกของซึ่งส่งหรือนำเข้าโดยเรืออื่นที่มีใช่เรือไทยโดยมิชอบ กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีมีคำสั่ง ที่ ๔๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๖ มกราคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด ในกรณีดังกล่าว

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนกรมเจ้าท่าชี้แจงด้วยวาจาว่า คณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงฯ ได้ทำการสอบสวนและรายงานผลการสอบสวนต่ออธิบดีกรมเจ้าท่าเพื่อพิจารณา ซึ่งอธิบดีกรมเจ้าท่าได้พิจารณาและได้ส่งเรื่องให้กรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลังพิจารณาต่อไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๙ ข้อ ๑๗ โดยในขณะนี้เรื่องยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมบัญชีกลาง

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) ได้ทำสัญญาซื้อขายสินค้ากับบริษัท ก. จำกัด บริษัทดังกล่าวได้ว่าจ้างให้บริษัท ข. จำกัด ทำการขนส่งสินค้า และบริษัท ข. จำกัด ได้มาว่าจ้างให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ประกอบการรับขนส่งสินค้าระหว่างประเทศขนส่งสินค้าเข้ามาประเทศไทยอีกทอดหนึ่ง ต่อมาในการรับขนส่งสินค้าเที่ยวถัดไป บริษัท ไทยเดินเรือทะเล จำกัด (บพด.) ได้อ้างการเป็นคู่สัญญากับ กฟผ. และได้ใช้สิทธิในการขนส่งสินค้าดังกล่าวจากต่างประเทศโดยใช้เรือไทย ดังนั้น จึงมีประเด็นการพิจารณาว่าใครเป็นผู้มีสิทธิในการรับขนส่งสินค้าดังกล่าว ต่อมากรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีได้มีหนังสืออนุญาตย้อนหลังให้แก่ บพด. ผู้อุทธรณ์เห็นว่าการกระทำดังกล่าวของกรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวีทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายซึ่งจะมีผลทำให้การรับขนส่งสินค้าที่ดำเนินการโดยผู้อุทธรณ์นั้นมิชอบ ซึ่งผู้อุทธรณ์ต้องจ่ายค่าธรรมเนียมเป็น ๒ เท่าของค่าระวางสำหรับการรับขนส่งของนั้น ในภายหลังผู้อุทธรณ์ได้รับทราบว่ากระทรวงคมนาคมได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้มีส่วนได้เสียจึงต้องการทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าการสอบสวนข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดอยู่ระหว่างการพิจารณาของกรมบัญชีกลาง กระทรวงการคลัง กระบวนการพิจารณาเรื่องดังกล่าวจึงยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๔/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายงานผลการดำเนินคดี
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักเทศกิจ กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ มีหนังสือลงวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักเทศกิจ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๒ รายการ คือ

๑. หนังสือ ที่ กท ๑๔๐๕/๓๑๗๗ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ถึงปลัดกรุงเทพมหานครเพื่อรายงานข้อเท็จจริงและพิจารณาว่าจะต้องดำเนินการอย่างไรต่อกรณีอาคารรายนาย ก. กับพวก

๒. หนังสือ ที่ กท ๑๔๐๕/๔๔๑๓ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๐ พร้อมสำเนาบันทกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ที่ได้ทำไว้ให้นางสาว ข. เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐

สำนักเทศกิจมีหนังสือ ที่ กท ๑๔๐๕/๒๒๗๙ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นเอกสารที่สำนักเทศกิจเคยสำเนาและรับรองสำเนาเอกสารส่งให้ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นหนังสือที่สำนักเทศกิจชี้แจงข้อเท็จจริงต่อผู้อุทธรณ์ ด้นฉบับเอกสารดังกล่าวอยู่ที่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีเหตุผลอันสมควรที่จะต้องถ่ายสำเนาและรับรองสำเนาเอกสารดังกล่าวให้อีก ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบข้อ ๑๔ (๒) ของระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยวิธีปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๓

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเทศกิจ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ในปี ๒๕๕๐ ผู้อุทธรณ์ได้เคยใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นต่อสำนักเทศกิจ และได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้ว ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้นำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับไปใช้เป็นพยานหลักฐานในชั้นศาล โดยผู้อุทธรณ์ไม่ได้เก็บสำเนาข้อมูลข่าวสารเหล่านั้นไว้ ผู้อุทธรณ์จึงได้ขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอีกครั้งหนึ่งแต่ได้รับการปฏิเสธ

ในชั้นพิจารณา สำนักเทศกิจมีหนังสือ ที่ กท ๑๔๐๕/๒๙๗๓ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ ชี้แจงว่าตามหนังสือที่ กท ๑๔๐๕/๓๑๗๗ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เรื่อง รายงานผลการดำเนินคดีอาคารรายนาย ก. กับพวกดังกล่าว เป็นหนังสือรายงานผลการดำเนินคดีอาคารของนาย ก. ซึ่งเป็นอาคารของบุคคลอื่นมิใช่อาคารของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ขอหนังสือดังกล่าวมาครั้งหนึ่งแล้ว และสำนักเทศกิจได้เคยเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ดังปรากฏตามหนังสือ ที่ กท ๑๔๐๕/๔๔๗

ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๒ พร้อมสำเนาใบเสร็จรับเงิน

สำหรับหนังสือ ที่ กท ๑๔๐๕/๔๔๑๓ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๐ เรื่อง ชี้แจงข้อเท็จจริง เอกสารดังกล่าวเป็นหนังสือ ซึ่งสำนักเทศกิจได้ชี้แจงข้อเท็จจริงต่อผู้อุทธรณ์โดยตรง ต้นฉบับเอกสารดังกล่าวจึงอยู่ในความครอบครองของผู้อุทธรณ์ เมื่อผู้อุทธรณ์มาขอสำเนาเอกสารที่มีคำรับรองถูกต้องโดยไม่แจ้งความประสงค์และเหตุผลข้อเท็จจริงโดยชัดแจ้งแต่อย่างใด สำนักเทศกิจจึงพิจารณาเห็นว่า ไม่มีเหตุที่จะต้องถ่ายและรับรองสำเนาเอกสารดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์อีก

ส่วนบันทึกถ้อยคำที่ผู้อุทธรณ์ได้ทำไว้กับเจ้าหน้าที่สำนักเทศกิจ เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ เป็นหนังสือของผู้อุทธรณ์โดยตรง สำนักเทศกิจพิจารณาแล้วไม่ขัดข้องและได้มีหนังสือ ที่ กท ๑๔๐๕/๒๔๐๖ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ แจ้งผู้อุทธรณ์มารับเอกสาร ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้มารับเอกสารดังกล่าวไปเรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่สำนักเทศกิจเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว คือ บันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ที่จัดทำไว้ให้นางสาว ข. เมื่อวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นในการพิจารณา

ส่วนข้อมูลข่าวสารที่สำนักเทศกิจปฏิเสธการเปิดเผย คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือ ที่ กท ๑๔๐๕/๓๑๗๗ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๐ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ หนังสือ ที่ กท ๑๔๐๕/๔๔๑๓ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๐ ข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการเป็นข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานได้เคยเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบมาแล้ว ดังนั้น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ และจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ การขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ยังไม่เข้าลักษณะเป็นการขอจำนวนมากหรือบ่อยครั้ง โดยไม่มีเหตุอันสมควร ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ คือ หนังสือ ที่ กท ๑๔๐๕/๔๔๑๓ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๐ ที่สำนักเทศกิจอ้างเหตุแห่งการไม่เปิดเผยว่า ต้นฉบับเอกสารดังกล่าวอยู่ที่ผู้อุทธรณ์แล้วนั้น ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารของราชการ คือ ข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น ไม่ว่าข้อมูลข่าวสารนั้นจะเป็นต้นฉบับหรือสำเนาเอกสารหากมีอยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ หน่วยงานจะอ้างเป็นเหตุในการไม่เปิดเผยไม่ได้ และการที่ผู้อุทธรณ์ไม่แจ้งวัตถุประสงค์ในการขอข้อมูลข่าวสารก็มีใช้เหตุผลตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานจะปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเห็นสมควรให้สำนักเทศกิจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจากสำเนาหนังสือ ที่ กท ๑๔๐๕/๔๔๑๓ ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๐ แก่ผู้อุทธรณ์ด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักเทศกิจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๕/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่าเกี่ยวกับการทบทวนหลักเกณฑ์การคิดค่าธรรมเนียม
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมเจ้าท่า (กรมการขนส่งทางน้ำและพาณิชยนาวี)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท ข. จำกัด ผู้อุทธรณ์ โดยนาย จ. ผู้จัดการฝ่ายกฎหมาย มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี กรมเจ้าท่า ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการทบทวนหลักเกณฑ์การคิดค่าธรรมเนียมพิเศษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชยนาวี พ.ศ. ๒๕๒๑ ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงการยกเลิกประกาศสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชยนาวี ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๒ และให้คิดค่าธรรมเนียมพิเศษตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชยนาวี พ.ศ. ๒๕๒๑

กรมเจ้าท่ามีหนังสือ ที่ ศค ๐๓๑๙/๒๑๐๒ ลงวันที่ ๑๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าข้อมูลข่าวสารบางส่วนเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้ จึงให้ติดต่อกับเจ้าหน้าที่เพื่อขอรับข้อมูลข่าวสาร แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วนโดยให้เหตุผลว่า เป็นเอกสารที่มีการกำหนดชั้นความลับ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่สามารถเปิดเผยได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่า ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจง ด้วยวาจาของผู้แทนกรมเจ้าท่า และของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้รับขนส่งของทางทะเลทั้งในประเทศและนอกประเทศ ได้รับผลกระทบจากการคิดค่าธรรมเนียมพิเศษตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชยนาวี ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๓๒ โดยผู้อุทธรณ์ชี้แจงด้วยวาจาว่า ในครั้งที่นายวิทยา ยาม่วง ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวี ได้นำหลักเกณฑ์การคิดค่าธรรมเนียมพิเศษมาบังคับใช้ ซึ่งมีการคำนวณการคิดค่าธรรมเนียมโดยถือเอาผลลัพธ์ของราคา ซี.ไอ.เอฟ. ที่ปรากฏในใบขนสินค้า คูณด้วยสิบลบาทด้วยหนึ่งร้อยสิบห้าเป็นจำนวนเงินค่าธรรมเนียม ในกรณีที่เอกสารหลักฐานซึ่งผู้เสียค่าธรรมเนียมพิเศษยื่นต่อสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชยนาวีไม่ปรากฏจำนวนเงินค่าธรรมเนียมที่จะต้องเสียค่าธรรมเนียมพิเศษ ผู้อุทธรณ์เห็นว่า การคิดค่าธรรมเนียมพิเศษตามหลักเกณฑ์นี้จะทำให้เกิดภาระแก่ผู้รับขนส่งสินค้า โดยเฉพาะการรับขนส่งสินค้าที่มีจำนวนน้อยแต่มีมูลค่ามาก จึงมีผู้รับขนส่งสินค้าจำนวนหนึ่งได้ยื่นฟ้องกรมเจ้าท่าต่อศาลปกครอง

ต่อมาเมื่อเปลี่ยนผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชยนาวีคนใหม่ได้มีการเปลี่ยนวิธีการคิดค่าธรรมเนียมในสมัยของนายวิทยาฯ และได้มีการนำการคิดค่าธรรมเนียมพิเศษจากค่าธรรมเนียมแบบเดิมมาบังคับใช้ ผู้อุทธรณ์ในฐานะ

ผู้มีส่วนได้เสียจึงต้องการทราบถึงเหตุผลในการพิจารณายกเลิกการคิดค่าธรรมเนียมพิเศษในสมัยของนายวิทยาฯ แต่ได้รับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้บางส่วนเท่านั้น

ผู้แทนกรมเจ้าท่าชี้แจงด้วยวาจาว่า ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วนแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่ได้เปิดเผย คือ บันทึกข้อความสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชย์นาวี ลับ ที่ คค ๐๓๑๘.สพว/๘๙ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ทบทวนหลักเกณฑ์การคิดค่าธรรมเนียมพิเศษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี พ.ศ. ๒๕๒๑ ต่อมากรมเจ้าท่าได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๓๑๘/๒๕๖๕ ลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า บันทึกข้อความดังกล่าวมีเนื้อหาที่โต้แย้งความถูกต้องของหลักเกณฑ์การคิดค่าธรรมเนียมที่เคยใช้มาในสมัยของนายวิทยาฯ ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวเอกชนผู้ได้รับผลกระทบจากหลักเกณฑ์การคิดค่าธรรมเนียมพิเศษตามแนวทางเดิมนี้ มีการฟ้องคดีปกครองต่อศาลปกครอง ดังนั้น การดำเนินการเกี่ยวกับการทบทวนหลักเกณฑ์การคิดค่าธรรมเนียมพิเศษดังกล่าวเพื่อให้ถูกต้องตามกฎหมาย จึงมีความจำเป็นที่ต้องจำกัดจำนวนบุคคลที่ควรรับทราบการเสนอความเห็นในครั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้เกิดความเสียหายต่อประโยชน์ของรัฐและปกป้องบุคคลที่เสนอความเห็นโต้แย้งดังกล่าวมิให้ต้องรับผลกระทบใดๆ จากแนวทางการปฏิบัติเดิม จากการรั่วไหลของข้อมูลในระหว่างการนำเสนอความเห็นโต้แย้งดังกล่าว จนกว่าจะเสร็จสิ้นกระบวนการวินิจฉัยในเรื่องนี้ อีกทั้งในปัจจุบันก็ยังมีคำสั่งจากอธิบดีกรมเจ้าท่าให้มีการปรับขึ้นความลับ โดยการยกเลิกชั้นความลับสำหรับเอกสารนี้ เอกสารฉบับนี้จึงยังคงถูกจำกัดชั้นความลับในชั้น “ลับ”

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่กรมเจ้าท่าปฏิเสธการเปิดเผย คือ บันทึกข้อความสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชย์นาวี ลับ ที่ คค ๐๓๑๘.สพว/๘๙ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ทบทวนหลักเกณฑ์การคิดค่าธรรมเนียมพิเศษตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี พ.ศ. ๒๕๒๑ โดยเนื้อหาบันทึกข้อความดังกล่าวนี้มีลักษณะเป็นการเสนอความเห็นต่อผู้บังคับบัญชาตามข้อเท็จจริงที่ปรากฏเพื่อให้การดำเนินการของกรมเจ้าท่าเป็นไปอย่างถูกต้องตามกฎหมายซึ่งถือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการตามปกติของเจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้อง และแม้ว่าในขณะนี้มีการฟ้องคดีปกครองต่อศาลปกครองอยู่ แต่เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกระทบสิทธิจากประกาศฉบับดังกล่าวได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานอ้างว่ามีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เนื่องจากมีการกำหนดชั้นความลับไว้นั้น ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการฯ ในการวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นได้ ตามข้อ ๒๔ ของระเบียบว่าด้วยการรักษาความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมเจ้าท่าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๖/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกระทรวงแรงงานเกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรง
ตำแหน่งนักบริหารระดับ ๙

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กระทรวงแรงงาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการกระทรวงแรงงาน ตำแหน่งผู้ตรวจราชการกรมการจ้างงาน ได้มีหนังสือ
ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงปลัดกระทรวงแรงงาน เพื่อขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
นักบริหารระดับ ๙ จำนวน ๖ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ คำสั่ง อ.ก.พ. กระทรวงแรงงาน ที่ ๑/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือก
ข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหารระดับ ๙

รายการที่ ๒ กระดาษคำตอบการแสดงวิสัยทัศน์ของผู้ที่ได้รับการประเมินลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕

รายการที่ ๓ แนวคำตอบเกี่ยวกับสมรรถนะที่เกี่ยวข้องกับงานในหน้าที่ของผู้ที่ได้รับการประเมินลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕
และของผู้อุทธรณ์ พร้อมแนวทางหรือวิธีการในการให้คะแนน

รายการที่ ๔ เอกสารการประเมินผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเกี่ยวกับความประพฤติและคุณสมบัติของผู้ที่ได้รับการประเมิน
ลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕

รายการที่ ๕ เอกสารการเปรียบเทียบประวัติการรับราชการระหว่างผู้อุทธรณ์กับผู้ที่ได้รับการประเมินลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕

รายการที่ ๖ คะแนนการประเมินผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเกี่ยวกับคุณลักษณะอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่ง
ที่จะแต่งตั้งของผู้ที่ได้รับการประเมินลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕ และของผู้อุทธรณ์

กระทรวงแรงงานมีหนังสือ ที่ ๐๒๐๑.๒/๐๔๐๑ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ส่งสำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้แก่
ผู้อุทธรณ์ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่าการให้คะแนนในการประเมินข้อเสนอวิสัยทัศน์ของ
ผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกนั้น คณะกรรมการคัดเลือกฯ จะใช้ดุลพินิจให้คะแนนตามความรู้ ความสามารถในการเขียนคำตอบของ
ผู้สมัครแต่ละคนอย่างเป็นอิสระ อันเป็นความเห็นเฉพาะตัว หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อความน่าเชื่อถือ
และเป็นการก้าวล่วงตรวจสอบการใช้ดุลพินิจของคณะกรรมการคัดเลือกฯ แต่ละคน อาจทำให้การใช้ดุลพินิจในเรื่องการให้คะแนน
ผู้สมัครในการประเมินครั้งต่อไปไม่เป็นไปโดยอิสระอย่างแท้จริง โดยคณะกรรมการคัดเลือกฯ อาจใช้ดุลพินิจไม่เหมาะสมตาม
ความเป็นจริง ซึ่งจะส่งผลให้การประเมินบุคคลต้องเสียความยุติธรรม ทำให้การบังคับใช้กฎหมายไม่อาจสำเร็จตามเจตนารมณ์ที่แท้จริง
ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึง

รายการที่ ๖ นั้น กระทรวงแรงงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอเนื่องจากไม่มีการจัดทำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสารแต่อย่างใด

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มีนาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ การชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๑ กระทรวงแรงงาน ได้รับสมัครคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหารระดับ ๙ ในตำแหน่งรองอธิบดีกรมการจัดหางาน รองอธิบดีกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน รองอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และรองเลขาธิการสำนักงานประกันสังคม โดยผู้อุทธรณ์ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกและได้คะแนนประเมินในลำดับที่ ๖ ซึ่งกระทรวงแรงงานได้แต่งตั้งเฉพาะผู้สมัครที่ได้คะแนนประเมินในลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕ ให้ดำรงตำแหน่งนักบริหารระดับ ๙ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่กระทรวงแรงงานปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปประกอบการทำหนังสือเปิดผนึกถึงผู้บริหาร สอบถามว่าในการคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวนี้ ได้ใช้หลักการประเมินที่เป็นธรรมหรือไม่ ทั้งนี้เพื่อส่งเสริมให้มีการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ และหลักธรรมาภิบาล และเป็นตัวอย่างให้กับข้าราชการในองค์กรเกี่ยวกับการเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง ซึ่งควรโปร่งใส สามารถตรวจสอบได้ อย่างไรก็ดี แม้จะได้รับข้อมูลข่าวสารบางรายการแล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยังต้องการให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ได้แก่ เอกสารกระดาศำตอบการแสดงวิสัยทัศน์ พร้อมคะแนนโดยละเอียดของผู้ที่ได้รับการประเมินลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕ รายชื่อคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหารระดับ ๙ พร้อมคะแนนที่คณะกรรมการคัดเลือกฯ แต่ละคนประเมินให้ผู้สมัครที่ได้รับการประเมินลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึงลำดับที่ ๖ นั้น เมื่อกระทรวงแรงงานอ้างว่าไม่มี ผู้อุทธรณ์ก็ไม่ติดใจอุทธรณ์อีกต่อไป

กระทรวงแรงงานมีหนังสือ ที่ รง ๐๒๐๑.๒/๑๕๑๔ ลงวันที่ ๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ข้อเสนอวิสัยทัศน์ ถึงแม้เป็นเพียงแนวคิด แนวทางการดำเนินงานและการแก้ไขปัญหา แต่การให้คะแนนในการประเมินก็เป็นความคิดเห็นเฉพาะตัวของกรรมการแต่ละคน ซึ่งบุคคลอื่นอาจมีความคิดเห็นที่สอดคล้องหรือไม่เห็นด้วยก็ได้ และหากมีความเห็นไม่สอดคล้องกับเหตุผลของกรรมการแต่ละคน ก็อาจก่อให้เกิดปัญหาความขัดแย้งขึ้นได้ รวมทั้งคณะกรรมการคัดเลือกฯ ซึ่งได้รับมอบหมายให้สิทธิชี้ขาดในการพิจารณา และจะเป็นการไม่เคารพกฎเกณฑ์ในภายในหน้า สำหรับผลคะแนนหากนำไปเปรียบเทียบและวิจารณ์จะเกิดข้อกังขาและกระทบกระเทือนต่อความน่าเชื่อถือต่อคณะกรรมการคัดเลือกฯ ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า กระทรวงแรงงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ถึงรายการที่ ๖ ซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแล้ว กรณีจึงไม่ต้องวินิจฉัย จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ซึ่งประกอบด้วยเอกสารกระดาศำตอบการแสดงวิสัยทัศน์ พร้อมคะแนนโดยละเอียดของผู้ที่ได้รับการประเมินลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕ รายชื่อคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหารระดับ ๙ พร้อมคะแนนที่คณะกรรมการคัดเลือกฯ แต่ละคนประเมินให้ผู้สมัครที่ได้รับการประเมินลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕ นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้หรือไม่เท่า นั้น โดยที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีเจตนารมณ์ที่จะให้ประชาชนได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อให้การบริหารงานของรัฐมีความโปร่งใสและเพื่อให้ประชาชนสามารถรักษาสติธิประโยชน์ของตนได้ กรณีตามอุทธรณ์ เนื่องจากการดำเนินการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหารระดับ ๙ มีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าในอาชีพของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องในอันที่จะได้ทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการคัดเลือก เพราะ

การดำเนินการคัดเลือกต้องได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ จึงควรได้รับการตรวจสอบได้ อีกทั้งการเปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการคัดเลือก จะทำให้คณะกรรมการคัดเลือก ต้องใช้ดุลพินิจด้วยความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ อันเป็นการพัฒนามาตรฐานในการแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่ง ประกอบกับข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าการเปิดเผยรายชื่อของคณะกรรมการคัดเลือก จะก่อให้เกิดผลกระทบ ต่อบุคคลใด จึงสมควรเปิดเผยรายชื่อคณะกรรมการคัดเลือก แก่ผู้อุทธรณ์

สำหรับเอกสารกระดาศ์คำตอบการแสดงวิสัยทัศน์ คณะแนโดยละเอียดของผู้ที่ได้รับการประเมินลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕ และคณะแนที่คณะกรรมการคัดเลือก ประเมินให้ผู้สมัครที่ได้รับการประเมินลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕ นั้น เป็นข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามหน้าที่และมีผลกระทบโดยตรงต่อผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์ควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เมื่อปรากฏว่าการพิจารณาคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหารระดับ ๙ เสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงเห็นควรเปิดเผยกระดาศ์คำตอบการแสดงวิสัยทัศน์ คณะแนโดยละเอียดของผู้ที่ได้รับการประเมินลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕ และคณะแนที่คณะกรรมการคัดเลือก ประเมินให้ผู้สมัครที่ได้รับการประเมินลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กระทรวงแรงงานเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารกระดาศ์คำตอบการแสดงวิสัยทัศน์ พร้อมคณะแนโดยละเอียดของผู้ที่ได้รับการประเมินลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕ รายชื่อคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการพลเรือนสามัญเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักบริหารระดับ ๙ พร้อมคณะแนที่คณะกรรมการคัดเลือก ประเมินให้ผู้สมัครที่ได้รับการประเมินลำดับที่ ๑ ถึงลำดับที่ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๗/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวน
 ทางวินัย

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ ขอรบราข้อมูลและขอเอกสารกรณีที่มีการดำเนินการทางวินัยนาง ก. ข้าราชการครูโรงเรียนนารีรัตน์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ จังหวัดแพร่ ดังนี้

๑. ขอรบราว่าเริ่มทำการสอบสวนตามคำสั่งของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ เมื่อวันที่ เดือน ปีใด และปรากฏว่า การสอบสวนเสร็จสิ้นเมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๓ จึงขอรบราว่าได้ใช้ระยะเวลาทำการสอบสวนนานเท่าใด ซึ่งน่าจะเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ จึงขอรบราระยะเวลา ขึ้นตอน และถือปฏิบัติตามระเบียบกฎหมายข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง โดยขอให้ชี้แจงขั้นตอน ข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายโดยละเอียด

๒. สำนักรายงานการสอบสวน คำให้การของพยานที่ผู้อุทธรณ์ได้กล่าวอ้างไว้ในการสอบสวนว่าคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย ได้ทำการสอบสวนตามกระบวนการตามที่ผู้อุทธรณ์ได้กล่าวอ้างไว้ ขอให้แจ้งรายชื่อและที่อยู่ให้ครบถ้วน หากสอบสวนไม่ครบถ้วนตามที่ผู้อุทธรณ์และภรรยาได้กล่าวอ้างไว้เป็นเพราะเหตุใด เพื่อจะได้พิจารณาว่าคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบหรือไม่ อย่างไร

๓. มาตรฐานการลงโทษทัณฑ์ข้าราชการครูกรณีที่ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่ากระทำผิดวินัยร้ายแรงในเรื่องผู้สาวนั้น ระดับทัณฑ์เป็นอย่างไร และใช้กฎเกณฑ์ลงทัณฑ์ครั้งนี้ด้วยมาตรฐานใด มีแนวคำสั่งลงทัณฑ์เรื่องผู้สาวของข้าราชการครูรายอื่นหรือไม่ อย่างไร

๔. นาย ส. มีสถานภาพในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ อย่างไร และในการพิจารณาของคณะกรรมการอ.ก.ค.ศ. กรณีนาง ก. ได้เข้ามาเกี่ยวข้องหรือไม่ โดยผู้อุทธรณ์ขอสำเนารายงานการประชุม รวมทั้งรายชื่อคณะกรรมการสอบสวนฯ และความเห็นตามมติ ๖ ต่อ ๓ ว่าเป็นผู้ใดรวมทั้งตำแหน่งหน้าที่ของแต่ละราย

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ มีหนังสือ ที่ ศร ๐๔๑๐๙/๔๐๔ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ โดยชี้แจงดังนี้

๑. การสอบสวนนาง ก. ว่ากระทำผิดวินัยร้ายแรงของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้สิ้นสุดลงในระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา โดยผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฯ และคณะกรรมการสอบสวนฯ มีความเห็นร่วมกันให้ลงโทษลดขั้น

เงินเดือน ๑ ขั้น ต่อมาผู้ถูกลงโทษได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ ซึ่ง อ.ก.ค.ศ. เขตฯ ได้พิจารณา และมีมติให้ลดโทษจากลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เป็นภาคทัณฑ์ ทั้งนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ ได้แจ้งให้ผู้ร้อง (นาง ข.) ทราบแล้ว

๒. ไม่สามารถให้เอกสาร เอกสารประกอบ และรายละเอียดอื่นๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสำนวนการสอบสวนบุคคลดังกล่าว ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับการดำเนินการทางวินัยบุคคลดังกล่าวได้ผ่านขั้นตอนระดับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแล้ว จึงได้จัดส่งเอกสารและ พยานหลักฐานทั้งหมดไปยัง ก.ค.ศ. ซึ่งเป็นขั้นตอนสุดท้ายของการดำเนินการทางวินัยเพื่อพิจารณาแล้วและมีมติของ ก.ค.ศ. ถือเป็นที่สุด ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้ เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจถูกปลดออกจากราชการตามคำสั่ง ตำรวจภูธรจังหวัดแพร่ ที่ ๓๓๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๐ กรณีกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงโดยต้องหาคดีอาญาฐาน ร่วมกันปลอมและใช้เอกสารปลอมและมีความสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวกับนาง ก. ข้าราชการครูโรงเรียนนารีรัตน์ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาแพร่ เขต ๑ และได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ ก.ตร. ที่สุด ก.ตร. มีมติให้ยกอุทธรณ์ นาง ข. ภรรยาผู้อุทธรณ์จึงได้ร้องเรียน นาง ก. ไปยังหน่วยงานต้นสังกัดคือโรงเรียนนารีรัตน์ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ เพื่อให้มีการสอบสวนวินัยกรณี ประพฤติผิดวินัยเรื่องคู่สาว ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้รายงานผลการสอบสวนต่อผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฯ ซึ่งผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฯ มีคำสั่งลงโทษนาง ก. โดยลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น และส่งเรื่องไปให้ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ การศึกษาแพร่ เพื่อพิจารณา โดยนาง ก. ได้อุทธรณ์คำสั่งลงโทษต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาแพร่ ซึ่ง อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่ การศึกษาแพร่ ได้พิจารณาและมีมติให้ลดโทษจากลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น เป็นภาคทัณฑ์ แล้วได้รายงานต่อ ก.ค.ศ. เพื่อพิจารณา ผู้อุทธรณ์เห็นว่ามาตรฐานการลงโทษทางวินัยนาง ก. ซึ่งเป็นข้าราชการครูและผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นข้าราชการตำรวจแตกต่างกัน ผู้อุทธรณ์ จึงได้ทำหนังสือถึงสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ ขอร้องขอข้อมูลและขอเอกสารดังกล่าวข้างต้น แต่สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาแพร่ เขต ๑ ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้ กฎหมาย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๔๑๐๙/๔๔๕ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ชี้แจงดังนี้

๑. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ มีหนังสือ ลับที่ ศธ ๐๔๑๐๙/๑๐๐ ลงวันที่ ๒๖ มีนาคม ๒๕๕๒ แจ้งให้ นาง ข. ภรรยาผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องเรียนทราบว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน วินัยอย่างร้ายแรง นาง ก. และได้แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้นาง ข. และผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว เมื่อผู้อุทธรณ์ทราบวันที่ การสอบสวนของ คณะกรรมการสอบสวนฯ สิ้นสุดลงแล้ว ผู้อุทธรณ์ยอมทราบดีว่าระยะเวลาการสอบสวนนานเท่าใด สำหรับการปฏิบัติหน้าที่ตาม ขั้นตอนของกฎหมายและข้อบังคับที่ผู้อุทธรณ์ขอให้ชี้แจงโดยละเอียด กรณีดังกล่าวผู้อุทธรณ์ได้จัดส่งกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวน พิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ พร้อมกับสำเนาถูกต้องแนบมาพร้อมกับหนังสือขอทราบความคืบหน้าการดำเนินการทางวินัย ฉบับลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๓ ซึ่งเมื่อพิจารณาตามวุฒิภาวะและประสบการณ์ของผู้อุทธรณ์ยอมทราบดีว่าขั้นตอนและระยะเวลาในการ ปฏิบัติหน้าที่ภายใต้กฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ มีรายละเอียดอย่างไร จึงไม่มีความจำเป็นใดๆ ที่จะต้อง

เปิดเผยข้อความซึ่งผู้อุทธรณ์ทราบดีอยู่แล้วและเคยแจ้งข้อมูลโดยส่งไปให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วตามหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ ฉบับที่ ศธ ๐๔๑๐๙/๔๐๔ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓

๒. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ มีหนังสือ ฉบับที่ ศธ ๐๔๑๐๙/๔๐๔ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วว่าเอกสารดังกล่าวอยู่ภายใต้การคุ้มครองในเรื่องของความปลอดภัยและให้อำนาจเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ครอบครองเอกสารใช้ดุลพินิจมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองนั้นได้ ความปรากฏตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือฉบับลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ยอมรับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ จึงปฏิเสธที่จะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

๓. ในเรื่องมาตรฐานการลงโทษ ผู้อุทธรณ์ได้เคยจัดส่งสำเนาเอกสารของสำนักงาน ก.ค.ศ. ที่ ศธ ๐๒๐๖.๔/ว ๖ ลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๐ และสำเนาหนังสือสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ (ไม่ปรากฏเลขที่หนังสือ) ลงวันที่ ๑๗ ตุลาคม ๒๕๕๐ เรื่องเกี่ยวกับซักซ้อมความเข้าใจการลงโทษข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ประพฤติผิดประเวณีต่อบุคคลอื่นหรือคู่สมรสของผู้อื่น ซึ่งปรากฏแนวทางในการลงโทษไว้ จากเอกสารดังกล่าวผู้อุทธรณ์ต้องทราบเป็นอย่างดีแล้วว่า มาตรฐานการลงโทษทัณฑ์ข้าราชการกรณีที่ถูกแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนว่ากระทำความผิดวินัยร้ายแรงในเรื่องผู้สาวนั้น ระดับทัณฑ์เป็นอย่างไร ใช้กฎเกณฑ์ลงทัณฑ์ครั้งนี้ด้วยมาตรฐานใด และคณะกรรมการสอบสวนฯ ตามคำสั่งนี้ต้องถือปฏิบัติเป็นเช่นไร อีกประการหนึ่ง ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบข้อกล่าวหาของนาง ก. ว่าที่ตนเองต้องมีความสัมพันธ์ฉันท์ผู้สาวกับผู้อุทธรณ์ตามที่ถูกล่ามโซ่เพราะถูกข่มขืนแย่งแก ซึ่งมีได้เป็นไปด้วยความสมัครใจ ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้นสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวผู้อุทธรณ์เป็นผู้นำเสนอและวางแนวปฏิบัติให้กับคณะกรรมการสอบสวนฯ จึงทราบข้อมูลดังกล่าวเป็นอย่างดีอยู่แล้ว เพียงแต่ไม่พอใจในผลการพิจารณา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ เห็นว่าสาระสำคัญของข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบเป็นการรวบรวมข้อเท็จจริงเพื่อการดำเนินการฟ้องร้องคณะกรรมการสอบสวนฯ และผู้ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฯ คณะกรรมการ อ.ก.ค.ศ. จึงพิจารณาไม่ให้เป็นข้อมูลดังกล่าว

๔. นาย ส. เคยรับเป็นทนายความให้กับนาง ก. ในคดีแพ่ง กรณีนาง ข. ฟ้องเรียกร้องให้นาง ก. ส่งมอบกรรมสิทธิ์ที่ดินและต่อมานาย ส. ได้รับการแต่งตั้งให้เป็นประธานอนุกรรมการ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ ซึ่งพอจะพิจารณาได้ว่าเข้ามาเกี่ยวข้องกับการพิจารณากรณีการกระทำความผิดวินัยของนาง ก. หรือไม่อย่างไร สำหรับการทำหน้าที่ของคณะอนุกรรมการ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพิจารณาปรากฏตามกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณา พ.ศ. ๒๕๕๐ ในส่วนรายงานการประชุมของคณะอนุกรรมการ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษา รายชื่อและตำแหน่งหน้าที่ราชการและความเห็นตามมาติ ๖ ต่อ ๓ ว่าเป็นของผู้ใดบ้าง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ มีความเห็นว่ากรณีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งอาจจะกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของคณะอนุกรรมการฯ ลักษณะข้อมูลข่าวสารดังกล่าวน่าจะได้รับการคุ้มครองให้ไม่ต้องเปิดเผยตามความในมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งในการนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ ได้สอบถามทางโทรศัพท์กับผู้มีรายชื่อที่เข้ามาข้องเกี่ยวกับการลงมติในเบื้องต้นแล้วปรากฏว่าไม่มี อนุกรรมการ อ.ก.ค.ศ. ท่านใดให้การอนุญาต ซึ่งคณะอนุกรรมการดังกล่าวจะทำหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ ในภายหลัง ด้วยเหตุผลดังที่ได้กล่าวมาข้างต้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ จึงมีความเห็นมิให้เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๓ ปรากฏว่าสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ ได้แจ้งข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑

ให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วและข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์ได้ทราบอยู่แล้วเพราะเป็นผู้ส่งมอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้กับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ กรณีจึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ แต่ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ จัดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวพร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เมื่อการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ มีคำสั่งให้ลงโทษภาคทัณฑ์นาง ก. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ในฐานะพยานและเป็นคู่กรณีในมูลกรณีการสอบสวนทางวินัยดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิได้ทราบเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบได้แต่ไม่ให้สำเนา โดยให้ปกปิดชื่อและที่อยู่ของพยาน ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เกี่ยวกับสถานภาพของนาย ส. ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ นั้น ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนสำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการ อ.ก.ค.ศ. เมื่อการดำเนินการในเรื่องดังกล่าวเสร็จสิ้นแล้วและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ มีคำสั่งให้ลงโทษภาคทัณฑ์นาง ก. ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ในฐานะพยานและเป็นคู่กรณีในมูลกรณีการสอบสวนทางวินัยดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิได้ทราบเพื่อตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบได้แต่ไม่ให้สำเนา โดยให้ปกปิดชื่อของอนุกรรมการ อ.ก.ค.ศ. ที่ลงมติในรายงานการประชุมดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแพร่ เขต ๑ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบได้แต่ไม่ให้สำเนาและให้ปกปิดชื่อและที่อยู่ของพยาน และให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่สำเนารายงานการประชุมของคณะกรรมการ อ.ก.ค.ศ. ที่ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบได้แต่ไม่ให้สำเนา โดยให้ปกปิดชื่อและหรือตำแหน่งของอนุกรรมการ อ.ก.ค.ศ. ที่ลงมติเห็นด้วย ไม่เห็นด้วย และไม่ออกเสียงในรายงานการประชุมดังกล่าว และให้จัดข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๘ กันยายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๘/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของโรงพยาบาลศรีสะเกษเกี่ยวกับการประเมินผลงานตามตัวชี้วัด
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : โรงพยาบาลศรีสะเกษ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งพยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลศรีสะเกษ มีหนังสือ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการโรงพยาบาลศรีสะเกษ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการประเมินผลงานตามตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ของงาน และผลการประเมินพฤติกรรม การปฏิบัติราชการ หรือสมรรถนะ รวมทั้งการสรุปผลการประเมินของข้าราชการในกลุ่มงานเวชกรรมสังคมทุกคน (โดยแสดงผลคะแนนแยกเป็นรายข้อ) รอบการประเมินที่ ๑ (๑ เมษายน ๒๕๕๒ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓) เพื่อนำไปศึกษาลักษณะการปฏิบัติงานของข้าราชการในกลุ่มงานเวชกรรม และใช้เป็นแนวทางในการพัฒนางานตนเองต่อไป

โรงพยาบาลศรีสะเกษมีหนังสือ ที่ สก ๐๐๒๗.๒/๔๕๓๖ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าเจ้าหน้าที่กลุ่มงานเวชกรรมสังคม ได้มีหนังสือคัดค้านมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งโรงพยาบาลศรีสะเกษได้จัดส่งมา สรุปได้ความว่า โรงพยาบาลศรีสะเกษมีการประเมินผลการปฏิบัติราชการในรอบการประเมินที่ ๑ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓) ของข้าราชการในโรงพยาบาลศรีสะเกษ โดยกลุ่มงานเวชกรรมสังคมซึ่งผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานอยู่ มีผู้ได้รับการประเมินผลการปฏิบัติราชการระดับดีเด่น จำนวน ๗ คน ระดับดีมาก จำนวน ๑๓ คน ระดับดี จำนวน ๖ คน และระดับพอใช้ จำนวน ๒ คน ซึ่งผลการประเมินของผู้อุทธรณ์อยู่ในระดับดี

ผู้อุทธรณ์อ้างว่าการประเมินผลการปฏิบัติราชการในรอบการประเมินที่ ๑ ของโรงพยาบาลศรีสะเกษได้กระทำโดยผิดหลักเกณฑ์และวิธีการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการพลเรือนตามหนังสือ ที่ นร ๑๐๑๒/ว ๒๐ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ เป็นผลให้การประเมินผลการปฏิบัติราชการดังกล่าวไม่เป็นไปโดยสุจริตและเที่ยงธรรม และมีการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ช่วยเหลือพวกพ้องให้ได้รับผลการประเมินผลการปฏิบัติราชการในระดับดีเด่นและดีมาก เพื่อให้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนในอัตราสูง ทำการกลั่นแกล้งผู้ที่มีใช้พวกพ้องให้ได้รับการประเมินฯ ในระดับดีและพอใช้ ผู้อุทธรณ์จึงได้ทำหนังสือร้องทุกข์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ และต้องการข้อมูลข่าวสารตามรายการข้างต้นเพื่อนำไปประกอบการร้องทุกข์ต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า การประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการเพื่อพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการให้รางวัลแก่บุคคลที่มีความสามารถ ขยันและตั้งใจในการทำงาน ซึ่งการประเมินดังกล่าวต้องมีความเป็นธรรม โปร่งใสและตรวจสอบได้

ดังนั้นเมื่อผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการประเมินเกิดข้อสงสัยในผลการประเมินดังกล่าว ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะตรวจสอบการให้คะแนนของผู้ประเมินตนได้

อย่างไรก็ตาม สำหรับการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการคนอื่นนั้น แม้โรงพยาบาลศรีสะเกษจะอ้างว่าเจ้าหน้าที่กลุ่มงานเวชกรรมสังคม ได้มีหนังสือคัดค้านไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่คณะกรรมการฯ เห็นว่า การเปิดเผยผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการโดยเฉพาะผู้ได้รับการประเมินฯ ระดับดีเด่น ดีมาก และดี นั้น ไม่ได้ก่อให้เกิดผลเสียหายแก่ผู้ใด และน่าจะเป็นประโยชน์ทั้งแก่โรงพยาบาลศรีสะเกษที่จะแสดงให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสของการประเมินผลการปฏิบัติราชการ และเป็นประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์ที่จะใช้เป็นแนวทางในการศึกษาลักษณะการปฏิบัติงานของข้าราชการในกลุ่มงานเวชกรรมสังคม เพื่อพัฒนางานตนเอง และใช้ประกอบการร้องทุกข์ต่อไป ส่วนข้อมูลข่าวสารของผู้ได้รับการประเมินฯ ระดับพอใช้ให้ปกปิด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้โรงพยาบาลศรีสะเกษเปิดเผยการประเมินผลการปฏิบัติราชการของข้าราชการ อันประกอบด้วย รายงานผลการประเมินผลงานตามตัวชี้วัดผลสัมฤทธิ์ของงาน และผลการประเมินพฤติกรรม การปฏิบัติราชการ หรือสมรรถนะ รวมทั้งการสรุปผลการประเมินของข้าราชการในกลุ่มงานเวชกรรมสังคมเฉพาะผู้ได้รับการประเมินระดับดีเด่น ดีมาก และดี (โดยแสดงผลคะแนนแยกเป็นรายชื่อ) ในรอบการประเมินที่ ๑ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒ - ๓๑ มีนาคม ๒๕๕๓) พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารของผู้ได้รับการประเมินฯ ระดับพอใช้ให้ปกปิด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๙ กันยายน ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๓๙/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
เกี่ยวกับรายงานการประชุม และหนังสืออนุมัติการขึ้นเงินเดือน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นรองกรรมการผู้จัดการธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ถึง ธพว. ขอสำเนาเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ และ ๕/๒๕๕๒ ฉบับสมบูรณ์ที่รับรองแล้ว และรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

รายการที่ ๒ รายงานปัญหาการบริหารทรัพยากรบุคคลของธนาคารที่อาจเป็นปัญหาทำให้ฝ่ายจัดการไม่สามารถดำเนินการปรับเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๑ และไม่สามารถดำเนินการปรับเลื่อนระดับพนักงานได้ พร้อมเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง ที่ฝ่ายจัดการได้นำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร และที่ฝ่ายจัดการได้นำเสนอต่อที่ประชุมคณะกรรมการ ธพว.

รายการที่ ๓ หนังสือการอนุมัติการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๐ และเอกสารที่เกี่ยวข้อง

รายการที่ ๔ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ พร้อมรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม ฉบับสมบูรณ์ที่รับรองแล้ว

ธพว. มีหนังสือ ที่ พิเศษ/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ แจ้งผู้อุทธรณ์โดยให้สำเนาเอกสารรายการที่ ๑ (เฉพาะรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ พร้อมรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมแก่ผู้อุทธรณ์) รายการที่ ๒ และ ๔ และปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารตามคำขอ ได้แก่ รายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ และรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่ามีข้อมูลบางประเภทเกี่ยวข้องกับพนักงานของ ธพว. จึงขอสงวนสิทธิไว้ แต่หากคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงต้องการข้อมูลก็จะนำเสนอข้อมูลนั้นให้กับคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเอง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ การชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทน ธพว. การชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ธพว. ได้เลื่อนขึ้นเงินเดือนให้กับพนักงานบางรายเกินอัตราขั้นสูงสำหรับพนักงานแต่ละระดับ ทำให้เกิดความเสียหายแก่ ธพว. คณะกรรมการ ธพว. จึงได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว โดยคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้เชิญผู้อุทธรณ์ไปสอบปากคำในฐานะผู้ให้ถ้อยคำด้วย หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารจาก ธพว. ซึ่ง ธพว. ได้ปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์บางส่วน

ในชั้นพิจารณา ผู้แทน ธพว. ชี้แจงสรุปว่า ธพว. ได้ให้สำเนาเอกสารที่เห็นว่าเกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์แก่ผู้อุทธรณ์ไปทั้งหมดแล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ นั้นไม่เกี่ยวข้องกับการสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว จึงไม่ได้ให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ หนังสือการอนุมัติการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๐ นั้น ธพว. ไม่ได้จัดทำเอกสารดังกล่าวจึงไม่มีเอกสารที่จะเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ในการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ ได้มีการกล่าวอ้างถึงมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ ว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์นั้นเป็นความผิดอาญาและทำให้เกิดความเสียหายแก่ ธพว. ผู้อุทธรณ์จึงต้องการเอกสารการประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ เพื่อตรวจสอบว่าในที่ประชุมดังกล่าวได้กล่าวพาดพิงผู้อุทธรณ์อย่างไรบ้าง และต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เพื่อตรวจสอบคำสั่งการเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงาน ธพว. เนื่องจากในขณะนั้นผู้อุทธรณ์รักษาการตำแหน่งกรรมการผู้จัดการ ธพว. เจ้าหน้าที่ ธพว. ได้เสนอร่างคำสั่งเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงาน ธพว. ประจำปี ๒๕๕๐ ให้ผู้อุทธรณ์ลงนาม แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้ลงนามในร่างคำสั่งดังกล่าว เนื่องจากเห็นว่าฝ่ายทรัพยากรบุคคลไม่ได้ดำเนินการเสนอขออนุมัติเลื่อนขึ้นเงินเดือนพนักงาน ธพว. ตามวิธีการที่ ธพว. กำหนดไว้ แต่ผู้อุทธรณ์ได้ลงนามในหนังสืออนุมัติให้เบิกเงินเดือนพนักงาน ธพว. ประจำเดือนกันยายน ๒๕๕๑ เพราะเกรงว่าหากไม่ลงนาม พนักงาน ธพว. จะไม่ได้รับเงินเดือนซึ่งจะทำให้เกิดผลกระทบต่อพนักงาน ธพว. และหน่วยงาน ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าได้มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมจาก ธพว. แต่ ธพว. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์จึงได้อุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อคณะกรรมการฯ เพิ่มเติมอีก

ผู้แทน ธพว. ชี้แจงเพิ่มเติมสรุปว่า ตามที่คณะกรรมการ ธพว. ได้ประชุมครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ มีการกล่าวอ้างถึงมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ นั้น เป็นการอ้างมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ แต่เจ้าหน้าที่พิมพ์ตัวเลขครั้งที่ประชุมผิด ซึ่ง ธพว. จะแก้ไขรายงานการประชุมแล้วแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป และยืนยันว่า ธพว. ไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ซึ่งได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบด้วยวาจาแล้ว

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนของรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ นั้น แม้ผู้แทน ธพว. จะอ้างว่าการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ ได้มีการกล่าวอ้างถึงมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ นั้น เป็นการอ้างมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ ๔/๒๕๕๒ แต่เจ้าหน้าที่พิมพ์ตัวเลขครั้งที่ประชุมผิดก็ตาม ผู้อุทธรณ์ก็ยังติดใจต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งต้องดำเนินการให้ถูกต้อง โปร่งใส และตรวจสอบได้ อีกทั้งไม่ปรากฏว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ จึงเห็นควรเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ ให้แก่ผู้อุทธรณ์

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ นั้น ผู้แทน ธพว. ยืนยันว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีเอกสารเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นการที่หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหาร ครั้งที่ ๕/๒๕๕๒ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ และให้ยกอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๐/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
เกี่ยวกับการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๑

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นรองกรรมการผู้จัดการธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึง ธพว. ขอสำเนาเอกสารเกี่ยวกับการพิจารณาเลื่อนขึ้นเงินเดือน พร้อมคำรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๘ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารทุกครั้งที่เกี่ยวข้องกับการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๑ ฉบับสมบูรณ์ที่รับรองแล้ว ระเบียบวาระการประชุมและเอกสารแนบที่เกี่ยวข้องและรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

รายการที่ ๒ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ทุกครั้งที่พิจารณาเกี่ยวกับการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๑ ฉบับสมบูรณ์ที่รับรองแล้ว ระเบียบวาระการประชุมและเอกสารแนบที่เกี่ยวข้องและรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

รายการที่ ๓ หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๑

รายการที่ ๔ คำชี้แจงการประเมินผลปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๑

รายการที่ ๕ แบบฟอร์มผลการปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๕๑

รายการที่ ๖ หนังสือการเสนอขออนุมัติขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๑ และเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง

รายการที่ ๗ หนังสือการอนุมัติให้ขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๑ และเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง

รายการที่ ๘ รายละเอียดการขึ้นเงินเดือนค่าจ้างของพนักงานและลูกจ้างของ ธพว. ประจำปี ๒๕๕๑

ธพว. มีบันทึกภายใน ลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๒ ให้สำเนาเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์บางส่วน และปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยไม่ให้เหตุผลแห่งการปฏิเสธ จำนวน ๓ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๔ ๗ (ธพว. ให้เฉพาะสำเนาน้ำหนักการอนุมัติให้ขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๑ แต่ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง) และ ๘

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของ ธพว. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารจาก ธพว. เกี่ยวกับการเลื่อนขึ้นเงินเดือนของพนักงาน ธพว. ประจำปี ๒๕๕๑ จำนวน ๘ รายการ ซึ่ง ธพว. ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วน

ในชั้นพิจารณา ธพว. มีหนังสือ ที่ ธพว. ๐๑๙๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ มกราคม ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงสรุปว่า สาเหตุที่ไม่ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ แก่ผู้อุทธรณ์นั้น เนื่องจากเอกสารดังกล่าวได้เปิดเผยหรือประกาศให้พนักงานของ ธพว. ได้รับทราบทุกคนแล้ว และสามารถพิมพ์สำเนาเอกสารได้เองจากระบบของธนาคาร ส่วนเอกสารแนบตามคำขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ นั้นไม่สามารถเปิดเผยให้กับพนักงานหรือผู้บริหารที่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพิจารณาอนุมัติขึ้นเงินเดือนของพนักงานให้รับทราบได้ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องหรือมีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติขึ้นเงินเดือนพนักงานประจำปี ๒๕๕๑ ส่วนผู้อุทธรณ์ได้ยืนยันว่าในระบบสารสนเทศของ ธพว. ไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ แต่อย่างใด

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ นั้น ธพว. อ้างว่า ผู้อุทธรณ์สามารถสั่งพิมพ์จากระบบของ ธพว. ได้เอง แต่เมื่อผู้อุทธรณ์ยืนยันว่าในระบบสารสนเทศของ ธพว. ไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ กรณีดังกล่าว ธพว. ไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ และจากการชี้แจงด้วยหนังสือของ ธพว. ก็ไม่ปรากฏว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่เปิดเผยแต่อย่างใด จึงเห็นควรให้ ธพว. ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ เอกสารแนบหนังสือการอนุมัติให้ขึ้นเงินเดือนประจำปี ๒๕๕๑ ประกอบด้วยบันทึกภายในสั่งการให้ผู้บริหารประเมินผลการปฏิบัติงานพนักงานผู้ได้บังคับบัญชา คำสั่งกำหนดหลักเกณฑ์การประเมินผลของพนักงานประจำปี ๒๕๕๑ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงาน จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยต่อประชาชน เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติงานและตรวจสอบได้ ประกอบกับไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ รายละเอียดการขึ้นเงินเดือนค่าจ้างของพนักงานและลูกจ้างของ ธพว. ประจำปี ๒๕๕๑ นั้น ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับรหัสพนักงาน ชื่อพนักงาน ชื่อตำแหน่ง ระดับ วันที่เข้าทำงานฐานเงินเดือนเดิมและฐานเงินเดือนใหม่ อัตราเงินเดือนที่เพิ่มขึ้นนั้นจึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ ซึ่งการเปิดเผยจะต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากเจ้าของข้อมูลก่อน ทั้งนี้ ตามนัยมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การที่ ธพว. ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ แก่ผู้อุทธรณ์นั้นชอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ และรายการที่ ๗ แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนรายการที่ ๘ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๑/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเกี่ยวกับ
โฉนดที่ดินของวัดร้าง

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นประธานสำนักงานองค์การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ภาคประชาชน) มีหนังสือสำนักงานองค์การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ภาคประชาชน) ที่ อตร.อย ๔๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอสำเนาโฉนดที่ดินของวัดร้างในอำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยาและสำเนาอัตราค่าเช่าและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากผู้เช่าที่ดินของวัดร้างในอำเภอบางบาล

สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยามีหนังสือ ที่ อย ๐๐๓๐/๔๗๙ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานสำนักงานองค์การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐฯ แจ้งว่า โฉนดที่ดินไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงไม่สามารถให้สำเนาเอกสารดังกล่าวได้ และได้ส่งสำเนาอัตราค่าเช่าและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากผู้เช่าที่ดินของวัดร้างในอำเภอบางบาลมาพร้อมหนังสือนี้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสำนักงานองค์การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ภาคประชาชน) ที่ อตร.อย ๖๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ด่วนมาก ที่ อย ๐๐๓๐/๑๐๑๔ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งมีถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ คำชี้แจงของผู้ดำเนินการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสำนักงานองค์การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ภาคประชาชน) ที่ อตร.อย ๔๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขอสำเนาโฉนดที่ดินของวัดร้างในอำเภอบางบาลและสำเนาอัตราค่าเช่าและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากผู้เช่าที่ดินของวัดร้างในอำเภอบางบาล โดยสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาปฏิเสธการเปิดเผยสำเนาโฉนดที่ดินของวัดร้างในอำเภอบางบาลแต่เปิดเผยอัตราค่าเช่าและค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจากผู้เช่าที่ดินของวัดร้างในอำเภอบางบาลให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ โฉนดที่ดินของวัดร้างในอำเภอบางบาลที่อยู่ในความครอบครองของสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และโฉนดที่ดินของวัดเป็นเอกสารมหาชน ประชาชนสามารถเข้าตรวจสอบเอกสารและขอสำเนาเอกสารดังกล่าวเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเกี่ยวกับที่ดินของวัดได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๒/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติเกี่ยวกับการดำเนินการทางวินัย
.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งสถิติจังหวัดระนองถูกดำเนินการทางวินัยกรณีการจัดซื้อวัสดุสำนักงาน และไม่มอบหมายงานแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ผลการสอบสวนถูกลงโทษภาคทัณฑ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ลับ ที่ รน ๐๐๑๔/๐๐๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ คือ

๑. การสอบสวนของคณะกรรมการสอบวินัย
๒. บันทึกความเห็นของสำนักบริหารกลาง
๓. บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล
๔. พยานเอกสารและหลักฐานที่ใช้ในการสอบสวนวินัย
๕. การชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาของผู้อุทธรณ์ทุกฉบับ

สำนักบริหารกลาง สำนักงานสถิติแห่งชาติ มีบันทึกข้อความ ที่ ๐๑.๘/๗๕ ลงวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๖ รายการ คือ

๑. คำสั่งสำนักงานสถิติแห่งชาติ ที่ ๑๙๗/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรง

๒. รายงานการสอบสวน (สว.๖) ลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓
๓. รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงลงวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๕๒
๔. บันทึกการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐาน (สว. ๓)
๕. หนังสือชี้แจงข้อกล่าวหาลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓
๖. หนังสือชี้แจงข้อกล่าวหาลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒

สำนักงานสถิติแห่งชาติมีหน้าที่ต้องปกปิดการให้ข้อมูลของบุคคลตามหลักการคุ้มครองพยาน จึงไม่สามารถเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสถิติแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา

คำอุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานสถิติแห่งชาติมีคำสั่ง ที่ ๑๔๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งสถิติจังหวัดระนอง เนื่องจากได้กระทำความผิดวินัยกรณีจัดซื้อวัสดุสำนักงานโดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ และกรณีไม่มอบหมายให้นาย ว. พนักงานราชการ ซึ่งเป็นผู้ได้บังคับบัญชาออกปฏิบัติงานสนาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของนาย ว. โดยไม่ให้ผ่านการประเมิน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลับ ที่ รน ๐๐๑๔/๐๐๕ ลงวันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานสถิติแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการดังกล่าว สำนักงานสถิติแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นให้ผู้อุทธรณ์ทราบบางรายการและปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานสถิติแห่งชาติที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อนำไปประกอบการต่อสู้ข้อกล่าวหาให้ถูกต้องเป็นธรรมและเพื่อตรวจสอบว่าพยานที่ผู้อุทธรณ์ได้อ้างเพื่อแก้ข้อกล่าวหา จำนวน ๔ คน คือ นาย ก. นาง ส. นาย ข. และนาย ค. คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้เรียกมาให้ถ้อยคำหรือไม่ อย่างไร นอกจากนี้ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลว่าให้ถ้อยคำอย่างไรโดยผู้อุทธรณ์ไม่ต้องการทราบชื่อพยานและผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า การลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์สืบเนื่องจากการที่สำนักงานสถิติแห่งชาติกล่าวอ้างว่า ผู้อุทธรณ์มีส่วนรู้เห็นเป็นใจกับเจ้าหน้าที่พัสดุในการจัดซื้อวัสดุสำนักงานจากร้านวัชรภักดิ์ โดยไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทั้งที่การจัดซื้อดังกล่าวเป็นการจัดซื้อในวงเงินสูงสุดครั้งหนึ่งไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท ซึ่งต้องกระทำโดยวิธีตกลงราคาอันเป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่พัสดุ สำนักงานสถิติจังหวัดระนองตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ ข้อ ๑๙ หากไม่ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕ เจ้าหน้าที่พัสดุจะต้องได้รับโทษทางวินัยเป็นลำดับแรก แต่สำนักงานสถิติแห่งชาติกลับไม่ลงโทษทางวินัยเจ้าหน้าที่พัสดุ ผู้อุทธรณ์จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทราบถ้อยคำพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ นอกจากนี้ การลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์อีกส่วนหนึ่งมาจากสำนักงานสถิติแห่งชาติเห็นว่า การไม่มอบหมายงานให้นาย ว. ออกปฏิบัติงานสนาม และประเมินผลการปฏิบัติงานของนาย ว. โดยไม่ให้ผ่านการประเมินนั้น ผู้อุทธรณ์ได้กระทำไปโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ทั้งที่สัญญาจ้างพนักงานราชการรายนาย ว. ข้อ ๒ กำหนดว่า นาย ว. เป็นพนักงานราชการตำแหน่งผู้ช่วยพนักงานสถิติ มีหน้าที่รับผิดชอบงานตามที่กำหนดไว้ในเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้างและเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้างผนวก ก. ข้อ ๒ กลุ่มงานบริการ ตำแหน่งผู้ช่วยพนักงานสถิติ (ระดับ ปวช.) กำหนดให้นาย ว. เป็นเจ้าหน้าที่ขึ้นต้นโดยปฏิบัติงานเกี่ยวกับการเก็บ คัดลอก บันทึก รวบรวมข้อมูล สถิติ บรรณานุกรม ลงรหัส รับ - ส่งแบบข้อมูล และปฏิบัติหน้าที่อื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย และหมายเหตุในเอกสารแนบท้ายสัญญาจ้าง ผนวก ก. กำหนดว่า ในกรณีที่จำเป็นเพื่อประโยชน์ของทางราชการ สำนักงานสถิติจังหวัดระนองอาจมีคำสั่งมอบหมายงานให้พนักงานราชการปฏิบัติงานพิเศษนอกเหนือจากขอบเขตหน้าที่ความรับผิดชอบก็ได้โดยไม่ต้องแก้ไขสัญญา และพนักงานราชการยินยอมปฏิบัติตามคำสั่งของสำนักงานสถิติจังหวัดระนองโดยถือเป็นการกำหนดหน้าที่ตามสัญญา ข้อเท็จจริงปรากฏว่าการปฏิบัติงานภาคสนามของนาย ว. จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เนื่องจากข้อมูลที่นาย ว. สำรวจไม่ตรงกับการตรวจสอบ และนาย ว. ปฏิบัติงานโดยขาดความเอาใจใส่ทำให้ข้อมูลขาดความถูกต้อง ครบถ้วน ขาดความสมบูรณ์และไม่มีความประณีต เมื่อสั่งให้แก้ไขก็แก้ไขแบบขอไปที โดยมีได้ตระหนักว่าคุณภาพของงานที่ขาดไปดังกล่าวอาจส่งผลเสียหายแก่ประเทศ เพราะข้อมูลของสำนักงานสถิติแห่งชาติจะเป็นข้อมูลที่รัฐบาลนำไปประกอบการพิจารณาตัดสินใจดำเนินนโยบายสำคัญ เมื่อข้อมูลผิดพลาดย่อมจะทำให้นโยบายรัฐบาลผิดพลาดไปด้วย ผู้อุทธรณ์จึงขอที่จะสั่งให้นาย ว. หยุดออกปฏิบัติงานภาคสนามได้ ส่วนการประเมินผลการปฏิบัติงานของนาย ว. ผู้อุทธรณ์ได้กระทำไปโดยชอบด้วยกฎหมายและตามประเพณีปฏิบัติของสำนักงานสถิติจังหวัดระนอง แต่สำนักงานสถิติแห่งชาติเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่ชอบ ดังนั้น

ผู้อุทธรณ์จึงมีความจำเป็นที่จะต้องทราบถ้อยคำพยานบุคคลเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเพื่อจะได้ต่อสู้อย่างถูกต้องและเป็นธรรมต่อไป

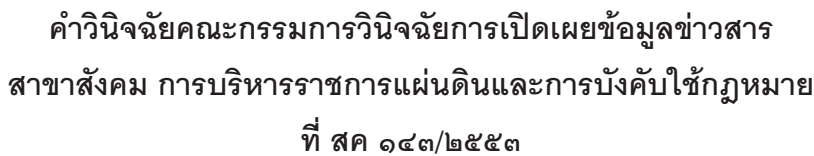
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนสำนักงานสถิติแห่งชาติชี้แจงว่า สำนักงานสถิติแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ ยกเว้นบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลเนื่องจากพยานบุคคลส่วนมากเป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ หากเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานบุคคล ผู้อุทธรณ์อาจใช้ตำแหน่งหน้าที่กลั่นแกล้งพยานได้ นอกจากนี้ ได้ชี้แจงว่าพยานมีทั้งหมด ๙ ราย หากปิดชื่อหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าเป็นพยานบุคคลใดและตำแหน่งหน้าที่การงานของพยานก็ไม่น่าจะมีผลกระทบต่อพยานและสำนักงานสถิติแห่งชาติมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ทก ๐๕๐๑/๑๘๔๕ ลงวันที่ ๓๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลในสำนวนการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากพยานเป็นเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน ซึ่งผู้อุทธรณ์เป็นผู้บังคับบัญชา หากเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลจะทำให้ผู้อุทธรณ์รู้ว่าเจ้าหน้าที่คนใดเป็นคนร้องเรียน จึงจำเป็นต้องพิทักษ์ดูแลพยานและผู้ร้องเรียนให้ได้รับความปลอดภัยตามหนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว ๑๑๖ ลงวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ บันทึกถ้อยคำพยานบุคคล เป็นข้อมูลค่าให้การของพยานในการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงที่มีมูลเหตุจากผู้ได้บังคับบัญชาหรือเรียนผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับเรื่องการจัดซื้อวัสดุสำนักงาน เมื่อการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยได้ แต่เพื่อคุ้มครองผู้ให้ถ้อยคำซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ได้บังคับบัญชามีให้ได้รับผลกระทบกระเทือนต่อการปฏิบัติหน้าที่และการบริหารงานภายในหน่วยงาน จึงให้ปิดชื่อพยานหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยานและตำแหน่งหน้าที่ของพยาน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานสถิติแห่งชาติเปิดเผยบันทึกถ้อยคำพยานบุคคลพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ปกปิดชื่อพยานหรือข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยานและตำแหน่งหน้าที่ของพยาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กองการเจ้าหน้าที่ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๑๙๙ ลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์โดยให้เหตุผลว่า รายงานผลการสอบสวน (สว.๖) เป็นข้อมูลที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒกำหนดชั้นความลับไว้จนกว่าการพิจารณาเสร็จสิ้น การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานที่มาให้การและส่งผลต่อการได้มาซึ่งข้อเท็จจริงในสำนวนสอบสวนวินัย จึงถือเป็นข้อมูลข่าวสารของทางราชการที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์ฐานดูหมิ่นเหยียดหยามอธิการบดี และกรรมการสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ทำให้อธิการบดีและกรรมการสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้รับความเสียหาย ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ๓ ฉบับดังกล่าวขอผลการสอบสวนทางวินัยตามแบบ สว. ๖ แต่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ต่อมาวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า ขณะเป็นผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ๓ ฉบับดังกล่าวขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้วเมื่อวันที่ ๒๕ มีนาคม ๒๕๕๓ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้นำผลการสอบสวนเสนอต่อสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเมื่อวันที่ ๒ เมษายน ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์จึงควรได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการอุทธรณ์ต่อไป

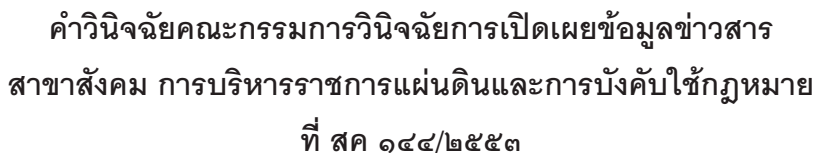
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงว่า ผู้อุทธรณ์ถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยฐานดูหมิ่นเหยียดหยามอธิการบดีและกรรมการสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒจนเกิดความเสียหายต่ออธิการบดีและกรรมการสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ๓ ฉบับดังกล่าวขอผลการสอบสวนทางวินัยตามแบบ สว. ๖ แต่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปฏิเสธการเปิดเผย เนื่องจากขณะที่ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ๓ ฉบับขอผลการสอบสวนทางวินัยตามแบบ สว. ๖ ดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว และได้ส่งสำนวนการสอบสวนให้อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒซึ่งเป็นผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฯ เพื่อเสนอสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒพิจารณาต่อไป แต่อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ส่งสำนวนการสอบสวนมาให้คณะกรรมการสอบสวนฯ ทำการสอบสวนเพิ่มเติม หลังจากนั้น คณะกรรมการสอบสวนฯ ได้ดำเนินการสอบสวนเพิ่มเติมเสร็จสิ้นเมื่อวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นระยะเวลาหลังจากที่ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือ ๓ ฉบับดังกล่าวขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ และผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงเพิ่มเติมว่า ขณะนี้การสอบสวนได้เสร็จสิ้นแล้ว มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ โดยปกปิดชื่อพยานเพราะหากเปิดเผยชื่อพยานก็อาจมีผลกระทบต่อสอบสวนวินัยรายอื่นเนื่องจากเกรงว่าพยานไม่กล้ามาให้ถ้อยคำ สำหรับพยานที่มาให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการสอบสวนฯ ประกอบด้วย บุคคลภายนอกและเจ้าหน้าที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้แก่ เจ้าหน้าที่นิติกรและเจ้าหน้าที่ฝ่ายสื่อ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ผลการสอบสวนทางวินัยตามแบบ สว. ๖ เมื่อการสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง การเปิดเผยจึงเป็นการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยผลการสอบสวนทางวินัยตามแบบ สว. ๖ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๓

ผู้ขอทราบ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์และมารดาถูกจับกุมดำเนินคดีในความผิดทางอาญา ตามพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยศาลชั้นต้นมีคำพิพากษาให้จำคุกคนละ ๒ ปี แต่มีเหตุบรรเทาโทษคงจำคุกคนละ ๑ ปี ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนของพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรพะโต๊ะ ตามบันทึกประจำวัน ข้อ ๖ วันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เวลา ๒๒.๕๐ น. คดีอาญา ที่ ๒๕๘/๒๕๕๒

ตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร มีหนังสือ ที่ ชพ ๐๑๒๙.๐๓/๗๖๔ ลงวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่า ส่วนงานการสอบสวนจัดเป็นเอกสารหรือข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับของทางราชการ ซึ่งการเปิดเผยอาจเกิดความเสียหายต่อคู่ความ หรือผู้อื่นที่เกี่ยวข้อง และสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้วางแนวปฏิบัติของเรื่องนี้ไว้แล้ว ส่วนสิทธิของผู้ถูกระบุ ตามมาตรา ๘ (๖) แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญานั้น ผู้ถูกระบุอาจขอคัดสำเนาคำให้การของตนในชั้นสอบสวนหรือเอกสารประกอบคำให้การของตนเองได้

ผู้ขอทราบจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตำรวจภูธรจังหวัดชุมพร ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ นาง ข. มารดาของผู้อุทธรณ์ และนาย ก. ถูกจับกุมพร้อมของกลาง คือ ตัวลั่น หรือตัวนิ่มพันธุ์ลาญ จำนวน ๕๔ ตัว ซึ่งเป็นสัตว์ป่าคุ้มครองจำพวกสัตว์เลื้อยคลานด้วยนม และถูกตั้งข้อหาพร้อมกันค้าสัตว์ป่าคุ้มครองโดยไม่ได้รับอนุญาต ร่วมกันมีสัตว์ป่าคุ้มครองไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต และร่วมกันช่วยซ่อนเร้น ช่วยจำหน่าย ช่วยพาเอาไปเสีย ซื้อ รับจำนำ หรือรับไว้โดยประการใดๆ ซึ่งสัตว์ป่าอันได้มาโดยกระทำความผิดกฎหมาย สถานีตำรวจภูธรพะโต๊ะได้รวมพยานหลักฐานและส่งให้อัยการ จังหวัดหลังสวนดังปรากฏตามสำนวนคดี ที่ ๒๕๙/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ เพื่อสั่งฟ้องต่อไป

ต่อมาศาลจังหวัดหลังสวนได้รับฟ้อง และมีคำพิพากษาให้จำคุกจำเลยทั้งสามคนละ ๒ ปี แต่จำเลยทั้งสามให้การรับสารภาพ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๔ คงจำคุกคนละ ๑ ปี ผู้อุทธรณ์และมารดาจึงได้ยื่นอุทธรณ์คำพิพากษาของศาลชั้นต้น และในขณะนี้คืออยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ซึ่งผู้อุทธรณ์ ต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นเพื่อนำไปต่อสู้คดีในชั้นศาลต่อไป

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ ตำรวจภูธรจังหวัดชุมพรมีหนังสือ ที่ ชพ ๐๐๒๙.๐๓/ ๑๘๔๓ ลงวันที่ ๒๙ เมษายน ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งเหตุการณ์การไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ว่า ส่วนงานการสอบสวนโดยปกติจัดเป็น ข้อมูลข่าวสารที่เป็นความลับของทางราชการ ตามระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๒๙ บทที่ ๑ ว่าด้วยข้อราชการ อันพึงสงวนเป็นความลับ ตามข้อ ๑ (๒) “คดีอาญาเรื่องใดจะต้องมีการสืบสวนหาพยานหลักฐานหรือจับกุมผู้ร้าย หรือพรรคพวก ผู้กระทำความผิดต่อไป โดยยังไม่ได้ตัวผู้ร้ายและของกลางหรือยังมิได้มีการฟ้องร้องเสร็จสิ้นคดี ส่วนบุคคลที่อาญาเป็นเอกสารสำคัญ ในการสอบสวนพยานหลักฐานต่างๆ เพื่อที่จะนำตัวผู้กระทำความผิดส่งฟ้องศาลให้ลงโทษ หากทางฝ่ายผู้ต้องหาหรือจำเลยได้รับทราบ พยานหลักฐานอันสำคัญในคดีนั้นๆ แล้ว อาจนำไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์แก่การต่อสู้คดีได้ พนักงานสอบสวนจึงต้องสงวนส่วน การสอบสวนไว้เป็นความลับอย่างยิ่ง”

ส่วนงานการสอบสวนเป็นเอกสารที่ประกอบไปด้วยข้อมูลของผู้กล่าวหา ผู้ต้องหา พยานบุคคล พยานเอกสารอื่นๆ ซึ่งมี ผู้เกี่ยวข้องหลายฝ่าย การเปิดเผยอาจทำให้ฝ่ายหนึ่งได้ประโยชน์ ส่วนอีกฝ่ายหนึ่งได้รับความเสียหาย จึงถูกจำกัดโดยกฎหมาย เช่น สิทธิในฐานะผู้ต้องหา ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๘ (๖) และกรณีของผู้อุทธรณ์นั้นถูกจับกุมเป็นผู้ต้องหา โดยคดีนี้อยู่ระหว่างการอุทธรณ์

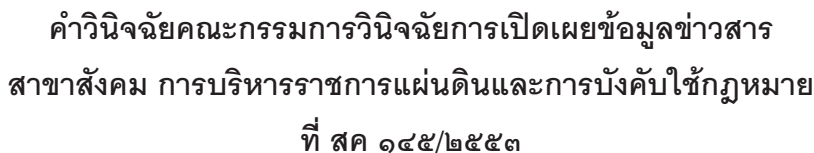
ตำรวจภูธรจังหวัดชุมพรพิจารณาเห็นว่าส่วนงานการสอบสวนเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๒) ซึ่งทางราชการสงวนไว้ เป็นความลับ และสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้วางแนวทางการปฏิบัติไว้ตามหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ ท้ายหนังสือสำนักงานเลขาธิการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๑.๒๓/๕๘๒๔ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๖ เรื่อง หรือเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏสถานีตำรวจภูธรพะโต๊ะได้ส่งส่วนงานการสอบสวนให้พนักงานอัยการเพื่อสั่งฟ้องคดีแล้ว ดังนั้น คดีของผู้อุทธรณ์ได้ล่วงเลยขั้นตอนการฟ้องคดีของพนักงานอัยการต่อศาลแล้ว และศาลชั้นต้นได้มีคำพิพากษาให้จำคุกผู้อุทธรณ์ กับพวก แม้ในขณะนี้ผู้อุทธรณ์และมารดาอยู่ระหว่างการยื่นอุทธรณ์ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้ผู้อุทธรณ์มีโอกาสในการ ต่อสู้คดีได้อย่างเต็มที่ และไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำหรับที่ตำรวจภูธรจังหวัดชุมพรกล่าวอ้างระเบียบการ ตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๒๙ บทที่ ๑ ว่าด้วยข้อราชการอันพึงสงวนเป็นความลับ ตามข้อ ๑ (๒) และแนวทางปฏิบัติของ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามหนังสือสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ลงวันที่ ๒๘ สิงหาคม ๒๕๔๖ ท้ายหนังสือสำนักงานเลขาธิการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่ ๐๐๐๑.๒๓/๕๘๒๔ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๔๖ เรื่อง หรือเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งได้ กำหนดแนวทางการขอสำเนาส่วนงานการสอบสวนคดีอาญาให้ถือเป็นหลักว่าให้ใช้ดุลพินิจโดยไม่อนุญาตินั้น เห็นว่าเป็นระเบียบและ แนวทางปฏิบัติภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ไม่กระทบสิทธิของประชาชน จึงเห็นควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ เฉพาะในส่วนของผู้อุทธรณ์และมารดา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ตำรวจภูธรจังหวัด ชุมพรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เฉพาะในส่วนของผู้อุทธรณ์และมารดาเท่านั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๓

ผู้ถูทรมณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นผู้สมัครรับเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคี อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ แต่ไม่ได้รับการเลือกตั้ง ได้ใช้สิทธิร้องคัดค้านการเลือกตั้งในครั้งนี้ ต่อมาคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีคำวินิจฉัยยกคำร้องคัดค้าน ผู้อุทธรณ์จึงได้มีหนังสือลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดบุรีรัมย์ ขอข้อมูลข่าวสารจำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาคำร้องบันทึกถ้อยคำของผู้คัดค้าน และบันทึกถ้อยคำของพยานผู้คัดค้านทุกปากที่ฝ่ายผู้ร้องคัดค้านนำเสนอต่อคณะกรรมการการเลือกตั้ง
๒. สำเนานบันทึกถ้อยคำของผู้ถูกคัดค้าน และบันทึกถ้อยคำของพยานฝ่ายผู้ถูกร้องคัดค้านทุกฉบับ
๓. สำเนาความเห็นของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดบุรีรัมย์ ที่มีความเห็นส่งเรื่องให้คณะกรรมการการเลือกตั้งกลางวินิจฉัยทบทวน รวมทั้งผลการสอบสวนที่เกี่ยวข้องในเรื่องดังกล่าว

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งมีหนังสือ ที่ ลต ๐๒๐๕/๖๑๔๐ ลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ แจ้งเปิดเผยคำให้การของผู้อุทธรณ์ ส่วนรายการอื่นปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีมติในการประชุมครั้งที่ ๖๕/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๗ และครั้งที่ ๑๕๙/๒๕๔๙ เมื่อวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๙ กำหนดแนวทางไว้ว่า เอกสารในสำนวนการสืบสวนสอบสวน ตลอดจนความเห็นคณะอนุกรรมการสืบสวนสอบสวน และคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนั้น เป็นเอกสารซึ่งมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องปกปิดเป็นความลับ เนื่องจากมีรายละเอียดเกี่ยวกับพยานบุคคล ซึ่งหากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด รวมทั้งจะทำให้การป้องกันการตรวจสอบหรือการรู้แหล่งที่มาของข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้

ผู้ทบทวนจึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ อทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลว่าสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้ง ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้ จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดบุรีรัมย์ได้ประกาศให้มีการเลือกตั้งนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลไทยสามัคคีในวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๒ โดยมีผู้สมัครรับเลือกตั้งรวมผู้ขอทธรณ์ด้วย จำนวน ๔ คน ผลการเลือกตั้ง

ปรากฏว่านาย ท. เป็นผู้ได้รับการเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคี

ผู้อุทธรณ์ได้ใช้สิทธิร้องคัดค้านการเลือกตั้งดังกล่าว โดยคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดบุรีรัมย์ได้รับคำร้องคัดค้านไว้พิจารณาในประเด็นของนาย ท. ผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคี หมายเลข ๒ ได้กระทำการฝ่าฝืนมาตรา ๕๗ (๑) (๔) แห่งพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยได้นำผู้มีสิทธิเลือกตั้งจำนวน ๕๐ คน ไปทำบุญที่วัดเขาลอย ตำบลตาจ่ง อำเภอละหารทราย ซึ่งนาย ท. (ผู้ถูกคัดค้าน) ได้ถวายเงินแก่เจ้าอาวาสเป็นจำนวนเงิน ๑๕,๙๙๙ บาท เพื่อให้มีการแจกพระและเครื่องรางให้กับทีมงานและผู้มีสิทธิเลือกตั้ง และผู้ถูกคัดค้านได้นำทุกคนไปเลี้ยงอาหารที่ร้านขอนแก่น

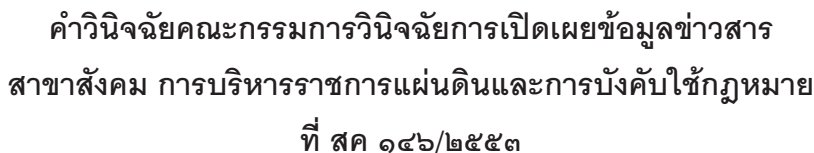
คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดบุรีรัมย์ได้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนสอบสวน เพื่อทำการสืบสวนสอบสวนเรื่องคัดค้านดังกล่าว โดยคณะกรรมการฯ ได้เชิญผู้เกี่ยวข้องไปให้ถ้อยคำ และรายงานผลการสืบสวนสอบสวนไปยังคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดบุรีรัมย์ ซึ่งคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดบุรีรัมย์ได้พิจารณาเห็นว่ายังรับฟังไม่ได้ว่าผู้ถูกคัดค้านได้กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนพระราชบัญญัติการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๕ ซึ่งต่อมาคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาเห็นพ้องกับความเห็นของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดบุรีรัมย์ และมีคำวินิจฉัยสั่งการ ที่ ๒๐๐๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๒ ให้ยกคำร้องคัดค้าน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะในส่วนบันทึกถ้อยคำของผู้คัดค้าน สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วจึงไม่มีประเด็นในการพิจารณา สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการอื่นที่หน่วยงานได้ปฏิเสธการเปิดเผยนั้น ปรากฏข้อเท็จจริงว่าคณะกรรมการการเลือกตั้งได้พิจารณาเกี่ยวกับเรื่องและผู้อุทธรณ์ได้ร้องคัดค้านการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไทยสามัคคีในวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๒ เสร็จสิ้นแล้ว ดังปรากฏตามคำวินิจฉัยสั่งการ ที่ ๒๐๐๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๒ ให้ยกคำร้องคัดค้าน ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ร้องคัดค้านและเป็นผู้ถูกระทบสิทธิโดยตรง จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่การเปิดเผยจะทำให้มีการตรวจสอบการดำเนินการของหน่วยงานของรัฐให้โปร่งใสในการทำงานอันเป็นประโยชน์ต่อสาธารณะและทำให้ประชาชนเกิดความเชื่อมั่นต่อการทำงานของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ เว้นแต่ข้อพยานผู้มาให้ถ้อยคำ การเปิดเผยอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) เห็นควรมิให้เปิดเผยชื่อ หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงผู้มาให้ถ้อยคำเป็นพยาน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ลบ หรือตัดทอน หรือทำโดยประการอื่นใดที่ไม่เป็นการเปิดเผยชื่อ หรือข้อความที่อาจทำให้ทราบถึงผู้มาให้ถ้อยคำเป็นพยาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๓

.....

၈၄၆

๖.๕ บุคคลที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานแต่งตั้งมีบันทึกประวัติการทำงานและความประพฤติทั้งส่วนบุคคล และหน้าที่ราชการเป็นอย่างไร มีบันทึกการทำงานที่มีลักษณะเด่นและแสดงออกซึ่งความคิดสร้างสรรค์ หรือความคิดเชิงนวัตกรรม ใหม่ ๆ ที่ยังประโยชน์ต่องานและหน่วยงานประการใดบ้าง

๖.๖ ผู้ที่ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเข้าสู่ตำแหน่งโดยระบบ Fast track นั้น มีคุณสมบัติแตกต่างจากข้าราชการอื่นที่ ผ่านการทดสอบและมีระดับอาวุโสหรือคุณสมบัติเฉพาะบุคคลสูงกว่าหรือเทียบเท่าอย่างไร หรือผู้ที่ได้รับการพิจารณาแต่งตั้งเข้าสู่ ตำแหน่งโดยระบบ Fast track มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ วิสัยทัศน์ การทำงานที่เป็นลักษณะเด่นหรือมีประสิทธิภาพ หรือมีผลงานที่เป็นลักษณะเด่นแตกต่างจากข้าราชการอื่นที่อาวุโสกว่าหรือเทียบเท่าอย่างไร

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานมีหนังสือ ที่ รง ๐๕๐๒/๐๐๔๙๒๕ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า ข้อมูล ข่าวสารตามอุทธรณ์แม้จะมีข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๔๑๒๖/๒๕๔๓ แต่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการตามที่ร้องขอให้เปิดเผยนั้น อาจกระทบ ถึงประโยชน์ได้เสียของบุคคลดังกล่าว ประกอบกับจากข้อเท็จจริงพบว่า ข้าราชการที่มีรายชื่อแนบท้ายคำอุทธรณ์คัดค้านคำสั่ง กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่ ๑๒๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๓ ของนาย ส. ที่มีหนังสือขอความอนุเคราะห์จาก ผู้อุทธรณ์โดยขอให้ผู้อุทธรณ์รับเป็นผู้แทนในการตรวจสอบและดำเนินการเรียกร้องขอความเป็นธรรมดังกล่าวนั้นมิได้มีการลงลายมือชื่อ กรณีจึงมีอาชญาพยานได้ว่า ข้าราชการผู้มีรายชื่อแนบท้ายคำอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้มอบหมาย ให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้แทน อีกทั้งมีข้าราชการที่ปรากฏในรายชื่อแนบท้ายคำอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน จำนวน ๒ ราย คือ ลำดับที่ ๒๕ นางสาว ก. และลำดับที่ ๓๒ นางสาว ว. (รายชื่อซ้ำกันกับลำดับที่ ๓๕) ไม่ได้เป็นผู้สมัครรับการ คัดเลือกเพื่อรับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ ฉะนั้น การเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารของราชการดังกล่าวอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของบุคคลที่เกี่ยวข้อง กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานจึงได้แจ้งให้ บุคคลที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเสนอคำคัดค้านภายในเวลาสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้แจ้งผลให้ทราบต่อไป สำหรับบัญชีการจัดลำดับอาวุโสของข้าราชการที่สมัครเข้ารับ การทดสอบประเมินคัดเลือกฯ ที่ขอให้เปิดเผยและจัดส่งนั้น กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานไม่ได้มีการจัดทำ จึงไม่มีข้อมูลข่าวสาร ที่สามารถเปิดเผยตามคำขอได้

อนึ่ง กรณีขอให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานพิจารณาทบทวนคำสั่ง ที่ ๑๒๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ให้ข้าราชการรักษาราชการในตำแหน่ง นั้น กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานได้พิจารณาคำอุทธรณ์คัดค้านคำสั่งดังกล่าวของ นาย ส. แล้วเห็นว่าเป็นการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๑ ประกอบกับ กฎ ก.พ.ค. ว่าด้วย การร้องทุกข์และการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๑ และได้ส่งเรื่องพร้อมคำชี้แจงให้ปลัดกระทรวงแรงงานในฐานะ ผู้มีอำนาจวินิจฉัยพิจารณา และได้แจ้งนาย ส. ทราบแล้ว ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของปลัดกระทรวงแรงงาน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุป ได้ความว่า กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานมีคำสั่ง ที่ ๑๒๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๓ เรื่อง ให้ข้าราชการรักษาราชการ ในตำแหน่ง จำนวน ๒๔ ราย คำสั่งดังกล่าวก่อให้เกิดความเคลือบแคลงสงสัยและความไม่พอใจของข้าราชการกรมสวัสดิการและ

คุ้มครองแรงงานจำนวนมากถึงความไม่ถูกต้องชอบธรรมและกระบวนการแต่งตั้งที่ชี้ให้เห็นถึงว่าไม่ได้เป็นไปตามหลักการและหลักเกณฑ์การประเมินทดสอบความรู้ ความสามารถ และคุณสมบัติความเหมาะสมของบุคคล อีกทั้งไม่เป็นไปตามหลักอาวุโสที่ถือเป็นหลักการสำคัญประการหนึ่งในการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการ นอกจากนี้ ยังมีการแต่งตั้งบุคคลโดยอัตรระบบ Fast track แต่ไม่สามารถชี้แจงเหตุผลถึงการนำเอาระบบ Fast track มาใช้ในแต่ละตำแหน่งได้ว่ามีที่มาและมีเหตุผลความจำเป็นอย่างไร ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ๔ ฉบับ คือ หนังสือ ที่ สขร ๐๐๕/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๓ ที่ สขร ๐๑๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ที่ สขร ๐๒๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ และที่ สขร ๐๓๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงอธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๖ รายการดังกล่าว กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานเปิดเผยเฉพาะระเบียบข้อบังคับ ประกาศกรม/อ.ก.พ. เกี่ยวกับการรับสมัครเพื่อเลื่อนขั้นให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษเท่านั้น ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อที่จะนำไปประกอบการร้องทุกข์และเพื่อประกอบการฟ้องร้องที่ศาลปกครอง

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารกระดาคำตอบและบัญชีคะแนน (ข้อเขียน) กระดาคำตอบและบัญชีคะแนน (สัมภาษณ์) บัญชีคะแนน/ผลการให้คะแนนตาม “หลักเกณฑ์ว่าด้วยคุณสมบัติ คุณลักษณะ และความเหมาะสมของบุคคล” ตลอดจนรายงาน มติ ความเห็น ข้อเสนอ หรือเอกสารข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบและการให้คะแนน กระบวนการทดสอบประเมินคุณสมบัติและผลงานข้าราชการเพื่อพิจารณาแต่งตั้งเลื่อนขั้นข้าราชการตามคำสั่ง ที่ ๑๒๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๓ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ แต่การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อผู้ที่ได้รับการคัดเลือก หรือผู้ที่เสนอคัดค้านหรือผู้ที่ไม่ได้แจ้งเสนอคัดค้านให้กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานทราบ หรือข้าราชการอื่นที่ได้ขอสมัครเข้ารับการพิจารณาคัดเลือกให้เข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ จึงเห็นควรเปิดเผยโดยการที่ให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูเอกสารดังกล่าวได้ แต่ให้ลบข้อความหรือรหัสที่กำหนดแทนชื่อบุคคลที่อาจทำให้ทราบถึงชื่อของบุคคลที่เป็นผู้เข้าขอสมัครเข้ารับการพิจารณาคัดเลือก สำหรับกรณี นาย ส. และนาย ล. เห็นควรให้เปิดเผยโดยไม่ลบข้อความหรือรหัสที่กำหนดแทนชื่อบุคคล แต่ไม่ให้สำเนาเอกสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๔ คือ บัญชีการจัดลำดับขั้นอาวุโสของข้าราชการที่สมัครเข้ารับการทดสอบประเมินคัดเลือกเพื่อการแต่งตั้งในครั้งนี้นักคน กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานชี้แจงว่าไม่มี ดังนั้น ในกรณีนี้จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงานชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้ตรวจสอบตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และรายการที่ ๖ มีลักษณะเป็นคำถามเพื่อขอทราบเหตุผลในการนำเอาระบบ Fast track มาใช้ในการประเมินเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ สำหรับข้อมูลรายการที่ ๑ คือ รายชื่อที่ทำให้ทราบว่าใครเป็นกระดาคำตอบของผู้ใด รายการที่ ๒ คือ กระดาคำตอบและบัญชีคะแนน (สัมภาษณ์) รายการที่ ๓ คือ บัญชีคะแนน/ผลการให้คะแนนตาม “หลักเกณฑ์การพิจารณาทดสอบคัดเลือกข้าราชการเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขั้นให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการระดับชำนาญการพิเศษ” ประกอบด้วย “หลักเกณฑ์ว่าด้วยคุณสมบัติ คุณลักษณะ และความเหมาะสมของบุคคล” และรายการที่ ๕ คือ รายงาน มติ ความเห็น ข้อเสนอ หรือเอกสารข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการให้คะแนนเห็นว่า เห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอด้วยการให้ผู้อุทธรณ์ตรวจดูโดยปิดชื่อหรือรหัสที่ทำให้ทราบชื่อของบุคคล

ที่ เป็นผู้สมัครเข้ารับการพิจารณาคัดเลือกก็เพียงพอต่อการตรวจสอบแล้ว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร รายการที่ ๑ ๒ ๓ และ ๕ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารของบุคคลอื่นให้เข้าตรวจสอบ โดยปิดชื่อหรือรหัสที่ทำให้ทราบชื่อของบุคคลนั้น แต่ไม่ให้สำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๗/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงาน ป.ป.ช. เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ช.

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง (นางสาว สมลักษณ์ จัดกระบวนผล) สำนักงาน ป.ป.ช. ขอสำเนาหนังสือร้องเรียนของผู้กล่าวหาที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์กับพวกว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบทั้งหมด เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการดำเนินการตามสิทธิที่กฎหมายกำหนดต่อไป

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ฉบับที่ ปช ๐๐๑๔/๔๕๗๔ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า การขอคัดสำเนาคำกล่าวหาร้องเรียนและเอกสารหลักฐานประกอบคำกล่าวหาดังกล่าวไม่ใช่เป็นการกระทำตามหน้าที่ราชการ หรือเพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือเพื่อประโยชน์สาธารณะ ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งปัจจุบันเรื่องกล่าวหาร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์กับพวกกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการอยู่ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง ซึ่งการเปิดเผยคำกล่าวหาร้องเรียนและเอกสารหลักฐานประกอบดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงาน ป.ป.ช. จึงไม่อาจคัดสำเนาเอกสารหลักฐานดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ตามที่ร้องขอได้ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติถือเป็นหลักปฏิบัติว่า เมื่อคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงเห็นว่ามีความพยานหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงเรียกผู้ถูกกล่าวหาไปพบและแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหาชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหาที่มีสิทธิร้องขอตรวจสอบหรือขอรับทราบพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริง เพื่อประกอบการชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือต่อสู้คดี คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงสามารถให้ผู้ถูกกล่าวหาตรวจดูพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ ที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ตามสมควร รวมถึงการเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาสามารถจดหรือคัดลอกเอกสารหรือพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริงซึ่งมิใช่ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานบุคคลได้ด้วย แต่ไม่รวมถึงการสำเนาหรือถ่ายเอกสารหรือพยานหลักฐานดังกล่าว และต้องเป็นบุคคลที่เป็นผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้นที่สามารถตรวจดูได้ ดังนั้น หากคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงเรียกผู้อุทธรณ์ไปพบและแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิร้องขอตรวจสอบและขอรับทราบพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

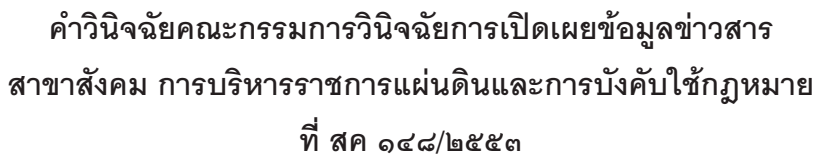
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง (นางสาวสมลักษณ์ จัตุระบวรผล) สำนักงาน ป.ป.ช. ขอสำเนาหนังสือร้องเรียนของผู้กล่าวหาที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์กับพวกว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบทั้งหมด แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์ จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สำเนาหนังสือร้องเรียนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์กับพวก ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบทั้งหมด ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวและอยู่ระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงยังไม่สมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงาน ป.ป.ช.

สำนักงาน ป.ป.ช. มีหนังสือ ดับ ที่ ปช ๐๐๑๔/๔๕๗๙ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า การขอคัดสำเนา คำกล่าวหา ร้องเรียนและเอกสารหลักฐานประกอบคำกล่าวหาดังกล่าวไม่ใช่เป็นการกระทำตามหน้าที่ราชการ หรือเพื่อประโยชน์ สาธารณะ ตามมาตรา ๑๒๐ แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งปัจจุบันเรื่องกล่าวหา ร้องเรียนว่าผู้อุทธรณ์กับพวกกระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ อยู่ในระหว่างการไต่สวนข้อเท็จจริง ซึ่งการเปิดเผยคำกล่าวหา ร้องเรียนและเอกสารหลักฐานประกอบดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ สำนักงาน ป.ป.ช. จึงไม่อาจคัดสำเนาเอกสารหลักฐานดังกล่าวให้ผู้อุทธรณ์ตามที่ร้องขอได้ อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการ ป.ป.ช. มีมติถือเป็นหลักปฏิบัติว่า เมื่อคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงเห็นว่ามีความเห็นหลักฐานเพียงพอที่จะสนับสนุนข้อกล่าวหา ให้คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงเรียกผู้ถูกกล่าวหาไปพบและแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้ถูกกล่าวหาทราบ และให้โอกาสผู้ถูกกล่าวหา ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหา ผู้ถูกกล่าวหา มีสิทธิร้องขอตรวจสอบหรือขอรับทราบพยานหลักฐานที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริง เพื่อประกอบ การชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาหรือต่อสู้คดี คณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงสามารถให้ผู้ถูกกล่าวหาตรวจดูพยานเอกสารหรือพยานวัตถุ ที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริงได้ตามสมควร รวมถึงการเปิดโอกาสให้ผู้ถูกกล่าวหาสามารถจดหรือคัดลอกเอกสารหรือพยานหลักฐาน ที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริงซึ่งมิใช่ถ้อยคำของผู้ถูกกล่าวหาหรือพยานบุคคลได้ด้วย แต่ไม่รวมถึงการสำเนาหรือถ่ายเอกสารหรือ พยานหลักฐานดังกล่าว และต้องเป็นบุคคลที่เป็นผู้ถูกกล่าวหาเท่านั้นที่สามารถตรวจดูได้ ดังนั้น หากคณะอนุกรรมการไต่สวน ข้อเท็จจริงเรียกผู้อุทธรณ์ไปพบและแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์ย่อมมีสิทธิร้องขอตรวจสอบและขอรับทราบพยาน หลักฐานที่ได้จากการไต่สวนข้อเท็จจริงตามมติของคณะกรรมการ ป.ป.ช. ดังกล่าวได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงาน ป.ป.ช. และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง (นางสาวสมลักษณ์ จักรกระบวนผล) สำนักงาน ป.ป.ช. ขอสำเนาหนังสือร้องเรียนของผู้กล่าวหาที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์กับพวกต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระทำความผิดฐานทุจริต ต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ พร้อมเอกสารหลักฐานประกอบทั้งหมด แต่สำนักงาน ป.ป.ช. ปฏิเสธ การเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สำเนาหนังสือร้องเรียนของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่กล่าวหาผู้อุทธรณ์กับพวก ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. ว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ พร้อมเอกสาร หลักฐานประกอบทั้งหมด ซึ่งคณะกรรมการ ป.ป.ช. ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าวและอยู่ระหว่างการ ไต่สวนข้อเท็จจริงของคณะอนุกรรมการไต่สวนข้อเท็จจริง การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอดังกล่าวจะทำให้การบังคับใช้ กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงยังไม่สมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๔๙/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเกี่ยวกับการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ที่ ลป ๐๙๒๙/- ลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บัญชาการสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๒ ดังนี้

๑. บันทึกการประชุมแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ประจำปี ๒๕๕๒
๒. บัญชีการแต่งตั้งโยกย้าย
๓. เหตุผลการย้ายผู้อุทธรณ์ออกนอกสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง โดยที่ไม่ได้สมัครใจในการแต่งตั้งในครั้งนี้
๔. บัญชีลำดับอาวุโสของตำรวจชั้นสัญญาบัตร

สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง มีหนังสือ ที่ ๐๐๒๙.๑๑๒/๒๘๑๙ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดลพบุรี เพื่อแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบมติของคณะกรรมการบริหารข้อมูลข่าวสารสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ดังนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้แก่ บันทึกการประชุมแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ สำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ประจำปี ๒๕๕๒ และรายการที่ ๓ ได้แก่ เหตุผลการย้ายผู้อุทธรณ์ออกนอกสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองโดยที่ไม่ได้สมัครใจนั้นไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีลักษณะเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอความเป็นธรรมไปยังคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ขณะนี้เรื่องดังกล่าวยังอยู่ระหว่างการพิจารณาและสำนักงานตรวจคนเข้าเมืองได้จัดส่งหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอไปให้คณะกรรมการข้าราชการตำรวจแล้ว

๒. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ได้แก่ บัญชีการแต่งตั้งโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับรองผู้บัญชาการ - สารวัตรในสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง วาระประจำปี ๒๕๕๒ และรายการที่ ๔ ได้แก่ บัญชีลำดับอาวุโสของตำรวจชั้นสัญญาบัตรได้แนบมาพร้อมหนังสือนี้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ตำรวจภูธรภาค ๑ มีคำสั่ง ที่ ๑๗/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งผู้อุทธรณ์จากตำแหน่งสารวัตรสำนักงาน

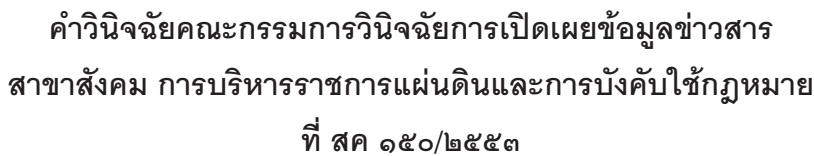
ตรวจคนเข้าเมือง จังหวัดอำนาจเจริญ ไปดำรงตำแหน่งสารวัตรอำนาจการ สถานีตำรวจภูธรโคกเจริญ จังหวัดลพบุรี ผู้อุทธรณ์เห็นว่า ตนกถูกย้ายโดยไม่เป็นธรรมจึงได้ร้องทุกข์ขอความเป็นธรรมไปยังคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ และมีหนังสือถึงผู้บัญชาการสำนักงาน ตรวจคนเข้าเมือง ขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ประจำปี ๒๕๕๒ สำนักงานตรวจคนเข้าเมืองเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๔ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ได้แก่ บันทึกการประชุมแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ สำนักงาน ตรวจคนเข้าเมือง ประจำปี ๒๕๕๒ และรายการที่ ๓ ได้แก่ เหตุผลการย้ายผู้อุทธรณ์ออกนอกสังกัดสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการในกระบวนการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ ตามกฎ ก.ตร.ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการ แต่งตั้งและโยกย้ายข้าราชการตำรวจระดับสารวัตรถึงจเรตำรวจแห่งชาติและรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๙ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้เพื่อจะทำให้มีการตรวจสอบได้ว่าการพิจารณาแต่งตั้งข้าราชการตำรวจสอดคล้อง กับหลักเกณฑ์ตามกฎหมายหรือไม่ ในขณะที่เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลในส่วนนี้จะสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลในระบบบริหารงาน บุคคลซึ่งจะต้องโปร่งใสตรวจสอบได้ ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นว่าข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ และ ๓ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ เปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้ทั้งหมด แต่การจัดสำเนาในส่วนนี้ให้แก่ผู้อุทธรณ์ให้ชัดเจนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวพัน กับการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน ตรวจคนเข้าเมืองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ รายการที่ ๑ และ ๓ โดยให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจดูได้ทั้งหมดและให้สำเนาข้อมูล ข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๓ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องหรือเกี่ยวพันกับการแต่งตั้งผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลบ้านธิ ที่ ลพ ๕๓๓๐๑/๘๒๗ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ว่า เทศบาลตำบลบ้านธิได้มีการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีที่มีเจ้าหน้าที่กระทำการทุจริตทางการเงิน เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการและได้มีคำสั่งให้นาง ก. เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและบัญชี ๕ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดที่กระทำการทุจริตดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการ เป็นเงิน ๑,๘๔๗,๗๔๓.๗๘ บาท ขณะนี้นาง ก. ก็ยังมิได้ชำระค่าสินไหมทดแทนตามที่มีคำสั่งแต่อย่างใด เทศบาลตำบลบ้านธิจึงขอข้อมูลทางการเงินของบุคคลดังกล่าวที่อยู่ในความครอบครองเพื่อจะได้พิจารณาดำเนินการตามกฎหมายและอำนาจหน้าที่ต่อไป

ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) มีหนังสือ ที่ กบง. ๒๒๑๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลบ้านธิว่า ธนาคารฯ มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจและอยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งบัญญัติห้ามเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลของลูกค้า เว้นแต่จะได้รับความยินยอมจากผู้เป็นเจ้าของข้อมูลก่อน หรือเป็นการเปิดเผยต่อหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมาย ประกอบกับพระราชบัญญัติธุรกิจสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติความรับผิดชอบที่พนักงานของธนาคารได้เปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลให้ต้องรับโทษทางอาญา หากฝ่าฝืนธนาคารฯ อาจถูกเจ้าของข้อมูลร้องเรียนต่อธนาคารแห่งประเทศไทยหรือถูกฟ้องร้องดำเนินคดีได้ อย่างไรก็ตาม หากเทศบาลตำบลบ้านธิมีอำนาจตามกฎหมายใดในการเรียกหรือขอข้อมูลส่วนบุคคลแล้ว ขอให้เทศบาลฯ มีคำสั่งเป็นหนังสือมายังธนาคารฯ โดยระบุนามตรา และกฎหมายที่ให้อำนาจดังกล่าว เพื่อธนาคารฯ จะได้ใช้อ้างอิงแก่เจ้าของข้อมูลในกรณีที่ถูกร้องเรียน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลบ้านธิ ที่ ลพ ๕๓๓๐๑/๙๗๔ ลงวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการ
ข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ และมีฐานะเป็นทบวงการเมือง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลบ้านธิ ที่ ลพ ๕๓๓๐๑/๘๒๗ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้จัดการธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) ว่าเทศบาลตำบลบ้านธิ ได้มีการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดกรณีที่มีเจ้าหน้าที่ กระทำการทุจริตทางการเงิน เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการและได้มีคำสั่งให้นาง ก. เจ้าหน้าที่บริหารงานการเงินและ บัญชี ๕ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดที่กระทำการทุจริตดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการ เป็นเงิน ๑,๘๔๗,๗๔๓.๗๘ บาท และขณะนั้น

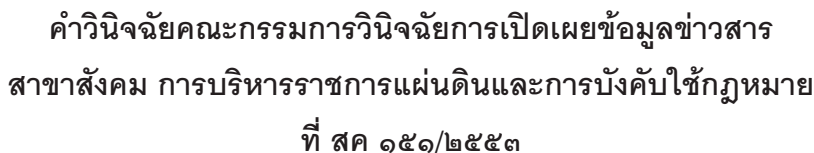
นาง ก. ก็ยังมีได้ชำระค่าสินไหมทดแทนตามที่มิคำสั่งแต่อย่างใด เทศบาลฯ จึงขอข้อมูลทางการเงินของบุคคลดังกล่าวที่อยู่ในความครอบครองของธนาคารกรุงไทยฯ เพื่อจะได้มีการพิจารณาดำเนินการตามกฎหมายและอำนาจหน้าที่ต่อไป แต่ธนาคารฯ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่เพื่อที่ปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่ไม่ได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดินหรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารอาคารสงเคราะห์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นราชการส่วนท้องถิ่นซึ่งเป็นหน่วยงานและ มีฐานะเป็นทบวงการเมือง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลบ้านธิ ที่ ลพ ๕๓๓๐๑/๘๒๘ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้จัดกรรณาคารอาคารสงเคราะห์ว่า เทศบาลตำบลบ้านธิ ได้มีการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่กรณีที่มี เจ้าหน้าที่กระทำการทุจริตทางการเงิน เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการและได้มีคำสั่งให้นาง น. เจ้าหน้าที่บริหารงาน การเงินและบัญชี ๕ ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในสังกัดที่กระทำการทุจริตชดใช้ค่าเสียหายแก่ทางราชการ เป็นเงิน ๑,๘๔๗,๗๔๓.๗๘ บาท ขณะนั้นนาง น. ก็ยังมิได้ชำระค่าสินไหมทดแทนตามที่มิคำสั่งแต่อย่างใด เทศบาลฯ จึงขอข้อมูลทางการเงินของบุคคลดังกล่าวที่อยู่ใน ความครอบครองเพื่อจะได้พิจารณาดำเนินการตามกฎหมายและอำนาจหน้าที่ต่อไป แต่ธนาคารฯ ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์ จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อให้ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครอง หรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่มิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดินหรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๒/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดฉะเชิงเทราเกี่ยวกับการอนุญาต
เคลื่อนย้ายสัตว์

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดฉะเชิงเทรา

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงปศุสัตว์จังหวัดฉะเชิงเทรา ขอข้อมูลข่าวสาร
จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. ใบอนุญาตนำเข้าหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร ที่มีปลายทางที่โรงฆ่าสัตว์บางคล้า (โรงงาน
แปรรูปสุกรบางคล้า) ทุกฉบับ ตั้งแต่เริ่มเปิดดำเนินการ ซึ่งสามารถจัดทำในรูปของตารางได้ โดยต้องมีเนื้อหาสาระสำคัญดังนี้

- ๑.๑ สุกรมาจากฟาร์มชื่ออะไร ที่อยู่ของฟาร์ม
- ๑.๒ วันที่ขนานำหรือเคลื่อนย้ายสุกรออกจากฟาร์ม
- ๑.๓ จำนวนตัวสุกรแต่ละเที่ยวรถ และเลขทะเบียนรถบรรทุก
- ๑.๔ สรุปจำนวนสุกรเข้าโรงฆ่าในแต่ละวัน ตั้งแต่เปิดดำเนินการ

๒. ใบอนุญาตนำเข้าหรือเคลื่อนย้ายสัตว์หรือซากสัตว์ภายในราชอาณาจักร ที่มีต้นทางออกจากโรงฆ่าสัตว์บางคล้า (โรงงาน
แปรรูปสุกรบางคล้า) ทุกฉบับ ตั้งแต่เริ่มเปิดดำเนินการ ซึ่งสามารถจัดทำในรูปของตารางได้ โดยต้องมีเนื้อหาสาระสำคัญดังนี้

- ๒.๑ จำนวนน้ำหนักเนื้อสุกรที่ขนานำหรือเคลื่อนย้ายออกจากโรงฆ่าสัตว์
- ๒.๒ วันที่ขนานำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์
- ๒.๓ สถานที่ปลายทางที่ขนานำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์ไป
- ๒.๔ ทะเบียนรถที่ขนานำหรือเคลื่อนย้ายสัตว์

๓. บัญชีหรือทะเบียนพัสดุดูอุปกรณ์ครุภัณฑ์ ซึ่งได้จัดซื้อไว้เพื่อใช้ในโรงงานแปรรูปสุกรบางคล้า ที่สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด
ฉะเชิงเทรา รับโอนพัสดุดูอุปกรณ์ครุภัณฑ์มาจากกรมปศุสัตว์ทุกชนิด พร้อมรายงานการตรวจสอบพัสดุดูอุปกรณ์ครุภัณฑ์ประจำปี
ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการพัสดุ พ.ศ. ๒๕๓๕

สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดฉะเชิงเทรา มีหนังสือ ที่ ฉข ๐๐๐๗/๑๗๗๑ ลงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ในรายการที่ ๑ และ ๒ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราช
บัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อื่น เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล
โดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ เมษายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ซึ่งสำนักงานปศุสัตว์จังหวัดฉะเชิงเทราได้จัดส่งมาสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูล ข่าวสารรายการข้างต้น เพื่อนำไปตรวจสอบการชำระภาษีอากรการฆ่าสัตว์ และค่าธรรมเนียมโรงฆ่าสัตว์ในพื้นที่อำเภอบางคล้า จังหวัด ฉะเชิงเทรา ว่าผู้ประกอบการโรงฆ่าสัตว์มีการแจ้งชำระภาษีถูกต้องตรงตามความเป็นจริงหรือไม่ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ได้แจ้งด้วย วาจากว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ นั้น ต้องการเพียงปี ๒๕๕๒ - ประมาณเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ เท่านั้น ส่วนข้อมูล ข่าวสารรายการที่ ๓ ซึ่งหน่วยงานไม่ได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แต่ผู้อุทธรณ์ก็ยังไม่ได้รับการเปิดเผยจากสำนักงานปศุสัตว์ จังหวัดฉะเชิงเทรานั้น ในขณะที่ผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์ได้ข้อมูลข่าวสารในรายการนี้แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ ในปี ๒๕๕๒ - ประมาณเดือนพฤษภาคม ๒๕๕๓ เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่สามารถเปิดเผยได้ รวมทั้งชื่อ ที่อยู่ของผู้ได้รับอนุญาตซึ่งการเปิดเผยไม่เป็นการรบกวนสิทธิส่วนบุคคล โดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างไรก็ดี ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการ ที่ ๓ ผู้อุทธรณ์ไม่ประสงค์ได้ข้อมูลข่าวสารในรายการนี้ จึงไม่มีประเด็นในการพิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน ปศุสัตว์จังหวัดฉะเชิงเทราเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๒ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๓/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายก
เกี่ยวกับรายงานการประชุมและมติที่ประชุม

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายก

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งหัวหน้างานจัดการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรี มีหนังสือ ที่ ลต (ปจ) ๐๗๐๒/๓๒๙ ลงวันที่ ๘ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายก ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายก ฉบับที่ ลต (นย) ๐๗๐๐/๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒ พร้อมมติคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายก และสำเนารายงานการประชุม

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายกมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ลต (นย) ๐๗๐๑/๒๖๗ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรี ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นเอกสาร (ลับ) เฉพาะเรื่อง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ มติที่ประชุมคณะกรรมการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายก และรายงานการประชุมของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายกครั้งที่ได้มีมติไว้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงเป็นหนังสือที่สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายกได้จัดส่งมา สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เคยดำรงตำแหน่งหัวหน้างานสืบสวนสอบสวนประจำจังหวัดนครนายกถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติหน้าที่ไม่เคร่งครัดต่อระเบียบฯ ไม่เป็นกลางทางการเมือง ก่อให้เกิดความแตกแยกสามัคคีภายในหมู่คณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายก ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้มีคำสั่ง ที่ ๓๐๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๒ ให้ผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งหัวหน้างานจัดการเลือกตั้งประจำจังหวัดปราจีนบุรี ผู้อุทธรณ์เห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่เป็นธรรม จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารในรายการข้างต้นแต่ได้รับการปฏิเสธในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายกมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ลต (นย) ๐๗๐๑/๓๔๙ ลงวันที่ ๘ มิถุนายน ๒๕๕๓ และ ด่วนที่สุด ที่ ลต (นย) ๐๗๐๑/๔๔๐ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ชี้แจงว่าการพิจารณาเสนอข้อยุทธรณ์ในสำนักงานนั้น ไม่มีเรื่องพิจารณาดังกล่าวแต่อย่างใด จึงไม่มีบันทึกรายงานการประชุม และมติของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายกในเรื่องนี้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ มติที่ประชุมคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายก และรายงานการประชุมของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายกครั้งที่ไม่มีมติไว้ โดยสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายกได้ยืนยันว่า ไม่มีเรื่องพิจารณาดังกล่าวแต่อย่างใด จึงไม่มีบันทึกรายงานการประชุม และมติของคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายกในเรื่องนี้ ซึ่งเป็นกรณีที่หน่วยงานปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำชี้แจงของสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายกเป็นความจริง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ และ ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ส่วนหนังสือสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายก ฉบับที่ ลต (นย) ๐๗๐๐/๖ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๒ สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดนครนายกได้มีหนังสือแจ้งต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ว่าได้จัดส่งให้สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งไปแล้ว และผู้อุทธรณ์ไม่ได้อุทธรณ์ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๔/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการอำนวยการซื้อขายสินค้าให้กับบริษัท บ. จำกัด

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นรองกรรมการผู้จัดการธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึง ธพว. ขอสำเนาเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๔ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ สำเนาคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๑๕๙/๒๕๕๑ (แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง)

รายการที่ ๒ ผลการสอบสวนที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๑๕๙/๒๕๕๑ ส่งให้ ธพว. และเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง

รายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๒ ฉบับสมบูรณ์ที่รับรองแล้ว ระเบียบวาระการประชุม และเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง และรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

รายการที่ ๔ หนังสือการเสนอขอให้ประธานกรรมการ ธพว. ลงนามคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง

ธพว. มีบันทึกภายใน ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ ให้สำเนาเอกสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์บางรายการ ดังนี้

๑) ให้สำเนาเอกสารครบถ้วนตามคำขอ จำนวน ๒ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๑ และ ๔

๒) ให้สำเนาเอกสารโดยปกปิดชื่อบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๒ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๒ และ ๓ ทั้งนี้ ธพว. ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารแนบในรายการที่ ๒ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลที่ไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ ตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้องและเอกสารแนบในรายการที่ ๒ โดยระบุว่าสำเนาเอกสารแนบในรายการที่ ๒ นั้น ประกอบด้วย เอกสารการรายงานต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๑๕๙/๒๕๕๑ เอกสารการส่งผลการสอบสวนข้อเท็จจริงไปยังประธานกรรมการ ธพว. เพื่อให้มีการดำเนินการทางวินัยแก่เจ้าหน้าที่ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (นายประดิษฐ์ ภัทรประสิทธิ์) เอกสารบันทึกการให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ เอกสารการให้ข้อมูลหรือชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารการให้ถ้อยคำของบุคคลอื่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ การชี้แจงด้วยหนังสือของ ธพว. การชี้แจงด้วยหนังสือของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า กระทรวงการคลังได้มีคำสั่ง ที่ ๑๕๙/๒๕๕๑ สั่ง ณ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง การให้สินเชื่อในลักษณะผิดปกติดังมีนัยสำคัญของ ธพว. ตามรายงานการตรวจสอบของธนาคารแห่งประเทศไทย ปี ๒๕๕๐ จำนวน ๒๕ ราย ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ได้เชิญผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำในฐานะที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่ ธพว. ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร บางรายการตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ธพว. ได้มีหนังสือ ที่ ธพว. ๐๙๒๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการ เพื่อประกอบการพิจารณา โดยแจ้งว่า ธพว. ไม่มีระเบียบว่าด้วยวาระการประชุมของ ธพว. ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ ธพว. ชี้แจงด้วยวาจาว่าในส่วนเอกสารแนบในรายการที่ ๒ นั้น ธพว. เคยให้สำเนาแก่ผู้อุทธรณ์เกือบครบถ้วนแล้ว ยกเว้นเอกสาร การให้ถ้อยคำของบุคคลอื่นซึ่งไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากการเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อบุคคลผู้ให้ถ้อยคำนั้น สำหรับข้อมูล ข่าวสารรายการที่ ๓ ในส่วนของระเบียบวาระการประชุมและเอกสารแนบที่เกี่ยวข้องนั้น ธพว. ไม่ได้จัดทำข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ผู้อุทธรณ์ได้เข้าตรวจสอบรายการเอกสารที่ ธพว. ส่งให้คณะกรรมการ ประกอบ การพิจารณาเปรียบเทียบกับเอกสารที่ผู้อุทธรณ์เคยได้รับจาก ธพว. แล้วจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แจ้งว่าไม่เคย ได้รับเอกสารแนบในรายการที่ ๒ แต่อย่างใด

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ผลการสอบสวนที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตาม คำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ ๑๕๙/๒๕๕๑ ส่งให้ ธพว. ในส่วนเอกสารแนบนั้นเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงในการ ให้สินเชื่อในลักษณะผิดปกติดังมีนัยสำคัญของ ธพว. ตามที่คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้เชิญผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำ ในฐานะที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการอำนวยความสะดวกดังกล่าว แม้ยังไม่มีกรกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ากระทำความผิด แต่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้อำนวยความสะดวกจึงถือได้ว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับการสอบสวนดังกล่าว เมื่อการสอบสวนข้อเท็จจริงดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์ จึงควรมีโอกาสได้รับทราบเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อย่างไรก็ตาม การเปิดเผยชื่อพยานและบุคคลที่ให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ สอบสวนข้อเท็จจริงอาจทำให้บุคคลดังกล่าวได้รับความเดือดร้อนเสียหาย ซึ่งส่งผลให้ไม่มีผู้ใดกล้าเปิดเผยข้อเท็จจริงต่อทางราชการ ในภายหลัง อันจะทำให้ระบบการสืบสวนสอบสวนเรื่องต่างๆ ของทางราชการต้องประสบอุปสรรค และทำให้การบังคับใช้กฎหมาย เสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของ ราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีที่ ธพว. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะในส่วนของการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยปกปิดชื่อพยานบุคคลนั้น คณะกรรมการฯ เห็นพ้องด้วย ส่วนบันทึกการให้ถ้อยคำของบุคคลต่างๆ และเอกสารแนบอื่นๆ ที่อยู่ในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่ควรเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามที่วินิจฉัยในเบื้องต้น หาก ธพว. เกรงว่าการเปิดเผยเอกสารดังกล่าวอาจจะเกิด อันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้อง ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ โดยลบหรือทำการอื่นใดต่อข้อความที่จะทำให้ทราบ ว่า บุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความนั้นต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความนั้น

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๒ ฉบับสมบูรณ์ที่รับรองแล้ว ระเบียบวาระการประชุมและเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง และรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมนั้น ธพว. ได้เปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๒ โดยปกปิดชื่อผู้เข้าร่วมประชุมทั้งหมด คณะกรรมการฯ เห็นว่ารายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมนั้นไม่มีลักษณะ อย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธ การเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ ธพว. จะกำหนดชั้นความลับไว้ก็ไม่ตัดอำนาจคณะกรรมการฯ ที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยได้ ดังนั้น จึงเห็น

สมควรเปิดเผยรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๒ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ทราบ ส่วนระเบียบวาระการประชุม และเอกสารแนบที่เกี่ยวข้องนั้น ธพว. อ้างว่าไม่ได้จัดทำขึ้นจึงไม่มีข้อมูลข่าวสารเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัย ของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ธนาคารพัฒนา วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ในส่วนของบันทึกการให้ถ้อยคำของบุคคลต่างๆ และเอกสารแนบอื่นๆ ที่อยู่ในสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงโดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ ลบหรือทำการอื่นใดต่อข้อความที่จะทำให้ ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความนั้นต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนสาระสำคัญของเนื้อความ รวมทั้งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ในส่วนของรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมคณะกรรมการ ธพว. ครั้งที่ ๖/๒๕๕๒ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ และให้ยกอุทธรณ์รายการที่ ๒ ในส่วนของชื่อพยานบุคคลที่ปรากฏในผลการสอบสวนข้อเท็จจริง และรายการที่ ๓ ในส่วนของระเบียบวาระการประชุมและเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๕/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย
เกี่ยวกับการสอบสวนข้อเท็จจริงกรณีการอำนวยสินเชื่อ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นรองกรรมการผู้จัดการธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย (ธพว.) ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๒ ถึง ธพว. ขอสำเนาเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง จำนวน ๑๕ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ที่พิจารณาและมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งคณะกรรมการ ธพว. ที่ บค.ว. ๐๐๗/๒๕๕๑ ฉบับสมบูรณ์ที่รับรองแล้ว ระเบียบวาระการประชุมและเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง

รายการที่ ๒ คำสั่งคณะกรรมการ ธพว. ที่ บค.ว. ๐๐๗/๒๕๕๑

รายการที่ ๓ ส่วนงานการสอบสวนข้อเท็จจริง ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งคณะกรรมการ ธพว. ที่ บค.ว. ๐๐๗/๒๕๕๑

รายการที่ ๔ คำสั่ง ธพว. ที่ ๑๑๑/๒๕๔๘

รายการที่ ๕ ส่วนงานการสอบสวนข้อเท็จจริง ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ธพว. ที่ ๑๑๑/๒๕๔๘

รายการที่ ๖ คำสั่ง ธพว. ที่ บค. ๐๖๒๖/๒๕๔๙

รายการที่ ๗ ส่วนงานการพิจารณา คำวินิจฉัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของคณะกรรมการวินัยตามคำสั่ง ธพว. ที่ บค. ๐๖๒๖/๒๕๔๙

รายการที่ ๘ คำสั่ง ธพว. ที่ บค. ๐๖๒๗/๒๕๔๙

รายการที่ ๙ ส่วนงานการสอบสวนข้อเท็จจริง ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ธพว. ที่ บค. ๐๖๒๗/๒๕๔๙

รายการที่ ๑๐ สรุปรายงานการขออนุมัติสินเชื่อ (CA) กรณีรายห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. และบริษัท พ. จำกัด และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

รายการที่ ๑๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการสินเชื่อ สายสินเชื่ออุตสาหกรรม ครั้งที่ ๙/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ฉบับสมบูรณ์ที่รับรองแล้ว ระเบียบวาระการประชุมและเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

รายการที่ ๑๒ รายงานการประชุมคณะกรรมการสินเชื่อ ครั้งที่ ๖/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๗ ฉบับสมบูรณ์ ที่รับรองแล้ว ระเบียบวาระการประชุมและเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

รายการที่ ๑๓ สัญญาเบิกเงินทุนหมุนเวียน รายห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. และรายบริษัท พ. จำกัด

รายการที่ ๑๔ การขอเบิกเงินกู้และการจ่ายเงินกู้ รายห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. และรายบริษัท พ. จำกัด และเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

รายการที่ ๑๕ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามมติคณะกรรมการ ธพว. ในการประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๒ กรณีดูหนี้รายห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. และรายบริษัท พ. จำกัด

ธพว. มีบันทึกภายในลงวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าได้จัดส่งสำเนาเอกสารที่พึงเปิดเผยได้ให้แก่ผู้อุทธรณ์ครบถ้วนในบางรายการ และปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์บางส่วน โดยไม่ให้เหตุผลแห่งการปฏิเสธ ดังนี้

- ๑) ให้สำเนาเอกสารครบถ้วนตามคำขอ จำนวน ๕ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๒ ๑๐ ๑๒ ๑๔ และ ๑๕
- ๒) ให้สำเนาเอกสารเพียงบางส่วนไม่ครบถ้วนตามคำขอ จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ ให้เฉพาะรายงานการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ที่พิจารณาและมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งคณะกรรมการ ธพว. ที่ บค.ว. ๐๐๗/๒๕๕๑ แต่ไม่ให้ระเบียบวาระการประชุมและเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง (ธพว. แจ้งว่าไม่มีระเบียบวาระการประชุมและเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง)

รายการที่ ๓ ให้เฉพาะรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งคณะกรรมการ ธพว. ที่ บค.ว. ๐๐๗/๒๕๕๑ บางหน้า แต่ไม่ให้รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงหน้าที่ ๓ ๔ ๑๐ ๑๑ ๑๒ และ ๒๗ ถึง ๓๔ และสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

- ๓) ไม่ให้สำเนาเอกสารตามคำขอทั้งหมด จำนวน ๘ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๑ และ ๑๓

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ถึง ธพว. ขอสำเนาเอกสารพร้อมรับรองสำเนาถูกต้องเพิ่มเติม จำนวน ๖ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑๖ สำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง ผลการสอบสวนข้อเท็จจริงและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งคณะกรรมการ ธพว. ที่ บค.ว. ๐๐๗/๒๕๕๑

รายการที่ ๑๗ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ที่พิจารณาและมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการวินัยจากผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งคณะกรรมการ ธพว. ที่ บค.ว. ๐๐๗/๒๕๕๑ ฉบับสมบูรณ์ ที่รับรองแล้ว ระเบียบวาระการประชุมและเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง และรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

รายการที่ ๑๘ คำสั่งคณะกรรมการ ธพว. แต่งตั้งคณะกรรมการวินัย

รายการที่ ๑๙ สำนวนการพิจารณา ผลการพิจารณาและเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของคณะกรรมการวินัยตามรายการที่ ๑๘

รายการที่ ๒๐ รายงานการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ที่พิจารณาและมีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการวินัยตามข้อ ๑๘ ฉบับสมบูรณ์ที่รับรองแล้ว ระเบียบวาระการประชุมและเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง และรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม

ธพว. มีบันทึกภายในลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งว่าได้จัดส่งสำเนาเอกสารที่พึงเปิดเผยได้ให้แก่ผู้อุทธรณ์ครบถ้วนตามคำขอ จำนวน ๓ รายการ และปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

๑) ให้สำเนาเอกสารครบถ้วนตามคำขอ จำนวน ๓ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๑๘ ๑๙ และ ๒๑

๒) ให้สำเนาเอกสารเพียงบางส่วนไม่ครบถ้วนตามคำขอ จำนวน ๑ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๒๐ โดยให้เฉพาะรายงานการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ที่พิจารณาและมีมติให้แก้ไขเพิ่มเติมหรือปรับปรุงคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการวินัย ฉบับสมบูรณ์ที่รับรองแล้ว รายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม แต่ไม่ให้สำเนาเอกสารระเบียบวาระการประชุมและเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง

๓) ไม่ให้สำเนาเอกสารตามคำขอทั้งหมด จำนวน ๒ รายการ ได้แก่ รายการที่ ๑๖ และ ๑๗

ทั้งนี้ ธพว. ให้เหตุผลที่ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์สรุปว่า ส่วนงานวินัยได้เคยจัดส่งสำเนาเอกสารรายการที่ ๑๖ และ ๑๗ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินัยจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของ ธพว. หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ธพว. ได้มีคำสั่งที่ ๑๑๑/๒๕๔๘ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีการอำนวยการสินเชื่อให้กับลูกหนี้รายห้างหุ้นส่วนจำกัด อ. และรายบริษัท พ. จำกัด คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงได้สรุปผลการสอบสวนแล้วพบว่ามีผู้บริหารระดับ ๑๒ เกี่ยวข้องด้วย แต่เนื่องจากระเบียบ ธพว. ว่าด้วยการสอบสวนข้อเท็จจริง พ.ศ. ๒๕๔๗ ระบุให้ประธานกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงจะต้องมีตำแหน่งเหนือกว่าผู้ที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำผิด ทำให้คณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงยังไม่ได้สอบสวนผู้ที่เกี่ยวข้องครบถ้วน คณะกรรมการ ธพว. จึงได้มีคำสั่งที่ บค.ว. ๐๐๗/๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงเพื่อทำการสอบสวนข้อเท็จจริงเพิ่มเติม โดยคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งที่ บค.ว. ๐๐๗/๒๕๕๑ ได้ร่วมกันพิจารณาความผิดของผู้อุทธรณ์ ในฐานะผู้รับผิดชอบสายสินเชื่ออุตสาหกรรมและเป็นผู้อนุมัติการเบิกจ่ายเงิน และมีตัวว่าผู้อุทธรณ์มีความผิดตามข้อบังคับ ธพว. ว่าด้วยการบริหารงานบุคคล เงินตอบแทน และค่าใช้จ่ายอื่นของ ธพว. พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๓๗ (๓) ซึ่งกำหนดว่า “ต้องปฏิบัติงานตามนโยบาย ข้อบังคับ กฎ ระเบียบ คำสั่ง แบบแผน หรือวิธีการของธนาคารโดยเคร่งครัด” และข้อ ๓๗ (๖) ซึ่งกำหนดว่า “ต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายให้เกิดผลดี หรือความก้าวหน้าแก่ธนาคาร” จึงเห็นควรกำหนดโทษภาคทัณฑ์เป็นระยะเวลา ๓ เดือน และได้รายงานผลการสอบสวนเสนอประธานกรรมการ ธพว. พิจารณา หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์จึงได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่ ธพว. เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์บางส่วน และปฏิเสธบางส่วนตามที่กล่าวข้างต้น

ในชั้นพิจารณา ธพว. ได้มีหนังสือที่ ธพว. ๐๙๒๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ นำส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการฯ เพื่อประกอบการพิจารณา ทั้งนี้ เจ้าหน้าที่ ธพว. แจ้งว่าในส่วนของระเบียบวาระการประชุมตามคำขอในรายการที่ ๑๗ และ ๒๐ นั้น ธพว. ไม่ได้จัดทำเป็นเอกสารแต่อย่างใด จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารที่จะเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ และยืนยันว่าได้จัดส่งสำเนาเอกสารรายการที่ ๑๖ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ครบถ้วนแล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๗ ธพว. ยืนยันว่าไม่สามารถเปิดเผยรายงานการประชุมให้แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากมีข้อพิจารณาและความเห็นของคณะกรรมการ ธพว. การเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อผู้แสดงความคิดเห็นนั้น ทั้งนี้ ข้อมูลข่าวสารตามคำขอครั้งแรกจำนวน ๑๕ รายการได้จัดส่งให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้ตรวจสอบเอกสารที่ ธพว. ส่งให้คณะกรรมการฯ ประกอบการพิจารณา เปรียบเทียบกับเอกสารที่ผู้อุทธรณ์เคยได้รับจาก ธพว. แล้ว จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ แจ้งว่า ธพว. ส่งสำเนาเอกสารให้ผู้อุทธรณ์ไม่ครบตามคำขอ และยืนยันการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของ ธพว. ตามคำอุทธรณ์เดิม

คณะกรรมการวินัยจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วมีความเห็นดังนี้

รายการที่ ๑ ระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ที่พิจารณาและมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง

ตามคำสั่งคณะกรรมการ ธพว. ที่ บค.ว ๐๐๗/๒๕๕๑ และเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง และรายการที่ ๑๑ ในส่วนของระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการสินเชื่อ สายสินเชื่ออุตสาหกรรม ครั้งที่ ๙/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ และเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง ธพว. แจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารนั้น กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นการที่หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

รายการที่ ๓ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงหน้าที่ ๓ ๔ ๑๐ ๑๑ ๑๒ และ ๒๗ ถึง ๓๔ และสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง ผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เมื่อการสอบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้น และเมื่อพิจารณาข้อมูลข่าวสารที่ ธพว. ปฏิเสธการเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ไม่ปรากฏว่าการเปิดเผยจะมีผลกระทบต่อบุคคลใด เนื่องจากบุคคลที่เกี่ยวข้องนั้นให้ถ้อยคำในลักษณะของการชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ อย่างไรก็ตาม หาก ธพว. เห็นว่าการเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อบุคคลผู้ให้ถ้อยคำก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ จึงเห็นควรเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๔ ๖ ๘ และ ๑๑ ในส่วนของรายงานการประชุมคณะกรรมการสินเชื่อ สายสินเชื่ออุตสาหกรรม ครั้งที่ ๙/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ฉบับสมบูรณ์ที่รับรองแล้ว พร้อมรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม และรายการที่ ๑๓ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ควรเปิดเผยเพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้ประกอบกับเจ้าหน้าที่ ธพว. แจ้งว่าเคยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยืนยันว่ายังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเห็นควรเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๕ ๗ และ ๙ นั้น เมื่อผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว และการสอบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารนั้น ประกอบกับเจ้าหน้าที่ ธพว. แจ้งว่าเคยให้สำเนาข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว แต่ผู้อุทธรณ์ยืนยันว่ายังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเห็นควรเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ หาก ธพว. เห็นว่าการเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อบุคคลผู้ให้ถ้อยคำก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้

รายการที่ ๑๖ ได้ตรวจสอบแล้วปรากฏว่าเป็นข้อมูลข่าวสารรายการเดียวกับรายการที่ ๓ ซึ่งคณะกรรมการฯ ได้วินิจฉัยไว้แล้ว กรณีจึงไม่จำต้องวินิจฉัยอีก

รายการที่ ๑๗ ในส่วนของรายงานการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ที่พิจารณาและมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการวินัยจากผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งคณะกรรมการ ธพว. ที่ บค.ว ๐๐๗/๒๕๕๑ ฉบับสมบูรณ์ที่รับรอง และรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ควรเปิดเผยเพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้ หาก ธพว. เห็นว่าการเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อบุคคลผู้แสดงความคิดเห็นในที่ประชุม ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้แสดงความคิดเห็นนั้นได้ จึงเห็นควรเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑๗ ในส่วนของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระเบียบวาระการประชุมและเอกสารแนบที่เกี่ยวข้องนั้น เมื่อ ธพว. แจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสาร กรณีนี้จึงไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

รายการที่ ๒๐ ในส่วนของระเบียบวาระการประชุมและเอกสารแนบที่เกี่ยวข้องนั้น ธพว. แจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสาร กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

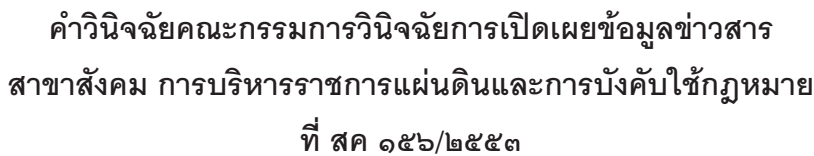
ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยดังนี้

๑) ให้ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงหน้าที่ ๓ ๔ ๑๐ ๑๑ ๑๒ และ ๒๗ ถึง ๓๔ และสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องรายการที่ ๕ รายการที่ ๗ รายการที่ ๙ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าคุณคนใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้นได้ รายการที่ ๔ รายการที่ ๖ รายการที่ ๘ รายการที่ ๑๑ ในส่วนของรายงานการประชุมคณะกรรมการสินเชื่อ สายสินเชื่ออุตสาหกรรม ครั้งที่ ๙/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ ฉบับสมบูรณ์ที่รับรองแล้ว พร้อมรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุม รวมทั้งรายการที่ ๑๓ และรายการที่ ๑๗ ในส่วนของรายงานการประชุมคณะกรรมการ ธพว. ที่พิจารณาและมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการวินัยจากผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งคณะกรรมการ ธพว. ที่ บค.ว ๐๐๗/๒๕๕๑ ฉบับสมบูรณ์ที่รับรองแล้ว และรายชื่อผู้เข้าร่วมประชุมโดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าคุณคนใดเป็นผู้แสดงความคิดเห็นนั้น

๒) ให้ยกอุทธรณ์รายการที่ ๑ รายการที่ ๑๑ ในส่วนของระเบียบวาระการประชุมคณะกรรมการสินเชื่อ สายสินเชื่ออุตสาหกรรม ครั้งที่ ๙/๒๕๔๗ เมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๗ และเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง รายการที่ ๑๖ รายการที่ ๑๗ ในส่วนของข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับระเบียบวาระการประชุมและเอกสารแนบที่เกี่ยวข้องนั้น และรายการที่ ๒๐ ในส่วนของระเบียบวาระการประชุมและเอกสารแนบที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์ จังหวัดนครสวรรค์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทย ได้มีหนังสือลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทย ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกผู้บริหาร สมาชิกสภา และพนักงานส่วนตำบลเพื่อรับทุนการศึกษาในระดับปริญญาโทขององค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทย จำนวน ๖ รายการ ดังนี้

- รายการที่ ๑ ประกาศกำหนดการสอบสัมภาษณ์
- รายการที่ ๒ ระเบียบและหลักเกณฑ์ วิธีการพิจารณาคัดเลือกจากกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
- รายการที่ ๓ เอกสารข้อสอบของผู้ที่ทำการสอบทั้งหมด
- รายการที่ ๔ ผลการให้คะแนนของคณะกรรมการสอบคัดเลือก
- รายการที่ ๕ ประกาศผลการพิจารณาผู้ได้รับคัดเลือก ๒ ราย
- รายการที่ ๖ ประกาศแต่งตั้งคณะกรรมการสอบคัดเลือก

และผู้ถูกร้องได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทย ติดตามผลการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้ถูกร้องฉบับลงวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ โดยระบุข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกร้องต้องการ ได้แก่ สำเนาเอกสารการทำข้อสอบของนาย ก. และนาย ข. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทย

องค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรมีหนังสือ ที่ นว ๘๒๐๐๑/๓๔๕ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๓ ถึงผู้พุทธธรณ์ แจ้งว่าสามารถให้สำเนาเอกสารการทำข้อสอบเฉพาะในส่วนของผู้พุทธธรณ์ แต่ไม่สามารถให้สำเนาเอกสารการทำข้อสอบของผู้เข้าสอบคนอื่น โดยให้เหตุผลว่าการทำข้อสอบแบบอัตนัยนั้นเป็นการแสดงความรู้ ความคิดของแต่ละบุคคล ซึ่งผู้เข้าสอบไม่ประสงค์ที่จะเปิดเผยให้ผู้อื่นทราบ ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามนัยมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้ขอทราบจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์ได้จัดสรรเงินงบประมาณเพื่อเป็นทุนการศึกษาในระดับปริญญาโทให้กับผู้บริหาร

สมาชิกสภา และพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์ โดยจัดให้มีการสอบคัดเลือกเพื่อรับทุนดังกล่าวจำนวน ๒ ทุน ผู้อุทธรณ์ ได้สมัครสอบคัดเลือกเพื่อรับทุนการศึกษาดังกล่าว แต่ทำคะแนนสอบได้ในลำดับที่สามจึงไม่ได้รับการคัดเลือกให้รับทุนการศึกษา ผู้อุทธรณ์จึงได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์ได้ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ บางรายการ แต่ปฏิเสธการให้สำเนาเอกสารการทำข้อสอบของผู้เข้าสอบคนอื่นแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์ชี้แจงสรุปว่า องค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์ไม่สามารถให้สำเนาเอกสารการทำข้อสอบของผู้เข้าสอบคนอื่นแก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากการทำข้อสอบแบบอัตนัยนั้นเป็นการแสดงความรู้ ความคิดของแต่ละบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ประกอบกับองค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์ได้สอบถามผู้เข้าสอบคนอื่นแล้วได้รับแจ้งว่าไม่ประสงค์ให้เปิดเผยเอกสารการทำข้อสอบของตนเอง ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า องค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์ได้ประกาศหลักเกณฑ์การคัดเลือกผู้สมัครเข้ารับการศึกษาด้วยการสอบสัมภาษณ์เพียงอย่างเดียว แต่ในวันสัมภาษณ์กลับดำเนินการให้ผู้สมัครสอบข้อเขียนด้วย ซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถทำข้อสอบได้ดีและสังเกตว่าผู้สมัครที่ได้รับการคัดเลือกน่าจะทำข้อสอบได้ไม่ดีเนื่องจากออกจากห้องสอบเร็วมาก ผู้อุทธรณ์จึงต้องการตรวจสอบเอกสารการทำข้อสอบของผู้ที่ได้รับการคัดเลือกพร้อมทั้งผลคะแนน ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ สำเนาเอกสารการทำข้อสอบ และรายการที่ ๔ ผลการให้คะแนนของกรรมการสอบคัดเลือกเฉพาะของนาย ก. และนาย ข. เท่านั้น ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการอื่นๆ ผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจอุทธรณ์เนื่องจากได้รับเอกสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์แล้ว

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์แจ้งว่าไม่ติดใจต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ ๕ และ ๖ จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัย คงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยแต่เพียงว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้หรือไม่เท่านั้น ซึ่งคณะกรรมการฯ เห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำตอบของผู้เข้าสอบคัดเลือกและผลการให้คะแนนของกรรมการสอบคัดเลือกซึ่งไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อการดำเนินการสอบคัดเลือกเพื่อรับทุนการศึกษาได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วและมีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรง ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องที่ควรได้ทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการคัดเลือก เพราะการดำเนินการคัดเลือกต้องเป็นมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับ เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ อีกทั้งไม่ปรากฏว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลวัดไทรย์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๗/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของศูนย์บริการประชาชนเกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : ศูนย์บริการประชาชน สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือถึงผู้อำนวยการศูนย์บริการประชาชน เพื่อขอสำเนาหนังสือร้องเรียนและชื่อผู้ร้องเรียน กรณีมีผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ามีการใช้แรงงานต่างด้าวที่ไม่ได้รับอนุญาต กับเป็นผู้จำหน่ายยาเสพติดและเผยแพร่ยาเสพติดในชุมชน

ศูนย์บริการประชาชนมีหนังสือ ที่ นร ๐๑๐๕.๐๒/๘๑๗๔๗ ลงวันที่ ๒๐ เมษายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธการให้สำเนาหนังสือร้องเรียนตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) และ (๔)

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ เมษายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ การชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนศูนย์บริการประชาชน การชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า มีผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ว่ามีการใช้แรงงานต่างด้าวที่ไม่ได้รับอนุญาต กับเป็นผู้จำหน่ายยาเสพติดและเผยแพร่ยาเสพติดในชุมชน โดยแจ้งชื่อพร้อมที่อยู่ของผู้ร้องเรียนในหนังสือร้องเรียนแต่ไม่ได้ลงลายมือชื่อผู้ร้องเรียน ศูนย์บริการประชาชนได้ส่งเรื่องร้องเรียนให้จังหวัดสมุทรสาครดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ โดยปกปิดชื่อและที่อยู่ผู้ร้องเรียนเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อผู้ร้องเรียน ต่อมาจังหวัดสมุทรสาครรายงานผลการตรวจสอบสรุปว่า ได้ดำเนินการตรวจสอบใบอนุญาตและใบเสร็จรับเงินค่าธรรมเนียมการต่อใบอนุญาตทำงานแรงงานต่างด้าว แบบจ้าง คำขอจ้างแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมืองและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องปรากฏว่าถูกต้องครบถ้วน ส่วนการตรวจสอบยาเสพติดแรงงานต่างด้าวนั้นไม่พบคนงานติดสารเสพติดแต่อย่างใด หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ แต่ศูนย์บริการประชาชนปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนศูนย์บริการประชาชนชี้แจงสรุปว่า แม้ผู้ร้องเรียนจะไม่ได้ลงลายมือชื่อในหนังสือร้องเรียนแต่ก็แจ้งชื่อที่อยู่ และแจ้งด้วยวาจาประกอบอาชีพรับราชการครู พฤติการณ์น่าเชื่อว่าเป็นผู้ร้องเรียนจริงและไม่ได้กลั่นแกล้งร้องเรียนผู้อุทธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อผู้ร้องเรียน และอาจถูกผู้ร้องเรียนตำหนิว่าได้ให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการ แต่ถูกเปิดเผยชื่อ ที่อยู่ เป็นเหตุให้ได้รับผลกระทบ ทำให้ในอนาคตจะไม่มีประชาชนให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อทางราชการอีก

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ก่อนที่สำนักงานจัดหางานจังหวัดสมุทรสาครและด่านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดสมุทรสาคร เข้าตรวจค้นโรงงานของผู้อุทธรณ์ประมาณหนึ่งเดือน ได้มีเจ้าหน้าที่ตำรวจสถานีตำรวจภูธรโคกขามเข้าไปตรวจค้นโรงงานของผู้อุทธรณ์ โดยอ้างว่าได้รับจดหมายลับจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติให้ดำเนินการปราบปรามยาเสพติด ผลการตรวจค้นไม่พบยาเสพติดและไม่พบคนงานของผู้อุทธรณ์ใช้สารเสพติดแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์จึงขอตรวจสอบจดหมายลับดังกล่าวแล้วเห็นว่ามีความทำนองเดียวกับหนังสือร้องเรียนที่มีผู้ร้องเรียนต่อศูนย์บริการประชาชน ผู้อุทธรณ์สงสัยว่าอาจถูกกลั่นแกล้งเนื่องจากก่อนหน้านี้จะมีผู้ร้องเรียนผู้อุทธรณ์นั้น ผู้อุทธรณ์เคยตรวจสอบพบว่าผู้ประกอบการรายหนึ่งละเมิดลิขสิทธิ์การทุนเกาส์ของอุทธรณ์ จึงมีการดำเนินการทางกฎหมายแก่ผู้ประกอบการรายนั้น หลังจากนั้นก็มีผู้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์สงสัยว่าอาจถูกผู้ประกอบการดังกล่าวกลั่นแกล้งร้องเรียนจึงต้องการสำเนาหนังสือร้องเรียนเพื่อใช้ในการปกป้องประโยชน์ของตน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่หนังสือร้องเรียนลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๓ กล่าวถึงพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ว่าใช้แรงงานต่างด้าวที่ไม่ได้รับอนุญาต กับเป็นผู้จำหน่ายยาเสพติดและเผยแพร่ยาเสพติดในชุมชน แต่เมื่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการตรวจสอบแล้วไม่พบว่าผู้อุทธรณ์กระทำความผิดกฎหมายแต่อย่างใด จึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะขอสำเนาหนังสือร้องเรียนดังกล่าวเพื่อใช้ในการปกป้องสิทธิตามกฎหมาย ซึ่งการร้องเรียนผู้อื่นนั้นผู้ร้องเรียนต้องมีความรับผิดชอบโดยต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงให้รอบคอบมิใช่กล่าวหาโดยปราศจากหลักฐานเพื่อกลั่นแกล้งผู้อื่น ประกอบกับผู้ที่ทำหนังสือร้องเรียนไม่ได้ลงลายมือชื่อในหนังสือร้องเรียน ถือได้ว่าหนังสือร้องเรียนดังกล่าวเป็นบัตรสนเท่ห์ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงไม่น่าจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ และไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ศูนย์บริการประชาชนเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๕๘/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดเพชรบุรีเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดเพชรบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย จังหวัดเพชรบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ และ ๓๐ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องร้องเรียนกล่าวโทษ รวมจำนวน ๗ รายการ ดังนี้

๑. สำเนาผลการดำเนินการเรื่องที่ร้องเรียนกล่าวโทษข้าราชการของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยร้องเรียนไปที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น และกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้ส่งเรื่องไปให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี ตั้งแต่ปี ๒๕๕๑

๒. ผลการสอบสวนของอำเภอท่าทางและจังหวัดเพชรบุรี กรณีที่ผู้อุทธรณ์ร้องทุกข์ที่ถูกนาย ก. นายกองัดการบริหารส่วนตำบลท่าคอย และนาย ท. อดีตท้องถิ่นอำเภอร่วมมือกับนายกองัดการบริหารส่วนตำบลท่าคอย กลับแก้งออกคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์พักราชการ และออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง

๓. ผลการดำเนินการตามที่สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้แจ้งมติให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรีดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ กรณีผู้อุทธรณ์กล่าวหาว่าร้องเรียนนาย ก. นายกองัดการบริหารส่วนตำบลท่าคอย ออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงและคำสั่งพักราชการโดยมิชอบด้วยกฎหมาย

๔. หนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ที่ พบ ๗๘๐๐๑/๗๖ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๑ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี เรื่อง ให้พนักงานส่วนตำบลพักราชการ

๕. สำเนาการเสนอความเห็นของท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและการสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ที่ พบ ๗๘๐๐๑/๔๑ ลงวันที่ ๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ เรื่อง ส่งตัวพนักงานส่วนตำบลคืน

๖. สำเนาการเสนอความเห็นของท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและการสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ที่ พบ ๗๘๐๐๑/๗๖ ลงวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๕๑ เรื่อง ให้พนักงานส่วนตำบลพักราชการ

๗. สำเนาการเสนอความเห็นของท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและการสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรีในหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ที่ พบ ๗๘๐๐๑/- ลงวันที่ - สิงหาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ส่งตัวพนักงานส่วนตำบลประจำคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี (ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี) โดยมีการนำเรื่องมาบรรจุในวาระการประชุมคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี ในการประชุมเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ โดยมีคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี แจ้งว่า

มีเรื่องดังกล่าวมาพูดในที่ประชุมในวาระอื่นแต่ไม่มีการบันทึกในวาระการประชุมในครั้งดังกล่าว

จังหวัดเพชรบุรีมีหนังสือ ที่ พบ ๐๐๓๗.๔/๒๖๙๑ ลงวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เป็นเอกสารที่อยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งข้อเท็จจริงจังหวัดแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการฯ ยังไม่แล้วเสร็จ หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของผู้พิจารณาในการเสนอความเห็นได้ ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีอาจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอได้ สำหรับผลการดำเนินการอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง และจะแจ้งผลให้ทราบโดยเร็ว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ จังหวัดแจ้งให้อำเภอทำางดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๙๐ แห่งพระราชบัญญัติสภาพาบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๖) พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งจังหวัดได้เร่งรัดให้อำเภอรายงานผลการดำเนินการแล้ว ขณะนี้ยังไม่ได้รับรายงานผลแต่อย่างใด อย่างไรก็ตาม เอกสารตามคำร้องขอสามารถจัดส่งได้เพียงหนังสือแจ้งอำเภอทำางให้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เท่านั้น ส่วนเอกสารการดำเนินการยังอยู่ในความรับผิดชอบของอำเภอทำาง และการดำเนินการยังไม่ได้ข้อยุติ จึงไม่สามารถจัดส่งให้ได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ได้ตรวจสอบแล้วไม่ปรากฏว่าอยู่ในสารบบของจังหวัดและสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแต่อย่างใด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และ ๖ เป็นการเสนอความเห็นของท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี เป็นเอกสารประมวลข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อเสนอต่อผู้มีอำนาจในการพิจารณาอันเป็นเพียงความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งการเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเสนอความเห็นซึ่งควรมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นภายในกรอบของการพิจารณาตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ดังนั้น จึงไม่เปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และได้จัดส่งเอกสารหนังสือสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรีตามที่ร้องขอมาพร้อมนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ เอกสารดังกล่าวผู้ร้องไม่ระบุเลขที่และวันที่ของหนังสือ จึงไม่สามารถค้นหาและจัดส่งเอกสารดังกล่าวตามคำขอได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จำนวน ๔ รายการ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๕ ๖ และ ๗

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่จังหวัดเพชรบุรีได้จัดส่งมาแล้ว สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย มีความขัดแย้งกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย (นาย ก.) องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยจึงมีหนังสือถึงผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี และประธาน ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี เพื่อขอส่งตัวผู้อุทธรณ์คืน ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์กรณีปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ และมีคำสั่งให้ผู้อุทธรณ์พักราชการเพื่อรอฟังผลการสอบสวน ซึ่งภายหลังได้มีการยกเลิกคำสั่งพักราชการดังกล่าว

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้รับคำสั่งจากจังหวัดเพชรบุรีให้ไปช่วยราชการที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี ในระหว่างนั้นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์อีกครั้ง และมีการยกเลิกคำสั่งดังกล่าวในภายหลัง ส่วนผู้อุทธรณ์เมื่อครบกำหนดการช่วยราชการและถูกส่งตัวกลับต้นสังกัด ผู้อุทธรณ์ได้ยื่น

ฟ้องผู้ที่เกี่ยวข้อง เช่น ยื่นฟ้อง ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรีต่อศาลปกครอง ยื่นฟ้องนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อย ร้องผู้ว่าราชการจังหวัด และท้องถิ่นจังหวัด ต่อศาลจังหวัดเพชรบุรี นอกจากนั้น ได้มีการร้องเรียนนาย ท. อติเตยดำรงตำแหน่งท้องถิ่นอำเภอท่าค้อย ว่ามีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหลายประการ เช่น มีพฤติกรรมสร้างความแตกแยกระหว่างผู้บริหารกับปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อย จัดทำร่างหนังสือให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อยสั่งพักราชการปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อย โดยมีขอบด้วยกฎหมาย ฯลฯ ซึ่งจังหวัดเพชรบุรีได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง กรณีข้าราชการถูกร้องเรียนกล่าวโทษ

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จังหวัดเพชรบุรีมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ พบ ๐๐๓๗.๔/๔๑๘๙ ลงวันที่ ๑๐ มีนาคม ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ดังนี้ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เอกสารอยู่ในความรับผิดชอบของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งข้อเท็จจริงจังหวัดเพชรบุรีแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงตามประเด็นการร้องเรียนของผู้ถูกรณ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อยที่ร้องเรียนกล่าวโทษนาย ท. ตำแหน่งท้องถิ่นอำเภอท่าค้อยซึ่งเป็นข้าราชการในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการฯ ยังไม่แล้วเสร็จ จังหวัดเพชรบุรีเห็นว่า หากเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของผู้พิจารณาในการเสนอความเห็นได้ และหน่วยงานที่รับผิดชอบเรื่องดังกล่าว ควรมีความเป็นอิสระในการแสดงความเห็นภายในกรอบการพิจารณาตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นประกอบระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นไปตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จังหวัดเพชรบุรีจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ร้องขอ สำหรับผลการดำเนินการอยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง ซึ่งได้แจ้งให้ผู้ถูกรณทราบแล้วว่าเมื่อดำเนินการเสร็จสิ้นแล้วจะแจ้งผลให้ทราบโดยเร็ว

ต่อมาคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้รับการประสานจากจังหวัดเพชรบุรีเมื่อวันที่ ๕ ตุลาคม ๒๕๕๓ ว่า ในขณะนี้การสอบสวนข้อเท็จจริง และการสอบสวนวินัยของคณะกรรมการสอบสวนเสร็จสิ้นแล้ว และอยู่ระหว่างสรุปผลการพิจารณา วินัยเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อพิจารณาต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เป็นเอกสารประมวลข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อเสนอต่อผู้มีอำนาจในการพิจารณาอันเป็นเพียงความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐไม่กระทบต่อสถานะภาพของสิทธิและหน้าที่ของผู้ถูกรณแต่อย่างใด จึงพิจารณาว่าการเปิดเผยในกรณีนี้อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการเสนอความเห็น ซึ่งควรมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นภายในกรอบของการพิจารณาตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เป็นไปตามเงื่อนไขมาตรา ๑๕ (๓) ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับข้อเท็จจริงเอกสารบันทึกการเสนอความเห็นของท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีและการสั่งการของผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี ตามคำร้องขอ จังหวัดเพชรบุรีได้จัดส่งเอกสารดังกล่าวให้แก่ศาลปกครองกลาง กรณีผู้ถูกรณยื่นฟ้อง ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งเอกสารตามคำขอ ผู้ถูกรณมีอยู่แล้วจากการที่ศาลปกครองได้จัดส่งให้เพื่อทำคำคัดค้าน ต่อมาผู้ถูกรณได้นำเอกสารดังกล่าว ยื่นฟ้องนาย ส. ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี โดยอ้างข้อความในเอกสารกล่าวหาการปฏิบัติหน้าที่ของท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี อันเป็นการขอเอกสารซ้ำซ้อน จังหวัดเพชรบุรีจึงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ได้ตรวจสอบแล้วไม่ปรากฏว่าอยู่ในสารบบของจังหวัดเพชรบุรีและสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแต่อย่างใด เอกสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อยซึ่งผู้ถูกรณสังกัดอยู่ และอาจมีได้จัดส่งให้แก่จังหวัดเพชรบุรี อันมีมูลเหตุจากการขัดแย้งภายในองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อย ซึ่งข้อเท็จจริงผู้ถูกรณก็มิได้ถูกพักราชการแต่อย่างใด

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ เอกสารดังกล่าวผู้อุทธรณ์มีได้ระบุเลขที่ วันที่ของหนังสือ และระบุวันประชุม ก.อบต. จังหวัด เพชรบุรี ในวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๒ ซึ่งไม่ตรงกับวันประชุมจริง คือ ในคราวประชุม ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี ครั้งที่ ๘/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ข้อเท็จจริงจังหวัดเพชรบุรีได้รับหนังสือจากองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย จำนวน ๒ ฉบับ ซึ่งอาจเป็นเอกสารตามความต้องการของผู้อุทธรณ์ คือ หนังสือ ที่ พบ ๗๘๐๐๑/๒๑๕ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ให้งาน ส่วนตำบลประจำองค์การบริหารส่วนตำบล และ ที่ พบ ๗๘๐๐๑/๒๒๗ ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ขอส่งเอกสารเพิ่มเติม ประกอบการพิจารณาให้งานส่วนตำบลประจำองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยเพื่อขอความเห็นชอบ ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี (ท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี) ได้พิจารณาข้อกฎหมายแล้วเสนอความเห็นให้ประธาน ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรีพิจารณาว่า คำขอของ นายองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยมีข้อเท็จจริงไม่เพียงพอต่อการนำเข้าสู่ที่ประชุม ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี ได้แจ้งความเห็น ดังกล่าวไปยังองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยผ่านนายอำเภอท่าทางในฐานะกำกับดูแลองค์การบริหารส่วนตำบล ตามหนังสือจังหวัด เพชรบุรี ที่ พบ ๐๐๓๗.๓/๑๓๙๙๒ ลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๒ โดยไม่มีการนำเข้าสู่ที่ประชุม ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี และผู้ว่า ราชการจังหวัดเพชรบุรี (ประธาน ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี) ถือว่าให้ความเป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์ และได้กระหนาบสิทธิแต่อย่างใด ประกอบกับหนังสือของจังหวัดเพชรบุรี ถือเป็นคำสั่งของผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรีตามคำขอแล้ว ข้อเท็จจริงผู้อุทธรณ์ปฏิบัติหน้าที่ ตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ย่อมทราบและมีเอกสารดังกล่าวอยู่แล้ว จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จังหวัดเพชรบุรี จึงพิจารณาปฏิเสธการส่งเอกสารให้แก่ผู้อุทธรณ์

ต่อมาผู้อุทธรณ์ได้แจ้งด้วยวาจาต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ คือ การเสนอความเห็นของท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีในฐานะเลขานุการ ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี ที่เสนอความเห็นต่อประธาน ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ที่ พบ ๗๘๐๐๑/๒๑๕ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ให้งาน ส่วนตำบลประจำองค์การบริหารส่วนตำบล

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์มีจำนวน ๔ รายการ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๕ ๖ และ ๗ โดยมีประเด็นการพิจารณา ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ การสอบสวนข้อเท็จจริงและการสอบสวนวินัยของคณะกรรมการสอบสวน เสร็จสิ้นแล้ว โดยในขณะนี้อยู่ในขั้นตอนสรุปผลการพิจารณาวินัยเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดเพื่อพิจารณาต่อไป ดังนั้น ผลการพิจารณา ยังอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในขณะนี้จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรยังไม่เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารในชั้นนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เป็นเอกสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยมีถึงผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรีเพื่อขอส่งตัว พนักงานส่วนตำบลคืน และเลขานุการ ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี ได้ทำความเห็นเสนอประธาน ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี โดยต่อมา จังหวัดได้แจ้งผลการพิจารณานั้นให้นายอำเภอท่าทางได้ทราบแล้ว ความเห็นดังกล่าวจึงไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายใน หน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยก็ไม่ได้กระทบถึงอิสระในการแสดงความคิดเห็นภายในกรอบของการพิจารณาตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น อีกทั้ง ข้อมูลข่าวสารนี้จังหวัดยืนยันว่าผู้อุทธรณ์ได้รับทราบแล้วจากศาลปกครอง ดังนั้น จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ ทราบได้

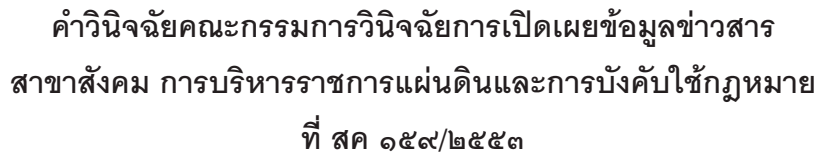
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ จังหวัดเพชรบุรีอ้างว่าไม่มีอยู่ในสารบบของจังหวัดเพชรบุรีและสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแต่อย่างใด เป็นกรณีที่หน่วยงานปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าคำกล่าวอ้างของจังหวัดเพชรบุรีเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ และ ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๗ คือ การเสนอความเห็นของท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีในฐานะเลขานุการ ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี ที่เสนอความเห็นต่อประธาน ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อย ที่ พบ ๗๔๐๐๑/๒๑๕ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๒ เรื่อง ให้พนักงานส่วนตำบลประจำองค์การบริหารส่วนตำบล คณะกรรมการฯ พิจารณาเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการนี้เป็นเอกสารที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีในฐานะเลขานุการ ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี ได้ให้ความเห็นตามข้อเท็จจริงและระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อกรณีที่นายองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อยฟ้องคดีอาญาผู้อุทธรณ์ และได้เสนอความเห็นต่อประธาน ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรีพิจารณา โดยประธาน ก.อบต.ฯ ได้ให้ความเห็นชอบและแจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าค้อยผ่านนายอำเภอท่าทางทราบแล้ว ความเห็นดังกล่าวจึงไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยก็ไม่ได้กระทบถึงอิสระในการแสดงความคิดเห็นภายในกรอบของการพิจารณาตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น แต่การเปิดเผยกลับจะทำให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการใช้ดุลพินิจของหน่วยงาน ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดเพชรบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ และรายการที่ ๗ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๖ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๓

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี มีหนังสือ ที่ พบ ๐๐๓๗.๔/๕๗๗ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารประมวลข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เพื่อเสนอต่อผู้มีอำนาจในการพิจารณาอันเป็นเพียงความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ ซึ่งการเสนอความเห็นควรมีอิสระในการแสดงความคิดเห็นภายในกรอบของการพิจารณาตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น เป็นไปตามเงื่อนไขมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับเห็นว่าความเห็นภายในหน่วยงานที่ผู้อุทธรณ์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยร้องขอ ไม่สามารถนำไปใช้ในการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อน ความเสียหายอันเกิดจากการกระทำโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ได้กระทำการเป็นการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามระเบียบข้อกฎหมาย ตามเหตุผลที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างได้ ซึ่งผลการพิจารณาของประธาน ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี ได้แจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย (ผ่านอำเภอท่ายาง) อันเป็นหน่วยงานที่ผู้อุทธรณ์ได้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ ผู้อุทธรณ์ย่อมจะได้ทราบถึงรายละเอียดแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีได้จัดส่งมาแล้ว สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่ง ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยมีความขัดแย้งกับนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย (นาย ก.) ต่อมานายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลท่าคอยยื่นฟ้องผู้อุทธรณ์ ในคดีอาญา หมายเลขดำ ที่ ๔๗๙/๒๕๕๒ และองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยได้มีหนังสือ ที่ พบ ๗๘๐๐๑/๒๑๕ ลงวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ แจ้งประธาน ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี เพื่อขอความเห็นชอบให้ผู้อุทธรณ์ ปลัดองค์การ บริหารส่วนตำบลท่าคอย ประจำองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย เพื่อมิให้เป็นอุปสรรคต่อการสืบสวนสอบสวนหรืออาจเกิดความ เสียหายแก่ราชการ โดยมีระยะเวลาดังแต่วันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๒ ถึง ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และมอบหมายหน้าที่ความ

รับผิดชอบในงานอำนาจการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย

สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีในฐานะเลขานุการ ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี ได้พิจารณาข้อเท็จจริง และระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า การที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยฟ้องคดีอาญาผู้อุทธรณ์ ฐานความผิดหมิ่นประมาทนั้น ในการปฏิบัติหน้าที่ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยของผู้อุทธรณ์ มิได้เป็นอุปสรรคต่อกระบวนการยุติธรรมในการสืบสวนสอบสวนแต่อย่างใด ข้อเท็จจริงจึงไม่เพียงพอแก่การพิจารณาให้ความเห็นชอบสั่งการให้ผู้อุทธรณ์พ้นจากปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลได้ และได้เสนอความเห็นดังกล่าวต่อประธาน ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรีพิจารณา โดยประธาน ก.อบต.ฯ ได้ให้ความเห็นชอบและแจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยผ่านนายอำเภอท่าทางทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นเอกสารที่สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีในฐานะเลขานุการ ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรี ได้ให้ความเห็นตามข้อเท็จจริงและระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องต่อกรณีที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยฟ้องคดีอาญาผู้อุทธรณ์ และได้เสนอความเห็นต่อประธาน ก.อบต. จังหวัดเพชรบุรีพิจารณา โดยประธาน ก.อบต.ฯ ได้ให้ความเห็นชอบและแจ้งองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยผ่านนายอำเภอท่าทางทราบแล้ว ความเห็นดังกล่าวจึงไม่ใช่ความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยก็ไม่ได้กระทบถึงอิสระในการแสดงความคิดเห็นภายในกรอบของการพิจารณาตามข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น แต่การเปิดเผยกลับจะทำให้เห็นถึงความถูกต้องโปร่งใสในการใช้ดุลพินิจของหน่วยงาน ดังนั้น จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๐ ตุลาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๐/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เกี่ยวกับรายงานการสอบสวนทางวินัย
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตพนักงานบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้มีหนังสือลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการสอบสวนทางวินัย และบันทึกถ้อยคำพยานที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการอุทธรณ์คำสั่งบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ที่ให้ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน

บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด มีหนังสือ ที่ ปณท วส.(วณ.๑)/๐๔๕๖ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ ให้สำเนาเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์ จำนวน ๓ รายการ ดังนี้

รายการที่ ๑ คำให้การของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๒ ที่ผู้อุทธรณ์ให้การไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด

รายการที่ ๒ คำสั่งบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ที่ ๕๑๕๓/๒๕๕๒ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยผู้อุทธรณ์

รายการที่ ๓ หนังสือแจ้งและอธิบายข้อกล่าวหา ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๒ แต่ปฏิเสธการให้สำเนารายงานผลการสอบสวนทางวินัย โดยให้เหตุผลว่าเป็นเรื่องลับ มีผลกระทบต่อพยานและผู้เกี่ยวข้อง

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๕๓/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยกรณีผู้อุทธรณ์ขาดงานติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ผลการสอบสวนสรุปว่า การกระทำของผู้อุทธรณ์เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานละทิ้งหน้าที่การงานติดต่อกันเป็นเวลานานเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือโดยมีพฤติการณ์อันแสดงถึงความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เห็นควรให้ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน บริษัทฯ จึงได้มีคำสั่ง ที่ ๕๑๗๔/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ให้ผู้อุทธรณ์ออกจากงาน หลังจากนั้นผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ซึ่งบริษัทฯ ได้ให้สำเนาเอกสารบางรายการและปฏิเสธการให้สำเนารายงานผลการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ชี้แจงสรุปว่า รายงานผลการสอบสวนทางวินัยได้มีการสรุปบันทึกถ้อยคำของพยานหลายคนที่ยังปฏิบัติงานอยู่ฝ่ายเดียวกับผู้อุทธรณ์และพยานได้ให้ถ้อยคำในลักษณะที่ไม่เป็นผลดีแก่ผู้อุทธรณ์ จึงเกรงว่า

หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้ถือหุ้นแล้วอาจเกิดผลกระทบต่อพยานผู้ให้ถ้อยคำนั้น แม้ว่าจะเปิดเผยรายงานผลการสอบสวนทางวินัยโดยปกปิดชื่อพยานผู้ให้ถ้อยคำแต่ผู้ถือหุ้นก็สามารถทราบว่าคุณคนใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น เนื่องจากในสำนวนการสอบสวนระบุว่าพยานแต่ละคนปฏิบัติหน้าที่ใด เกี่ยวข้องกับผู้ถือหุ้นอย่างไร ทั้งนี้ ผู้แทนบริษัท เห็นว่าหากหน่วยงานไม่ให้ความสำคัญคุ้มครองพยานอาจส่งผลให้ในอนาคตจะไม่มีผู้ใดกล้าให้ถ้อยคำที่เป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการสอบสวน

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้แก่รายงานผลการสอบสวนทางวินัยซึ่งได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว โดยบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ได้มีคำสั่งให้ผู้ถือหุ้นออกจากงาน ผู้ถือหุ้นจึงควรมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน แม้การเปิดเผยรายงานผลการสอบสวนทางวินัยอาจมีผลกระทบต่อพยานบุคคลผู้ให้ถ้อยคำก็ตาม แต่พยานทั้งหมดนั้นเป็นเจ้าหน้าที่ของบริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด ซึ่งได้ให้ถ้อยคำในลักษณะเป็นการบอกเล่าข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นแล้วในฐานะที่เป็นเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวข้องกับผู้ถือหุ้น ประกอบกับข้อเท็จจริงไม่ปรากฏว่าผู้ถือหุ้นเป็นผู้มีอิทธิพลแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่ง บุคคลใด ตามนัยมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้บริษัท ไปรษณีย์ไทย จำกัด เปิดเผยแพร่รายงานผลการสอบสวนทางวินัยแก่ผู้ถือหุ้น โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ โดยลบหรือทำการอื่นใดต่อข้อความที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำนั้น แต่การปกปิดชื่อหรือข้อความนั้นต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อความของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๑/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดตราด ส่วนแยกแหลมงอบเกี่ยวกับเอกสาร
แสดงสิทธิครอบครองในที่ดิน (ส.ค.๑)

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดตราด ส่วนแยกแหลมงอบ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์โดยนาย ท. ผู้รับมอบอำนาจ ได้มีคำขอลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักงาน
ที่ดินจังหวัดตราด ส่วนแยกแหลมงอบ เพื่อขอคัดสำเนาเอกสารแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.๑) เลขที่ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕
๖๗ ๖๘ ๖๙ และ ๗๐ หมู่ที่ ๔ ตำบลเกาะช้าง อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด

สำนักงานที่ดินจังหวัดตราด ส่วนแยกแหลมงอบ มีคำสั่งลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการให้สำเนาข้อมูล
ข่าวสารดังกล่าว โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัย
มาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา
คำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงของสำนักงานที่ดินจังหวัดตราด ส่วนแยกแหลมงอบ และเอกสาร
ที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๗ มีเจ้าหน้าที่ของรัฐและผู้มีอิทธิพลร่วมกันนำ ส.ค.๑ เลขที่ ๖๖ หมู่ที่ ๔
(บ้านสลักคอก) ตำบลเกาะช้าง อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด ไปออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๘๘๑ หมู่ที่ ๓ (บ้านเจ๊กแบ้) ตำบลเกาะช้างได้
อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด สวมทับที่ดินของรัฐโดยมิชอบ และมีผู้ร้องเรียนกรณีการกระทำดังกล่าวต่อกรมที่ดิน เมื่อกรมที่ดินได้
ตรวจสอบแล้วพบว่ามีกรกระทำผิดตามข้อร้องเรียนจึงแจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าหน้าที่ตำรวจกองปราบปราม และส่งเรื่องให้ ป.ป.ช.
ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ซึ่งสำนักงานที่ดินจังหวัดตราด ส่วนแยกแหลมงอบ ได้ปฏิเสธ
การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพยานในคดีที่ ป.ป.ช. ดำเนินคดีแก่ผู้ที่ยร่วมกันนำ ส.ค.๑ ไปออกโฉนด
ที่ดินสวมทับที่ดินของรัฐโดยมิชอบ เนื่องจากผู้อุทธรณ์มีที่ดินติดกับที่ดินแปลงที่ออกโฉนดโดยมิชอบ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสาร
ตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการชี้แจงให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. และเพื่อเร่งรัดให้การดำเนินคดีเป็นไปด้วยความรวดเร็ว
โดยไม่ได้นำข้อมูลข่าวสารไปใช้ประโยชน์ส่วนตัวแต่อย่างใด เป็นการกระทำเพื่อปกป้องรักษาทรัพย์สินของรัฐและเพื่อป้องกัน
ไม่ให้เกิดการกระทำผิดในลักษณะเดียวกันอีก

สำนักงานที่ดินจังหวัดตราด ส่วนแยกแหลมงอบ ได้มีหนังสือ ที่ ตร ๐๓๑๙/๓๓๓๘ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ชี้แจงข้อเท็จจริงสรุปว่า ส.ค.๑ ที่ผู้อุทธรณ์ขอสำเนานั้นเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นซึ่งผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียในที่ดินดังกล่าวแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนกรณีนี้ที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอสำเนา ส.ค.๑ น.ส.๓ ก หรือโฉนดที่ดินแปลงที่ออกจากหลักฐาน ส.ค.๑ ทั้ง ๙ แปลงนั้นเป็นการระบุเลขที่ของ ส.ค.๑ เป็นช่วงของเลขที่ ส.ค.๑ ไม่ใช่กรณีที่ผู้อุทธรณ์ทราบเลขที่ของ ส.ค.๑ น.ส.๓ ก หรือโฉนดที่ดินที่ออกจากหลักฐาน ส.ค.๑ แต่อย่างใด ประกอบกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเคยมีหนังสือ ที่ นร (กขร) ๑๓๑๑/๕๐๙๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๓ ตอบข้อหารือกรมที่ดินสรุปว่า กรณีการขอตรวจสอบโฉนดที่ดินโดยผู้ขอไม่ทราบเลขที่โฉนดที่ดินนั้น หากกรมที่ดินเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรมที่ดินสามารถใช้ดุลพินิจดำเนินการได้ตามที่เห็นสมควร ด้วยเหตุผลดังกล่าวสำนักงานที่ดินจังหวัดตราด ส่วนแยกแหลมงอบ จึงมีคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามหนังสือตอบข้อหารือของสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ นร (กขร) ๑๓๑๑/๕๐๙๔ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๓ นั้น เป็นกรณีที่ผู้ขอไม่ทราบเลขที่โฉนดที่ดิน แต่กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ได้ขอตรวจสอบเอกสารแบบแจ้งการครอบครองที่ดิน (ส.ค.๑) โดยระบุเลขที่ของ ส.ค.๑ ที่ต้องการตรวจสอบโดยชัดเจน ข้อเท็จจริงจึงแตกต่างจากการชี้แจงของสำนักงานที่ดินจังหวัดตราด ส่วนแยกแหลมงอบ ประกอบกับผู้อุทธรณ์ประสงค์จะนำข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปเป็นหลักฐานประกอบการให้ข้อเท็จจริงในคดีที่ ป.ป.ช. สอบสวนดำเนินคดีกับเจ้าหน้าที่ของรัฐและมีอิทธิพล กรณีร่วมกันนำ ส.ค.๑ เลขที่ ๖๖ หมู่ที่ ๔ (บ้านสลักคอก) ตำบลเกาะช้าง อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด ไปออกโฉนดที่ดิน เลขที่ ๘๘๑ หมู่ที่ ๓ (บ้านเจ๊กแบ้) ตำบลเกาะช้างใต้ อำเภอเกาะช้าง จังหวัดตราด สมทบที่ดินของรัฐโดยมิชอบ อันเป็นการกระทำเพื่อปกป้องประโยชน์และทรัพยากรของรัฐ เมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะเป็นประโยชน์มากกว่า แต่เพื่อไม่ให้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลจนเกินสมควร จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์โดยปกปิดชื่อและที่อยู่ของผู้ที่แจ้งสิทธิครอบครอง

ฉะนั้นอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานที่ดินจังหวัดตราด ส่วนแยกแหลมงอบเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์โดยปกปิดชื่อและที่อยู่ของผู้ที่แจ้งสิทธิครอบครอง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๒/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ (กองวินัย) เกี่ยวกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริง
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอให้เปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ตร. ที่ ๕๓๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีบันทึกข้อความ ที่ ๐๐๐๖.๒/๒๓๔๒ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า เอกสารของคณะ ๔ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติที่กองวินัยพิจารณา คือ

๑. รายงานการประชุมพิจารณากลับการลงผลการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ตร. ที่ ๕๓๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖
๒. เอกสารประกอบหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๐๑๕๓๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๘

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้เกี่ยวข้อง จึงแจ้งให้ผู้เกี่ยวข้องทุกคนเสนอคำคัดค้าน ปรากฏว่ามีผู้เกี่ยวข้องแจ้งคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร กองวินัยเห็นว่า ผู้เกี่ยวข้อง อาจได้รับผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่ง ที่ ๕๓๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงกรณี นาย ช. ร้องเรียนกล่าวหา พ.ต.อ. (ยศในขณะนั้น) จตุรงค์ ภูมิรินทร์ โดยแต่งตั้งผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการ ขณะนั้นการดำเนินการทางวินัย พล.ต.ต. จตุรงค์ฯ เสร็จสิ้นแล้ว พล.ต.ต. จตุรงค์ฯ ได้ฟ้องผู้อุทธรณ์กับพวกเป็นจำเลยต่อศาลอาญา ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอให้เปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ตร. ที่ ๕๓๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ซึ่งได้แก่ รายงานการประชุมพิจารณากลับกรองผลการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ตร. ที่ ๕๓๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยปกปิดข้อความที่เป็นความเห็นของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำหรับรายการที่ ๒ ซึ่งได้แก่ เอกสารประกอบหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๐๑๕๓๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๘ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยเฉพาะใบปะหน้าของเอกสารประกอบหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๐๑๕๓๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๘

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงว่า สำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีหนังสือ ที่ ๐๐๐๖.๒/๒๓๔๒ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ๒ รายการดังกล่าว เนื่องจากสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ๗ ราย ได้แก่ พล.ต.อ. สมบัติ อมรวิวัฒน์ พล.ต.อ. อำนาจ เพชรศิริ พล.ต.อ. วุฒิชัย ศรีรัตนวุฒิ พล.ต.อ. ชาญชิต เพียรเลิศ พล.ต.อ. อมรินทร์ เนียมสกุล พล.ต.ต. เดชนรงค์ สุทธิชาญบัญชา และ พล.ต.ต. สมโชค เจริญพร ต่อมา พล.ต.อ. ชาญชิต และ พล.ต.ต. เดชนรงค์ มีหนังสือตอบรับไม่คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พล.ต.อ. อำนาจ พล.ต.อ. อมรินทร์ และ พล.ต.อ. วุฒิชัย ได้รับหนังสือคัดค้าน แต่ไม่มีหนังสือเสนอคำคัดค้านภายในกำหนด จึงถือว่าไม่คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร พล.ต.อ. สมบัติ และ พล.ต.ต. สมโชค ได้รับหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานตำรวจแห่งชาติเห็นว่า ผู้เกี่ยวข้องอาจได้รับผลกระทบถึงประโยชน์ได้เสียตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้ ต่อมา พล.ต.อ. สมบัติ มีหนังสืออีกฉบับไม่คัดค้านการเปิดเผย เนื่องจาก พล.ต.อ. สมบัติ ได้รับหนังสือจากผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ แจ้งให้ทราบว่าเอกสารที่ขอให้กองวินัยเปิดเผยนั้น ผู้อุทธรณ์มีความประสงค์ที่จะนำไปเป็นเอกสารเพื่อต่อสู้คดีเพราะเหตุปฏิบัติงานตามหน้าที่และถูก พล.ต.ต. จตุรงค์ พ้องคดีอาญาที่ศาลอาญากรุงเทพใต้ สำนักงานตำรวจแห่งชาติจึงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยปกปิดข้อความที่เป็นความเห็นของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ส่วนรายการที่ ๒ ที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติไม่เปิดเผยนั้นเป็นคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติต่ออนุกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์กรณี พ.ต.อ. (ยศในขณะนั้น) จตุรงค์ ร้องทุกข์ว่าคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบโดยไม่แจ้งข้อกล่าวหาหรือยื่นให้ผู้ร้องทุกข์ทราบซึ่งเอกสารดังกล่าวลงนามโดย พล.ต.ต. สมโชค ผู้บังคับการกองวินัย และ พ.ต.อ. ไพศาล คล้ายศรี รองผู้บังคับการกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ดำเนินการตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยแจ้งให้ผู้ลงนามในเอกสารดังกล่าวเสนอคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ ราย คือ พล.ต.ต. สมโชค และ พ.ต.อ. ไพศาล ต่อมา พล.ต.ต. สมโชค มีหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แต่ พ.ต.อ. ไพศาล ได้รับหนังสือแล้วไม่คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานการประชุมพิจารณากลับกรองผลการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ตร. ที่ ๕๓๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และเอกสารประกอบหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๐๑๕๓๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๘ ซึ่งเป็นคำสั่งของสำนักงานตำรวจแห่งชาติต่ออนุกรรมการข้าราชการตำรวจเกี่ยวกับการร้องทุกข์กรณี พ.ต.อ. (ยศในขณะนั้น) จตุรงค์ ร้องทุกข์ว่าคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบโดยไม่แจ้งข้อกล่าวหาหรือยื่นให้ผู้ร้องทุกข์ทราบเห็นว่า การสอบสวนได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง สำหรับข้ออ้างที่ว่าเปิดเผยไม่ได้เพราะผู้มีส่วนได้เสียคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวและกระทบผู้มี

ส่วนได้เสียนั้น ยังฟังไม่ได้ว่ากระทบต่อผู้มีส่วนได้เสียอย่างไร ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยรายงานการประชุมพิจารณาถ้อยแถลงของผลการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ตร. ที่ ๕๓๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ และเอกสารประกอบหนังสือ ตร. ที่ ๐๐๐๖.๔๒/๐๑๕๓๔ ลงวันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๔๘ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๓/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดสิงห์บุรีเกี่ยวกับสำนวนเรื่องร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์

: [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดสิงห์บุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดสิงห์บุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกรณีนางสาว จ. ร้องเรียนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสิงห์บุรี เพื่อนำไปดำเนินคดีกับนางสาว จ.

จังหวัดสิงห์บุรีมีหนังสือ ที่ สห ๐๐๑๖.๓/๔๒๒๔ ลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จะนำไปฟ้องคดี และการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล รวมทั้งเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่จังหวัดสิงห์บุรีได้จัดส่งมาแล้ว สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งสมาชิกสภาเทศบาลตำบลปากบาง ได้มีเรื่องทะเลาะกับนางสาว จ. เற்றுญิกของกองทุนหมู่บ้านและมีคดีเป็นหลานของผู้อุทธรณ์ โดยมีสาเหตุมาจากที่ผู้อุทธรณ์ได้ให้นาง อ. (น้ำสะกั) ยืมเงินจำนวน ๒๐,๐๐๐ บาท เพื่อนำไปชำระหนี้ให้กับกองทุนหมู่บ้าน ผู้อุทธรณ์อ้างว่านางสาว จ. ได้พูดกับผู้อุทธรณ์ว่าจะทำเรื่องกู้ยืมเงินให้นาง อ. ภายใน ๗ วันเพื่อจะได้นำเงินมาใช้ผู้อุทธรณ์ แต่ปรากฏว่าคณะกรรมการไม่อนุมัติเงินกู้ยืมให้กับนาง อ. ผู้อุทธรณ์จึงได้ไปสอบถามนาง จ. และได้มีปากเสียงกัน ต่อมานางสาว จ. ได้เข้าแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจพรหมบุรี และได้มีหนังสือร้องเรียนพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมของผู้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสิงห์บุรี ว่าผู้อุทธรณ์ได้พูดจาดูหมิ่นนางสาว จ. และครอบครัว พร้อมทั้งขู่อาฆาต จึงขอให้ช่วยตักเตือนพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ ต่อมานางสาว จ. ได้ถอนแจ้งความร้องทุกข์ ในส่วนการร้องเรียนต่อผู้ว่าราชการจังหวัดสิงห์บุรี จังหวัดได้แจ้งให้อำเภอพรหมบุรีตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยอำเภอได้เชิญคู่กรณีมาไกล่เกลี่ย แต่ทั้งคู่ไม่ยินดียี่จะได้รับการไกล่เกลี่ยข้อพิพาทจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง อำเภอจึงเสนอให้ยุติเรื่อง และหากฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดเห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรมได้แนะนำให้ไปดำเนินการใช้สิทธิทางกระบวนการยุติธรรมต่อไป จังหวัดเห็นชอบและได้แจ้งนางสาว จ. ทราบแล้ว ผู้อุทธรณ์เห็นว่ากรณีที่นางสาว จ. นำเรื่องไปแจ้งความนั้นทำให้ตนได้รับความเสียหาย ถูกดูหมิ่นเกลียดชังจากประชาชน จึงขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวข้างต้นเพื่อนำไปดำเนินคดีกับนางสาว จ. ต่อไป

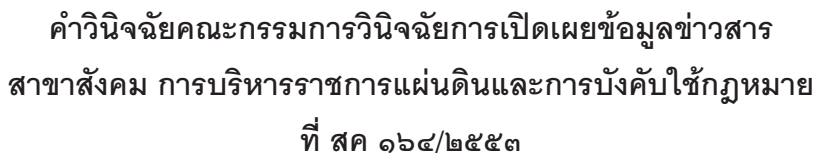
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จังหวัดสิงห์บุรีได้แจ้งว่า ในขณะนี้ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นฟ้องนางสาว จ. ต่อศาลจังหวัดสิงห์บุรี และศาลได้มีหมายเรียกพยานเอกสารหรือพยานวัตถุจากจังหวัดสิงห์บุรี ไปประกอบการพิจารณาแล้ว โดยข้อมูลที่จังหวัดได้จัดส่งไปนั้นรวมถึงข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ แม้เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็น ข้อมูลข่าวสารที่กระทบสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถูกร้องเรียนย่อมมีสิทธิที่จะรับทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง กับตนเพื่อนำไปปกป้องสิทธิต่อไปได้ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้ง ในขณะนี้จังหวัดสิงห์บุรีได้พิจารณายุติเรื่อง ร้องเรียนดังกล่าวแล้ว การเปิดเผยจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดสิงห์บุรี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓

.....

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม จังหวัดอุดรธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้รับความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นพนักงานส่วนตำบล ตำแหน่งหัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือที่องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมรายงานพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ต่ออำเภอลับแล เพื่อเตรียมให้ปากคำต่อคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริง

องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมมีหนังสือ ที่ อต ๗๓๔๐๑/๑๙๗ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการให้สำเนา
ข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลดังนี้

๑) การรายงานพฤติกรรมของพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการกระทำที่เป็นประโยชน์แก่ทางราชการ ทำให้การใช้กฎหมายมีประสิทธิภาพ และยังเป็นหน้าที่พลเมืองดีที่พึงกระทำ และสมควรได้รับการคุ้มครองโดยไม่ต้องพิจารณาว่าการร้องเรียนมีมูลจากกรณีใด

๒) ข้อมูลตามหนังสือรายงานดังกล่าว เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้นำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น
ตามนัยมาตรา ๑๕ (๖) และ ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓) การสืบสวนข้อเท็จจริงกรณีดังกล่าวเป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาที่จะดำเนินการเพื่อให้ได้ข้อเท็จจริง ซึ่งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้สรุปข้อมูลให้ผู้ถูกรณพิจารณอยู่แล้ว อีกทั้งกรณีนี้เป็น การสืบสวนข้อเท็จจริง มิใช่สอบสวนทางวินัย และการดำเนินการยังไม่เสร็จสิ้น การเปิดเผยจึงอาจทำให้มีการรบกวนต่อพยานหลักฐาน ก่อให้เกิดอันตราย หรือความปดภัย ต่อบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามนัยมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้ทบทวนจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมได้มีหนังสือ ลับ ที่ อต ๗๓๔๐๑/ว ๑๑๒ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ ถึงนายอำเภอลับแล ท้องถิ่นจังหวัดอุดรดิตถ์ และผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรดิตถ์ ขอให้โอนย้ายผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งที่อื่น โดยอ้างเหตุผลว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมกระทำความผิดเรื่อง สร้างความแตกฉานระหว่างผู้บริหารท้องถิ่น ผู้บังคับบัญชา และเพื่อนร่วมงาน

ส่งผลให้เกิดความขัดแย้งในองค์กร ทำให้การบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมเป็นไปอย่างล่าช้า ไม่มีประสิทธิภาพ ส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่เป็นอย่างมาก คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบล (ก.อบต.) จึงได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว แต่จนถึงปัจจุบันคณะกรรมการฯ ยังไม่ได้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงแต่อย่างใด

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมชี้แจงสรุปว่า การโอนย้ายพนักงานส่วนตำบลเป็นอำนาจของ ก.อบต. ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน ก.อบต. โดยตำแหน่ง หากเป็นกรณีที่ต้ององค์การบริหารส่วนตำบลต้นสังกัดขอให้โอนย้ายพนักงานส่วนตำบลรายใด ก.อบต. จะต้องตรวจสอบข้อเท็จจริงก่อน กรณีนี้ ก.อบต. ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าว โดยคณะกรรมการฯ แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องไปให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ณ ที่ทำการองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม แต่เมื่อถึงวันดังกล่าวคณะกรรมการฯ ก็ไม่ได้ไปทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงแต่อย่างใด จนถึงปัจจุบัน องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมยังไม่ได้รับแจ้งผลการพิจารณากรณีขอให้โอนย้ายผู้อุทธรณ์ ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารนั้น ที่ประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมพิจารณาแล้วมีมติว่าไม่สามารถให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยมีเหตุผลตามรายละเอียดในหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

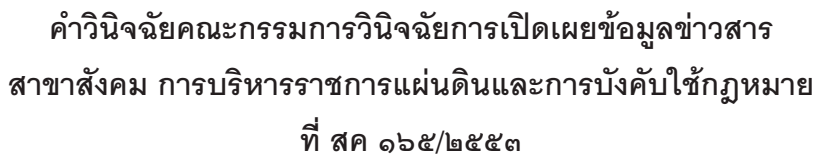
ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมมีหนังสือถึงนายอำเภอกลับแล ท้องถิ่นจังหวัดอุดรธานี และผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี ขอให้โอนย้ายผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งที่อื่น ก.อบต. จึงมีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการฯ ได้แจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องไปให้ข้อมูลในวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้ประกอบการชี้แจงให้ข้อมูลต่อคณะกรรมการฯ แต่องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ และคณะกรรมการฯ ก็ไม่ได้ไปทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามกำหนดนัดแต่อย่างใด โดยแจ้งว่าเลื่อนออกไปโดยไม่มีกำหนด ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นการภายในว่า ก.อบต. มีมติไม่โอนย้ายผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งที่อื่น ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน โดยต้องการทราบรายละเอียดเกี่ยวกับการขอให้โอนย้ายผู้อุทธรณ์นั้นมีการรายงานพฤติกรรมเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์อย่างไร ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจขอทราบชื่อบุคคลที่ลงลายมือชื่อทำหนังสือแต่อย่างใด เนื่องจากผู้อุทธรณ์ทราบอย่างไม่เป็นทางการแล้วว่าใครบ้างที่ลงลายมือชื่อทำหนังสือดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารฯ สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นหนังสือที่องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมส่งไปยังบุคคลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อขอให้โอนย้ายผู้อุทธรณ์ไปรับราชการที่อื่นโดยมีผู้บริหารและพนักงานส่วนตำบลองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมลงลายมือชื่อทำหนังสือนั้น แม้การตรวจสอบข้อเท็จจริงยังไม่เสร็จสิ้นเนื่องจากคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงดังกล่าวยังไม่ได้ทำการตรวจสอบข้อเท็จจริงแต่อย่างใด แต่เนื่องจากเวลาได้ล่วงเลยมาพอสมควรแล้ว ผู้อุทธรณ์ซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรงจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ในการปกป้องประโยชน์ได้เสียของตน ประกอบกับผู้อุทธรณ์ต้องการทราบเฉพาะรายละเอียดเกี่ยวกับหนังสือที่องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมขอให้โอนย้ายผู้อุทธรณ์นั้นว่ารายงานพฤติกรรมเกี่ยวกับผู้อุทธรณ์อย่างไร โดยไม่ต้องการทราบชื่อบุคคลที่ลงลายมือชื่อทำหนังสือแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามนัยมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแม้จะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ให้มาไม่ประสงค์ให้นำไปเปิดเผยชื่อต่อผู้อื่น ตามนัยมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ก็ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการที่จะวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว สำหรับข้ออ้างที่องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมแจ้งว่าหนังสือตามอุทธรณ์เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไม่มีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวบุคคล ไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์โดยปกปิดชื่อบุคคลที่ลงลายมือชื่อทำหนังสือดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหาร
ส่วนตำบลไผ่ล้อมเปิดเผยเอกสารที่องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมรายงานพฤติกรรมของผู้อุทธรณ์ต่ออำเภอลับแล คือ หนังสือ
ลับ ที่ อต ๗๓๔๐๑/ว ๑๑๒ ลงวันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง ขอให้โอนย้ายพนักงานส่วนตำบล แก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อ
บุคคลที่ลงลายมือชื่อทำหนังสือดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ผู้ถือหุ้น :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่ จังหวัดขอนแก่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่แล้ว องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่ ได้แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ไปรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ ที่สามารถเปิดเผยได้ โดยผู้อุทธรณ์ได้รับข้อมูลข่าวสาร ๒ รายการ ดังกล่าวแล้วเมื่อวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ยังไม่พินกำหนดเวลาให้คู่สัญญาคัดค้านการเปิดเผยเอกสาร ดังกล่าว และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ คู่สัญญาได้มีหนังสือแจ้งคัดค้านการเปิดเผย องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่จึงให้ ผู้อุทธรณ์รอฟังผลการประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่ก่อน

ในชั้นพิจารณา องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่มีหนังสือ ที่ ขก ๗๖๑๐๑/๕๖๓ ลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ที่แจ้งข้อเท็จจริงสรุปว่า องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่ยังไม่ได้แจ้งผลการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ แก่ผู้อุทธรณ์ แต่เมื่อผู้อุทธรณ์ได้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการแล้ว คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่จึงไม่ประชุมเพื่อพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ เพื่อรอฟังผลการวินิจฉัย อุทธรณ์ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เพื่อจะได้ดำเนินการต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดซื้อหรือจัดจ้าง และสัญญาที่ได้มีการอนุมัติให้ จัดซื้อจัดจ้างแล้ว ซึ่งพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๔๔ กำหนด ให้ส่วนราชการต้องจัดให้มีการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวให้ประชาชนได้ โดยสามารถขอดูหรือตรวจสอบได้ ณ สถานที่ทำการของ หน่วยงานของรัฐ การที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ แต่กลับแจ้งให้ คู่สัญญาพิจารณาคัดค้านการเปิดเผยเอกสารดังกล่าว นั้น ถือว่าองค์การบริหารส่วนตำบลหนองกงใหญ่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว เมื่อข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องเปิดเผยตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วย หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๔๖ ดังกล่าว จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองกงใหญ่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และรายการที่ ๔ แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๖๖/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณา
 วินิจฉัย

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์อาจารย์คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ได้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์ และร้องทุกข์ประจํามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี กรณีมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีคำสั่ง ที่ ๓๐๕ (๒) /๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๒ ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้อุทธรณ์ ต่อมาคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ได้มีคำวินิจฉัย ที่ ๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๙ มกราคม ๒๕๕๓ ให้เพิกถอนคำสั่งของมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ที่ ๓๐๕ (๒) /๒๕๕๒ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ที่มีคำรับรองถูกต้องอย่างละ ๒ ฉบับ จำนวน ๘ รายการ คือ

๑. บันทึกการให้ถ้อยคำของรองศาสตราจารย์ ส.
๒. บันทึกการให้ถ้อยคำของนาย ก.
๓. บันทึกการให้ถ้อยคำของนาง ข.
๔. รายงานการประชุมของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจํามหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเกี่ยวกับการอุทธรณ์ และร้องทุกข์ในเรื่องนี้ทุกครั้ง
๕. บันทึกการลงลายมือชื่อของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจํามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
๖. ไฟล์บันทึกเสียงการให้ถ้อยคำของรองศาสตราจารย์ ส.
๗. ไฟล์บันทึกเสียงการให้ถ้อยคำของนาย ก.
๘. บันทึกการให้ถ้อยคำและไฟล์บันทึกเสียงการให้ถ้อยคำของนาง ข.

คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจํามหาวิทยาลัยอุบลราชธานี มีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๕๒๙/๒๐๐๔ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอรายการที่ ๑ ๔ เฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ และ ๗ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่นโดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นาย ก. ไม่ยินยอมลงนามในบันทึกการให้ถ้อยคำ จึงให้เปิดเผยไฟล์บันทึกเสียงการให้ถ้อยคำ (รายการที่ ๗) แทน ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ได้ส่งมอบแผ่นบันทึกข้อมูลการให้ถ้อยคำแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ได้เปิดเผยรายงานการประชุมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ทั้งหมดแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องเปิดเผยบันทึกการลงลายมือชื่อของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ

ที่เข้าร่วมประชุมอีก ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ รองศาสตราจารย์ ส. ได้ลงนามรับรองความถูกต้องในบันทึกการให้ถ้อยคำของตนแล้ว (รายการที่ ๑) จึงไม่มีเหตุที่จะเปิดเผยไฟล์บันทึกเสียงการให้ถ้อยคำของบุคคลดังกล่าวอีก และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ นาง พ. ไม่ได้เข้าให้ถ้อยคำในกรณีของผู้ถูกรณ จึงไม่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ถูกรณโดยตรง

ผู้ถูกรณจึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถูกรณคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีคำสั่ง ลงโทษภาคทัณฑ์ผู้ถูกรณ ผู้ถูกรณได้อุทธรณ์ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ต่อมา คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ได้มีคำวินิจฉัยให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษภาคทัณฑ์ดังกล่าว ผู้ถูกรณจึงมีหนังสือถึงคณะกรรมการ อุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเอกสารหลักฐานประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ที่มีคำรับรองถูกต้องอย่างละ ๒ ฉบับ จำนวน ๘ รายการ แต่ได้รับการเปิดเผยเพียงบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๕๒๙/๒๕๙๖ ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และที่ ศธ ๐๕๒๙/๒๕๓๗ ลงวันที่ ๒๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสาร และชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณา สรุปได้ความว่า

๑. ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๗ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้เปิดเผยแก่ผู้ถูกรณแล้ว ส่วนรายการที่ ๔ ได้เปิดเผยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกรณ

๒. ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับบันทึกการให้ถ้อยคำและไฟล์บันทึกเสียงการให้ถ้อยคำตามรายการต่อไปนี้ไม่มีอยู่ในความครอบครอง คือ

รายการที่ ๒ เนื่องจากนาย ก. ไม่ยินยอมลงลายมือชื่อ

รายการที่ ๓ เนื่องจากได้จัดส่งให้แก่ผู้ถูกรณ เพื่อตรวจสอบและลงลายมือชื่อ แต่ผู้ถูกรณไม่ยินยอมลงลายมือชื่อ โดยอ้างว่าไม่ตรงกับที่ให้ถ้อยคำ

รายการที่ ๖ เนื่องจากเกิดความผิดพลาดในขั้นตอนการบันทึกเสียง ทำให้การบันทึกเสียงไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถเปิดฟังได้

๓. ข้อมูลข่าวสารที่ปฏิเสธการเปิดเผย

รายการที่ ๕ เนื่องจากได้เปิดเผยรายงานการประชุมในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกรณทั้งหมดแล้ว จึงไม่มีความจำเป็นต้องเปิดเผยบันทึกการลงลายมือชื่อของกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ที่เข้าร่วมประชุมอีก

รายการที่ ๘ เนื่องจากนาง พ. ไม่ได้เข้าให้ถ้อยคำในกรณีของผู้ถูกรณ จึงไม่มีความเกี่ยวข้องกับผู้ถูกรณโดยตรง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกรณมีคำขอรายการที่ ๑ และ ๗ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีได้เปิดเผยแก่ผู้ถูกรณแล้ว ส่วนรายการที่ ๔ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเปิดเผยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้ถูกรณแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ บันทึกการให้ถ้อยคำนั้น การจัดทำบันทึกถ้อยคำดังกล่าวได้จัดทำขึ้นตามที่ผู้ให้ถ้อยคำ ได้ให้ถ้อยคำไว้ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ แม้จะไม่มีการลงลายมือชื่อของผู้ให้ถ้อยคำเนื่องจากผู้ให้ถ้อยคำไม่ยินยอม ก็ตาม แต่เอกสารดังกล่าวน่าจะมีการนำไปใช้ประกอบในการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ด้วย โดยเทียบเคียงกับไฟล์บันทึกเสียงการให้ถ้อยคำของผู้ให้ถ้อยคำ อันถือได้ว่าเป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการพิจารณาของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ เมื่อการพิจารณาเรื่องของผู้ถูกรณได้ถูกรณต่อ

คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ได้เสร็จสิ้นแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ ให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ บันทึกการลงลายมือชื่อของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ ที่เข้าร่วมประชุม เป็นเอกสารที่ยืนยันว่ากรรมการผู้มีชื่อนั้นได้เข้าร่วมในการพิจารณาจริง จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ สมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

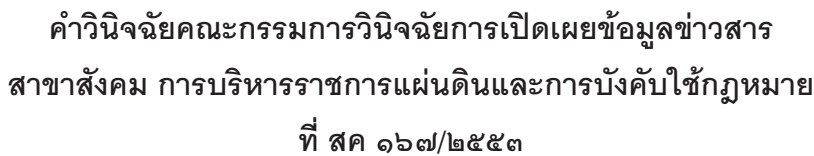
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ไฟล์บันทึกเสียงการให้ถ้อยคำ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีแจ้งว่าเกิดความผิดพลาดในขั้นตอนการบันทึกเสียง ทำให้การบันทึกเสียงไม่สมบูรณ์ ไม่สามารถเปิดฟังได้ เข้าลักษณะเป็นกรณีที่หน่วยงานของรัฐปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขออยู่ในความครอบครอง หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริง สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อขอให้ตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๑๓ และ ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ กรณีดังกล่าวไม่อยู่ในอำนาจของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาวินิจฉัย

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ คณะกรรมการฯ ได้ตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีจัดส่งเพื่อพิจารณาแล้ว ปรากฏว่า การให้ถ้อยคำของนาง พ. ต่อคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ฯ เป็นการให้ถ้อยคำในกรณีอื่น ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยอุบลราชธานีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ รายการที่ ๓ และรายการที่ ๕ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๘ ให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม้กอง อำเภอไทรงาม จังหวัดกำแพงเพชร

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม้กองมีคำสั่ง ที่ ๑๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๒ มกราคม ๒๕๕๑ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ซึ่งขณะนั้นดำรงตำแหน่งปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม้กอง และบุคคลที่เกี่ยวข้องอีก ๒ คน โดยกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง หย่อนความสามารถในอันที่จะปฏิบัติราชการ บกพร่องในหน้าที่ราชการ ประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการ ในเรื่อง

๑. การออกเช็คสั่งจ่ายไม่ขีดฆ่าคำว่า “หรือผู้ถือ” ออก
๒. บัญชีลูกหนี้เงินยืมสะสมและบัญชีสะสม ไม่มีหลักฐานให้ตรวจสอบ
๓. บัญชีเงินรับฝากมียอดจำนวนเงินตามบัญชีไม่ตรงกับทะเบียนคุมและหลักฐาน
๔. เบิกจ่ายเงินสูงกว่างบประมาณรายจ่ายที่ได้ตราข้อบัญญัติงบประมาณประจำปีงบประมาณ ๒๕๔๙
๕. การเบิกจ่ายเงินไม่เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บ

รักษาเงิน และการตรวจเงินขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ และระเบียบว่าด้วยการพัสดุขององค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๘

คณะกรรมการสอบสวนวินัยได้ทำการสอบสวนผู้ถูกกล่าวหาทั้ง ๓ ราย และจัดทำรายงานผลการสอบสวนขึ้น ๑ ฉบับ และรายงานผลการสอบสวนดังกล่าวต่อนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม้กอง ตามหนังสือ ลับ ลงวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๕๑ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม้กองได้รายงานเรื่องดังกล่าวต่ออำเภอไทรงาม และอำเภอไทรงามได้รายงานต่อจังหวัดกำแพงเพชร เพื่อพิจารณาตามลำดับ ซึ่งต่อมาคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นจังหวัดกำแพงเพชร ได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๑ เมื่อวันที่ ๑๐ กรกฎาคม ๒๕๕๑ มีมติให้ลงโทษปลดผู้ถูกระงับออกจากราชการ และองค์การบริหารส่วนตำบลดอกไม้อ้นที่ผู้ถูกระงับได้ย้ายไปสังกัดได้มีคำสั่ง ที่ ๔๙๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ปลดผู้ถูกระงับออกจากราชการ ผู้ถูกระงับมีหนังสือถึงนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม้กอง ขอสำเนาหนังสือสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๑ และรายงานการสอบสวนวินัย ตามแบบ สว. ๖ เฉพาะในส่วนของตน แต่ได้รับการปฏิเสธ

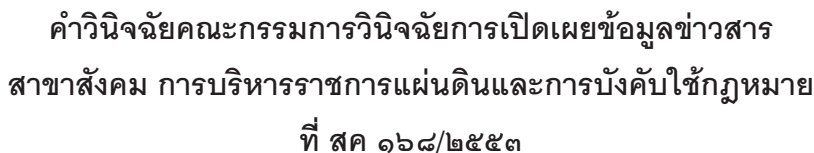
คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การสอบสวนและดำเนินการทางวินัยผู้ถูกระงับตามข้อเสนอของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินภูมิภาคที่ ๑๑ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยคณะกรรมการพนักงานส่วนท้องถิ่นจังหวัดกำแพงเพชรได้พิจารณาและมีมติให้ลงโทษปลดผู้ถูกระงับออกจากราชการ และองค์การบริหารส่วนตำบลดอกไม้อ้นที่ผู้ถูกระงับย้ายไปสังกัดได้ออกคำสั่งปลดผู้ถูกระงับออกจากราชการแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แม้จะได้กำหนดขึ้นความลับไว้ แต่ไม่ตัดอำนาจของคณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่จะพิจารณาวินิจัย ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ที่ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่ารายงานการสอบสวนวินัยได้กล่าวถึงบุคคลที่สามเป็นพยานแวดล้อม แม้จะไม่ปรากฏชื่อบุคคลแต่ชื่อตำแหน่งยังปรากฏอยู่ หากเปิดเผยเกรงว่าจะเกิดความเสียหายแก่บุคคลที่สามนั้น เห็นว่าชื่อตำแหน่งที่มีการกล่าวถึงเป็นข้อเท็จจริงในเรื่องที่มีการกล่าวหาและสอบสวน และมีความเกี่ยวข้องกับผู้ถูกระงับโดยตรง เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอทั้ง ๒ รายการแก่ผู้ถูกระงับ โดยไม่มีการปกปิดข้อความเพื่อให้ผู้ถูกระงับได้ใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองไม้กองเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้ถูกระงับ

คณะกรรมการวินิจัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ผู้ถูกวด :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

๑. เอกสารการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย
๒. เอกสารการประชุมคณะกรรมการฝ่ายกฎหมาย
๓. เอกสารการประชุมกรรมการสภามหาวิทยาลัย
๔. เอกสารการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมา ทั้งได้รับฟังคำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และของผู้อุทธรณ์ด้วยแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็น พนักงานของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และเป็นคนปกติคณะนิติศาสตร์ ได้รับการเลือกให้เป็นกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ

แต่ก่อนที่จะได้รับการแต่งตั้งถูกท้วงติงว่าขาดคุณสมบัติ เนื่องจากมิใช่ข้าราชการและคณะนิติศาสตร์เป็นคณะที่ตั้งโดยอาศัยอำนาจของสภามหาวิทยาลัยฯ จึงเป็นเพียงส่วนงานภายใน มหาวิทยาลัยฯ ได้หารือประเด็นดังกล่าวต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาแห่งชาติ ซึ่งได้มีการตอบข้อหารือนั้นแล้ว แต่มหาวิทยาลัยฯ ไม่ดำเนินการกลับมีหนังสือหารือในประเด็นดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง

ผู้อุทธรณ์ได้ฟ้องคดีต่อศาลปกครอง ต่อมาศาลปกครองมีคำสั่งให้มหาวิทยาลัยฯ ยื่นคำให้การ ผู้อุทธรณ์จึงเข้าใจว่ามหาวิทยาลัยฯ อาศัยเหตุที่ผู้อุทธรณ์ฟ้องคดี เรียกประชุมในวาระลับและมีมติในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์แก้ไขเปลี่ยนแปลงเอกสารราชการ คือ (ร่าง) ข้อบังคับฯ ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะนิติศาสตร์ พ.ศ. เพื่อตอบโต้ผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการลงมติของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ครั้งดังกล่าวและเอกสารการพิจารณา (ร่าง) ข้อบังคับฯ เพื่อนำไปใช้ในการปกป้องสิทธิของตนต่อไป แต่ได้รับการปฏิเสธ

ในชั้นพิจารณา คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารขอให้ผู้อุทธรณ์ระบุนายละเอียดของข้อมูลข่าวสารที่ต้องการให้ชัดเจนเพื่อพิจารณา ซึ่งผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือลงวันที่ ๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารที่ต้องการให้เปิดเผย คือ

๑. เอกสารการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ปี ๒๕๕๐

๑.๑ เอกสารการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย (เฉพาะกรรมการสภามหาวิทยาลัย) ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ วาระเรื่อง (ร่าง) ข้อบังคับฯ ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะนิติศาสตร์ พ.ศ.

๑.๒ เอกสารการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ เมื่อวันศุกร์ที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ วาระเรื่อง (ร่าง) ข้อบังคับฯ ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะนิติศาสตร์ พ.ศ.

๑.๓ เอกสารการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๐ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๐ เรื่องรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ วาระเรื่อง (ร่าง) ข้อบังคับฯ ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะนิติศาสตร์ พ.ศ.

ปี ๒๕๕๒

๑.๔ เอกสารการประชุมและรายงานการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ พร้อมรายนามผู้เสนอ ข้อเท็จจริงและรายละเอียดที่นำเสนอ กรณีกล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์แก้ไขเปลี่ยนแปลงเอกสารราชการ

๑.๕ เอกสารการประชุมและรายงานการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ และมติที่มีการรับรองมติโดยคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย

๒. เอกสารการประชุมและรายงานการประชุมคณะกรรมการฝ่ายกฎหมายของมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

๒.๑ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ วาระเรื่อง (ร่าง) ข้อบังคับฯ ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะนิติศาสตร์ พ.ศ.

๒.๒ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๑ เมื่อวันศุกร์ที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๑ เรื่องรับรองรายงานการประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๐ วาระเรื่อง (ร่าง) ข้อบังคับฯ ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะนิติศาสตร์ พ.ศ.

๓. เอกสารการประชุมและรายงานการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ วาระเรื่อง (ร่าง) ข้อบังคับฯ ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะนิติศาสตร์ พ.ศ. และครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๐

๔. เอกสารการประชุมคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ วาระเรื่อง (ร่าง) ข้อบังคับฯ ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะนิติศาสตร์ พ.ศ.

ผู้แทนมหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีชี้แจงด้วยว่า ในการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ นั้น มีกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ท่านหนึ่งได้ยกประเด็นเรื่องที่ผู้อุทธรณ์ได้นำร่างข้อบังคับฯ ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาระดับปริญญาตรีของคณะนิติศาสตร์ พ.ศ. เสนอต่อนายกสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อให้ให้นำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ โดยตรง ซึ่งตามแนวทางปฏิบัติในการเสนอเรื่องต่อคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ต้องเสนอโดยเลขาธิการของสภามหาวิทยาลัยฯ และภายหลังจากที่คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ได้พิจารณาอนุมัติร่างข้อบังคับฯ และประกาศใช้แล้ว ปรากฏว่ามีการวิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับข้อบังคับดังกล่าวว่าให้ประโยชน์แก่นักศึกษาคณะนิติศาสตร์มากกว่านักศึกษาคณะอื่น และจากการตรวจสอบได้ความว่าร่างข้อบังคับฯ ที่ได้เสนอต่อคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ไม่ตรงกับร่างที่ได้มีการพิจารณาในคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ และคณะกรรมการฝ่ายกฎหมายของมหาวิทยาลัยฯ คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ จึงมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องดังกล่าว ซึ่งในการสอบสวน คณะกรรมการสืบสวนฯ ได้มีความเห็นสรุปว่ามีมูล คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ จึงมีมติให้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ ขณะนี้อยู่ระหว่างการสอบสวน ยังไม่แล้วเสร็จ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ รายงานการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ นั้น ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ เป็นต้นมา หากไม่ใช้การประชุมในวาระลับ จะมีการเผยแพร่ในอินเทอร์เน็ตทุกครั้ง เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของมหาวิทยาลัย ส่วนการประชุมในวาระลับจะบันทึกแต่เพียงสั้นๆ ถึงเรื่องข้อคิดเห็นของกรรมการและมติที่ประชุม โดยจะไม่มีเผยแพร่ และเก็บไว้ที่อธิการบดี อย่างไรก็ดี การเปิดเผยรายงานการประชุมในวาระลับนี้เป็นอำนาจของนายกสภามหาวิทยาลัยฯ เมื่อผู้อุทธรณ์มีคำขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานการประชุมในวาระลับ จึงได้มีการนำเรื่องเสนอต่อคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ เพื่อพิจารณาด้วย ซึ่งคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ในการประชุมครั้งที่ พิเศษ/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๔ เมษายน ๒๕๕๓ มีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ๓ และ ๔ เกี่ยวกับรายงานการประชุมคณะกรรมการอื่นของมหาวิทยาลัยฯ นั้น เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงแก่ผู้อุทธรณ์ มหาวิทยาลัยฯ ได้ส่งมอบให้คณะกรรมการดังกล่าวเพื่อพิจารณา อธิการบดีจึงไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง อย่างไรก็ตาม เมื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารขอให้มหาวิทยาลัยฯ จัดส่งข้อมูลข่าวสาร อธิการบดีได้ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง และส่งมอบให้แก่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ในส่วนเอกสารการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในปี ๒๕๕๐ ไม่มีการกำหนดชั้นความลับไว้ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนเอกสารการประชุมและรายงานการประชุมคณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ในปี ๒๕๕๒ ที่มีการกำหนดชั้นความลับไว้นั้น การเสนอเรื่องให้คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ทำการสืบสวนข้อเท็จจริง แม้จะพิจารณาได้ว่าเป็นอำนาจและเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการของกรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ เมื่อตนมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของบุคลากรของมหาวิทยาลัยฯ อันควรได้รับความคุ้มครองก็ตาม แต่การสืบสวนข้อเท็จจริง

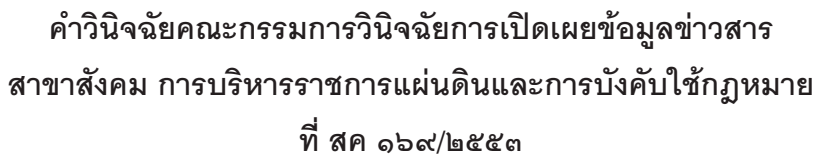
ดังกล่าวเป็นการกล่าวหาผู้อุทธรณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และเป็นที่มาของการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง จึงมีเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป และจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการดำเนินงานของมหาวิทยาลัยฯ ทั้งไม่น่าจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่จากข้อเท็จจริงที่ปรากฏ ในขณะนี้ การสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรงยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้ทั้งหมดจึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เมื่อพิจารณาโดยคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๔ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการพิจารณาร่างข้อบังคับฯ ว่าด้วยการประเมินผลการศึกษาในระดับปริญญาตรีของคณะนิติศาสตร์ พ.ศ. ของคณะกรรมการอื่นของมหาวิทยาลัยฯ และการพิจารณานั้นได้เสร็จสิ้นแล้ว ประกอบกับคณะกรรมการฯ ได้พิจารณาข้อมูลข่าวสารในรายการเหล่านี้แล้ว เห็นว่ามีเนื้อหาที่สามารถเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ได้ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้เปิดเผยโดยปกปิดชื่อบุคคลที่เกี่ยวข้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดมหาสารคาม

จังหวัดมหาสารคามมีหนังสือ ส่วนที่สุด ที่ มค ๐๐๑๖.๓/๘๓๗๑ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เทปบันทึกการประชุมดังกล่าวมีเอกชนที่พินิจพิพากษ์กับผู้อุทธรณ์ได้ให้ถ้อยคำในที่ประชุม ซึ่งหากมีการเผยแพร่ออกไปอาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด และเป็นเรื่องที่พินิจพิพากษ์อยู่ในชั้นพิจารณาของศาล เมื่อจังหวัดมหาสารคามสรุปผลการดำเนินการเกี่ยวกับการประชุมเสร็จเรียบร้อยแล้วจะส่งเอกสารสรุปผลการประชุมให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนจังหวัดมหาสารคาม คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริง ได้ความว่า สืบเนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้รับเรื่องเรียนขอความช่วยเหลือจากจังหวัดมหาสารคามและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน รวมทั้งมีหนังสือทูลเกล้าถวายฎีกาขอพระราชทานความเป็นธรรมในหลายกรณี จังหวัดมหาสารคามจึงได้จัดประชุมเพื่อปรึกษาหารือในการแก้ไขปัญหาตามข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ณ ห้องประชุม ๔๐๙ ศาลากลางจังหวัด มหาสารคาม หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนจังหวัดมหาสารคามชี้แจงสรุปว่า ในการประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาตามข้อร้องเรียนของผูุ้ทธธรณ์นั้น ประธานในการประชุมได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่บันทึกภาพการประชุมไว้เป็นหลักฐานด้วย โดยเจ้าหน้าที่ได้บันทึกภาพการประชุมไว้เฉพาะตอนเริ่มประชุมเท่านั้น ไม่ได้บันทึกภาพไว้ตลอดการประชุม อย่างไรก็ตาม ระหว่างการประชุมเจ้าหน้าที่ได้บันทึกเสียงการประชุมไว้เพื่อความสะดวกในการจัดทำรายงานการประชุมเพื่อให้มีสาระครบถ้วน โดยเครื่องบันทึกเสียงนั้นเป็นของส่วนตัวของเจ้าหน้าที่และปัจจุบันได้ลบเสียงที่บันทึกไปแล้ว เนื่องจากมีการนำเครื่องบันทึกเสียงและเทปที่ใช้บันทึกไปใช้ในภารกิจอื่นโดยมีการบันทึกเสียงซ้ำในเทปบันทึกเสียงดังกล่าว นอกจากนี้ จังหวัดมหาสารคามเห็นว่าในการประชุมดังกล่าวผูุ้ทธธรณ์ได้ให้ถ้อยคำต่อที่ประชุมในลักษณะที่อาจเป็นการหมิ่นประมาทบุคคลอื่นฯ ด้วย จึงเกรงว่าหากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจมีบุคคล

ที่ถูกผู้อุทธรณ์กล่าวหาว่าพึงใช้สิทธิเพื่อขอข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ไปใช้เป็นหลักฐานดำเนินคดีกับผู้อุทธรณ์ อาจทำให้เกิดความขัดแย้งรุนแรงขึ้น จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ ทั้งนี้ จังหวัดมหาสารคามได้ให้สำเนารายงานการประชุมแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ในการประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาตามข้อร้องเรียนของผู้อุทธรณ์เมื่อวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ณ ห้องประชุม ๔๐๙ ศาลากลางจังหวัดมหาสารคามนั้น มีผู้ให้ถ้อยคำต่อที่ประชุมในลักษณะที่อาจเป็นการหมิ่นประมาทผู้อุทธรณ์ โดยกล่าวว่าผู้อุทธรณ์โกงที่ดินของบุคคลอื่น ผู้อุทธรณ์จึงต้องการเทปบันทึกเสียงการประชุมเพื่อนำไปใช้เป็นหลักฐานในการดำเนินคดีกับผู้ที่ถูกกล่าวถ้อยคำที่อาจเป็นการหมิ่นประมาทผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เทปบันทึกเสียงเป็นเพียงข้อมูลสำหรับใช้อำนวยความสะดวกในการเรียบเรียงสรุปผลการประชุมซึ่งบันทึกโดยเครื่องบันทึกเสียงส่วนตัวของเจ้าหน้าที่ จึงเป็นข้อมูลเฉพาะของเจ้าหน้าที่ในกระบวนการปฏิบัติงาน มีลักษณะเป็นขั้นตอนการดำเนินงานภายในของหน่วยงาน ประกอบกับเจ้าหน้าที่ได้ลบเสียงที่บันทึกไว้แล้ว จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารเปิดเผยให้กับผู้อุทธรณ์ กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นการที่หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๐/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมเกี่ยวกับบันทึกการประชุม
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม จังหวัดอุดรธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๒ และ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ขอข้อมูลข่าวสารจากองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม จำนวน ๒ รายการ ได้แก่
รายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม
รายการที่ ๒ บันทึกการรายงานการประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม
องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมมีหนังสือ ที่ อต ๗๓๔๐๑/๔๗๖ ลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ แจ้งผู้อุทธรณ์ว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่าอยู่ระหว่างรอผลการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย คณะที่ ๔

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงข้อเท็จจริงขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ได้แก่ รายงานการประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นการประชุมเพื่อพิจารณากรณีนาง ป. หัวหน้าส่วนการคลัง องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมขอสำเนาหนังสือที่องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมรายงานพฤติกรรมของนาง ป. ต่ออำเภอลับแล โดยคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมมีมติไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่นาง ป. เป็นเหตุให้นาง ป. อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว โดยเรื่องอุทธรณ์อยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย คณะที่ ๔

ในชั้นพิจารณา ผู้อุทธรณ์ไม่ติดใจชี้แจงเพิ่มเติม ส่วนองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมมีหนังสือ ที่ อต ๗๓๔๐๑/๗๐๘ ลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ชี้แจงสรุปว่า คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมได้ประชุมเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เพื่อพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์และมีมติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยมติที่ประชุมระบุว่าให้เปิดเผยหลังจากที่คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย คณะที่ ๔ พิจารณาเรื่องอุทธรณ์ของนาง ป.

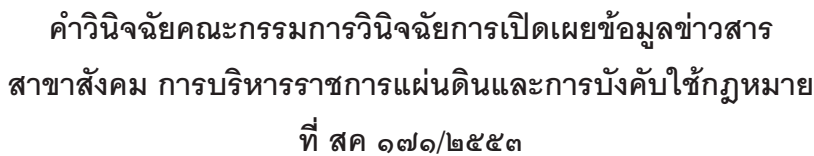
เสร็จสิ้นแล้ว เนื่องจากการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามนัยมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะผู้อุทธรณ์อยู่กลุ่มเดียวกับนาง ป. หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์จะทำให้ทราบว่าการรวมการข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมคนใดมีความเห็นไม่ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่นาง ป. และอาจนำข้อมูลดังกล่าวไปสร้างกระแสที่ไม่เป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม ส่งผลกระทบให้เกิดความขัดแย้งรวมถึงอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อกรรมการข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม อีกทั้งหากผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ก็ไม่มีผลกระทบหรือเกิดความเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นรายงานการประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามปกติของหน่วยงานของรัฐ ไม่มีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใดตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่หน่วยงานของรัฐอาจปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่ควรเปิดเผยเพื่อความโปร่งใสและตรวจสอบได้ หากองค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมเห็นว่าการเปิดเผยอาจมีผลกระทบต่อบุคคลผู้แสดงความคิดเห็นในที่ประชุม ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้แสดงความคิดเห็นนั้นได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้องค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อมเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ในรายการที่ ๒ ได้แก่ รายงานการประชุมคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารขององค์การบริหารส่วนตำบลไผ่ล้อม เมื่อวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อ หรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าบุคคลใดเป็นผู้ให้ถ้อยคำ แต่ต้องกระทำเท่าที่จำเป็นและต้องไม่กระทบกระเทือนถึงเนื้อหาของข้อมูลข่าวสารนั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภามีหนังสือ ที่ สว ๐๐๐๔/๔๓๑๑ ลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารและโทรคมนาคม วุฒิสภาว่า เอกสารข้อมูลการตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติของพันเอก นทีฯ กรรมการ กทช. เป็นส่วนหนึ่งของรายงานลับของคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง กทช. แทนตำแหน่งที่ว่าง ซึ่งตามคำสั่งสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่ ๕๙๐/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๕๐ เรื่อง รายชื่อข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาที่ไม่ต้องเปิดเผย ซึ่งออกโดยอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และระเบียบสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๖ ข้อ ๘ (๒) ลำดับที่ ๓ เอกสารรายงานการประชุมลับของวุฒิสภายังมิได้มีมติให้เปิดเผยและรายงานการประชุมลับของคณะกรรมการฯ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ประกอบกับในการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๒๘ (สมัยสามัญทั่วไป) เป็นพิเศษเมื่อวันอังคารที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมได้มีมติไม่เปิดเผยรายงานการประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๖ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) เมื่อวันจันทร์ที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ซึ่งที่ประชุมวุฒิสภาได้ประชุมลับเพื่อพิจารณาเอกสารรายงานลับของคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง กทช. แทนตำแหน่งที่ว่าง ดังนั้น สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาจึงไม่สามารถดำเนินการตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้ อนึ่ง สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาพิจารณาเห็นว่าเพื่อให้ได้ข้อมูลในเรื่องดังกล่าว ผู้อุทธรณ์อาจเชิญคณะกรรมการสามัญเพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง กทช. (กรณีกกรรมการ กทช. พ้นจากตำแหน่งโดยการจับสลากออก) ซึ่งมีพันโท กมล ประจวบเหมาะ เป็นประธานกรรมการมาเข้าร่วมประชุมกับผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สว (กมธ ๑) ๐๐๐๙/๕๓๐๔ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือถึงเลขาธิการวุฒิสภา ขอข้อมูลการ ตรวจสอบประวัติ ความประพฤติ และพฤติกรรมทางจริยธรรมของบุคคลผู้ได้รับการเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติแทนตำแหน่งที่ว่าง (กรณี กทช. พ้นจากตำแหน่งโดยการจับสลากออก) ของพันเอก นทีฯ แต่สำนักงาน เลขาธิการวุฒิสภามีหนังสือปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูล ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยเบื้องต้นว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดย ถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปฎิกริยาประโยชน์ของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชน ในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ มิได้กำหนดสิทธิหน้าที่ระหว่างหน่วยงาน ของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบ บริหารราชการแผ่นดินหรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ กรณีนี้ผู้อุทธรณ์ คือ คณะกรรมาธิการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การสื่อสารและโทรคมนาคม วุฒิสภา เป็นคณะบุคคลซึ่งได้รับการเลือกและแต่งตั้งโดยวุฒิสภา รวมทั้งมีอำนาจและ หน้าที่ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงมิใช่ประชาชนหรือเอกชนที่จะเป็นผู้ทรงสิทธิตาม พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๒/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนลูกจ้าง
ประจำและบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เดิมเป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่งหัวหน้าหมวดอาคารสถานที่ โรงเรียนคำชะอีวิทยาคาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร จังหวัดมุกดาหาร มีหนังสือลงวันที่ - มกราคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนลูกจ้างประจำและบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ จากเกิดวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๒ เป็นเกิดวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๓

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๓๙๓๒ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหาร โดยแจ้งว่า คณะกรรมการตรวจสอบพิจารณาการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ มีมติไม่รับพิจารณาการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๘ และ ๑๒

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนลูกจ้างประจำและบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๖๒๕๙ ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามุกดาหารมีหนังสือที่ ศธ ๐๔๑๑๔/๓๔๗๙ ลงวันที่ ๙ มิถุนายน ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อขอแก้ไขข้อมูลข้าราชการและลูกจ้างประจำที่จะเกษียณอายุราชการเมื่อสิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ โดยขอแก้ไขข้อมูลที่เกิดผลในบัญชีรายชื่อลูกจ้างประจำรายชื่อที่ ๓ ผู้อุทธรณ์จากเดิมซึ่งระบุวันเกิดวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๒ เป็นเกิดวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๕๔๓ และมีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๑๑๔/๖๖๘๗ ลงวันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน แจ้งเรื่องลูกจ้างประจำรายชื่อผู้อุทธรณ์ขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด ว่าได้ตรวจสอบข้อมูลรายละเอียดแล้วเป็นไปตามบันทึกขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดและเป็นไปตามระเบียบของทางราชการ จึงเห็นสมควรพิจารณาอนุญาตและดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องต่อไป ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ

ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๓๙๓๒ ลงวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภูเก็ต โดยแจ้งว่า คณะกรรมการตรวจสอบพิจารณาการขึ้นทะเบียนการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ในการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ มีมติไม่รับพิจารณาการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของผู้พุทธธรณ์ เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๘ และ ๑๒ ผู้พุทธธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีให้แก้ไขวัน เดือน ปีเกิดดังกล่าว

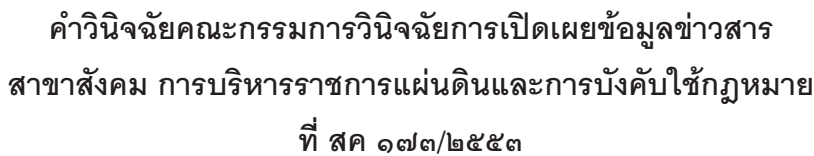
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ มีประเด็นต้องพิจารณาว่าผู้พุทธธรณ์เกิดปี พ.ศ. ๒๔๙๓ จริงหรือไม่ จึงได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงจากอำเภอดำชะอี จังหวัดมุกดาหาร ซึ่งผู้พุทธธรณ์มีภูมิลำเนาอยู่ที่อำเภอดังกล่าว และนายอำเภอดำชะอีมีหนังสือ ที่ มท ๐๒๑๗/๔๓๔๑ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงเลขานุการคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งว่า จากการตรวจสอบข้อเท็จจริงจากเอกสารทะเบียนบ้าน (ท.ร. ๑๔) ของผู้พุทธธรณ์ ปรากฏว่าทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ แผ่นที่ ๔๖๖ บ้านเลขที่ ๗๑ หมู่ที่ ๖ ตำบลบ้านซ่ง อำเภอดำชะอี รายการที่ ๑๗ ผู้พุทธธรณ์ที่ระบุว่าเกิดวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๔๙๓ ย้ายจากบ้านเลขที่ ๓๔ หมู่ที่ ๔ ตำบลหนองเอี่ยน อำเภอดำชะอี เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๑๒ ซึ่งนาย ว. ผู้ช่วยนายทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลคำชะอีเป็นผู้รับรองสำเนา เป็นเอกสารของสำนักทะเบียนท้องถิ่นเทศบาลตำบลคำชะอีที่ถูกต้อง และตรวจสอบทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๑๕ บ้านเลขที่ ๗๑ หมู่ที่ ๖ ตำบลบ้านน้ำเที่ยง อำเภอดำชะอี รายการที่ ๑๓ ผู้พุทธธรณ์ที่ระบุว่าเกิดวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๔๙๒ และมีการแก้ไข พ.ศ. เกิดเป็น พ.ศ. ๒๔๙๓ นั้น การแก้ไขดังกล่าวเป็นการแก้ไขตามทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ แผ่นที่ ๔๖๖ บ้านเลขที่ ๗๑ หมู่ที่ ๖ ตำบลบ้านซ่ง อำเภอดำชะอี ถูกต้องแล้ว และทะเบียนบ้าน บ้านเลขที่ ๑๒๙ หมู่ที่ ๑๐ ตำบลบ้านน้ำเที่ยง อำเภอดำชะอี ของสำนักทะเบียนอำเภอดำชะอี ที่ระบุว่าผู้พุทธธรณ์เกิดวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๔๙๓ นั้น ถูกต้อง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่จะวินิจฉัยว่าผู้พุทธธรณ์เกิดเมื่อใด ต้องยึดหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก หลักฐานสำคัญประกอบการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด เพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง แต่ในกรณีที่ไม่มีสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดจึงต้องพิจารณาเอกสารทางราชการอื่นๆ ซึ่งในกรณีนี้ได้พิจารณาจากหลักฐานทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๔๙๙ ที่เป็นทะเบียนบ้านเก่าที่สุด ปรากฏว่าทะเบียนบ้านฉบับดังกล่าวบันทึกการลงรายการวัน เดือน ปีเกิดของผู้พุทธธรณ์ว่าเกิดวันที่ ๖ สิงหาคม ๒๔๙๓ จึงเชื่อได้ว่าผู้พุทธธรณ์เกิด พ.ศ. ๒๔๙๓ ตามที่ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแก้ไขปีเกิดในทะเบียนลูกจ้างประจำและบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อของผู้พุทธธรณ์จากเกิด พ.ศ. ๒๔๙๒ เป็นเกิด พ.ศ. ๒๔๙๓ ตามที่ผู้พุทธธรณ์ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ผู้ขอทราบ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือมีหนังสือ ที่ กน ๙๘๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผูุ้ทธรณ์แจ้งว่า บันทึกการปฏิบัติงานประจำวันเริ่มดำเนินการในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ ในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ ยังไม่มีบันทึกการปฏิบัติงานประจำวันจึงไม่สามารถให้ได้ สำหรับบันทึกการปฏิบัติงานประจำวันเริ่มในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๕ โดยดำเนินการตามมติ อ.ก.ม. ในคราวประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๔๕ เมื่อวันที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๔๕ ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน เพื่อพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยของกองกิจการนักศึกษา โดยมีบันทึกการปฏิบัติงานประจำวันส่งผู้อำนวยการกอง ต่อมาได้มีการนำเข้าพิจารณาในคณะกรรมการบริหารกองและบุคลากรพิจารณาให้ความเห็นชอบร่วมกันในหลักเกณฑ์การพิจารณา ซึ่งได้มีมติเห็นชอบไม่ต้องส่งบันทึกการปฏิบัติงานประจำวันให้ผู้อำนวยการกอง สำหรับบันทึกการปฏิบัติงานประจำวันให้บุคลากรส่งให้หัวหน้างานตรวจสอบ ให้ส่งเฉพาะสรุปผลการปฏิบัติงานรอบ ๖ เดือน ตามที่กองบริหารและจัดการทรัพยากรมนุษย์แจ้งในการประเมินผลการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนแต่ละครั้ง กองกิจการนักศึกษาจึงไม่มีบันทึกการปฏิบัติงานประจำวันให้และกองกิจการนักศึกษาได้ดำเนินการสอบถามบุคลากรที่มีผลการประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๕๒ แล้ว โดยสอบถามเฉพาะข้าราชการและพนักงานมหาวิทยาลัยที่เปลี่ยนสถานภาพเท่านั้น ซึ่งบุคลากรได้ปฏิเสธการให้ จึงแจ้งให้ทราบว่าจะไม่สามารถให้ได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคลและเจ้าของข้อมูลปฏิเสธการให้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ที่ ศธ ๐๕๒๕/๒๗๙๗.๑ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ คำชี้แจงของผู้แทนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏ

ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ขอบันทึกการปฏิบัติงานประจำวันของบุคลากรของกองกิจการนักศึกษาที่มีผลการประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติราชการให้ได้รับการเลื่อนขั้นเงินเดือนเป็นกรณีพิเศษ แต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๒๕/๒๔๑๗ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งเพิ่มเติมว่าเอกสารบันทึกการปฏิบัติงานประจำวันของบุคลากรในแต่ละหน่วยงาน สังกัดกองกิจการนักศึกษาไม่มีการจัดเก็บไว้ที่หน่วยงานในสังกัดกองกิจการนักศึกษาแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บันทึกการปฏิบัติงานประจำวันของบุคลากรของกองกิจการนักศึกษาที่มีผลการประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือนกรณีพิเศษ ซึ่งมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือมีหนังสือชี้แจงเพิ่มเติมว่า เอกสารบันทึกการปฏิบัติงานประจำวันของบุคลากรในแต่ละหน่วยงาน สังกัดกองกิจการนักศึกษาไม่มีการจัดเก็บไว้ที่หน่วยงานในสังกัดกองกิจการนักศึกษาแต่อย่างใด จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.) ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบต่อไปได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๔/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเกี่ยวกับบันทึกถ้อยคำในสำนวนการสอบสวน
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่าผู้อุทธรณ์ นายช่างเทคนิค ระดับ ๕ สังกัดศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีหนังสือลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบการแจ้งข้อกล่าวหาในวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ จากการทำความเข้าใจในรายละเอียดของ บันทึกการแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (สว. ๓) ผู้อุทธรณ์ยังไม่อาจเข้าใจข้อกล่าวหาได้ เนื่องจาก บันทึกดังกล่าวไม่มีข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับวันและเวลาที่กล่าวหาว่ามีการกระทำความผิด หรือมีบุคคลหรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องพอสมควรเท่าที่จะทำให้เข้าใจได้ดี เพียงแต่สรุปว่าการปฏิบัติงานไม่ถูกต้องตามระเบียบ มีพฤติกรรมไม่เหมาะสม โดยไม่ออกใบรับงานและใบเสร็จรับเงินเท่านั้น เป็นผลให้ไม่อาจให้ถ้อยคำหรือชี้แจงต่อคณะกรรมการฯ ได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากผู้อุทธรณ์ ปฏิบัติงานมาหลายปี มีผู้ใช้บริการจำนวนมากและไม่สามารถจำเรื่องราวในอดีตได้ทั้งหมด

๒. บันทึกถ้อยคำรับสารภาพของผู้อุทธรณ์ในชั้นสอบสวนข้อเท็จจริงในวันดังกล่าวมีการสอบสวนเป็นเวลานานและมีการ ให้คำมั่นสัญญาหรือจูงใจเพื่อให้ผู้อุทธรณ์ให้ถ้อยคำซึ่งไม่ยากให้ถ้อยคำด้วยความเต็มใจ ดังนั้น บันทึกถ้อยคำรับสารภาพของ ผู้อุทธรณ์มีการบันทึกในสาระสำคัญอย่างไร บันทึกตรงตามที่สอบสวนและให้ถ้อยคำในวันดังกล่าวหรือไม่ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิได้รับทราบ อีกครั้งเพื่อให้การแก้ข้อกล่าวหาถูกต้องเป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์ อีกทั้งบันทึกดังกล่าวเป็นข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับผู้อุทธรณ์และไม่มีผล กระทบกับบุคคลใด

๓. บันทึกการให้ถ้อยคำของผู้ที่รับทราบข้อเท็จจริงซึ่งแจ้งว่าไม่ประสงค์จะเปิดเผย จำนวน ๗ ฉบับ และหนังสือของ ผู้ร้องเรียนนั้น ผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอให้คณะกรรมการฯ ลบชื่อหรือที่อยู่หรือตำแหน่งของผู้ให้ถ้อยคำเป็นพยาน จนไม่อาจทราบได้ว่า ใครให้ถ้อยคำหรือทราบแหล่งที่มาและส่งให้ผู้อุทธรณ์ทราบสาระสำคัญในบันทึกหรือหนังสือดังกล่าว หากไม่สามารถกระทำได้อาจให้ สรุปผลที่ได้จากสาระในถ้อยคำของบุคคลดังกล่าวพอสมควรเท่าที่จะให้ผู้อุทธรณ์พอเข้าใจสาระสำคัญได้ดี ทั้งหมดที่กล่าวนี้ควรมีการ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ได้ทราบและเข้าใจ เพื่อที่จะได้ชี้แจงและแก้ข้อกล่าวหาให้ถูกต้องต่อไป

ประธานกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงมีหนังสือลับ ที่ สนก ๔๓๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ชี้แจง ๒ ประเด็น ดังนี้

๑. กรณีที่ผู้อุทธรณ์กล่าวอ้างว่าผู้อุทธรณ์ไม่เข้าใจในข้อกล่าวหา เนื่องจากบันทึกไม่มีข้อเท็จจริงและรายละเอียดเกี่ยวกับวันและเวลาที่กล่าวหาว่ามีการกระทำความผิด หรือมีบุคคลหรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องพอสมควรเท่าที่ทำความเข้าใจได้นั้น คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงชี้แจงผู้อุทธรณ์ว่า เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เป็นการเชิญผู้อุทธรณ์ไปพบเพื่อแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาตามที่ระบุใน สว. ๓ เท่านั้น ซึ่งรายละเอียดต่างๆ ก็ได้ระบุไว้ใน สว. ๓ อย่างชัดเจนแล้ว พร้อมทั้งยังเปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ได้อ่านทำความเข้าใจ ซึ่งหากผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยคณะกรรมการสอบสวนฯ ก็เปิดโอกาสให้ผู้อุทธรณ์ซักถามได้โดยตลอด และในประเด็นเรื่องวันและเวลา คณะกรรมการสอบสวนฯ ขอชี้แจงว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ตามที่ได้อ้างเรียนมานั้น เป็นการกระทำที่ผู้อุทธรณ์ประพฤติปฏิบัติมาต่อเนื่องจึงไม่อาจที่จะแจ้งวันและเวลาที่ชัดเจนได้ แต่ทั้งนี้ถ้าหากผู้อุทธรณ์สงสัยในเรื่องวันและเวลาดังกล่าว แล้วเหตุใดผู้อุทธรณ์จึงรับสารภาพว่าได้กระทำความผิดจริงในชั้นของคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริง แต่อย่างไรก็ตามคณะกรรมการสอบสวนฯ ยังไม่ได้เชื่อว่าผู้อุทธรณ์ได้กระทำความผิดจริงตามที่กล่าวอ้าง ดังนั้น ผู้อุทธรณ์จึงมีสิทธิที่จะให้ถ้อยคำหรือชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาตลอดจนอ้างพยานหลักฐานหรือนำพยานหลักฐานมาสืบแก้ข้อกล่าวหา ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสอบสวนที่ให้สิทธิโดยตรงเพื่อความเป็นธรรมแก่ผู้อุทธรณ์

๒. กรณีที่ผู้อุทธรณ์ได้ร้องขอในประเด็น ๒ ข้อสุดท้าย ตามหนังสือที่อ้างถึงนั้น คณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงชี้แจงผู้อุทธรณ์ว่า กรณีดังกล่าวที่ผู้อุทธรณ์ขอนั้น เป็นการขอให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ซึ่งการสอบสวนเรื่องนี้ยังไม่แล้วเสร็จเป็นเรื่องที่ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะทำให้การปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐหรือการบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๒) ประกอบกับเรื่องนี้ได้มีคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๒๕/๒๕๔๓ ได้วินิจฉัยเป็นบรรทัดฐานไว้ว่า หากการสอบสวนเป็นเรื่องที่ยังอยู่ในระหว่างการดำเนินการ คณะกรรมการสอบสวนจะไม่เปิดเผยข้อมูลก็ได้ ดังนั้น คณะกรรมการสอบสวนฯ จึงไม่อาจให้บันทึกถ้อยคำรับสารภาพของผู้อุทธรณ์ที่ให้ไว้ต่อคณะกรรมการสอบสวนข้อเท็จจริงและบันทึกถ้อยคำของผู้ที่รับทราบข้อเท็จจริงตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีคำสั่ง ที่ ๕๑๒๕/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงกรณีผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม โดยไม่ออกไปรับงานและไม่ออกไปเสริมรับเงิน อีกทั้งยังได้นำเงินค่าบริการที่ได้มาจากผู้มาใช้บริการศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไว้เป็นส่วนตัว ซึ่งถือว่าเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๙ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ต่อมาคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้แจ้งข้อกล่าวหาผู้อุทธรณ์ ๓ ประเด็น ดังนี้

๑. กรณีที่ผู้อุทธรณ์ปฏิบัติงานไม่ถูกต้องตามระเบียบแนวปฏิบัติของศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

๒. กรณีที่มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม โดยไม่ออกไปรับงานและไม่ออกไปเสริมรับเงินให้แก่ผู้มาใช้บริการ

๓. กรณีที่นำเงินค่าบริการที่ได้มาจากผู้มาใช้บริการศูนย์เครื่องมือวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยไว้เป็นการส่วนตัว

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าว แต่ประธานกรรมการสอบสวนทางวินัยร้ายแรงปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งคณะกรรมการสอบสวนฯ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยชี้แจงว่า คำรับสารภาพและบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์สามารถเปิดเผยได้ แต่บันทึกถ้อยคำของบุคคลอื่นไม่สามารถเปิดเผยได้เนื่องจากผู้ให้ถ้อยคำไม่ประสงค์ที่จะให้เปิดเผยและการสอบสวนทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ บันทึกถ้อยคำของตนเอง และของบุคคลอื่นในสำนวนการสอบสวนทางวินัยที่เกี่ยวกับผู้อุทธรณ์ เห็นว่าคำรับสารภาพและบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์เป็นข้อมูลที่มีแหล่งที่มาจากผู้อุทธรณ์เอง ซึ่งไม่มีเหตุที่จะปกปิดข้อมูล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนบันทึกถ้อยคำของบุคคลอื่น เนื่องจากการสอบสวนทางวินัยยังไม่แล้วเสร็จ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์อาจกระทบต่อการสอบสวนทางวินัยอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่สมควรเปิดเผย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเปิดเผยบันทึกถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ และให้ปกปิดถ้อยคำของบุคคลอื่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๕/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับบัญชีรายชื่อ
เจ้าบ้านที่ขอจัดตั้งชุมชนพหลโยธิน ๒๔

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่าผู้อุทธรณ์ ราษฎรเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มีคำร้องขอข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓
ถึงผู้อำนวยการเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ขอบัญชีรายชื่อเจ้าบ้านที่ขอจัดตั้งชุมชนพหลโยธิน ๒๔

สำนักงานเขตจตุจักรมีหนังสือ ที่ กท ๖๕๑๐/๖๐๐๑ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้
เหตุผลว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๕) และ ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
ประกอบระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๑๔ (๑) และ ๑๕ และเป็นข้อมูลข่าวสาร
ส่วนบุคคลอันประกอบด้วยข้อมูลที่แสดงบ้านเลขที่ ชื่อ - สกุล ยศ หรือตำแหน่ง จำนวนผู้อยู่อาศัย และการลงลายมือชื่อของ
ผู้ขอจัดตั้งชุมชน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตจตุจักรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกชุมชนพหลโยธิน
๒๔ ผู้อุทธรณ์จึงมีส่วนเกี่ยวข้องและมีส่วนได้เสียในการจัดตั้งชุมชนตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยกรรมการชุมชน พ.ศ. ๒๕๓๔
ที่กำหนดต้องมีเจ้าบ้านจำนวนไม่น้อยกว่า ๒ ใน ๓ ของจำนวนหลังคาเรือนของชุมชนลงนามเห็นด้วยกับการจัดตั้งชุมชน ผู้อุทธรณ์
จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการเขตจตุจักร ขอบัญชีรายชื่อเจ้าบ้านที่ขอจัดตั้งชุมชนพหลโยธิน ๒๔
เพื่อตรวจสอบว่าอาจมีเจ้าบ้านที่ถูกต้องตามกฎหมายไม่ลงลายมือชื่อเห็นด้วยกับการจัดตั้งชุมชนพหลโยธิน ๒๔ ด้วยตนเอง และ
อาจมีเจ้าบ้านลงลายมือชื่อไม่ครบจำนวน ๒ ใน ๓ ตามที่ระเบียบกำหนด แต่สำนักงานเขตจตุจักรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์
จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานเขตฯ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานเขตจตุจักรมีหนังสือ ด่วนที่สุด
ที่ กท ๖๕๑๐/๗๒๓๔ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม
อุทธรณ์ว่า รายชื่อและลายมือชื่อเจ้าบ้านที่เห็นชอบในการจัดตั้งชุมชนพหลโยธิน ๒๔ หากมีการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคล
ทั้งนี้ เพราะเจ้าบ้านบางรายเขียนและลงลายมือชื่อด้วยตนเอง แต่เจ้าบ้านบางรายลงเฉพาะลายมือชื่อ ดังนั้น การเปิดเผยข้อมูล

ข่าวสารทั้ง ๒ ลักษณะ อาจเป็นการกระทบหรือละเมิดสิทธิของบุคคลอื่น ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๑๔ (๑) และ ๑๕ และการเปิดเผยลายมือชื่ออาจเป็นช่องทางให้บุคคลอื่นใดที่ไม่มีความปรารถนาดีนำลายมือชื่อไปดำเนินการที่ไม่เกี่ยวข้องกับการตรวจสอบการจัดตั้งชุมชนพลโยธิน ๒๔ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความไม่ปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ นอกจากนี้ สำนักงานเขตจตุจักรได้เคยจัดส่งสำเนาเลขที่บ้านของบุคคลที่ร่วมลงลายมือชื่อขอจัดตั้งชุมชนพลโยธิน ๒๔ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ โดยที่ผู้อุทธรณ์ต้องการตรวจสอบว่าอาจจะมีบุคคลที่ไม่ได้เป็นเจ้าบ้านตามกฎหมายลงลายมือชื่อครบถ้วนตามจำนวน ๒ ใน ๓ ของหลังคาเรือนในชุมชน ตามแนวทางปฏิบัติขั้นตอนการจัดตั้งชุมชน ทั้งนี้ การเปิดเผยชื่อให้แก่ผู้ขอตรวจสอบรายใด ผู้ขอตรวจสอบจะต้องเป็นเจ้าของลายมือชื่อเอง จึงสามารถทราบได้ว่าลายมือชื่อนั้นๆ เป็นลายมือชื่อของตนหรือไม่ หรือหากเจ้าของลายมือชื่อเสียชีวิต ทายาทโดยชอบธรรมที่มีส่วนได้เสียจึงจะมีสิทธิขอตรวจสอบลายมือชื่อเจ้าบ้านรายนั้นๆ ได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ บัญชีรายชื่อเจ้าบ้านที่ขอจัดตั้งชุมชนพลโยธิน ๒๔ ได้แก่ ลายมือชื่อที่เขียนเป็นรายชื่อและลายมือชื่อเจ้าบ้านที่ลงลายมือชื่อเพื่อให้ความเห็นชอบในการจัดตั้งชุมชนพลโยธิน ๒๔ เมื่อไม่ปรากฏกรณีตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อาจเปิดเผยข้อมูลส่วนบุคคลให้บุคคลอื่นทราบได้ แต่ผู้อุทธรณ์เรื่องนี้เป็นกรณีที่ผู้อุทธรณ์มีข้อสงสัยว่าเจ้าบ้านที่เห็นชอบในการจัดตั้งชุมชนพลโยธิน ๒๔ ซึ่งต้องมีจำนวน ๒ ใน ๓ ได้ลงลายมือชื่อครบตามจำนวนที่ระเบียบกำหนดไว้หรือไม่ การเปิดเผยดังกล่าวจึงเป็นการตรวจสอบความโปร่งใสในการจัดตั้งชุมชนพลโยธิน ๒๔ แต่เพื่อคุ้มครองเจ้าบ้านที่ลงลายมือชื่อในการขอจัดตั้งชุมชนพลโยธิน ๒๔ จึงเห็นควรให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบลายมือชื่อในบัญชีเจ้าบ้านที่ขอจัดตั้งชุมชนพลโยธิน ๒๔ โดยไม่ให้คัดสำเนา

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตจตุจักรให้ผู้อุทธรณ์เข้าตรวจสอบลายมือชื่อในบัญชีเจ้าบ้านที่ขอจัดตั้งชุมชนพลโยธิน ๒๔ โดยไม่ให้คัดสำเนา

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๗๖/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับรายงานการประชุม
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่าผู้อุทธรณ์ ราษฎรเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร มีคำร้องขอข้อมูลข่าวสาร ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการเขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ขอรายงานการประชุมคณะกรรมการชุมชนพหลโยธิน ๒๔ ฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๑

สำนักงานเขตจตุจักรมีหนังสือ ที่ กท ๖๕๑๐/๕๕๖๙ ลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) ประกอบมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๑๔ (๑) และ ๑๕ กล่าวคือ เป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น และเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อื่น เพราะเหตุรายงานการประชุมประจำเดือนของคณะกรรมการชุมชนพหลโยธิน ๒๔ ฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ นั้น คณะกรรมการชุมชนพหลโยธิน ๒๔ ได้ระบุไว้ว่าเอกสารการประชุมห้ามนำไปเผยแพร่ซึ่งหากนำไปเปิดเผยอาจกระทบถึงผลประโยชน์ได้เสียของคณะกรรมการชุมชน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตจตุจักรดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกชุมชนพหลโยธิน ๒๔ ซึ่งตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยกรรมการชุมชน พ.ศ. ๒๕๓๔ ข้อ ๔๓ กำหนดให้ประธานกรรมการชุมชนส่งรายงานการประชุมให้ผู้อำนวยการเขตทราบภายใน ๑๕ วันนับแต่วันประชุม ผู้อุทธรณ์เป็นผู้เสียหายจากการที่คณะกรรมการชุมชนพหลโยธิน ๒๔ ได้นำชื่อและนามสกุลของผู้อุทธรณ์ไปลงในรายงานการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ ฉบับจริง โดยได้กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์ไปข่มขู่ผู้อื่นและให้ร้ายผู้อื่น ต่อมาในเดือนกรกฎาคม ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ได้รับทราบทางวาจาจากเจ้าหน้าที่เขตจตุจักรว่า คณะกรรมการชุมชนพหลโยธิน ๒๔ ได้แก้ไขข้อความที่ทำให้ผู้อุทธรณ์เสียหายในรายงานการประชุมครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ วันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ เป็นที่ถูกต้องแล้ว แต่ไม่อนุญาตให้นำไปเผยแพร่ต่อผู้อื่น ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการเขตจตุจักร ขอรายงานการประชุมคณะกรรมการชุมชนพหลโยธิน ๒๔ ครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ ฉบับแก้ไขและ

มติที่ประชุมที่ให้แก้ไข แต่สำนักงานเขตจตุจักรปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานเขตฯ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

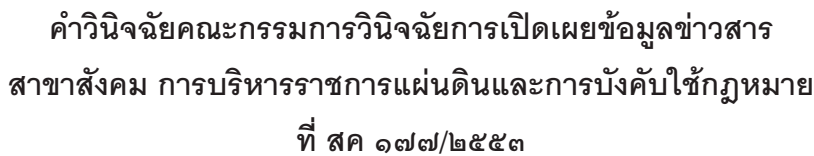
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานเขตจตุจักรมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กท ๖๕๑๐/๗๒๒๙ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ว่า เนื่องจากสำนักงานเขตจตุจักรได้รับรายงานการประชุมดังกล่าวจากประธานกรรมการชุมชนพหลโยธิน ๒๔ อย่างไม่เป็นการทาง และเหตุที่ไม่ส่งมอบให้กับผู้อุทธรณ์เนื่องจากประธานกรรมการชุมชนพหลโยธิน ๒๔ ได้ระบุข้อความในรายงานการประชุมดังกล่าวว่า “เอกสารการประชุมห้ามนำไปเผยแพร่” และต่อมาประธานกรรมการชุมชนพหลโยธิน ๒๔ ได้จัดส่งรายงานการประชุมดังกล่าวให้สำนักงานเขตจตุจักรอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งในรายงานการประชุมดังกล่าวระบุว่า “เอกสารการประชุมห้ามนำไปเผยแพร่” นอกจากนี้ ประธานกรรมการชุมชนพหลโยธิน ๒๔ ได้แจ้งด้วยวาจาให้เจ้าหน้าที่ทราบว่าการหากสมาชิกชุมชนพหลโยธิน ๒๔ ต้องการรายงานการประชุมดังกล่าวให้ไปขอที่คณะกรรมการชุมชนพหลโยธิน ๒๔ เอง เพราะเป็นเรื่องภายในชุมชนพหลโยธิน ๒๔ และหากสำนักงานเขตฯ นำไปเผยแพร่ก็จะฟ้องร้องสำนักงานเขตฯ ต่อไป นอกจากนี้ สำนักงานเขตฯ ได้พิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน และพิจารณาตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๖) ประกอบมาตรา ๑๗ และระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๒ ข้อ ๑๔ (๑) และ ๑๕ แล้วเห็นว่ายังไม่สมควรเปิดเผยข้อมูลให้แก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากคณะกรรมการชุมชนพหลโยธิน ๒๔ ไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยและเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้อื่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ รายงานการประชุมคณะกรรมการชุมชนพหลโยธิน ๒๔ ฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ และมติที่ประชุมที่ให้แก้ไข เป็นข้อมูลข่าวสารที่เกิดจากการดำเนินการของกรรมการบริหารชุมชนตามระเบียบกรุงเทพมหานครว่าด้วยกรรมการชุมชน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งเป็นกิจการสาธารณะของชุมชนในเขตกรุงเทพมหานคร จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตจตุจักรเปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการชุมชนพหลโยธิน ๒๔ ฉบับแก้ไข ครั้งที่ ๔/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๕๑ และมติที่ประชุมที่ให้แก้ไข พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี

สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรีมีหนังสือ ที่ สพ ๐๐๒๗.๐๐๑/๑/๖๓๐๗ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์
ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เนื่องจากเอกสารที่ขอนั้นเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงข้อร้องเรียนซึ่งในขณะนี้
เรื่องยังไม่เป็นที่ยุติ ประกอบกับการจัดส่งเอกสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์อาจเกิดผลกระทบต่อส่วนได้เสียหรือความปลอดภัย
ของบุคคลที่เกี่ยวข้องอันพึงได้รับความคุ้มครองตามนัยมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
จึงไม่สามารถจัดส่งเอกสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรีดังกล่าว

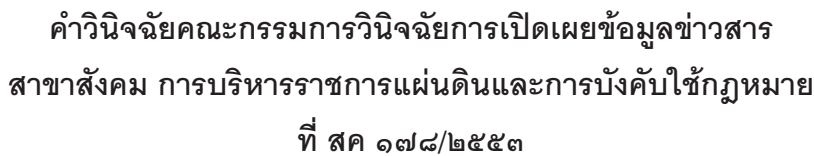
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริง สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นราษฎรตำบลลิ้นช้าง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ไม่พอใจเกี่ยวกับการให้บริการของ เจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานีอนามัยตำบลลิ้นช้าง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้อุทธรณ์มีหนังสือร้องเรียน ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงปลัดกระทรวงสาธารณสุขกล่าวหาเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานีอนามัยตำบลลิ้นช้าง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรีว่า ตลอดเวลา ๕ ปีที่ผู้อุทธรณ์อาศัยอยู่ที่ตำบลลิ้นช้าง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ผู้อุทธรณ์ไม่เคยได้รับการใดๆ เช่น การฉีดพ่นยากำจัดยุง การฉีดวัคซีนสุนัข การรณรงค์ให้ความรู้แก่ประชาชนเรื่อง ไข้หวัด ๒๐๐๙ แต่ผู้อุทธรณ์ไม่ได้รับคำตอบ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๖ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงนายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรี ขอสรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานีอนามัยตำบลลิ้นช้าง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี แต่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรีปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่ง สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ สรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานีอนามัยตำบลลิ้นช้าง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี ซึ่งประกอบด้วยพยานบุคคลที่เป็นเจ้าหน้าที่ และราษฎรในหมู่บ้าน แต่พยานบุคคลซึ่งเป็นราษฎรในหมู่บ้านไม่ประสงค์ที่จะให้ทางราชการนำข้อมูลไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๖) จึงให้เปิดเผยถ้อยคำของเจ้าหน้าที่ ส่วนถ้อยคำของราษฎรในหมู่บ้านให้เปิดเผยโดยปกปิดชื่อไว้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณบุรีเปิดเผยสรุปผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำสถานีอนามัยตำบลลิ้นช้าง อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี สำหรับคำให้การของพยานซึ่งเป็นราษฎรในหมู่บ้านให้เปิดเผยเฉพาะถ้อยคำที่ให้การ แต่ให้ปกปิดชื่อและข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยาน โดยการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวข้างต้นให้จัดทำสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ผู้ถูกรณ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เขต ๑๒ สงขลา

๑. หลักเกณฑ์ ขั้นตอนในการขออนุญาตขึ้นทะเบียนคลินิกชุมชนหมอ ว.
๒. หลักเกณฑ์การตรวจประเมินเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นหน่วยงานคลินิกชุมชนอบอุ่น
๓. ผลการตรวจประเมินตามแบบตรวจประเมินคลินิกชุมชนอบอุ่นของหมอ ว.

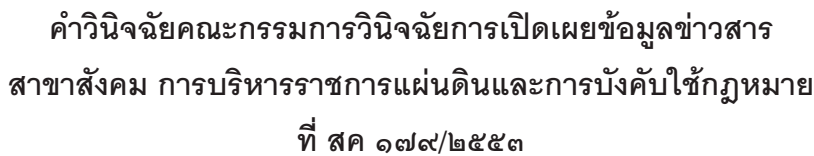
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งนายกเทศมนตรีเมืองบ้านพรุ จังหวัดสงขลา มีหนังสือ ที่ สข ๕๒๓๐๒/๑๐๖๑ ลงวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เขต ๑๒ สงขลา ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๓ รายการดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อตรวจสอบว่าคลินิกชุมชนอบอุ่นของหมอ ว. มีคุณสมบัติตามหลักเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้หรือไม่ สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เขต ๑๒ สงขลาเปิดเผยเฉพาะข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ เขต ๑๒ สงขลา ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ คือ เทศบาลเมืองบ้านพรุ จังหวัดสงขลา มีฐานะเป็นราชการส่วนท้องถิ่น ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หรือไม่ เห็นว่าเหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ก็เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่างๆ ของรัฐ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็น และใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่ปกปักษ์ราชอาณาจักรของตนได้ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเป็นกฎหมายที่ให้สิทธิแก่ประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ แต่มิได้กำหนดสิทธิและหน้าที่ระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ เพราะการรับรู้ข้อมูลข่าวสารระหว่างหน่วยงานของรัฐด้วยกันย่อมเป็นไปตามระบบบริหารราชการแผ่นดินหรือเป็นไปตามที่กฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ ดังนั้น ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐตามกฎหมาย จึงมิใช่เป็นผู้ทรงสิทธิตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต ๒)

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต ๒ ซึ่งต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ ได้ประกาศรับสมัครข้าราชการเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งหรือเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ ปรากฏว่าเมื่อได้ประกาศรายชื่อผู้ที่ได้รับการคัดเลือกแล้ว มีการทักท้วงจากผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ จึงได้นำเรื่องเสนอต่อคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (อ.ก.ค.ศ.) ประจำเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ เพื่อพิจารณา อ.ก.ค.ศ. ประจำเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ ในการประชุมครั้งที่ ๙/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ได้พิจารณาแล้วมีมติให้เพิกถอนประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต ๒ (เดิม) เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ที่ได้รับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งหรือเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ และให้ดำเนินการคัดเลือกใหม่ ขณะนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ อยู่ระหว่างการประกาศหลักเกณฑ์และตัวชี้วัดการคัดเลือก และรับสมัครข้าราชการเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งหรือเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ ใหม่

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ ชี้แจงสรุปว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ เนื่องจากผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารในระหว่างที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ เสนอเรื่องผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งหรือเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่นทักท้วงการประกาศรายชื่อผู้ที่ได้รับการคัดเลือก ต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ และเรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จึงอาจทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยผลการให้คะแนนของคณะกรรมการประเมินนั้น เนื่องจากผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกและคณะกรรมการประเมินผลเป็นบุคลากรในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ ทั้งหมด หากเปิดเผยผลการให้คะแนนของคณะกรรมการประเมินตามคำขอจึงอาจจะกระทบต่อความสัมพันธ์อันดีของบุคลากรในองค์กร อาจทำให้ผู้สมัครขาดขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน อาจเกิดความรู้สึกที่ไม่ดีต่อผู้ประเมิน กรรมการผู้ประเมินก็อาจได้รับผลกระทบซึ่งไม่อาจคาดคิดหรือคาดหมายด้วยเช่นกัน ทั้งนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ สามารถเปิดเผยผลคะแนนประเมินของผู้อุทธรณ์และผู้สมัครคนอื่น แต่ขอปิดชื่อผู้สมัครคนอื่นเพื่อไม่ให้ทราบว่าจะคะแนนประเมินนั้นเป็นของผู้สมัครคนใด และปิดชื่อกรรมการประเมินไม่ให้ทราบว่ากรรมการคนใดให้คะแนนประเมินผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกแต่ละคนอย่างไร ทั้งนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ ไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ อยู่ในความครอบครองเนื่องจากการประเมินผลงานดังกล่าว คณะกรรมการประเมินไม่ได้ใช้วิธีการลงมติแต่อย่างใด โดยกรรมการประเมินแต่ละคนประเมินออกมาเป็นคะแนนของแต่ละคน แล้วนำคะแนนของกรรมการแต่ละคนมารวมกันแล้วหารเฉลี่ยเป็นคะแนนของผู้สมัครแต่ละคน จึงไม่มีมติของคณะกรรมการประเมินตามคำขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ เช่นกัน เนื่องจากในบัญชีรายชื่อผู้สมัครเข้ารับการคัดเลือกนั้น ปรากฏว่าผู้อุทธรณ์ได้เขียนระบุรายละเอียดเกี่ยวกับตำแหน่งนักวิชาการศึกษานำงานพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ ๔๙ ที่สมัครเพียงตำแหน่งเดียวไม่ได้ระบุว่าสมัครในตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ ๒ และตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๑ คณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติจึงตรวจสอบเฉพาะตำแหน่งที่ผู้อุทธรณ์ระบุไว้ในการสมัครเท่านั้น ไม่มีการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้อุทธรณ์ในตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ อ ๒ และตำแหน่งนักทรัพยากรบุคคลชำนาญการพิเศษ

ตำแหน่งเลขที่ อ ๓๑ จึงไม่มีมติของคณะกรรมการตรวจสอบคุณสมบัติตามคำขอข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ แต่มีบันทึกการตรวจสอบคุณสมบัติของผู้สมัครแต่ละคนซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ สามารถเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

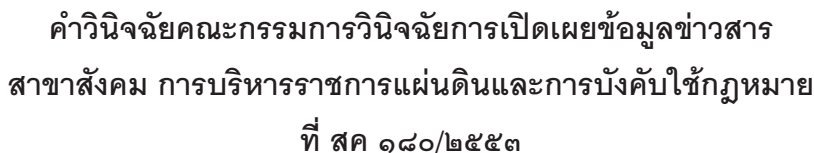
คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๔ นั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ แจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่เป็นการที่หน่วยงานแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำร้องขอของผู้อุทธรณ์ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิร้องเรียนขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๓ นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งหรือเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษา ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานตามหน้าที่ปกติของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ ซึ่งดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว แม้จะมีคำสั่งเพิกถอนประกาศสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุโขทัย เขต ๒ (เดิม) เรื่อง ประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งหรือเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งบุคลากรทางการศึกษาอื่น ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ และให้ดำเนินการคัดเลือกใหม่ก็ตาม แต่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ และผู้อุทธรณ์มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรมีโอกาสได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว เพื่อความโปร่งใสตรวจสอบได้ หากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๓ จะกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการประเมินและผู้สมัครคนอื่น ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าคะแนนประเมินนั้นเป็นของผู้สมัครคนใด และปกปิดชื่อกรรมการประเมินเพื่อไม่ให้ทราบการให้คะแนนของกรรมการแต่ละคนได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุโขทัย เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และรายการที่ ๓ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยอาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าคะแนนประเมินนั้นเป็นของผู้สมัครคนใด และปกปิดชื่อกรรมการประเมินเพื่อไม่ให้ทราบการให้คะแนนของกรรมการแต่ละคน และให้ยกอุทธรณ์รายการที่ ๒ และรายการที่ ๔

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลแก้งเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง เทศบาลตำบลเก่าเลี้ยว จังหวัดนครสวรรค์ มีหนังสือที่ นว ๖๒๐๐๑/๖๙๑ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงเทศบาลตำบลเก่าเลี้ยว ขอสำเนาเอกสารขั้นตอน กระบวนการ วิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัยและสอบสวนทางวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและแนวทางการตั้งเรื่องการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น ก่อนที่เทศบาลตำบลเก่าเลี้ยวจะดำเนินการออกคำสั่ง ที่ ๑๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์

เทศบาลตำบลแก้งเลี้ยวมีหนังสือ ที่ ๔๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผูุ้ทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ ประกอบมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ พิเศษ/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ
อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลเก่าเลี้ยวดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนเทศบาลตำบลเก่าเลี้ยวและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นพนักงานเทศบาลสามัญ ตำแหน่งผู้อำนวยการกองคลัง เทศบาลตำบลเก่าเลี้ยว มีหน้าที่ต้องปฏิบัติราชการให้เป็นไปตามมติ คณะรัฐมนตรี นโยบายรัฐบาล กฎหมายและระเบียบ การปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวต้องไม่ให้เกิดความเสียหายแก่ทางราชการ แต่ผู้อุทธรณ์ กลับมีพฤติกรรมเอาไปเสียซึ่งต้นฉบับฎีกาพร้อมเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินเลขที่ ๗๕๕/๒๕๕๐ เพื่อเบิกจ่ายเงินเป็นค่าจัดซื้อ ที่ดินสำหรับก่อสร้างอาคารสำนักงาน และต้นฉบับฎีกาพร้อมเอกสารประกอบการเบิกจ่ายเงินเลขที่ ๙๖๐/๒๕๕๑ เพื่อเบิกจ่ายเงิน เป็นค่าจัดซื้อที่ดินสำหรับก่อสร้างศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนอนุบาลที่เบิกจ่ายเงินเสร็จเรียบร้อยแล้วทั้ง ๒ ฉบับ โดยจงใจ ไม่ปฏิบัติตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการรับเงิน การเบิกจ่ายเงิน การฝากเงิน การเก็บรักษาเงิน และการตรวจเงินของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๗ อีกทั้งมีการเบิกจ่ายเงินเลขที่ ๙๖๐/๒๕๕๑ เพื่อเบิกจ่ายเป็นค่าจัดซื้อที่ดินสำหรับก่อสร้าง ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและโรงเรียนอนุบาลไปเก็บรักษาในที่เก็บรักษาที่กีดตั้งแต่เบิกจ่ายเงินตามฎีกา ๒ ฉบับเสร็จในปัจุบันประมาณ ๒๕๕๐ และปัจุบันประมาณ ๒๕๕๑ ตามหลักฐานการเบิกจ่ายเงินตามฎีกาที่ ๗๕๕/๒๕๕๐ เบิกจ่ายเงินให้กับเจ้าหน้าที่เมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม

๒๕๕๐ และฎีกาที่ ๙๖๐/๒๕๕๑ เบิกจ่ายเงินให้กับเจ้าหนี้เมื่อวันที่ ๑๖ มิถุนายน ๒๕๕๑ การกระทำของผู้อุทธรณ์ดังกล่าว เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงได้รวบรวมพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องกับข้อกล่าวหา เสร็จแล้ว และแจ้งข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ แต่ผู้อุทธรณ์เห็นว่าเป็นการสรุป วัน เดือน ปี เวลา และการกระทำที่มีลักษณะเป็นการสนับสนุนข้อกล่าวหาที่ไม่ถูกต้อง มีความขัดแย้งกับข้อความที่ปรากฏตาม เอกสารดังกล่าว คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงมิได้ดำเนินการแสวงหาข้อเท็จจริงในเรื่องที่กล่าวหาตามกระบวนการ สอบสวนตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๔ (พ.ศ. ๒๕๔๐) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๓๕ ว่าด้วยการ สอบสวนพิจารณา ข้อ ๑๑ และ ๑๕ เพื่อปกป้องสิทธิของตน ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือ ที่ นว ๖๒๐๐๑/๖๙๑ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงเทศบาลตำบลเก่าเลี้ยว ขอสำเนาเอกสารขั้นตอน กระบวนการ วิธีการก่อนการดำเนินการทางวินัยและสอบสวนทางวินัย อย่างไม่ร้ายแรงและแนวทางการตั้งเรื่องการดำเนินการทางวินัยพนักงานส่วนท้องถิ่นก่อนที่จะดำเนินการออกคำสั่ง ที่ ๑๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ แต่เทศบาลตำบลเก่าเลี้ยวปฏิเสธ การเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งเทศบาลตำบลเก่าเลี้ยวที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะฯ ผู้แทนเทศบาลตำบลเก่าเลี้ยวชี้แจงว่า ข้อมูล ข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบหลักฐานเอกสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน ของกองคลังตามคำสั่งเทศบาลตำบลเก่าเลี้ยว ที่ ๓๒๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ ซึ่งเทศบาลตำบลเก่าเลี้ยวใช้เป็น หลักฐานเกี่ยวกับการพิจารณาขั้นตอน กระบวนการก่อนการดำเนินการทางวินัยและการสอบสวนวินัยอย่างไม่ร้ายแรงและแนวทางการ ตั้งเรื่องดำเนินการทางวินัยกับผู้อุทธรณ์ก่อนที่จะดำเนินการออกคำสั่ง ที่ ๑๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๓ แต่งตั้ง คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงผู้อุทธรณ์ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าวมีคำให้การของพยานบุคคลที่เป็น ผู้ได้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์ หากเปิดเผยรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว อาจทำให้พยานบุคคลที่เป็นผู้ได้บังคับบัญชา ของผู้อุทธรณ์ได้รับผลกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ราชการและอาจถูกผู้อุทธรณ์กลั่นแกล้ง และเทศบาลตำบลเก่าเลี้ยวได้แจ้งความ ต่อพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีอาญากับผู้อุทธรณ์ในความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการ ขณะนี้อยู่ระหว่างการพิจารณาของ สำนักงาน ป.ป.ช. หากเทศบาลตำบลเก่าเลี้ยวเปิดเผยรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว พยานบุคคลที่เป็นผู้ได้บังคับ บัญชาของผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นพยานสำคัญในคดีอาจได้รับอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยได้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงเพิ่มเติมว่า เอกสารตามอุทธรณ์ที่ผู้อุทธรณ์ต้องการ คือ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของ คณะกรรมการตรวจสอบหลักฐานเอกสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของกองคลังตามคำสั่งเทศบาลตำบลเก่าเลี้ยว ที่ ๓๒๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ ฉบับลงวันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๒ เรื่อง การตรวจสอบหลักฐานเอกสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของกองคลัง

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธารณะฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ รายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบหลักฐานเอกสาร เกี่ยวกับการปฏิบัติงานของกองคลังตามคำสั่งเทศบาลตำบลเก่าเลี้ยว ที่ ๓๒๒/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๕ ตุลาคม ๒๕๕๒ เมื่อการสอบสวน ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจ สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้อุทธรณ์โดยตรง ข้อมูล ข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยได้ แต่เพื่อคุ้มครองผู้ให้ถ้อยคำซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้ได้บังคับบัญชาของผู้อุทธรณ์มิให้ได้รับผลกระทบกระเทือน ต่อการปฏิบัติหน้าที่และการบริหารงานภายในหน่วยงาน จึงให้ปิดชื่อพยานและข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยาน

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลเก้าเลี้ยว
จังหวัดนครสวรรค์เปิดเผยรายงานผลการสอบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบหลักฐานเอกสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงาน
ของกองคลังพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้ปกปิดชื่อพยานและข้อความที่อาจทำให้ทราบชื่อพยาน

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๑/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเกี่ยวกับการ
 ประเมินผลงานทางวิชาการ

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ขอให้เปิดเผยรายละเอียดเอกสารเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการ ระดับ ๗ - ๘ ของบุคลากรในสำนักงานอธิการบดี ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงผลงานทางวิชาการของผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. หลักเกณฑ์การพิจารณาประเมินระดับคุณภาพประเมินผลงานที่แสดงความเป็นชำนาญการและการให้น้ำหนักคะแนน
๒. แบบประวัติและผลงานเพื่อขอรับการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการ ระดับ ๗ - ๘ พร้อมผลงานที่แสดงความเป็นชำนาญการของบุคลากรในสำนักงานอธิการบดีแต่ละท่าน
๓. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองผลงานทางวิชาการและคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินผลงานและผลงานที่แสดงความเป็นชำนาญการของผู้เข้ารับการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการระดับ ๗ - ๘ ของบุคลากรในสำนักงานอธิการบดีแต่ละท่าน
๔. แบบสรุปการประเมินผลงานที่แสดงความเป็นชำนาญการและแบบประเมินผลงานย่อยของผู้ขอรับการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการ ระดับ ๗ - ๘ ของบุคลากรในสำนักงานอธิการบดีแต่ละท่าน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือมีหนังสือ ที่ กจ ๓๐๔๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ดังนี้

๑. เอกสารตามความในข้อ ๑ เกี่ยวกับหลักเกณฑ์การพิจารณาประเมินระดับคุณภาพประเมินผลงานที่แสดงความเป็นชำนาญการและการให้น้ำหนักคะแนน เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด ซึ่งกองบริหารและจัดการทรัพยากรมนุษย์ได้เคยนำเสนอให้แก่ผู้อุทธรณ์ทั้งทางเอกสารและแจ้งการให้ดาวน์โหลดข้อมูลได้จากเว็บไซต์กองบริหารและจัดการทรัพยากรมนุษย์ตามที่ผู้อุทธรณ์ได้เคยขอมาแล้ว
๒. เอกสารตามความในข้อ ๒ - ๔ เนื่องจากเป็นเอกสารเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการระดับ ๗ - ๘ ของบุคลากรทุกคนในสังกัดมหาวิทยาลัยอันถือเป็นข้อมูลการพิจารณาและการแสดงความคิดเห็นที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลจำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนการเปิดเผยให้บุคคลอื่นทราบและเป็นเอกสารเกี่ยวกับ

ระบบการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าของบุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัย และการพิจารณาเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด อีกทั้งเป็นการพิจารณาในลักษณะเป็นการเฉพาะรายซึ่งเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่นที่ต้องได้รับการยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร ดังนั้น ผู้มีสิทธิขอข้อมูลดังกล่าวต้องเป็นผู้เสนอผลงานทางวิชาการเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการ ระดับ ๗ - ๘ และสามารถขอข้อมูลได้เฉพาะการพิจารณาในส่วนของตนเองเท่านั้น เนื่องจากเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากผลการพิจารณาเรื่องดังกล่าว จึงไม่อาจนำส่งข้อมูลให้แก่ผู้ขอทราบได้ตามความประสงค์

ผู้ขอทราบมีหนังสือลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ขอทราบคำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำขอของ ผู้ขอทราบ หนังสือมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ที่ ศบ ๐๕๒๕/๒๗๙๗.๑ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ คำชี้แจงของผู้แทนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้ขอทราบมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ขอให้เปิดเผยรายละเอียดเอกสารเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการ ระดับ ๗ - ๘ ของบุคลากรในสำนักงานอธิการบดี ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๕๐ - ๒๕๕๒ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงผลงานทางวิชาการของผู้ขอทราบ แต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือปฏิเสธการเปิดเผย ผู้ขอทราบจึงขอทราบคำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศบ ๐๕๒๕/๒๗๙๗.๑ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งสรุปได้ความว่า เนื่องจากแบบประวัติและผลงานเพื่อขอรับการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการ ระดับ ๗ - ๘ พร้อมผลงานที่แสดงความเป็นชำนาญการและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองผลงานทางวิชาการและคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินผลงานฯ รวมถึงแบบสรุปการประเมินผลงานชำนาญการและแบบประเมินผลงานย่อยของผู้รับการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งฯ แต่ละคนเป็นเอกสารเกี่ยวกับการประเมินผลงานชำนาญการทางวิชาการเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการ ระดับ ๗ - ๘ ของบุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัยอันถือเป็นข้อมูลส่วนบุคคล เนื่องจากมีประวัติการศึกษา ประวัติการรับราชการและประวัติการปฏิบัติหน้าที่ของผู้รับการประเมิน ซึ่งมีการพิจารณาและการแสดงความคิดเห็นที่เป็นข้อมูลส่วนบุคคลอยู่ในเอกสารดังกล่าว จึงจำเป็นต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรก่อนการเปิดเผยให้บุคคลอื่นทราบและเป็นเอกสารเกี่ยวกับระบบการบริหารจัดการเพื่อส่งเสริมความก้าวหน้าของบุคลากรในสังกัดมหาวิทยาลัย และการพิจารณาเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ ดังกล่าวเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนด อีกทั้งเป็นการพิจารณาในลักษณะเป็นการเฉพาะรายซึ่งเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้อื่นที่ต้องได้รับการยินยอมเป็นลายลักษณ์อักษร ดังนั้น ผู้มีสิทธิขอข้อมูลเอกสารดังกล่าวต้องเป็นผู้เสนอผลงานทางวิชาการเพื่อเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการ ระดับ ๗ - ๘ และสามารถขอข้อมูลได้เฉพาะการพิจารณาในส่วนของตนเองเท่านั้น เนื่องจากเป็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากผลการพิจารณาเรื่องดังกล่าว นอกจากนี้ ข้อมูลดังกล่าวเป็นข้อมูลการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการตามสาขาวิชาชีพเฉพาะที่มีใช้การขอรับการประเมินเป็นกลุ่มหรือประเภทเดียวกันกับตำแหน่งพยาบาลชำนาญการที่จะสามารถนำไปเปรียบเทียบกับขอเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการของผู้ขอทราบอื่นจะเป็นประโยชน์ต่อการนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงผลงานทางวิชาการเพื่อขอรับการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการตามที่ผู้ขอทราบกล่าวอ้างแต่อย่างใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามผู้ขอทราบ คือ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หลักเกณฑ์การพิจารณาประเมินระดับคุณภาพประเมินผลงานที่แสดงความเป็นชำนาญการ

และการให้น้ำหนักคะแนน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้ผูุ้ทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่จะต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ แต่ให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือจัดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวพร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผูุ้ทธรณ์ โดยให้เป็นไปตามประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒ เรื่อง การเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แบบประวัติและผลงานเพื่อขอรับการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการ ระดับ ๗ - ๘ พร้อมผลงานที่แสดงความเป็นชำนาญการของบุคลากรในสำนักงานอธิการบดีแต่ละท่าน เห็นว่าเป็นข้อมูลตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการ ระดับ ๗ - ๘ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ อย่างไรก็ตาม ข้อมูลในส่วนนี้มีข้อมูลส่วนบุคคลรวมอยู่ด้วยแต่ข้อมูลส่วนบุคคลดังกล่าวเป็นข้อมูลที่มีความจำเป็นที่ใช้ประกอบการประเมินจึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยได้ แต่การให้สำเนาในส่วนนี้อาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนี้เฉพาะข้อมูลส่วนบุคคลที่จำเป็นต่อการใช้ประกอบการประเมินโดยให้ผูุ้ทธรณ์เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองผลงานทางวิชาการและคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินผลงานและผลงานที่แสดงความเป็นชำนาญการของผู้เข้ารับการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการ ระดับ ๗ - ๘ ของบุคลากรในสำนักงานอธิการบดีแต่ละท่าน เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยในหน่วยงานอยู่แล้วเมื่อมีผู้ร้องขอข้อมูลดังกล่าว หน่วยงานมีหน้าที่ต้องจัดหาข้อมูลดังกล่าวให้ตามมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ แบบสรุปการประเมินผลงานที่แสดงความเป็นชำนาญการและแบบประเมินผลงานย่อยของผู้ขอรับการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการ ระดับ ๗ - ๘ ของบุคลากรในสำนักงานอธิการบดีแต่ละท่าน เห็นว่าเป็นข้อมูลตามหลักเกณฑ์ที่มหาวิทยาลัยกำหนดเกี่ยวกับการประเมินผลงานทางวิชาการเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการ ระดับ ๗ - ๘ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือจัดข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เฉพาะคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองผลงานทางวิชาการและคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินผลงานของผู้เข้ารับการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการ ระดับ ๗ - ๘ ของบุคลากรในสำนักงานอธิการบดีแต่ละท่านพร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผูุ้ทธรณ์ ส่วนผลงานที่แสดงความเป็นชำนาญการของผู้เข้ารับการประเมินเข้าสู่ตำแหน่งชำนาญการ ระดับ ๗ - ๘ ของบุคลากรในสำนักงานอธิการบดีแต่ละท่าน จัดให้ผูุ้ทธรณ์เข้าตรวจดูได้ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ให้เปิดเผยเฉพาะข้อมูลส่วนบุคคลที่จำเป็นต่อการใช้ประกอบการประเมิน โดยให้เข้าตรวจดูแต่ไม่ให้สำเนาและให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ให้แก่ผูุ้ทธรณ์พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผูุ้ทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๒/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบัญชาการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องร้องทุกข์

.....

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นข้าราชการกลุ่มงานคณาจารย์ คณะตำรวจศาสตร์ โรงเรียนนายร้อยตำรวจ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงกองบัญชาการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๒ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ คำสั่งกองบัญชาการศึกษาเรื่อง การมอบหมายให้ข้าราชการตำรวจปฏิบัติราชการเฉพาะที่มอบหมายข้าราชการตำรวจปฏิบัติหน้าที่ ในการดำเนินการตามมติ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ซึ่งมีรายชื่อข้าราชการตำรวจที่รับผิดชอบดำเนินการเรื่องนี้

รายการที่ ๒ บันทึกที่ข้าราชการตำรวจผู้รับผิดชอบเสนอผู้บัญชาการศึกษาผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ให้ผู้บัญชาการศึกษาเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เพื่อให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเสนอเรื่องให้ ก.ตร. พิจารณาทบทวนมติ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๒ ซึ่ง อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ได้พิจารณาและมีมติไม่ทบทวนไปแล้ว

กองบัญชาการศึกษา โดยกองการสอบ มีหนังสือ ที่ ๐๐๓๔.๕๒/๑๗๐๙ ลงวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ นั้น เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นการดำเนินการตามหลักความเสมอภาคและยุติธรรมแก่ผู้เข้าสอบทุกคน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนกองบัญชาการศึกษา คำชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า เมื่อ พ.ศ. ๒๕๕๐ กองบัญชาการศึกษาได้ดำเนินการรับสมัครสอบคัดเลือกข้าราชการตำรวจผู้มีวุฒิปริญญาตรีเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร ต่อมาจำสิบตำรวจหญิง ก. และจำสิบตำรวจหญิง ข. ซึ่งไม่ผ่านการสอบคัดเลือกดังกล่าวได้ร้องทุกข์ต่อประธาน ก.ตร. ขอให้เพิกถอนข้อสอบที่ใช้ในการสอบคัดเลือก จำนวน ๔ ข้อ โดยอ้างว่าคำถามและคำตอบบกพร่องไม่ชัดเจน อ.ก.ตร. พิจารณาแล้วเห็นว่าคำถามและคำตอบตามข้อร้องทุกข์บกพร่องไม่ชัดเจน จำนวน ๒ ข้อ และมีมติให้กองบัญชาการศึกษาให้คะแนนเพิ่มแก่ผู้ร้องทุกข์ทั้ง ๒ ราย แล้วดำเนินการต่อเนื่องเกี่ยวกับผู้ร้องทุกข์ทั้ง ๒ รายไปตามอำนาจหน้าที่ในการคัดเลือกด้วยวิธีสอบต่อไป ต่อมากองบัญชาการศึกษาได้มีหนังสือถึง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเสนอให้ส่งเรื่องร้องทุกข์ต่อ ก.ตร. เพื่อพิจารณาทบทวนมติของ อ.ก.ตร. ซึ่ง อ.ก.ตร. ได้พิจารณาและมีมติไม่ทบทวนไปแล้ว แต่กองบัญชาการ

ศึกษาไม่ดำเนินการตามมติ อ.ก.ตร. ที่ให้เพิ่มคะแนนเฉพาะผู้ร้องทุกข์ทั้ง ๒ ราย โดยได้ดำเนินการแตกต่างไปจากมติ อ.ก.ตร. ด้วยการเพิ่มคะแนนให้กับผู้สมัครสอบคัดเลือกคนอื่นที่ไม่ได้ร้องทุกข์ด้วย ทำให้ผู้ร้องทุกข์ผ่านการสอบคัดเลือกเพียงรายเดียว คือ จำสืบท้าวจหญิง ก. ทั้งนี้ หากกองบัญชาการศึกษาดำเนินการเพิ่มคะแนนให้เฉพาะผู้ร้องทุกข์เพียง ๒ ราย ตามมติ อ.ก.ตร. ดังกล่าว ผู้ร้องทุกข์จะผ่านการสอบคัดเลือกทั้ง ๒ ราย ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อนำไปใช้ปกป้องสิทธิประโยชน์ของผู้ร้องทุกข์ต่อไป

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนกองบัญชาการศึกษชี้แจงสรุปว่า กองบัญชาการศึกษไม่มีข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ อยู่ในความครอบครอง เนื่องจากกองบัญชาการศึกษไม่ได้มีคำสั่งดังกล่าว แต่อาจเป็นคำสั่งในระดับของกองบังคับการ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นกรณีที่สืบเนื่องมาจากจำสืบท้าวจหญิง ก. และจำสืบท้าวจหญิง ข. ซึ่งไม่ผ่านการสอบคัดเลือก ได้ร้องทุกข์ต่อประธาน ก.ตร. ให้เพิกถอนข้อสอบที่ใช้ในการสอบคัดเลือก จำนวน ๔ ข้อ โดยอ้างว่าคำถามและคำตอบบกพร่องไม่ชัดเจน อ.ก.ตร. พิจารณาแล้วเห็นว่าคำถามและคำตอบตามข้อร้องทุกข์บกพร่องไม่ชัดเจน จำนวน ๒ ข้อ และมีมติให้กองบัญชาการศึกษให้คะแนนเพิ่มแก่ผู้ร้องทุกข์ทั้ง ๒ ราย แล้วดำเนินการต่อเนื่องเกี่ยวกับผู้ร้องทุกข์ทั้ง ๒ รายไปตามอำนาจหน้าที่ในการคัดเลือกด้วยวิธีสอบต่อไป ผู้บัญชาการศึกษเห็นว่ามติของ อ.ก.ตร. นั้นไม่ชัดเจนว่าให้เพิ่มคะแนนเฉพาะผู้ร้องทุกข์ทั้ง ๒ ราย หรือต้องเพิ่มให้ผู้เข้าสอบทั้งหมด เพราะตามหลักวิชาการที่เป็นสากลนั้น หากข้อสอบบกพร่องจะต้องเพิ่มคะแนนให้กับผู้เข้าสอบทุกคน กองบัญชาการศึกษจึงมีบันทึกขอให้ ก.ตร. พิจารณาทบทวนมติของ อ.ก.ตร. ว่ากองบัญชาการศึกษควรปฏิบัติอย่างไร แต่ อ.ก.ตร. ซึ่งได้รับมอบอำนาจจาก ก.ตร. ไม่รับทบทวนมติดังกล่าว กองบัญชาการศึกษจึงดำเนินการเสนอเรื่องไปยังสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ต่อมาผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติได้มีคำสั่งให้เพิ่มคะแนนให้กับผู้เข้าสอบทุกคน ทำให้ผู้ร้องทุกข์ผ่านการสอบคัดเลือกเพียงรายเดียว คือ จำสืบท้าวจหญิง ก. หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ซึ่งที่ประชุมกองบัญชาการศึกษเห็นว่าบันทึกที่เจ้าหน้าที่ตำรวจผู้รับผิดชอบทำขึ้นเพื่อเสนอความเห็นต่อ ก.ตร. ให้ทบทวนมติของ อ.ก.ตร. นั้นเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของเจ้าหน้าที่ผู้ทำบันทึกในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวแก่ผู้อุทธรณ์

ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์ในฐานะที่รับราชการตำรวจสังกัดเดียวกันกับผู้ร้องทุกข์เห็นว่า การที่กองบัญชาการศึกษไม่ทำตามมติ อ.ก.ตร. ทำให้จำสืบท้าวจหญิง ข. ได้รับความเสียหาย ไม่ผ่านการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร จึงต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ประกอบการดำเนินการที่เกี่ยวข้องและเรียกร้องความเป็นธรรมให้กับผู้ร้องทุกข์

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ผู้แทนกองบัญชาการศึกษยืนยันว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครอง จึงไม่มีเอกสารในการพิจารณาเปิดเผยให้แก่ผู้อุทธรณ์ กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

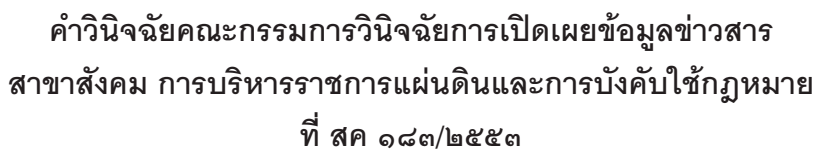
ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ บันทึกที่ข้าราชการตำรวจผู้รับผิดชอบเสนอผู้บัญชาการศึกษ ผ่านผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น เพื่อให้ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติเสนอเรื่องให้ ก.ตร. พิจารณาทบทวนมติ อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์นั้น เป็นการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ตามปกติของเจ้าหน้าที่ เมื่อการดำเนินการเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวได้เสร็จสิ้นแล้ว โดย อ.ก.ตร. เกี่ยวกับการร้องทุกข์ซึ่งทำการแทน ก.ตร. มีมติไม่ทบทวนแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้ แม้ผู้อุทธรณ์ไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง

แต่เป็นการดำเนินการเพื่อปกป้องประโยชน์ได้เสียของจำสืบทำรวจหญิง ก. และจำสืบทำรวจหญิง ข. ซึ่งได้รับผลกระทบจากการดำเนินการของกองบัญชาการศึกษา จึงควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กองบัญชาการศึกษาเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ และยกอุทธรณ์รายการที่ ๑

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ผู้ถูทราบ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ตำแหน่งรองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกุ้งศรีโพธิ์ศรีสมพร ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือที่นาย อ. ชำราชการครูโรงเรียนบ้านหนองกุ้งศรีโพธิ์ศรีสมพรร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ต่อผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกุ้งศรีโพธิ์ศรีสมพร

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ มีหนังสือ ที่ ศบ ๐๔๑๗๓/๒๖๕๕ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึง ผู้พุทธธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ ได้มีคำสั่ง แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวซึ่งอยู่ในระหว่างดำเนินการ โดยจะมีการแจ้งข้อเท็จจริงสรุปพยานให้ผู้พุทธธรณ์ได้มีโอกาสโต้แย้งและแสดงพยานหลักฐานในโอกาสต่อไป และข้อมูลข่าวสารตามคำขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยแล้ว อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับผู้พุทธธรณ์และนาย อ. เป็นบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาเดียวกัน การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจก่อให้เกิดความขัดแย้งเพิ่มขึ้นอันจะกระทบต่อการเรียนการสอนและเป็นผลเสียแก่ราชการ ทั้งจะก่อให้เกิดความปั่นป่วนวุ่นวายขึ้นในสถานศึกษา

ผู้ตรวจรณจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ การชี้แจงด้วยวาจาของผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ การชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และ เอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกุงศรีโพธิ์ศรีสมพรได้มีหนังสือถึงสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ แจ้งว่า นาย อ. ชำราชการครูโรงเรียนบ้านหนองกุงศรีโพธิ์ศรีสมพรได้ทำหนังสือร้องเรียนขอความ เป็นธรรมต่อผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านหนองกุงศรีโพธิ์ศรีสมพรว่าผู้อุทธรณ์กล่าวร้ายป้ายสีนาย อ. ต่อนบุคคลอื่นตามสถานที่ต่างๆ ทำให้นาย อ. ได้รับความเสียหายต่อชื่อเสียง และรายงานว่าผู้อุทธรณ์มีพฤติกรรมไม่เหมาะสมหลายประการ สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ จึงมีคำสั่ง ที่ ๒๒๘/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง เรื่องดังกล่าว โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ทำการสืบพยานไปแล้วหนึ่งครั้งเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ ปัจจุบันเรื่อง

ยังอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง หลังจากนั้น ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือขอสำเนาหนังสือที่นาย อ. กล่าวหาผู้อุทธรณ์ต่อผู้อำนวยการโรงเรียนฯ

ในชั้นพิจารณา ผู้แทนสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ ชี้แจงสรุปว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หนองบัวลำภู เขต ๒ พิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์แล้วเห็นว่า หากเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์อาจนำไปฟ้องร้องดำเนินคดีต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องทำให้เกิดความวุ่นวายและเสียหายขึ้นในสถานศึกษา โดยที่ผ่านมาผู้อุทธรณ์ ได้ฟ้องร้องบุคคลต่างๆ ต่อศาลปกครองและศาลยุติธรรมหลายคดี อีกทั้งผู้อุทธรณ์ยังได้ร้องเรียนต่อสำนักงาน ป.ป.ช. กล่าวหา ข้าราชการครูโรงเรียนบ้านหนองกุงศรีโพธิ์ศรีสมพรหลายรายว่ากระทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการด้วย

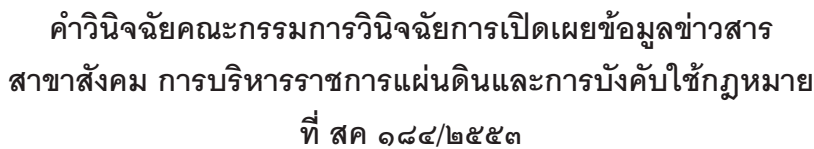
ส่วนผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า ผู้อุทธรณ์เป็นผู้บริหารของโรงเรียนบ้านหนองกุงศรีโพธิ์ศรีสมพรได้ตรวจสอบการเบิกจ่ายเงิน ของโรงเรียนบ้านหนองกุงศรีโพธิ์ศรีสมพรแล้วเห็นว่าการเบิกจ่ายเงินต่างๆ ไม่ถูกต้อง และไม่มีการจัดทำงบบัญชีตามระเบียบของ ทางการ จึงมีหนังสือแจ้งให้เจ้าหน้าที่การเงินของโรงเรียนฯ ส่งเอกสารการเบิกจ่ายเงินให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบ พร้อมทั้งรายงาน ผู้อำนวยการโรงเรียนฯ ด้วย แต่เจ้าหน้าที่การเงินของโรงเรียนฯ ไม่ส่งเอกสารให้ผู้อุทธรณ์ตรวจสอบแต่อย่างใด และผู้อำนวยการ โรงเรียนฯ ได้สั่งไม่ให้เจ้าหน้าที่การเงินของโรงเรียนฯ ส่งเอกสารแก่ผู้อุทธรณ์เพื่อตรวจสอบด้วย หลังจากนั้น นาย อ. ซึ่งเป็น เจ้าหน้าที่การเงินของโรงเรียนฯ ได้ทำหนังสือร้องเรียนผู้อุทธรณ์ต่อผู้อำนวยการโรงเรียนฯ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา หนองบัวลำภู เขต ๒ ได้มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการสืบสวนฯ ได้เชิญผู้อุทธรณ์ไปให้ถ้อยคำ แต่ไม่สรุปประเด็นให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่าผู้อุทธรณ์ถูกร้องเรียนเรื่องอะไรบ้าง คณะกรรมการสืบสวนฯ ได้ทำการสืบพยานไปครั้งหนึ่งแล้ว ตั้งแต่วันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ จนถึงปัจจุบันคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงยังไม่สรุปผลการสืบสวนแต่อย่างใด ผู้อุทธรณ์ จึงต้องการหนังสือที่นาย อ. ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ต่อผู้อำนวยการโรงเรียนฯ เพื่อตรวจสอบว่านาย อ. ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์ เรื่องอะไรบ้าง เพื่อจะนำพยานเข้าสืบโต้แย้งและชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาได้ถูกต้องต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า แม้การสืบสวนข้อเท็จจริงเรื่องร้องเรียนอยู่ระหว่างดำเนินการและยังไม่เสร็จสิ้น แต่คณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ ดำเนินการสืบสวนข้อเท็จจริงมานานเกินสมควรและไม่ปรากฏว่าจะดำเนินการเสร็จสิ้นเมื่อใด ซึ่งไม่มีกำหนดเวลาแน่นอนอาจเกิด ความเสียหายแก่ผู้อุทธรณ์ได้ จึงเป็นเหตุอันสมควรที่ผู้อุทธรณ์จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อใช้เป็นข้อมูลปกป้องสิทธิ และประโยชน์ของตน อีกทั้งเรื่องร้องเรียนนั้นก็เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐซึ่งกระทบประโยชน์ได้เสียของทาง ราชการ และกรณีที่เกิดขึ้นได้เข้าสู่กระบวนการดำเนินการของสำนักงาน ป.ป.ช. แล้ว ประกอบกับผู้อุทธรณ์นั้นทราบว่าผู้ใดร้องเรียน ตนแล้วก็ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้อุทธรณ์ได้ข่มขู่หรือทำให้เกิดอันตรายต่อผู้ร้องเรียนแต่อย่างใด การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม อุทธรณ์จึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ และไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยหนังสือร้องเรียนให้แก่ผู้อุทธรณ์ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาหนองบัวลำภู เขต ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๒๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ผู้ยุทธธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๑. ประเด็นอื่นๆ ที่ ตร. สั่งให้สอบสวนเพิ่มเติมในการสืบสวนข้อเท็จจริง
๒. ผลการพิจารณาของคณะ ๔ รอง ผบ.ตร. ที่ ตร. แต่งตั้งในชั้นพิจารณาสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง
๓. หนังสือตอบของกองวินัยไปยังอนุ ก.ตร. ร้องทุกข์กรณี พล.ต.ต. จ. ได้ร้องทุกข์ใช้เรื่องเกี่ยวกับการถูกตั้งกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงและถูกตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัยอย่างร้ายแรง
๔. หนังสือสั่งการของ ผบ.ตร. ที่ จตร. (พล.ต.ท. อัมรินทร์ เนียมสกุล) เสนอให้คณะกรรมการสืบสวนฯ กรณีคดีร้อยบาร์เปียร์

๕. รายงานความเห็นของผู้บังคับการกองวินัยในการตรวจพิจารณาสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่ง ตร. ที่ ๕๓๕/๒๕๔๖ ลงวันที่ ๑๖ กรกฎาคม ๒๕๔๖ เพื่อเสนอ ผบ.ตร. พิจารณาสั่งการ และ ตร. ได้พิจารณาสั่งการให้คณะกรรมการพิจารณาตัดสินการเป็นผู้พิจารณา โดยมีรอง ผบ.ตร. ๔ ท่าน เป็นคณะกรรมการตัดสินการ

กองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ๐๐๐๖.๒/๒๐๑๕ ลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ เปิดเผยรายการที่ ๑ และ ๒ รายการที่ ๓ กองวินัย ยังไม่ได้พิจารณาเนื่องจากต้องดำเนินการให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเสนอคำคัดค้านการขอคัดสำเนาเอกสารเป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒๐ วัน เมื่อครบกำหนดเวลาที่ให้พยานเสนอคำคัดค้านแล้ว จึงจะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป รายการที่ ๔ กองวินัยได้ตรวจสอบแล้วไม่พบเอกสาร และกองวินัยมีหนังสือ ที่ ๐๐๐๖.๒/๓๐๕๔ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยรายการที่ ๕ โดยให้เหตุผลว่า เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่ง เรื่องใดตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และแจ้งว่ารายการที่ ๑ ไม่พบประเด็นอื่นๆ ที่ ตร. สั่งให้สอบสวนเพิ่มเติม

ผู้ถูกรณมีหนึ่งสี่ลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาธาณชน การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย

พิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งรักษาราชการแทนรองผู้บัญชาการตำรวจภูธรภาค ๔ มีหนังสือ ๒ ฉบับ คือ หนังสือลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และที่ ๐๐๑๕. (น. ๖)/๓๕ ลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บังคับการกองวินัย ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอยกเว้นรายการที่ ๔ และ ๕ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับและมีความจำเป็นในการใช้ต่อสู้คดีในชั้นศาล คือ รายการที่ ๔ และ ๕ ผู้อุทธรณ์ประสงค์ขอข้อมูลรายการที่ ๔ เพื่อเป็นเอกสารยืนยันว่าคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงได้รายงานขอให้แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนขึ้นมาอีก ๑ ชุด เพื่อสืบสวนข้อเท็จจริงในเรื่องคดีรื้อบาร์เบียร์ และรายการที่ ๕ เพื่อเป็นเอกสารยืนยันว่ากองวินัยได้ตรวจสอบจำนวนการสืบสวนของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแล้วว่าถูกต้องและกองวินัยได้มีความเห็นเสนอผู้บังคับบัญชาเพื่อพิจารณาโดยไม่ได้แย้งการดำเนินการของคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงแต่อย่างใด

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๓๔๙๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ ชี้แจงว่า รายการที่ ๔ กองวินัยได้ดำเนินการตรวจสอบแล้วแต่ไม่พบเอกสารดังกล่าว และรายการที่ ๕ เอกสารดังกล่าวเมื่อคำนึงถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องแล้ว กองวินัยไม่อาจเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้ เนื่องจากเอกสารดังกล่าวเป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในของกองวินัย สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ที่จะดำเนินการทางวินัยในเรื่องใดเรื่องหนึ่งตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๑๕ (๓) และศาลอาญากรุงเทพใต้มีคำสั่งลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ เรียกเอกสารดังกล่าวมายังผู้บังคับการกองวินัย ซึ่งกองวินัยได้มอบให้ผู้อุทธรณ์เป็นผู้นำเอกสารดังกล่าวไปให้ศาลอาญากรุงเทพใต้ในวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ รายการที่ ๑ ๒ และ ๓ ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าได้รับข้อมูลดังกล่าวแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัย สำหรับรายการที่ ๔ กองวินัยมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตช ๐๐๐๖.๒/๓๔๙๖ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แจ้งให้คณะกรรมการฯ ทราบว่า กองวินัยได้ดำเนินการตรวจสอบแล้วแต่ไม่พบเอกสารดังกล่าว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่กองวินัยชี้แจง ให้ผู้อุทธรณ์ใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีประเด็นที่ต้องพิจารณาคือ รายการที่ ๕ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ เห็นว่าเมื่อการดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงจึงควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๕/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเกี่ยวกับรายงานการสอบสวน
ข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอลผลการสอบหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงที่ได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงกรณีและผู้อุทธรณ์นำวาระการประชุมลับและเอกสารประกอบการประชุมลับของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒออกจากห้องประชุม

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือลับ ที่ ศบ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๐๐๑ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยโดยให้เหตุผลว่า เป็นข้อมูลที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้รับการสรรหาให้เป็นกรรมการในคณะกรรมการบริหารงานบุคคล (ก.บ.บ.) ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและปฏิบัติหน้าที่ระหว่างเดือนสิงหาคม ๒๕๕๒ ถึงเดือนมกราคม ๒๕๕๓ ในการประชุม ก.บ.บ. ในเดือนกันยายน ๒๕๕๒ มีวาระการประชุมเพื่อพิจารณาเรื่องเงินประจำตำแหน่ง และการพิจารณาผลการประเมินเพื่อเลื่อนตำแหน่งเป็นหัวหน้างาน ซึ่งเป็นการประชุมลับ ประธาน ก.บ.บ. และฝ่ายเลขานุการมิได้ส่งเอกสารและข้อมูลรายละเอียดให้กรรมการพิจารณาล่วงหน้าก่อนวันประชุม แต่แจกเอกสารและข้อมูลรายละเอียดแก่กรรมการเฉพาะในช่วงเวลาที่พิจารณาวาระดังกล่าว ทำให้กรรมการไม่สามารถพิจารณา รายละเอียดได้อย่างรอบคอบ ทั้งๆ ที่เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องพิจารณาอย่างจริงจัง เมื่อการประชุมในวันดังกล่าวเสร็จสิ้น เจ้าหน้าที่ธุรการเดินมาเก็บเอกสารที่เกี่ยวข้องกับวาระการประชุมลับทั้ง ๒ เรื่องดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงแจ้งเจ้าหน้าที่ว่าผู้อุทธรณ์ขอเก็บเอกสารดังกล่าวไว้ศึกษาเพิ่มเติมเพื่อวิเคราะห์ประเด็นที่ควรปรับปรุงแก้ไขในโอกาสต่อไป เมื่อผู้อุทธรณ์ศึกษาเสร็จแล้วผู้อุทธรณ์ก็จะนำส่งคืนโดยเร็วอย่างปลอดภัย เจ้าหน้าที่จึงแจ้งให้รองอธิการบดีฝ่ายบุคคลที่เป็นกรรมการ ก.บ.บ. และดูแลฝ่ายเลขานุการทราบ แต่รองอธิการบดีฝ่ายบุคคลฯ แจ้งว่าเป็นเอกสารลับจึงไม่สามารถให้ผู้อุทธรณ์นำเอกสารดังกล่าวออกจากห้องประชุม แต่ผู้อุทธรณ์ยืนยันว่า ผู้อุทธรณ์เป็นกรรมการ ก.บ.บ. จึงควรได้รับเอกสารดังกล่าวก่อนการประชุม แม้เป็นเอกสารลับก็ตาม ดังนั้น การที่ผู้อุทธรณ์นำเอกสารดังกล่าว

ไปเพื่อศึกษาจึงไม่เสียหายอะไร อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้อุทธรณ์นำวาระการประชุมลับและเอกสารประกอบการประชุมลับของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒออกจากห้องประชุม ต่อมาอธิการบดีฯ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการสอบสวนวินัยได้ส่งคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยและแจ้งข้อกล่าวหาให้ผู้อุทธรณ์ทราบ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอผลการสอบหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงที่ได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้อุทธรณ์นำวาระการประชุมลับและเอกสารประกอบการประชุมลับของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒออกจากห้องประชุม แต่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมหาวิทยาลัยฯ ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

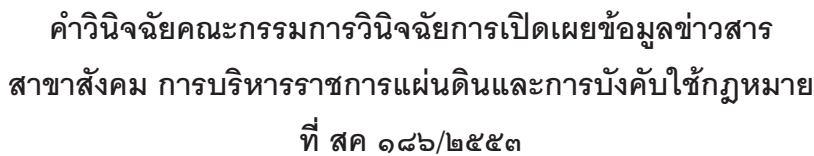
ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงว่า มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ได้เนื่องจากอยู่ระหว่างขั้นตอนการสอบสวนทางวินัยและจะส่งข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ให้ผู้อุทธรณ์ทราบเมื่อถึงขั้นตอนการแจ้งและรับทราบข้อกล่าวหาและสรุปพยานหลักฐานที่สนับสนุนข้อกล่าวหา (ส.ว. ๓)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ ผลการสอบหาข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสอบหาข้อเท็จจริงที่ได้ดำเนินการสอบข้อเท็จจริงกรณีที่ผู้อุทธรณ์นำวาระการประชุมลับและเอกสารประกอบการประชุมลับของคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒออกจากห้องประชุม เห็นว่าเรื่องดังกล่าวยังไม่อยู่ในขั้นตอนที่จะเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกกล่าวหาทราบตามขั้นตอนการสอบสวนทางวินัย ดังนั้น หากเปิดเผยอาจเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนต่อไปได้ อันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ตามนัยมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยในขณะนี้ไม่ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

๒. ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ในส่วนผลคะแนนของนาย พ. เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งหาก

เปิดเผยจะเป็นการลบล้างสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับนาย พ. ได้มีคำคัดค้าน และไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการที่ ๔ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่นตามมาตรา ๑๕ (๕) และ (๖) แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ประกอบกับนาย พ. ได้มีคำคัดค้าน ผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือเร่งรัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและขอข้อมูลเพิ่มเติม ได้แก่ สำเนารายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งสำนักบริหารกลางพิจารณาแล้วให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวตามที่รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร (นายภราดาฯ) ปฏิบัติราชการแทนเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้เคยอนุมัติให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเช่นเดียวกันนี้ให้แก่ผู้ร้องขอรายอื่นแล้ว โดยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวโดยลบหรือตัดทอนข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นความเห็นของกรรมการ คำแนะนำของฝ่ายเลขานุการ และข้อมูลประวัติข้าราชการรายอื่นที่เข้ารับการประเมินในตำแหน่งต่างๆ ออก ซึ่งข้อมูลดังกล่าวเป็นคำแนะนำหรือความเห็นภายในหน่วยงานและเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยย่อมกระทบต่อความเป็นอิสระในการแสดงความเห็นและล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้พิจารณาคัดเลือกข้าราชการเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น ผู้อุทธรณ์ได้เสนอผลงานเพื่อเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๒๖๙ กลุ่มอำนวยการการรักษาความปลอดภัย สำนักสถานที่และรักษาความปลอดภัย ต่อมาสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีประกาศสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ว่าคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษได้มีมติคัดเลือกนาย พ. เพื่อเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าวและแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องจะทักท้วงผลการคัดเลือกให้ทักท้วงได้ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่ได้มีประกาศ ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงรองเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ฝ่ายบริหาร (นายภราดาฯ) ประธานกรรมการคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ (ผ่านเลขานุการคณะกรรมการฯ) ขอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือก จำนวน ๔ รายการ และมีหนังสือลงวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๓ และด่วนมาก ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง ขอมติที่ประชุม อ.ก.พ. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ในการพิจารณาแต่งตั้งตำแหน่งเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๘๖ ตำแหน่งเลขที่ ๑๙๔ และรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ แต่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๒ และ ๕ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ บางส่วน รายการที่ ๔ และรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ โดยลบหรือตัดทอนข้อมูลข่าวสารในส่วนที่เป็นความเห็นของกรรมการ คำแนะนำของฝ่ายเลขานุการ และข้อมูลประวัติข้าราชการรายอื่นที่เข้ารับการประเมินในตำแหน่งต่างๆ ออก ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้

กฎหมาย ผู้แทนสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ชี้แจงด้วยวาจาสรุปได้ความว่า ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเค้าโครงผลงานที่ผ่านมา ข้อเสนอแนวคิด/วิธีการพัฒนาหรือปรับปรุงงานฯ และผลการปฏิบัติงานตามภารกิจย้อนหลัง ๓ ปีของนาย พ. เป็นข้อมูลข่าวสารที่จะต้องปิดประกาศพร้อมประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือก แต่เนื่องจากมีข้อผิดพลาดจึงต้องดำเนินการแก้ไขและจะออกประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกใหม่พร้อมแนบเอกสารเค้าโครงผลงานที่ผ่านมา ข้อเสนอแนวคิด/วิธีการพัฒนาหรือปรับปรุงงานฯ และผลการปฏิบัติงานตามภารกิจย้อนหลัง ๓ ปีของนาย พ. และสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่นร ๐๔๐๑.๖/๑๒๖๗๗ ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ โดยแจ้งว่าสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีคำสั่งให้เปิดเผยรายงานการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ โดยปกปิดในส่วนความเห็นของกรรมการ คำแนะนำของฝ่ายเลขานุการ และข้อมูลประวัติข้าราชการรายอื่นที่เข้ารับการประเมินในตำแหน่งต่างๆ ประกอบด้วย ประวัติการศึกษา เงินเดือน การดำรงตำแหน่ง เป็นข้อมูลที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๓) และ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยย่อมกระทบต่อความเป็นอิสระในการแสดงความคิดเห็นและล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ เอกสารเค้าโครงผลงาน ข้อเสนอแนวคิด/วิธีการพัฒนาหรือปรับปรุงงานฯ และผลการปฏิบัติงานตามภารกิจย้อนหลัง ๓ ปีของนาย พ. เห็นว่าเป็นข้อมูลที่ตามหลักเกณฑ์กำหนดให้ต้องเสนอประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือกฯ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่จะต้องปิดประกาศพร้อมประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เรื่อง หลักเกณฑ์การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งวิชาการ ระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ กรณีจึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ แต่ให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีจัดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวพร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องเมื่อมีการแก้ไขประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกแล้วให้แก่ผู้อุทธรณ์ สำหรับข้อมูลที่เป็นผลคะแนนในแต่ละองค์ประกอบของหลักเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลเข้ารับการประเมินผลงานตามประกาศ อ.ก.พ. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๓ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นสรุปผลการคัดเลือกบุคคลเข้ารับการประเมินผลงานเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๒๖๙ กลุ่มอำนวยการรักษาความปลอดภัย สำนักสถานที่และรักษาความปลอดภัย ซึ่งระบุคะแนนรวมในแต่ละองค์ประกอบของหลักเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลเข้ารับการประเมินผลงาน การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวจะทำให้ตรวจสอบว่าการพิจารณาให้คะแนนของคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการ ระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษเป็นไปตามหลักเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลเข้ารับการประเมินผลงานอย่างถูกต้องเที่ยงธรรมหรือไม่ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ สำหรับข้อมูลรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ในส่วนที่ได้ปกปิดข้อความไว้ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเกี่ยวกับการพิจารณาของคณะกรรมการคัดเลือกฯ เพื่อทำการคัดเลือกบุคคลเพื่อเลื่อนให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นให้เป็นไปตามประกาศ อ.ก.พ. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๕๓ เรื่อง หลักเกณฑ์การประเมินบุคคลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งวิชาการ ระดับชำนาญการและชำนาญการพิเศษ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการคัดเลือกจะเป็นประโยชน์ในการตรวจสอบความถูกต้องโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐและปกป้องสิทธิของผู้อุทธรณ์ให้ได้รับความเป็นธรรม ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ชื่อกรรมการที่แสดงความคิดเห็นและให้ปกปิดข้อมูลประวัติข้าราชการรายอื่นที่เข้ารับการประเมินในตำแหน่งอื่น เพราะเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่เกี่ยวกับการพิจารณา

ของผู้อุทธรณ์แต่อย่างใด

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเปิดเผยเอกสารเค้าโครงผลงาน ข้อเสนอแนวคิด/วิธีการพัฒนาหรือปรับปรุงงานฯ และผลการปฏิบัติงานตามภารกิจย้อนหลัง ๓ ปีของนาย พ. เมื่อมีการแก้ไขประกาศรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกแล้ว และผลคะแนนในแต่ละองค์ประกอบของหลักเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลเข้ารับการประเมินผลงาน ตามประกาศ อ.ก.พ. สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ และให้เปิดเผยรายงานการประชุมคณะกรรมการคัดเลือกข้าราชการฯ ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ในส่วนที่ได้ปกปิดข้อความไว้ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ชื่อกรรมการที่แสดงความคิดเห็นและข้อมูลประวัติข้าราชการรายอื่นที่เข้ารับการประเมินในตำแหน่งอื่น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๗/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมกิจการพลเรือนทหารอากาศเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกบุคคล
 เข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหาร (ทอ.) ประจำปี ๒๕๕๒

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมกิจการพลเรือนทหารอากาศ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บัญชาการทหารอากาศ (ผ่านเจ้ากรมกิจการพลเรือนทหารอากาศ) ขอระเบียบ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการออกข้อสอบภาควิชาการรอบแรกและคณะกรรมการในการสอบภาคปฏิบัติรอบสอง ระเบียบ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ที่มีอำนาจในตำแหน่งหน้าที่ในการควบคุม กำกับ ดูแล ตลอดจนคณะกรรมการรวมคะแนนผลของการสอบทั้งสองภาคของการสอบคัดเลือกบุคคลพลเรือนเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหาร (ทอ.) ประจำปี ๒๕๕๒ และบันทึกการให้คะแนนในการสอบทั้งภาควิชาการรอบแรกและการสอบภาคปฏิบัติรอบสอง ทั้งการสอบความถนัดและวิชาการวิสัย การสอบสัมภาษณ์ และการสอบพลศึกษา ตลอดจนผลสรุปการรวมคะแนนของทั้งสองภาคของนักเรียนทุกคนที่ผ่านการสอบคัดเลือกรอบสองเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหาร (ทอ.) ประจำปี ๒๕๕๒

กรมกิจการพลเรือนทหารอากาศมีหนังสือ ที่ ๒๓/๕๓ ลงวันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า กองทัพอากาศได้รวบรวมระเบียบคำสั่งในการแต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบพร้อมการกำกับดูแล โดยรวบรวมได้ จำนวน ๑๑ ฉบับ ส่วนบันทึกการให้คะแนนสอบของนักเรียนทุกคนเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจึงไม่สามารถมอบให้ได้ ยกเว้นเอกสารของนาย พ. บุตรผู้อุทธรณ์

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนกรมกิจการพลเรือนทหารอากาศและเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บัญชาการทหารอากาศ (ผ่านเจ้ากรมกิจการพลเรือนทหารอากาศ) ขอระเบียบ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการออกข้อสอบภาควิชาการรอบแรกและคณะกรรมการในการสอบภาคปฏิบัติรอบสอง ระเบียบ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ที่มีอำนาจในตำแหน่งหน้าที่ในการควบคุม กำกับ ดูแล ตลอดจนคณะกรรมการรวมคะแนนผลของการสอบทั้งสองภาคของการสอบคัดเลือกบุคคลพลเรือนเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหาร (ทอ.) ประจำปี ๒๕๕๒ และบันทึกการให้คะแนนในการสอบทั้งภาควิชาการรอบแรกและการสอบภาคปฏิบัติรอบสอง ทั้งการสอบความถนัดและวิชาการวิสัย การสอบสัมภาษณ์ และการสอบพลศึกษา ตลอดจนผลสรุปการรวมคะแนนของทั้งสองภาคของนักเรียนทุกคนที่ผ่านการสอบคัดเลือกรอบสองเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหาร (ทอ.) ประจำปี ๒๕๕๒ แต่กรมกิจการพลเรือนทหารอากาศได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับคำสั่งในการ

แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินการสอบบางส่วนและปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกการให้คะแนนสอบของนักเรียนทุกคน ยกเว้นเอกสารของนาย พ. ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าต้องการบันทึกการให้คะแนนของนักเรียนที่สอบผ่านทั้งการสอบภาควิชาการรอบแรกและการสอบภาคปฏิบัติรอบสอง (การสอบวิภาววิสัย การสอบสัมภาษณ์และการสอบพลศึกษา) โดยกรมกิจการพลเรือนทหารอากาศได้ให้บันทึกการให้คะแนนเฉพาะการสอบพลศึกษาของบุตรผู้อุทธรณ์เท่านั้นและยังไม่ได้รับคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการ เช่น คณะกรรมการออกข้อสอบสัมภาษณ์ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสัมภาษณ์ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการออกข้อสอบวิภาววิสัยและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบและบันทึกคะแนนการสอบสัมภาษณ์

ผู้แทนกรมกิจการพลเรือนทหารอากาศชี้แจงว่ากำลังจะจัดส่งรายชื่อกรรมการตามคำสั่งต่างๆ ที่ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้ ให้แก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนที่ไม่ให้บันทึกการให้คะแนนของนักเรียนที่สอบผ่านทั้งการสอบภาควิชาการรอบแรกและการสอบภาคปฏิบัติรอบสองนั้น เห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลของบุคคลอื่นจึงไม่สามารถมอบให้ผู้อุทธรณ์ได้

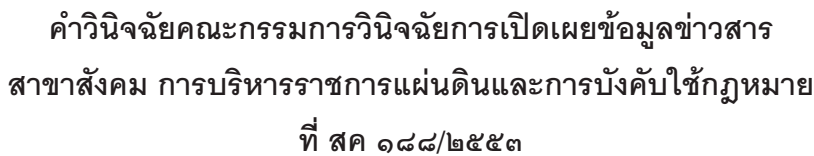
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการออกข้อสอบภาควิชาการรอบแรกและคณะกรรมการในการสอบภาคปฏิบัติรอบสองและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ที่มีอำนาจในตำแหน่งหน้าที่ในการควบคุม กำกับ ดูแล ตลอดจนคณะกรรมการรวมคะแนนผลของการสอบทั้งสองภาคของการสอบคัดเลือกบุคคลพลเรือนเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหาร (ทอ.) ประจำปี ๒๕๕๒ นั้น กรมกิจการพลเรือนทหารอากาศรับว่ากำลังดำเนินการจัดส่งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวให้แก่ผู้อุทธรณ์ กรณีจึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ แต่ให้กรมกิจการพลเรือนทหารอากาศจัดข้อมูลข่าวสารดังกล่าวพร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ และบันทึกการให้คะแนนของนักเรียนที่สอบผ่านทั้งการสอบภาควิชาการรอบแรกและการสอบภาคปฏิบัติรอบสอง (การสอบวิภาววิสัย การสอบสัมภาษณ์และการสอบพลศึกษา) และบันทึกการให้คะแนนการสอบวิภาววิสัยและการสอบสัมภาษณ์ของบุตรผู้อุทธรณ์เห็นว่าบันทึกการให้คะแนนดังกล่าวไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เพราะข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หมายถึง ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล ได้แก่ การศึกษา สถานะการเงิน ประวัติสุขภาพ ประวัติอาชญากรรมหรือประวัติการทำงาน บรรดาที่มีชื่อของผู้คนหรือมีเลขหมายรหัส หรือสิ่งบอกลักษณะอื่นที่ทำให้รู้ตัวผู้คนได้ แต่บันทึกการให้คะแนนของนักเรียนที่สอบผ่านทั้งการสอบภาควิชาการรอบแรกและการสอบภาคปฏิบัติรอบสอง (การสอบวิภาววิสัย การสอบสัมภาษณ์และการสอบพลศึกษา) เพื่อเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหาร (ทอ.) ประจำปี ๒๕๕๒ นั้น เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อบันทึกผลคะแนนภูมิความรู้ ความสามารถของนักเรียนที่เข้าสอบคัดเลือกเป็นนักเรียนเตรียมทหาร (ทอ.) ประจำปี ๒๕๕๒ และใช้เป็นเกณฑ์ชี้วัดความรู้ ความสามารถของนักเรียนที่เข้าสอบคัดเลือกแต่ละคนโดยนำบันทึกการให้คะแนนของนักเรียนแต่ละคนเปรียบเทียบกับกันเพื่อสรรหาผู้ที่สามารถแสดงความรู้ ความสามารถได้ดีกว่าผู้อื่นเป็นผู้สอบผ่านการคัดเลือกเมื่อการสอบคัดเลือกเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่เป็นอุปสรรคต่อการสอบคัดเลือก การเปิดเผยจะทำให้สามารถตรวจสอบได้ว่าการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐเป็นไปอย่างถูกต้องโปร่งใสหรือไม่ และทำให้ผู้อุทธรณ์มีความเชื่อมั่นต่อการทำงานของรัฐบาล ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมกิจการพลเรือนทหารอากาศเปิดเผยบันทึกการให้คะแนนของนักเรียนที่สอบผ่านทั้งการสอบภาควิชาการรอบแรกและการสอบภาคปฏิบัติ

รอบสอง (การสอบวิภาววิสัย การสอบสัมภาษณ์และการสอบพลศึกษา) เพื่อเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหาร (ทอ.) ประจำปี ๒๕๕๒ และบันทึกการให้คะแนนการสอบภาคปฏิบัติรอบสอง (การสอบวิภาววิสัยและการสอบสัมภาษณ์) ของนาย พ. พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์ และให้จัดคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการออกข้อสอบภาควิชาการรอบแรกและคณะกรรมการในการสอบภาคปฏิบัติรอบสองและคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการผู้ที่มีอำนาจในตำแหน่งหน้าที่ในการควบคุม กำกับ ดูแล ตลอดจนคณะกรรมการรวมคะแนนผลของการสอบทั้งสองภาคของการสอบคัดเลือกบุคคลพลเรือนเข้าเป็นนักเรียนเตรียมทหาร (ทอ.) ประจำปี ๒๕๕๒ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือมีหนังสือ ที่ กจ ๔๐๐๙/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์
ว่ามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พิจารณาแล้วไม่สามารถให้ข้อมูลตามที่ขอได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลส่วนบุคคล
ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ขอสำเนาแบบ ประเมินผลการปฏิบัติงานปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ ๒๕๔๙ และ ๒๕๕๒ ของบุคลากรกองกิจการนักศึกษาที่ได้เลื่อนขั้นเงินเดือน หนึ่งชั้นและสองชั้นเพื่อนำมาศึกษาการให้คะแนนและปรับปรุงการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ แต่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้า พระนครเหนือปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๕๒๕/๒๙๗๖ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งสรุปได้ความว่า เนื่องจากแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรถือเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จำเป็นที่จะต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลให้เปิดเผยก่อนจึงจะสามารถเปิดเผยให้บุคคลอื่นทราบได้และเจ้าของข้อมูลแจ้งยืนยันปฏิเสธการให้เปิดเผยแบบประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๙ ส่วนแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคคลอื่นในสังกัดกองกิจการนักศึกษาเนื่องจากบุคคลอื่นไม่มีลักษณะภารกิจ ภาระงาน ปริมาณงานหรือคุณภาพงานที่เกี่ยวข้องหรือใกล้เคียงกับผู้ถูกรณซึ่งดำรงตำแหน่ง

พยาบาล และมหาวิทยาลัยมีตำแหน่งพยาบาลเฉพาะในสังกัดงานสวัสดิการและอนามัย กองกิจการนักศึกษา สำนักงานอธิการบดีแห่งเดียวเท่านั้น จึงไม่สามารถนำมาเทียบเคียงประกอบการพิจารณาเกี่ยวกับการประเมินผลการปฏิบัติงานได้แต่อย่างใด การเปิดเผยแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคคลอื่นจึงมิได้เป็นประโยชน์และอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้อื่นโดยไม่สมควร และมหาวิทยาลัยมิได้จัดเก็บแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรตั้งแต่ก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในสารบบแล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ แบบประเมินผลการปฏิบัติงานปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ ๒๕๔๙ และ ๒๕๕๒ ของบุคลากรกองกิจการนักศึกษาที่ได้เลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นและสองขั้นนั้น มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือมีหนังสือชี้แจงว่ามีได้จัดเก็บแบบประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากรตั้งแต่ก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๑ ไว้ในสารบบแล้ว จึงไม่มีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าแบบประเมินผลการปฏิบัติงานปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๔ และ ๒๕๔๙ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ ทั้งนี้ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อตามที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือชี้แจง ผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.) ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อให้ตรวจสอบต่อไปได้ จึงมีประเด็นต้องวินิจฉัยว่าแบบประเมินผลการปฏิบัติงานปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่ เห็นว่าการประเมินผลการปฏิบัติงานปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยจึงไม่กระทบต่อการประเมินดังกล่าวแต่อย่างใด การเปิดเผยแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการเกี่ยวกับการประเมินของผู้บังคับบัญชา ผู้อุทธรณ์จึงสมควรได้รับทราบข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบและใช้ปกป้องสิทธิของตนต่อไป ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือเปิดเผยแบบประเมินผลการปฏิบัติงานปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ของบุคลากรกองกิจการนักศึกษาที่ได้เลื่อนขั้นเงินเดือนหนึ่งขั้นและสองขั้นพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๘๙/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเกี่ยวกับหนังสือขอลาออกของ
กรรมการที่ได้รับอนุญาตจากนายกรัฐมนตรี

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง ขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำสั่ง อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวงของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ ๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ดังนี้

๑. บันทึกกราบเรียนนายกรัฐมนตรีเพื่อเสนอคำสั่ง
๒. หนังสือขอลาออกของกรรมการในคณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
ประเภทอำนวยการระดับสูงที่ได้รับอนุญาตจากนายกรัฐมนตรี

๓. หนังสือผู้แทน ก.พ.

๔. มติที่ประชุม อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวงของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ครั้งที่ ๑/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ในวาระ ๒ ๓.๒ และ ๓.๓ พร้อมรับรองสำเนาถูกต้อง

สำนักบริหารกลาง กลุ่มกฎหมาย มีหนังสือ ที่ สบก.(กกม.) ๓๑๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า อนุมัติให้เปิดเผยเอกสารตามคำขอ ยกเว้นหนังสือขอลาออกของกรรมการที่ได้รับอนุญาตจากนายกรัฐมนตรี เนื่องจากเป็นความเห็นในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใดตามมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ หนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ส่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑.๖/๑๒๘๒๗ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งนักวิชาการเงินและบัญชีชำนาญการพิเศษ สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักบริหารกลาง ขอเอกสารที่เกี่ยวข้องกับคำสั่ง อ.ก.พ. ทำหน้าที่ อ.ก.พ. กระทรวงของสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ที่ ๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ จำนวน ๔ รายการ แต่สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้ปฏิเสธการเปิดเผยเฉพาะหนังสือขอลาออกของกรรมการในคณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง

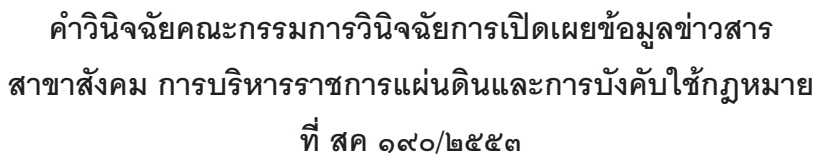
ประเภทอำนาจการระดับสูงที่ได้รับอนุญาตจากนายกรัฐมนตรี ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ หนังสือขอลาออกของกรรมการในคณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนาจการระดับสูงที่ได้รับอนุญาตจากนายกรัฐมนตรี จำนวน ๒ ฉบับ ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการปฏิบัติราชการตามปกติ เมื่อพิจารณาในรายละเอียดของหนังสือดังกล่าวแล้วเห็นว่าเป็นกรณีแสดงเหตุผลในการลาออกของกรรมการในคณะกรรมการดำเนินการคัดเลือกข้าราชการเพื่อเลื่อนขั้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประเภทอำนาจการระดับสูงที่ได้รับอนุญาตจากนายกรัฐมนตรี หนังสือดังกล่าวไม่มีการกล่าวพาดพิงหรือก่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นแต่อย่างใด ดังนั้นเมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

ผู้ถูทรรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

กองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ มีหนังสือ ที่ ตช ๐๐๑๒.๓๑/๑๙๑๔ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า ได้สอบถามไปยังกองบังคับการตำรวจนครบาล ๔ ผู้มีอำนาจพิจารณาตามนัยกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘ แล้ว กองบังคับการตำรวจนครบาล ๔ ได้มีหนังสือ ที่ ๐๐๑๕.(บก.น)๑๘/๑๐๗๑๘ ลงวันที่ ๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนตามที่ถูกอุทธรณ์ร้องขอได้ สำหรับกรณีบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่นๆ ในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริงพิจารณาแล้วไม่ควรให้ตรวจหรือคัดบันทึก ตามที่ถูกอุทธรณ์ร้องขอ เนื่องจากมีลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัย ของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ที่ ตช ๐๐๑๒.๓๑/๒๑๓๒ ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ถึงคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ขอคัดสำเนาสำนวนการพิจารณาทัณฑ์ทางวินัยหรือเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง กรณีกองบังคับการ ตำรวจนครบาล ๔ มีคำสั่ง ที่ ๑๗๔/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑ กันยายน ๒๕๕๓ ลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการฐานละทิ้งหน้าที่ ราชการติดต่อกันในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุอันสมควร แต่กองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ ตำรวจ อนุญาตให้ผู้อุทธรณ์คัดรายงานการสืบสวนข้อเท็จจริงของคณะกรรมการสืบสวนและปฏิเสธการเปิดเผยบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่นๆ ในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ บันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่นๆ ในสำนวนการสืบสวนข้อเท็จจริง เมื่อการสืบสวนข้อเท็จจริงได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ในทางตรงกันข้ามการเปิดเผยจะเป็นการตรวจสอบการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐว่าเป็นไปตามกฎหมายหรือไม่และผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกลงโทษทางวินัยจึงสมควรได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน และเมื่อไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยถ้อยคำของพยานบุคคลจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยานแต่อย่างใด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๑/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานธรรมาภิบาลพื้นที่พัทลุงเกี่ยวกับการจัดให้เช่าที่ราชพัสดุ
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานธรรมาภิบาลพื้นที่พัทลุง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ยื่นคำร้องขอเช่าที่ราชพัสดุในโครงการ “ขอคืนที่ราชพัสดุ ๑ ล้านไร่” มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงธรรมาภิบาลพื้นที่พัทลุง ขอตรวจดูและขอสำเนาข้อมูลข่าวสารที่มีคำรับรองถูกต้อง เพื่อตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ จำนวน ๒ รายการ คือ

๑. น.ส.ล. แปลงทะเบียนเลขที่ พท. ๒๑๗ ๕๕๐ และ ๓๐๐

๒. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดให้เช่าที่ราชพัสดุ แปลงทะเบียนเลขที่ ๒๑๗ ศูนย์ทดลองพืชไร่ ตำบลลำปำ ตามประกาศจังหวัดพัทลุง ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ ทั้งหมด

สำนักงานธรรมาภิบาลพื้นที่พัทลุง มีหนังสือ ที่ กค ๐๓๐๗.๗๒/๙๑๘ ลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า ทางราชการมีหน่วยงานที่รับผิดชอบในการตรวจสอบวิธีปฏิบัติการดำเนินการตามโครงการรัฐเอื้ออาทรโดยตรงอยู่แล้ว หากประชาชนผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการจัดทำโครงการฯ หรือเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม สามารถยื่นคำร้องต่อศาลปกครองให้พิจารณาคำสั่งทางปกครองได้ อีกทั้งผู้อุทธรณ์มิได้แจ้งว่าได้รับความเดือดร้อนหรือได้รับผลกระทบจากการฯ อย่างไร

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓ สิงหาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่สำนักงานธรรมาภิบาลพื้นที่พัทลุงจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ยื่นคำร้องขอเช่าที่ราชพัสดุในโครงการ “ขอคืนที่ราชพัสดุ ๑ ล้านไร่” อันเป็นโครงการตามนโยบายของรัฐบาล ที่ให้กรมธนารักษ์ กระทรวงการคลังขอคืนที่ราชพัสดุที่ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่ครอบครองใช้ประโยชน์ไม่เต็มพื้นที่หรือปล่อยทิ้งร้างไว้ เพื่อนำไปจัดให้ราษฎรเช่าประกอบอาชีพเกษตร ซึ่งจังหวัดพัทลุงได้ดำเนินการตามนโยบายดังกล่าว แต่ปรากฏว่าไม่มีส่วนราชการใดแจ้งคืน เนื่องจากมีการใช้ประโยชน์เต็มพื้นที่ตามภารกิจของหน่วยงาน อย่างไรก็ตาม ในการแก้ไขปัญหาไม่มีที่ดินทำกินของราษฎร จังหวัดพัทลุงได้พิจารณาที่ราชพัสดุแปลงทะเบียนเลขที่ พท. ๒๑๗ ตำบลลำปำ อำเภอเมืองพัทลุง ซึ่งมีเนื้อที่รวม ๑๓๐๘ - ๑ - ๙๙.๔ ไร่ และมีส่วนราชการต่างๆ ขอใช้ประโยชน์ รวม ๕ หน่วยงาน คือ (๑) สำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขต ๘ กรมวิชาการเกษตร (๒) เรือนจำพัทลุง กรมราชทัณฑ์ (๓) บ่อบำบัดน้ำเสียและที่ฝังกลบขยะเทศบาล เทศบาลเมืองพัทลุง (๔) คลองชลประทานลำเป็ด กรมชลประทาน และ (๕) สหกรณ์โคนมพัทลุง ซึ่งเป็นเอกชนขอเช่าพื้นที่บางส่วนในการใช้ประโยชน์ในที่ราชพัสดุดังกล่าว ต่อมาสหกรณ์โคนมพัทลุงได้ขอ

ยกเลิกสัญญาเช่าและสงวนพื้นที่ให้สำนักงานธนารักษ์พื้นที่พัทลุง จังหวัดพัทลุงจึงนำที่ดินในส่วนที่สหกรณ์โคนมพัทลุงเคยเช่าจัดทำ “โครงการรัฐเอื้อราษฎร์” ขึ้น เพื่อให้ราษฎรที่อยู่อาศัยในพื้นที่แปลงที่ตั้งของที่ดิน ซึ่งไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง หรือมีแต่ไม่เพียงพอเช่า โดยมอบหมายให้ผู้นำท้องถิ่นและประชาชนในชุมชนหารือร่วมกันเพื่อพิจารณาจัดลำดับผู้ที่ควรได้สิทธิการเช่าก่อนหลัง ในเบื้องต้นสามารถจัดให้เช่าเป็นการชั่วคราวได้ทั้งสิ้น ๓๓ ราย เนื้อที่เช่ารายละ ๒ ไร่ เนื้อที่รวม ๖๖ ไร่ โดยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดให้เช่าที่ราชพัสดุดังกล่าว ได้เปิดเผยแก่ประชาชนทราบโดยทั่วไป ณ ที่ว่าการอำเภอเมืองพัทลุง สำนักงานธนารักษ์พื้นที่พัทลุง องค์การบริหารส่วนตำบลลำปำ และที่ทำการกำนันตำบลลำปำ

สำนักงานธนารักษ์พื้นที่พัทลุง มีหนังสือ ค่วนที่สุด ที่ กค ๐๓๐๗.๗๒/๑๑๙๐ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า พื้นที่โครงการรัฐเอื้อราษฎร์ที่จังหวัดพัทลุงจัดทำขึ้น ไม่อยู่ในโครงการขอคืนที่ราชพัสดุ ๑ ล้านไร่ ที่ผูุ้ทธรณ์ยื่นขอเช่าสำหรับที่ราชพัสดุในส่วนแปลงศูนย์ทดลองพืชไร่ ซึ่งอยู่ในแปลงทะเบียนเลขที่ พท. ๒๑๗ เช่นเดียวกันนั้น อยู่ในความดูแลของสำนักวิจัยและพัฒนาการเกษตร เขต ๘ และไม่มีการจัดให้เอกชนเช่า

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ หนังสือสำคัญสำหรับที่ดิน น.ส.ล. แปลงทะเบียนเลขที่ พท. ๒๑๗ ๕๕๐ และ ๓๐๐ เป็นเอกสารแสดงที่ตั้งและขอบเขตของที่ดินของส่วนราชการ สมควรเปิดเผยให้ประชาชนทราบได้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดให้เช่าที่ราชพัสดุ แปลงทะเบียนเลขที่ ๒๑๗ ตามประกาศจังหวัดพัทลุง ลงวันที่ ๒๗ กรกฎาคม ๒๕๕๒ นั้น จังหวัดพัทลุงแจ้งว่าเป็นการนำที่ดินในส่วนที่สหกรณ์โคนมพัทลุงเคยเช่า จัดทำเป็นโครงการรัฐเอื้อราษฎร์ และได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการตามโครงการฯ ดังกล่าว ด้วยการเปิดเผยแก่ประชาชนทราบโดยทั่วไปแล้ว ณ ที่ว่าการอำเภอเมืองพัทลุง สำนักงานธนารักษ์พื้นที่พัทลุง องค์การบริหารส่วนตำบลลำปำ และที่ทำการกำนันตำบลลำปำ การเปิดเผยดังกล่าวไม่ใช่เหตุตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่จะไม่ให้สำเนาข้อมูลข่าวสารเมื่อมีประชาชนร้องขอ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานธนารักษ์พื้นที่พัทลุงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผูุ้ทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๒/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่
 เกี่ยวกับแบบแปลนการก่อสร้างอาคาร

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลตำบลหนองหอย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงนายกเทศมนตรีตำบลหนองหอย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ แจ้งว่า ผู้อุทธรณ์และผู้พักอาศัยในบ้านชัยพฤกษ์ ซอย ๕ ได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างอาคารที่พักอาศัยรวม บริเวณบ้านเลขที่ ๓๕/๗๒ และ ๓๕/๗๕ บ้านชัยพฤกษ์ ซอย ๕ โดยเฉพาะผู้อุทธรณ์เป็นผู้ที่ดินติดต่อกับที่ดินที่ก่อสร้าง จึงขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารที่พักอาศัยรวมดังกล่าว จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. ใบอนุญาตรื้อถอนอาคารบ้านพักเลขที่ ๓๕/๗๒ และ ๓๕/๗๕

๒. ใบอนุญาตก่อสร้างอาคารที่พักอาศัยรวม ที่เทศบาลตำบลหนองหอยได้อนุญาตไปเมื่อวันที่ ๑๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ พร้อมทั้งแบบแปลนอาคารที่ขออนุญาตก่อสร้าง

๓. บันทึกการพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้าง พร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง

เทศบาลตำบลหนองหอยมีหนังสือ ที่ ชม ๖๓๙๐๑/๑๓๒๙ ลงวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ในส่วนใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร และรายการที่ ๓ บันทึกการพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้าง แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการอื่น โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เจ้าของบ้านไม่ได้มาขออนุญาตต่อเจ้าพนักงาน และรายการที่ ๒ ในส่วนแบบแปลนการก่อสร้างอาคารนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล การเปิดเผยจะเป็นการรุกล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่เทศบาลตำบลหนองหอยจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีบ้านพักอาศัยในบ้านชัยพฤกษ์ ซอย ๕ ตำบลหนองหอย อำเภอเมืองเชียงใหม่ จังหวัดเชียงใหม่ ต่อมาได้มีการก่อสร้างอาคารที่พักอาศัยรวม บริเวณบ้านเลขที่ ๓๕/๗๒ และ ๓๕/๗๕ ซึ่งมีที่ดินติดต่อกับที่ดินของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์และผู้พักอาศัยในบ้านชัยพฤกษ์ ซอย ๕ ต่างได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างอาคารที่พักอาศัยรวมดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการอนุญาตให้ก่อสร้างอาคาร จำนวน ๓ รายการ แต่เทศบาลตำบลหนองหอยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์เพียงบางส่วน

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย เทศบาลตำบลหนองหอย มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ ชม ๖๓๙๐๑/๑๖๑๖ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการ แจ้งว่าข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ใบอนุญาตรื้อถอนอาคารบ้านพักเลขที่ ๓๕/๗๒ และ ๓๕/๗๕ นั้น เจ้าของบ้านไม่ได้นั้นขออนุญาต รื้อถอนต่อเจ้าพนักงาน จึงไม่มีข้อมูลข่าวสารตามคำขอ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ บันทึกการพิจารณาออกใบอนุญาตก่อสร้าง พร้อมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้อง เทศบาลฯ ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เทศบาลฯ เปิดเผยให้ เฉพาะใบอนุญาตก่อสร้างอาคาร แต่ไม่เปิดเผยในส่วนแบบแปลนการก่อสร้างอาคาร เนื่องจากเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ซึ่งการเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งห้ามหุ้นส่วนจำกัด ช. และนาง น. เจ้าของแบบแปลนผู้ได้รับใบอนุญาตก่อสร้างไม่ยินยอมให้เปิดเผย

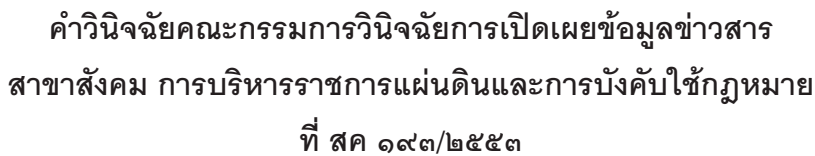
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เทศบาลตำบลหนองหอย แจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์มีคำขอ และข้อมูล ข่าวสารรายการที่ ๓ เทศบาลฯ ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงไม่มีข้อที่ต้องพิจารณาเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารทั้ง ๒ รายการนี้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เทศบาลฯ ได้เปิดเผยใบอนุญาตก่อสร้างอาคารแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว จึงมีข้อที่ต้องพิจารณา เฉพาะแบบแปลนการก่อสร้างอาคารที่ยังไม่ได้เปิดเผย เห็นว่าแบบแปลนการก่อสร้างอาคารเป็นเอกสารที่ผู้ขออนุญาตก่อสร้างอาคาร ต้องยื่นประกอบคำขอรับอนุญาตต่อเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชน ที่อยู่ในความครอบครองของราชการ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประชาชนจึงอาจใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการก่อสร้างเพื่อตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงและความปลอดภัย ของอาคารได้ นอกจากนั้น ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังได้บัญญัติให้สิทธิบุคคลผู้มีที่ดิน ใกล้ชิดหรือติดต่อกับที่ดินที่มีการก่อสร้างฟ้องคดีได้ ในกรณีที่เป็นอยู่หรือการใช้สอยที่ดินได้รับการกระทบกระเทือนอันเนื่อง มาจากการกระทำผิดตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคารฯ นั้น อาคารที่เทศบาลฯ อนุญาตให้ก่อสร้างเป็นอาคารที่พักอาศัยรวม มีลักษณะเป็นอาคาร ๓ ชั้น แต่ละชั้นประกอบด้วยห้องพักอาศัยจำนวนหนึ่ง ซึ่งคาดหมายได้ว่าเจ้าของอาคารน่าจะมีเจตนาให้ บุคคลอื่นเช่าหรือพักอาศัย ไม่น่าจะมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นที่พักส่วนบุคคลของตนเอง อีกทั้งผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีที่ดินใกล้ชิดหรือติดต่อกับที่ดินที่มีการก่อสร้างและได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างดังกล่าว จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบแปลนการ ก่อสร้างอาคารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารในส่วนโครงสร้างทางวิศวกรรมที่มีรายการคำนวณซึ่งวิศวกรผู้ออกแบบต้อง ใช้วิชาความรู้ในการจัดทำขึ้น และข้อมูลข่าวสารในส่วนโครงสร้างภายในอาคารซึ่งเจ้าของแบบแปลนเป็นผู้สร้างสรรค์ การเปิดเผย อาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลตำบล หนองหอยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแบบแปลนการก่อสร้างอาคารในส่วนแผนที่ที่ตั้งของที่ดิน แผนผังบริเวณ และโครงสร้างภายนอก อาคารทั้งหมด โดยปกปิดข้อความในส่วนที่เป็นรายการคำนวณ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์ ส่วนข้อมูล ข่าวสารในส่วนโครงสร้างภายในอาคารไม่ให้เปิดเผย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓

ผู้ทบทวน :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี

ผู้อำนวยการวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีได้ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยวาจา โดยให้เหตุผลว่าเป็นสิทธิส่วนบุคคล

ผู้ทบทวนจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เพื่ออุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ต่อมาวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีได้จัดส่งผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานและการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒) ไปยังสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา อ.ก.ค.ศ. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้พิจารณาขั้นตอน วิธีการ และผลการทบทวนการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานและการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการครู และบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒) ของวิทยาลัย อาชีวศึกษาสิงห์บุรี พร้อมทั้งข้อมูลการคัดค้านของผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการประเมินฯ และผลการทบทวนการเลื่อน ขั้นเงินเดือนตามเอกสารที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีรายงาน ประกอบหลักเกณฑ์การประเมินฯ ที่ ก.ค.ศ. กำหนด เห็นว่า

วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีใช้แบบประเมินฯ และมีขั้นตอนการดำเนินการถูกต้องเป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด จึงมีมติในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ เห็นชอบผลการทบทวนการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานและการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒) จำนวน ๖๒ ราย ตามที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีเสนอ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า การประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา มีวัตถุประสงค์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในเรื่องต่างๆ เช่น การพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือน การให้รางวัลประจำปี การพัฒนาและแก้ไขการปฏิบัติงาน เป็นต้น ซึ่งการประเมินฯ ดังกล่าว อ.ก.ค.ศ. สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้พิจารณาเห็นว่าวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีใช้แบบประเมินฯ และมีขั้นตอนการดำเนินการถูกต้องเป็นไปตามที่ ก.ค.ศ. และสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนด ดังนั้น เมื่อผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ได้รับผลกระทบจากการประเมินเกิดข้อสงสัยในผลการประเมินฯ ดังกล่าว ย่อมมีเหตุอันสมควรที่จะตรวจสอบการให้คะแนนของผู้ประเมินตนและผู้ที่ได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ได้รับคะแนนสูงกว่าตน กระบวนการประเมิน รวมทั้งผลการดำเนินการที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาได้ ทั้งนี้ เพื่อความเป็นธรรม และโปร่งใส ซึ่งผู้อุทธรณ์จะได้นำไปเปรียบเทียบเพื่อปรับปรุงและพัฒนาศักยภาพของตนเองต่อไป ส่วนผู้ที่มีผลคะแนนการประเมินฯ ต่ำกว่าผู้อุทธรณ์ เพื่อมิให้เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้เปิดเผยผลคะแนนทั้งหมด โดยปกปิดชื่อ

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีเปิดเผยชื่อ และคะแนนประเมินรายบุคคลของผู้ที่ได้รับการประเมินผลการปฏิบัติงานที่ได้รับคะแนนสูงกว่าผู้อุทธรณ์ทุกรายการประเมินทั้งหมด กระบวนการประเมิน รวมทั้งผลการดำเนินการที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรีเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ในการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานและการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนของข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาในสังกัดวิทยาลัยอาชีวศึกษาสิงห์บุรี ครั้งที่ ๒/๒๕๕๒ (วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๒) ใหม่ ส่วนผู้ที่มีผลคะแนนการประเมินฯ ต่ำกว่าผู้อุทธรณ์ให้เปิดเผยผลคะแนนทั้งหมด โดยปกปิดชื่อ พร้อมสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๔/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติเกี่ยวกับชื่อผู้ร่างและผู้ตรวจร่างหนังสือ
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่าผู้อุทธรณ์ อดีตข้าราชการตำรวจ มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บัญชาการตำรวจ
แห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการ คือ

๑. ให้เปิดเผยชื่อผู้ร่างและตรวจร่างตามหนังสือกองวินัย ที่ ดช ๐๐๑๑.๒/๓๘๕ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ เรื่อง เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารของราชการ แจ้งชื่อยศ ชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่ง ลายมือชื่อผู้ร่างและตรวจร่าง

๒. ให้เปิดเผยชื่อผู้ร่างและตรวจร่างตามหนังสือกองวินัย ที่ ดช ๐๐๐๖.๒/๒๖๕ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๓ เรื่อง แจ้งผล
การพิจารณา แจ้งชื่อยศ ชื่อตัว ชื่อสกุล และตำแหน่ง พร้อมลายมือชื่อผู้ร่างและตรวจร่างหนังสือนี้

๓. ที่อ้างว่าสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้ตรวจสอบแล้วให้แจ้งชื่อยศ ชื่อตัว ชื่อสกุล และตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ
พร้อมบันทึกสั่งการ ผู้ตรวจสอบและเห็นชอบตามข้อเสนอและของผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องตามข้อ ๖ ๖.๑ - ๖.๒๓ ทุกคนให้ทราบ และ
หนังสือรายงานเสนอผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติในเรื่องดังกล่าว รวมทั้งผู้รับรองสำเนาถูกต้อง ถ้าไม่มีการนำเสนอผู้บัญชาการตำรวจ
แห่งชาติให้แจ้งว่าไม่ได้นำเสนอ ได้ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ของ พ.ต.อ. พ. กับพวกเท่านั้น

๔. ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการและเอกสารที่อ้างว่า “กฎหมายและกฎ” ที่ไม่มีชื่อนั้น ให้แจ้งให้ทราบว่ามีชื่อว่า
“กฎหมายและกฎ อะไรบ้าง” ซึ่งตรงตามที่ผู้อุทธรณ์กล่าวไว้แล้วครบดังกล่าวหรือไม่ ในเรื่อง พ.ต.ท. ส. กับพวก ๒๙ คน กระทำ
ผิดกฎหมายและวินัยตำรวจอย่างร้ายแรงฐานเป็นอั้งยี่หรือชกโจร ได้นำมาใช้เป็นแนวทางการแก้ปัญหาภายในหน่วยงาน
และระเบียบไม่มีชื่อ มีชื่อว่าอะไร

สำนักงานตำรวจแห่งชาติมีหนังสือ ที่ ดช ๐๐๐๖.๒/๒๖๘๗ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ สำหรับเอกสารรายการที่ ๓ และ ๔ กองวินัยได้ประสานกองบัญชาการศึกษาคือเป็นหน่วยงาน
ที่ออกคำสั่งและหนังสือที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้เพื่อขอทราบข้อมูลรายละเอียดข้อเท็จจริงและข้อกฎหมาย และอยู่ระหว่างรอฟังผลจาก
กองบัญชาการศึกษา หากได้ผลประการใดกองวินัยจะแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบต่อไป

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานตำรวจแห่งชาติดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุป

ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เป็นอดีตข้าราชการตำรวจ มีหนังสือลงวันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔ รายการดังกล่าวเพื่อปกป้องสิทธิของตน แต่สำนักงานตำรวจแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานตำรวจแห่งชาติที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้แทนสำนักงานตำรวจแห่งชาติชี้แจงว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ ไม่สามารถเปิดเผยได้ เนื่องจากเป็นข้อมูลภายในของหน่วยงาน หากเปิดเผยก็อาจเกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของพยาน และผู้อุทธรณ์อาจฟ้องร้องดำเนินคดีต่อไปได้ รายการที่ ๓ เป็นความเห็นของสำนักงานตำรวจแห่งชาติซึ่งเป็นความเห็นภายในของหน่วยงาน และรายการที่ ๔ กองวินัยได้ประสานกองบัญชาการการศึกษาซึ่งเป็นหน่วยที่ออกคำสั่งและหนังสือที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้แล้วและจะแจ้งผลให้ผู้อุทธรณ์ทราบ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอรายการที่ ๑ คือ ชื่อผู้ร่างและตรวจร่างตามหนังสือกองวินัย ที่ ดช ๐๐๑๑.๒/๓๘๕ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๕๑ โดยแจ้งชื่อยศ ชื่อตัว ชื่อสกุล ตำแหน่ง ลายมือชื่อผู้ร่างและตรวจร่าง เห็นว่าไม่ปรากฏว่ามีการลงลายมือชื่อลงในเอกสาร จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่ รายการที่ ๒ คือ ชื่อผู้ร่างและตรวจร่างตามหนังสือกองวินัย ที่ ดช ๐๐๐๖.๒/๒๖๕ ลงวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๕๓ โดยแจ้งชื่อยศ ชื่อตัว ชื่อสกุล และตำแหน่ง พร้อมลายมือชื่อของผู้ร่างและตรวจร่าง ให้เปิดเผยตามที่ปรากฏอยู่ในเอกสารดังกล่าว สำหรับรายการที่ ๓ เป็นคำถามซึ่งเป็นข้อสงสัยเกี่ยวกับกระบวนการปฏิบัติงานของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และรายการที่ ๔ เป็นคำถามของผู้อุทธรณ์เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ได้รับไปแล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ และ ๔ จึงมิใช่ข้อมูลข่าวสารที่ต้องพิจารณาว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้หรือไม่

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยรายการที่ ๒ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๕/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดเชียงใหม่เกี่ยวกับหนังสือร้องเรียน

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดเชียงใหม่

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งนายอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ มีหนังสืออำเภอฝาง ฉบับที่ ชม ๐๙๑๗/๑๔ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ขอนหนังสือร้องเรียนกรณีมีผู้ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ในการเข้าตรวจค้นโรงเว้าชัสม์ จ. เลขที่ ๓๙๕ หมู่ที่ ๗ ตำบลสันทราย อำเภอฝาง เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๓

จังหวัดเชียงใหม่มีหนังสือ ฉบับที่ สค ๐๐๑๗.๓/๐๓๔ ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยและแจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า หากผู้อุทธรณ์ต้องการอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวก็ให้ผู้อุทธรณ์ดำเนินการตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ ฉบับที่ ชม ๐๙๑๗/๔๑ ลงวันที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดเชียงใหม่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งดำรงตำแหน่งนายอำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่ เมื่อระหว่างวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๒ ถึงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ได้ร่วมกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร (กองกำลังผาเมือง) เจ้าหน้าที่ฝ่ายตำรวจ (ตชด. ๓๓๔ อ. แม่สาย) เจ้าหน้าที่ตำรวจภูธรฝาง (สภ. ฝาง) เจ้าหน้าที่สำนักงานจัดหางานจังหวัด และเจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง (ปลัดอำเภอและ อส.อ. ฝาง) ได้รับทราบข้อมูลในการข่าวว่า โรงเว้าชัสม์ในพื้นที่อำเภอฝางบางแห่งมีการลักลอบขนส่งยาเสพติด (ยาบ้า) คนงานเสพยาเสพติดและใช้แรงงานต่างด้าว จึงได้สนธิกำลังเข้าตรวจค้น โดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายการศึกษา พ.ศ. ๒๕๕๗ เข้าตรวจค้นโรงเว้าชัสม์ จำนวน ๖ แห่ง มีผลทำให้จับกุมแรงงานต่างด้าวจำนวนมาก ตรวจพบสารเสพติด และสิ่งผิดกฎหมายหลายรายและได้ส่งดำเนินคดี และหนึ่งในโรงเว้าชัสม์ จำนวน ๖ แห่งดังกล่าว ชื่อโรงเว้าชัสม์ จ. โดยนาย พ. ได้ร้องเรียนต่อผู้บังคับบัญชาระดับสูงและกล่าวโทษให้ดำเนินคดีอาญากับผู้อุทธรณ์ขอหาเป็นเจ้าพนักงานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยทุจริต เป็นเหตุให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียและผู้ถูกกล่าวหา ผู้อุทธรณ์มีหนังสืออำเภอฝาง ฉบับที่ ชม ๐๙๑๗/๑๔ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ ขอนหนังสือร้องเรียนกรณีมีผู้ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ในการเข้าตรวจค้นโรงเว้าชัสม์ จ. เพื่อนำไปแก้ข้อกล่าวหาและดำเนินการตามกระบวนการยุติธรรม

ต่อไป แต่จังหวัดเชียงใหม่ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งจังหวัดเชียงใหม่ที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ จังหวัดเชียงใหม่มีหนังสือ ดับ ที่ ชม ๐๐๑๗.๓/๔๒๓๐๒ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการฯ ซึ่งแจ้งว่า นาย พ. ยื่นหนังสือร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์กรณีเข้าตรวจค้นโรงเว้าซัสม จ. และมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียกรับผลประโยชน์โดยมิชอบ จังหวัดเชียงใหม่ โดยศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดจังหวัดเชียงใหม่ ได้สืบสวนข้อเท็จจริงแล้ว ได้ความโดยสรุปว่า การเข้าตรวจค้นโรงเว้าซัสม จ. โดยผู้อุทธรณ์พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหาร ฝ่ายตำรวจ ฝ่ายปกครอง และสมาชิกกองอาสารักษาดินแดนอำเภอฝาง ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่และเป็นไปตามกฎหมาย สำหรับกรณีข้อสงสัยเกี่ยวกับการเรียกรับผลประโยชน์โดยมิชอบนั้น ไม่พบหลักฐานหรือมีข้อสงสัยว่าผู้อุทธรณ์มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย จึงได้แจ้งผลการดำเนินการให้นาย พ. และผู้อุทธรณ์ทราบ จังหวัดเชียงใหม่เห็นว่า หนังสือร้องเรียนดังกล่าวเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ที่เจ้าของข้อมูลแสดงเจตนาโดยปริยายว่า ไม่ประสงค์ให้เปิดเผยต่อผู้อื่น และเป็นข้อมูลข่าวสารลับตามข้อ ๕ และ ๑๕ ตามระเบียบว่าด้วยความลับของทางราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ จึงไม่สามารถเปิดเผยเอกสารร้องเรียนได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอ คือ หนังสือร้องเรียนกรณีมีผู้ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของผู้อุทธรณ์ ต่อผู้ว่าราชการจังหวัดเชียงใหม่ในการเข้าตรวจค้นโรงเว้าซัสม จ. เมื่อการดำเนินการได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ผู้อุทธรณ์ซึ่งเป็นผู้ถูกร้องเรียนกล่าวโทษจึงควรได้รับทราบข้อมูลดังกล่าวเพื่อนำไปใช้ประกอบการปกป้องสิทธิของตนต่อไป ทั้งไม่ปรากฏข้อเท็จจริงว่าการเปิดเผยจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใด ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดเชียงใหม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๖/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่แก้ไขปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อ
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เดิมเป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่งพนักงานบริการ โรงเรียนบ้านกุดลิงจ้อย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๑ มีหนังสือลงวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๑ ขอแก้ไขปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อจากเกิดวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๔๙๑ เป็นเกิดวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๔๙๑

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๕๗๑๖ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๑ โดยแจ้งว่า คณะกรรมการตรวจสอบพิจารณาถ่วงถ่วงการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดลูกจ้างประจำของส่วนราชการ ในการประชุมครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๓ มีมติไม่รับพิจารณาการขอแก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘ และ ๑๒

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ไม่แก้ไขปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อของผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๗๒๔๓ ลงวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๑ มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๓๘/๒๖๑๗ ลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อขอแก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์จากเกิดวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๔๙๑ (เกษียณอายุราชการปี ๒๕๔๒) เป็นเกิดวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๔๙๑ (เกษียณอายุราชการปี ๒๕๕๒) ต่อมาสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๕๗๑๖ ลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานี เขต ๑ โดยแจ้งว่า คณะกรรมการตรวจสอบพิจารณาถ่วงถ่วงการขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดลูกจ้างประจำของส่วนราชการในการประชุม ครั้งที่ ๒/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๓ มีมติไม่รับพิจารณาการขอแก้ไขปีเกิดของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากไม่ได้ปฏิบัติตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ ข้อ ๘ และ ๑๒ ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่มีให้แก้ไขปีเกิดดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๐๙/๗๔๕๔ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงกรรมการและเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ซึ่งแจ้งสรุปได้ความว่า กรมบัญชีกลางได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๕๑๐/๕๑๕ ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ เรื่อง ข้อความเข้าใจในการควบคุมเกี่ยยณอายุราชการของลูกจ้างประจำ ข้อ ๔ การขอแก้ไขวัน เดือน ปีเกิด หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๕๑๐/๒๙๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม ๒๕๕๒ กำหนดแนวทางปฏิบัติกรณีวัน เดือน ปีเกิดของลูกจ้างประจำที่บันทึกในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อที่เก็บรักษาไว้ ณ สำนักเบิกค่าจ้าง ดังนี้ ข้อ ๔.๑ ให้ถือว่าวัน เดือน ปีเกิดของลูกจ้างประจำที่หลักฐานปรากฏในบัตรลูกจ้างประจำที่เก็บรักษาไว้ ณ สำนักเบิกค่าจ้างเป็นหลักฐานที่ถูกต้อง และข้อ ๔.๒ หากมีกรณีวัน เดือน ปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำที่เก็บรักษาไว้ ณ สำนักเบิกค่าจ้างไม่ตรงกับสูติบัตรหรือใบสุทธิหรือใบสำคัญทางทหารให้ส่วนราชการดำเนินการขอแก้ไขไปยังกรมบัญชีกลาง ซึ่งกรมบัญชีกลางอนุมัติให้ส่วนราชการดำเนินการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดของลูกจ้างประจำโดยไม่ต้องขอทำความตกลงกับกรมบัญชีกลาง ส่วนที่ไม่แก้ไขปีเกิดของผูุ้ทธธรณ์เนื่องจากผูุ้ทธธรณ์ยื่นแบบคำขอแก้ไขไม่เป็นไปตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการแก้ไขวัน เดือน ปีเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘ ข้อ ๘ และเป็นผู้ที่พ้นจากราชการไปแล้วตั้งแต่สิ้นปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผูุ้ทธธรณ์มีความประสงค์ขอแก้ไขข้อมูลในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อจากที่ระบุว่าผูุ้ทธธรณ์เกิดวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๔๘๑ เป็นเกิดวันที่ ๒ ธันวาคม ๒๔๙๑ ข้อมูลที่เกี่ยวกับวัน เดือน ปีเกิดต้องเป็นไปตามหลักฐานของทางราชการ คือ สูติบัตร หากไม่มีต้องเป็นไปตามข้อมูลที่อยู่ในทะเบียนบ้านและเอกสารราชการอื่นๆ ที่น่าเชื่อถือ กรณีของผูุ้ทธธรณ์ไม่มีสูติบัตรจึงต้องพิจารณาจากทะเบียนบ้านและหลักฐานทางราชการอื่นๆ ปรากฏว่าตามทะเบียนบ้าน ใบสำคัญทางทหารกองเกิน (แบบ สด. ๙) และหลักฐานการศึกษาระบุว่าปีเกิดของผูุ้ทธธรณ์ คือ พ.ศ. ๒๔๙๑ จึงวินิจฉัยให้แก้ไขข้อมูลที่อยู่ในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อให้เป็นไปตามหลักฐานดังกล่าว

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานแก้ไขปีเกิดในบัตรลูกจ้างประจำรายชื่อของผูุ้ทธธรณ์จากเกิด พ.ศ. ๒๔๘๑ เป็นเกิด พ.ศ. ๒๔๙๑ ตามที่ผูุ้ทธธรณ์ขอแก้ไข

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๗/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกองบัญชาการการศึกษาเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกข้าราชการตำรวจ
ชั้นประทวนเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กองบัญชาการการศึกษา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้บัญชาการการศึกษา ขอข้อมูลข่าวสาร
ดังต่อไปนี้

๑. ข้อสอบและคำตอบในการสอบคัดเลือกข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการ
ตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๕๓

๒. คำตอบและผลคะแนนสอบของผู้อุทธรณ์ รหัสประจำตัวสอบ ๗๔๐๐๐๑๓ สาย อก. ๔ หน่วยสอบ ศูนย์ฝึกอบรม
ตำรวจภูธรภาค ๗

กองบัญชาการศึกษามีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ๐๐๓๔.๕๒๓/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งผล
การพิจารณา ดังนี้

๑. กรณีการขอข้อสอบและคำตอบในการคัดเลือกข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อแต่งตั้งเป็น
ข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๕๓ ไม่สามารถจัดส่งให้ได้ เนื่องจากหากเปิดเผยจะทำให้ระบบการทดสอบไม่มีประสิทธิภาพ
หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์โดยอาศัยอำนาจตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. กรณีคำตอบและผลคะแนนสอบเฉพาะของผู้อุทธรณ์ ขณะนี้กระบวนการดำเนินการในการคัดเลือกข้าราชการตำรวจ
ชั้นประทวนเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๕๓ ยังอยู่ระหว่างการดำเนินการ
ซึ่งกระบวนการในการคัดเลือกยังไม่เสร็จสิ้น จึงไม่สามารถแจ้งคำตอบและผลคะแนนสอบได้ หากกระบวนการในการคัดเลือก
แล้วเสร็จจะดำเนินการตามคำร้องให้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย
ข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ คำชี้แจงของผู้แทนกองบัญชาการการศึกษาและเอกสารที่
เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้บัญชาการการศึกษา ขอข้อมูล
ข่าวสารเกี่ยวกับข้อสอบและคำตอบในการสอบคัดเลือกข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเข้ารับการฝึกอบรมเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการ

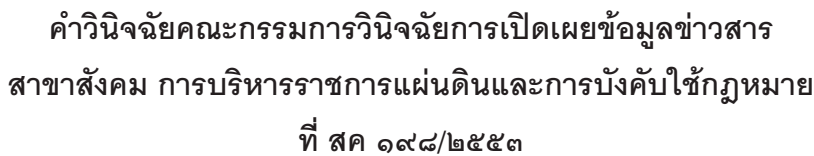
ตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๕๓ พร้อมคำตอบและผลคะแนนสอบของผู้อุทธรณ์ แต่กองบัญชาการศึกษาปฏิเสธการเปิดเผย
ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์รายการที่ ๑ คือ ข้อสอบและคำตอบในการสอบคัดเลือกข้าราชการตำรวจชั้นประทวนเข้ารับ
การฝึกอบรมเพื่อแต่งตั้งเป็นข้าราชการตำรวจชั้นสัญญาบัตร พ.ศ. ๒๕๕๓ กองบัญชาการศึกษาใช้ระบบคลังข้อสอบในการนำข้อสอบ
จากคลังข้อสอบมาใช้หมุนเวียนในการออกข้อสอบแต่ละครั้ง การเปิดเผยอาจกระทบต่อกระบวนการออกข้อสอบในระบบหมุนเวียน
ข้อสอบจากคลังข้อสอบของกองบัญชาการศึกษาและอาจทำให้กระบวนการสอบของกองบัญชาการศึกษาไม่บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้น
เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้อง
ประกอบกันแล้ว เห็นว่าคำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ของกองบัญชาการศึกษาจึงชอบแล้ว ส่วนข้อมูลข่าวสารตาม
อุทธรณ์รายการที่ ๒ คือ คำตอบและผลคะแนนสอบของผู้อุทธรณ์เห็นว่า เรื่องดังกล่าวอยู่ระหว่างการดำเนินการยังไม่เสร็จสิ้น
กระบวนการในการคัดเลือกเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการสอบ การเปิดเผย
จะกระทบต่อกระบวนการสอบคัดเลือกได้ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงยังไม่สมควรเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ในขณะนี้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓

ผู้ขอทราบ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่าผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการ โรงเรียนวัดหนองขาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ ถูกลงโทษปลดออกจากราชการ จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ ๒๓ และ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงกรณีที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษทางวินัย รวมจำนวน ๖ รายการ ดังนี้

๑. ไฟลิ่งเลิกทหรอนิกส์ที่ได้จากการบันทึกเสียงผู้กล่าวหาและพยานที่บันทึกเสียงโดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยนาย ส. และคณะครูโรงเรียนวัดหนองขาม ที่บ้านนาง ก. เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
๒. ลำเนาบันทึกรายงานประจำวันการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงทั้งหมด
๓. สำเนาเอกสารที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ เสนอต่อ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ เพื่อพิจารณาผลการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมดและสำเนารายงานการประชุม อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ ในคราวประชุมครั้งที่ ๖/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ ซึ่งเกี่ยวกับการพิจารณาผลการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง รวมทั้งเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด
๔. สำเนาทะเบียนหนังสือรับของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ เลขที่รับ ๘๘๑๑ ลงรับหนังสือโรงเรียนวัดหนองขาม ที่ ศธ ๐๔๐๓๖.๐๘๓/พิเศษ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ เรื่อง ขอส่งสำนวนการสืบข้อเท็จจริง
๕. สำเนาทะเบียนหนังสือรับของกลุ่มบริหารงานบุคคล ที่ลงรับหนังสือโรงเรียนวัดหนองขาม ที่ ศธ ๐๔๐๓๖.๐๘๓/พิเศษ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ เรื่อง ขอส่งสำนวนการสืบข้อเท็จจริง
๖. สำเนาเอกสารราชการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ ที่ ๒๙๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานได้จัดทำขึ้นหรือรับไว้เป็นเอกสารประกอบการดำเนินงานตามหน้าที่และระเบียบราชการ เช่น บันทึกเสนอคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง บันทึกข้อความและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน หนังสือที่ติดต่อกับผู้ปกครองของผู้กล่าวหาและพยานทั้งปวงไปจนถึงบันทึกเสนอคำสั่งลงโทษ ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการทั้งหมดทุกฉบับ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๓๖/๔๒๔๑ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ โดยให้เหตุผลว่า ไฟล์อิเล็กทรอนิกส์นั้นไม่มีระบุไว้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ และ ๓ แจ้งเปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ต่อมาสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ มีหนังสือด่วนที่สุด ที่ ศธ ๐๔๐๓๖/๔๒๔๙ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๓ แจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ ถึงรายการที่ ๖ โดยให้เหตุผลว่าไม่ได้เกี่ยวข้องหรือมีประโยชน์กับการจัดทำคำอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ และในวันที่ ๒๙ มิถุนายน ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์ได้มีบันทึกท้ายคำขอว่าได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๔ แล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังต่อไปนี้

๑. ไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ที่ได้จากการบันทึกเสียงผู้กล่าวหาและพยานที่บันทึกเสียงโดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง โดยนาย ส. และคณะครูโรงเรียนวัดหนองขาม ที่บ้านนาง ก. เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และที่เกี่ยวข้องทั้งหมด

๒. สำเนาบันทึกของนักเรียนที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่สืบหาข้อเท็จจริง โดยนาย ส. และคณะครูโรงเรียนวัดหนองขาม ที่บ้านนาง ก. เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒

๓. สำเนาทะเบียนหนังสือรับของกลุ่มบริหารงานบุคคล ที่ลงรับหนังสือโรงเรียนวัดหนองขาม ที่ ศธ ๐๔๐๓๖.๐๘๓/พิเศษ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๒ เรื่อง ขอส่งสำนวนการสืบข้อเท็จจริง

๔. สำเนาเอกสารราชการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ ที่ ๒๙๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ ซึ่งเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานได้จัดทำขึ้นหรือรับไว้เป็นเอกสารประกอบการดำเนินงานตามที่และระเบียบราชการ เช่น บันทึกเสนอคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง บันทึกข้อความและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน หนังสือที่ติดต่อกับผู้ปกครองของผู้กล่าวหาและพยานทั้งปวงไปจนถึงบันทึกเสนอคำสั่งลงโทษ ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการทั้งหมดทุกฉบับ

๕. เอกสารใดที่เกี่ยวข้องขอให้เปิดเผยทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่า ผู้อุทธรณ์ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดตามนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๒ คน โรงเรียนวัดหนองขามจึงมีคำสั่ง ที่ พิเศษ/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริง ผลการสืบสวนปรากฏว่ามีมูลกระทำความผิดจริง และได้รายงานผลไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ ได้มีคำสั่ง ที่ ๒๙๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนฯ มีความเห็นว่า ผู้อุทธรณ์กระทำความผิดตามมาตรา ๙๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ จึงมีมติลงโทษลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น และรายงานผลไปยังผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ ในฐานะผู้สั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนฯ

ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ เห็นแย้งกับมติของคณะกรรมการสอบสวนฯ โดยเห็นว่าเป็นความผิดตามมาตรา ๙๔ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ กรณีกระทำการล่วงละเมิดทางเพศต่อผู้เรียน หรือนักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของตนหรือไม่ เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง เห็นสมควรลงโทษปลดออกจากราชการ และได้นำเรื่องเข้าสู่การพิจารณาของ อ.ก.ค.ศ. เขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ โดยคณะกรรมการฯ มีมติให้ลงโทษปลดออกจากราชการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ ได้มีคำสั่ง ที่ ๒๙๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๓ ปลดผู้อุทธรณ์ออกจากราชการ

ผู้อุทธรณ์จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารรายการข้างต้นไปยังสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางรายการ ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ มีหนังสือ ส่วนที่ ๓๖/๕๓๗๐ ลงวันที่ ๑๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ ได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๓๖/๔๒๔๑ ลงวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๒ แจ้งให้ผู้อุทธรณ์ทราบว่า ไม่ได้มีระบุไว้และไม่ได้ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน ซึ่งคณะกรรมการสอบสวนฯ ได้พิจารณาแล้วเห็นว่า ไฟล์อิเล็กทรอนิกส์เป็นพยานหลักฐานน้ำหนักน้อยไม่น่ารับฟัง จึงไม่ได้นำมาเป็นพยานหลักฐาน และไม่นำมาเกี่ยวข้องกับการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวนฯ แม้แต่น้อย

สำหรับเอกสารที่เกี่ยวข้องทั้งหมด บันทึกของนักเรียนที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่สืบหาข้อเท็จจริง โดยคณะกรรมการสืบสวนข้อเท็จจริงนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ ได้สำเนารายงานการสืบสวนพร้อมด้วยคำพยานให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้วตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๓๖/๓๙๘๖ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ และไม่มีเอกสารอื่นที่เกี่ยวข้อง นอกจากจดหมายร้องเรียนขอความเป็นธรรมจากผู้ปกครองในชุมชนโรงเรียนวัดหนองขาม ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ เห็นว่า คณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรงไม่ได้เกี่ยวข้องกับการพิจารณาลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ไม่มี เนื่องจากขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยนั้น เอกสารที่เป็นเอกสารลับ เมื่อลงรับที่สารบรรณกลางของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ แล้วจะไม่ส่งไปลงรับที่กลุ่มบริหารงานบุคคล แต่จะส่งไปกลุ่มงานวินัยโดยตรง และผู้อุทธรณ์ก็รับทราบในข้อนี้แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ๕ และ ๖ โดยมีประเด็นการพิจารณา ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ แม้ว่าข้อมูลข่าวสารในรายการนี้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ อ้างว่าไม่ได้ระบุไว้และไม่ได้ใช้เป็นพยานหลักฐานในสำนวนการสอบสวน แต่ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอยู่ในความครอบครองของหน่วยงาน และเป็นข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ จึงถือได้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ แต่เนื่องจากข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นการบันทึกภาพและเสียงของนักเรียนหญิงที่กล่าวหาว่าผู้อุทธรณ์กระทำอนาจาร การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในรายการนี้อาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิต หรือความปลอดภัยของเด็ก ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้จึงมีเหตุอันสมควรที่จะไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการนี้

ส่วนสำเนานักเรียนที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่สืบหาข้อเท็จจริง โดยนาย ส. และคณะครูโรงเรียนวัดหนองขามที่บ้านนาง ก. เมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๕๒ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ ได้สำเนารายงานการสืบสวนพร้อมด้วยคำพยานให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว ตามหนังสือ ที่ ศธ ๐๔๐๓๖/๓๙๘๖ ลงวันที่ ๑๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ดังนั้น จึงไม่มีประเด็นการพิจารณา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ หน่วยงานยืนยันว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง เนื่องจากขั้นตอนการดำเนินการทางวินัยนั้น เอกสารที่เป็นเอกสารลับ เมื่อลงรับที่สารบรรณกลางของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ แล้วจะไม่ส่งไปลงรับที่กลุ่มบริหารงานบุคคล แต่จะส่งไปกลุ่มงานวินัยโดยตรง ข้อมูลข่าวสารรายการนี้จึงไม่อยู่ในอำนาจการพิจารณาของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อกล่าวอ้างของหน่วยงานเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ และ ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ เป็นเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการทางวินัยตามคำสั่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ ที่ ๒๙๐/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๒ โดยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเห็นว่า ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการให้ถ้อยคำเป็นพยานของเด็กนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียน การเปิดเผยอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยได้

ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรให้ความคุ้มครองแก่บุคคลดังกล่าว โดยให้ปกปิดชื่อของพยานผู้มาให้ถ้อยคำ ตลอดจนข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าเป็นใคร สำหรับหนังสือร้องเรียนของผู้ปกครอง ให้เปิดเผยเฉพาะเนื้อหาของหนังสือร้องเรียน โดยปกปิดชื่อ ส่วนหนังสือร้องเรียนของชาวบ้านตำบลหนองขามนั้น เนื่องจากมีรายชื่อผู้ร้องเรียนประมาณ ๑๐๐ คน การเปิดเผยไม่อาจทำให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดได้ จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยชื่อ และเนื้อหาของข้อความให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับข้อมูลข่าวสารที่เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบงานได้จัดทำขึ้นหรือรับไว้เป็นเอกสารประกอบการดำเนินงานตามหน้าที่และระเบียบราชการ เช่น บันทึกเสนอคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยอย่างร้ายแรง บันทึกข้อความและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงาน หนังสือที่ติดต่อกับผู้ปกครองของผู้กล่าวหาและพยานทั้งปวงไปจนถึงบันทึกเสนอคำสั่งลงโทษ ตั้งแต่เริ่มต้นจนถึงสิ้นสุดกระบวนการทั้งหมดทุกฉบับ ให้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ในฐานะผู้ถูกระทบสิทธิจากคำสั่งลงโทษดังกล่าวทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัย ดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ไฟล์อิเล็กทรอนิกส์ที่ได้จากการบันทึกเสียงผู้กล่าวหาและพยานให้ยกอุทธรณ์

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ ถึงรายการที่ ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบแล้ว จึงไม่มีประเด็นการพิจารณา

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ หน่วยงานยืนยันว่าไม่มีอยู่ในความครอบครอง หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าข้อกล่าวอ้างของหน่วยงานเป็นความจริง อาจใช้สิทธิร้องเรียนต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้ต่อไป

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๖ ให้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาชลบุรี เขต ๓ เปิดเผย โดยปกปิดข้อความบางส่วน อันได้แก่ชื่อนักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนผู้มาให้ถ้อยคำเป็นพยาน ตลอดจนข้อความที่อาจทำให้ทราบว่าเป็นใคร ส่วนหนังสือร้องเรียนให้ปกปิดชื่อของผู้ปกครองนักเรียนที่ร้องเรียน สำหรับข้อมูลข่าวสารอื่นให้เปิดเผยทั้งหมด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๑๙๙/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่าเกี่ยวกับหนังสือขอให้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษ

.....

ผู้อุทธรณ์

:

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมเจ้าท่า

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่าผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางทะเล มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงอธิบดีกรมเจ้าท่า ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารหนังสือที่กรมเจ้าท่าโดยสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชย์นาวีมีถึงส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือคู่สัญญาของส่วนราชการหรือคู่สัญญาของรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษเนื่องจากฝ่าฝืนไม่ใช้เรือไทยและไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้เรืออื่นที่มีใช้เรือไทย ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี พ.ศ. ๒๕๒๑ ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๒ จนถึงปัจจุบัน ยกเว้นสำเนาที่ได้แจ้งแก่ผู้อุทธรณ์

กรมเจ้าท่ามีหนังสือ ที่ ศค ๐๓๑๙/๘๑๙ ลงวันที่ ๔ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ และให้ผู้อุทธรณ์ติดต่อเจ้าหน้าที่เพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารพร้อมกับชำระค่าธรรมเนียมในการจัดทำสำเนาข้อมูลข่าวสาร ผู้อุทธรณ์ได้ไปติดต่อเพื่อขอรับข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นระยะๆ รวม ๓ ครั้ง แต่ก็ยังไม่ได้รับข้อมูลข่าวสาร ต่อมากรมเจ้าท่าได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ศค ๐๓๑๙/๒๔๘๘ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเหตุขัดข้องในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ที่ได้รับหนังสือจากกรมเจ้าท่า กรมเจ้าท่าจึงได้มีหนังสือถึงผู้ได้รับคำสั่งให้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษเพื่อสอบถามและให้พิจารณาเสนอคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยได้กำหนดเวลาในการพิจารณาเสนอคำคัดค้านไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน นับแต่วันที่ผู้นั้นได้รับหนังสือสอบถาม ปัจจุบันกรมเจ้าท่ายังได้รับหนังสือตอบกลับไม่ครบถ้วน จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๗ สิงหาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณาคำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่า ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงฟังได้ว่าในการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารหนังสือกรมเจ้าท่าที่มีถึงผู้ประกอบการขนส่งสินค้าทางทะเลเพื่อให้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษเนื่องจากฝ่าฝืนไม่ใช้เรือไทยและไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้เรืออื่นที่มีใช้เรือไทย ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี พ.ศ. ๒๕๒๑ นั้น ในชั้นต้นกรมเจ้าท่าโดยอธิบดีกรมเจ้าท่ามีหนังสือแจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ แต่ต่อมากรมเจ้าท่าโดยเลขาธิการกรม รักษาการแทนผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชย์นาวี ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมเจ้าท่า ได้มีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเหตุขัดข้องในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ซึ่งในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการ

วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร กรมเจ้าท่ามีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๓๑๙/๔๑๗๖ ลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งว่า การที่กรมเจ้าท่ามีหนังสือลงนามโดยอธิบดีกรมเจ้าท่าแจ้งให้ผูุ้ทธรณ์ติดต่อขอรับข้อมูลข่าวสารนั้น เป็นการดำเนินการตามแนวทางของกรมเจ้าท่า แต่เมื่อเลขาธิการกรม รักษาราชการแทนผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชย์ ปฏิบัติราชการแทนอธิบดีกรมเจ้าท่า ได้พิจารณาเห็นว่า หนังสือที่กรมเจ้าท่ามีถึงส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือคู่สัญญาของส่วนราชการ หรือคู่สัญญาของรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษเนื่องจากฝ่าฝืนไม่ใช้เรือไทยและไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้เรืออื่นที่มีใช้เรือไทยนั้นเป็นคำสั่งทางปกครอง และเป็นข้อมูลข่าวสารที่แสดงรายละเอียดจำนวนเงินค่าธรรมเนียมพิเศษที่หน่วยงานหรือบุคคลนั้นๆ กระทำผิด ทั้งมีการอ้างถึงเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น สัญญาซื้อขาย หรือสัญญาอื่นๆ กับทางราชการ สำเนาใบขนส่งสินค้าขาเข้าของกรมศุลกากร สำเนาใบตราส่ง (BILL OF LADING) สำเนาบัญชีราคาสินค้า (INVOICE) และสำเนารายละเอียดบรรจุหีบห่อ (PACKING LIST) เป็นต้น ข้อมูลดังกล่าวถือว่าเป็นข้อมูลการค้าที่ยังไม่รู้จักกันโดยทั่วไป และอาจเป็นข้อมูลความลับทางการค้าตามมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติความลับทางการค้า พ.ศ. ๒๕๔๕ การเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ประกอบการดังกล่าวได้ กรมเจ้าท่าจึงดำเนินการตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยมีหนังสือถึงผู้ได้รับหนังสือให้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษ จำนวน ๗๑ ราย เพื่อสอบถามและให้พิจารณาเสนอคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภายใน ๑๕ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง ผู้ประกอบการจำนวนหนึ่งมีหนังสือตอบกลับซึ่งต่างแจ้งว่าไม่มีความประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผยต่อผู้อื่น

กรมเจ้าท่าได้พิจารณาแล้วเห็นว่า การคัดค้านดังกล่าวเข้าลักษณะเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๓๑๙/๓๒๘๘ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผูุ้ทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนผู้ประกอบการที่มีหนังสือคัดค้าน ส่วนผู้ประกอบการที่ไม่มีหนังสือแจ้งตอบภายในกำหนดเวลา ๑๕ วัน กรมเจ้าท่าเห็นว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่สามารถเปิดเผยได้

ผูุ้ทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แจ้งว่ากรมเจ้าท่าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เพียง ๒๔ ราย จากจำนวนทั้งหมด ๗๑ ราย โดยปกปิดข้อความ ๒ แห่ง คือ จำนวนเงินค่าระวางตลอดเส้นทาง และจำนวนเงินค่าธรรมเนียมพิเศษที่ผู้ประกอบการต้องชำระพร้อมดอกเบี้ย ผูุ้ทธรณ์ขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพิจารณาในประเด็นที่กรมเจ้าท่าเคยมีคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผูุ้ทธรณ์แล้ว การดำเนินกระบวนการตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ของเลขาธิการกรม เป็นการกระทำภายหลังจากที่ได้มีคำสั่งทางปกครอง จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย และขอให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารหนังสือทั้ง ๗๑ ฉบับ โดยไม่มีการปกปิดข้อความใด

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า หนังสือที่กรมเจ้าท่ามีถึงส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือคู่สัญญาของส่วนราชการหรือคู่สัญญาของรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษเนื่องจากฝ่าฝืนไม่ใช้เรือไทยและไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้เรืออื่นที่มีใช้เรือไทย ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นข้อมูลข่าวสารในการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ของกรมเจ้าท่า และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวประกอบด้วยข้อมูล ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ ชื่อผู้ประกอบการและรายละเอียดอื่นในการประกอบกิจการ ได้แก่ ชื่อส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจซึ่งเป็นผู้สัญญา เลขที่ของสัญญา รายละเอียดประเภทสินค้าที่ส่งนำเข้ามาจากต่างประเทศ ชื่อเมืองต้นทาง เรือที่ใช้บรรทุก ค่าระวางขนส่งตลอดเส้นทาง โดยอ้างถึงเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น ใบขนส่งสินค้าขาเข้า ใบตราส่ง บัญชีราคาสินค้า บัญชีรายละเอียดบรรจุหีบห่อ แบบแสดงรายการภาษีสรรพสามิตและภาษีมูลค่าเพิ่ม วันที่เรือ

ออกเดินทางและวันที่เรือมาถึงประเทศไทย เป็นต้น ส่วนที่ ๒ จำนวนเงินค่าธรรมเนียมพิเศษที่กรมเจ้าท่าแจ้งให้ผู้ประกอบการชำระ วันที่และวิธีการที่กำหนดให้ต้องชำระ

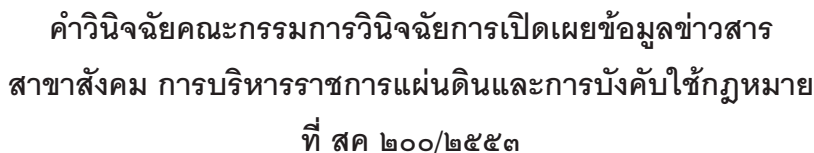
ข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ๑ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ผู้ประกอบการต้องแจ้งแก่ทางราชการเมื่อนำเข้าสินค้าจากต่างประเทศโดยเรืออื่นที่มีชื่อเรือไทย หากกรมเจ้าท่าเห็นว่าเป็นข้อมูลในเชิงพาณิชย์และอาจเป็นความลับทางการค้า เมื่อได้พิจารณาคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของผู้ประกอบการแล้ว กรมเจ้าท่าสมควรให้ความคุ้มครองแก่ผู้ประกอบการทุกรายในทำนองเดียวกัน เนื่องจากเป็นการประกอบกิจการประเภทเดียวกัน ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์กรมเจ้าท่าปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนผู้ประกอบการ จำนวน ๔๗ ราย ที่คัดค้านการเปิดเผยทั้งหมด แต่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนผู้ประกอบการที่ไม่ได้แสดงคำคัดค้านจำนวน ๒๔ ราย แก่ผู้อุทธรณ์ โดยมีได้ปกปิดข้อความใดเว้นแต่จำนวนเงินค่าระวางตลอดเส้นทาง คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้พิจารณาข้อมูลข่าวสารที่กรมเจ้าท่ามีคำสั่งไม่เปิดเผยดังกล่าวเห็นว่า ชื่อผู้ประกอบการ ชื่อส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ รวมทั้งเลขที่ของสัญญา เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เพื่อความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการของหน่วยงานของรัฐ สำหรับข้อมูลในเชิงพาณิชย์อื่นนั้น หนังสือที่กรมเจ้าท่ามีถึงผู้ประกอบการแม้จะระบุชื่อเรือ ชื่อเมืองต้นทาง และเลขที่ของเอกสารที่เกี่ยวข้องการเปิดเผยแต่เพียงชื่อเรือ ชื่อเมืองต้นทาง และเลขที่ของเอกสารที่เกี่ยวข้องไม่น่าจะมีผลกระทบต่อประกอบกิจการของผู้ประกอบการได้ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนผู้ประกอบการที่คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๔๗ ราย แก่ผู้อุทธรณ์ โดยปกปิดเฉพาะจำนวนเงินค่าระวางตลอดเส้นทาง

สำหรับข้อมูลข่าวสารในส่วนที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่กรมเจ้าท่าแจ้งให้ผู้ประกอบการปฏิบัติ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทั้งหมดอาจกระทบต่อการประกอบกิจการได้ การที่กรมเจ้าท่าไม่เปิดเผยจำนวนเงินค่าธรรมเนียมพิเศษที่ผู้ประกอบการต้องชำระ พร้อมดอกเบียแก่ผู้อุทธรณ์ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงเห็นชอบด้วย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมเจ้าท่าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อความที่เกี่ยวกับจำนวนเงินค่าระวางตลอดเส้นทาง และจำนวนเงินค่าธรรมเนียมพิเศษที่ผู้ประกอบการต้องชำระพร้อมดอกเบีย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๓

ผู้อุทธรณ์ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : กรมเจ้าท่า

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่าผู้อุทธรณ์ ซึ่งเป็นผู้ประกอบการกิจการขนส่งสินค้าทางทะเล มีหนังสือลงวันที่ ๑๕ มกราคม ๒๕๕๓ ถึงอธิบดีกรมเจ้าท่า ขอสำเนาข้อมูลข่าวสารหนังสือที่กรมเจ้าท่าโดยสำนักส่งเสริมการขนส่งทางน้ำและการพาณิชย์ว่ามีถึงส่วนราชการ หรือรัฐวิสาหกิจ หรือคู่สัญญาของส่วนราชการหรือคู่สัญญาของรัฐวิสาหกิจ เพื่อให้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษเนื่องจากฝ่าฝืนไม่ใช้เรือไทยและไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้เรืออื่นที่มีใช้เรือไทย ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์ พ.ศ. ๒๕๒๑ ตั้งแต่เดือนมกราคม ๒๕๕๒ จนถึงปัจจุบัน ยกเว้นสำเนาที่ได้แจ้งแก่ผู้อุทธรณ์

ในชั้นแรก กรมเจ้าท่ามีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ แต่ต่อมาได้มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๓๙๘/ ๒๔๔๘ ลงวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเหตุขัดข้องในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยอาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ที่ได้รับหนังสือจากกรมเจ้าท่า กรมเจ้าท่าจึงได้มีหนังสือถึงผู้ได้รับคำสั่งให้ข้าราชการเนียมพิเศษ เพื่อสอบถามและให้พิจารณาเสนอคำคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๗ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยได้กำหนดเวลาในการพิจารณาเสนอคำคัดค้านไม่น้อยกว่า ๑๕ วันนับแต่วันที่ผู้นั้นได้รับหนังสือสอบถาม ปัจจุบันกรมเจ้าท่ายังได้รับหนังสือตอบกลับไม่ครบถ้วน จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้

ผู้ถูกรณจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงอธิบดีกรมเจ้าท่า ขอสำเนาหนังสือสอบถามผู้ที่ได้รับคำสั่งให้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษ และหนังสือคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ได้รับคำสั่งดังกล่าวได้แจ้งแก่กรมเจ้าท่า

กรมเจ้าท่ามีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ คค ๐๓๑๙/๓๒๔๘ ลงวันที่ ๑๓ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า หนังสือสอบถามเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของกรมเจ้าท่าที่เกี่ยวกับเอกชน และไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเปิดเผยได้ แต่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับหนังสือคัดค้านั้น การเปิดเผยอาจเป็นการรู้ล้ำสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่มีเหตุอันควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยเฉพาะข้อความที่แสดงการคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเท่านั้น และปกปิดชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ติดต่อของบริษัทหรือหน่วยงานนั้นๆ

ผู้ทรรณจึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ กันยายน ๒๕๕๓ อุตรรณคำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของกรมเจ้าท่า ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริงพบว่า

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานของกรมเจ้าท่า จำนวน ๒ รายการ กรมเจ้าท่าได้พิจารณาคำขอดังกล่าว และมีคำสั่งดังนี้

รายการที่ ๑ หนังสือที่กรมเจ้าท่ามีถึงผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ประกอบการหรือคู่สัญญาของส่วนราชการหรือคู่สัญญาของรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๗๑ ฉบับ เพื่อสอบถามและให้เสนอคำคัดค้าน กรณีผู้อุทธรณ์ขอให้เปิดเผยหนังสือที่กรมเจ้าท่าแจ้งให้ผู้ประกอบการดังกล่าวชำระค่าธรรมเนียมพิเศษเนื่องจากฝ่าฝืนไม่ใช้เรือไทยและไม่ได้รับอนุญาตให้ใช้เรืออื่นที่มีใช้เรือไทย ตามมาตรา ๒๒ แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมการพาณิชย์นาวี พ.ศ. ๒๕๒๑ กรมเจ้าท่ามีคำสั่งว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้

รายการที่ ๒ หนังสือที่ผู้ประกอบการตามรายการที่ ๑ มีถึงกรมเจ้าท่า แจ้งคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ซึ่งในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร กรมเจ้าท่าแจ้งว่ามีจำนวน ๔๗ ฉบับ ซึ่งกรมเจ้าท่ามีคำสั่งเปิดเผยเฉพาะข้อความที่ผู้ประกอบการแสดงการคัดค้าน ส่วนชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ประกอบการให้ปกปิดไว้ โดยให้เหตุผลว่า การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่มีเหตุอันควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

อนึ่ง ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แจ้งว่า กรมเจ้าท่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ ให้ทราบโดยไม่มีการปกปิดข้อความใด และผู้อุทธรณ์ได้รับครบถ้วนแล้ว ส่วนรายการที่ ๒ มีการปกปิดข้อความในส่วนชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ประกอบการ ซึ่งผู้อุทธรณ์มีความเห็นว่าข้อความที่ปกปิดไม่ใช่ข้อมูลข่าวสารที่ไม่อาจเปิดเผยได้

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ กรมเจ้าท่าได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์แล้วโดยไม่มีการปกปิดข้อความใด อีกทั้งผู้อุทธรณ์ได้มีหนังสือแจ้งว่าได้รับครบถ้วนแล้ว จึงไม่มีประเด็นที่ต้องพิจารณา ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ มีประเด็นที่ต้องพิจารณาว่า ข้อความที่กรมเจ้าท่าได้ปกปิด คือ ชื่อ ที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ประกอบการนั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้หรือไม่

ข้อมูลข่าวสารในส่วนชื่อของผู้ประกอบการ กรมเจ้าท่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ (หนังสือสอบถามและให้เสนอคำคัดค้าน) แก่ผู้อุทธรณ์ โดยไม่มีการปกปิดข้อความใด จึงเป็นการเปิดเผยชื่อของผู้ประกอบการจำนวน ๗๑ ราย อยู่ในตัวอยู่แล้ว นอกจากนั้น ในการพิจารณาคำขอข้อมูลข่าวสารหนังสือที่กรมเจ้าท่ามีถึงผู้ประกอบการเพื่อให้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษอันเป็นมูลเหตุให้มีการสอบถามดังกล่าว นั้น กรมเจ้าท่าได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนผู้ประกอบการที่ไม่ได้แจ้งคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบโดยไม่มีการปกปิดชื่อ จึงไม่เหตุที่จะปกปิดชื่อของผู้ประกอบการที่คัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ส่วนที่อยู่ของผู้ประกอบการ ข้อเท็จจริงตามอุทธรณ์ ผู้ประกอบการทั้ง ๗๑ ราย เป็นนิติบุคคล ที่อยู่หรือสถานประกอบการของนิติบุคคลนั้นเป็นข้อมูลที่ผู้ประกอบการต้องแจ้งแก่ทางราชการในเอกสารการจดทะเบียนนิติบุคคลซึ่งโดยทั่วไปเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ประชาชนทราบได้ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบสถานะของนิติบุคคล ข้อความเกี่ยวกับที่อยู่ของผู้ประกอบการจึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

สำหรับหมายเลขโทรศัพท์ของผู้ประกอบการ มีไว้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อธุรกิจ เป็นที่เปิดเผยโดยทั่วไป ดังนั้น หมายเลขโทรศัพท์จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กรมเจ้าท่าเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยไม่มีการปกปิดข้อความ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๑๖ ธันวาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๑/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของเทศบาลเมืองหนองสำโรงเกี่ยวกับการคัดเลือกพนักงานเทศบาล
เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลเมืองหนองสำโรง จังหวัดอุดรธานี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ ตำแหน่งนักบริหารงานคลัง ๖ กองคลัง เทศบาลเมืองหนองสำโรง มีหนังสือลงวันที่ ๘ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงนายกเทศมนตรีเมืองหนองสำโรง เพื่อขอสำเนาข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๕ รายการ ได้แก่

รายการที่ ๑ คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกพนักงานเทศบาลสายงานผู้บริหารเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น

รายการที่ ๒ ผลการให้คะแนนของกรรมการแต่ละคน

รายการที่ ๓ ใบสมัครคัดเลือกฯ ของผู้อุทธรณ์ และนาง จ.

รายการที่ ๔ ประกาศรายชื่อพนักงานเทศบาลตำแหน่งสายงานผู้บริหารผู้ผ่านการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
สูงขึ้น

รายการที่ ๕ เอกสารอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับการรับสมัครคัดเลือกพนักงานเทศบาลสายงานผู้บริหารเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่ง
สูงขึ้น

เทศบาลเมืองหนองสำโรงมีหนังสือ ที่ อด ๖๒๕๐๖/๑๖๓๖ ลงวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารรายการที่ ๑ ๓ (เฉพาะส่วนของผู้อุทธรณ์) ๔ และ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์ โดยแจ้งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒
โดยให้เหตุผลว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวอาจจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตาม
วัตถุประสงค์ได้ และอาจจะก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) และ (๔)
แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ (ในส่วนของนาง จ.)
โดยให้เหตุผลว่าเป็นข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งได้รับความคุ้มครอง การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา
๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา
คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของเทศบาลเมืองหนองสำโรง การชี้แจงด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริง
ได้ความว่า เทศบาลเมืองหนองสำโรงได้ประกาศรับสมัครสอบคัดเลือกพนักงานเทศบาลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น
สำหรับในตำแหน่งนักบริหารงานคลัง ระดับ ๗ (หัวหน้าฝ่ายพัฒนารายได้) จำนวน ๑ อัตรา มีผู้สมัครสอบคัดเลือก จำนวน ๒ ราย

ได้แก่ ผู้พุทธธรณ์และนาง จ. ในการสอบคัดเลือกนั้นเทศบาลเมืองหนองสำโรงกำหนดหลักเกณฑ์ให้คณะกรรมการคัดเลือกดำเนินการคัดเลือกโดยวิธีการสัมภาษณ์ และประเมินจากการจัดทำวิสัยทัศน์ เอกสารข้อมูลต่างๆ ของผู้สมัครสอบคัดเลือก โดยมีคะแนนเต็มรวม ๒๐๐ คะแนน ประกอบด้วย ๒ ส่วน คือ ส่วนที่ ๑ ได้แก่ คะแนนสมรรถนะหลักทางการบริหาร การปฏิบัติงาน ในหน้าที่ ความประพฤติและคุณลักษณะอื่นๆ ของผู้สมัคร (คะแนนสัมภาษณ์) ส่วนที่ ๒ ได้แก่ คะแนนประวัติการรับราชการ (คะแนนคุณสมบัติ) ซึ่งแต่ละส่วนมีคะแนนเท่ากัน คือ ๑๐๐ คะแนน ผลการสอบคัดเลือกนาง จ. ได้คะแนนเป็นอันดับ ๑ และได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว หลังจากนั้น ผู้พุทธธรณ์ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารตามพุทธธรณ์

ในชั้นพิจารณา เทศบาลเมืองหนองสำโรงมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ อด ๖๒๕๐๖/๑๙๕๙ ลงวันที่ ๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ชี้แจงเหตุผลในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามพุทธธรณ์สรุปว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารประเภทไม่อาจเปิดเผยได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพราะเป็นเอกสารผลการให้คะแนนของกรรมการแต่ละคนซึ่งเป็นความเห็นอิสระอันเกิดจากการใช้ดุลพินิจของกรรมการแต่ละคน ผู้พุทธธรณ์ไม่สามารถก้าวล่วงได้ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่ควรได้รับความคุ้มครอง การเปิดเผยไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณะและผู้พุทธธรณ์ ประกอบกับเทศบาลฯ ได้ระบุผลคะแนนสมรรถนะหลักทางการบริหาร คะแนนประวัติการรับราชการ และคะแนนรวมของผู้สมัครสอบคัดเลือกแต่ละคนในประกาศรายชื่อผู้ผ่านการคัดเลือกด้วย เทศบาลฯ จึงเห็นว่าเป็นการเพียงพอแล้ว และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจะส่งผลกระทบต่อ การดำเนินการสอบในครั้งต่อไป นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของ กรรมการคัดเลือก เพราะผู้พุทธธรณ์อาจไม่พอใจผลการให้คะแนนของกรรมการคัดเลือก แต่ละคน เนื่องจากปรากฏข้อเท็จจริงตามบันทึกข้อความของนาง จ. และสำเนาบันทึกประจำวันของสถานีตำรวจภูธรเมืองอุดรธานีว่าผู้พุทธธรณ์มีพฤติกรรมพุดจาซ่มชู้ อาฆาตมาดร้ายต่อนาง จ.

สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ (ในส่วนของนาง จ.) มีรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล เช่น การศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติการทำงาน ที่อยู่ หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๔ ประกอบกับมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ การเปิดเผยจะเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรและไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาธารณชนแต่อย่างใด อีกทั้งปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้พุทธธรณ์มีพฤติกรรมข่มขู่นาง จ. เจ้าของข้อมูล เพื่อให้เกิดความเกรงกลัวและไม่สมัครสอบแข่งขันกับผู้พุทธธรณ์ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงอาจก่อให้เกิดอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของบุคคลหนึ่งบุคคลใดตามมาตรา ๑๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องที่ผู้พุทธธรณ์อ้างว่ายังไม่ได้รับจำนวน ๓ รายการนั้น เนื่องจากผู้พุทธธรณ์ไม่ได้ระบุว่าต้องการข่าวสารใดไว้เฉพาะ เทศบาลฯ จึงจัดส่งข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้พุทธธรณ์เพียงเท่าที่เกี่ยวข้องกับการสอบคัดเลือก เท่านั้น ประกอบกับเทศบาลฯ เห็นว่าข้อมูลข่าวสารที่ผู้พุทธธรณ์ได้ระบุอธิบายเพื่อขอเพิ่มเติม ได้แก่ (๑) หนังสือเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ อด ๖๒๕๐๑/๑๙๕๔ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓ และ (๒) หนังสือ ที่ มท ๐๘๐๙.๒/ว ๒๔ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๓ นั้นไม่เกี่ยวข้องกับการรับสมัครคัดเลือกพนักงานเทศบาลสายงานผู้บริหารเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น จึงไม่ได้จัดส่งข้อมูลให้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารตาม (๒) เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการแจ้งเวียนแนวทางปฏิบัติซึ่งสามารถสืบค้นได้โดยทั่วไป เทศบาลฯ จึงยังไม่ได้พิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีการระบุอธิบายเพื่อขอเพิ่มเติม นอกจากนี้ เทศบาลฯ ไม่มีข้อมูลข่าวสารตาม (๓) รายชื่อคณะกรรมการที่ผ่านการคัดเลือกตามมติคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานี (กทจ.) เพื่อให้นายกเทศมนตรีเมืองหนองสำโรงออกคำสั่งแต่งตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า ๗ คน เนื่องจากการแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือกพนักงานเทศบาลสายงานผู้บริหารเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้นนั้น เทศบาลเมืองหนองสำโรงอาศัยอำนาจตามประกาศคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานี เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขการคัดเลือกสำหรับพนักงานเทศบาล ลงวันที่

๒๙ กันยายน ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้เทศบาลดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือก และกำหนดตัวบุคคลผู้ทำหน้าที่กรรมการคัดเลือก ได้โดยไม่ต้องผ่านการคัดเลือกและแต่งตั้งตามมติคณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดอุดรธานี แต่ต้องแต่งตั้งคณะกรรมการคัดเลือก ภายใต้กรอบที่ระบุไว้ในประกาศ ดังกล่าว

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงสรุปว่า เทศบาลเมืองหนองสำโรงได้ประกาศรับสมัครสอบคัดเลือกพนักงานเทศบาลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นสำหรับในตำแหน่งนักบริหารงานคลัง ระดับ ๗ (หัวหน้าฝ่ายพัฒนารายได้) จำนวน ๑ อัตรา มีผู้สมัครสอบคัดเลือกจำนวน ๒ ราย ได้แก่ ผู้อุทธรณ์และนาง จ. ผลการสอบคัดเลือกนาง จ. ได้คะแนนเป็นอันดับ ๑ และได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว ผู้อุทธรณ์เห็นว่าตนเองไม่ได้รับความเป็นธรรม เนื่องจากผู้อุทธรณ์ดำรงตำแหน่งในสังกัดเทศบาลเมืองหนองสำโรงและมีความอาวุโสกว่านาง จ. ซึ่งในขณะที่สมัครสอบไม่ได้ดำรงตำแหน่งในสังกัดเทศบาลเมืองหนองสำโรง ผู้อุทธรณ์จึงมีคำขอข้อมูลข่าวสารเพื่อตรวจสอบการให้คะแนนประเมินของคณะกรรมการคัดเลือกพนักงานเทศบาลสายงานบริหารเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น และตรวจสอบว่านาง จ. มีคุณสมบัติครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดหรือไม่ แต่เทศบาลเมืองหนองสำโรงปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์บางส่วน ได้แก่ รายการที่ ๒ ๓ (ส่วนของ จ.) และเทศบาลเมืองหนองสำโรงยังให้สำเนาข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ แก่ผู้อุทธรณ์ไม่ครบถ้วน ได้แก่

(๑) หนังสือเทศบาลเมืองหนองสำโรง ที่ อด ๖๒๕๐๑/๑๕๔๔ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓

(๒) หนังสือ ที่ มท ๐๔๐๙.๒/ว ๒๔ ลงวันที่ ๑๒ มีนาคม ๒๕๕๓

(๓) รายชื่อคณะกรรมการที่ผ่านการคัดเลือกตามมติ กทจ. อุดรธานี เพื่อให้นายกเทศมนตรีเมืองหนองสำโรงออกคำสั่งแต่งตั้งจำนวนไม่น้อยกว่า ๗ คน

ทั้งนี้ ผู้อุทธรณ์ต้องการข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ เพื่อตรวจสอบว่าเทศบาลเมืองหนองสำโรงจะดำเนินการโอนย้ายผู้อุทธรณ์ไปดำรงตำแหน่งใด เนื่องจากผู้อุทธรณ์เป็นผู้ดำรงตำแหน่งเดิมที่เทศบาลเปิดรับสมัครคัดเลือกดังกล่าว

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งหรือเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งของพนักงานเทศบาล ซึ่งเป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินงานตามหน้าที่ปกติของเทศบาลเมืองหนองสำโรง และการดำเนินการคัดเลือกมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์และความก้าวหน้าในอาชีพของผู้อุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จึงเป็นผู้มีส่วนได้เสียเกี่ยวข้องในอันที่จะได้ทราบข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการดำเนินการคัดเลือก เพราะการดำเนินการคัดเลือกต้องได้มาตรฐานเป็นที่ยอมรับ อีกทั้งหลักการสอบคัดเลือกนั้นรัฐประสงค์ให้เกิดความเป็นธรรม ความเสมอภาคกัน จึงควรได้รับการตรวจสอบได้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์จะทำให้คณะกรรมการคัดเลือกฯ ต้องใช้ดุลพินิจด้วยความระมัดระวังในการปฏิบัติหน้าที่ อันเป็นการพัฒนามาตรฐานในการแต่งตั้งข้าราชการให้ดำรงตำแหน่ง เมื่อปรากฏว่าการดำเนินการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งหรือเลื่อนขึ้นแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งของพนักงานเทศบาลเมืองหนองสำโรงเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพหรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ หากเทศบาลเมืองหนองสำโรงเห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการคัดเลือกพนักงานเทศบาลสายงานผู้บริหารเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น ก็อาจใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าการกรรมการคนใดให้คะแนนประเมินอย่างไร

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ประกอบด้วยข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษา ฐานะการเงิน ประวัติการทำงาน ที่อยู่ หมายเลขบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งเป็นสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล จึงเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างไรก็ดี ผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกพนักงานเทศบาล

เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น และมีความสงสัยว่าผู้ที่ได้รับการคัดเลือกนั้นมีคุณสมบัติครบถ้วนตามหลักเกณฑ์ที่เทศบาลเมืองหนองสำโรงกำหนดหรือไม่ จึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้แก่ผู้อุทธรณ์ แต่เพื่อไม่ให้เป็นการรุกร้าสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควรตามมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของผู้สมัครตามหลักเกณฑ์ที่เทศบาลเมืองหนองสำโรงกำหนดเป็นเงื่อนไขในการรับสมัคร

ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๕ ตาม (๑) และ (๒) นั้น เป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับการรับสมัครคัดเลือกพนักงานเทศบาลสายงานผู้บริหารเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งสูงขึ้น แต่เป็นข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลของเทศบาลฯ และผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้มีคำขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจากเทศบาลเมืองหนองสำโรง กรณีไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ ส่วนข้อมูลข่าวสารตาม (๓) นั้น เทศบาลเมืองหนองสำโรงแจ้งว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว กรณีนี้ไม่ใช่คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงไม่อยู่ในอำนาจพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการฯ หากผู้อุทธรณ์ไม่เชื่อว่าเป็นความจริงก็สามารถใช้สิทธิขอให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ตามมาตรา ๓๓ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลเมืองหนองสำโรงเปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๒ โดยใช้ดุลพินิจปกปิดชื่อหรือข้อความอื่นใดที่จะทำให้ทราบว่าการกระทำคนใดให้คะแนนประเมินอย่างไร ให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของผู้สมัครตามหลักเกณฑ์ที่เทศบาลเมืองหนองสำโรงกำหนดเป็นเงื่อนไขในการรับสมัครไว้ และให้ยกอุทธรณ์รายการที่ ๕

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๔

วันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๒/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนทางวินัย
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งเคยดำรงตำแหน่งอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีหนังสือ ๒ ฉบับ คือ หนังสือ
ลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๗ รายการ คือ

๑. สำเนาสำนวนการสอบสวนและหลักฐานการสอบสวนทั้งหมด (โดยรวม สว. ๑ สว. ๒ สว. ๓ (ทั้ง ๓ ฉบับ) สว. ๔
สว. ๕ และ สว. ๖)

๒. สำเนาคำวินิจฉัยและ/หรือคำสั่งของคณะกรรมการอุทธรณ์ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (หรือของสภา
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒแล้วแต่กรณี) ที่ให้คณะกรรมการสอบสวนใหม่ตามคำร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์เนื่องจากไม่ระงับการ
สอบสวนชั่วคราวระหว่างรอคำวินิจฉัยคำคัดค้านกรรมการสอบสวนของอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๓. สำเนาคำคัดค้านกรรมการสอบสวนและคณะกรรมการสอบสวนทั้งหมดของผู้อุทธรณ์

๔. สำเนาหนังสือทักท้วงการดำเนินการสอบสวนถึงคณะกรรมการสอบสวนในแต่ละขั้นตอนทุกฉบับของผู้อุทธรณ์

๕. สำเนารายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทุกครั้งที่เกี่ยวข้องกับการรับรองรายงานผลการ
สอบสวน การลงมติให้มีการลงโทษและการรับรองมติดังกล่าวที่เกี่ยวข้องกับการสอบสวนวินัยร้ายแรงผู้อุทธรณ์ตามคำสั่งของอธิการบดี
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๖. สำเนานบันทึกรายงานการประชุม การรับรองรายงานการประชุม และผลการวินิจฉัยทุกครั้งของคณะกรรมการอุทธรณ์
ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เกี่ยวข้องกับการร้องทุกข์ การทำหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน และการคัดค้านกรรมการ
สอบสวน

๗. สำเนานบันทึกรายงานการประชุม การรับรองรายงานการประชุม และผลการวินิจฉัยทุกครั้งของคณะกรรมการอุทธรณ์
ประจำมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่เกี่ยวข้องกับการร้องทุกข์อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒอันเนื่องมาจากการ
ปฏิบัติหน้าที่ของคณะกรรมการสอบสวน

ต่อมาผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน
๘ รายการ คือ

๑. สำเนาเรื่องร้องทุกข์ของผู้อุทธรณ์ถึงคณะกรรมการอุทธรณ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ระหว่างเดือนกรกฎาคม
๒๕๕๑ - มิถุนายน ๒๕๕๓ จำนวน ๗๒ เรื่อง และสำเนาคำวินิจฉัยยกคำร้องของทั้ง ๗๒ เรื่องข้างต้นตามที่อ้างถึงในคำสั่ง

๒. สำเนาคำฟ้องต่อศาลปกครองทั้งหมดตามที่อ้างถึงในคำสั่งและสำเนาร้องถึงสำนักงานตรวจการแผ่นดิน สภาผู้แทนราษฎร สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ และสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี รวมทั้งหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามที่อ้างถึงในคำสั่ง

๓. หลักฐานหรือเอกสารที่แสดงถึง “การเป็นผู้ที่แสดงออกทัศนคติเชิงลบต่อการบริหารงานและผู้บริหารมหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒในสาธารณะ ส่งผลให้บุคลากรไม่สามัคคีกัน” ตามที่อ้างถึงในคำสั่ง

๔. หลักฐานหรือเอกสารที่แสดงถึง “ความประพฤติก้าวร้าวไม่ให้เกียรติต่อกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ” ตามที่อ้างถึงในคำสั่ง

๕. หลักฐานหรือเอกสารที่แสดงถึง “ความเสียหายต่อผลการเรียน.....ต่อสภาพจิตใจของนิสิต....” ตามที่อ้างถึงในคำสั่ง

๖. หลักฐานหรือเอกสารที่แสดงถึง “การเป็นผู้ขัดขวางไม่ให้ความร่วมมือกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒในการพัฒนา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒทางกายภาพ” ตามที่อ้างถึงในคำสั่ง

๗. หลักฐานหรือเอกสารที่แสดงถึง “การแจ้งความต่อพนักงานเจ้าหน้าที่” ตามที่อ้างถึงในคำสั่ง

๘. หลักฐานหรือเอกสารที่แสดงว่า “เป็นผลให้นิสิตได้รับความเดือดร้อนในการไม่มีห้องเรียนทันตามกำหนด”

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีหนังสือ ลับ ที่ ศธ ๐๕๑๙.๑.๐๓/๑๓๙ ลงวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผูุ้ทธรณ์โดยแจ้งว่า เปิดเผยแพร่การที่ ๑ เฉพาะรายงานผลการสอบสวน (สว. ๖) โดยให้เหตุผลว่า รายงานผลการสอบสวน สว. ๖ ซึ่งมีข้อมูลเอกสาร สว. ๔ และ สว. ๕ ที่เป็นเอกสารบันทึกถ้อยคำของพยานปรากฏอยู่ในรายงานผลการสอบสวน (สว. ๖) แล้วรวมจำนวน ๗๙ หน้า สำหรับเอกสาร สว. ๑ สว. ๒ และ สว. ๓ ผูุ้ทธรณ์เคยได้รับเอกสารนี้จากคณะกรรมการสอบสวนไปแล้วในระหว่างการดำเนินการสอบสวน อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒก็ได้ดำเนินการสำเนาให้ผูุ้ทธรณ์อีกและแจ้งผูุ้ทธรณ์ด้วยว่าเปิดเผยรายการที่ ๓ โดยให้เหตุผลว่า สำเนาคัดค้านกรรมการสอบสวนและคณะกรรมการสอบสวน ซึ่งเอกสารทั้งหมดเป็นเอกสารที่ผูุ้ทธรณ์เป็นผู้จัดทำ แต่อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้ดำเนินการสำเนาให้ผูุ้ทธรณ์ จำนวน ๒๔ แผ่น และเปิดเผยรายการที่ ๔ โดยให้เหตุผลว่า สำเนานี้ส่งต่อทักท้วงการดำเนินการสอบสวนซึ่งเอกสารทั้งหมดเป็นเอกสารที่ผูุ้ทธรณ์เป็นผู้จัดทำ แต่อย่างไรก็ตาม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒก็ได้ดำเนินการสำเนาให้ผูุ้ทธรณ์ จำนวน ๙ แผ่น ตามคำขอของผูุ้ทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒปฏิเสธการเปิดเผยรายการที่ ๑ ในส่วน สว. ๑ สว. ๒ และ สว. ๓ รายการที่ ๒ ๕ ๖ และ ๗ ตามคำขอของผูุ้ทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ และรายการที่ ๑ ถึงรายการที่ ๘ ตามคำขอของผูุ้ทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๓ ผูุ้ทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ผูุ้ทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผูุ้ทธรณ์ ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผูุ้ทธรณ์เป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมีคำสั่ง ที่ ๒๓๘๒/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ ลงโทษให้ลดขั้นเงินเดือนผูุ้ทธรณ์ และคำสั่ง ที่ ๒๓๘๓/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๖ กันยายน ๒๕๕๓ ลงโทษให้ผูุ้ทธรณ์ออกจากราชการ กรณีจัดทำเอกสารสิ่งพิมพ์ต่างๆ หลายฉบับที่มีเนื้อหาวิจารณ์การบริหารงานในมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒโดยใช้ข้อความที่ไม่สุภาพ ไม่เหมาะสม เสียดสี ก้าวร้าว หยาดคาย ดูหมิ่น โดยกล่าวเท็จ และเหยียดหยามมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและได้เผยแพร่ต่อสาธารณะด้วยวิธีการส่งถึง

ตัวบุคคลโดยตรงและโดยจดหมายอิเล็กทรอนิกส์อย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปลายปี พ.ศ. ๒๕๔๙ เป็นต้นมา เป็นเหตุให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงต่อชื่อเสียงและเกียรติศักดิ์ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ผู้ถูกรณจึงมีหนังสือ ๒ ฉบับ คือ หนังสือลงวันที่ ๙ และ ๑๑ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๑๕ รายการดังกล่าว แต่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยเฉพาะรายการที่ ๑ ในส่วนของรายงานผลการสอบสวน (สว. ๖) รายการที่ ๓ และ ๔ ตามคำขอของผู้ถูกรณฉบับลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ ผู้ถูกรณจึงอุทธรณ์คำสั่งมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ผู้ถูกรณชี้แจงว่า ผู้ถูกรณได้รับข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ เฉพาะรายงานผลการสอบสวน (สว. ๖) โดยไม่มีการรับรองสำเนาถูกต้องตามหนังสือคำขอของผู้ถูกรณฉบับลงวันที่ ๙ กันยายน ๒๕๕๓ สำหรับข้อมูลข่าวสารรายการอื่นผู้ถูกรณยังไม่ได้รับ ผู้ถูกรณต้องการข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อนำไปประกอบการอุทธรณ์ต่อไป

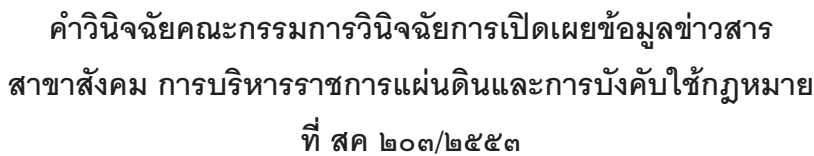
ผู้แทนมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒชี้แจงว่า ภายหลังจากที่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้มีคำสั่งลดเงินเดือนและคำสั่งให้ผู้ถูกรณออกจากราชการแล้ว ผู้ถูกรณได้มีหนังสือขอรายงานผลการสอบสวนวินัยของผู้ถูกรณ ซึ่งมหาวิทยาลัยฯ ได้ให้รายงานผลการสอบสวนและเอกสารประกอบ เช่น สว. ๑ สว. ๒ และ สว. ๓ แก่ผู้ถูกรณแล้ว ยกเว้นหนังสือร้องเรียนของผู้ถูกรณที่ร้องเรียนไปยังหน่วยงานภายนอกมหาวิทยาลัยฯ กับคำฟ้องของผู้ถูกรณที่ฟ้องมหาวิทยาลัยฯ ต่อศาลปกครอง ซึ่งมหาวิทยาลัยฯ เห็นว่าเป็นเอกสารที่ผู้ถูกรณมีอยู่แล้วจึงไม่ดำเนินการให้เอกสารดังกล่าว ต่อมาผู้ถูกรณมีหนังสือขอรายงานการประชุมของสภามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒที่พิจารณาให้ผู้ถูกรณออกจากราชการ รวมทั้งรายงานการประชุมของคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยที่พิจารณาเรื่องร้องทุกข์เกี่ยวกับการสอบสวนของผู้ถูกรณ ซึ่งมหาวิทยาลัยฯ พิจารณาแล้วเห็นว่ารายงานการประชุมดังกล่าวเป็นรายงานการประชุมลับ มหาวิทยาลัยฯ ขอให้ที่ประชุมที่พิจารณาเรื่องดังกล่าวยกเลิกชั้นความลับและอนุญาตก่อน มหาวิทยาลัยฯ จึงจะสามารถดำเนินการให้ผู้ถูกรณได้และขณะนี้กรรมการสภามหาวิทยาลัยฯ ได้พิจารณายกเลิกชั้นความลับรายงานการประชุมดังกล่าวแล้ว นอกจากนี้ ผู้ถูกรณเป็นผู้เกี่ยวข้องและได้รับผลจากการพิจารณาในเรื่องวินัยและเรื่องให้ออกจากราชการ มหาวิทยาลัยฯ จึงต้องพิจารณาจัดทำรายงานการประชุมให้ผู้ถูกรณต่อไป

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกรณร้องขอตามรายการต่างๆ รวมอยู่ในสำนวนการสอบสวนทางวินัยผู้ถูกรณ เมื่อการสอบสวนทางวินัยได้ดำเนินการเสร็จสิ้นแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารที่ผู้ถูกรณร้องขอเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผลกระทบต่อสิทธิของผู้ถูกรณโดยตรง ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงเปิดเผยให้ผู้ถูกรณทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเปิดเผยสำนวนการสอบสวนทางวินัยผู้ถูกรณพร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้ถูกรณ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓

.....

ഭൂമി

สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัย ได้แก่ หนังสือของนาย พ. ที่ได้ร้องเรียนกล่าวหาผู้อุทธรณ์กับพวกต่อผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง รายงานการสืบสวนข้อเท็จจริง รายงานการสอบสวนข้อเท็จจริงตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๓๑๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ และบันทึกการให้ถ้อยคำของผู้ที่เกี่ยวข้อง

กองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ พิจารณาคำขอดังกล่าว และมีหนังสือที่ ตช ๐๐๑๒.๓๑/๑๓๔๗ ลงวันที่ ๙ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ แจ้งเปิดเผยรายงานการสอบสวนข้อเท็จจริง จำนวน ๖ แผ่น และรายงานการตรวจสอบข้อเท็จจริง จำนวน ๙ แผ่น แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนหนังสือร้องเรียนของนาย พ. และบันทึกการให้ถ้อยคำของบุคคลที่เกี่ยวข้อง โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารอื่นๆ ที่ประกอบในสำนวนตามกฎหมาย ก.ตร. ว่าด้วยการอุทธรณ์ และการพิจารณาอุทธรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๗ ข้อ ๘ เป็นดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้สั่งลงโทษที่จะพิจารณาให้คดีสำเนาสำนวนได้หรือไม่เพียงใด ซึ่งกองอุทธรณ์ได้ส่งคำร้องไปยังตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อพิจารณาดำเนินการแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือถึงผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบูรณ์ ขอข้อมูลข่าวสารเอกสารสำนวนการสอบสวนวินัยร้ายแรงทั้งหมด ตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบูรณ์เปิดเผยข้อมูลข่าวสารรายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสืบสวนสอบสวนตามคำสั่งตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ ๓๑๘/๒๕๕๐ ลงวันที่ ๒๙ ตุลาคม ๒๕๕๐ และคำสั่ง ที่ ๑๖/๒๕๕๑ ลงวันที่ ๒๑ มกราคม ๒๕๕๑ แก่ผู้อุทธรณ์ แต่ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่นและเอกสารที่เกี่ยวข้อง โดยให้เหตุผลว่าเป็นเอกสารที่ประกอบอยู่ในสำนวนการสอบสวนวินัยร้ายแรง ซึ่งการเปิดเผยเป็นข้อพิจารณาของคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้อุทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนวินัย กองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ และตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบูรณ์ได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วนแก่ผู้อุทธรณ์แล้ว คงมีข้อมูลข่าวสารที่ยังไม่ได้เปิดเผยแก่ผู้อุทธรณ์ คือ หนังสือร้องเรียนของนาย พ. และบันทึกการให้ถ้อยคำของบุคคลที่เกี่ยวข้อง

ผู้อุทธรณ์เป็นผู้ถูกกล่าวหาย่อมมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการสอบสวน รวมทั้งการให้ถ้อยคำของผู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้ปกป้องสิทธิของตน ประกอบกับการดำเนินการทางวินัยดังกล่าวได้ดำเนินการเสร็จสิ้น โดยตำรวจภูธรจังหวัดเพชรบูรณ์มีคำสั่งลงโทษไล่ผู้อุทธรณ์ออกจากราชการแล้ว การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารไม่ทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยไม่มีกรปกปิดข้อความ เว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ที่เกี่ยวข้อง การเปิดเผยอาจเป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลของผู้นั้นโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

เนื่องจากข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ปัจจุบันอยู่ในความครอบครองของกองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ จึงเห็นสมควรให้กองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เป็นผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามข้อพิจารณาข้างต้นแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้กองอุทธรณ์ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ เว้นแต่สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนของผู้ที่เกี่ยวข้อง พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓

คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๔/๒๕๕๓

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดเพชรบุรีเกี่ยวกับรายงานความขัดแย้ง และการเสนอย้าย
 พนักงานส่วนตำบล

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดเพชรบุรี

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่าผู้อุทธรณ์ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย อำเภอท่ายาง จังหวัดเพชรบุรี มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๕๓ ถึงนายประธาน วงศ์สวัสดิ์ รองผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี ประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสนอย้ายผู้อุทธรณ์ไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ซึ่งอยู่ในความครอบครองของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี พร้อมสำเนาที่มิควรรองถูกต้อง จำนวน ๓ รายการ คือ

๑. การเสนอความเห็นของท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และการสั่งการของประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี ในหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ที่ พบ ๗๘๐๐๑/๑๕๕ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง รายงานความขัดแย้ง ภายในองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย

๒. การเสนอความเห็นของท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และการสั่งการของประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี ในหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ที่ พบ ๗๘๐๐๑/๑๗๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง ขอให้พิจารณาให้มีมติให้ พนักงานส่วนตำบลโอน (ย้าย) ไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น

๓. เอกสารรายงานการประชุมคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี ครั้งที่ ๔/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๒ เมษายน ๒๕๕๓

จังหวัดเพชรบุรีมีหนังสือ ที่ พบ ๐๐๓๗.๒/๑๔๒๖๒ ลงวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ โดยให้เหตุผลว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ การเสนอความเห็นของท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และการสั่งการของรองผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรีนั้น เป็นเอกสารประมวลข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นเพื่อเสนอต่อผู้มีอำนาจในการพิจารณา อันเป็นเพียงความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ ได้แจ้งผ่านนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย ผู้อุทธรณ์ ย่อมจะได้ทราบรายละเอียดแล้ว

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ กันยายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ และข้อมูลข่าวสารที่จังหวัดเพชรบุรีจัดส่งมา ข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยมีหนังสือ

ที่ พบ ๗๔๐๐๑/๑๕๕ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี รายงานความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย และขอให้คณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรีแก้ไขปัญหาเนื่องจากไม่สามารถดำเนินการโอน (ย้าย) พนักงานส่วนตำบลระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลภายในจังหวัดตามหลักความสมัครใจได้ และต่อมาได้มีหนังสือ ที่ พบ ๗๔๐๐๑/๑๗๒ ลงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี ขอให้โอน (ย้าย) ผูุ้ทธรณ์ตำแหน่งนักบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๖ (ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย) ไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น

เมื่อจังหวัดเพชรบุรีได้รับหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยทั้ง ๒ ฉบับดังกล่าว สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีในฐานะฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี มีบันทึกลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เสนอให้นำเรื่องบรรจุในวาระการประชุมคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรีเพื่อให้พิจารณาต่อไป ซึ่งคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรีได้พิจารณาในการประชุมครั้งที่ ๗/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๓ มีมติให้ส่งเรื่องให้คณะอนุกรรมการพิจารณาแก้ไขปัญหาในการโอน (ย้าย) ที่แต่งตั้งขึ้นตามประกาศคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี เรื่อง หลักเกณฑ์และเงื่อนไขเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบล ลงวันที่ ๑๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ข้อ ๑๗๗ เพื่อพิจารณา

ผูุ้ทธรณ์ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเสนอความเห็นของท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และการสั่งการของประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี ตามหนังสือองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยทั้ง ๒ ฉบับ แต่จังหวัดเพชรบุรีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยให้เหตุผลว่าเป็นบันทึกความเห็นของเจ้าหน้าที่ที่ได้ประมวลข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เกิดขึ้นเพื่อเสนอต่อผู้มีอำนาจในการพิจารณาสั่งการอันเป็นเพียงความเห็นภายในหน่วยงานของรัฐ ไม่กระทบต่อสถานภาพ สิทธิและหน้าที่ของผูุ้ทธรณ์แต่อย่างใด ประกอบกับการพิจารณาของคณะอนุกรรมการพิจารณาแก้ไขปัญหาในการโอน (ย้าย) ดังกล่าวยังไม่แล้วเสร็จ หากเปิดเผยอาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ และคณะอนุกรรมการฯ ได้

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จังหวัดเพชรบุรีมีหนังสือ ด่วนมาก ที่ พบ ๐๐๓๗.๔/๑๗๗๕๕ ลงวันที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ แจ้งว่า องค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยมีหนังสือ ที่ พบ ๗๔๐๐๑/๒๖๑ ลงวันที่ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี ขอยกเลิกการขอให้พิจารณาโอน (ย้าย) ผูุ้ทธรณ์ไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น เนื่องจากผูุ้ทธรณ์ได้แสดงความประสงค์ขอโอน (ย้าย) ไปดำรงตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลยางหัก อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี ตามหลักความสมัครใจ และปัจจุบันผูุ้ทธรณ์ได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งดังกล่าวตามความประสงค์แล้ว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ เกี่ยวกับการเสนอความเห็นของท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี และการสั่งการของประธานกรรมการพนักงานส่วนตำบลจังหวัดเพชรบุรี กรณีองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยขอให้พิจารณาโอน (ย้าย) ผูุ้ทธรณ์ไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลอื่นนั้น คือ บันทึกของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรี ลงวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอยได้ขอยกเลิกการขอให้พิจารณาดังกล่าว อีกทั้งผูุ้ทธรณ์ได้แสดงความประสงค์ขอโอน (ย้าย) ไปสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลยางหัก และได้รับการพิจารณาให้ย้ายได้ตามความประสงค์ การพิจารณาเรื่องการย้ายผูุ้ทธรณ์จึงเสร็จสิ้นแล้ว ข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๑ และ ๒ จึงไม่เป็นความเห็นหรือคำแนะนำภายในหน่วยงานของรัฐในการดำเนินการเรื่องหนึ่งเรื่องใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผูุ้ทธรณ์ทราบได้

ส่วนข้อมูลข่าวสารรายการที่ ๓ จังหวัดเพชรบุรีได้เปิดเผยโดยผ่านนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าคอย จึงเห็นสมควรให้เปิดเผยต่อผู้อุทธรณ์โดยตรง

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดเพชรบุรีเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๕/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่แก้ไขวันเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗)
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์เมื่อครั้งดำรงตำแหน่งผู้บังคับหมู่ งานสืบสวนสอบสวน สถานีตำรวจภูธรปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรปากช่อง ขอให้แก้ไขวันเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากเกิดวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๙๓ เป็นเกิดวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๔๙๓

ตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมา มีหนังสือ ที่ นม ๐๐๒๙.๑๐/๗๗๔๖ ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรปากช่อง เพื่อแจ้งมติการประชุม อ.ก.ตร. บริหารงานบุคคล ครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๓ ที่พิจารณาเห็นว่าหลักฐานต่างๆ ที่เสนอประกอบการพิจารณาขอให้แก้ไขวันเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเสนอ จากเกิดวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๙๓ เป็นเกิดวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๔๙๓ แล้วปรากฏว่า จากการตรวจสอบของสำนักงานตำรวจแห่งชาติพบว่าแม้หลักฐานบางรายการระบุวัน เดือน ปีเกิดถูกต้องตรงตามที่ขอแก้ไข แต่หลักฐานการศึกษาซึ่งเป็นหลักฐานดั้งเดิม ได้แก่ โรงเรียนชุมชนพลับพลา (เข้าเรียนเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๐๐) และโรงเรียนประชาบาลบ้านริมใต้ (เข้าเรียนเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๐๑) ระบุว่าเกิดวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๔๙๒ ทำให้ที่ประชุมไม่อาจเชื่อได้อันเนื่องจากยังมีข้อเคลือบแคลงสงสัย จึงมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขวันเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเสนอ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานกำลังพล สำนักงานตำรวจแห่งชาติที่ไม่แก้ไขวันเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗)

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนสำนักงานกำลังพล และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรปากช่อง ขอให้แก้ไขวันเกิดในทะเบียนประวัติข้าราชการ (ก.พ. ๗) จากเกิดวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๔๙๓ เป็นเกิดวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๔๙๓ ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรปากช่อง จึงเสนอเรื่องไปยังตำรวจภูธรภาค ๓ เพื่อเสนอเรื่องไปให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติพิจารณา โดยเสนอเรื่องผ่านสำนักงานกำลังพล ที่สุด อ.ก.ตร. บริหารงานบุคคล ได้พิจารณาเรื่องนี้ในการประชุมครั้งที่ ๑๐/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๓ และมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขวันเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเสนอ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งสำนักงานกำลังพลที่ไม่แก้ไขวันเกิดใน ก.พ. ๗ ดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่าผู้อุทธรณ์เคยขอแก้ไขวันเกิดใน ก.พ. ๗ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๔๙ แต่ตำรวจภูธรจังหวัดนครราชสีมาไม่ได้ส่งเรื่องไปให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติ ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๑ ถึงผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรปากช่อง ขอแก้ไขวันเกิดใน ก.พ. ๗ ดังกล่าว การขอแก้ไขวันเกิดใน ก.พ. ๗ นั้น ได้ส่งเรื่องไปที่สำนักงานกำลังพลแต่ได้รับแจ้งให้ดำเนินการให้ถูกขั้นตอนจึงได้ปฏิบัติตามขั้นตอนที่กำหนดแล้ว โดยมีหนังสือพร้อมหลักฐานประกอบเสนอผู้บังคับบัญชาตามลำดับชั้น ต่อมาได้รับแจ้งให้ส่งหลักฐานการศึกษาเพิ่มเติม ซึ่งหลักฐานการศึกษาแห่งแรก คือ โรงเรียนชุมชนพลับพลาและแห่งที่สอง คือ โรงเรียนประชาบาลบ้านริมใต้ระบุว่าเกิดวันจันทร์ แรมห้าค่ำ เดือนสิบ ปีมะแม ซึ่งตรงกับวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๒ แต่ใบสุทธิโรงเรียนเชียงของวิทยาคมที่ระบุว่าจบประถมศึกษาปีที่ ๗ และจบมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ใบสุทธิดังกล่าวระบุว่าเกิดวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๓ และใบสุทธิวิทยาลัยครูนครราชสีมาระบุว่าเกิดวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๓ ทำให้ อ.ก.ตร. บริหารงานบุคคลมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขวันเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ หลังจากนี้ อ.ก.ตร. บริหารงานบุคคลมีมติดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงได้คัดสำเนาทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๙ จากอำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย มาเป็นหลักฐานประกอบการพิจารณาเพิ่มเติม ทะเบียนบ้านฉบับดังกล่าวระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๓

ผู้แทนสำนักงานกำลังพลชี้แจงว่า เอกสารที่ผู้อุทธรณ์ส่งประกอบการพิจารณามีทะเบียนบ้าน หลักฐานการศึกษา และหลักฐานทางทหาร สำนักงานกำลังพลได้ดำเนินการตรวจสอบหลักฐานต่างๆ ดังกล่าวไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องปรากฏว่าทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๑๕ และฉบับที่เกี่ยวข้องแล้วต่างระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๓ หลักฐานทางทหารระบุว่าเกิดปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ส่วนหลักฐานการศึกษาแห่งแรก คือ โรงเรียนชุมชนพลับพลาและแห่งที่สอง คือ โรงเรียนประชาบาลบ้านริมใต้ระบุว่าเกิดวันจันทร์ แรมห้าค่ำ เดือนสิบ ปีมะแม ซึ่งเมื่อตรวจสอบที่สำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง แล้วสามารถเทียบเป็นระบบสุริยคติได้เป็นวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๒ หลักฐานการศึกษาดังกล่าวเก่ากว่าทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๑๕ จึงถือว่าเป็นหลักฐานที่เก่าที่สุด ทำให้ไม่อาจเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๓ อันเนื่องจากยังมีข้อเคลือบแคลงสงสัย ดังนั้น อ.ก.ตร. บริหารงานบุคคลจึงมีมติไม่อนุมัติให้แก้ไขวันเกิดใน ก.พ. ๗ ของผู้อุทธรณ์ หลังจากนี้ อ.ก.ตร. บริหารงานบุคคลมีมติดังกล่าวแล้วผู้อุทธรณ์แจ้งว่ามีความจำเป็นต้องสำเนาทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ซึ่งได้พิจารณาสำเนาทะเบียนบ้านฉบับดังกล่าวแล้วเชื่อว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๓

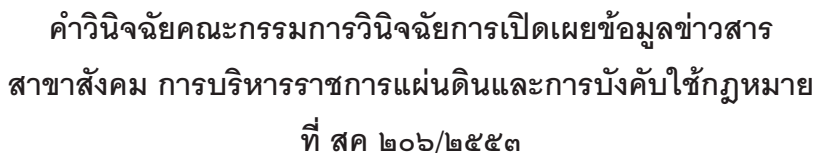
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า การที่จะวินิจฉัยว่าผู้อุทธรณ์เกิดเมื่อใดต้องยึดถือหลักฐานที่เชื่อถือได้ของทางราชการเป็นหลัก หลักฐานสำคัญลำดับแรก คือ สูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิด เพราะเป็นหลักฐานที่ทางราชการออกให้แก่ประชาชนทุกคนเพื่อแสดงรายการข้อมูลเกี่ยวกับการเกิดของบุคคลโดยตรง แต่ในกรณีนี้ไม่มีสูติบัตรหรือทะเบียนคนเกิดจึงต้องพิจารณาเอกสารทางราชการอื่นๆ เช่น หลักฐานทางทะเบียนบ้าน หลักฐานทางทหาร หลักฐานการศึกษา เป็นต้น กรณีของผู้อุทธรณ์ปรากฏหลักฐานทางทะเบียนบ้านระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๓ ใบสำคัญทหารกองเกิน (แบบ สด. ๙) ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิด พ.ศ. ๒๕๔๓ ส่วนหลักฐานการศึกษาแห่งแรกที่ผู้อุทธรณ์เข้าเรียนที่โรงเรียนชุมชนพลับพลาเมื่อวันที่ ๔ พฤษภาคม ๒๕๐๐ และแห่งที่สองที่โรงเรียนประชาบาลบ้านริมใต้เข้าเรียนเมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๐๑ ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๔๒ เมื่อหลักฐานการศึกษาไม่ตรงกับข้อมูลที่ปรากฏในทะเบียนบ้านและหลักฐานทางทหาร จึงต้องพิจารณาโดยยึดถือหลักฐานทางทะเบียนบ้านเป็นหลัก คือ ทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๑๕ บ้านเลขที่ ๒๑๕/๓ หมู่ที่ ๒ ตำบลเมืองปัก อำเภอปักธงชัย จังหวัดนครราชสีมา ที่ระบุว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๔๓ ทะเบียนบ้านฉบับนี้เป็นเอกสารที่มีความสืบเนื่องมาจากทะเบียนบ้านฉบับปี พ.ศ. ๒๕๔๙ บ้านเลขที่ ๑๐๖/๒ หมู่ที่ ๓ ตำบลเวียง อำเภอเมืองเชียงราย จังหวัดเชียงราย ซึ่งระบุว่า

ผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ดังนั้น จึงเชื่อได้ว่าผู้อุทธรณ์เกิดวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๓ ตามที่ขอแก้ไข

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานกำลังพลสำนักงานตำรวจแห่งชาติแก้ไขวันเกิดของผู้อุทธรณ์จากเกิดวันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ เป็นเกิดวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๕๓

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓

ผู้ถูกรณ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติว่า ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีความประสงค์ขอถอนบันทึกเสียงและบันทึกภาพการประชุมคณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๓ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการดำเนินการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในการจัดทำรายงานการประชุมให้ถูกต้องครบถ้วน ตามที่ผู้อุทธรณ์ได้แสดงความคิดเห็นเพื่อให้เกิดความโปร่งใส มีเอกภาพ เป็นประโยชน์ต่อสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและทางราชการต่อไป

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ สศ ๐๐๐๑/๑๓๔๙ ลงวันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๓ และที่ สศ ๐๐๐๑/๑๔๓๙ ลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์สรุปได้ความว่า การประชุมคณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๕/๒๕๕๓ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒๑ ตุลาคม ๒๕๕๓ ที่ประชุมได้พิจารณาและมีมติไม่อนุญาตให้สำเนาแถบบันทึกเสียงให้ผู้อุทธรณ์ โดยมีเหตุผลสรุปได้ดังนี้

๑. การประชุมคณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นการประชุมภายใน ไม่มีการเชิญบุคคลภายนอกเข้าร่วมประชุมด้วย ซึ่งการบันทึกเสียงการประชุมจะมีไว้เพื่อทำรายงานการประชุมและตรวจสอบความถูกต้องเท่านั้น แต่จะไม่เผยแพร่เป็นการทั่วไป โดยจะเผยแพร่เฉพาะรายงานการประชุมที่คณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้การรับรองแล้วเท่านั้น หากการบันทึกรายงานการประชุมคณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาฯ ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริง สมาชิกคณะทำงานฯ สามารถเสนอต่อที่ประชุมให้ทำการแก้ไขได้

๒. การประชุมคณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สมาชิกคณะทำงานฯ สามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ ซึ่งในบางครั้งอาจมีคำพูดที่สร้างความไม่พอใจซึ่งกันและกัน การแสดงความคิดเห็นของสมาชิกในที่ประชุมคณะทำงานฯ ควรได้รับการปกปิดเป็นการภายในไม่ควรมีการเผยแพร่ต่อสาธารณะ

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร อุทธรณ์คำสั่งที่
มิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำชี้แจงของผู้อุทธรณ์ หนังสือสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ส่วนที่ สศ ๐๐๐๑/๑๖๔๑ ลงวันที่ ๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑๗ กันยายน ๒๕๕๓ ถึงเลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ขอถอนบันทึกเสียงและบันทึกภาพการประชุมคณะทำงานกิจการ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑/๒๕๕๓ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓ แต่สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์ จึงอุทธรณ์คำสั่งที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้ กฎหมาย ผู้อุทธรณ์ชี้แจงว่ามีความประสงค์ขอถอนบันทึกเสียงและบันทึกภาพการประชุมคณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๑/๒๕๕๓ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓ เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบการดำเนินการของสภาที่ปรึกษา ในการจัดทำรายงานการประชุมให้ถูกต้องครบถ้วน ตามที่ได้แสดงความคิดเห็น ให้เกิดความโปร่งใส มีเอกภาพ เป็นประโยชน์ต่อสมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ และทางราชการต่อไป เนื่องจากในการประชุมในวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓ ได้ท้วงติงเรื่องรับรองรายงานการประชุมกลับถูกนายโอกาส เทพละกุล ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกล่าวต่อว่าโดยใช้คำพูดไม่เหมาะสม ทั้งๆ ที่ได้แสดงความคิดเห็นเพื่อตรวจสอบ การทำงานอันเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวมของสภาที่ปรึกษาฯ ก็ตาม ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้อุทธรณ์จึงขอให้จัดส่งถอนบันทึกเสียง มาให้ผู้อุทธรณ์เพื่อประกอบการท้วงติงและตรวจสอบข้อเท็จจริง ส่วนถอนบันทึกภาพในการประชุมดังกล่าวข้างต้นทั้งสองวันนั้น ผู้อุทธรณ์ทราบว่าไม่มีการบันทึกภาพไว้

สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีหนังสือ ที่ สศ ๐๐๐๑/๑๓๖ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงเลขานุการคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ ชี้แจงสรุปได้ความว่า การประชุมคณะทำงานกิจการ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นการประชุมเฉพาะผู้ที่เป็นสมาชิกคณะทำงาน บุคคลที่มีได้เป็นสมาชิกคณะทำงาน จะเข้าประชุมได้ก็เฉพาะเมื่อได้มีหนังสือขออนุญาตจากประธานคณะทำงานฯ ก่อนเท่านั้น ซึ่งโดยทั่วไปก็จะเป็นกรณีการเข้า ประชุมแทนหรือเข้าชี้แจงต่อที่ประชุมฯ การประชุมคณะทำงานฯ จะมีกำหนดวาระการประชุมที่ชัดเจนและดำเนินการตามวาระ การประชุมดังกล่าวนี้ ซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับสภาที่ปรึกษาฯ ที่เกี่ยวข้อง ในระหว่างการประชุมคณะทำงานฯ อาจมีสมาชิกคณะทำงาน ได้เสนอเรื่องหรือประเด็นเร่งด่วนบางเรื่องขึ้นมาอภิปรายในที่ประชุม ซึ่งหากเรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องที่ถ่วงไปเปิดเผยต่อบุคคลภายนอก แล้วอาจเกิดความเข้าใจผิดหรือมีปัญหาเรื่องการฟ้องร้องได้ ที่ประชุมก็กำชับกับฝ่ายเลขานุการฯ มิให้มีการบันทึกข้อมูลหรือ บันทึกถอนบันทึกเสียงในส่วนนั้น แต่ก็ได้มีการไปตรวจสอบว่าได้มีการลบข้อมูลดังกล่าวออกจากถอนบันทึกเสียงหรือไม่ ในส่วน ของการจัดทำรายงานการประชุมจะใช้วิธีสรุปความเห็นของที่ประชุมทั้งความเห็นด้วยและเห็นต่างในประเด็นหรือเรื่องที่พิจารณา โดยไม่ระบุชื่อความเห็นนั้นเป็นของบุคคลใด ยกเว้นเป็นกรณีชี้แจงที่ต้องระบุชื่อจึงมีการระบุชื่อผู้ชี้แจง การตรวจรับรองรายงาน การประชุมของคณะทำงานฯ ไม่มีการถอดถอนบันทึกเสียงมาประกอบเทียบเคียง ถอนบันทึกเสียงจึงเป็นเครื่องมือหรืออุปกรณ์ที่ ถูกใช้ประโยชน์เฉพาะเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่บันทึกการประชุมและจัดทำรายงานการประชุมเท่านั้นเมื่อรายงานการประชุมได้ผ่านการ รับรองแล้ว เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องจึงไม่มีความจำเป็นต้องใช้ประโยชน์จากถอนบันทึกเสียงดังกล่าวอีก สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ จึงได้กำหนดเป็นหลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติสำหรับเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่บันทึกการประชุมและจัดทำรายงานการประชุมโดยให้ถือว่า ถอนบันทึกเสียงเป็นอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่มีไว้เพื่อช่วยในการบันทึกการประชุมและจัดทำรายงานการประชุมเท่านั้น ห้ามมิให้นำไป เปิดเผยแก่บุคคลอื่นและเมื่อรายงานการประชุมได้รับการรับรองแล้ว ก็ให้ลบข้อมูลในถอนบันทึกเสียงดังกล่าวเสีย ซึ่งหลักเกณฑ์ และแนวทางปฏิบัติดังกล่าวก็ได้รับความเห็นชอบจากคณะทำงานฯ แล้ว รวมทั้งได้รายงานให้สภาที่ปรึกษาฯ ทราบแล้ว การที่

คณะทำงานฯ มีมติโดยเสียงส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยที่จะให้เปิดเผยแถบบันทึกเสียงแก่ผู้อุทธรณ์และการที่สำนักงานสภาที่ปรึกษา
มีคำสั่งไม่เปิดเผยแถบบันทึกเสียงการประชุมให้กับผู้อุทธรณ์ตามที่ขอจึงเห็นว่ามีเหตุผลและความจำเป็นอย่างเหมาะสมแล้ว ทั้งนี้
เนื่องจากหากผู้อุทธรณ์ยังมีความสงสัยการปฏิบัติงานในเรื่องใดของคณะทำงานฯ หรือของสภาที่ปรึกษาฯ ผู้อุทธรณ์ก็สามารถ
ดำเนินการได้โดยการมีหนังสือระบุรายละเอียดในเรื่องที่ต้องการให้มีการพิจารณาหรือชี้แจงไปยังประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาได้หรือจะดำเนินการผ่านประธานคณะทำงานที่ผู้อุทธรณ์เป็นสมาชิกอยู่ก็ได้ โดยไม่จำเป็นต้องใช้
แถบบันทึกเสียงตามที่อุทธรณ์แต่อย่างใด นอกจากนี้ แถบบันทึกเสียงยังเป็นเพียงเครื่องมือหรืออุปกรณ์ของเจ้าหน้าที่เพื่อช่วยใน
การบันทึกการประชุมและจัดทำรายงานการประชุมเท่านั้นไม่มีวัตถุประสงค์ที่จะให้นำไปเผยแพร่หรือเปิดเผยกับบุคคลอื่นๆ เพราะ
อาจเกิดผลกระทบเสียหายได้ เช่น กรณีที่แถบบันทึกเสียงยังมิได้มีการลบข้อความซึ่งที่ประชุมไม่ประสงค์จะให้มีการเผยแพร่ออกไป
รวมทั้งคณะทำงานฯ หรือสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ก็มีได้ถือว่าข้อมูลในแถบบันทึกเสียงการประชุมที่เจ้าหน้าที่จัดทำขึ้นเป็นข้อมูล
ข่าวสารของราชการที่จะนำไปใช้อ้างอิง เนื่องจากได้ใช้รายงานการประชุมที่ผ่านการรับรองแล้วเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่ใช้
ในการอ้างอิงเท่านั้น สำหรับแถบบันทึกเสียงการประชุมคณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๓
เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓ ซึ่งเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่
บันทึกการประชุมยังคงเก็บอยู่และจะลบหรือทำลายแถบบันทึกเสียงดังกล่าวเมื่อการพิจารณาอุทธรณ์กรณีนี้เป็นที่ยุติแล้วนั้น
ก็เป็นเพียงข้อมูลข่าวสารเฉพาะตัวของเจ้าหน้าที่ซึ่งเก็บไว้ยังมิได้ลบหรือทำลายทิ้ง แต่ก็มีได้ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการ
ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ หรือของคณะทำงานฯ ที่จะมีการเก็บไว้ใช้ประโยชน์อีกต่อไป การปฏิบัติงานของสภาที่ปรึกษาฯ และ
สำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ ได้ยึดหลักการปฏิบัติงานที่เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการ ตามหลักการที่กฎหมายข้อมูลข่าวสารของ
ราชการได้กำหนดคือการเปิดเผยเป็นหลักจะปกปิดเฉพาะที่มีเหตุผลความจำเป็นตามที่กฎหมายบัญญัติเท่านั้น รวมทั้งในกรณี
การขอข้อมูลข่าวสารของผู้อุทธรณ์ตามกรณีที่มีการอุทธรณ์นี้ด้วย

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา
แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ แถบบันทึกเสียงการประชุมคณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๓ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓ เป็น
แถบบันทึกเสียงที่จัดทำขึ้นเพื่อตรวจสอบรายงานการประชุม ในกรณีนี้ผู้ขอแถบบันทึกเสียงมีความประสงค์เพื่อจะใช้ตรวจสอบว่า
รายงานการประชุมมีความถูกต้องหรือไม่ เพราะฉะนั้น การให้แถบบันทึกเสียงแก่ผู้อุทธรณ์จึงเป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว
ไม่มีเหตุที่จะไม่ให้แถบบันทึกเสียงแก่ผู้อุทธรณ์ อีกทั้งคณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติยังได้รับการแต่งตั้ง
จากสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งต้องดำเนินงานอย่างโปร่งใสและตรวจสอบได้ ดังนั้น แถบบันทึกเสียงดังกล่าว
จึงเปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ ส่วนแถบบันทึกภาพการประชุมคณะทำงานฯ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๓ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓
และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓ ปรากฏว่าไม่มีการบันทึกไว้ จึงไม่มีประเด็นที่ต้องวินิจฉัย

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงาน
สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเปิดเผยแถบบันทึกเสียงการประชุมคณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ ครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๓ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒ กันยายน ๒๕๕๓ และครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๓
ตาม que ผู้อุทธรณ์ร้องขอ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๗/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการโยธา กองควบคุมอาคาร กรุงเทพมหานครเกี่ยวกับ
แบบแปลนการก่อสร้างอาคาร

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานการโยธา กองควบคุมอาคาร กรุงเทพมหานคร

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า บริษัท พ. จำกัด ผู้อุทธรณ์ โดยนาย อ. ผู้รับมอบอำนาจ มีหนังสือลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อำนวยการสำนักงานการโยธา กองควบคุมอาคาร กรุงเทพมหานคร ขอข้อมูลข่าวสารแผนผังบริเวณ แบบแปลน รายการประกอบแบบแปลน และรายการคำนวณของโครงการ เอ สเปซ เพลย์ รัชดา - สุทธิสาร ของบริษัท อ. จำกัด ตามแบบ กทม.๑ เลขรับที่ ๔๘๓ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ เพื่อประกอบการดำเนินการกรณีการก่อสร้างโครงการทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหาย

สำนักงานการโยธา กองควบคุมอาคาร กรุงเทพมหานคร มีหนังสือ ที่ กท ๐๙๐๗/อ.๔๐๙๔ ลงวันที่ ๒๙ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอโดยให้เหตุผลว่า เอกสารที่ขอถือเป็นลิขสิทธิ์ที่ได้รับการคุ้มครอง ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งไม่สามารถเปิดเผยต่อบุคคลใดได้ นอกจากเจ้าของหรือบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าของอาคารเท่านั้น

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายได้พิจารณา คำอุทธรณ์ และเหตุผลในการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานการโยธา ประกอบกับข้อมูลข่าวสารที่ขอให้จัดส่งมาแล้ว ข้อเท็จจริง พึงได้ว่า ผู้อุทธรณ์เป็นเจ้าของอาคารเลขที่ ๔๑/๑๓ และ ๑๕ ซอยจตุรพักตรพิมาน แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง ได้ร้องทุกข์ต่อสำนักงานเขตห้วยขวางว่า ได้รับความเดือดร้อนจากการสร้างบ่อบำบัดน้ำเสียอาคาร ๘ ชั้น ของโครงการ เอ สเปซ เพลย์ รัชดา - สุทธิสาร ของบริษัท อ. จำกัด เนื่องจากการก่อสร้างทำให้พื้นดินชำรุดและเป็นเหตุให้รั่วบ้านเอียง แตกร้าว ผู้อุทธรณ์ขอให้สำนักงานเขตห้วยขวาง ตรวจสอบ พร้อมกันนั้นได้ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการขออนุญาตก่อสร้างโครงการฯ ดังกล่าว ต่อมาสำนักงานเขตห้วยขวางมีหนังสือถึงผู้อุทธรณ์แจ้งว่า การขออนุญาตก่อสร้างโครงการ บริษัท อ. จำกัด แจ้งความประสงค์ตามแบบ กทม.๑ เลขรับที่ ๔๘๓ ลงวันที่ ๒๑ กันยายน ๒๕๕๒ กรณีการสร้างบ่อบำบัดน้ำเสียซึ่งทำให้ผู้อุทธรณ์ได้รับความเสียหายนั้น สำนักงานเขตห้วยขวางได้ออกคำสั่งให้ระงับการก่อสร้างแล้ว สำหรับข้อมูลข่าวสารอื่นอยู่ในความครอบครองของสำนักงานการโยธา กองควบคุมอาคาร กรุงเทพมหานคร ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบแปลนและรายละเอียดประกอบแบบแปลนของโครงการดังกล่าว แต่สำนักงานการโยธา ปฏิเสธการเปิดเผย

ในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักการโยธามีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กท ๐๙๐๗/อ. ๖๓๙๒ ลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ ซึ่งแจ้งเหตุผลการไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ว่า เนื่องจากแบบแปลนและรายละเอียดประกอบแบบแปลนของบริษัท อ. จำกัด เป็นงานประเภทศิลปกรรมที่ต้องใช้สติปัญญา ความรู้ความสามารถและความวิริยะอุตสาหะสร้างสรรค์ออกแบบงานขึ้น จึงเป็นงานอันมีลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๖ และเจ้าของลิขสิทธิ์แต่เพียงผู้เดียวมีสิทธิที่จะอนุญาตให้เผยแพร่ต่อสาธารณชนได้ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ มาตรา ๑๕ (๒) ดังนั้น แบบแปลนอาคารและรายละเอียดประกอบจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบกับแนวคำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๖๘/๒๕๔๕ ที่วินิจฉัยสรุปว่า แบบแปลนอาคารและรายละเอียดประกอบแบบแปลนได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ จึงไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่อย่างใด

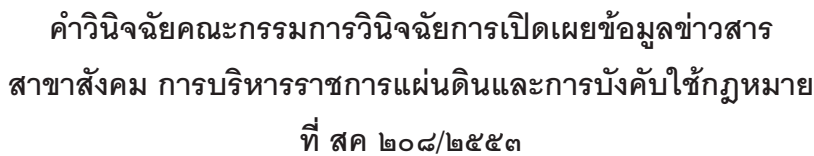
คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้แบบแปลนการก่อสร้างอาคารจะเป็นงานที่ได้รับความคุ้มครองตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. ๒๕๓๗ แต่ก็เป็นเอกสารที่ผู้ขออนุญาตก่อสร้างอาคารต้องยื่นประกอบคำขอรับอนุญาตต่อเจ้าพนักงานตามพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ จึงเป็นข้อมูลข่าวสารของเอกชนที่อยู่ในความครอบครองของทางราชการ และเป็นข้อมูลข่าวสารของราชการตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประชาชนจึงอาจใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการก่อสร้างอาคารซึ่งรวมไปถึงแบบแปลนการก่อสร้างอาคารด้วย เพื่อตรวจสอบความมั่นคงแข็งแรงและความปลอดภัยของอาคารได้ นอกจากนั้น ตามมาตรา ๗๓ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ยังได้บัญญัติให้สิทธิแก่บุคคลผู้มีที่ดินใกล้เคียงหรือติดต่อกับที่ดินที่มีการก่อสร้างฟ้องคดีได้ ในกรณีที่ความเป็นอยู่หรือการใช้สอยที่ดินได้รับการกระทบกระเทือนอันเนื่องมาจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ อาคารที่ก่อสร้างเป็นอาคาร ๔ ชั้น ในโครงการที่ให้ประชาชนเช่าหรือซื้อเพื่ออยู่อาศัยหรือทำประโยชน์ อีกทั้งผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีที่ดินใกล้เคียงหรือติดต่อกับที่ดินที่มีการก่อสร้างและได้รับผลกระทบจากการก่อสร้างดังกล่าว จึงมีเหตุอันสมควรที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบแปลนการก่อสร้างอาคารให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้ เว้นแต่ข้อมูลข่าวสารในส่วนโครงสร้างทางวิศวกรรมที่มีรายการคำนวณซึ่งวิศวกรผู้ออกแบบต้องใช้วิชาความรู้ในการจัดทำขึ้น และข้อมูลข่าวสารในส่วนโครงสร้างภายในอาคารซึ่งเจ้าของแบบแปลนเป็นผู้สร้างสรรค์ การเปิดเผยอาจเป็นการรูล้ำสิทธิของเจ้าของผลงานโดยไม่สมควร ตามมาตรา ๑๕ วรรคหนึ่ง (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงเห็นสมควรไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารในส่วนนี้

อนึ่ง คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย ที่ สค ๖๘/๒๕๔๕ ที่สำนักการโยธากล่าวถึง มีข้อเท็จจริงที่แตกต่างไปจากอุทธรณ์นี้ โดยอุทธรณ์ดังกล่าวมีข้อโต้แย้งระหว่างคู่สัญญาซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐฝ่ายหนึ่งเกี่ยวกับแบบแปลนการก่อสร้างอาคาร การเปิดเผยจึงอาจส่งผลกระทบต่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐได้ ประกอบกับมีการฟ้องคดีต่อศาลซึ่งผู้อุทธรณ์สามารถใช้สิทธิขอให้ศาลมีคำสั่งเรียกข้อมูลข่าวสารไปประกอบการพิจารณาได้ คำวินิจฉัย ที่ สค ๖๘/๒๕๔๕ จึงวินิจฉัยไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับแบบแปลนการก่อสร้างอาคาร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักการโยธากองควบคุมอาคาร กรุงเทพมหานคร เปิดเผยข้อมูลตามคำขอแก่ผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ข้อกำหนดในการออกแบบโครงสร้างโครงการรายการคำนวณออกแบบโครงการ และแบบแปลนโครงสร้างภายในอาคารทั้ง ๔ ชั้น

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓

ผู้ขอทราบ :

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : เทศบาลนครนนทบุรี จังหวัดนนทบุรี

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า เทศบาลนครนนทบุรีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์โดยไม่ได้แจ้งสิทธิการอุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ผู้อุทธรณ์ทราบตามมาตรา ๔๐ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์จึงขยายเป็นหนึ่งปีนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา ๔๐ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ ดังนั้น เพื่อประโยชน์ของประชาชนในการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร คณะกรรมการฯ จึงมีมติรับเรื่องอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์ไว้พิจารณาพร้อมกับให้เชิญผู้แทนเทศบาลนครนนทบุรีและผู้อุทธรณ์เข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ โดยผู้แทนเทศบาลนครนนทบุรีเข้าชี้แจงด้วยวาจาต่อคณะกรรมการฯ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ส่วนผู้อุทธรณ์แจ้งว่าติดภารกิจจึงขอชี้แจงเป็นหนังสือ

คณะกรรมการฯ ได้พิจารณาคำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของเทศบาลนครนนทบุรี หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ข้อเท็จจริงได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อเทศบาลนครนนทบุรีเพื่อขอสำเนาภาพใบหน้าของนางสาว ป. โดยอ้างว่าจะนำไปใช้สำหรับประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจทำการจับกุมบุคคลดังกล่าว ตามหมายจับของศาลจังหวัดธนบุรี แต่เทศบาลนครนนทบุรีปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอของผู้อุทธรณ์ เนื่องจากเห็นว่าผู้อุทธรณ์ไม่ได้เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง โดยได้พิจารณาตามแนวทางหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๑๗/๑๕๕๐๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๗ ประกอบกับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์นั้นเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีกฎหมายคุ้มครองมิให้เปิดเผย หรือข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์ให้ทางราชการนำไปเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ส่วนหมายจับของศาลจังหวัดธนบุรีออกโดยอาศัยอำนาจตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ซึ่งการดำเนินการให้เป็นไปตามหมายจับนั้นเป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจเท่านั้น แม้ว่าผู้เสียหายได้แต่งตั้งผู้อุทธรณ์เป็นทนายความก็เป็นเพียงตัวแทนของผู้แต่งทนายความในการว่าความหรือดำเนินกระบวนการพิจารณาในศาลเท่านั้น ไม่มีอำนาจในการสืบสวนหรือสอบสวนตามกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาแต่อย่างใด ผู้ขอข้อมูลข่าวสารจึงไม่ใช่เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ ตามมาตรา ๒๔ (๖) และ (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ ผู้แทนเทศบาลนครนนทบุรีชี้แจงว่า การที่ผู้อุทธรณ์ได้ยื่นคำร้องต่อเทศบาลนครนนทบุรีเพื่อขอภาพถ่ายใบหน้าของนางสาว ป. ตามที่ปรากฏในบัตรประจำตัวประชาชนนั้น เนื่องจากข้อมูลตามบัตรประจำตัวประชาชนจะประกอบด้วยภาพถ่ายใบหน้าและข้อมูลต่างๆ ตามฐานข้อมูลบัตรประจำตัวประชาชน จึงเป็นข้อมูลส่วนบุคคลที่ได้รับการคุ้มครองมิให้ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการที่ผู้อุทธรณ์อ้างว่าจะนำไปใช้สำหรับประสานงานกับเจ้าหน้าที่ตำรวจในการจับกุมบุคคลดังกล่าวตามหมายจับของศาลจังหวัดธนบุรีนั้น ผู้อุทธรณ์ไม่มีอำนาจหน้าที่จับกุมบุคคลตามหมายจับของศาลแต่อย่างใด หากแต่เป็นอำนาจหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตำรวจซึ่งสามารถตรวจสอบข้อมูลและภาพถ่ายใบหน้าของบุคคลตามหมายจับจากฐานข้อมูลของกระทรวงมหาดไทยซึ่งเชื่อมโยงระบบกับสถานีตำรวจทั่วประเทศ นอกจากนี้แล้วผู้อุทธรณ์ก็เป็นแต่เพียงทนายความไม่ใช่ผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงตามระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๓๘ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๖ จึงไม่มีสิทธิขอคัดสำเนาเอกสารเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชน ตามนัยมาตรา ๑๐ แห่งพระราชบัญญัติบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๒๖ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๔๒ ทั้งนี้ การพิจารณาว่าบุคคลใดมีส่วนได้เสียเกี่ยวกับบัตรประจำตัวประชาชนของผู้หนึ่งผู้ใดนั้น เทศบาลนครนนทบุรีพิจารณาตามแนวคำวินิจฉัยของอัยการสูงสุด ซึ่งวินิจฉัยว่าผู้ขอคัดสำเนารายการบัตรประจำตัวประชาชนควรจะต้องมีประโยชน์ได้เสียโดยตรงมิใช่โดยอ้อม ส่วนทนายความนั้นมีฐานะเป็นเพียงตัวแทนของผู้แต่งทนายความ จึงต้องนำตัวผู้แต่งทนายความมาให้พนักงานเจ้าหน้าที่สอบถามหรือสอบสวนข้อเท็จจริงประกอบการพิจารณาด้วย

ผู้อุทธรณ์ชี้แจงข้อเท็จจริงตามหนังสืออุทธรณ์คำสั่งไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ สรุปว่า การติดตามจับกุมผู้ต้องหาหรือจำเลยที่มีหมายจับเพียงอย่างเดียวเป็นเรื่องยากมาก เพราะไม่ทราบว่าคุณสมบัติตามหมายจับนั้นหน้าตาเป็นอย่างไร อาจเป็นเหตุให้มีการจับกุมผิดตัวทำให้ประชาชนที่ไม่เกี่ยวข้องได้รับความเดือดร้อนและเจ้าหน้าที่ผู้ทำการจับกุมอาจถูกดำเนินคดี ส่วนกรณีที่ว่าเจ้าหน้าที่ตำรวจสามารถตรวจสอบภาพใบหน้าจากระบบของสำนักงานทะเบียนราษฎรกลางได้นั้น ผู้อุทธรณ์เห็นว่าสถานีตำรวจต่างๆ จะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจบางคนเท่านั้นที่มีรหัสผ่านเข้าไปตรวจสอบและพิมพ์ภาพบุคคลจากระบบดังกล่าวได้ในขณะที่หมายจับที่ออกโดยศาลนั้นเป็นเรื่องสำคัญเร่งด่วน ควรที่จะให้ผู้ที่มีหมายจับ ผู้เสียหาย หรือโจทก์สามารถคัดถ่ายภาพถ่ายใบหน้าและข้อมูลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลตามหมายจับ เพื่อช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามจับกุม แจ้งเบาะแส

ซึ่งทนายความก็ถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงและควรที่จะมีสิทธิดังกล่าวด้วย และได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ซึ่งแจ้งข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่า สถานีตำรวจต่างๆ จะมีเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นสัญญาบัตรเพียงบางคนที่สามารถเข้าถึงฐานข้อมูลบัตรประจำตัวประชาชน ผู้อุทธรณ์จึงต้องการภาพถ่ายใบหน้าของนางสาว ป. ซึ่งเป็นบุคคลที่มีหมายจับเพื่อความสะดวกในการช่วยเหลือเจ้าหน้าที่ตำรวจในการติดตามจับกุม

คณะกรรมการฯ พิจารณาแล้วเห็นว่า เฉพาะภาพถ่ายใบหน้าบุคคลเป็นข้อมูลที่ยืนยันหรือแสดงว่าบุคคลตามภาพถ่ายเป็นบุคคลเดียวกันกับผู้ชื่อในฐานข้อมูลทะเบียนราษฎร ไม่เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งเฉพาะตัวของบุคคล ไม่ถือว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามนัยมาตรา ๔ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวจึงไม่อยู่ภายใต้บังคับของมาตรา ๒๔ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แม้ข้อมูลดังกล่าวจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่มีผู้ให้มาโดยไม่ประสงค์จะให้เปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๖) แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ประกอบกับกระทรวงมหาดไทยได้กำหนดแนวทางการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไว้ตามระเบียบกรมการปกครองว่าด้วยการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชน พ.ศ. ๒๕๓๘ และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ข้อ ๓๖ ก็ตาม แต่เมื่อพิจารณาถึงประโยชน์สาธารณะเกี่ยวกับกระบวนการดำเนินคดีต่อผู้กระทำความผิดกฎหมาย ความเป็นธรรมในการดำเนินคดีและการเยียวยาผู้ที่ได้รับความเสียหายจากการกระทำความผิดกฎหมาย ประกอบกับข้อเท็จจริงในเรื่องนี้ ศาลยุติธรรมได้มีหมายจับโดยระบุชื่อและที่อยู่ของจำเลยด้วยแล้ว จึงควรที่จะปกป้องผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนเสียหายจากการกระทำความผิดกฎหมาย และผู้อุทธรณ์ก็เป็นผู้ได้รับมอบอำนาจจากผู้เสียหายให้เป็นทนายความในการดำเนินคดีความ จึงถือได้ว่าผู้อุทธรณ์เป็นผู้มีส่วนได้เสียโดยตรงและควรที่จะได้รับทราบข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เพื่อใช้ปกป้องประโยชน์ได้เสียของตัวความ สำหรับข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามแนวทางหนังสือสำนักงานอัยการสูงสุด ที่ อส ๐๐๑๗/๑๕๕๐๓ ลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๓๗ ที่เทศบาลนครนนทบุรีอ้างเป็นเหตุในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์นั้น เป็นกรณีที่ผู้ขอข้อมูลข่าวสารยังไม่ได้ฟ้องคดีต่อศาลยุติธรรมแต่ต้องการข้อมูลข่าวสารเพื่อใช้เป็นหลักฐานในการฟ้องคดีต่อศาล ส่วนกรณีนี้ศาลยุติธรรมได้มีคำพิพากษาลงโทษจำคุกจำเลยแล้ว ผู้อุทธรณ์จึงต้องการข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเพื่อบังคับคดีให้เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลยุติธรรม ดังนั้น ข้อเท็จจริงที่เทศบาลนครนนทบุรีกล่าวอ้างจึงแตกต่างกับข้อเท็จจริงในกรณีนี้ อีกทั้งการเปิดเผยเฉพาะภาพถ่ายใบหน้าพร้อมระบุแต่เพียงชื่อของนางสาว ป. โดยไม่แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลทะเบียนราษฎรอื่นๆ นั้น ไม่เป็นการรุกรานสิทธิส่วนบุคคลโดยไม่สมควร ตามนัยมาตรา ๑๕ (๕) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ดังนั้น จึงเห็นควรเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้เทศบาลนครนนทบุรีเปิดเผยเฉพาะภาพถ่ายใบหน้าของนางสาว ป. แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๒

วันที่ ๒๓ ธันวาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๐๙/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดนครสวรรค์เกี่ยวกับชื่อผู้ทำหนังสือขอความเป็นธรรม
.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดนครสวรรค์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๑๑ คน มีหนังสือลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ ขอรบชื่อผู้ทำหนังสือขอความเป็นธรรมต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์เกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลตำบลทับกฤช

จังหวัดนครสวรรค์มีหนังสือ ที่ นว ๐๐๓๗.๔/๗๐๐ ลงวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้อุทธรณ์ว่า กรณีดังกล่าวมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๑ ซึ่งกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ มท ๐๘๐๔.๒/ว ๒๓๙๓ ลงวันที่ ๗ ธันวาคม ๒๕๔๘ ชักซ้อมการปฏิบัติไว้โดยกำหนดให้ส่งสำเนาเรื่องราวร้องทุกข์โดยปกติชื่อผู้ร้องให้ส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการในทางลับ และให้มีการคุ้มครองผู้ร้องและผู้ที่เกี่ยวข้องอย่าให้ต้องรับภัยหรือความไม่ชอบธรรม ซึ่งอาจเนื่องมาจากการร้องเรียน การเป็นพยานหรือการให้ข้อมูลนั้น โดยประสานขอความร่วมมือให้ส่วนราชการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด จังหวัดนครสวรรค์จึงไม่สามารถเปิดเผยชื่อผู้ร้องให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือ (มิได้ระบุวัน เดือน และ พ.ศ.) ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ คำชี้แจงของผู้แทนจังหวัดนครสวรรค์ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์กับพวกรวม ๑๑ คน เป็นรองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษา เลขาธิการ และสมาชิกสภาเทศบาลตำบลทับกฤช มีหนังสือลงวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ ขอรบชื่อผู้ทำหนังสือขอความเป็นธรรมต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์เกี่ยวกับการเลือกตั้งนายกเทศมนตรีและสมาชิกสภาเทศบาลตำบลทับกฤช แต่จังหวัดนครสวรรค์ได้ปฏิเสธการเปิดเผย ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ คือ ชื่อผู้ทำหนังสือขอความเป็นธรรมต่อผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์ ซึ่งเป็นรายชื่อของสมาชิกสภาเทศบาลตำบลทับกฤชที่มีหนังสือขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนครสวรรค์กำชับข้าราชการที่อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาให้ปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบและแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล จึงเป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติราชการตามปกติ

และข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไม่มีลักษณะเป็นอันตรายต่อชีวิตหรือความปลอดภัยของผู้ทำหนังสือขอความเป็นธรรมแต่อย่างใด
จึงเป็นข้อมูลที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการ
วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดนครสวรรค์
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๐/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดตรังเกี่ยวกับการออกโฉนดที่ดิน

.....

ผู้อุทธรณ์ :
หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : สำนักงานที่ดินจังหวัดตรัง

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากนาง ย. มารดา ให้เป็นผู้ยื่นคำร้องต่อสำนักงานที่ดินจังหวัดตรัง เพื่อดำเนินการขอออกโฉนดที่ดิน ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดตรัง ขอข้อมูล ข่าวสาร จำนวน ๖ รายการ คือ

๑. สำเนาหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตง ๐๐๑๙/๑๐๐๓๙ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ พร้อมกับเอกสารที่ส่งไปกับ หนังสือดังกล่าว

๒. เอกสารการออกโฉนดที่ดิน จำนวน ๑๔๙ ฉบับ
๓. การคำนวณเนื้อที่ ร.ว. ๒๕ จ. จำนวน ๑ ฉบับ
๔. รูปแผนที่กระดาดบาง (ร.ว. ๙) จำนวน ๑ ฉบับ
๕. แผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน ๑ ต่อ ๕,๐๐๐
๖. รูปแผนที่หมายชี้ตำแหน่งที่ดินระหว่างนาง ส. กับนาง ย.

ผู้อุทธรณ์ได้บันทึกข้อความไว้ในท้ายคำขอคัดและรับรองหลักฐานที่ดิน (ท.ด. ๙) ของผู้อุทธรณ์ ฉบับลงวันที่ ๑๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ว่า ผู้อุทธรณ์ได้มาขอคัดเอกสารจากสำนักงานที่ดินจังหวัดตรัง และผู้อุทธรณ์ได้รับครบถ้วนแล้ว ยกเว้นเอกสารซึ่งสำนักงาน ที่ดินจังหวัดตรังแจ้งว่าเป็นข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผยตามมาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์มีหนังสือลงวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงประธานกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผย ข้อมูลข่าวสารของสำนักงานที่ดินจังหวัดตรังดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา คำอุทธรณ์ หนังสือชี้แจงของผู้อุทธรณ์ฉบับลงวันที่ ๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๓ และเอกสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงสรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์อาชีพค้าขาย ได้ยื่นขอออกโฉนดที่ดินโดยใช้หลักฐาน ส.ค. ๑ เลขที่ ๑๓๖ หมู่ที่ ๕ ตำบลไม้ผาด อำเภอสิเกา จังหวัดตรัง เจ้าหน้าที่ได้รับคำขอไว้ตั้งแต่วันที่ ๕ กันยายน ๒๕๕๒ และนัดไปทำการรังวัดที่ดินวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๓ ซึ่งกระบวนการ ตั้งตั้งชั้นรับคำขอจนกระทั่งถึงขั้นตอนการรังวัดล่าช้าและไม่เป็นไปตามกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในระเบียบของกรมที่ดิน ภายหลัง จากที่รังวัดแล้ว เจ้าพนักงานที่ดินไม่ประกาศโฉนดที่ดิน แต่ประกาศยุติชั่วคราว ซึ่งเป็นการกระทำที่มีชอบ ผู้อุทธรณ์จึงร้องเรียนต่อ

อธิบดีกรมที่ดิน และอธิบดีกรมที่ดินได้สั่งให้เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดตรังรายงานข้อเท็จจริง ต่อมาเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดตรังได้ รายงานข้อเท็จจริงถึงอธิบดีกรมที่ดินตามหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ ตง ๐๐๑๙/๑๐๐๓๙ ลงวันที่ ๒๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ ผู้อุทธรณ์จึงมี หนังสือลงวันที่ ๙ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ ถึงเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดตรัง ขอข้อมูลข่าวสาร จำนวน ๖ รายการดังกล่าว ผู้อุทธรณ์ ได้รับข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์แล้ว ยกเว้นเอกสารเกี่ยวกับเรื่องราวการขอออกโฉนดที่ดิน จำนวน ๑๔๙ แผ่น เจ้าหน้าที่ได้จัดให้ ผู้อุทธรณ์จำนวน ๖๗ แผ่น ผู้อุทธรณ์ยังไม่ได้รับ จำนวน ๘๒ แผ่น โดยเจ้าหน้าที่อ้างว่าเป็นเอกสารต้องห้ามมิให้เปิดเผยตามนัย มาตรา ๑๕ (๒) และ (๓) ผู้อุทธรณ์จึงอุทธรณ์คำสั่งสำนักงานที่ดินจังหวัดตรังที่มีให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการฯ สำนักงานที่ดินจังหวัดตรังมีหนังสือ ที่ ตง ๐๐๑๙/๒๗๔๐๕ ลงวันที่ ๑๗ ธันวาคม ๒๕๕๓ ถึงคณะกรรมการฯ ว่า สำนักงานที่ดินจังหวัดตรังได้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์ข้อ ๑ ๓ ๔ ๕ และ ๖ ให้แก่ผู้อุทธรณ์แล้ว สำหรับรายการที่ ๒ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารบางส่วนและปฏิเสธไม่เปิดเผย จำนวน ๕ รายการ ดังนี้

๑. บันทึกข้อความฝ่ายทะเบียน ฉบับลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง นาง ย. ขอรังวัดออกโฉนดที่ดินโดยอาศัย หลักฐาน ส.ค. ๑ เนื่องจากเป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งมีลักษณะเป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่ซึ่งเสนอประกอบการพิจารณาสั่งการในเรื่อง การออกโฉนดที่ดินซึ่งยังไม่เกิดข้อยุติและเป็นเรื่องที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่ได้ทำคำสั่งทางปกครองและอยู่ระหว่างการพิจารณา ดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ เนื่องจากเรื่องอยู่ระหว่างการฟ้องคดีปกครองต่อเจ้าพนักงานที่ดินตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒. ใบสรุปปะหน้าเรื่องงานค้าง (กองกลางในฝ่ายรังวัด) ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๓ เป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งมีลักษณะเป็น เรื่องที่อยู่ระหว่างการดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพเนื่องจากเรื่องอยู่ระหว่างการฟ้องคดีปกครองต่อ เจ้าพนักงานที่ดิน ตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๓. บันทึกข้อความเรื่องรายงานการรังวัด (เดือนเมษายน ๒๕๕๓) เป็นข้อมูลข่าวสารซึ่งมีลักษณะเป็นความเห็นของ เจ้าหน้าที่ซึ่งเสนอประกอบการพิจารณาสั่งการในเรื่องการออกโฉนดที่ดินที่ยังไม่เกิดข้อยุติ และเป็นเรื่องที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่ได้ ทำคำสั่งทางปกครองและอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพเนื่องจากเรื่องอยู่ระหว่างการฟ้องคดีปกครองต่อเจ้าพนักงาน ที่ดินตามนัยมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๔. ใบไต่สวน (น.ส. ๕) หนังสือแสดงการสอบสวนเพื่อออกโฉนดที่ดินเป็นเรื่องที่พนักงานเจ้าหน้าที่ยังไม่ได้ทำคำสั่ง ทางปกครอง และอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูล ข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

๕. บันทึกถ้อยคำหัวหน้าสำนักงานการขนส่งทางน้ำที่ ๕ สาขาตรัง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ฝาด ฉบับลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และบันทึกถ้อยคำหัวหน้าอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม ฉบับลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓ เป็นข้อมูลข่าวสาร ซึ่งมีลักษณะเป็นความเห็นของเจ้าหน้าที่ซึ่งประกอบการพิจารณาสั่งการในเรื่องการออกโฉนดที่ดินและเป็นเรื่องที่พนักงานเจ้าหน้าที่ ยังไม่ได้ทำคำสั่งทางปกครองและอยู่ระหว่างการพิจารณาดำเนินการของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามนัยมาตรา ๑๕ (๓) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกอบมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙

และการเปิดเผยจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพเนื่องจากเรื่องอยู่ระหว่างการฟ้องคดีปกครองต่อเจ้าพนักงานที่ดิน ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณา แล้วเห็นว่า ข้อมูลข่าวสารตามอุทธรณ์เป็นการปฏิบัติราชการที่เกี่ยวกับกระบวนการออกเอกสารสิทธิที่ดิน คือ โฉนดที่ดิน ซึ่งต้องเป็นไปตามข้อเท็จจริง กฎหมายและระเบียบ ข้อมูลข่าวสารดังกล่าวต้องโปร่งใสและตรวจสอบได้ อีกทั้งข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูลที่มีผลกระทบต่อผู้อุทธรณ์โดยตรง ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ประโยชน์สาธารณะ และประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกันแล้ว ข้อมูลข่าวสารที่ผู้อุทธรณ์ร้องขอจึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยให้ผู้อุทธรณ์ทราบได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้สำนักงานที่ดิน จังหวัดตรังเปิดเผยรายการที่ ๒ จำนวน ๕ รายการ คือ ๑. บันทึกข้อความฝ่ายทะเบียน ฉบับลงวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เรื่อง นาง ย. ขอรังวัดออกโฉนดที่ดินโดยอาศัยหลักฐาน ส.ค. ๑ ๒. ใบสรุปปะหน้าเรื่องงานค้าง (กองกลางในฝ่ายรังวัด) ลงวันที่ ๖ มกราคม ๒๕๕๓ ๓. บันทึกข้อความเรื่องรายงานการรังวัด (เดือนเมษายน ๒๕๕๓) ๔. ใบไต่สวน (น.ส. ๕) หนังสือแสดงการสอบสวนเพื่อออกโฉนดที่ดิน และ ๕. บันทึกถ้อยคำหัวหน้าสำนักงานการขนส่งทางน้ำที่ ๕ สาขาตรัง นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไม้ฝาด ฉบับลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓ และบันทึกถ้อยคำหัวหน้าอุทยานแห่งชาติหาดเจ้าไหม ฉบับลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓ พร้อมทั้งสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องให้แก่ผู้อุทธรณ์

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๓

วันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๕๓

**คำวินิจฉัยคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย
ที่ สค ๒๑๑/๒๕๕๓**

เรื่อง อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของจังหวัดกาฬสินธุ์เกี่ยวกับสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริง

.....

ผู้อุทธรณ์ : [REDACTED]

หน่วยงานของรัฐที่รับผิดชอบ : จังหวัดกาฬสินธุ์

อุทธรณ์เรื่องนี้ได้ความว่า นาย จ. ผู้อุทธรณ์ ได้ร้องเรียนการปฏิบัติหน้าที่ของนายกเทศมนตรีตำบลหนองสอ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ มาตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ ต่อมาผู้อุทธรณ์ทราบว่าจังหวัดกาฬสินธุ์ได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว จึงมีหนังสือลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๓ ถึงผู้ว่าราชการจังหวัดกาฬสินธุ์ ขอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงดังกล่าว

จังหวัดกาฬสินธุ์ มีหนังสือ ที่ กส ๐๐๓๗.๔/๕๒๕๑ ลงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแก่ผู้อุทธรณ์ โดยให้เหตุผลว่า ขณะนี้อยู่ระหว่างการดำเนินการของคณะกรรมการสอบสวน จึงไม่สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าวได้ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

ผู้อุทธรณ์จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๓ อุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาคำอุทธรณ์ ข้อมูลข่าวสารที่จังหวัดกาฬสินธุ์ได้จัดส่งมา สรุปได้ความว่า ผู้อุทธรณ์ได้ร้องเรียนนาย ก. นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอว่าปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมาย และประพฤติตนไม่เหมาะสมหลายประการ ผู้อุทธรณ์ได้ทราบว่าจังหวัดกาฬสินธุ์ได้ดำเนินการสอบสวนข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว ประมาณเดือนพฤศจิกายน ๒๕๕๒ และมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนชุดที่ ๒ เพื่อพิจารณาให้นายกเทศมนตรีพ้นจากตำแหน่ง ผู้อุทธรณ์ต้องการทราบเฉพาะผลการสอบสวน และสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของจังหวัดกาฬสินธุ์ จึงได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารดังกล่าว แต่ได้รับการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามคำขอ

ในส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์เมื่อได้รับเรื่องร้องเรียน ได้แจ้งอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงในประเด็นดังกล่าวภายหลังอำเภอได้รายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงให้จังหวัดทราบว่าข้อร้องเรียนมีมูลจริง ๘ ประเด็น จังหวัดจึงมีคำสั่ง ที่ ๒๑๗๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรณีนาย ก. นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอ อำเภอเมืองกาฬสินธุ์ ถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ ต่อมาปรากฏว่าคณะกรรมการสอบสวนบางคนได้ย้ายไปดำรงตำแหน่งใหม่ จังหวัดกาฬสินธุ์จึงได้มีคำสั่ง ที่ ๒๓๖๘/๒๕๕๒ ลงวันที่ ๒๔ ธันวาคม ๒๕๕๒ และคำสั่ง ที่ ๔๖๖/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพิ่มเติม ตามลำดับ และในภายหลังประธานกรรมการสอบสวนได้ลาออกจากการเป็นประธานกรรมการ และเลขานุการคณะกรรมการได้ถูกร้องคัดค้านให้ออกจากการเป็นเลขานุการคณะกรรมการสอบสวน จึงเป็นเหตุให้การดำเนินการสอบสวนเป็นไปไม่ต่อเนื่อง

จังหวัดกาฬสินธุ์เห็นว่าเพื่อให้การดำเนินการสอบสวนเกิดความเป็นธรรมต่อทุกฝ่าย และได้ข้อเท็จจริงที่ชัดเจนครบถ้วน ถูกต้อง ประกอบกับเรื่องดังกล่าวเป็นที่สนใจของประชาชนในเขตพื้นที่ และผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงอาจส่งผลกระทบต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นวงกว้าง จังหวัดกาฬสินธุ์จึงมีคำสั่ง ที่ ๑๓๗๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริง กรณีนาย ก. นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอ ถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่

ในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร จังหวัดกาฬสินธุ์มีหนังสือ ด่วนที่สุด ที่ กส ๐๐๓๗.๔/๑๔๘๒๑ ลงวันที่ ๑๒ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แจ้งว่า กระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงของคณะกรรมการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามคำสั่งจังหวัดกาฬสินธุ์ที่ ๑๓๗๐/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๑๒ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เสร็จสิ้นแล้ว และเพื่อให้เป็นไปตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการสอบสวนคณะเทศมนตรีหรือเทศมนตรี พุทธศักราช ๒๕๐๐ จังหวัดกาฬสินธุ์จึงมีคำสั่ง ที่ ๒๒๓๑/๒๕๕๓ ลงวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๒๕๕๓ แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน กรณีนาย ก. นายกเทศมนตรีตำบลหนองสอ ถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยประพฤติดนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมายพิจารณาแล้วเห็นว่า แม้ในขณะนี้เรื่องร้องเรียนจะอยู่ระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการสอบสวน แต่เรื่องนี้เป็นที่สนใจของประชาชนในเขตพื้นที่ และจังหวัดกาฬสินธุ์ได้ใช้ความรอบคอบในการตรวจสอบข้อเท็จจริงอยู่หลายครั้ง และปัจจุบันการตรวจสอบข้อเท็จจริงเสร็จสิ้นแล้ว คณะกรรมการฯ เห็นว่า การเปิดเผยผลการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ ไม่กระทบถึงการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนอันจะทำให้การบังคับใช้กฎหมายเสื่อมประสิทธิภาพ หรือไม่อาจสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ ตามมาตรา ๑๕ (๒) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อีกทั้งการเปิดเผยจะแสดงให้เห็นถึงความโปร่งใสในกระบวนการตรวจสอบข้อเท็จจริงของจังหวัดกาฬสินธุ์ ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงประโยชน์สาธารณะและประโยชน์ของเอกชนที่เกี่ยวข้องประกอบกัน ตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าว เห็นสมควรให้เปิดเผยผลการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ ตามหนังสือขอข้อมูลข่าวสารของผู้พุทธศักราชฉบับลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๓ แก่ผู้พุทธศักราชได้

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย จึงมีคำวินิจฉัยให้จังหวัดกาฬสินธุ์เปิดเผยผลการสอบสวนและสำนวนการสอบสวนข้อเท็จจริงของอำเภอเมืองกาฬสินธุ์ ตามหนังสือขอข้อมูลข่าวสารของผู้พุทธศักราชฉบับลงวันที่ ๒๑ เมษายน ๒๕๕๓ พร้อมทั้งให้สำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องแก่ผู้พุทธศักราช

คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาสังคมฯ คณะที่ ๑

วันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๕๓

รายชื่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสาขาต่าง ๆ

สาขาการแพทย์และสาธารณสุข

๑. ศาสตราจารย์ จรัส สุวรรณเวลา	ประธานกรรมการ
๒. รองศาสตราจารย์ บุญศรี มีวงศ์อุโฆษ	กรรมการ
๓. นายวิชัย โชควิวัฒน์	กรรมการ
๔. รองศาสตราจารย์ แสง บุญเฉลิมวิภาส	กรรมการ
๕. ศาสตราจารย์ อาวุธ ศรีสุกรี	กรรมการ

สาขาต่างประเทศและความมั่นคงของประเทศ

๑. ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ	ประธานกรรมการ (เดือนมกราคม - สิงหาคม ๒๕๕๓)
๒. นางจิราพร บุญนา	กรรมการ
๓. รองศาสตราจารย์ นรนิติ เศรษฐบุตร	กรรมการ (เดือนมกราคม - สิงหาคม ๒๕๕๓)
	ประธานกรรมการ (เดือนสิงหาคม ๒๕๕๓ -)
๔. นายประวิทย์ สุขวิบูลย์	กรรมการ
๕. ศาสตราจารย์ ประสิทธิ์ เอกบุตร	กรรมการ
๖. นายพรชัย ด่านวิวัฒน์	กรรมการ

สาขาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี อุตสาหกรรมและการเกษตร

๑. ศาสตราจารย์ ไพศิษฐ์ พิพัฒกุล	ประธานกรรมการ
๒. ศาสตราจารย์ เกษม จันทรแก้ว	กรรมการ
๓. ศาสตราจารย์พิเศษ สันต์ โรจนสุนทร	กรรมการ
๔. รองศาสตราจารย์ สุนทร มณีสวัสดิ์	กรรมการ
๕. รองศาสตราจารย์ สมชาติ โสภณรณฤทธิ์	กรรมการ

สาขาเศรษฐกิจและการคลังของประเทศ

๑. ศาสตราจารย์พิเศษ ประสิทธิ์ ไขว้ไถกุล	ประธานกรรมการ (เดือนมกราคม - สิงหาคม ๒๕๕๓)
๒. ศาสตราจารย์พิเศษ ชมเพลิน จันทรเรืองเพ็ญ	กรรมการ
๓. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธวัชชัย สุวรรณพานิช	กรรมการ
๔. รองศาสตราจารย์ นิพนธ์ พัวพงศกร	กรรมการ
๕. นางสาวภัทรา สกุลไทย	กรรมการ
๖. นายวีระชัย เตชะวิจิตร	กรรมการ
๗. รองศาสตราจารย์ สหณ รัตนไพจิตร	กรรมการ

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (คณะที่ ๑)

๑. ศาสตราจารย์ วิเชียร วัฒนคุณ	ประธานกรรมการและหัวหน้าคณะที่ ๑ (เดือนมกราคม - สิงหาคม ๒๕๕๓)
๒. นายจัตถ์ชัย บุรุษพัฒน์	กรรมการ (เดือนมกราคม - สิงหาคม ๒๕๕๓) กรรมการและหัวหน้าคณะที่ ๑ (เดือนสิงหาคม ๒๕๕๓ -)
๓. นางเน่งน้อย วิศวโยธิน	กรรมการ
๔. นายพีรพล ไตรทศาวิทย์	กรรมการ
๕. ร้อยโท วิรัช พันธุมะผล	กรรมการ
๖. นายสมชาย หอมลออ	กรรมการ (เดือนมกราคม - สิงหาคม ๒๕๕๓)

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (คณะที่ ๒)

๑. ศาสตราจารย์ ศักดิ์ สมองชาติ	กรรมการและหัวหน้าคณะที่ ๒ (เดือนมกราคม - สิงหาคม ๒๕๕๓)
๒. นายชัยรัตน์ มาประณีต	กรรมการ
๓. นางธิดา ศรีไพพรรณ์	กรรมการ
๔. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ปราโมทย์ ประจวบปัจฉิม	กรรมการ
๕. นายพูลประโยชน์ ชัยเกียรติ	กรรมการ
๖. พลเอก สุพิทย์ วรอุทัย	กรรมการ (เดือนมกราคม - สิงหาคม ๒๕๕๓) กรรมการและหัวหน้าคณะที่ ๒ (เดือนสิงหาคม ๒๕๕๓ -)

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (คณะที่ ๓)

๑. รองศาสตราจารย์ สมยศ เชื้อไทย	กรรมการและหัวหน้าคณะที่ ๓
๒. นายธรรมรักษ์ การพิศิษฐ์	กรรมการ
๓. ศาสตราจารย์ ปรีดี เกษมทรัพย์	กรรมการ
๔. รองศาสตราจารย์ วรเจตน์ ภาคีรัตน์	กรรมการ
๕. นายสุพจน์ ไพบูลย์	กรรมการ
๖. นายอีกหาญ ไตรมศักดิ์	กรรมการ

สาขาสังคม การบริหารราชการแผ่นดินและการบังคับใช้กฎหมาย (คณะที่ ๔)

๑. นายวัฒนา รัตนวิจิตร	กรรมการและหัวหน้าคณะที่ ๔ (เดือนมกราคม - สิงหาคม ๒๕๕๓) ประธานกรรมการและหัวหน้าคณะที่ ๔ (เดือนสิงหาคม ๒๕๕๓ -)
๒. นายจำนง เฉลิมจันทร์	กรรมการ
๓. นางมัลลิกา คุณวัฒน์	กรรมการ
๔. รองศาสตราจารย์ มนตรี รูปสุวรรณ	กรรมการ
๕. ศาสตราจารย์พิเศษ เรวดี จำเริญ	กรรมการ
๖. พลเอก วิจิต บุญยะวัฒน์	กรรมการ